Q6:52
M69
115327

8/4-1869 (755)

வருகையின் முதலாம் ஞாயிற்றுக்கிழமை.

ரோம. ௧௩, ௧௧—௧௪.

இன்றையத்தினத்தில் நாம் கர்த்தருடைய கிருபையினால் திருச்சபையின் ஒரு புது வருஷத்திற்குள் பிரவேசிக்கிறபடியினாலே, ஞான போதகத்தின் தொகை அடங்கியிருக்கிற — வாசிக்கக்கேட்ட இந்தவேத வாக்கியத்தை நம்முடைய முன்னோர்கள் இந்த ஞாயிற்றுக்கிழமைக்கு நிருப வாக்கியமாகத் தெரிந்துகொண்டார்கள். இந்தத் தொகை யென்னவென்றால், நாம் உண்மையாய் மனஸ்தாபப்பட்டுக் கர்த்தரண்டைக்கு மனந்திரும்ப வேண்டியதுதான். இதை யின்றைக்கும் பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் மூன்று வார்த்தைகளிலே அடக்கி

௧-வது, பொல்லாததைப் போட்டுவிடவும்,
௨-வது, நல்லதைத் தரித்துக்கொள்ளவும்,
௩-வது, நேராக நடக்கவும் வேண்டுமென்று சொல்லுகிறான்.

இதைத்தான் உண்மையுள்ள எல்லாப் பிரசங்கிகளும எல்லாவற்றிற்கும் முந்திச் சுருக்கமாய்ப் போதிக்கவேண்டியது. இப்படியே எசாயா தீர்க்கதரிசி பிரசங்கிக்கத் தொடங்கினான்[1]. இப்படியே புது ஏற்பாட்டின் காலத்திலே யோவான் ஸ்நானகன் பிரசங்கிக்கத் தொடங்குகிறான்[2]. அப்படியே நம்முடைய கர்த்தர் இயேசுகிறிஸ்துவும்: மனந்திரும்புங்கள், ஏனென்றால் வானராச்சியம் சமீபமாய்ச் சேர்ந்திருக்கிறதென்று பிரசங்கிக்கத் தொடங்குகிறார்[3]. பிற்பாடு அவர் உயிரோடெழுந்து தம்முடைய சீஷர்களுக்குக் கட்டளையிட்டபோது, எருசலேமைத் துவக்கிச் சகல சாதிகளிடத்திலும் குணப்படுதலையும் பாவமன்னிப்பையும் என்னுடைய நாமத்திலே பிரசங்கியுங்களென்றார்[4]. இதினிமித்தமாகப் புது வருஷத்தைத் தொடங்குகிற நாமும் முதலாவது குணப்படுதலின் பிரசங்கத்தைக் கேட்கவேணும். ஏனென்றால் வரப்போகிற கர்த்தர்

1 எசா. ௧, ௧௬.—2 மத். ௩, ௧, ௨.—3 மா. ௧, ௧௫.—4 லூக். ௨௪, ௪௭.

பிறந்த பண்டிகையிலே மகிமையின் பெரிய இராசாவாகிய நம்முடைய நாதர் இயேசுகிறிஸ்து நமக்குள் மறுபடியும் பிரவேசம்பண்ணப் பிரிய சித்தமாயிருக்கிறபடியினாலே, அவர் வருகையின் இக்காலத்திலே நாம் அவரை ஏற்றுக் கொள்ளும்படிக்கு ஏற்றதாய் நம்முடைய பாவங்களுக்காக முழு மனதாலுங் குணப்பட்டால் நாயிலை. ஆகையால் பரிசுத்த அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் இந்த திருவாக்கியத்திலே நமக்குச் சொல்லுகிற புத்திமதிகளை நாம் இப்பொழுது கவனித்துக் கேட்டுச் சிந்திப்போமாக.

I. ஒரு பெரிய ஆறுதலும்,
II. ஒரு நல்ல போதகமும் இந்த திருவாக்கியத்தில் அடக்கிச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

I. முதலாவது, ஆறுதலைக்குறித்துக் கேட்போமாக. நம்மை குணப்படுத்துவதற்கு ஏவுகிறதற்காகப் பரிசுத்த அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் முதலாவது நமக்கு மூன்றுவிதமான ஆறுதலைச் சொல்லுகிறான்.

1. இப்போது நம்முடைய இரட்சிப்புப் பின்னையுஞ் சமீபித்திருக்கிறது என்பதே. இதிலே அவன் நம்முடைய தேசகர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவை நம்முடைய இரட்சிப்பென்று சொல்லுகிறான். ஏனென்றால், அவர் தம்முடைய சனத்தின் பாவங்களை நீக்கி அவர்களை இரட்சிப்பாரென்பதினாலே அவருக்கு இயேசுவென்கிற பெயரிடப்பட்டது [2]. அதற்கொத்தபடியே அவர் தம்முடைய உத்தியோகத்தினாலும்புண்ணியத்தினாலும் நமக்கு மெய்யான இரட்சகராயினார் [3]. இந்த இரட்சிப்பு நம் விசுவாசிகளின் வேளையைப்பற்றி இப்போது பின்னையுஞ் சமீபித்திருக்கிறது. பழைய ஏற்பாட்டின் காலத்திலே இந்த இரட்சிப்பு இன்னும் வந்திராததினாலே விசுவாசிகள் அதற்குக் காத்திருக்கவும் அது சீக்கிரத்திலே வரும்படிக் கெஞ்சிக்கேட்கவும் வேண்டியதாயிருந்தது [4]. அவர்கள் காத்திருந்த இரட்சிப்பு இப்போது காலத்தில் வந்து சேர்ந்தது. ஏப்படியெனில் இரட்சிப்பானவர் நம்முடைய சொந்த மாம்சத்தையும் இரத்தத்தையுமெடுத்துக்கொண்டாரே. ஒன்றான தெய்வ புத்திரர் எங்கள் ரூபமானவர் [5]. ஆகிலுங் கர்த்தர் பழைய ஏற்பாட்டின் காலத்திலேயுமிருந்த விசுவாசிகளுடைய இருதயங்களிலே ஒரா

1 சங். உ௪, எ. — 2 மத். ௧, உ௧. — 3 அப. ௪, ௰உ. — 4 ஏசா. சாடு, அ; ௬௪, ௧. ௧; சங். ௰௪, எ. — 5 யோ. ௧, ௰௪; ௧. திமோ. ௩, ௰௬.

வாசம்பண்ணினாரென்று சொல்லலாம் [1]. புதிய ஏற்பாட்டின் காலத்திலோ இயேசுநாதர் தம்முடைய பிதாவோடும் பரிசுத்தாவியோடுங்கூட நம்முடைய இருதயங்களிலே வாசம்பண்ணுகிறதற்காக நாம் எவ்வளவு அதிகமாய்ச் சந்தோஷப்படவேண்டும் [2]. பழைய ஏற்பாட்டின் காலத்திலே சனங்களின் பாவங்களை நிவிர்த்திபண்ணுகிறதற்குப் பலியிடப்பட்ட ஆட்டுக்கடாவின்மேல் அதுகள் சுமத்தப்பட்டது. அது நம்முடைய நாதர் இயேசுகிறிஸ்து லோகத்தின் பாவங்களைச் சுமந்து தீர்க்கிற பராபரனுடைய ஆட்டுக்குட்டியாக வருவதற்கு முன்னடையாளமாக மாத்திரமிருந்தது. இப்போதோவென்றால், கர்த்தர் நம்மெல்லாருடைய பாவங்களுக்காகவுந் தம்முடைய சீவனைக்கொடுத்து நமக்குப் பாவமன்னிப்பைச் சம்பாதித்தாயிற்று [3]. பழைய ஏற்பாட்டின் காலத்திலே பஸ்காவின் ஆட்டுக்குட்டியைச் சாப்பிட்டார்கள். அது பரிசுத்த இராப்போசனத்துக்கு முன்னடையாளமாக மாத்திரமிருந்தது. இப்போதோவெனில் இயேசுநாதர் பரிசுத்த இராப்போசனத்தில் தம்முடைய மெய்யான திருச் சரீரத்தினாலும் இரத்தத்தினாலும் நம்மைப் போஷித்து நித்திய சீவனுக்கென்று நம்மைப் பங்குள்ளவர்களாக்குகிறார். — அப்புறம் நம்முடைய நாதர் இயேசுகிறிஸ்துவின் கடைசி வருகை இப்போது பின்னையுஞ் சமீபமாய்ச் சமீபித்திருக்கிறது. அக்கோதி நம்முடைய மீட்புஞ் சமீபிக்கும் [4]. இது தான் முதலாம் ஆறுதல்.

2. இராச்சென்று போச்சுது. எப்படியென்றால், நீதியின் சூரியனாகிய நம்முடைய நாதர் இயேசுகிறிஸ்து பழைய ஏற்பாட்டின் நிழல்களையும் அஞ்ஞான மார்க்கத்தின் அந்தகாரத்தையும் இராவையும் நீக்கிப்போட்டார். இராக்காலத்திலே சூரியன் பிரகாசிக்காமல், நட்சத்திரங்கள்மாத்திரம் பிரகாசிக்கும். அப்படிப் பழைய ஏற்பாட்டின் காலத்திலேயோ உலகத்தின் வெளிச்சமானவர் இன்னம் உதிக்கிறாமல் தீர்க்கதரிசிகள் அவர் வருவாரென்று அவருக்குச் சாட்சிகொடுத்தார்கள். முன்னடையாளங்கள் தீர்க்கதரிசனங்கள் மூலமாயும் மாத்திரம் அக்காலத்திலிருந்த விசுவாசிகள் லோகத்தின் வெளிச்சமானவரைக் கண்டார்கள். அதுகள் அந்த இராக்காலத்திலே நட்சத்திரங்களைப்போலிருந்தது. கடைசிக்

1 ௧. மோ. ௩௯, ௪௫; யோவா. ௮, ௫௬. — 2 யோ. ௰௪, உ௩. — 3 உ. கொரி. ௫, உ௧; ஏசா. ௫௩, ௪. — 4 லூக். உ௧, உ௮; ௧. தெச. ௫, ௰; யோவா. ௰௪, ௨௨.

தீர்க்கதரிசியாகிய யோவான் ஸ்நானகனே சூரியனுக்கு முன்னுதிக்கும் விடிவெள்ளியாயிருந்தான். அப்படியே நாம் முன்னேயிருந்த அஞ்ஞான மார்க்கமும் இராவைப் போலிருந்தது. ஆம் நாமே இருளில் நடக்கிறவர்களாயிருந்தோம் [1]. ஏனென்றால் நாம் பராபரனை அறியாதேபோனோம். இப்போதோவென்றால் நம்மிலெவ்வொருவனும், நான் ஆரை விசுவாசித்தேனென்று அறிவேனென்கிறதாய்ச் சொல்லலாம் [2]. இப்போது நாம் அநுபவிக்கிறதைப் பாவித்துக்கொண்டிருந்தோம் [3]. அக்காலத்திலேகிலும் பயமும் நமக்கு இருந்ததுமல்லாமல் மரண அவஸ்தையிலே ஆறுதலும் நம்பிக்கையுமிருக்கவில்லை. பராபரனையும் இயேசுகிறிஸ்துவையும் ஸ்தோத்திரிக்கிற ஸ்தோத்திரங்கள் அக்காலத்திலே செய்யப்படவுமில்லை. இப்போதோ இயேசுநாதர் அந்த இராமுழுவதையும் நீக்கிப்போட்டிருக்கிறார். இதுதான் இரண்டாம் ஆறுதல்.

3. பகல் சமீபித்தது. புதிய ஏற்பாட்டின் வெளிச்சத்திலே நாம் பிதாவாகிய பராபரனுடைய இருதயத்தைத் திறந்து பார்க்கிறோம். ஏனென்றால் பராபரனுடைய குமாரனானவர் அதை நமக்குக் காட்டினார் [4]. இப்போது பராபரன் நம்முடைய இரட்சிப்புக்கென்று செய்ததெல்லாவற்றையும் அறிந்தும் விசுவாசித்துமிருக்கிறோம் [5]. இப்போது நமக்கு ஆறுதலும் நம்பிக்கையும் வெளிச்சமுமுண்டு [6]. மேலும் கர்த்தர் பிறந்த அந்த இராவிலே தெய்வ தூதர்கள் முதல் ஸ்தோத்திரித்துப் பாடினபடி, இப்போதும் இயேசுமார்க்க முழுத் திருச்சபையும் ஸ்தோத்திரித்துப் பாடுகிறதாவது: இது கர்த்தர் உண்டுபண்ணின நாள், இதிலே களிகூர்ந்து மகிழக்கடவோம். ஆ, கர்த்தாவே, இரட்சியும்; ஆ, கர்த்தாவே, காரியத்தை வாய்க்கப்பண்ணுமே [7]. இதுதான் மூன்றாம் பெரிய ஆறுதல்.

II. நல்ல யோசனையைக் குறித்துக் கேட்போமாக. இராச்சென்றுபோய்ப் பகல் உதித்திருக்கிறபடியினாலே, நாம் நித்திரையைவிட்டெழுந்திருக்க வேண்டியாவசியமென்று பரிசுத்த அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் இந்தத் திருவாக்கியத்திலே நமக்குப் புத்தி சொல்லுகிறான் [8]. இதிலே பாவ நித்தி-

[1] எபேசி. ரு, அ. — [2] உ. தீமோ. க, ௧௨. — [3] யோவா. ௯, உ௨; ரோமா. ௩, ௧௯. — [4] யோ. க, ௧௮. — [5] உ. யோ. ௩, ௧௬. ௧௭. — [6] எபே. ௩, ௨௰; ௨ தீமோ. ௧௧. ௪; யோவ. ௪, ௧௮; யோ. ௬, ௨௰. — [7] சங். ௧௧௮, உ௪. உ௫. — [8] ரோ. ௧௩. ௧௧.

ரையைக் குறித்துச் சொல்லுகிறான். இந்தப் பாவ நித்திரையைவிட்டு நாம் எப்படி எழுந்திருக்கவேணுமென்பதற்குப் பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் நமக்கு மூன்று விதமான நல்ல யோசனையையும் புத்திமதியையுஞ் சொல்லுகிறான்.

1. அந்தகாரத்தினுடைய கிரியைகளைப் போட்டுவிடவேணும். இதற்கு அர்த்தம், நாம் பாவங்களெல்லாவற்றையும் முழு மனதாலே அருவருக்கவும் போட்டுவிடவும் வேண்டியது. ஏனென்றால் பொல்லாங்கு செய்கிறவனெவனும் வெளிச்சத்தைப் பகைத்துத் தன் கிரியைகள் கடிந்துகொள்ளப்படாதபடிக்கு வெளிச்சத்தினிடத்தில் வராதிருக்கிறான். ஆனால் உண்மையைச் செய்கிறவன் தன் கிரியைகள் வெளியரங்கமாகும்படிக்கு வெளிச்சத்தினிடத்தில் வருகிறான். ஏனெனில் அவைகள் தேவனுக்குள் செய்யப்பட்டிருக்கிறது [1]. இதைக் குறித்துப் பிற்பாடு அதிகமாய்க் கேட்போம்.

2. வெளிச்சத்தின் ஆயுதங்களைத் தரித்துக்கொள்ளவேணும். இந்த ஆயுதங்களைக் குறித்து எபே. ௬, ௰௩—௰௮ வாசிக்கவும். இயேசுநாதர் லோகத்தின் வெளிச்சமாயிருக்கிறார். அவரைப்பற்றும் விசுவாசமே நாம் தரித்துக்கொள்ளவேண்டிய ஆயுதம்.

3. பகலிலே நடக்கிறதுபோலச் சீராக நடக்கவேண்டும். இதுதான் புதுக் கிறிஸ்தவத்தைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறது. இதினாலே நாம் விசுவாசமாகிய நம்முடைய வெளிச்சத்தைப் பிரகாசிப்பிக்கவேண்டியது [2]. இதற்காக நாம் என்ன செய்யக்கூடாதென்றும் நாம் என்ன செய்யவேண்டுமென்றும் பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் இந்தத் திருவாக்கியத்திலே நமக்குப் பின்னையுஞ் சொல்லுகிறான். கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம் என்ன செய்யக்கூடாதென்றால், பராபரன் தம்முடைய கற்பனைகளில் விலக்கியிருக்கிறதுகளில் ஏதையுஞ் செய்யவே கூடாது. பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் இந்தத் திருவாக்கியத்திலே ஆறு விசேஷித்த கெட்ட காரியங்களைக் குறித்துச் சொல்லி நம்மை எச்சரிக்கிறான். பெருந்தீனியிலும் வெறியிலும் நடக்கக்கூடாதென்று முதலாவது நமக்குச் சொல்லுகிறான். இதுகளில் நடக்கிறவர்களுடைய மகிமை அவர்கள் இலச்சையிலிருக்குது, அவர்கள் தேவனே வயிறு, அவர்கள் முடிவோ அழிவுதானே [3]. அவர்களுக்கு, விழித்திருந்து செபம்பண்ணுகிறதற்கும் கர்த்தருடைய திருவசனத்தைக் கேட்டுத் தியானிக்கிறதற்கும் இராவி-

[1] யோ. ௩, ௨௰ ௨௧. — [2] மத். ௫. ௰௬; ௧ பே. ௨, ௰௨. — [3] பிலி. ௩, ௰௯.

யில்லாததினாலே, பயங்கரமான மரணமாவது[1] பயங்கரமான கடைசி நாளாவது அவர்கள்மேல் அசட்டியிலே வரும்[2]. மேலும் சயனங்களிலுஞ் சாமவிகாரங்களிலும் நடக்கக்கூடாது. இதுகளில் நடக்கிறவர்கள் கிறிஸ்துவினுடைய அவயவங்களாகிய தங்களுடைய சரீரங்களை வேசியின் அவயவங்களாக்குகிறபடியினாலே, இயேசுநாதர் அவர்களைத் திரும்புகதெழிப்பார்[3]. கடைசியாக, விரோதத்திலும் பொறாமையிலும் நடக்கக்கூடாது. இதுகள், நியாயப்பிரமாணத்தின் நிறைவேறுதலாகிய சிநேகத்துக்கு[4] முழுவதும் விரோதமாயிருக்கிறபடியினாலே, பராபரனைப் பின்பற்றுகிறவர்களாகிய நாம் அப்பேர்ப்பட்ட அந்தகாரத்தின் கிரியைகளைச் செய்யலாகாது. இதுகளுக்குப் பதிலாக நாம் என்ன செய்யவேண்டுமென்று பரிசுத்த அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் நமக்குச் சொல்லுகிறான். அதாவது, கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவைத் தரித்துக்கொள்ளவேணும். இதுக்கு அர்த்தம், நாம் மெய் விசுவாசத்தினாலே அவருடைய ஐக்கியத்திற்குட் பிரவேசித்து அவருடைய நீதியும் புண்ணியமும் கிருபையும் நம்முடையதென்று திட்டமாய் நம்பி அவர் நமக்குப் பின்வைத்த பிரமாணத்தின்படியே அவருடைய அடிச்சுவடுகளைத் தொடர்ந்து அவருடைய கற்பனைகளைக் கைக்கொண்டு பரிசுத்த நடக்கையாய் நடக்கவேண்டும்[5]. அப்புறம் உடலைப் போஷிக்கவேண்டாமென்று சொல்லுகிறான். அதற்கு அர்த்தம், உங்கள் வேலையைச் சுறுசுறுப்பாய்ச் செய்து கர்த்தர் இதற்காகத் தம்முடைய கிருபையையும் ஆசீர்வாதத்தையுந் தந்தருளவேண்டுமென்று கெஞ்சிக் கேட்டு, உங்கள் கைகளின் பிரயாசத்தைச் சந்தோஷத்தோடே சாப்பிட்டு இப்படியே உங்களுடைய சரீரத்துக்காகக் கவலைப்படவேண்டாம் (௪-ம் மன்றாட்டு). ஆனால் இச்சைகளுக்கு இடமாய் உடலைப் பேணுகி[illegible]வோம். ஏனென்றால் உண்மையுள்ள கிறிஸ்தவன் இந்த லோகத்தின் பொருள்களையுங் கர்த்தர் கொடுக்கிற வெகுமானங்களையுஞ் சந்தோஷத்தோடும் நன்றியறிதலோடும் உபயோகிக்கிறதாலும், தான் இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய ஐக்கியத்திலுஞ் சமாதானத்திலும் நிலைத்திருக்கும்படிக்கு மாம்சத்தின் கெட்ட இச்சைகளைத் திருப்திபண்ணுகிறதற்கு அதுகளைத் தேடமாட்டான்.

[1] லூக். ௰௬, ௰௯—௩௧. [2] லூக். ௨௧, ௩௪. [3] ௧ கொரி. ௬, ௰௫; ௯, ௰௬—௨௰. [4] ரோ. ௰௩, ௰. [5] எபே. ௫, ௧. ௨. ௮.— [6] ௧ பே. ௪, ௰௨, ௰௩; ௨, ௰௧. ௰௨. ௰௫. ௰௬—௨௫.

இதுதான் நம்முடைய திருவாக்கியத்திலே சொல்லியிருக்கிற பெரிய ஆறுதலும் நல்ல புத்திமதியுமாயிருக்கிறது. நாமெல்லாரும் அந்தப் பெரிய ஆறுதலைப் பற்றிக்கொண்டு அதிக பத்திவைராக்கியத்துடனே பாவ நித்திரையைவிட்டு எழுந்திருந்து, இயேசுகிறிஸ்துவின் மூலமாய்ப் பராபரனுடைய பிரிய பிள்ளைகளாக, நம்முடைய விசுவாசத்துக்கு ஏற்ற பரிசுத்த நடக்கையாய் நடக்கும்படிக்குக் கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்து இந்தப் புது வருஷத்திலே நம்முடைய பரிசுத்த ஆவியை நமக்குப் பரிபூரணமாய்த் தந்தருளுவாராக. ஆமென்.

வருகையின் இரண்டாம் ஞாயிற்றுக்கிழமை.

ரோ. ௰௫, ௪—௰௩.

கடந்துபோன ஞாயிற்றுக்கிழமைக்குக் குறிக்கப்பட்ட திருவாக்கியத்திலே நாம் விசேஷமாய்க் குணப்படுகிறதுக்கு ஏவப்பட்டோம். இராச்சென்று போச்சுது. பகலோவெனில் சமீபித்தது. அதனாலே அந்தகாரத்தின் கிரியைகளைப் போட்டுவிட்டு வெளிச்சத்தின் ஆயுதங்களைத் தரித்துக்கொள்ளக் கடவோமென்று [illegible] அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் அந்த திருவாக்கியத்தைத் [illegible] நமக்குப் புத்தி சொல்லுகிறான். ஏனென்றால் வரப்போகிற பண்டிகையிலே இயேசுநாதர் நம்மிடத்தில் மறுபடியும் பிரவேசம் பண்ணுகிறதற்காக, நாம் முதலாவது குணப்படவேண்டியது அவசியமாயிருக்கிறது. ஆனால் குணப்படுதலோடே திட நம்பிக்கையுஞ் சேர்ந்திருக்கவேணும். நாம் வாசிக்கக் கேட்ட இந்த திருவாக்கியத்திலே பரிசுத்த அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் விசேஷமாய் நம்பிக்கைக்கு நம்மை எழுப்பிவிடுகிறான். மேலும் அந்த இஸ்ரவேல் சனங்களுக்காக மாத்திரமல்ல, அஞ்ஞானத்திலிருக்க[illegible]க்காகவும் [illegible]யின் சூரியனாகிய இ[illegible] நாள் உதித்திருக்கிறதற்கு அத்தாட்சியாகப் பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் இந்த திருவாக்கியத்திலே இயேசுகிறிஸ்துவுக்குள்ளான இரட்சிப்பு அஞ்ஞானிகளுக்காகவும் வந்திருக்குதென்று தெளிவாய்ச் சொல்லுகிறான். அப்புறம் இயேசுகிறிஸ்துவின் பேரிலிருக்கிற நம்முடைய நம்பிக்கை எதினாலே வருகிறதென்றும் இந்த நம்பிக்கையின் கனிகள் இன்னதென்றும் நமக்கு விவரித்துச் சொல்லுகிறான். இது

களிஷ்பீடியே நாயிப்போது கர்த்தருடைய கிருபையினால் இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய வருகையால் திருச்சபைக்கு உண்டாகிற நம்பிக்கையைக்குறித்துச் சிந்திப்போமாக.

I. இந்த நம்பிக்கை இன்னதென்றும்,
II. இந்த நம்பிக்கையின் திட அஸ்திவாரம் இன்னதென்றும்,
III. இதின் கனிகள் இன்னதுகளென்றுங் கேட்போம்.

I. திருச்சபையின் நம்பிக்கை என்னவென்றால், இயேசுநாதர் எல்லாச் சனங்களிடத்திலும் இரட்சகராக வருகிறது தானே. (அ—மஉ மீ வசனம்). ஏனென்றால் இயேசுநாதர் சுன்னத்தின் ஊழியக்காரரான துந்தவிர, புறச்சாதி[illegible]க்கும் இரக்கஞ்செய்கிறாரென்று நம்முடைய திருவாக்கிய[illegible]லே வாசிக்கிறோம். அவர் எப்படி இஸ்ரவேலருக்கு ஊழிய[illegible]ராரும் எப்படிப் புறச்சாதிகளுக்கு இரக்கஞ்செய்கிறவருமானாரென்றால், தாம் இஸ்ரவேலருடைய இரட்சகரும் புறச்சாதிகளுடைய இரட்சகருமானதினால் தானே. முதலாவது இஸ்ரவேலருக்கு இரட்சகராக வந்தார். அவர் இஸ்ரவேலருக்குள்ளே பிறந்து வளர்ந்து போதகம்பண்ணி அநேகம் அற்புதங்களைச்செய்து மரணமடைந்து உயிர்த்தெழுந்து இரட்சிப்பின் கிரியையைச் செய்துமுடித்தார். இஸ்ரவேல் வீட்டிலே காணாமற்போன[illegible] ஆடுகளுண்டைக்கு அனுப்பப்பட்டேனே [illegible]யல்லாமல் அந்தக் கானான் சாதியாளோடு இப்படியே சொன்னார்[1]. ஏனென்றால புறச்சாதிகள் அக்காலத்திலே கிறிஸ்துவை யல்லாதவர்களும் இஸ்ரவேலருடைய காணியாட்சிக்குப் [illegible]ம்பான அந்நியரும் வாக்குத்தத்தத்தின் உடம்படிக்கைகளுக்குப் பரதேசிகளும் நம்பிக்[illegible]யில்லாதவர்களும் இந்த லோகத்தில் பராபரனற்றவர்களுமாயிருந்தார்கள்[2]. தாம் தம்முடைய சொந்த சனமாகத் தெரிந்துகொண்ட இஸ்ரவேலைப் [illegible]துக்கோவென்றால் பராபரன் அபிரகாமையுந் தாவீதையும் மற்றத் தீர்க்கதரிசிகளையுங்கொண்டு [illegible] மேன்மையுள்ள வாக்குத்தத்தங்களைப் பண்ணியிருந்தார். அதுக்[illegible] இடப்படுத்துகிறதற்கும் பராபரனுடைய சத்தியத்தினிமித்தமாகவுங்[3] கிறிஸ்து இரட்சகர் முதலாவது சுன்னத்தின் சனமாகிய இஸ்ரவேலருக்கு ஊழியக்காரராக வேண்டியவராயிருந்தார். இப்படி, அவர் சொன்ன பிரகாரமாக, இரட்சிப்பு யூதரிடத்திலிருந்து வந்தது[4]. ஆனால் நம்முடைய நாதர் இயேசுகிறிஸ்து இந்தப்

[1] மத். ௰ரு; உச.— [2] எபே. உ, ௧உ.— [3] எபி. ௬, ௰எ. ௰அ.— [4] யோவா. ௪, உஉ.

பூமியிலே சஞ்சரித்தபோது, தாம் [illegible] அந்நாளிலே [illegible]த்தில் சண்டியிருந்த[illegible] அவ்வளவு பெரிய விசுவாசத்தை இஸ்ரவேலிலே முதலாய்க் கண்டிலேன் என்றார்[1]. அப்படியே பிற்பாடு இஸ்ரவேல் சனங்கள் தங்களுடைய இரட்சகரை அவிசுவாசத்தினாலே தள்ளிப்போட்டபடியினாலே வானராச்சியம் அதின் கனிகளைத் தருகிற புறச்சாதிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது[2]. இப்படிக் கர்த்தருடைய விசேஷித்த இரக்கத்தின் மூலமாக[3] இஸ்ரவேலருடைய வீழுகையினால் புறச்சாதிகளுக்கு இரட்சிப்புக் கிடைத்தது[4]. அக்காலமுதற்கொண்டும் புறச்சாதிகளின் [illegible] வானராச்சியத்துக்குள் [illegible] பிரவேசிக்கும்படிக்கு[5] கர்த்தர் தம்முடைய சுவிசேஷத்தின் [illegible] பிரசங்கத்தை விசேஷமாய் [illegible] அஞ்ஞானிகளுக்கு அறிவிக்கப் பண்ணுகிறார். ஏனென்றால், புறச்சாதிகளும் இரக்கத்துக்காகப் பராபரனை மகிமைப்படுத்தும்படிக்கும் இப்போது இன்னும் விசுவாசியாமலிருக்கிற யூதருக்குப் பொறுமையும் இரட்சிப்பின்பேரிலே ஆசையும் உண்டாகும்படிக்குந்தானே[6]. ஏனென்றால் பராபரன் எல்லாருக்கும் இரங்க எல்லாரையும் [illegible]மாய் அவிசுவாசத்திற்குள்ளடைத்துப்போட்டார்[7]. அஞ்ஞானிகளுக்கும் இரட்சிப்புக்கிடைக்கவேண்டுமென்று பராபரன் [illegible]யிருக்கிறதற்கு அத்தாட்சியாகப் பரிசுத்த அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் நம்முடைய இந்த திருவாக்கியத்திலே நாலு வேத வாக்கியங்களைக் கூட்டிச் சேர்க்கிறான் (௯—௰உ). இப்படி இயேசுநாதர் எல்லாச் சனங்களிடத்திலும் இரட்சகராக வருகிறதே திருச்சபைக்கு உண்டாயிருக்கிற பெரிய நம்பிக்கையா[illegible]ருக்கிறது.

II. இந்த நம்முடைய நம்பிக்கையின் திட அஸ்திபாரமின்னதென்றுங் கேட்போமாக. இதைப்பற்றிப் பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் நம்முடைய திருவாக்கியத்திலே, [illegible] எழுதப்பட்டதுகளெல்லாம் [illegible] முன்னெழுதப்பட்டது. பொறுமையி[illegible] வேத எழுத்துக்களின் தேற்றரவினாலும் நமக்கு நம்பிக்கையுண்டா[illegible]ருப்பதற்காகத்தானே என்று சொல்லுகிறான். ஆகையால் நம்முடைய நம்பிக்கையின் திட அஸ்திபாரமென்னவென்

[1] மத். அ, ௰. ௰௩; [illegible], உ௯.— [2] மத். உ௧. ௪௩.— [3] எபே. உ, ௪. ௰௩.— [4] ரோ. ௰௧, ௰௧–௰௩; அப். ௰௩, ௪௬.— [5] ரோ. ௰௧, உ௫.— [6] ரோ. ௰௫, ௰௩.— [7] ரோ. ௰௧, ௩உ–௩௩.

ருல் பொய் சொல்ல கூடாதவ பராபரனுடைய வல்லமையுள்ள சொந்த திருவசனந்தானே. இதினால் நமக்கு நம்பிக்கையின் திட அஸ்திவாரமுண்டென்கிறதற்குப் பராபரன் தாம் தம்முடைய பரிசுத்த ஆவியினால் எவி யெழுப்பின பரிசுத்த மனுஷர்களைக்கொண்டுங் [2] கண்டிசியாகத் தம்முடைய நித்தியவார்த்தையாகிய [3] இயேசுகிறிஸ்துவைக் கொண்டுங் [4] தம்முடைய திருவசனத்தை முற்பிதாக்களுக்கும் நமக்கும் விளம்பினதுந் தவிர, தம்முடைய திருவசனத்தைத் தப்பிதமில்லாமல் வேத எழுத்துக்களிலும் அடக்கிப் பின்னைப்படுத்தற்காகத் திர்க்கதரிசிகளுக்கும் அப்போஸ்தலருக்குந் தம்முடைய பரிசுத்த ஆவியை விசேஷித்த அளிவாயுத்தகத் தருளினார் [5]. இப்போதும் வேதஎழுத்துக்களில் நமது [illegible] தன் நம்பிக்கை ஆதாரமென்று என்ன எழுதியிருக்கிறதென்றால், இயேசுநாதர் எல்லாச் சனங்களுக்காகவும் இந்த லோகத்திலே வந்து தம்முடைய சீவனைக்கொடுத்து எல்லாருக்காகவும் இரட்சிப்பின் கிரியையைச் செய்து முடித்து எல்லாரையுந் தம்முடைய வாசனை ராச்சியத்திற்குள் பிரவேசிக்கவரவழைக்கிறாரென்பதுதானே. அதிவிமித்தமாக அவர், வேத எழுத்துக்களை ஆராய்ந்து பாருங்கள். அதேதென்றால் அதுகளாலுங்களுக்கு நித்திய சீவனுண்டென்று எண்ணுகிறீர்களே. எனக்குச் சாட்சிகொடுக்கிறதுகள் அதுகள் தானே என்கிறார். [6] ஆம், க. மோசே துவக்கி அறிவிப்பு என்கிற புஸ்தகம் வரைக்கும் நம்முடைய கிறிஸ்தமான வேதத்திலே அடங்கியிருக்கிற சகல வேதஎழுத்துக்களும் பராபரனுடைய குமாரனாகிய இயேசுகிறிஸ்துநாதர் எல்லா மனுஷர்களுடைய இரட்சகருமாயிருக்கிறதற்குச் சாட்சிகொடுக்கிறது. ஆகையால் நாமும் வேதஎழுத்துக்களை நாளுக்குநாள் [illegible] ஆராய்ந்துபார்த்துப் படிப்போமாகில், நம்முடைய சொந்த இரட்சிப்பின் நம்பிக்கையானது அசையாத திட அஸ்திவாரத்தின் மேல்கட்டப்பட்டு அதிகரித்து என்றென்றைக்கும் [illegible] நிலைத்திருக்கும்.

III. நம்முடைய இந்த நம்பிக்கையின் கனிகள் இன்னதென்று பரிசுத்த அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் பின்னையும் நமக்குச் சொல்லுகிறான். முதலாவது, இதினால் நமக்குப் பரிசுத்த ஆவி நடப்பிக்கிற பரமசந்தோஷமும் சமாதானமுங் கிடைக்கிறது (௰௩ — வசனம்), அதற்காக, சாதிகளே,

[1] எபி. ௬, ௰௮. — [2] உ. பே. ௧, உச. — [3] யோ. ௧, ௧. [4] எபி. ௧. ௧. — [5] உ. தீமோ. ௩, ௰௬. — [6] யோவா. ௫, ௩௯. —

அவருடைய சனத்தோடே கூடச் சம்பந்தப்படுத்துகிறதென்று நம்முடைய திருவாக்கியத்திலே சொல்லியிருக்கிறது (௰ம வசனம்). ஏனென்றால் நம்முடைய இரட்சகராகிய இயேசுகிறிஸ்துவுக்குள் நமக்குப் பாவமன்னிப்புக் கிடைத்தபடியினாலே, பராபரனார் இனி எதிராளியாக நம்மோடு எதிர்த்து நிற்காமல் இயேசுகிறிஸ்துவின் மூலமாக நம்மோடு சமாதானமாயிருக்கிறார். நாம் அவருடைய ராச்சியத்திலே இருந்து, பிரியமுள்ள பிள்ளைகளாக நம்முடைய பட்சமுள்ள பரம பிதாவைவணங்கி, இதினால் நமக்குக் கிடைக்கும் பேரானந்தத்திற்காக முழுமனதோடே தோத்திரிக்கக் கடவோம்.

இரண்டாவது, நமக்குண்டாகும் எல்லாச் சோதனைகளிலுந் துன்பங்களிலும் இந்த நம்பிக்கையினாலே நமக்குப் பொறுமையுண்டாகிறது. ஏனென்றால் இக்காலத்துப் பாடுகள் நம்மில் வெளிப்படப்போகிற மகிமைக்குப் பாத்திரமானதுகளல்லவென்று அறிந்திருக்கிறோம் [1].

மூன்றாவது, கிறிஸ்தவர்களாகிய நாமெல்லாரும் ஏகசிந்தையாயிருந்து ஒருமனப்பட்டு ஒருவரையொருவர் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்று [illegible] அப்போஸ்தலன் இந்த திருவாக்கியத்தின் முடிவாய் நமக்குப் புத்தி சொல்லுகிறான். ஏனென்றால் கிறிஸ்தவர்களாகிய நமக்கு இயேசுகிறிஸ்துவுக்குள்ளான ஒரே நம்பிக்கையும் இரட்சிப்பும், ஒரே தெய்வவசனமும் ஞானஸ்நானம் பரிசுத்த இராப்போசனமும், ஒரே பரமபிதாவும் இரட்சகருந் தேற்றரவாளனுமிருக்கிறபடியினாலே, [2] நாமெல்லாரும் [illegible] ஆவியின் ஒருமையைக் கைக்கொள்வதற்குச் சாக்கிரதையாயிருக்கவேண்டும். நாம் ஒருவரையொருவர் சகோதரராக ஏற்றுக்கொண்டு சினேகிக்கவேண்டியது. விசுவாசத்தில் பெலனிருக்கிற நாமும் நம்முடைய பேரில்தான் பிரியமாயிராமல், விசுவாசத்திலே பெலனற்றவர்களுடைய பெலவீனங்களைச் சுமந்து, நம்மில் ஒவ்வொருவன், நன்மையுண்டாக [illegible] பக்திவிருத்தியுண்டாக, அடுத்தவனுக்கு [illegible] விசுவாசப் பெலனற்றவர்களுடைய ஐயங்களை குற்றமாய் நினைக்காமல், அவர்களையுஞ் சகோதரரென்று சேர்த்துக்கொண்டு, [4] அவர்களும் விசுவாசத்திலுங் கர்த்தரை அறிகிற அறிவிலுந் தேறிப்போகும்படிக்குப் பிரயாசப்படவேணும். நமக்

[1] ரோ. ௮, ௰௮. உ௪. உ௯. ௩௧-௩௯. — [2] எபே. ௪, ௩-௬. — [3] ரோ. ௰௫, ௧௨. — [4] ரோ. ௰௪, ௧.—

குள்ளிருக்கிற பெலனற்றவர்களையும் ஏழையானவர்களையும் ஏற்றுக்கொண்டு, கர்த்தர் நமக்குக்கொடுத்த பொருட்களில் அவர்களுக்குச் சந்தோஷத்துடனே பகிர்ந்து கொடுக்கவேணும். அவர்களுடைய உபத்திரவங்களிலுந் துன்பங்களிலும் அவர்களை வேத எழுத்துக்களின் தேற்றரவினாலே திடப்படுத்தி மற்றப்படியுங் கூடியமட்டும் அவர்களுக்கு ஒத்தாசை செய்யவேண்டியது. இப்படியே நாம் சினேகத்தின் கற்பனையாகிய கிறிஸ்துவினுடைய கற்பனையைக் கைக்கொள்ளுகிறவர்களாயிருப்போம் [1]. இந்த அந்நியோந்நிய சினேகத்துக்கு நம்மை யதிகமாயெழுப்பி விடுகிறதற்கு பரிசுத்த அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் நம்முடைய திருவாக்கியத்தின் [illegible] திவ்விய [illegible] கூட்டிச்சேர்க்கிறான். அதாவது கிறிஸ்து நம்மை ஏற்றுக்கொண்டதுபோல ஒருத்தரையொருத்தர் ஏற்றுக்கொள்ளுங்களென்பதே. ஏனென்றால் கெட்டுப்போய்ச் சபிக்கப்பட்ட பாவிகளாகிய நம்மைப் பராபரனுடைய குமாரனாகிய இயேசுகிறிஸ்து மரணபரியந்தம் நேசித்துத் தம்த கிருபையினாலும் இரக்கத்தினாலும் பராபரனுடைய பிள்ளைகளாக நம்மை ஏற்றுக்கொண்டு பரம ஞானஸ்நானத்தினால் நம்மைப் பராம[illegible] காப்பாற்றி இரட்சித்து வருகிறபடியினாலே, நாம் திருப்பி அவரையும் அவருக்குள் சகோதரரையும் முழுமனதோடே சினேகிக்கக் கடனாளிகளாயிருக்கிறோம்.

கடைசியாக நாம் நம்முடைய கிறிஸ்தவமான நம்பிக்கையினிமித்தங் கர்த்தராகிய பராபரனைமிகுந்த பக்திவைராக்கியத்துடனே ஸ்தோத்திரிக்க வேண்டுமென்று பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் பலவித வாக்கியங்களினாலே நமக்குப் புத்தி சொல்லுகிறான். நீங்கள் ஒருமனப்பட்டு நம்முடைய கர்த்தரான இயேசுகிறிஸ்துவின் பிதாவாகிய பராபரனை ஒரேவாயினாலே மகிமைப்படுத்துங்களென்றும், சாதிகளுக்குள்ளே உம்மை அறிக்கைபண்ணி உம்முடைய நாமத்திற்குச் சங்கீதம்பாடுவேன் என்பதாக எழுதியிருக்குதென்றும், எல்லா [illegible] துதியுங்கள், எல்லாச்சனசதளங்களே அவரைப் புகழுங்களென்றுஞ் சொல்லுகிறான். மெய்யாகவே கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்து நமக்கு அளித்த நம்பிக்கையும் இரட்சிப்புமானது சொல்லிமுடியாத அவ்வளவு மேன்மையுள்ளதாயிருக்கிறபடியினாலே, நாம் கோவில்களிலும் பள்ளிக்கூடங்களிலும் வீடுகளிலும் இடைவிடாமல்சங்

[1] யோ. ௧௩, ௩௪-௩௫. — ௧ யோ. ௪, ௨௧.

கீதங்களாலும் ஞானப் பாட்டுகளாலும் கர்த்தருக்கினிதாய்ப் பாடி ஸ்தோத்திரித்துப் புகழுவதே ஏற்றதென்றறியலாம்.

தம்முடைய திருவசனத்தினால் இரட்சிப்பின் திடநம்பிக்கையை நமக்குக் கொடுத்த பராபரன் இந்த நான்குவிதமான நல்லகாரியங்களை நம்மெல்லாரிடத்திலுந் தேடிக்கொண்டு வருகிறார். இந்த வருகையின் காலத்திலே நாம் நம்முடைய இரட்சிப்பின் நம்பிக்கையை அதிக விசுவாசத்தோடேபற்றிக் கொள்ளுகிறதற்குக் கருத்தாய்ப் வேத எழுத்துக்களை ஆராய்ந்து பார்த்துப் படிக்கும்போது நம்முடைய நம்பிக்கையின் கனிகளைத் தருஞ்செடி உண்மையாய்ப் பிரகாசிப் படுவோமாகில் கர்த்தர் மிகுந்த பக்தியுடனே கொண்டாடுகிறதற்கு நம்மைத் தகுதியாய் ஆயத்தம்பண்ணுவோம். இதற்கெனக் கர்த்தர் தாமே நம்மெல்லாருக்குந் தம்முடைய கிருபையையும் ஒத்தாசையையும் அளிப்பாராக. ஆமென். —

வருகையின் மூன்றாம் ஞாயிற்றுக்கிழமை.

திரு. க. கொரி. ச, க—ரு.

நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்து வருகையின் முதலாம் ஞாயிற்றுக்கிழமையிலே குணப்படுங்கள் என்கிற பிரசங்கத்தையும் இரண்டாம ஞாயிற்றுக்கிழமையிலே சுவிசேஷத்தை விசுவாசியுங்கள் என்கிற பிரசங்கத்தையுங் கேட்டோம். இவ்விரண்டும் எல்லாப் பிரசங்கத்தின் தொகையாயிருக்கிறபடியால் [1] இவை இந்தப் புதுவருஷத்தின் துவக்கத்திற்கும் வருகையின்காலத்திற்கும் மிகவுஞ் சிறந்தான பிரசங்கமாயிருக்கிறது. இன்றையத்தினத்திலோ குணப்படுதலின் பிரசங்கத்தையும் விசுவாசத்தின் பிரசங்கத்தையுஞ் செய்யும்படியாக அனுப்பப்பட்ட [illegible] உத்தியோகத்தைக் குறித்துக்கேட்போம். மேலும் இந்த நம்முடைய திருவாக்கியத்தில் கர்த்தரின் வருகையைக்குறித்தும் தெளிவாய்ச் சொல்லியிருக்கிறது. ஏனென்றால் கர்த்தர் நாம் கடைசிநாளிலே நியாயந்தீர்க்கிறதற்கு வருமட்டாக நீங்கள் காலத்துக்குமுன்னே ஒன்றும் நியாயந்தீர்க்குங்க

[1] மாற். ௧, ௧௫.

ளென்று பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் நமக்குப் புத்திசொல்லுகிறான். அதின்படியே நாமிப்போது கர்த்தர் வருகையை அறிவிக்கிற தெய்வ ஊழியக்காரருடைய உத்தியோகத்தைக் குறித்துப் பிரசங்கங் கேட்போமாக.

I. தெய்வ ஊழியக்காரரைக் கிறிஸ்துவின் ஊழியக்காரரும் பராபரனுடைய இரகசியங்களின் உக்கிராணக்காரருமென்று எண்ணிக்கொள்ளுங்கள்.

II. அவர்களிடத்தில் நீங்கள் உண்மையையன்றி வேறொன்றையுந் தேடாதேயுங்கள்,

III. கர்த்தர் தாமே தம்முடைய ஊழியக்காரரையுஞ் சபையாரையும் நியாயந்தீர்க்கப் போகிறபடியினாலே, நீங்கள் காலத்துக்கு முன்னே ஒன்றையும் நியாயந்தீராதேயுங்கள் என்பதைத்தான்.

1. தேவ ஊழியக்காரரைக் கிறிஸ்துவின் ஊழியக்காரரும், பராபரனுடைய இரகசியங்களின் உக்கிராணக்காரருமென்று எண்ணிக்கொள்ளுங்கள்.

அவர்கள் கிறிஸ்துவின் ஊழியக்காரராயிருக்கிறார்கள். ஊழியக்காரர் என்கிற வார்த்தைக்குப் பதிலாக மூலபாஷையாகிய கிரேக்கையில் தண்டு வலிக்கிறவர்கள் என்று அர்த்தமுள்ள வார்த்தை எழுதியிருக்கிறது. தண்டுவலிக்கிறவர்களுடைய வேலை எப்படியிருக்க வருத்தமுள்ளதாயிருக்கிறதோ, அப்படியே இயேசுநாதர் தம்முடைய தேவ ஊழியருக்கு மிகவும் வருத்தமுள்ள ஊழியத்தை ஒப்புக்கொடுத்திருக்கிறார். இந்த உத்தியோகத்தினாலே தேவஊழியக்காரருக்கு உண்டாகும் வருத்தத்தைக் குறித்து ௨. கொரி. ௬, ௪—௰ வாசித்துப்பாருங்கள். மேலும் அவர்கள் மனுஷருடையவுஞ் சபையாருடையவும் ஊழியக்காரராயிராமல், கிறிஸ்துவினுடைய ஊழியக்காரராயிருக்கிறபடியினாலே, அவர்கள் இயேசுகிறிஸ்துவாகிய ஒரே எசமானுக்குக் கீழ்ப்படிந்திருக்க வேண்டியது. ஆகையால் அவர்கள் ஆரோக்கியமான உபதேசத்தைப் பொறுத்திராமல் செவித்தினவுள்ளவர்களாகித் தங்கள் சுய இச்சைகளின்படியாகத் தங்களுக்குப் போதகரைக் குவித்துக்கொள்ளுகிறவர்களுடைய விருப்பத்தின்படியே பிரசங்கித்துப் போதகம் பண்ணக்கூடாமல் [1], கர்த்தர் [illegible] ஒப்புவித்த குணப்படுதல் விசுவாசத்தைப் பற்றிய ஆரோக்கியமான உபதேசத்தைமாத்திரஞ் சபையாருக்கு அறிவிக்கவேண்டியவர்களாயிருக்கிறார்களே. மேலும் அவர்கள் கிறிஸ்துவினுடைய ஊழியக்காரராயிருக்கிறபடியால், திருச்

சபையாராகிய நீங்கள் அவர்களைக் கிறிஸ்துவுக்காகத் தாறுபதிகளென்று ஏற்றுக்கொண்டு [1] அவர்கள் கர்த்தருடைய நாமத்தினாலே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறதின்படியே செய்யவேண்டும் [2]. பின்னும் அவர்கள் பராபரனுடைய இரகசியங்களின் உக்கிராணக்காரருமாயிருக்கிறார்கள். பராபரனுடைய இரகசியங்களென்னவென்றால், தெய்வவசனமும் ஞானஸ்நானம் பரிசுத்த இராப்போசனமுந்தானே. இதுகள் பராபரனுடைய வீடாகிய [3] கிறிஸ்தமான திருச்சபையின் சத்திய திரவியங்களாயிருக்கிறது. அதுகள் ஏன் இரகசியங்களென்னப்படுகிறதென்றால், பராபரன் அதுகளில் நம்முடைய மகிமைக்காக லோகத்தோற்றத்துக்கு முன்னே குறித்து மறைக்கப்பட்டிருந்த தெய்வ இரகசியமான ஞானத்தை நமக்குப் பரிசுத்த ஆவியானவரைக்கொண்டு வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார். அது நம்முடைய சுபாவமான புத்திக்கு மிகவும் மேலானது. [4] இந்த இரகசியங்கள் லௌகீக ஞானத்தைத் தேடுகிறவர்களுக்கும் அடையாளத்தைக் கேட்கிறவர்களுக்கும் பைத்தியமும் இடறலுமென்கிறதாய்க் காணப்பட்டாலும் தேவபெலனுந் தேவ ஞானமுமாயிருக்கிறது [5]. அப்படியிருக்க, அந்த இரகசியங்கள் லௌகீக ஞானிகளுக்குங் கல்விமான்களுக்கும் மறைவாயிருந்து, பாலகரையுஞ் சிறுபிள்ளைகளையும் போல் இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய பாதத்தண்டையிலே உட்கார்ந்து அவரிடத்திலே கற்றுக்கொள்ளுகிறவர்களுக்கு வெளிப்படுத்தப்படுகிறது [6]. கர்த்தர் இப்படிப்பட்ட இரகசியங்களின் உக்கிராணக்காரராகத் தம்முடைய ஊழியக்காரரை ஏற்படுத்தினார். அவர்கள் திருச்சபையின் பொதுவான ஆராதனையிலே கர்த்தருடைய திருவசனத்தை அறிவிக்கவும் ஞானஸ்நானம் பரிசுத்த இராப்போசனமாகிய ஞானதிரவியங்களைப் பரிமாறவும் அழைக்கப்பட்டவர்களாயிருக்கிறார்கள். கர்த்தர் தம்முடைய தேவ ஊழியக்காரருக்கு ஒப்புக்கொடுத்த மேன்மையும் வருத்தமுமுள்ள உத்தியோகம் இதுதான். இந்த அவர்களுடைய உத்தியோகத்தினிமித்தந் திருச்சபையாராகிய நீங்கள் அவர்களை அதிக அற்பமாகவாவது அதிக மேன்மையாகவாவது எண்ணாதிருக்கக்கடவீர்கள். அதிக அற்பமாக அவர்களை எண்ணாதிருங்கள்; ஏனென்றால் இயேசுகிறிஸ்து நாதர் தா

1 ௨. கொரி. ௫, ௨௰—௨௧. — 2 லூக். ௰, ௰௬. — 3 ௧. தீமோ. ௩, ௰௫. — 4 ௧. கொரி. ௨, ௭. — 5 ௧. கொரி. ௧, ௰௮—௨௪. — 6 மத். ௰௧, ௨௫. ௨௬. —

மே. அவர்களே உங்களுக்குள்ளே தம்முடைய காரியஸ்தர்களாக ஏற்படுத்தினார். ஆகையால் சமாதானத்தைக் கூறி நற்காரியங்களைச் சுவிசேஷமாய்ப் பிரசித்திக்கிறவர்களின் கால்கள் எத்தனை அழகானவைகளென்று எழுதியிருக்கிறது 1. உங்களைப்பற்றி அவர்கள் தங்கள் கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவை நோக்கி, கர்த்தாவே, எங்களால் கேள்விப்பட்டதை விசுவாசித்தவனாரென்று உங்கள் பேரிலே குற்றஞ் சாட்டாதபடிக்குப் பாருங்கள் 2. ஏனென்றால் கர்த்தர் தம்முடைய உண்மையுள்ள ஊழியக்காரரின் முறையிடுதலைக் கேட்பார் 3. மேலும் அதிகமேன்மையாகவும் அவர்களை மெச்சிக்கொள்ளவேண்டாம். ஏனென்றால் அவர்கள் தாமே எசமானர்களாயிராமல் நம்மெல்லாருக்குங் கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய ஊழியக்காரராயிருந்து, உங்கள் விசுவாசத்துக்கு எசமானர்களென்கிறதினாலேயல்ல, உங்கள் சந்தோஷத்துக்கு உதவி ஆட்களாக அழைக்கப்பட்டவர்களாயிருக்கிறார்கள் 4. மேலும் மனுஷ ஞானத்தினுடைய போதனை வார்த்தைகளையும் 5 விசேஷித்த மேன்மையுள்ளவைகளையுந் தெய்வ ஊழியக்காரரிடத்தில் தேடாதேயுங்கள். ஏனென்றால் கர்த்தர் அவர்களுக்குத் தம்முடைய ஆவியின் வரங்களைத் தம்முடைய சித்தத்தின்படியே பகிர்ந்து கொடுக்கிறார் 6. அப்புறம் அவர்கள் ஒருக்காலுந் தப்பிதமில்லாமல் இருக்க வேண்டுமென்பதை அவர்களிடத்தில் தேடாமல் அவர்களுடைய பெலவீனங்களையும் பொறுமையுடனே சகித்துக்கொள்ளுங்கள். ஏனென்றால் உங்களைப்போல் அவர்களும் பாவிகளான மனுஷர்களாயிருக்கிறார்கள் 8. என்னத்தைமாத்திரம் அவர்களிடத்தில் தேடவேணுமென்பதைக் குறித்து இரண்டாம் பங்கிலே கேட்போம்.

11. நீங்கள் அவர்களிடத்தில் உண்மையையன்றி வேறொன்றையுந் தேடாதேயுங்கள். ஏனென்றால் ஒருவன் உண்மையுள்ளவனென்று கண்டுபிடிக்கப்படுவதே உக்கிராணக்காரரிடத்திலே தேடப்படுகிற காரியமாயிருக்கிறதென்று பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் தம்முடைய திருவாக்கியத்திலே சொல்லுகிறான். அப்படியே கர்த்தரும்: இப்போதும் தருணகாலத்திலே படிகொடுக்க எசமான் தன் பணிவிடைச் சனங்கள்மேல் வைக்கப்போகிற உண்மையும் புத்தியுமுள்ள உக்

1 ரோ. ய, யரு. — 2 ரோ. ய, யசு. — 3 லூக். யஅ, உக. 4 உ. கொரி. க, உச. — 5 ௧. கொரி. உ, க. ரு. — 6 ௧. கொரி. யஉ, யக. — 7 உ. கொரி. யக, உக-கூய. — 8 லூக். ௭, அ —

கிராணக்காரனார்? எசமான் வந்து, அப்படிச் செய்யக்காண்கும் ஊழியக்காரன் பாக்கியவான். மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன், தமக்குண்டானதெல்லாத்தின் மேலும் அவனை வைப்பாரென்று சொல்லுகிறார் 1. முதலாவது தெய்வ ஊழியக்காரர் தங்களுடைய எசமானாகிய இயேசுகிறிஸ்துவுக்கு உண்மையுள்ளவர்களாயிருக்கவேணும். எப்படியெனில், அவர்கள் எல்லாவற்றிலும் இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய நாமமும் புண்ணியமும் மகிமைப்படுத்தப்பட்டு அவருடைய இராச்சியம் பிரசித்தம்பண்ணப்படுவதற்காகப் பிரயாசப்படவேண்டும். அதைப்பற்றி அப்போஸ்தலன்: நான் எப்படியுஞ் சிலரை இரட்சிப்பதற்கு எல்லாருக்கும் எல்லாம் ஆனேனென்று சொல்லுகிறான் 2. ஆகையால் உண்மையுள்ள தேவஊழியக்காரர் மனுஷருக்காவது 3, தங்களுடைய வயிற்றுக்காவது 4 ஊழியஞ் செய்யக்கூடாது. அவர்கள் தங்களுடைய விசாரணைக்கு ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்ட மந்தைக்கு நல்லமேய்ப்பராகிய இயேசுகிறிஸ்துவண்டை வழிகாட்டுவார்கள். அவர்கள்தாமே நல்லமேய்ப்பர்களாகி ஓநாய்களென்கிற கள்ளப்போதகருங் கெட்டமோசக்காரரும் வரும்போது ஆடுகளைவிட்டு ஓடிப்போகாமல் ஓநாய்களுடனே எதிர்த்து நின்று 5 ஆடுகளுக்குத் திருவசனமாகிய நல்லமேய்ச்சலிலே மேய்த்து 6 வேண்டுமானால் தங்களுடைய சீவனையும் ஆடுகளுக்காகக் கொடுப்பார்கள் 7. தெய்வ ஊழியக்காரர்தாமே வேதாகமத்தைச் சுறுசுறுப்பாய் ஆராய்ந்துபார்த்து, படிப்பிக்கிறதிலும் புத்திசொல்லுதலிலும் உபதேசிக்கிறதிலும் நிலையாயிருந்து 8 தொடர்ச்சேர்ச்சியாய்ச் சமயத்திலுஞ் சமயபேதத்திலும் வசனத்தைப் பிரசங்கித்து எல்லா நீடிய சாந்தத்தோடும் போதகத்தோடுங் கடிந்துகொண்டு அதட்டிப் புத்திசொல்ல வேண்டும் 9. கடைசியாக அவர்கள் மற்றவர்களுக்குப் பிரசங்கிக்கையில் தாங்களே ஆகாதவர்களாய்ப் போகாதபடிக்குத் 10 தங்கள் மேலுங் கவனிப்பாயிருந்து 11 பரிசுத்த ஆவியின் பெலத்தினாலே பரிசுத்த நடக்கையாய் நடந்து இப்படித் தங்களுக்கு ஒப்புக் கொடுக்கப்பட்டவர்களுக்கு எல்லாவற்றிலும் நல்ல

1 லூக். யஉ, சஉ—சஅ. — 2 ௧. கொரி. கூ, உஉ. — 3 கலா. க, ய. 4 ௧. இராஜ. யஅ, யக; எபே. கூ, அ. — 5 யோவா. ய, யஉ. — 6 சங். உ௩. எசே. ௩௪, ௰௪—யசு; யோவா. ய, ௯. — 7 யோவா. ய, யக. 8 ௧. தீமோ. ச, யரு. — 9 உ. தீமோ. ச, உ. — 10 ௧. கொரி. கூ, உஎ. — 11 ௧. தீமோ. ச, யசு; அப். உய. உஅ.

ரியைக் காண்பிக்கவேண்டும். இதுதான் கர்த்தர் தம்முடைய ஊழியக்காரரிடத்திலும் உக்கிராணக்காரரிடத்திலுந் தேடுகிற உண்மை. நீங்களுந் தேவஊழியக்காரரிடத்தில் அந்த உண்மையையன்றி வேறொன்றையுந் தேடாமல், கர்த்தர் உங்களுக்கு எப்போதும் உண்மையுள்ள தெய்வஊழியக்காரரைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று இடைவிடாமல் அவரைக் கெஞ்சிக்கேட்டு, கொடுத்தால் நன்றியறிந்தவர்களாயிருங்கள்[1]. மேலுங் கூடியமட்டும் அவர்களைப் பராமரியுங்கள்[2], ஏனென்றால் அது உங்கள் கடமையாம்.

III. கர்த்தர்தாமே தம்முடைய ஊழியக்காரரையுஞ் சபையாரையும் நியாயந் தீர்க்கப்போகிறபடியினாலே நீங்கள் காலத்துக்கு முன்னே ஒன்றும் நியாயந்தீராதேயுங்களென்று பரிசுத்த அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் இந்தவாக்கியத்திலே பின்னையும் நமக்குப் புத்திசொல்லுகிறான். குற்றமாய் நிருணயிக்காதேயுங்கள். அப்போது குற்றமாய் நிருணயிக்கப்படாதிருப்பீர்களென்று கர்த்தர் நம்மெல்லாரையும் எச்சரித்து ஒவ்வொருவனும் முந்தத் தன் கண்ணிலுள்ள உத்திரத்தை எடுத்துப்போட்டு, பிற்பாடு சகோதரன் கண்ணிலுள்ள துரும்பையும் எடுத்துப்போட வகை பார்ப்பானாகவென்கிறார்[3]. ஆகையால் திருச்சபையார் தங்கள் உண்மையுள்ள தேவஊழியக்காரர்களையுங் குற்றமாய் நிருணயிக்கக்கூடாது. ஆம், இது அதிக மோசமுள்ள காரியம். ஏனென்று கேட்டால், அது தன்னிலேதானே குற்றமுள்ள காரியமாயிருக்கிறதுந் தவிர, நீ அப்படிச்செய்வாயானால் தெய்வ ஊழியக்காரருடைய பிரசங்கமும் மற்ற எல்லா ஊழியமும் உனக்குப் பிரயோசனமும் ஆசீர்வாதமுமாயிருக்கக் கூடுவதெப்படி? ஆகிலும் மேய்ப்பர்களைத் தீர்க்கதரிசிகளுக்கு எச்சரிக்கையாயிருங்களென்று கர்த்தர்சொல்லுகிறார்[4]. ஆனால் இதிலே நாம் அப்படிக்கொத்தவர்களைக் குறித்து அல்ல, (நாம் இரண்டாம் பங்கிலே கேட்டபடி) உண்மையுள்ள தெய்வஊழியக்காரரைக்குறித்துக் கேட்கிறோம். அவர்கள் பரிசுத்த அப்போஸ்தலனைப்போல் தாங்கள் மனுஷர்களாலே அல்லது ஒருமனுஷ [illegible]நாளின் விசாரிப்பினாலே நியாயந் தீர்க்கப்படவுங் குற்றமாய் நிருணயிக்கப்படவும் பயப்படுவதேயில்லை. ஏனென்றால் கர்த்தருக்கு முன்பாக அவர்களுக்கு நல்ல மனச்சாட்சியிருக்கும். ஆம், அவர்கள் தங்களைத்தாமே நியாயந்தீர்க்

1 க. தெச. ரு, ௰உ.—2 க. கொரி. கூ, எ—௰க; க. தீமோ. ரு, ௰எ. ௰அ.—3 லூக். சு, சக. சஉ.—4 மத். எ, ௰ரு.

காமல், எல்லாநியாயத்தீர்ப்பையும் நிதானமாய் நியாயந்தீர்க்கிற கர்த்தருக்கு ஒப்புக்கொடுக்கிறார்கள். ஏனென்றால் அவர்கள் தங்களில் ஒரு குற்றத்தையும் அறியாதிருந்தாலும் இதினாலே இருதயத்தையும் உள்ளிந்திரியங்களையும் ஆராய்ந்து அறிகிற கர்த்தருக்கு முன்பாக நீதிமான்களாகிறதில்லை[1]. அவர்கள் தங்களுக்குக் கற்பிக்கப்பட்டதுகளை எல்லாஞ் செய்தபிற்பாடு அப்பிரயோசன ஊழியக்காரராயிருக்கிறோம், நாங்கள் செய்யக்கடமையிருந்ததைச் செய்தோமென்றுஞ்[2] கர்த்தாவே, உம்முடைய அடியானோடே நியாயத்தீர்ப்புக்குள் பிரவேசியாதிரும். ஏனெனில் ஜீவனுள்ள ஒருவனும் உமக்கு முன்பாக நீதிமானல்லவென்றுஞ்[3] சொல்லுவார்கள். அக்கினிக்கொழுந்தைப்போன்ற கண்களுள்ள[4] கர்த்தர் ஒருத்தர் மாத்திரம் நியாயம் விசாரிக்கிறவராயிருக்கிறார். அவர் தேவஊழியக்காரரை மாத்திரமல்ல, ஜீவனுள்ளோர் மரித்தோர் எல்லாரையும் நடுத்தீர்க்கக் கடைசி நாளிலே மகிமையாய்த் திரும்பவருவார். இதை நாம் விசேஷமாய் இந்த வருஷத்தின் காலத்திலே நினைவுகூருகிறோம். அவர் இருளின் அந்தரங்கங்களையும் வெளிச்சமாக்கி இருதயங்களின் யோசனைகளையும் வெளிப்படுத்துவார். அப்போது புகழ்ச்சியானது அவனவனுக்குப் பராபரனாலே உண்டாம். ஏனென்றால் பயங்கரமான அந்நாளிலே வெளியரங்கமாகாத அந்தரங்கமுமில்லை. அறியப்படாமல் வெளிக்குவராத மறைபொருளுமில்லை[5]. அவனவன் தன் சரீரத்தினால் நடப்பித்த நன்மைக்காகிலுந் தீமைக்காகிலுந் தக்கதுகளை அடையும்படிக்கு நாமெல்லாருங் கிறிஸ்துவினுடைய நியாயாசனத்திற்கு முன்பாக வெளிப்படவேண்டியது[6]. இம்மையிலே கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவுக்கு உண்மையுள்ளவர்களாய் நடந்தவர்களெல்லாருக்குங் கர்த்தருடைய கிருபையினால் மறுமையிலே கிடைக்கும் பலன் பெரிதாயிருக்கும்[7]. அவர்கள் கடைசிநாளிலே, உத்தமமும் உண்மையுமான ஊழியக்காரா, கொஞ்சத்திலே உண்மையாயிருந்தாய், அநேகத்தின்மேல் உன்னை அதிகாரியாக வைப்பேன், உன் எஜமானுடைய சந்தோஷத்துக்குள் பிரவேசி என்கிற கர்த்தருடைய சத்தத்தைக் கேட்பார்கள்[8]. தம்முடைய உண்மையுள்ள தெய்வ ஊழியக்காரருக்கோவென்றால் கர்த்தர் அ

1 க. கொரி. ச, ௪.—2 லூக். ௰எ, ௰.—3 சங். ௱சங, உ.—4 அபி. உ, ௰அ. ௰க.—5 லூக். அ, ௰எ.—6 உ. கொரி. ரு, ௰.—7 [illegible]—8 மத். உரு, உக. உங.

தநாள் முதற்கொண்டு விசேஷித்த மகிமையை அளிப்பார். ஏனென்றால் புத்தியைக்கற்றுக் கொடுத்தவர்கள் ஆகாயமண்டலத்தின் ஒளியைப்போலவும் அநேகரை நீதிக்குள்ளாக்கினவர்கள் நட்சத்திரங்களைப் போலேயும் என்றென்றைக்குமுள்ள சதாகாலங்களாய்ப் பிரகாசித்திருப்பார்களென்று எழுதியிருக்கிறது. கர்த்தர் திரும்ப வரும்போது, நம்மெல்லாருக்குந் தம்முடைய ஐக்கியத்துக்குள்ளான பாக்கியத்தையுந் தம்முடைய கிருபையின் பலனையும் அளிக்கும்படிக்கு, தாமே தம்முடைய பரிசுத்த ஆவியைக்கொண்டு நம்மெல்லாரையும் உண்மையுள்ளவர்களாக்குவாராக. ஆமேன். —

வருகையின் நாலாம் நாயிற்றுக்கிழமை.

திரு. பிலி. ௪, ௪ — ௭

கர்த்தர் பிறந்தபண்டிகை இவ்வளவாய்ச் சமீபித்திருக்கிறபடியினாலே இந்த நாயிற்றுக்கிழமைக்குக் குறிக்கப்பட்ட சுவிசேஷவாக்கியத்திலே யோவான்ஸ்நானகன் கர்த்தரின் வருகையைக்குறித்துச் சாட்சிகொடுத்து, உங்கள் நடுவிலே நிற்கிறாரென்று சொல்லுகிறான். அதற்கிசைவாய் இந்த நம்முடைய திருவாக்கியத்திலும் அடங்கியிருக்கிற பிரதான பொருள் கர்த்தர் சமீபமாயிருக்கிறாரென்பதாம். இந்நிமித்தம் நாம் மிகவுஞ் சந்தோஷப்பட்டு எல்லா மனுஷருக்கும் நம்முடைய சாந்தகுணத்தைத் தெரிவித்து ஒன்றுக்குங் கவலைப்படாமல் எல்லாத்திலும் நம்முடைய விண்ணப்பங்களை ஸ்தோத்திரிப்புடனே கூடிய செபத்தினாலும் வேண்டுதலினாலும் பராபரனுக்கு அறிவிக்கவேண்டுமென்று பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் நமக்குப் புத்திசொல்லுகிறான். நாம் அப்படிச் செய்வோமாகில் எல்லாப்புத்திக்கு மேலான தேவசமாதானம் நம்முடைய இருதயங்களையுஞ் சிந்தைகளையுங் கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் காப்பாற்றும். மேலுங் கர்த்தர் பிறந்த அந்த இராவிலே தேவ தூதர்கள் அறிவித்துப் பாடின அந்தக்காரியங்கள் எல்லாவற்றையுங் குறித்து நாம் இன்றைக்குக்கேட்டு, அதுகளால் வருஞ்சந்தோஷத்தைமுன்

னறிவிக்கிறோம். எப்படியென்றால் இதோ, எல்லாச்சனத்துக்கும் வரப்போகிற பெரிய சந்தோஷத்தை உங்களுக்கு அறிவிக்கிறேன். அதாவது, உங்களுக்கின்று கர்த்தராகிய கிறிஸ்து என்கிற இரட்சகர் பிறந்தாரென்று தெய்வதூதன் அந்த இராத்திரியிலே அறிவித்தான். அப்படிப்போல கர்த்தருக்குள் எப்போதுஞ் சந்தோஷமாயிருங்கள், மறுபடியுஞ் சொல்லுகிறேன் சந்தோஷமாயிருங்களென்று பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் திருவாக்கியத்திலே சொல்லுகிறான். பிள்ளையைப் புடவைகளில் சுற்றி முன்னணையிலே படுக்கவைத்திருக்கக் காண்பீர்களென்று தேவதூதன் நம்முடைய இரட்சகராகிய இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய தாழ்ந்த நிலைமையில் விளங்கின அவருடைய சாந்தகுணத்தைத் தெரிவித்தான். அப்படியே கிறிஸ்தவர்களாகிய உங்கள் சாந்தகுணம் எல்லா மனுஷருக்குந் தெரிந்திருக்கக் கடவதென்று நம்முடைய திருவாக்கியத்திலே சொல்லியிருக்கிறது. மேலுந் தேவதூதர்கள் அந்த இராவிலே பராபரனைத் துதித்து, உன்னதங்களிலிருக்கிற பராபரனுக்கு மகிமை உண்டாவதாகவென்று ஸ்தோத்திரித்தார்கள். அப்படியே எல்லாத்திலும் உங்கள் விண்ணப்பங்கள் ஸ்தோத்திரிப்புடனே கூடிய செபத்தினாலும் வேண்டுதலினாலும் பராபரனுக்கு அறிவிக்கப்படக் கடவதென்று பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் நமக்குப் புத்தி சொல்லுகிறான். கடைசியாகப் பூமியிலே சமாதானமுண்டாவதாகவென்று தேவதூதர்கள் பாடினார்கள். அப்படியே தெய்வசமாதானம் உங்களைக் கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் காப்பாற்றுமென்று நம்முடைய திருவாக்கியத்திலே கேட்கிறோம். இந்த நாலுகாரியங்களின்படியே நாமிப்போது கர்த்தருடைய கிருபையினாலே நம்முடைய திருவாக்கியத்தைக் குறித்துச் சிந்திப்போமாக.

I. கர்த்தர் சமீபமாயிருக்கிறார். ஆகையால் கர்த்தருக்குள் எப்போதுஞ் சந்தோஷமாயிருங்கள். கர்த்தர் பிறந்த இராவிலே பராபரனுடைய இரட்சிப்புள்ள கிருபையும் நம்முடைய இரட்சகராகிய பராபரனுடைய அன்பும் காணப்பட்டு எல்லாமனுஷருக்கும் பிரசன்னமானபடியினாலே அந்த ராத்திரி மெய்யாகவே மகா சந்தோஷமாகக் கொண்டாடலாம். மேலும் நம்முடைய நாதர் இயேசுகிறிஸ்துவின் கடைசிவருகையுஞ் சமீபிக்கிறபடியால், நாமிதற்காகவும் நிமிர்ந்து நம்முடைய தலைகளை ஏறெடுத்துச் சந்தோஷப்படலாம். ஏனென்றால்

அவர் கடைசிவருகையோடு உத்தமமான நம்முடைய மீட்டுக்கு சமீபிக்குமென்று அறிந்திருக்கிறோம்[1]. நம்முடைய நாதர் இயேசுகிறிஸ்து இந்தப்பூமியிலே வந்து எல்லாப் பாவங்களிலுமிருந்து நம்மை மீட்டு இரட்சித்தார். அவர் மூலமாக இரக்கத்தில் ஐசுவரியமுள்ள பராபரன்[2] நமக்குச் சிருஷ்டிப்பும் பட்சமுள்ள தகப்பனானார். இது மெய்யாகவே சந்தோஷத்துக்கு முழுமையேவருத்தக்கதான நற்செய்தியாயிருக்கிறது. ஆபிரகாம் ஆவியிலே கர்த்தருடைய நாளைக்கண்டு களிகூர்ந்து சந்தோஷப்பட்டான்[3]. எத்தனைக்கு அதிகமாய்க் கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம் கர்த்தர் வந்ததற்காகச் சந்தோஷப்படவேண்டியது. மரியாளைப்போல நாமும், என் ஆவி என்னை இரட்சகராகிய பராபரனிலே களிகூர்ந்திருக்குதென்று ஏகமாய் ஸ்தோத்திரிக்கலாம். ஏசாயாவோடு கூட நாமும், கர்த்தருக்குள் பூரிப்பாய் மகிழுகிறேன், என் பராபரனுக்குள் என் ஆத்துமா களிகூர்ந்திருக்கிறது, ஏனெனில் மணவாளன் ஆசாரியனடைவாய்ச் சிங்காரித்துக்கொள்ளுகிறதற்கும், மணவாட்டி தன் ஆபரணங்களால் அலங்கரித்துக் கொள்ளுகிறதற்கும் ஒப்பாக அவர் இரட்சிப்பின் வஸ்திரங்களை எனக்கு உடுத்தி நீதியின் சால்வையை எனக்குத் தரித்தாரென்று மேன்மை பாராட்டலாம்[4]. ஆகிலுங் கிறிஸ்தமான இந்த நம்முடைய சந்தோஷம் லௌகீக சந்தோஷமாயிராமல் ஞான சந்தோஷமாயிருக்கிறபடியினாலே, கர்த்தருக்குள் சந்தோஷமாயிருங்களென்று பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறான். மேலும் லோகமும் அதின் இச்சையும் ஒழிந்து போகக்கொள்ள[5], கர்த்தருக்குள்ளான நம்முடைய சந்தோஷம் என்றென்றைக்கும் நிலைநிற்கிறது. ஆகையால் பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் எப்போதுஞ் சந்தோஷமாயிருங்களென்று சொல்லுகிறான். அன்றியுங் கூட உண்மையுள்ள கிறிஸ்தவர்கள் கர்த்தருக்குள் சந்தோஷப்படுவார்கள். ஏனென்றால், என்சகோதரரே, நீங்கள் பலவிதசோதனைகளில் விழும்போது உங்கள் விசுவாசத்தின் பரீட்சையானது பொறுமையை உண்டாக்குதென்றறிந்து அதைச்சுத்த சந்தோஷமாக எண்ணுங்களென்று பரிசுத்த யாக்கோபும்[6] நம்மைக் கிறிஸ்துவின் சிநேகத்தைவிட்டுப் பிரிப்பவன் யார். உபத்திரவமோ, வியாகுலமோ, துன்பமோ, பசியோ, நிருவாணமோ, நாசமோச

1 லூக். உக, உஅ.— 2 எபே. உ, ௪.— 3 யோவா. அ, ருசு.— 4 ஏசா. கசக, ய.— 5 க. யோவா. உ, யா.— 6 யாக். க, உ. ௩.

மோ, பட்டயமோ, இதுகளெல்லாவற்றிலும் நாம் நம்மைச் சிநேகிக்கிறவராலே அதிகமாய்ச் செயங் கொள்ளுகிறோமென்று பரிசுத்த பவுலும்[1] நமக்குப் புத்திசொல்லுகிறார்கள். ஆகையால் சிறுபிள்ளைகள் விசேஷமாய்க் கர்த்தர் பிறந்த பண்டிகையிலே எப்படிச்சந்தோஷப்படுகிறார்களோ[2] அப்படியே நீங்களெல்லாருங் கர்த்தருக்குள் எப்போதுஞ் சந்தோஷமாயிருங்கள், மறுபடியுஞ் சொல்லுகிறேன் சந்தோஷமாயிருங்கள். அதேனென்றால் கர்த்தர் சமீபமாயிருக்கிறார்.

II. கர்த்தர் சமீபமாயிருக்கிறார், ஆகையால் உங்கள் சாந்தகுணம் எல்லாமனுஷருக்குந் தெரிந்திருக்கக்கடவது. இது நம்முடைய கிறிஸ்தமான ஞானசந்தோஷத்தினாலே வரவேண்டிய கனியாயிருக்கிறது. லௌகீக இச்சையை விரும்புகிறவர்கள் தங்களுடைய சொந்த பிரயோசனத்தையும் இன்பத்தையுந் தேடுகிறார்கள். லௌகீக சந்தோஷமோ மனுஷர்களைத் துஷ்டத்தனமுள்ளவர்களாக்கிப் பொறுமையின்மை முதலியவைகளை உண்டுபண்ணுகிறது. கர்த்தருக்குள்ளான ஞானசந்தோஷமோ அதையடைந்தவர்களை எல்லா மனுஷர் பேரிலும் மெத்தனவுந் சாந்தமுமாக்குகிறது. எப்படியென்றால் கர்த்தருக்குள்ளே சந்தோஷப்படுகிறவர்கள் தங்களுடையதைத் தேடாமல் கர்த்தர் தங்களைச் சிநேகித்த சிநேகத்தினாலே நிறையப்பட்டு மற்றவர்களுடைய பிரயோசனத்தையும் இரட்சிப்பையுஞ் சந்தோஷத்தையுந் தேடுவார்களே. ஆகையால் அவர்கள் மற்றவர்களுடைய பலவீனங்களைப் பொறுமையுடனே சகித்துக்கொண்டு[3] அவர்களுடைய தப்பிதங்களை முழுமனதோடே மன்னித்துவிட்டு[4] சகல இக்கட்டிலேயும் அவர்களுக்குக் கூடியமட்டும் ஒத்தாசைசெய்து (ரு-ம் கற்பனை) அவர்களுக்காகப் பரிந்துபேசி நல்லவைகளைச்சொல்லி எல்லாவற்றையும் நன்மையாக்கி (அ-ம் கற்பனை) அவர்களுக்குள்ளே சமாதானத்தைநடத்தி[5] இப்படி எல்லாமனுஷருக்குந் தங்களுடைய சாந்தகுணத்தைக் காண்பிப்பார்கள். தங்கள் சத்துருக்களையும் அவர்கள் சிநேகித்து அவர்களுக்கு நன்மை செய்து அவர்களை ஆசீர்வதித்து அவர்களுக்காகவேண்டுதல் செய்வார்கள்[6]. ஆகிலும் அவர்களும் பொல்லாதவர்களைச் சகித்துக் கொள்ள வேண்டும். ஆனால் இதையுஞ் சிநேகத்தினாலே

1 ரோம. அ, ௩௭.— 2 [illegible].— 3 கலா. ௬, உ; [illegible].— 4 மத். ௬, [illegible].— 5 [illegible].— 6 [illegible]. ௫, உ௪, உ௮.

எவ்வுபட்டுச்செய்து, பொல்லாதவர்களும் மனந் திரும்பி ரட்சிக்கப்படும்படிக்குப் பிரயாசப்படுவார்கள். மேலும் எல்லாவற்றையுங் கர்த்தராகிய சேசுகிறிஸ்துவின் மகிமைக்காகவே செய்வார்கள். ஏனென்றால் கர்த்தராகிய சேசுகிறிஸ்து மெத்தனையுண்டன்று தாழ்மையுமாயிருந்து[1] தாம் பராபரனுடைய குமாரனாயிருந்தும், பராபரனுக்குச் சரியாயிருக்கிறதைக் கொள்ளையாடின உடைமையாக எண்ணாமல் தம்மைத் தாமே தாழ்த்திச் சிலுவையினுடைய மரணபரியந்தமே கீழ்ப்படிந்து[2] தாம் வையப்படுகிறபோது பதிலுக்கு வையாமலும் பாடுபடுகிறபோது மிரட்டாமலும் நீதியாய்த் தீர்க்கிறவருக்கு அதை ஒப்புக்கொடுத்து[3] இப்படி எல்லாவற்றிலும் தம்முடையவர்களுக்குப் பிரமாணத்தையுஞ் சர்க்கருணத்தின் உத்தம முன்மாதிரியையும் பின்வைத்தபடியினாலே உண்மையுள்ள கிறிஸ்தவர்கள் அவருடைய காலடிகளைத் தொடர்ந்து வரும்படி உண்மையாய்ப்பிரயாசப்படுவார்கள்[4]. சமீபமாயிருக்கிற கர்த்தர் பராபரனுடைய புத்திரனாகிய நம்மிடத்தில் இத்தக்கனியை நிச்சயமாய்த் தேடுகிறபடியினாலே எக்காலத்திலும் விசேஷமாய் இந்த வருகையின் காலத்திலும் உங்கள் சாந்தகுணம் எல்லா மனுஷருக்குந் தெரிந்திருக்கக்கடவது.

III. கர்த்தர் சமீபமாயிருக்கிறார். ஆகையால் நீங்கள் ஒன்றுக்குங் கவலைப்படாமல் எல்லாத்திலும் உங்கள் விண்ணப்பங்கள் ஸ்தோத்திரிப்புடனே கூடிய செபத்தினாலும் வேண்டுதலினாலும் பராபரனுக்கு அறிவிக்கப்படக்கடவது. இந்தக்கத்தில் ஆசுவாசமுள்ள பராபரன் சேசுநாதர் மூலமாக நமக்குக்கிருபையும் பட்சமுமுள்ள தகப்பனாயிருந்து நமக்காக விசாரிப்பாயிருந்து[6] உங்களைப் பராமரிப்பேனென்று வாக்குத்தத்தம் பண்ணினபடியினாலே[7] நம்முடைய சரீர அளவின்மேல் ஒரே முழத்தைக் கூட்டக் கூடாதவர்களாகிய நாம் நம்முடைய சீவனுக்காகவுஞ் சரீரத்துக்காகவும் விசனக்கவலைப்படுவானேன்[8]. ஒரே கவலைமாத்திரம் நமக்கு வேண்டியதவசியமாம். அதாவது, நாமெல்லாத்திலும் நம்முடைய விண்ணப்பங்களை ஸ்தோத்திரிப்புடனே கூடிய செபத்தினாலும் வேண்டுதலினாலும் பராபரனுக்கு அறிவிக்கவேண்டியது தான். ஏனென்றால் கேளுங்கள், அப்போது

[1] மத். ௧௧, ௨௯.—[2] பிலி. ௨, ௬-௮.—[3] ௧. பே. ௨, ௨௩.— [4] ௧. பேது. ௨, ௨௧.—[5] மத். [illegible].—[6] ௧. பே. ௫, ௭. [7] சங். [illegible], ௨௨.—[8] சங். [illegible], ௧௨.

உங்களுக்குக்கொடுக்கப்படும்; தேடுங்கள், அப்போது கண்டுபிடிப்பீர்கள், தட்டுங்கள், அப்போது உங்களுக்குத் திறக்கப்படுமென்றும்[1] பொல்லாதவர்களாகிய நீங்கள் உங்கள் பிள்ளைகளுக்கு நல்ல ஈவுகளைக் கொடுக்க அறிந்திருந்தால் எத்தனை அதிகமாய்ப் பரமண்டலங்களிலிருக்கிற உங்கள் பிதா தம்மைக் கேட்கிறவர்களுக்குப் பற்பல நன்மைகளையுந் தம்முடைய பரிசுத்த ஆவியையுங் கொடுப்பாரென்றும்[2] பரமபிதாவின் மடியிலிருந்து வந்தவரும்[3] பிதாவின் இருதயத்தை அறிந்திருக்கிறவருமாகிய[4] சேசுநாதர் நமக்குப் புத்திசொல்லிச் செபம்பண்ணும்படிக்கு நம்மை ஏவுகிறார். அப்படியே பரிசுத்த அப்போஸ்தலரும் நாம் இடைவிடாமல் செபம்பண்ணவேண்டுமென்று நமக்குப் புத்தி சொல்லுகிறார்கள். ஆம், இடைவிடாமலும்[5] எல்லாக்காலத்திலும் ஆவியிலே சகல வேண்டுதலோடும் விண்ணப்பத்தோடுஞ் செபம்பண்ணி, இதற்காக எல்லா மனஉறுதியோடும் சகல பரிசுத்தவான்களுக்காகவுஞ் செய்யும் வேண்டுதலோடும் விழித்துக்கொண்டிருக்க வேண்டும்[6]. விசேஷமாய் இந்த வருகையின் காலத்திலே கர்த்தர் சமீபமாயிருக்கிறபடியினாலே, அவர் தம்முடைய பரிசுத்த ஆவியைக்கொண்டு நம்முடைய இருதயங்களை ஆயத்தம்பண்ணி, வரும் பண்டிகையிலே தம்முடைய பரமவரங்களோடுங் கூட நம்மிடத்தில் புதிதாய்ப் பிரவேசித்து வாசம்பண்ண வேண்டுமென்று நாம் சகல வைராக்கியத்தோடும் ஆத்தும பசிதாகத்தோடும் அவரைக்கெஞ்சிக் கேட்கவேண்டும். மேலும் ஸ்தோத்திரிப்புடனே கூடிய செபஞ் செய்ய மறவாதிருங்கள். ஆம், மிகுந்த வருத்தங்களுந் துன்பங்களுஞ் சோதனைகளும் நமக்கு உண்டானாலுங் கர்த்தர் இதுவரைக்கும் அபாத்திரராகிய நம்மிடத்தில் செய்து கொண்டுவந்த ஆத்தும நன்மைகளையுஞ் சரீர நன்மைகளையும் அவர் இனிமேலும் நம்மிடத்தில் செய்ய வாக்குத்தத்தம் பண்ணின நன்மைகளையும் நினைவுகூர்ந்து அவரை முழுமனதோடு ஸ்தோத்திரிக்கக் கடனாளிகளாயிருக்கிறோம்[7]. கர்த்தர் தாம் சமீபமாயிருக்கிறபடியினாலே, நம்முடைய செபங்களையும் விண்ணப்பங்களையும் ஸ்தோத்திரங்களையும் நிச்சயமாகக்கேட்டு நம்முடைய செபங்களின்படியே நமக்குக்கொடுத்து நம்முடைய ஸ்தோத்

[1] மத். ௭, ௭.—[2] மத். ௭, ௧௧; லூக். ௧௧, ௧௩.—[3] யோ. ௧, ௧௮.—[4] யோ. [illegible].—[5] ௧. தெச. ௫, ௧௭. [6] எபே. ௬, ௧௮.—[7] கொலோ. [illegible]; சங். [illegible]; சங். [illegible].

திரங்களுக்குத் தம்முடைய இரட்சிப்பை நமக்குக் காண்பிப்பாரே[1].

IV. சமீபமாயிருக்கிற கர்த்தருக்கு நாம் அவ்விதமாய் வழியை ஆயத்தம்பண்ணுவோமாகில், எல்லாப் புத்திக்கு மேலான தெய்வசமாதானம் நம்முடைய இருதயங்களையுஞ் சிந்தைகளையுங் கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் காப்பாற்றுமே. ஆகாதவர்களுக்கும் விசுவாசமில்லாதவர்களுக்குஞ் சமாதானமில்லை[2]. ஆகையால் லோகமானது மெய்யானசமாதானத்தை நமக்குத்தரவுங்கூடாது[3]. அம்லோகத்திலே இயேசுகிறிஸ்நாதருடைய சீஷர்களுக்கு உபத்திரவமுண்டு. ஆனால் திடன்கொள்ளுங்கள். நான் லோகத்தைச் ஜெயித்தேனென்றும்[4] என்னுடைய சமாதானத்தை உங்களுக்குத் தருகிறேனென்றுஞ்[5] சமாதானத்தின் பிரபுவும் இராஜாவுமாகிய[6] இயேசுநாதர் சொல்லுகிறார். அவர் நாம் நம்முடைய பாவங்களினால் விட்டுக்கோபப்படுத்தின பராபரனுக்கும் நமக்கும்[7] தம்முடைய சிலுவையின் இரத்தத்தினால்சமாதானமுண்டாக்கி[8], தாமுயிர்த்தெழுந்த காலமுதற்கொண்டு தெய்வசமாதானத்தைத் தம்முடையவர்களுக்குப் பகிர்ந்து கொடுக்கிறார்[9]. தெய்வசிநேகம் இந்தவழியுள்ள அதாவது, ஒன்றான நேசக்குமாரனை மரணத்தின் வேதனைக்கு ஒப்புக்கொடுத்ததினால் நமக்குச் சமாதானத்தைச் சம்பாதித்து, சென்மசுபாவமான மனுஷன் அறியாதேபோகிற[10] பரிசுத்த ஆவியைக்கொண்டு இந்தத் தெய்வசமாதானத்தை நம்முடைய இருதயங்களில் கொடுக்கிறது மனுஷ எல்லாப்புத்திக்குமேலான பரம இரகசியமாம்? இந்தத் தெய்வசமாதானம் நம்முடைய இருதயங்களையுஞ் சிந்தைகளையுங் காப்பாற்றி ஆளுகைசெய்து கொண்டிருந்தால்[11] நமக்குப்போதும். ஏனென்றால் சமாதானம் எல்லா நன்மைகளிலும் பெரிய நன்மையாயிருக்கிறது. இதிலே மற்ற எல்லாப் பரம நன்மைகளும் வரங்களும் அடங்கியிருக்கிறது. எப்படியென்றால் சமாதானம் பராபரனுடைய ஐக்கியமாம். அதிலே நிலைப்பட்டு நாம் பரிசுத்த அப்போஸ்தலனாகிய பவுலோடே கூட பராபரன் தெரிந்துகொண்டவர்களைக் குற்றஞ்சுமத்துப

[1]சங். ௯௰, உ௩. [2]ஏசா. ௪௮, ௨௨; ௫௭, ௨௧. —[3]யோவா. ௰௪, உ௭. —[4]யோ. ௰௬, ௩௩. —[5]யோவா. ௰௪, உ௭. —[6]ஏசா. ௯, ௬; எபி. ௭, ௨. [7]எசா. ... —[8]கொலோ. ௧, ௨௰. —[9] ... ௨௰, ௰௯. ௨௧. ௨௨ —[10]௧. கொரி. ௨, ௰௪; யோ. ௰௪, ௰௭. —[11]கொலோ. ௩, ௰௫.

வன் ஆர்? பராபரன்தான் நீதிமான்களாக்குகிறவர். ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்ப்பவன் ஆர்? கிறிஸ்துதான் மரித்தவர். இதிலும் அதிசயமாக அவரெழுந்தவருமாமே. அவர் பராபரனுடைய வலது பாரிசத்திலுமிருக்கிறாரே. அவர் நமக்காக வேண்டுதலுஞ் செய்கிறாரே. நம்மை நம்முடைய கர்த்தராகிய கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள்ளான பராபரனுடைய சிநேகத்தைவிட்டு ஏதாகிலும் பிரிக்கமாட்டாதென்று நிச்சயித்திருக்கிறோமென்கிறதாய்[1] மேன்மை பாராட்டலாமே. எல்லாப்புத்திக்கும் மேலான இந்த தெய்வசமாதானம் நம்மெல்லாருடைய இருதயங்களையுஞ் சிந்தைகளையுங் கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் காப்பாற்றுவதாக. ஆமென். —

கர்த்தர் பிறந்த பண்டிகையின் முதலாம் நாள்.

நிருப. தீத்து. உ, ௰௧—௰௪.

அநாதிசேதுவின் பிரகாசிக்கு புதுஒளி ... இராவிருளிலும் உதித்துப் பிரகாசிக்கும், இரக்கமே. இராவிருளிலே இரக்கமாயுதித்துப்பிரகாசித்துப் பூமிக்குப்புது ஒளியைத்தந்த அநாதி சோதி இப்பூமியிலே குழந்தையாகப்பிறந்த நம்முடைய நாதர் இயேசுகிறிஸ்து தாமென்று அறிந்திருக்கிறோம். ஏனென்றால் அவர் மேலமாய் அந்தகாரத்திலும் மரண நிழலிலும் உட்கார்ந்திருந்த நமக்குப்பிரகாசந்தரவும்நம்முடைய கால்களைச்சமாதானத்தின்வழிக்குள் நடத்தவும் உன்னதத்திலிருந்து உதயமானது நம்மைக்கண்டு சந்தித்தது[2]. பராபரன் புறச்சாதிகளுக்குத் தெளிவையும் இஸ்ரவேலுக்கு மகிமையையும் உண்டாக்கும் வெளிச்சமாகச் சகல சனசதளங்களுடைய முகத்துக்கு முன்பாக ஆயத்தம் பண்ணின இரட்சிப்பானவர் பெத்லகேமின் பசுக்கொட்டிலில் பிறந்த இயேசுநாதர்தான்[3]. இவர் பிறந்ததிலே மெய்யாகவே இராச்சென்று போச்சுது, பகலோசமீபித்தது[4]. இவருக்குள்ளே நாம் மெய்யாகவே சந்தோஷப்படலாம்[5]. இவரைக்கொண்டு பராபரனுடைய இரட்சிப்புள்ள கிருபை எல்லா மனுஷருக்கும் பிரசன்னப்பட்டிருக்குதென்று உன்ன

[1]ரோம. ௮, ௩௩. ௩௪. ௩௫. —[2]லூக். ௧, ௭௮. ௭௯. —[3]லூக். ௨, ௩௦. ௩௧. —[4]ரோம. ௰௩, ௰௨. —[5]ரோம. ௫, ௰௧. ...

ளையுள்ள தேவ ஊழியக்காரரெல்லாருஞ் சுவிசேஷத்தை அறிவிப்பார்கள்[1]. இவருக்குள்ளே நாம் எப்போதுஞ் சந்தோஷமாயிருந்து ஸ்தோத்திரிக்கலாம். ஏனென்றால், எல்லாப் புத்திக்கும் மேலான தெய்வசமாதானம் அவர் மூலமாய்ப் பூமிக்கு வந்தது[2]. இவர் பிறந்ததற்காக நாமுஞ் சந்தோஷப்பட்டு ஸ்தோத்திரித்து இப்போது கர்த்தருடைய கிருபையினாலே அவருடைய பிரசன்னத்தை அறிவிக்கிற நம்முடைய கிருபவாக்கியத்தைக் குறித்துத் தியானம் பண்ணுவோமாக.

I. இயேசுகிறிஸ்துவின் பிறப்பினாலே நமக்குண்டான மிகுந்த பிரயோசனம் இன்னதென்பதும்,

II. இதற்காக நாம் எவ்விதமான நன்றியறிதலைச் செலுத்தவேண்டுமென்றும் நமக்குச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

I. இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய பிறப்பினாலே நமக்குண்டான மிகுந்த பிரயோசனம் இன்னதென்பதைக் குறித்துக் கேட்போமாக. இந்த மிகுந்த பிரயோசனமென்னவென்றால், பராபரனுடைய இரட்சிப்புள்ள கிருபை எல்லா மனுஷருக்கும் பிரசன்னப்பட்டிருக்கிறது தானே. பெத்லெகேமின் பசுத்தொட்டிலிலே கிடந்த இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய எல்லாவற்றிலும் அற்பமாகிய இரண்டிகைகளை நாம் கவனித்துப்பார்த்தால், பராபரனுடைய இரட்சிப்புள்ள கிருபை அதுகளில் பிரகாசித்து நம்மைப் பட்சமாய் நோக்கிப்பார்க்கிறதென்று அறியலாம். முன்னணையிலே கிடக்கிற பிள்ளை பராபரன் மனுஷர்பேரில் கிருபையாயிருக்கிறதுக்குத் தெளிவும் திடமுமான சாட்சி. ஆம், இதினாலே நாம் நரகத்தின் ஒழிமுக வாசல்களையும் நமக்கு உண்டாகும் பலவித சோதனைகளையும் திகில்களையும் நம்முடைய சொந்த இருதயத்தின் எல்லாச் சந்தேகங்களையும் மேற்கொள்ளலாம். ஒரு மனுஷன் விலையேறின தனக்கடுத்தவன் பேரில் இரக்கமுள்ளவனாயிருப்பான். பராபரனுடைய இரக்கமோவென்றால் எல்லா வஸ்துக்களின் மேலும் இருக்கிறது. ஆதிமுதல் தேவதூதன் எல்லாச்சனத்துக்கும் வரப்போகிற பெரிய சந்தோஷத்தை உங்களுக்குச் சுவிசேஷமாக அறிவிக்கிறேனென்று அந்த இராத்திரியிலே மொழிந்தான். நம்முடைய ஆதித்தாய் தகப்பனார் பாவத்துக்குள் விழுந்ததினாலே நாமெல்லாரும் பராபரனுடைய கிருபையை இழந்துபோய் அவருடைய கோபத்துக்குட்பட்டோம். அவருடைய கோபத்தினாலே அக்கினி

1 கொலொ. ௩, ௧௬. — 2 பிலி. ௪, ௭. —

பற்றிக்கொண்டது. அது பாதாளமான நரகமட்டும் எரிந்தது[1]. ஆனால் பராபரன் ஸ்திரியினுடைய வித்துங் கன்னியாஸ்திரியின் மகனுமானவர் சர்ப்பத்தின் தலையை நசுக்குவாரென்று வாக்குத்தத்தம் பண்ணியிருந்தார். நாம் இன்றைக்கு நினைவுகூருகிற நாளிலே ஸ்திரியினிடத்திலே பிறந்தவரும் நமக்காக நியாயப்பிரமாணத்துக்குக் கீழானவருமாகிய பராபரனுடைய குமாரன் வந்து பராபரனுடைய கோபத்துக்கு [illegible] அவருடைய கிருபையைப்பற்றி நமக்கு நிச்சயத்தை உண்டுபண்ணினார்[2]. இப்போது நாம் மெய்சமாதானம் என்றைக்கும் நரர்கள் மேல்பிரியமும் உண்டாம், இரக்கம்பெற்றோமென்று களிகூருகிறோம். இனிமேல் பராபரன் நம்மைக் கோபத்துக்கு அல்ல நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் மூலமாய் இரட்சிப்பைத் தேடிக்கொள்ளும்படிக்கு குறித்தாரென்று அறிந்திருக்கிறோம்[3]. நாமுஞ் சுபாவத்தின்படி மற்றவர்களைப்போல் கோபத்துக்குள்ளானவர்களாயிருந்தோம்[4]. ஏனென்றால் மாம்சத்தினாலே பிறந்தது மாம்சமாயிருக்கிறது[5]. நாம் ஞானஸ்நானம் பெற்றபோதோவென்றால் [illegible]உடைய இரட்சிப்புள்ள கிருபை நமக்குப் பிரசன்னப்பட்டது. எப்படியென்றால் அதிலே பராபரன் நம்முடைய இரட்சகராகிய இயேசுகிறிஸ்து மூலமாய் நம்முடையமேல் பரிபூரணமாக ஊற்றின பரிசுத்த ஆவியினுடைய புதிதாக்குதலினாலும் மறுஜெனன முழுக்கினாலும் நம்மை இரட்சித்தார்[6]. நாம் ஞானபிரசங்கத்தைக்கேட்டு, பாவசங்கீர்த்தன ஆராதனைக்கு வந்து, பரிசுத்த இராப்போசனத்திற் சேரும்போதெல்லாம் பராபரனுடைய இரட்சிப்புள்ள கிருபை நமக்குப் பிரசன்னப்படுகிறது. ஆம், கர்த்தரிடத்திலே கிருபையுந் திரளான மீட்பும் இருக்கிறது[7]. அவருடைய பரிபூரணத்தினால் நாமெல்லாருங் கிருபையின்மேல் கிருபையையும் பெற்றுக்கொள்ளலாம். ஏனென்றால் நியாயப்பிரமாணம் மோசேயைக்கொண்டு கொடுக்கப்பட்டது. கிருபையும் உண்மையும் இயேசுகிறிஸ்துமூலமாய் உண்டாச்சுது[8]. இப்படியே கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள்ளிருக்கிறவர்களின் மீதில் ஆக்கினை தீர்ப்பொன்றுமில்லை[9]. இதை நாம் தெளிவாய் அறிந்துகொள்ளும்படிக்கு நம்முடைய [illegible]வாக்கியத்தின் [illegible]தல்வசனத்தில் சொல்லி

1 ௫. மோ. ௩௨, ௨௨. — 2 கலா. ௪, ௪. ௫. — 3 ௧. தெச. ௫, ௯. — 4 எபே. ௨, ௩. — 5 யோவா. ௩, ௬. — 6 தீத். ௩, ௫—௭. — 7 சங். ௧௩௦, ௭. — 8 யோ. ௧, ௧௬. ௧௭. — 9 ரோம. ௮, ௧.

யிருக்கிற ஒவ்வொருவார்த்தையையுங் குறித்துச் சுருக்கமாய்க்கேட்போமாக.

1. பிரசன்னப்பட்டிருக்கிறதென்று சொல்லியிருக்கிறது. ஏனென்றால் நம்முடைய நாதர் இயேசுகிறிஸ்து பெரிய வெளிச்சமாகவும் நீதியின் சூரியனாகவும் உதித்தார். இருளில் நடக்கிற ஜனம் பெரிய வெளிச்சத்தைக் காணும், மரண நிழலின் தேசத்தில் குடியிருக்கிறவர்கள் மேல் வெளிச்சம் பிரகாசிக்குமென்று ஏசாயா நம்முடையநாதர் இயேசுகிறிஸ்துவைப் பற்றித் தீர்க்கதரிசனமுரைத்தான்[1]. யோவாஸ்நானகன் இந்தப்பெரிய வெளிச்சத்துக்கு முன்னாகப் போகிற உதயநட்சத்திரமாயிருந்தான்[2]. அதற்கத்தாட்சியாகக் கர்த்தர் பிறந்த அந்த இராவிலே கர்த்தருடைய மகிமை மேய்ப்பர்களைச் சுற்றிப்பிரகாசித்து, இராவிருளைப் பகல்வெளிச்சமாக மாற்றிவிட்டது. நாம் அதற்கு அடையாளமாகக் கர்த்தர் பிறந்த இராவில் அநேகந் திரிகளையும் விளக்குகளையும் ஏற்றிவைக்கிறோம். இந்த வெளிச்சம் நமக்கு உதித்திராவிட்டால் நாமெல்லாருந் [illegible] இருளிலே வழிதப்பி இடறல்பட்டு நரகம[illegible]த்திலே விழுவோம். ஆனாலிப்போது இந்த வெளிச்சத்திலே நம்முடைய பிதாவின் இருதயத்தைப் பார்த்து, இரட்சிப்பின் வழி இன்னதென்று அறிந்து அதிலே நடக்கிறோம். அதேனென்றால் நான் லோகத்தின் வெளிச்சமாயிருக்கிறேன், என்னைப்பின்செல்லுகிறவன் இருளிலே நடவாமல் ஜீவனுடையவெளிச்சம் அடைந்திருப்பானென்று நமக்கும் பிரசன்னப்பட்டிருக்கிற இயேசுநாதர் சொல்லுகிறார்[3]. மேலும் நம்முடைய புண்ணியத்தினாலாவது செய்கையினாலாவது நாம் இந்தவெளிச்சத்தைச் சம்பாதிக்கவில்லை, அது தானாய் இலவசமாய்ப் பிரசன்னப்பட்டதே. அதினிமித்தமாக ஆகாதிசோதிபூமிக்கு புது ஒளி தருது, இரக்கமே என்று பாடுகிறோம்.

2. இரட்சிப்புள்ள என்று சொல்லியிருக்கிறது. இந்த வார்த்தை நம்முடைய ஜென்மபாவப்படி நமக்குண்டாயிருந்த நம்முடைய கெட்டுப்போனமையையும் பாவக்குற்றத்தையும் நமக்கு நினைப்பூட்டுகிறதாயிருக்கிறது. ஏருசலேமிலிருந்து எரிகோவுக்கு இறங்கிப்போயக் கள்ளர்கையிலகப்பட்ட அந்தமனுஷனுடைய நிலைமையைப் போலவும்[4] நம்முடைய நிலைமைகெட்டதாயிருந்தது. இஸ்ரவேல் ஜனங்

1 ஏசா. கூ, உ. — 2 யோவா. க, எ — க. — 3 யோவா. அ, கஉ. — 4 லூக். ய, ௩௰. —

கள் வனாந்தரத்திலே கொள்ளிவாய்ச் சர்ப்பங்களால் கடிக்கப்பட்டதைப்பார்க்கிலும்[1] நாம்பழைய சர்ப்பமாகிய பிசாசினாலே[2] அதிகமாய்க்காயப்படுத்தப்பட்டிருந்தோம். ஆம், ஏசாயா தீர்க்கதரிசி சொல்லுகிறபடியே நம்மெல்லாருடைய தலையெல்லாம் வியாதியும் இருதயமெல்லாம் பலட்சயமுமாயிருந்தது. உள்ளங்கால்துவக்கித் தலைமட்டுக்கும் நம்மில் சுகமில்லை; சீழ் பிதுக்கப்படாமலுங் கட்டப்படாமலும் எண்ணெயால் ஆற்றப்படாமலுமிருக்கிற காயமும் வீக்கமும் நொதிக்கிற இரணமுமேயல்லாமல் ஒரு ஆரோக்கியமும் இருந்ததில்லை[3]. ஏனென்றால் நாம் நம்முடைய பாவங்களால் மரித்தவர்களாயிருந்தோம்[4]. இப்போதோ கர்த்தர் பூமியில் பிறந்ததினாலே நமக்கொரு இரட்சகர் உண்டு. அவர் ஞானஸ்நானத்தின் முழுக்கினால் நம்முடைய பாவக்காயங்களைக்கழுவி அதுகளில் பாவமன்னிப்புஞ் சமாதானமுமாகிய எண்ணெயையுந் திவ்விய ராட்சப்பழரசத்தையும் வார்த்து அதுகளைச் சுட்டிச்செ[illegible] [illegible] நம்முடைய பாவங்களுக்காகப் பாடுபட்டு [illegible] நமக்கு இரட்சிப்பைச் சம்பாதித்தார். அவருடைய தழும்புகளாலே குணமாகிறோம்[5]. அதினிமித்தமாக நாம், கர்த்தாவாகிய இயேசுகிறிஸ்துவே, என்னைக் குணமாக்கும் அப்போது குணமாவேன், என்னை இரட்சியும் அப்போது இரட்சிக்கப்படுவேனென்று கெஞ்சிக்கேட்கிறோம்.[6]

3. கிருபையென்று சொல்லியிருக்கிறது. இது தான் நம்முடைய இரட்சிப்பின் அஸ்திவாரம். ஏனென்றால் கிருபையினாலே விசுவாசத்தைக்கொண்டு இரட்சிக்கப்பட்டீர்கள். இது உங்களாலுண்டானதல்ல, இது பராபரனுடைய ஈவு என்று எழுதியிருக்கிறது[7]. இதை முன்னிட்டு நாம், இரட்சிப்புசுத்ததயவால் உண்டானதெய்வதத்தம் என்று பாடுகிறோம். பராபரனுடைய கிருபை நம்முடைய பாக்கியமான பொக்கிஷமாமே. இந்தவார்த்தை நாம் பிசாசோடு எதிர்த்து நிற்கிறதற்கு நமக்குப் பெரிய ஆறுதலுந் தைரியமும் ஆதரவுமாயிருக்கிறது.

4. பராபரனுடைய கிருபை என்று சொல்லியிருக்கிறது. பராபரன் பொய்சொல்லக்கூடாமல்[8] உண்மை

1 ௪. மோசே. உக, சு. — 2 அரு. ௰உ, கூ. — 3 ஏசா. க, ௬. — 4 எபே. உ, ௫. — 5 ஏசா. [illegible], ௫. — 6 எரே. ௰எ, ௰௪. — 7 எபே. உ, அ; ரோமா. [illegible] — 8 [illegible]

புள்ளவராயிருக்கிறபடியினாலே[1] நாம் அவருடைய கிருபையின் பேரில் திடநம்பிக்கையாயிருக்கலாம். ஏனென்றால் என்றென்றைக்குஞ் சர்வேசுரனின் கிருபை நீங்காததாய் நிலைக்கும் (௨ா அக. பிரார். ௭ - ம் கவி). அதினிமித்தம் யோவான் சுவிசேஷகன் கிருபையையும் உண்மையையுங் கூட்டிச்சேர்த்து நம்முடைய நாதர் இயேசுகிறிஸ்துவைப்பற்றி, அந்தவார்த்தை மாம்சமாகிக் கிருபையினாலும் உண்மையினாலும் நிறைந்தாய் நம்மிடத்தில் வாசம்பண்ணினாரென்று சொல்லுகிறான்[2]. அப்படிப்போல் தாவீதுங், கர்த்தருடைய கிருபை நம்முடைய மேல் வல்லமையாயிருக்கிறது. கர்த்தரின் உண்மையும் என்றென்றைக்கும் நிற்கும், அல்லேலூயா என்றுஞ்சொல்லிக் காத்திரிக்கிறான்[3].

5. எல்லாமனுஷருக்கும் என்று சொல்லியிருக்கிறது. ஏனென்றால் யாக்கோபின் கோத்திரங்களை நிமிர்த்தவும் இஸ்ரவேலில் மிஞ்சினவைக்கப்பட்டவர்களைத் திருப்பவும் நீர் நமக்கு ஊழியக்காரனாயிருக்கிறது கொஞ்சக்காரியமாமே, நீர் பூமியின் கடைசிபரியந்தமும் நமது இரட்சிப்பாயிருக்க உம்மை [illegible] வெளிச்சமாகவும் [illegible] என்று பிதாவாகிய பராபரன் தம்முடைய நேசகுமாரனை நோக்கிச் சொல்லுகிறார்[4]. இப்படி நம்மெல்லாருக்கும் பராபரனுடைய இரட்சிப்புள்ள கிருபை பிரசன்னப்பட்டிருக்கிற படியினாலே நாமெல்லாரும் அதினால் ஆறுதலடைந்து அதற்காகச் சந்தோஷப்பட்டு அதின் பேரிலே ஜீவனிலும் மரணவேளையிலும்[5] முழுமனதாலே நம்பிக்கையாயிருக்கலாம். இதோ, நம்முடைய நாதர் இயேசுகிறிஸ்து பிறந்ததினால் நமக்குண்டான [illegible] பலனும் எவ்வளவு பெரிதாயிருக்கிறது.

II. இதற்காக நாம் எவ்விதமான நன்றியறிதலைச் செலுத்த வேண்டுமென்பதையுங் குறித்து நம்முடைய திருவாக்கியத்தின்படியே சுருக்கமாய்க் கேட்போமாக. அதற்கு இரண்டுகாரியங்கள் வேண்டுமென்பது இந்த நம்முடைய திருவாக்கியமும் நமக்குப் புத்திசொல்லுகிறது. அதாவது, நாம் வருஷையின் முதல் நாயிற்றுக்கிழமையில் கேட்டபடி முதலாவது அந்தகாரத்தின் கிரியைகளைப் போட்டுவிடவும், இரண்டாவது வெளிச்சத்தின் ஆயுதங்களைத் தரித்துக்கொள்ளவும் வேண்டுமே[6]. அல்லது முதலில் [illegible] யின் படிமோசம் போக்கும் இச்சைகளாலே கெட்டுப்போகிற

1 க. கொரி. ௰, ௰௩. — [illegible] யோவா. ௧, ௰௪. — 3 சங். ௱௰௭, ௨. [illegible] ௪௯, ௬. 5 லூக். ௨, [illegible]. 6 ரோ. ௰௩, ௰௨.—

டைய மனுஷரைக்கொன்று போடவும் மெய்யான நீதியிலும் பரிசுத்தத்திலும் பராபரன் சாயலாகச் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட நவமான மனுஷனைத் தரித்துக்கொள்ளவும் வேண்டும்[1]. நாம் பராபரனுடைய கிருபையைக் காமவிகாரமாகப் புரட்டாமலும்[2] நாம் இதின்மேல் பராபரனுடைய பிள்ளைகளாய்ப் புதியஜீவனிலே நடக்கிறதற்காகவே[3] பராபரனுடைய இரட்சிப்புள்ள கிருபை நமக்குப் பிரசன்னப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியே நம்முடைய திருவாக்கியத்தின்படியும் முதலாவது நாம் அவபக்தியையும் லௌகீக இச்சைகளையும் வெறுக்கப் பராபரனுடைய இரட்சிப்புள்ள கிருபை நம்மை உபதேசிக்குது. அவபக்தியென்னவென்றால், பராபரனைப்பற்றி [illegible] கற்பனைகளிலடங்கியிருக்கிற முதலாங் கற்பலகைக்கு விரோதமாக நாம் செய்யும் எல்லாப்பாவங்களுமாம். லௌகீக இச்சைகளென்னவென்றால், நாம் இரண்டாங் கற்பலகையிலுள்ள மற்றக் கற்பனைகளுக்கு விரோதமாகச் செய்யும் எல்லாப்பாவங்களுந்தான். ஏனென்றால் இருதயத்தின் கெட்ட இச்சை நாம் பிறத்தியானுக்கு விரோதமாகச்செய்யும் எல்லாப்பாவங்களுக்கும் வேராயிருக்கிறது. இன்றைக்கு நமது மேல் உதித்த நீதி[illegible]சூரியனுடைய வெளிச்சத்திலே பத்துக்கற்பனைகளின்படி நாம் நம்மைச் சோதித்தறிக்கால், கர்த்தராகிய இயேசு[illegible]வே, நாங்கள் உம்முடைய கற்பனைகளுக்கு விரோதமாக இதுவரைக்குஞ் செய்தவெல்லாவற்றையும் எங்கள் அவபக்தியையும் லௌகீக இச்சைகளையும் எங்களுக்கு மன்னித்துவிட்டு, நாங்கள் இனிமேல் அதுகளை வெறுத்துப்புதிய ஜீவனிலே நடக்கும்படிக்கு எங்களுக்கு உம்முடைய பரிசுத்த ஆவியின் பெலத்தைத் தந்தருளுமென்று நாமெல்லாரும் முழுமனதோடே அவரை [illegible] கெஞ்சிக்கேட்க வேண்டியதாகும். — இரண்டாவது நாம் செய்யவேண்டியதின்னதென்று பராபரனுடைய இரட்சிப்புள்ள கிருபை நம்மை உபதேசிக்கிறது.

1. மனசொஸ்தமும் நீதியும் தெய்வபக்தியுமாய் இப்பிரபஞ்சத்தில் ஜீவனம்பண்ணவேண்டும். அதாவது, நாம் நமதுபேரில் மனசொஸ்தமும், மற்றவர்கள் பேரில் நீதியும் பராபரன்பேரிலே தெய்வபக்தியுமாய் இப்பிரபஞ்சத்தில் ஜீவனம்பண்ணவேண்டும். [illegible]நு பேரில் மனசொஸ்தமாயிருக்கவேணும். அதைக்குறித்து வருஷையின் முதல் நாயிற்

1 எபே. ௪, ௨௪. [illegible] — 2 யூதா ௪. — 3 ரோ. ௬, ௪ — ௰௩.

னக்கிழமைகளிலே பெருக்கின்றவைகளிலும் வெறிவெறிகளிலும் சண்டைகளிலுங் காமவிகாரங்களிலும் நடவாமலும் இச்சைகளுக்கு இடமாய் உடலைப்பேணுமலும் இருக்கக் கடவோமென்று கேட்டோம்[1]. அதேதெனன்றால் நமக்குப் பிரசன்னிப்பட்ட பராபரனுடைய இரட்சிப்புள்ள கிருபையைப் பற்றிக்கொள்ளுகிற உண்மையுள்ள விசுவாசந் சொஸ்தமான மனதிலே மாத்திரம் வாசமாயிருக்கும். மற்றவர்கள் பேரிலே நேசமாயிருக்கவேணும். அதாவது: ஒருத்தனுந் தொழிலிலே தன் சகோதரனை ஒடுக்காமலும் வஞ்சிக்காமலுமிருந்து[2] மனுஷர் என்னென்னத்தை நமக்குச் செய்யவேண்டுமென்றிருக்கிறோமோ அதை எல்லாம் நாம் அவர்களுக்குஞ் செய்யவேண்டியது. இப்படி இரண்டாங் கற்பலகையின் கற்பனைகளைக் கைக்கொள்வோமாக[3]. பராபரன்பேரிலே தெய்வபத்தியாயிருக்கவேணும். தெய்வபத்தியிலே விசுவாசமும், நேசம், நம்பிக்கையும், மனத்தாழ்மை, செபம், ஸ்தோத்திரமும் பராபரனுக்குப் பயப்படுகிறபயமும் அடங்கியிருக்கிறது. நாம் இதெல்லாவற்றையுங் கொஞ்சக்காலமாக மாத்திரமல்ல நாம் இந்தப் பிரபஞ்சத்திலே சீவிக்குமட்டாகவுஞ் செய்து உயிரோடிருக்கிற சகலநாளும் பரிசுத்தத்தோடும் நீதியோடும் பராபரனுக்கு முன்பாக நடந்து அவருக்கு ஊழியஞ் செய்யும்படிக்குப் பராபரனுடைய இரட்சிப்புள்ள கிருபை நமக்குப் பிரசன்னப்பட்டு நம்மை இரட்சித்தது[4].

2. பாக்கியமான நம்பிக்கைக்கும் மகா பராபரனும் நம்முடைய இரட்சகருமாகிய இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய மகிமையின் பிரசன்னமாகுதலுக்கும் நாம் எதிர்பார்க்க வேண்டும். கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்து முதல்விசை நம்முடைய இரட்சிப்புக்கென்று மிகுந்த தாழ்மையாய்ப் பிறந்து தொழுவத்தின் பசுக்கொட்டிலில் பிரசன்னமானார். இரண்டாம் விசையோ வென்றால் பராபரனும் நம்முடைய இரட்சகருமாகிய அவர் வானத்தின் மேகங்களிலே மிகுந்த மகிமையாய்ப் பிரசன்னமாகித் தம்முடைய மகிமைக்குள் நம்மை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறதற்குத் திரும்பவருவார். இதுதான் நம்முடைய பாக்கியமான நம்பிக்கை. நாம் அவருடைய மகிமையுள்ள வருகைக்கு மிகுந்த ஆசையோடும் ஆத்தும பசிதாகத்தோடுங் காத்திருக்கவேண்டியதுந் தவிர[5] அதற்குத் தகுந்த நடக்கையால் நம்மை ஆயத்தம்பண்ணவும்வேணும். [illegible]

1 ரோ. ௰௩, ௰௩. ௰௪. — 2 ௧. தெச. ௪, ௬. — 3 மத். ௭, ௰௨. — 4 லூக். ௧, ௭௪. ௭௫. — [illegible] ௨௨, ௨௰.

ருல் நாம் பரிசுத்தமாகுதலைப்பின் தொடராவிட்டால் நாம் கர்த்தருடைய கிருபையும் இரக்கமுமுள்ள சமுகத்தைத் தெரிசிப்பதில்லை[1]. அவர் வருகையின் காலம் நமக்கு மறைவாயிருக்கிற. முகாந்திரம் ஏன்னவென்றால், சகல நாளேதோறும் விழித்திருந்து அதற்குக் காத்திருக்கும் படிக்குத்தானே. மேலும், மகா பராபரனுந் திரும்பவருவார். ஏனென்றால் இயேசுநாதர் மெய்யான பராபரனும் நித்திய சீவனுமாயிருக்கிறார்[2]. அதினால் சீவனுள்ளோரையும் மரித்தோரையும் நடுத்தீர்க்க அவருக்கு வல்லமையும் அதிகாரமுமுண்டு[3]. மேலும் அவர் நம்முடைய இரட்சகராகவுந் திரும்பவருவார். நாம் இப்பிரபஞ்சத்திலே அவரை நம்முடைய இரட்சகராக [illegible]ணமையான விசுவாசத்தில் ஏற்றுக்கொண்டிருந்தால், அவர் கடைசிநாளிலே நம்மைத்தள்ளாமல் நித்திய சீவனையும் மோட்சத்தையும் மகிமையையும் நமக்குத் தந்தருளுவார். ஏனென்றால் மெய்யாகவே மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன், என் வார்த்தையைக்கேட்டு என்னை அனுப்பினவரை விசுவாசிக்கிறவனுக்கு நித்திய சீவனுண்டு. அவன் ஆக்கினைத் தீர்ப்புக்குட்படாமல் மரணத்தைவிட்டு நீங்கிச் சீவனுக்குட்பட்டிருக்கிறானென்று கர்த்தர் தாம் சொல்லுகிறார்[4]. இதுவே நம்மை [illegible] சோதனைகளிலுந் துன்பங்களிலும் திடமாய் ஆற்றித்தேற்று[illegible]கிற நம்முடைய பாக்கியமுள்ள நம்பிக்கை[5]. கடைசியாகப் பெத்லேகேமிலே பிறந்த இயேசுநாதர் எவ்விதமாய் நம்முடைய கிருபையுள்ள இரட்சகர் ஆனாரென்று நம்முடைய திருவாக்கியத்திலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது அவர் நமக்காகத் தம்மையே சிலுவையின் மரணத்துக்கு ஒப்புக்கொடுத்துச் சிலுவையிலே பலியாகித் தம்முடைய பரிசுத்த இரத்தத்தினாலும் குற்றமில்லாத பாடுபாடுகளினாலும் மரணத்தினாலும் எல்லாப் பாவங்களிலும் அக்கிரமங்களிலும் மரணத்திலும் பிசாசின் வல்லமையிலுமிருந்து நம்மைமீட்டு இரட்சித்துத் தமக்குச் சொந்தசனமாகச் சம்பாதித்துக்கொண்டார். ஏதெனென்றால், நாம் இனிமேல் அவருக்குச் சொந்தமாயிருந்து அவருக்குக் கீழாக அவருடைய இராச்சியத்திலே பிழைத்து நித்திய நீதியிலுங் கபடற்ற உண்மையிலும் நற்கிரியைகளுக்கான பத்தியிலும் அவருக்கு ஊழியஞ் செய்வதற்காகத்தானே. இதுதான் நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுகிறி

1 எபி. ௰௨, ௰௪. — 2 ௧. யோவா. ௫, ௨௰. — 3 அப். ௰, ௪௨. — 4 யோவா. ௫, ௨௪. — [illegible] ௧. கொரி. ௰௫, ௰௯; ரோ. ௮, [illegible]

றிஸ்து பிறந்தபண்டிகையிலே நாம் கேட்கிற மேன்மையான ஆறுதலுங் கண்டிப்புமுள்ள பிரசங்கம். கர்த்தராமே நாம் கேட்டதெல்லாவற்றையும் நம்முடைய இருதயங்களிலேவைத்து நம்முடைய பரிசுத்த ஆவியைக்கொண்டு நித்தியசீவனுக் கென்று நமக்குப் பலிக்கப்பண்ணுவாராக. ஆமென். —

கர்த்தர் பிறந்தபண்டிகையின் இரண்டாம் நாள்.

அப். ௭, ௫௯—௬௦.

நம்முடைய நாதர் இயேசுகிறிஸ்து இந்தப் பூமியிலே பிறந்ததினாலே பராபரனுடைய இரட்சிப்புள்ள கிருபை எல்லா மனுஷருக்கும் பிரசன்னமாயிருக்குதென்பதைக் குறித்து நேற்றையத்தினத்திலே பிரசங்கம் கேட்டோம். அப்படிப் போலே இந்த நாளுக்குக் குறிக்கப்பட்ட திருவாக்கியத்திலும் நம்முடைய இரட்சகராகிய பராபரனுடைய அன்பும் நாசியத்தியும் பிரசன்னமாயிற்றென்று கேட்கிறோம். அதைக் குறித்து நாம் நேற்று விபரமாய்க் கேட்டபடியினாலே, பரிசுத்த அப்போஸ்தலனுடைய பண்டிகையிலே இன்றைக்கு நமக்கு வேறே விதமான பிரசங்கஞ் செய்கிறேன். அதாவது: அக்காலத்தில் பெத்லகேமிலே பிறந்த நம்முடைய இரட்சகராகிய இயேசுகிறிஸ்து நம்மிலே எப்படி ஞானப்பிரகாரமாக பிறக்கிறாரென்பதுதான். இந்நாளுக்கு நியமிக்கப்பட்ட சுவிசேஷவாக்கியத்தின்படியே தேவதூதர்கள் கர்த்தருடைய பிறப்பைக் குறித்துச் சொன்னதைக் கேட்ட நேசிக்கப்பட்டதற்க அந்த மேய்ப்பர்கள் இயேசு இரட்சகரைப்பார்க்கவும் வணங்கவும் பெத்லகேமுக்கு நேராகத் தீவிரித்துவந்து பிறபாடேபோய்த் தாங்கள் கேட்டுக்கண்டதெல்லாவற்றையும் பிரசித்தம்பண்ணிப் பராபரனை மகிமைப்படுத்தினார்கள். மரியாளோவென்றால் இந்த வார்த்தைகளை எல்லாந் தன்னிருதயத்திலே வைத்துத் தியானித்துக் கொண்டிருந்தாள். இப்படி இயேசுநாதர் அவர்களுக்குள்ளே ஞானமாய் ஞானப்பிரகாரமாகப் பிறந்தாரென்று சொல்லலாம். இதுவுந் தவிர இந்நாளுக்கு இன்னம் விசேஷித்த ஒரு அர்த்தமுமுண்டு; அதாவது, நம்முடைய நாதர் இயேசுகிறிஸ்துவுக்கு முதல் இரத்தச்சாட்சியான ஸ்தேவான் என்பவனை இன்றைக்கு நினைத்துக்கொள்ளுகிறோம். தேவபக்தியுள்ள நம்முடைய முன்னோர்கள் சொன்னபடியே

இன்றையத்தினத்திலே ஸ்தேவான், தான் இயேசுகிறிஸ்துவுக்கு இரத்தசாட்சி கொடுத்ததினால், பரலோகத்துக்கென்று பிறக்கும்படிக்கு[1] நாம் நேற்றையத்தினத்திலே நினைவுகூர்ந்திருக்கிறதில் இயேசுநாதர் பூலோகத்திலே பிறந்தார், ஏனென்றால் இயேசுகிறிஸ்துவுக்குள்ளும் இயேசுகிறிஸ்துவுக்காகவும் மரிக்கிறவர்களெல்லாரும் மெய்யாய் மரிக்காமல், தாங்கள் சரீரத்தின் மரணத்தை அடைகிறபொழுது நித்திய சீவனுக்கென்று பிறந்து நித்திய மோட்சானந்தத்தைச் சுதந்தரித்துக் கொள்ளுகிறார்கள். ஆனால் ஒருத்தன் மரித்து நித்திய சீவனுக்கென்று பிறக்கும்படிக்கு, அவன் இந்தப் பூமியிலே சீவித்திருக்கையில் இயேசுகிறிஸ்து அவனிலே அதாவது, அவன் இருதயத்திலே பிறக்கவும் அவனிலே உருவாக்கப்படவும் வேண்டியது[2]. இப்படிச் சம்பவிக்கிறதின் ஞானஸ்நான முழுக்கினாலேதானே. ஆகையால் நாம் இப்போது சிந்திக்கப்போகிற நம்முடைய திருவாக்கியத்திலே ஞானஸ்நானத்தைக் குறித்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதின்படியே ஞானஸ்நானத்தினால் இயேசுகிறிஸ்துநாதர் நம்மிலே பிறக்கிறாரென்று சொல்லுகிறோம்.

I. ஞானஸ்நானத்தின் சுபாவம் இன்னதென்பதையும்,
II. ஞானஸ்நானத்தின் ஈவு இன்னதென்பதையும்,
III. ஞானஸ்நானத்தினால் நமக்குக் கிடைக்குஞ் சுதந்தரம் இன்னதென்பதையுங் குறித்துச் சிந்திப்போமாக.

I. ஞானஸ்நானத்தின் சுபாவம் இன்னதென்று கேட்டால், நம்முடைய ஞானோபதேசக்குறிப்பிடத்திலே ஞானஸ்நானத்தைக் குறித்துச் சொல்லியிருக்கிறது உங்களுக்குத் தெரியும். அதின்படியே ஞானஸ்நானம் வெறுந் தண்ணீராயிராமல், பராபரனுடைய வசனத்தோடே கூடிய அந்தத் தண்ணீர் மெய்யாய் ஞானஸ்நானம் ஆனது, கிருபையாய் இரட்சிக்கிற ஜீவத்தண்ணீரும் பரிசுத்த ஆவி படைப்பிக்கிற மறுஜெனன முழுக்குமாமே. அது உண்மையான வார்த்தையென்று இந்த நம்முடைய திருவாக்கியத்திலுங் கற்றுக் கொள்ளுகிறோம். எப்படியென்றால் ஞானஸ்நான முழுக்கினால் பராபரன் நம்மை இரட்சித்தாரென்று அதிலே தெளிவாய் எழுதியிருக்கிறது. ஆகையால் இத்தனைபெரிய நன்மைகளை அளிக்கிற ஞானஸ்நானத்தின் சுபாவம் இன்னதென்பதைக் குறித்து நாம் முதலாவது கவனமாய்ச் சிந்திப்பது

[1] அப். ௭, ௫௯. — [2] கலா. ௪, ௰௯. —

ஏற்கும். அது மறுசெனனமுழுக்காயிருக்குதென்று கேட்டோம். அதுக்கு அர்த்தமென்னவென்றால் நம்முடைய சென்மசுபாவமான பிறப்பினால் நாம் லௌகீக இச்சீவனுக்கென்று எப்படிப் பிறக்கிறோமோ அப்படியே ஞானஸ்நானத்தினால் ஞானசீவனுக்கென்றும் நித்தியசீவனுக்கென்றும் புதிதாய்ப் பிறக்கிறோம். அதெதென்றால் மாங்கிஷத்தினால் பிறந்தது மாங்கிஷமாயிருக்கிறபடியினாலும், மாங்கிஷமும் இரத்தமும் பராபரனுடைய இராச்சியத்தைச் சுதந்தரிக்கக்கூடாதபடியினாலும்[1], நாம் ஞானசீவனிலே நடக்கிறதற்கும் நித்தியசீவனை அடைகிறதற்கும் நாம் தண்ணீரினாலும் பரிசுத்த ஆவியினாலும் புதிதாய்ப் பிறக்கவேண்டியது அவசியமாயிருக்கிறது[2]. ஞானஸ்நானத்தினால் புதியமனிதன் நம்மிலே நடப்படுகிறான். நாம் ஞானஸ்நானத்தினால் கிறிஸ்துவைத் தரித்துக்கொள்ளுகிறோமென்கிறதினாலே[3] இயேசுநாதர் தாமே ஞானஸ்நானத்தினால் நம்மிலே பிறக்கிறாரென்றுஞ் சொல்லலாம். ஆனால் சென்மசுபாவமான நம்முடைய பிறப்பு எப்படி நம்முடைய புத்திக்குமேலான இரகசியமாயிருக்கிறதோ, அப்படியே ஞானஸ்நானத்தினாலுண்டாகும் நம்முடைய மறுசெனனமும் நம்முடைய புத்திக்கும் உணர்வுக்கு மிகவும் மேலானபெரிய இரகசியமாயிருக்கிறது. ஆகையால் கர்த்தர் அதைப்பற்றி நிக்கொதேமுவை நோக்கி, நீங்கள் மறுபடியும் பிறக்கவேண்டுமென்று நான் உனக்குச் சொன்னதற்காக அதிசயப்படாதே. காற்று தனக்குச் சித்தமான இடத்திலே வீசுது. அதின் சத்தத்தைக் கேட்கிறாய், ஆகிலும் எங்கே இருந்து வருகுதென்றும் எங்கே போகுதென்றும் அறியாய். ஆவியினாலே பிறந்தவனெல்லாம் அந்தப்படியாய் இருக்கிறானென்றார்[4]. அப்படியிருக்க நாம் இந்தப்பரம இரகசியத்தைக்குறித்து விபரித்துச் சொல்லக்கூடாமல், சத்தியமாகிய தெய்வவசனம் அதை நமக்கு வெளிப்படுத்தியிருக்கிறபடியினாலே நாம் முழு நம்பிக்கையோடுஞ் சந்தோஷத்தோடும் நன்றியறிதலோடும் அதை விசுவாசிக்கவேண்டும். மேலும் நாம் சென்மசுபாவமாய்ப் பிறப்பதற்கு நாமே எப்படி உதவிசெய்யக்கூடாதவர்களாயிருக்கிறோமோ, அப்படியே மறுசெனனமும் நம்முடைய நடப்பிப்பாயிராமல் திரியேக பராபரன் ஒருத்தருடைய கிரியையும் நடப்பிப்புமாயிருக்கிறது. ஆகையால் நம்முடைய திருவாக்கியத்திலே பிதாவாகிய பராபரன் தம்

1 ௧. கொ. ௧௫, ௫௰.—2 யோவா. ௩, ௩-௫.—3 கலா. ௩, ௨௭.—4 யோவா. ௩, ௭, ௮.—

முடைய குமாரனும் நம்முடைய இரட்சகருமாகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் மூலமாகவும் பரிசுத்த ஆவியைக்கொண்டு ஞானஸ்நானமாகிய மறுசெனனமுழுக்கினால் நம்மைமீட்டு இரட்சித்தாரென்றும், அவர் நம்மை நாம் செய்திருந்த நீதியின் கிரியைகளினாலல்ல, தம்முடைய கிருபையினாலும் தம்முடைய இரக்கத்தின்படியும் இரட்சித்தாரென்றுஞ் சொல்லியிருக்கிறது. ஆகையால் தெய்வவழியக்காரருடைய கைகளைக்கொண்டு திரியேக பராபரன்தாமே நமக்கு ஞானஸ்நானஞ்செய்வித்து நம்மைப்புதிய சிருஷ்டிகளாகவும் தம்முடைய பிள்ளைகளாகவும் புதிதாய்ச் செனிப்பிக்கிறாரென்று சொல்லவேண்டும். அவர் நம்மேலிருக்கும் அப்படிச்செய்கிறதற்காக நாம் முழுமனதோடே அவரை ஸ்தோத்திரிக்கவேண்டும். அப்புறம் ஞானஸ்நானம் மறுசெனனமுழுக்காயிருக்கிறதுந்தவிர அது பரிசுத்த ஆவியினுடைய புதிதாக்குதலுமென்று நம்முடைய திருவாக்கியத்திலே சொல்லியிருக்கிறது. ஆதியிலே மனுஷர்கள் பராபரனுடைய சாயலாகச் சிருஷ்டிக்கப்பட்டதினால் பரிசுத்த ஆவியானவர் நம்முடைய ஆதித்தாய் தகப்பன்மாரிலே வாசம்பண்ணினார். பாவத்தினாலோ மனுஷர்கள் மாங்கிஷமானபடியினாலே[1] அதுமுதல் பரிசுத்த ஆவியானவர் அவர்களுக்குள்ளே இனிவாசம்பண்ணமாட்டேனென்றார். ஆனால் பராபரன் இரட்சிப்பின் காலத்தைக்குறித்து நாம் சகலமாமிசத்தின்மேலும் நம்முடைய ஆவியை ஊற்றுவோமென்று வாக்குத்தத்தம்பண்ணினார்[2]. அதுபெந்தெகொஸ்தே என்கிற பெரியநாளிலே முதலாவது அப்போஸ்தலரிடத்தில் அற்புதப்பிரகாரமாக நிறைவேறி, அந்தக்கால முதற்கொண்டு ஞானஸ்நானத்தின் வழியாய் நம்மெல்லாரிடத்திலும் ஒழுங்கான பிரகாரமாக நிறைவேறுகிறது. ஏனென்றால் நம்முடைய திருவாக்கியத்தில் சொல்லியிருக்கிறபடியே ஞானஸ்நானத்திலே பரிசுத்த ஆவியானவர் நம்முடையபேரில் பரிபூரணமாக ஊற்றப்பட்டு இப்படிநம்மில் புதிதாய் வாசம்பண்ணி நம்முடைய இருதயத்தையும் முழுச்சுபாவத்தையும் மாற்றிவிட்டுப் புதிதாக்குகிறார். புதியஞானசீவனின் முளையைப் பரிசுத்த ஆவியானவர் ஞானஸ்நானத்தினால் நம்மிலே நாட்டுகிறார். அது அவருடைய கிருபையின் முளையாகுது, அதுக்கு ஒரு தடைபோடப்படாவிட்டால் அது நம்முடைய பழையமனிதனை நசுக்கிப்போட்டுப் பராபரனுடைய சாயலாக நம்மைப்புதிதாக்கு

1 ௧. மோ. ௬, ௩.—2 யோவேல். ௨, ௨௮.

தக்கதாயிருக்கிறது. பரிசுத்த ஆவியோடுங் கூடப் பிதாவாகிய பராபரனுங் குமாரனாகிய பராபரனும் நம்மிலே வாசம் பண்ணுகிறார்கள்[1]. இப்படியே முன்னே பெத்லகேமிலே பிறந்த நம்முடைய கர்த்தரும் இரட்சகருமாகிய இயேசுகிறிஸ்து ஞானஸ்நானத்தினால் நம்மிலே பிறக்கிறார். இது தான் ஞானஸ்நானத்தின் மேன்மையுள்ள சுபாவம்.

II. ஞானஸ்நானத்தின் சுவை இன்னதென்று கேட்பீராகில், அது நீதிமானாகுதல் தான். நாம் அவருடைய கிருபையினாலே நீதிமான்களாக்கப்படுகிறதற்குப் பராபரன் மனுஷனை முழுக்கினால் நம்மை இரட்சித்தாரென்று நம்முடைய நிருபவாக்கியத்திலே எழுதியிருக்கிறது. ஞானஸ்நானத்தினால் இயேசுகிறிஸ்து நாதர் நம்மிலே பிறந்து நம்மிலே சம்பன்னராயிருக்கிறார் என்று முன்னே கேட்டோம். அவர் தம்முடைய நீதியோடு நம்மிடத்திலே வந்து தம்முடைய நீதியினாலே நம்முடைய அநீதியை மூடுகிறார். ஏனென்றால் நம்முடைய ஜென்மபாவமான தன்மையினாலே நாமெல்லாரும் நீதியற்றவர்களாயிருக்கிறோம். ஆம், அக்கிரமத்திலேயும் பாவத்திலேயும் உருவானோம்[2]. ஆகையால் அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் நம்முடைய நிருபவாக்கியத்துக்கு முந்தின வசனத்திலே முற்காலத்திலே நாமும் புத்திகெட்டவர்களும் கீழ்ப்படியாதவர்களும் வழிதப்பி நடக்கிறவர்களும் பலவித இச்சைகளுக்கும் இன்பங்களுக்கும் அடிமைகளும் துர்க்குணத்திலும் பொறாமையிலும் ஜீவனம் பண்ணுகிறவர்களும் பகைக்கப்படத்தக்கவர்களும் ஒருத்தரையொருத்தர் பகைக்கிறவர்களுமாயிருந்தோமென்று சொல்லுகிறான். ஆகையால் நாம் நீதியின் கிரியைகளையுஞ் செய்யக் கூடாதவர்களாயிருந்தோம். பரிசுத்த பரிசுத்த பரிசுத்தராகிய பராபரனுக்கு முன்பாக நம்முடைய நீதிகளெல்லாந் தீட்டானவஸ்திரத்தைப் போலிருக்கிறது[3]. அதினிமித்தமாக அஞ்ஞானிகளுடைய புண்ணியங்களெல்லாம் பிரகாசமுள்ள பாவங்களென்று வேதசாஸ்திரி ஒருத்தன் சொல்லுகிறான். அப்படியே நம்முடைய நாதர் இயேசுகிறிஸ்துவும் உங்களுக்குக் கற்பிக்கப்பட்டதுகளை எல்லாம் நீங்கள் செய்தபின்பு அப்பிரயோசன ஊழியக்காரராயிருக்கிறோமென்று சொல்லுங்களென்கிறார்[4]. நாம் நமக்குக் கற்பிக்கப்பட்டதெல்லாவற்றையும் அடிக்கடி மீறி நடந்தபடியினாலே நாம் அப்பிரயோசன ஊழியக்காரர்

[1] யோவா. மசு, உஙு.— [2] சங். ருக், எ.— [3] ஏசா. சுச, சு.— [4] லூக். மெ, ம.—

யிருக்கிறோமென்பதை முதலாய்ச் சொல்லவே கூடாது. பின்னெப்படி நம்முடைய நீதியின் கிரியைகளினாலே நீதிமான்களாகவும் இரட்சிக்கப்படவுங் கூடும்? கூடவே கூடாது. நாம் பாவிகளாயிருக்கிறோமேயொழிய வேறல்ல. நாம் நம்முடைய பாவங்களினாலே நரகத்துக்கும் நித்திய அக்கினி ஆக்கினைக்கும் பாத்திரராயிருக்கிறோமே யொழிய வேறல்ல. என்றாலும் இரக்கமுந் கிருபையுமுள்ள பராபரன் நம்மில் ஒருத்தருகிலுங் கெட்டுப்போக விரும்பாமல் நாமெல்லாரும் இரட்சிக்கப்படவேண்டுமென்று நம்முடைய நேச குமாரனாகிய இயேசுகிறிஸ்துவை நம்முடைய இரட்சகராக இந்தப்பூமியிலேபிறக்கப்பண்ணினார். மேலும் அவர் நம்மிலும் பிறக்கவேண்டுமென்பதற்கு ஞானஸ்நான முழுக்கை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார். இயேசுநாதர் ஞானஸ்நானத்தினால் நம்மிடத்திலே வந்து முதலாவது [illegible] பாவமன்னிப்பையே சம்பாதிக்கிறார். ஆம், ஞானஸ்நானம் நம்முடைய பாவங்களெல்லாவற்றையும் நீக்கிப்போட்டு நம்மைக் கழுவிச் சுத்திகரிக்கிற முழுக்காயிருக்கிறது. ஏனென்றால் இயேசுகிறிஸ்து தண்ணீரோடும் இரத்தத்தோடும் வருகிறவர், தண்ணீரோடு மாத்திரமல்ல, தண்ணீரோடும் இரத்தத்தோடுந்தானே[1]. அவர் சிலுவையின்மேல் சிந்தின தம்முடைய இரத்தம் நம்மை எல்லாப் பாவங்களினின்றுஞ் சுத்திகரிக்கத்தக்கதாயிருக்கிறது. அதேதென்றால் அது பராபரனுடைய குமாரனின் இரத்தமாயிருக்கிறது[2]. நீதிமானாகிய அவருடைய கிருபையினாலே நாம் சகல பாவங்களுமற நீதிமான்களானோம். அதேதென்றால் பராபரன் இனிமேல் நம்முடைய பாவங்களையும் பாவத்தினாலே கெட்ட நம்முடைய தீப்பக்குவமுள்ள தன்மையையும் பாராமல் நம்மை ஒப்புரவாக்கினவரும் ஞானஸ்நானத்தினால் நம்மில் பிறந்தவருமாகிய தம்முடைய நேசகுமாரனைப் பார்த்து அவர் மூலமாய் நம்மையும் நீதிமான்களாக எண்ணுகிறார். இதுதான் ஞானஸ்நானத்தினால் நமக்குக் கிடைக்கும் நல்லது. நம்முடைய பாவக்குற்றம் பெரிய பாரமாக நம்மை நசுக்கிப்போட இருக்கும் போதெல்லாம் இதினால் நம்மை நாமே ஆற்றித்தேற்றலாம். [illegible] ஞானஸ்நானம் பெற்றிருக்கிறபடியினாலே பராபரன் என்மேலிரக்கமுடையவராயிருந்து என் பாவங்களை எல்லாம் மன்னித்துவிட எனக்குச் சத்தியம் பண்ணியிருக்கிறார். ஆகையால் நான் கெட

[1] க. யோவா. ரு, சு.— [2] க. யோவா. க, எ; எபி. ம, மக். [illegible] உ.—

தப்பிப்போகவேமாட்டோம். அதேதென்னறால் பராபரன் சத்திய
முமுண்மையுமுள்ளவர், அவர் பொய்சொல்லக்கூடாது[1].
அவருடைய வார்த்தைகளையும் வாக்குத்தத்தங்களையும் மெய்
யாய் விசுவாசிக்கிறவனெல்லாம் அதுகளில் சொல்லியிருக்கிற
பாவமன்னிப்பையும் அதினால்வரும் நீதியையும் பெற்றிருக்
கிறான். ஏனெனில் பாவமன்னிப்பு எங்கேயோ அங்கே நீதி
யும் இருக்கும். மேலும் நீதிமாத்திரமல்ல அங்கேசீவனும்
மோட்சமுமிருக்கும். அதைக்குறித்து நாம் மூன்றாவதாக
இன்னமொரு சுருக்கமாய்க் கேட்கவேண்டும்.

III. நமக்கு ஞானஸ்நானத்தினால் கிடைக்கிற சுதந்த
ரம் இன்னதென்று கேட்கிறோம். அது நித்திய சீவனும் நித்
திய மோட்சமுமாம். அதைக்குறித்து நம்முடைய திருவாக்
கியத்திலே, நாம் நித்தியசீவனுடைய நம்பிக்கையின்படிக்குச் சுத
ந்தராவதற்குப் பராபரன் ஞானஸ்நானத்தினால் நம்மை இரட்
சித்தாரென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பராபரன் மிகுந்த
அன்பும் நாசீவதயையுமுள்ளவரல்லவா? இவர் ஞானஸ்நானத்
தினால் நம்மைப் புதிதாய்ச்சேனிப்பித்துப் பாவமன்னிப்பை
யும் நீதியையும் அதுகளினால்வரும் ஞானசந்தோஷத்தை
யும் சமாதானத்தையும் நமக்கு அளிக்கிறதுந் தவிர வருங்
காலத்தில் நமக்குக்கிடைக்கும் நன்மைகளைப் பற்றியும் அவ்
வளவு பெரிய வாக்குத்தத்தங்களை கொடுக்குப்பண்ணியிருக்கி
றுரே. ஆகையால் இயேசுகிறிஸ்துமூலமாய் ஞானஸ்நானத்
தினால் நமக்குக்கிடைத்த நன்மைகளை நாம் இறந்துபோ
கும் போது இழந்து போவோமென்று பயப்படவேண்டிய
தில்லை. ஆம், மரணத்தினால்தானே அதுகளை [illegible]பருகிப்
போம். நாம் துவக்கத்தில் கேட்டதின்படியே நாம் இயேசுகி
றிஸ்துவுக்குள்ளும் இயேசுகிறிஸ்து நமக்குள்ளும் மாறாப்பிரி
யந்தம் நிலைத்திருக்கால், நாமும் ஸ்தேவானைப்போல மரணத்
தினால்தானே நித்தியசீவனுக்கென்றும் நித்தியமோட்சத்துக்
கென்றும் பிறப்போம். ஏனென்றால் ஞானஸ்நானத்தினால்
கிறிஸ்து இயேசுநம்மிலே பிறந்ததினால் நாம் பராபரனுடைய
பிள்ளைகளானோம்[2]. பராபரனுடைய பிள்ளைகளாகிய நாம்
மரித்தாலும் நம்முடைய பரமபிதாவோடு நாமும் நித்
தியகாலமாய்ப் பிழைத்திருப்போம்[3]. மேலும் நாம் பராப
ரனுடைய பிள்ளைகளானபடியினாலே பராபரனுடைய சுதந்
தரரும் கிறிஸ்துவுடனே சுதந்தரருமாயிருக்கிறோம்[4]. என்னே

1 எபி. ௬, ௰௮. ௰௯. — 2 கலா. ௩, ௨௬. ௨௭. — 3 யோவா. ௬, ௩௯. — 4 ரோ. ௮, ௰௭.

தைச் சுதந்தரிப்போமென்றால் நித்தியமோட்சானந்தத்தையே
தானே. அதைக்குறித்து விபரித்துச் சொல்லக் கூடாது.
ஏனென்றால் பராபரன் தம்மைச் சிநேகிக்கிறவர்களுக்கு
ஆயத்தம் பண்ணினதுகளைக் கண்ணானது கண்டதுமில்லை, காது
கேட்டதுமில்லை, அதுகள் மனுஷருடைய இருதயத்துக்
குள் ஏறினதுமில்லை[1]. நாம் இயேசுகிறிஸ்துவை விசுவாசிக்
கிற விசுவாசத்திலே உண்மையாய் நிலைத்திருப்போமாகில்,
நாம் அதுகளெல்லாவற்றையும் இனிமேல் நம்முடைய கண்
களாலே கண்டுங் காதுகளால் கேட்டுமிருப்போம். ஏனென்
றால் ஞானஸ்நானத்தினால் நாம் அதுகளெல்லாவற்றிற்கும்
சுதந்தரராகிறோம். ஆம், சந்தேகப்படாமல் விசுவாசத்தோ
டிரு. அப்போது நீயும் ஆசீர்வாதத்தைச் சுதந்தரித்துக்
கொள்ளுவாய். அப்போது நாம் நித்தியசீவனிலே விசுவாசித்தி
ருந்த[2] திரியேக பராபரனையும் அவருடைய மகிமையையும்
நமக்காகப் பிறந்தவரும் நமக்கே பிறந்தவருமாகிய நம்மு
டைய நாதர் இயேசுகிறிஸ்துவையும் முகமுகமாய்த் தரிசித்
துச் சந்தோஷிப்போம். மேலும் நாம் நம்முடைய காதுகளி
னாலே தெய்வதூதர்களுடைய ஸ்தோத்திரப்பாட்டுகளை
கேட்டு அவர்களோடேகூட நாமும் நித்தியகாலமாய் உன்னதங்
களிலிருக்கிற பராபரனுக்கு மகிமையும் பூமியிலே சமாதா
னமும் மனிதர்பேரில் பிரியமும் உண்டாவதாகவென்று
துதித்து மகிழ்ந்திருப்போம்.

ஆண்டவரே, நாங்கள் விசுவாசிக்கிறோம். எங்கள் அவி
சுவாசத்துக்கு உதவிசெய்யும்[3]. தேவரீர் எங்களில் உண்டாக்
கின எங்கள் விசுவாசத்தை வர்த்திக்கப்பண்ணியருளும்[4],
சுவாமி. ஆமென்.—

கர்த்தர்பிறந்த பண்டிகைக்குப்பிந்தின நாயிற்றுக்கிழமை.

திருப. கலா. ௪, ௧—௭.

இந்த நாயிற்றுக்கிழமை [illegible] வருஷத்தின் கடைசி
நாயிற்றுக்கிழமை; [illegible] நமக்கு நியமிக்கப்பட்ட சுவிசேஷ வாக்
கியத்தின்படியே சிமெயோன் அன்னாள் என்பவர்கள் கிறிஸ்துக

1 ௧. கொரி. ௨, ௯. — 2 ௧. கொரி. ௰௩, ௰௨. — 3 மாற். ௯, ௨௪. லூக். — 4 ௰௭, ௫. —

கொள்ளப்பெத்லெகேமிலே பிறந்த இயேசுநாதர் பெருகுகிறார்[1]. ஏனென்றால் லோகமும் அதினுடைய எல்லா மகிமையும் ஒழிந்துபோம், கர்த்தரோ என்றென்றைக்கும் நிலைநிற்கிறாரென்பதையே நாம் ஒவ்வொரு வருஷத்தின் முடிவிலே விசேஷமாய் நினைக்கிறோம். அப்படியே இந்த நம்முடைய திருவாக்கியத்தின்படியும் பழையதுகள் ஒழிந்து போகுது, இதோ, எல்லாம் புதிதாகுமென்றும், ஒருத்தன் கிறிஸ்துவுக்குள்ளிருந்தால் புதுச் சிருஷ்டியாயிருக்கிறானென்றும்[2] கற்றுக்கொள்ளுகிறோம். எப்படியென்றால் கிறிஸ்து இயேசு நியாயப்பிரமாணத்தின் நிறைவேறுதலென்றும்[3] நாம் இயேசுகிறிஸ்துவுக்குள்ளிருந்தால், நியாயப்பிரமாணத்தின் அடிமைத்தனத்துக்கு விடுதலையாக்கப் பட்டவர்களாயிருக்கிறோமென்றும் அதிலே கேட்கிறோம். நாம் அதின் உணர்வில்லாத குழந்தைகளைப்போல இருந்தபோது, காரியக்காரரையும் விசாரிப்புக்காரரையும் போல இருக்கிற நியாயப்பிரமாணத்துக்கும் லோகத்தின் [illegible] கீழ் அடிமைப்பட்டவர்களாயிருந்தோம்; விசுவாசத்தினாலே நாம் நீதிமான்களாவதற்கு நியாயப்பிரமாணம் நம்மைக் கிறிஸ்துவண்டைக்கு வழிநடத்துகிற வாத்தியாயிருந்தது. விசுவாசம் வந்தபின்போ நாம் இனி வாத்திக்குக் கீழானவர்களல்ல[4]. இதுவுந்தவிர இந்த நம்முடைய திருவாக்கியத்திலே கர்த்தர் பிறந்த இந்தக்காலத்துக்கு அடுத்த பிரசங்கமும் அடங்கியிருக்கிறது. அதாவது: பராபரன் காலம் நிறைவேறுதல் வந்தபோது, ஸ்திரீயினிடத்திற் பிறந்த தம்முடைய குமாரனை நம்முடைய இரட்சிப்புக்கென்று அனுப்பினாரென்பதே. இதைக்குறித்து நாமிப்போது கர்த்தருடைய கிருபையினாலே சிந்திப்போமாக.

I. நம்முடைய இரட்சிப்பைச் சம்பாதித்த கர்த்தர் இன்னாரென்றும், எந்தக்காலத்திலே வந்தாரென்றும்,
II. பாக்கியமுள்ள இரட்சிப்பை அவர் எப்படி நடப்பித்தாரென்றும்,
III. அதினால் நமக்குவந்த நன்மை இன்னதென்றும் கேட்போமாக.

I. நம்முடைய இரட்சிப்பைச் சம்பாதித்த கர்த்தர் இன்னாரென்றும், எந்தக்காலத்திலே வந்தாரென்றும் கேட்போமாக. நம்முடைய இரட்சிப்பை மனுஷர்களாவது தேவதூதர்களாவது ஒருநாளும் சம்பாதிக்கக் கூடாதது.

1 இஸ். உ [illegible]; யோவா. [illegible] — 2 [illegible] — 3 ரோம. [illegible] — 4 கலா. [illegible] —

யிருந்தது. ஆகிலும் அவர்களெல்லாரும் இரட்சிப்பைச் சுதந்தரிக்கப்போகிறவர்களின் நிமித்தமாக ஊழியஞ்செய்ய அனுப்பப்பட்ட பணிவிடை ஆவிகளாயிருக்கிறது[1]. நாம் இறந்துபோனபின்பு நம்முடைய ஆத்துமாக்களை மோட்ச இராச்சியத்திலே கொண்டுபோகிறார்கள்[2]. ஆனால் நம்மை இரட்சிக்க அவர்களால் கூடாததாயிருக்கிறது. அப்படியிருக்க தேவதூதர்களால் கூடாததைப் பாவிகளான மனுஷர்களுக்குள் எவன் செய்யமுடியும்? மோசே ஆரோன் என்பவர்கள் தாங்கள் இஸ்ரவேல் சனத்தை எகிப்தின் அடிமைத்தனத்திலிருந்து இரட்சிக்கிறதிலே மகத்துவமானவைகளைச் செய்தார்கள்[3]. யோசுவா கிதேயோன் முதலானவர்கள் தங்களுடைய மகத்துவங்களால் பெரிய இரட்சிப்பை உண்டுபண்ணினார்கள். ஆனால் இவர்களெல்லாரும் புறம்பான இரட்சகர்களும் நம்முடைய ஆத்துமாவின் இரட்சிப்புக்கு அடையாளமாக மாத்திரமிருந்தார்கள். மனுஷர்களில் யாதொருத்தனும் தன் சகோதரனை மீட்கவே மீட்கவும், அவனிமித்தம் [illegible] கொடுக்கவுமாட்டான். [illegible] அவர்களுடைய ஆத்துமமீட்பு (மனுஷர்களால்) என்றென்றைக்கும் கூடாதபடிக்கு விலை உயர்ந்ததாயிருக்கிறது[4]. ஆகையால் பராபரனே தம்முடைய நேசகுமாரனை அனுப்பி, இவர் மூலமாய் நம்முடைய இரட்சிப்பைச் சம்பாதித்தார். அதேதென்றால் பராபரன் தம்முடைய ஒரேபேறான குமாரனை, அவர்மேல் விசுவாசிக்கிறவனெவனோ கெட்டுப்போகாமல், நித்தியஜீவனை அடையும்படிக்குத் தந்தருளுந்தன்மையாய் லோகத்தைச் சிநேகித்தார். ஏனெனில் பராபரன் தம்முடைய குமாரனை லோகத்திலே, லோகத்தை ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்க அனுப்பாமல், அவராலே லோகம் இரட்சிக்கப்படுவதற்காகவே அனுப்பினார்[5]. அதைக் குறித்து நாம்பாடுகிறதாவது: பிதா சுதனைப்பார்த்து என் பிள்ளையே, நான் தண்டிக்க - நேரஞ்சரானசகல - நரரைவிட்டு பாபாக - கோபாக்கினை பெரியது; நீயே எல்லாஞ் சகித்திரு - என்றார் இரக்கமாக. ஆம், என்பிதாவே, பகிர்வேன், - நான் நல்லமனதாக - எவ்வாறதைத் தீர்க்கிறேன் [illegible] உத்தாரமாக. ஆ, நேசத்தின் அதிசயம், - [illegible] உலகம் - நேசிக்கப்பட்டிருக்கும் - [illegible] கேவலமதனை - சொல்லொ[illegible] கள் சாபத்தை - சுமப்பதற்கிறங்கும் என்பதே (சஞ் - ம்

1 எபி. [illegible] — 2 லூக். [illegible] — 3 உ. யோசே. [illegible]
4 சங். [illegible] — 5 யோவா. [illegible] —

பிராத்தனை). அதிசயமான காரியந்தான். பராபரன் நாம் காணும்படிக்குச் சூரியன் சந்திரன் நட்சத்திரங்களை நமக்குக் கொடுத்து, நம்மை நம்முடைய வழிகளிலெல்லாங் காக்கும்படிக்குப் பரமண்டலங்களிலிருந்து தம்முடைய தேவதூதர்களை நம்மிடத்தில் அனுப்பி நம்முடைய சரீரத்துக்குஞ் சீவனுக்கும் வேண்டிய சகலவித நன்மைகளைச் செய்கிறதுந் தவிர, பரமண்டலங்களிலுள்ள தெல்லாவற்றிலுந் தமக்கு அருமையும் பிரியமுமாயிருக்கிற தம்முடைய சொந்தக்குமாரனையுங்கூட நமக்குக் கொடுக்கிறாரே. பராபரன் தம்முடைய ஒரே பேறான குமாரனை, நாம் அவர்மூலமாய்ப் பிழைக்கும்படிக்கு, லோகத்தில் அனுப்பினதினாலே நம்மிடத்திலேயுள்ள பராபரனுடைய சிநேகம் வெளியரங்கமாச்சுது[1]. பராபரன் சிநேகந்தானே என்று[2] அதினாலறியப்படுகிறோம். ஆம், கர்த்தர் மனஉருக்கமும் இரக்கமும் நீடிய சாந்தமும் மிகுந்த கிருபையுமுள்ளவர்[3]. ஆகையால் நாஞ் சந்தோஷப்பட்டு மிகுந்த நம்பிக்கையோடே அவரைத் துதிப்போம்; அவர் தம்முடைய சொந்த குமாரனையுந் தப்பாமல் அவரை நம்மெல்லாருக்காகவும் ஒப்புக்கொடுத்தாரே, அவரோடேகூட எல்லாவற்றையும் நமக்கு அருளாதிருப்பது எப்படியென்று [illegible] பாராட்டலாம். ஆகையால் நாம் எல்லாரும் இரட்சிக்கப்படவேண்டுமென்று பராபரன் மெய்யாகவே விரும்புவாரோவென்று நம்மில் ஆர் இன்னுஞ் சந்தேகிக்கக்கூடும்? ஏனென்றால் பராபரன் ஆணையிட்டு நாம் ஆகாதவனுடைய மரணத்தை விரும்பாமல், ஆகாதவன் தன்வழியை விட்டுத் திரும்பிப் பிழைப்பதையே விரும்புகிறேனென்று நம்முடைய சீவனைக்கொண்டு சொல்லுகிறேனென்கிறார்[4]. பராபரன் தம்முடைய குமாரனைக்கொண்டு உலகத்தைச் சிருஷ்டித்தபடியினாலே, அவரைக்கொண்டு அதை இரட்சிக்கவும் பிரியசித்தமாயிருந்தார். ஆனபடியால் நாம் நம்முடைய இரட்சிப்புக்காகப் பராபரன் ஒருத்தரைமாத்திரம் மகிமைப்படுத்தவும் ஸ்தோத்திரிக்கவும் வேண்டியது. ஆம், தெய்வன்புக்காக உன்னத கர்த்தாவுக்குப்புகழ்ச்சி, ஏன், பாவக்கேட்டை நீக்கின அது மகிமை [illegible][5].

2. மேலும் எந்தக்காலத்திலே பராபரன் நம்முடைய இரட்சிப்புக்கென்று தம்முடைய குமாரனை அனுப்பினாரென்றால்,

1 க. யோவா. ச, கூ. — 2 க. யோவா. ச, ம்ச. — 3 சங். ளக, [illegible] — 4 எசே. [illegible] — 5 சங். [illegible]; உ. தெச. [illegible]; எபே. உ, அ. [illegible]

காலம் நிறைவேறுதல் வந்தபோதுதான். அதற்கு அர்த்தம், இயேசு பராபரன் அதற்குக் குறித்த வாக்குத்தத்தம் பண்ணின காலம் நிறைவேறுதல் வந்தபோதுதானே. அந்தக்காலம் லோகத்து சிருஷ்டிக்கப்பட்ட ஏறக்குறைய நாலாயிரம் வருஷத்துக்குப்பின் நிறைவேறிற்று[1]. [illegible] என்றால் [illegible] இருக்கைக்குத் தங்கினதிலே. [illegible] தேசத்திலே? [illegible][2]. அதின்படியே நாம், [illegible] உதிக்குப் பிரகாசிக்கும். [illegible] காலம் நிறைவேறுதல் வந்தாயிற்றென்பதை நாம் [illegible] வரப்போகிற மேசியாவுக்கு இன்னும் காத்திருக்கிற யூதர்கள் எவ்வளவு பெரிய குருட்டாட்டத்தால் [illegible] அறியலாம்[3]. நாம் [illegible] அதிலும் பெரிய அறுதலை அடைந்துகொள்ளுகிறோம். மனுஷர்கள் தங்கள் [illegible] இரட்சிப்பின் பேரிலே மிகவும் ஆசைப்பட்டு வருகிற இரட்சகரை அதிகவிசுவாசத்தோடே [illegible] ஏற்றுக்கொள்ளும்படிக்குப் பராபரன்றாம் நம்முடைய [illegible] முதலாய்ப்பண்ணின வாக்குத்தத்தத்தை நிறைவேற்ற நாலாயிரம் வருஷம் காத்திருந்து கடைசியிலே காலம் நிறைவேறுதல் வந்தபோது தம்முடைய குமாரனும் நம்முடைய இரட்சகருமாகிய இயேசுகிறிஸ்துவை அனுப்பினாரே. ஆகையால் [illegible] பராபரனுடைய வாக்குத்தத்தங்களுக்கும் அவர் தாமதித்தாலும் பொறுமையுடனே காத்திரு, அதுகளையும் அவர் ஏற்ற வேளையில் நிச்சயமாக நிறைவேற்றுவார்[4].

11. குமாரனைய இயேசுகிறிஸ்து பாக்கியமுள்ள நம்முடைய இரட்சிப்பை எப்படி நடப்பித்தாரென்று கேட்போமாக. அதைப்பற்றி நம்முடைய திருவாக்கியத்திலே இரண்டு விசேஷித்த திருஷ்டாந்தஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

1. அதற்காக அவர் ஸ்திரீயினிடத்திலே பிறந்தார். அந்த ஸ்திரீ கன்னியாஸ்திரியாகிய மரியாள்தான். ஏனென்றால் இதோ ஒரு கன்னியாஸ்திரி கர்ப்பவதியாகி ஒரு குமாரனைப்பெறுவாள்; அவருக்கு இம்மானுவேல் என்று பெயரிடுவாள் என்று [illegible] தீர்க்கதரிசனம் உரைத்தான்[5]. அப்போஸ்தலன்

1 காலா. [illegible] — 2 லூக். உ, [illegible] — 3 இ. [illegible] — 4 ஆபகூ. உ, [illegible] — 5 ஏசா. எ, [illegible]

அவர் அந்நிதியென்பமேல் சொல்லுகிறேனென்றால், ஸ்திரீயின் வித்தானவர் சர்ப்பத்தின் தலையை நசுக்குவாரென்கிற ஆதிவாக்குத்தத்தத்தின்படி நிறைவேற்றினார்[1]. துவக்கத்திலே ஒருவரிடத்திலும் பாவமும் தோஷமுமில்லாதிருந்தது போல உலகத்திலே வந்து ஒருவரிடத்திலும் பாவத்தைக் கண்டுபிடிக்கக் கூடாதிருந்தது. அவர் பாவமற்றவராகப் பிறந்திருந்தபடிக்கு, மாம்சத்தின் சித்தத்தினாலும் புருஷனுடைய சித்தத்தினாலும் பிறவாமல், பரிசுத்த ஆவியினாலே கர்ப்பமாய் உற்பவித்து, கற்புள்ள கன்னிகையாகிய மரியாளிடத்திலே பிறந்தார். அப்படியே அவர் நமக்காக நியாயப்பிரமாணத்தை நிறைவேற்றவும் நமக்காக மரணத்தை அடையவும் மனித அவதாரமாகி, பாவந்தவிர எல்லாவற்றிலும் நம்மைப்போலானார்[2].

2. அதற்காக அவர் நியாயப்பிரமாணத்துக்குக் கீழானவருமானார். நியாயப்பிரமாணம் நம்மிடத்திலே கேட்கிறதெல்லாவற்றையும் இயேசுநாதர் நமக்காக நிறைவேற்றிச்செய்து முடித்தார். அவர் நியாயப்பிரமாணத்தைக் கொடுத்த பராபரனும் பாவமற்ற மனிதருமாயிருக்கிறபடியினாலே, தாம் நியாயப்பிரமாணத்துக்குக் கீழானவரல்லவென்றாலும், நியாயப்பிரமாணத்துக்கும் அதின் சாபத்துக்கும் கீழாயிருக்கிற நம்மை மீட்டுக்கொள்ளுகிறதற்குத் தம்மை மனப்பூர்வமாக நியாயப்பிரமாணத்துக்குக் கீழானவராக்கினார். ஆதலால் அவர் எட்டாம் நாளிலே விருத்தசேதனமாகி நியாயப்பிரமாணத்தின் துவக்கமாகிய சடங்கைத் தரித்துக்கொண்டார். ஏனென்றால் சுன்னத்துப் பண்ணிக்கொள்ளுகிற ஒவ்வொருவனும் நியாயப்பிரமாணத்தை முழுதும் நிறைவேற்றக் கடனாளியாயிருக்கிறானென்று எழுதியிருக்கிறது[3]. சுன்னத்தானது பாவமற்றவராகிய அவருக்குத் தேவையாயிருக்கவில்லை. ஏனென்றால் சுன்னத்தானது பராபரன் அதைப் பெற்றுக்கொள்பவர்களுக்கு அவர்களின் பாவங்களை மன்னிக்கிறதற்கு முத்திரையாயிருந்தது. ஆகையால் அவர் நமக்காகச் சுன்னத்துப் பண்ணிக்கொண்டாரென்பது விளங்குகிறது. அந்தப்படி அவர் தாம் இந்தப் பூமியிலே சஞ்சரிக்குங்காலமெல்லாம் தம்முடைய முழு நடக்கையிலும் பராபரனுடைய நியாயப்பிரமாணத்தை நிறைவேற்றி, பிதாவாகிய பராபரனைத் தம்முடைய முழு இருதயத்தாலும் ஆத்துமத்தாலும் சிநேகித்து,

[1] ஆதி. ௩, ௧௫. — [2] எபி. ௨, ௧௭; ௪, ௧௫. — [3] கலா. ௫, ௩. —

மனிதர்களைத் தம்மைப்போல் சிநேகித்தார்[1]. தம்முடைய சத்துருக்களிடத்திலும் முதலாய் நன்மை செய்துகொண்டு தம்மைச் சிலுவையில் அறைந்தவர்களுக்காகவுஞ் ஜெபம் பண்ணினார். அவர் தம்மை அனுப்பினவருடைய சித்தத்தின்படி செய்து அவருடைய கிரியையை முடிப்பதே அவருடைய போசனமாயிருந்தது. அவருடைய சத்துருக்களும் அவரில் ஒரு பாவமுண்டென்று அவரைக் குற்றஞ் சுமத்தக் கூடாதவர்களாயிருந்தார்கள்[2]. சகலமுமாக, [illegible] நியாயப்பிரமாணத்தின் சாரத்தையும் அவர் தம்மை மனப்பூர்வமாக நிறைவேற்றினதினாலே நியாயப்பிரமாணத்தை நமக்காக நிறைவேற்றினார். அதினிமித்தமாக நான் [illegible] கொடுக்கிறேனென்றும்[3], இதோ வருகிறேன், புஸ்தகச்சுருளில் என்னைக்குறித்து எழுதியிருக்கிறது, என் பராபரனே, உமக்குப் பிரியமானதைச் செய்ய விரும்புகிறேன், உமது நியாயப்பிரமாணம் என் உள்ளத்துக்குள்ளிருக்கிறதென்றும் அவரைப்பற்றி எழுதியிருக்கிறது[4]. நமக்குச் சமாதானத்தை உண்டுபண்ணும் ஆக்கினை அவர்மேல் இறங்கிற்று, நம்முடைய மீறுதல்களினிமித்தம் அவர் காயப்பட்டு, நம்முடைய அக்கிரமங்களினிமித்தம் நொறுக்கப்பட்டார், அவருடைய தழும்புகளாலே குணமாகிறோம்[5]. இப்படியே பராபரனுடைய குமாரனாகிய இயேசுநாதர் காலம் நிறைவேறுதல் வந்தபோது இந்தப் பூமியிலே வந்து நம்முடைய இரட்சிப்பின் கிரியையைச் செய்துமுடித்தார்.

III. இனிமேலே நமக்கு வந்த நன்மை இன்னதென்று கேட்போமாக. இதைப்பற்றியும் நம்முடைய விசுவாசப் பிரமாணத்திலே இரண்டுவிசேஷித்த காரியஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

1. நியாயப்பிரமாணத்தின் முடிவு. நியாயப்பிரமாணத்துக்குக் கீழானவர்களை மீட்டுக்கொள்ளுகிறதற்குப் பராபரன் தம்முடைய குமாரனை அனுப்பினாரென்று நம்முடைய விசுவாசப்பிரமாணத்திலே வாசிக்கிறோம். ஆதலால் கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம் இயேசுநாதர் மூலமாய்ப் பெற்ற விடுதலையைத் துர்க்குணத்துக்கு மூடலாகக் கொண்டிராமல், பராபரனுடைய அடிமைகளாயிருக்கிறோம்[6]. ஏனென்றால் இயேசுநாதர் நியாயப்பிரமாணத்தைக் குலைத்துப்போடவல்ல, அதை

[1] மத். ௨௨, ௩௯. — [2] யோவா. ௮, ௪௬. — [3] சங். ௪௦, ௭. — [4] [illegible] — [5] ஏசா. ௫௩, ௫. — [6] ௧ பே. ௨, ௧௬. —

நிறைவேற்ற வந்தார்[1]. அவர் நம்மை நாம நியாயப்பிரமாணத்துக்கு இனிமேல் கிட்டப்படியாமலிருக்கும் படிக்கு விடுதலையாக்கவில்லை. நாம் இனிமேலும் மாங்கிஷைக்கின்படிச் சீவனம்பண்ண, மாங்கிஷைக்குக்கீழே, ஆவியினாலே சரீரத்தின் செய்கைகளை மடியப்பண்ணவும் பராபரனுடைய கற்பனைகளின்படியே நடக்கவுங் கடனாளிகளாயிருக்கிறோம்[2]. ஆனால் நாமு கீழாயிருந்த நியாயப்பிரமாணத்தின் சாபத்துக்கு கேகாரராகிய இயேசுகிறிஸ்து நம்மை விடுதலையாக்கினார். அதெப்படியென்றால் இந்த நியாயப்பிரமாணத்தின் [illegible] அவைகளின்படிச் செய்யும்படிக்குக் கைக்கொள்ளாதவ[illegible] சபிக்கப்பட்டவனென்கிற சாபத்துக்கு[3] நாமெல்லாருங் கீழ்ப்பட்டவர்களாயிருந்தோம். இந்தச் சாபத்திற்குக் கர்த்தர் நம்மைத் தம்முடைய திரு[illegible]த்தைச் சிந்தினதினாலே விடுதலையாக்கினார். நியாயப்பிரமாணத்தினால் வந்த இந்தச்சாபம் நமக்கு எதிராகவும் நமக்கு விரோதமாகவுமிருந்த கையெழுத்தாமே[4]. இதின் மூலமாக பிசாசுக்கு நம்மெல்லார் பேரிலும் அதிகாரமிருந்தது. ஆனால் இயேசுநாதர் அந்தக்கையெழுத்தை நடுவிலிராதபடிக்கு எடுத்துச் சிலுவையில் ஆணியடித்துப் போட்டார். அவர் நியாயப்பிரமாணத்தின் நிறைவேறுதலும் முடிவுமாயிருக்கிறார். அவர் [illegible]பேரில் விசுவாசிக்கிறவனுக்கெல்லாம் நீதியுண்டா[illegible]த்தான்[5]. [illegible] அதை [illegible] ஆவியினாலே முன்னறிந்து, அவர்கள் [illegible]மையான நுகத்தடியையும் அவர்கள் தோளின் மிலாறையும் அவர்கள் அகோ[illegible]டியின் கோலையும் முறித்துப்போட்டீரென்று ஸ்தோத்திரிக்கிறான்[6]. அதின்படியே நாமும் நியாயப்பிரமாணத்து சுவாமியின் - கோபாக்கினையைக்காட்டும் - திரும்பச்சுவிசேஷத்தின் பிரசங்கம் நெஞ்சை ஆற்றும்.[8] - நீ இயேசுவண்டை ஓடிவா நியாயப்பிரமாணங் கேட்கிற - கடனைத்தீர்த்தார் என்றும் என்று பாடுகிறோம். (௱௩ - ம் பிரார்த்தனை - ௬ - ங் கவி).

2. புத்திரசுவிகாரம். நாம் புத்திரசுவிகாரத்தை அடைகிறதற்கும், பராபரன் தம்முடைய குமாரனை அனுப்பினாரென்று நம்முடைய திருவாக்கியத்திலே வாசிக்கிறோம். முற்காலத்திலே நாம் சுபாவத்தினால் கோபத்துக்குள்ளானவர்களும் பிசாசினுடைய பிள்ளைகளுமாயிருந்தோம்[7]. ஆனால் பராபரன் தம்முடைய குமாரனை அனுப்பினதினால்

1 மத். ௫, ௧௭. — 2 ரோ. ௮, ௧௨. ௧௩. — 3 ௫. மோசே ௨௭, ௨௬. — 4 கொலோ. ௨, ௧௪. — 5 ரோம. ௰, ௪. — 6 ஏசா. ௯, ௪. — 7 எபே. ௨, ௩. —

நாம் பராபரனுடைய புத்திரசுவிகாரத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளோம். அதென்னவென்றால் பராபரனுடைய குமாரனாகிய இயேசுகிறிஸ்துவை எத்தனை பேர் ஏற்றுக்கொண்டார்களோ, தம்முடைய நாமத்தின் பேரில் விசுவாசிக்கிற அத்தனை பேருக்கும் அவர் பராபரனுடைய பிள்ளைகளாகிறதற்கு அதிகாரங் கொடுத்தார்[1]. இதைப்பற்றிப் பரிசுத்த அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் பராபரன் [illegible] நம்முடைய இருதயமான சித்தத்தின்படியே இயேசுகிறிஸ்துவைக் கொண்டு தமக்குப் புத்திரசுவிகாரமாகத் [illegible] முன் குறித்திருக்கிறாரென்றும்[2] எல்லாருங் கிறிஸ்து இயேசுவைப் பற்றும் விசுவாசத்தினாலே பராபரனுடைய பிள்ளைகளா[illegible]யிருக்கிறீர்களென்றும்[3] சொல்லுகிறான். இதுதான் நமக்குக் கிடைத்த பெரிய நன்மையும் மேன்மையும் மகிமையுமாயிருக்கிறது. நீங்கள் உங்கள் பராபரனாகிய கர்த்தரின் பிள்ளைகளென்று மோசே சொல்லி இஸ்ரவேல் புத்திரரை[4] மேன்மைபாராட்டப் பண்ணினான். அந்தப்படிப் பரிசுத்த யோவானும், நாம் பராபரனுடைய பிள்ளைகளென்று அழைக்கப்படுவதிலே பிதா நமக்கு எத்தனைப் பெரிய சிநேகத்தை அருளினாரென்று பாருங்களென்கிறான்[5]. நாம் பராபரனுடைய பிள்ளைகளானபடியால் பராபரனாகிய கர்த்தர் நமக்குத் த[illegible]னவர். நாம் நம்முடைய பரமபிதாவாகிய [illegible]ரை முழு நம்பிக்கையோடுந் தைரியத்தோடுஞ் சேர்ந்து, [illegible]யமுள்ள பிள்ளைகள் தங்கள்பட்சமுள்ள [illegible]னை மன்றாடுகிறதுபோல் நாமும் நம்முடைய பரமபிதாவை ம[illegible]டும்படிக்கு, அப்பாபிதாவே என்று கூப்பிடுகிற தம்முடைய பரிசுத்த ஆவியை நம்முடைய இருதயங்களிலே கொடுத்தார்[6]. இப்போது நாம் தினந்தோறும் பரமண்டலங்களிலிருக்கிற எங்கள் பிதாவே என்று சந்தோஷத்துடனே செபம்பண்ணலாம். தகப்பன் பிள்ளைகளுக்கு இரங்குவதுபோல், கர்த்தர் தமக்குப் பயந்தவர்களுக்கு இரங்குகிறார் என்பது[7] நம்மிடத்தில் நிறைவேறுகிறது. இது எல்லாவற்றிலும் பெரிய ஆறுதல். இதினால் தெய்வபக்தியும் விசுவாசமுமுள்ள கிறிஸ்தவர்களுடைய செபங்கள் அவ்வளவு [illegible]ளுள்ளதுகளாயிருக்கிறது. ஏனென்றால் பராபரனுடைய பிள்ளைகளாயிருக்கிறார்கள். புத்திரசுவிகாரத்தை நமக்குச்சம்பாதித்தவருந் தம்முடைய புண்ணியத்தைப் பரமபிதாவு[illegible]

1 யோவா. ௧, ௧௨. — 2 எபே. ௧, ௫. — 3 கலா. ௩, ௨௬; [illegible] ரோம. ௮, ௰௪. — 4 ௫. மோ. ௰௪, ௧. — 5 ௧. யோவா. ௩, ௧. ௨. — 6 ரோம. ௮, ௰௫. — 7 சங். ௱௩, ௰௩. —

சாஸ்வதிகமானவருமாகிய திவ்விய குமாரனவர் பரலோகத்
திலே அவர்களுக்குப் பெரிய மத்தியஸ்தராயிருக்கிறார்.
ஏனென்றால் நமக்காகவும் நம்மிடத்திலும் தெளிக்கப்பட்ட
இயேசுகிறீஸ்துவின் இரத்தம் ஆபேலுடைய இரத்தத்திலும்
வாசியானதாகப் பேசுகிறது[1]. இவர் மூலமாக நாம் பிதா
வண்டையிலே சேருஞ் சேர்க்கையைப் பெற்றிருக்கி
றோம்[2]. மேலும் விசுவாசிகளின் இருதயத்திலே பரிசுத்த
ஆவியானவர் உண்டு. அவர் நமக்காகச் சொல்லுக்கடங்
காத பெருமூச்சுகளால் வேண்டுதல்செய்கிறார்[3]. இப்படி
யிருக்க, பிதாவினுடைய குமாரர்கள் நமக்காக [illegible]
லையோ? ஆம், எப்பிராயீம் [illegible] அருமையான குமார
னும் நம் மனமகிழ்ச்சியுமாயிருக்கிற பிள்ளையுமல்லவோ?
அவனுக்கு இரங்கவே இரங்குவோமென்று கர்த்தர் சொல்லு
கிறார்[4]. இயேசுகிறீஸ்துவினால் நீதிமானானவனுடைய ஜெ
பம் வானத்தைத் திறக்குஞ் சாவி. அவர்கள் கூப்பிடுகிறதற்
கு முன்னே நாம் மறு உத்தரவு கொடுப்போம், அவர்களின்
னும் பேசுகையில் நாம் கேட்போமென்று கர்த்தர் சொல்லு
கிறார்[5]. இந்த ஆறுதலை நாம் எல்லாத் துன்பங்களிலும் வருத்
தங்களிலும் திடமாய்ப் பற்றிக்கொள்ளவேண்டும். பிசாசு சோ
தனையின் வேளையில் வந்து, நீ பராபரனுடைய பிள்ளையா
யிருந்தால், ஏன் அவ்வளவு பாடுபடுகிறாயென்றும், உனக்கு
நீயே உதவிசெய், சிலுவையிலிருந்து இறங்கு என்றும்,
நம்மைமோசம் போக்கப்பிரயாசப்படும் போதெல்லாம் நாம்
அதற்குப் பிரத்தியுத்தரமாக: நான் பராபரனுடைய பிள்ளை
ஆகையாலே பாடுபடுகிறேன், ஏனென்றால் தகப்பன் தண்டி
யாத எந்தப் பிள்ளையிருக்குதென்று எல்லாச் சோதனைகளை
யும் மேற் கொள்ளுவோமாக[6]. ஆனால் இந்த ஆறுதலால்
நாம் [illegible] கூடும்படிக்கு, நாம் பராபரனு
டைய பிள்ளைகளாக நல்ல நடக்கையாய் நடக்கவும் வேண்
டும். அதேனென்றால் குமாரன் பிதாவையும் ஊழியக்காரன்
தன் ஆண்டவனையுங் கனம்பண்ணவேண்டுமே. இப்போ
தும் நாம் பிதாவானால் நமதுகனம் எங்கே? நாம் ஆண்டவ
ரானால் நமக்குப் பயப்படும் பயமெங்கே என்று சேனைகளு
டைய கர்த்தர் சொல்லுகிறார்[7]. மேலும், நாம் பராபரனு
டைய பிள்ளைகளாயிருந்தால், நாம் இனி வேலைக்காரராயிருக்

[1] எபி. ௰உ, உச.— [2] எபே. உ, ௰அ.— [3] ரோம. அ, உசு.—
[4] எரே. ௩௧, உ௰.— [5] ஏசா. ௬௫, உச.— [6] எபி. ௰உ, ௫—௰க.—
[7] மல்கி. க, ௬.—

கிறதில்லை. வேலைக்காரனும் அடிமைகளும் என்றைக்கும்
வீட்டிலே நிலைத்திருக்கிறதில்லை, குமாரர் என்றைக்கும்நிலைத்
திருந்து[1] பிதாவின் [illegible]சைப்பலகைகளில் சாப்பிடுகிறார்
கள்[2]. ஊழியமுது, நாம் பிள்ளைகளாயிருக்கிறபடியினாலே,
இயேசுகிறீஸ்துமூலமாய் சுதந்தரராயிருக்கிறோம். பர
மண்டலங்களெல்லாம் நம்முடைய சுதந்தரம். இது உனக்
குப்போதாதா? பராபரனுக்கு உடையாயிருக்கிறதெல்லாம்
உன்னுடையது. பவுலாகிலும் அப்பொல்லோவாகிலும் கேபா
வாகிலும் லோகமாகிலுஞ் சீவனாகிலும் மரணமாகிலும் நிகழ்
காரியங்களாகிலும் வருங்காரியங்களாகிலும் எல்லாம் உங்க
ளுடையதென்று பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறான்[3].
நீ இந்தலோகத்திலே ஏழையாயிருந்தால், பரமசுதந்தரத்தை
நினைத்து ஆறுதலடைந்துகொள்[4]. நீ இந்த லோகத்திலே
துக்கமுடையவனாயிருந்தால், உன்பரம பொக்கிஷத்தையுஞ் சுதந்
தரத்தையும் மறவாமல், நீ அதையே அடைந்துகொள்ளும்
படிக்குப் பிரயாசப்படு. கர்த்தர் கடைசிநாளிலே நம்மை
நோக்கி, வாருங்கள், என்பிதாவினால் ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட
வர்களே, லோகத்தோற்ற முதல் உங்களுக்கு ஆயத்தம்பண்
ணப்பட்ட இராச்சியத்தைச் சுதந்தரித்துக் கொள்ளுங்க
ளென்று[5] சொல்லுவாரானால், நம்முடைய சந்தோஷமும்
பாக்கியமும் எவ்வளவுபெரிதாயிருக்கும்.

ஜீவ இரத்தம் சிந்தித்தோடின
சபையை இரட்சியும், கர்த்தா,
எல்லா [illegible]களோடேயும்
[illegible] எழுதும்.
ஆ, கிறீஸ்துவே, நீர் உமது
ஜனத்தை மேய்த்துக் காப்பாற்றும்
ஆசீர்வதித்து என்னென்றைக்கும்
[illegible] சேர்த்தருளும். ஆமென்.

---

[1] யோவா. அ, ௩௫.— [2] மத். ௰௫, உ௭.— [3] க. கொரி. ௩, உஉ.— [4] மத். ௫, ௰௨; எபி. ௰, ௩௪; [illegible]. — [5] மத். உ௫, ௩௪.—

வருஷப்பிறப்பின் பண்டிகை.

திருப. கலா. ௩, ௨௬—௨௯.

வருஷப்பிறப்புண்டென்று புதுப்பத்தியுடனே தேவரீரை நாங் கிட்டிச்சென்று வரகிர்தான்யு இயேசுவே, எனக்கும் என்வேலைக்கும் வழிகாட்டியாயிரும், எனக்கிப்போதும் இனியும் ஆசிர்வாதத்தை அருளும் என்று (உள் - ம் பிரார்த்தனை) இன்றையத்தினத்திலே நாங் கேட்கிறோம். ஏனென்றால் கர்த்தருடைய விசேஷித்த கிருபையினாலே ஒரு புதுவருஷத்திற்குள் பிரவேசித்திருக்கிறோம். ஒவ்வொரு வருஷத்தின் முடிவிலும் ஒவ்வொரு புதுவருஷத்தின் துவக்கத்திலும் நாஞ்செய்யுந் தியானங்கள் ஒன்றோடொன்று ஏறக்குறைய ஒத்ததாயிருக்கிறபடியினாலே, வருஷத்தின் முடிவாகிய கர்த்தர் பிறந்த பண்டிகைக்குப்பிந்தின நாயிற்றுக்கிழமைக்கு நியமிக்கப்பட்ட திருவாக்கியமும் வருஷத்தின் துவக்கமாகிய இப்பண்டிகைக்கு நியமிக்கப்பட்ட திருவாக்கியமும் ஒன்றோடொன்று ஏறக்குறைய ஒத்ததாயிருக்கிறது. ஆகையால் இந்தப் பிரசங்கத்தோடே முந்தின பிரசங்கத்தை ஒத்துப்பார்த்தால் நலம். என்றாலும் நம்முடைய இந்த திருவாக்கியத்திலே சிலவிசேஷித்தகாரியங்களும் அடங்கியிருக்கிறது. இந்தப்பண்டிகையின் நாளுக்குக் குறிக்கப்பட்ட சுவிசேஷவாக்கியத்தின்படியே நம்முடைய இரட்சகராகிய இயேசுகிறிஸ்து நமக்காக விருத்தசேதனம் பண்ணப்பட்டு, அதினால் நமக்காகத் தம்மைத்தாமே நியாயப்பிரமாணத்துக்குக் கீழ்ப்படுத்தினார். அப்படி நம்முடைய திருவாக்கியத்திலே நம்முடைய ஞானஸ்நானத்தாகிய ஞானஸ்நானத்தைக் குறித்தும் நாம் இனிமேல் நடக்கவேண்டிய பிரமாணமாகிய சுவிசேஷத்தைக்குறித்தும் விசுவாசத்தைக் குறித்துஞ் சொல்லியிருக்கிறது. அப்புறம், விசுவாசித்து ஞானஸ்நானம் பெற்றவர்களாகிய நாமெல்லாரும் பராபரனுடைய ஏகசனமாயிருக்கிறோம். ஏனென்றால் திருச்சபையிலே யூதனென்றுங் கிரேக்கனென்றுமில்லை, அதாவது: சாதிவித்தியாசங்கள் நிவிர்த்திபண்ணப்பட்டிருக்கிறது; அடிமையென்றுந் தன்னிச்சைக்காரனென்றுமில்லை, அதாவது: ஊழியக்காரரும் ஆளுகிறவனும் விசுவாசத்திலே ஒருவருக்கொருவர் சமானமானவராயிருக்கிறார்கள்; ஆணென்றும் பெண்ணென்றுமில்லை, அதாவது: விசுவாசமுள்ள பெண்பிள்ளைகள் விசுவாசமுள்ள ஆண்பிள்ளைகளோடே கூட சரிசமமான இதயவு

கிருபைக்குப் பங்குள்ளவர்களாயிருக்கிறார்கள். ஆகிலும் இதிலே கவனிக்கவேண்டிய தென்னவெனில் நாம் இந்தப் பூமியிலே சஞ்சரிக்குமட்டாக ஆண்பிள்ளைகளுக்கும் பெண்பிள்ளைகளுக்கும் உண்டாயிருக்கிற புறம்பான வித்தியாசம் எப்படி நிலைத்திருக்கிறதோ, அப்படியே கர்த்தருடைய சாஸ்திரத்தின்படி அடிமைகளுக்குந் தன்னிச்சைக்காரனுக்கும் உண்டாயிருக்கிற புறம்பான வித்தியாசங்களும், பலவித சனங்கள் சாதிகளுடைய புறம்பான வித்தியாசங்களும் லோக முடிவுமட்டாக நிலைநிற்கும். ஏனென்றால் கர்த்தருடைய இராச்சியம் லௌகிக இராச்சியமல்லவே[1] அது நீதியும் சமாதான முமபரிசுத்த ஆவியினாலுண்டாகிற சந்தோஷமுமா யிருக்கிறதே[2]. விசுவாசத்தினாலுந் தேவகிருபையினாலும் நம்பிக்கையினாலுமே கிறிஸ்தவர்களாகிய நாமெல்லாருங் கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் ஒன்றாயிருக்கிறோம். ஏனென்றால் கிறிஸ்து இயேசுவுடனே நாமெல்லாரும் பராபரனுடைய பிள்ளைகளாயிருக்கிறோம். ஆதலால் எல்லாருங் கிறிஸ்து இயேசுவைப் பற்றும் விசுவாசத்தினாலே பராபரனுடைய பிள்ளைகளாயிருக்கிறீர்களென்று பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் நம்முடைய திருவாக்கியத்திலே சொல்லுகிறான். இதைப்பற்றி நாம் இப்போது கர்த்தருடைய கிருபையினாலே அதிகமாய்ச் சிந்திப்போமாக. என்னென்றால் இதுதான் நாம் ஒருபுதிய வருஷத்துக்குள் பிரவேசிக்கிற இந்தப்பண்டிகைக்காக விசேஷித்த அருமையுள்ள பிரசங்கமாயிருக்கிறது.

நாமெல்லாரும் பராபரனுடைய பிள்ளைகளாயிருக்கிறோம்.

I. நமது பராபரனுடைய புத்திரசுவிகாரத்தின் மேன்மையுள்ள அர்த்தம் இன்னதென்றும்,

II. பராபரனுடைய புத்திரசுவிகாரத்தை நாம் எதினால் அடைகிறோமென்றுங் கேட்போமாக.

I. நமது பராபரனுடைய புத்திரசுவிகாரத்தின் மேன்மையுள்ள அர்த்தம் இன்னதென்பதைக் கேட்போமாக. அதிலே நம்முடைய திருவாக்கியத்தின்படி இரண்டு விசேஷித்த தன்மைகள் அடங்கியிருக்கிறது.

1. பராபரனுக்கு முன்பாக நீதிமானாகுதலும்,
2. பாவ பிதாவின் சுதந்தரமுந்தான்.

[1] யோவா. ௰௮, ௩௬. உள.—[2] ரோம. ௰௪, ௰௭.—

1. பராபரனுக்கு முன்பாக நீதிமானாகுதல். விசுவாசம் வருமுன்னே நாங்கள் வெளிப்படப்போகிற விசுவாசத்துக்கென்று அடைக்கப்பட்டவர்களாய் நியாயப்பிரமாணத்தின் கீழ்க்காக்கப்பட்டிருந்தோம். அப்படியே விசுவாசத்தினால் நாங்கள் நீதிமான்களாகுந்தக்கதாக, நியாயப்பிரமாணம் எங்களைக் கிறிஸ்துவினிடத்துக்கு வழிநடத்துகிற உபாத்தியாயிருந்தது. விசுவாசம் வந்தபிற்பாடோவெனில் நாங்கள் இனி உபாத்திக்குக் கீழானவர்களல்ல என்கிற வார்த்தைகளில் பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் மோசேயைக்கொண்டு கொடுக்கப்பட்ட நியாயப்பிரமாணத்துக்குக் கீழான மனுஷனுடைய தன்மை இன்னதென்றும் இயேசுகிறிஸ்துவாலேயாய் உண்டான கிருபைக்குக்[1] கீழாயிருக்கிற மனுஷனுடைய தன்மை இன்னதென்றுந் தெரிவித்து, அந்த முந்தின தன்மையை நாம் நீதியற்றவர்களாயிருந்த அடிமையின் தன்மையென்றும், இந்தப் பிந்தின தன்மையையோ நாம் இயேசுகிறிஸ்துவைப்பற்றும் விசுவாசத்தினால் நீதிமான்களாயிருக்கிற விடுதலையின் தன்மையென்றுஞ் சொல்லுகிறான். இப்படியிருக்க, இந்தப்பிரசங்கமானது, மோசேயைக்கொண்டு இஸ்ரவேல் சனங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட நியாயப்பிரமாணமாகிய அடிமைத்தனத்துக்குக் கீழ்ப்பட்டவர்களாயிராத நமக்கும் அடுத்ததாயிருக்குதோ? ஏனென்றால் நாம் பிறவாததற்கு முன்னமே கிறிஸ்துவோடே கூட விசுவாசமும் வந்தாயிற்று. மேலும் நாம் பிறந்தவுடனே ஞானஸ்நானத்தினால் இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய கிருபைக்குக் கீழானோமல்லவோ? இதில் கவனிக்கவேண்டியதாவது: பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் பராபரனால் மனுஷர்களாகிய நமக்கு வெளிப்படுத்தப்பட்ட அவனுடைய சித்தத்தையே நியாயப்பிரமாணமென்று சொல்லி, நாங்கள் பராபரனுடைய திருச்சித்தமின்னதென்று அறியவும் அதின்படியே செய்யவுங் கவனமுங் கருத்துமாய்ப் பிரயாசப்படுகிறவர்களைக் குறித்துப் பேசுகிறான். இப்போதும் அஞ்ஞானிகளுக்கும் ஒருவிதமான நியாயப்பிரமாணமுண்டு, அதாவது: அவர்களுடைய மனது கூடச்சாட்சி பகருகிறதினாலும், அவர்களுடைய சிந்தனைகள் தங்களை ஒன்றுக்கொன்று குற்றமுண்டு அல்லது குற்றமில்லையென்று தீர்க்கிறதினாலும், அவர்கள் தங்கள் இருதயங்களில் நியாயப்பிரமாணத்தின் கிரியை எழுதியிருக்கிறதென்று காண்பிக்கிறார்கள்[2]. அஞ்ஞானிகளுக்குமுண்டாயிருக்கிற மனச்சாட்சி

1 யோவா. க, மஎ. — 2 ரோம. உ, கரு. கசு.

என்கிற இந்த நியாயப்பிரமாணம் பாவத்தினால் மிகவும் அந்தகாரமாய்ப் போயிருந்தாலும், அதினால் அஞ்ஞானிகளும் பராபரனுடைய சித்தம் இன்னதென்று ஒருவாறாய் அறியலாம். அவர்களில் ஒருவன் தன் மனச்சாட்சியின்படியே செய்ய உண்மையாய்ப் பிரயாசப்பட்டு, தான் அப்படி நடக்கிறதற்குத் தனக்குப் பெலனுந் திராணியுமில்லையென்றும், தான் பாவத்தினால் வருகிற கேட்டுக்கு ஆளாயிருக்கிறானென்றும் உணர்ந்திருந்தால், அவன் தனக்கு நீங்கி இரட்சகர் பிரசங்கிக்கப்படும் வரைக்கும் நியாயப்பிரமாணத்தின் அடிமைத்தனத்திலிருக்கிறான். கிறிஸ்தவர்களான நமக்கோ மனச்சாட்சி என்கிற அந்த நியாயப்பிரமாணமும் தவிர கற்பனைகளின் நியாயப்பிரமாணமாகிய பத்துக் கற்பனைகளும் உண்டு. நமக்குள்ளே எவனாகிலும் பராபரனுடைய திருச்சித்தத்தை நிறைவேற்ற உண்மையாய்ப் பிரயாசப்பட்டால், அவனுந் தானே இயேசுகிறிஸ்துவைப்பற்றும் விசுவாசத்தினால் பராபரனுக்கு முன்பாகச் செல்லும் நிலையைக்கண்டு பிடிக்குமட்டாக நியாயப்பிரமாணத்தின் அடிமைத்தனத்திலிருக்கிறான். மறுபடியும் பராபரனுடைய சித்தத்தின்படிச் செய்யும்படிக்கு ஒருவன் முந்திக் கருத்தாய்ப்பிரயாசப்படாவிட்டால், அவன் இயேசுகிறிஸ்துவுக்குள்ளான நிலையைக் கண்டுபிடிக்கவுமாட்டான். அதேதென்றால் நியாயப்பிரமாணமே ஒழிய நம்மைக் கிறிஸ்துவண்டைக்கு வழிநடத்துகிற வேறொரு சத்தி உண்டாயிருக்கிறதில்லை. நியாயப்பிரமாணம் முந்தி நம்முடைய பாவக்குற்றங்களையும் அதினால் வரும் பராபரனுடைய கோபத்தையுஞ் சாபத்தையும் நமக்கு வெளிப்படுத்தாவிட்டால், நாம் நம்முடைய பாவங்களை நிவிர்த்திபண்ணுகிற இரட்சகரையும் பராபரனுக்கு முன்பாகச் செல்லும் நிலையையுந் தேடுவதுமில்லை, கண்டுபிடிப்பதுமில்லை. நாம் இரட்சகரும் நீதியுமற்றவர்களாய் நியாயப்பிரமாணமென்கிற உபாத்திக்குக் கீழாயிருக்குமட்டும், நம்முடைய தன்மை மெய்யாகவே நிர்ப்பாக்கியமுள்ளதாயிருக்கிறது. ஏனென்றால் நியாயப்பிரமாணம் நம்முடைய பாவங்களையும் பராபரனுடைய கோபத்தையும் நமக்கு வெளிப்படுத்துகிறதே ஒழிய, நமக்குப் பாவமன்னிப்பையும் நீதியையுஞ் சமாதானத்தையும் ஆறுதலையுஞ் சந்தோஷத்தையுங் கொடுக்கமாட்டாது. ஆகையால் நாம் அடைக்கப்பட்டவர்களாய் உபாத்திக்குக் கீழ்க்காக்கப்பட்டிருந்தோமென்று பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறான். என்றாலும் இந்த வார்த்தைகளைத்

னுக்கென்றல்ல, சிலனுக்கென்று நம்மைத் தெரிந்து, இரட்சிப்பையுஞ் சீவனையும் நமக்குச் சம்பாதிக்க வேண்டியது வண்டைக்கு நம்மை வழிநடத்துகிறான். இவர் நமக்காக நியாயப்பிரமாணத்தை நிறைவேற்றி நமக்காக அதின் சாபத்தைச் சகித்துக்கொண்டு, நம்மை மீட்டு இரட்சித்தார்[1]. அவரைப்பற்றிச் சுவாமிதாமே பராபரன் நமக்கு நீதியென்று என்னுகிறார்[2]. இந்த விசுவாசத்தினால் நாமு இயேசுநாதரை நோக்கிப் பாடுகிறதாவது: உம்முடைய மாத்திரம் முன்னிட்டு; கர்த்தரே, நான் சேருவேன், சிலுவையிலே மரித்து இரத்தஞ் சிந்தின நீர் தம் சிந்திய நீதி, இதன்றி அடியேன் மீட்பை அடையவேமாட்டேன், அடியேன் உம்முடைய நீதியின் பாவிகளை வெண்வஸ்திரத்தாலே அலங்கரிக்கிறீர் (வெளி. ...). என்னும் பிரவிஞ்சின் இரத்தம் நீதியும் என் அலங்காரமும், அதனாலே நான் தைரியமாய் பரத்துக்குள் பிரவேசிப்பேன் என்று மேன்மை பாராட்டுகிறோம்.

2. பரம பிதாவின் சுதந்தரம். பரத்துக்குள் பிரவேசிப்பேனென்று மேன்மைபாராட்டுகிறோம். ஏனென்றால் பரமண்டலங்களிலே இயேசுநாதர் நமக்குச் சம்பாதித்த நம்முடைய சுதந்தரம் நமக்கு வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைக்குறித்து நீங்கள் கிறிஸ்துவின் பாரிசமானால், நீங்கள் ஆபிரகாமின் வித்தும் வாக்குத்தத்தத்தின்படியே சுதந்தரருமாமே என்று பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் நம்முடைய ... வாக்கியத்திலே சொல்லுகிறான். இயேசுகிறிஸ்து எல்லாச்சனங்களும் ஆசீர்வதிக்கப்படப்போகிற ஆபிரகாமுடைய வித்தானவர். நாம் விசுவாசத்தினால் கிறிஸ்துவினுடையவர்களாயிருந்து ஆபிரகாமுக்கும் ஞானப்பிள்ளைகளாயிருந்து, அவனுக்கு ... பண்ணப்பட்ட சுதந்தரத்துக்கு நாமும் பங்குள்ளவர்களாயிருக்கிறோம். ஆபிரகாமுக்குப் பராபரன் பாலுந் தேனும் ஓடுகிற தேசமாயிருக்கும்[3] கானான்தேசத்தைச் சுதந்தரமாகக்கொடுக்க வாக்குத்தத்தம்பண்ணினார். ஆனால் ஆபிரகாம் விசுவாசத்தினாலே வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட தேசத்திலே பரதேசியைப்போலத் தங்கிக் கூடாரங்களிலே குடியிருந்தான். ஏனெனில் பராபரன் கட்டி உண்டாக்கின அஸ்திபாரங்களுள்ள பட்டணத்துக்கு அவன் காத்திருந்தான்[4]. அதேனென்றால் பூமிக்கு அடுத்த அந்தக்கா

[1] கலா. ௩, ௧௩; ... ௫, ... —[2] ௧. கொ. ௰௩. ... ரோம. ௮, ௩௩—௩௪. [3] ... ௩, ௮.—[4] எபி. ௰௧, ௯. ௰.—

னும் மெய்யான பரம கானானுக்கும் பரம எருசலேமுக்கும்[1] முன்னடையாளமாக மாத்திரமிருந்தது. இந்த வாக்குத்தத்தின்படியே ஆபிரகாமிடத்தில் பிறந்தவர்களல்ல, ஆபிரகாமைப்போல் இரட்சகராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் பேரில் விசுவாசிக்கிறவர்கள் மாத்திரம் பங்குள்ளவர்களாயிருக்கிறார்கள். இந்தப் பரமகானானுக்குப் பராபரனுடைய குமாரனாகிய இயேசுகிறிஸ்து ஒருத்தர் மாத்திரம் நமக்கு வழியையும் பிரவேசத்தையும் உண்டுபண்ணச் சம்பாதிக்க வல்லவராயிருக்கிறார்[2]. பிரகாசிக்கிற பராபரனுக்குப் பரமண்டலங்களும் பரமண்டலங்களின் மகிமையுஞ் சொந்தமாயிருக்கிறது. அவருடைய சமுகத்திலே சந்தோஷத்தின் பரிபூரணமும் அவருடைய வலதுபாரிசத்திலே செல்வப்பாக்கியங்களும் என்றென்றைக்குமிருக்கிறது[3]. வெளிச்சமும் அவருடைய வஸ்திரம், மோட்சம் ஞானம் பரிசுத்தம் ... எல்லாமையும் அவருடைய கபாலம். ஒரே பேறான குமாரனாகிய இயேசுகிறிஸ்து ஒருவரே நம்முடைய பரம பிதாவினுடைய சுயமான சுதந்தரராயிருக்கிறார். அவர் மனிதனாகி நம்முடைய மாம்சத்தையும் இரத்தத்தையுந் தரித்துக் கொண்டதினால் நமக்குச் சகோதரரானார். நாம் அவர் மூலமாகப் பராபரனுடைய பிள்ளைகளும் அவரோடு கூடச் சுதந்தரருமாவதற்காகவே. நம்முடைய சுதந்தரமாய் என்னவென்றால், பராபரனுக்கு உண்டாயிருக்கிற எல்லாவற்றிலும் நாமு பங்குள்ளவர்களாகி, பரமண்டலங்களிலே அவரோடு கூட உட்கார்ந்திருக்கிறோம்[4]. இப்போது நாம் விசுவாசத்திலும் நம்பிக்கையிலும் நடந்து நம்முடைய பரம சுதந்தரத்தை ருசிபார்க்கிறவர்களாயிருக்கிறோம். அப்போதோவெனில் நாம் பராபரனை முகமுகமாய்த் தரிசித்து நம்முடைய நித்திய சுதந்தரத்தை மெய்யாகவே அனுபவிக்கிறவர்களாயிருப்போம். நாம் இதை நினைத்து இந்தப்பூவுலகத்துக்குள் அதிகப்பற்று வைராக்கியத்துடனே, நம்முடைய பரம வாசஸ்தலத்தில் சேரும்படிக்கு ஞானப்பயணஞ் செய்யப் பிரயாசப்படுவோமல்லவோ? நம்முடைய பரமசுதந்தரத்தை நினைத்து நாம் பாடுகிறதாவது: ஆ, உன்னத எருசலேமே, நீ என்முழுவாஞ்சைதான், வாஞ்சிப்பவன் வின் ஆசையால் இனி தன்வசமாயிரான். ஆம், உன்னோடும் ஆவி எவ்வளவும் நாட்டிக் ...ம்

[1] கலா. ௪, ௨௬.—[2] யோவா. ௧, ... [3] சங். ௰௬, ௰௧.—
[4] எபே. ௨, ௬.—

மனைத்திலும் மேலாகி இப்பூமியைவிடும் என்பதே (பிராத்தனை கூ௭ச —). எப்படிச் சேருகிறோமென்பதைப் பற்றி இரண்டாம்பங்கிலே கேட்கப்போகிறோம்.

II. பராபரனுடைய புத்திரசுவிகாரத்தை நாமெதினால் அடைகிறோமென்பதைக் குறித்துக்கேட்போமாக. எதினாலென்றால் ஞானஸ்நானத்தினாலும் விசுவாசத்தினாலுமாம். ஏனெனில் எல்லாருங் கிறிஸ்து இயேசுவைப்பற்றும் விசுவாசத்தினாலே பராபரனுடைய பிள்ளைகளாயிருக்கிறீர்கள். அதேதென்றால் கிறிஸ்துவுக்குள்ளாக எத்தனைபேர் ஞானஸ்நானம் பெற்றீர்களோ, அத்தனைபேருங் கிறிஸ்துவைத்தரித்துக்கொண்டீர்களென்று நம்முடைய நிருபவாக்கியத்திலே வாசிக்கிறோம். அப்படி இயேசுநாதரும், விசுவாசித்து ஞானஸ்நானம்பெற்றவன் இரட்சிக்கப்படுவானென்று வாசகுத்தத்தம் பண்ணி நம்முடைய சீஷர்களை லோகமெங்கும் அனுப்பி எல்லாச்சாதிகளுக்கும் பிதா குமாரன் பரிசுத்த ஆவியின் நாமத்திலே ஞானஸ்நானங் கொடுக்கக் கட்டளையிட்டார். ஞானஸ்நானத்தைப்பற்றி நாம் கிறிஸ்து பிறந்த பண்டிகையின் இரண்டாம் நாளிலே விவரமாய்க்கேட்டபடியினாலே இப்போது மறுபடியும் அதைக்குறித்து விவரித்துச் சொல்லவேண்டியதில்லை. ஒன்றைமாத்திரம் நம்முடைய நிருபவாக்கியத்தினால் கற்றுக்கொள்வோமாக. அதாவது: ஞானஸ்நானத்தினால் நாம் கிறிஸ்துவைத் தரித்துக்கொண்டோமென்பதே. இதினாலும் ஞானஸ்நானம் வெறுந் தண்ணீராயிராமல், அது கிருபையுள்ள ஜீவத்தண்ணீராயிருக்கிறதென்பதை அறிகிறோம். ஏனென்றால் நாம் ஞானஸ்நானத்திலே கிறிஸ்துவைத் தரித்துக்கொண்டதினாலே அவருடைய இரங்கிய ஐக்கியத்துக்குள் பிரவேசித்து அவருக்குண்டாயிருக்கிற எல்லாவற்றிற்கும் பங்குள்ளவர்களானோம். அவருடைய நீதி ஒரு வஸ்திரத்தைப் போல் நம்முடைய பாவங்களெல்லாவற்றையும் மூடிவிடுகிறது. ஆனால் ஞானஸ்நானமாத்திரம் போதாது. விசுவாசமும் வேண்டியதவசியமாயிருக்கிறது. விசுவாசம் அன்றிக்கே ஞானஸ்நானமெதற்கு நம்முடைய ஞானபிதாவாகிய லுத்தர் சொல்லுகிறார். எப்படியென்றால், நம்முடைய பழையமனிதன் அமிழ்ந்திச் சாகவும் புதியமனிதன் உயிர்த்தெழவும் நாம் கிறிஸ்துவினுடைய மரணத்துக்குள்ளும் உயிர்த்தெழுதலுக்குள்ளும் எப்படி ஞானஸ்நானம் பண்ணப்பட்டோமோ[1], அப்படி விசுவா

[1] ரோம. ௬ —

சத்தினாலே இன்னம் மீதியாயிருக்கிற நம்முடைய பழைய மனிதன் சகல பாவங்களோடும் ஆகாத இச்சைகளோடும், அன்றாடக மனஸ்தாபத்தினாலுந் தவசினாலும் அநுதினமும் அமிழ்ந்திச் சாகவும், பராபரனுக்குமுன்பாக நீதியோடும் சுத்தாங்கத்தோடும் என்றென்றைக்கும் பிழைக்கிற புதியமனிதன் நம்மில் மறுபடியும் அநுதினமும் உயிர்த்தெழும்பவும் வேண்டியதே. மெய்யான விசுவாசம் இன்னதென்று நாம் வேறே அநேகந் தரம் சமயங்களிலே கேட்டிருப்பதினாலே, இதைக்குறித்தும் இப்போது விவரித்துச் சொல்லவேண்டியதில்லை. ஆனால் நீங்களெல்லாரும் பராபரனுடைய பிள்ளைகளாயிருக்கிறீர்களென்று நம்மையுங் குறித்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதோவென்று நாம் எச்சமயத்திலும் நம்மைச் சோதித்தறியவேண்டும். பராபரனுடைய புத்திரசுவிகாரத்துக்கு நாமெல்லாரும் அழைக்கப்பட்டவர்களாயிருக்கிறோம். ஏனென்றால் ஞானஸ்நானத்தினாலே நாமெல்லாருங் கிறிஸ்துவைத் தரித்துக்கொண்டோம். நாம் பராபரனுக்கு உண்மையுள்ள பிள்ளைகளாயிருக்கிறோமோ என்பதைப்பற்றிப் பரிசுத்த ஆவியானவர் நம்முடைய இருதயங்களிலே சாட்சிகொடுப்பார்[1]. அவர் இந்தச் சாட்சியை ஒருவனுக்குக் கொடுக்காவிட்டால், அவன் கர்த்தரைநோக்கி இடைவிடாமல் செபம் பண்ணி: கர்த்தாவாகிய இயேசுகிறிஸ்துவே, உம்முடைய பரிசுத்த ஆவியையும் அவரைக்கொண்டு உண்மையான விசுவாசத்தையும் எனக்குத்தந்தருளுமென்று கெஞ்சிக்கேட்பானாக[2]. இரக்கமுள்ள கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்து ஞானஸ்நானம்பெற்ற நமக்கெல்லாருக்கும் உண்மையான விசுவாசத்தையும் இதினால் பராபரனுடைய புத்திர சுவிகாரத்தையும் நித்திய சுதந்தரத்தையுந் தந்தருளுவாராக. ஆமென். —

கிறிஸ்துப்பிறப்பின் பண்டிகைக்குப் பிந்தின நாயிற்றுக்கிழமை.

நிருப. க. பே. ச, ௰உ—௰௯.

நாம் சிலநாளுக்குமுன் கொண்டாடின வருஷப்பிறப்பின் நாள் நம்முடைய நாதர் இயேசுகி... காகப் பா

[1] ரோம. அ, ௰௬. —[2] லூக். ... ௨; எபி. ௰உ, ...

டேயத் தொடங்கிச் சுன்னத்தை அடைந்து இயேசு என்கிற நாமத்தைத் தரித்துக்கொண்ட பண்டிகையாயிருக்கிறது. அப்பண்டிகைக்குப் பிந்தின இந்த ஞாயிற்றுக்கிழமைக்கு நியமிக்கப்பட்ட நிருபவாக்கியத்திலே கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம் இயேசு என்கிற நாமத்தினிமித்தம் இந்தலோகத்திலே பட வேண்டிய பாடுகளைக் குறித்துக் கேட்கிறோம். இதினால் இந்த ஞாயிற்றுக்கிழமைக்குக் குறிக்கப்பட்ட சுவிசேஷவாக்கியமும் நிருபவாக்கியமும் ஒன்றோடொன்று ஒத்திருக்கிறது. எப்படியென்றால், சுவிசேஷவாக்கியத்திலே சன்னுஞ் சுன்னத்துப்பண்ணப்பட்ட பிள்ளையாகிய இயேசுகர்த்தர் துன்பப்படுத்தப்பட்டதுக்கு ஒப்பிப்போனதைக் குறித்து வாசிக்கிறோம். அப்படியே ஞானஸ்நானத்தினாலே பராபரனுடைய பிள்ளைகளாய்ப்பிறக்கிற கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம்[1] நமக்கு முன்னாகப்போகிற இயேசுநாதருக்குப் பின்சென்று நம்முடைய சிலுவையை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று நிருபவாக்கியத்தினால் கேட்கிறோம். ஆம், கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம் அனேகம் உபத்திரவங்களின்வழியாய்ப் பராபரனுடைய இராச்சியத்துக்குள் பிரவேசிக்கவேண்டியது[2]. இதைப்பற்றி நாம் இந்தச்சமயத்திலே நம்முடைய நிருபவாக்கியத்தின்படிக் கர்த்தருடைய கிருபையினாலே அதிகமாய்ச் சிந்திப்போமாக. மூன்று விசேஷித்தகாரியங்களைக் கேட்போம். அவைகளாவன;

I. நியாயத்தீர்ப்புப் பராபரனுடைய வீட்டிலே துவக்குங் காலமாயிருக்கிறது,

II. நாம் கிறிஸ்துவினுடைய மகிமைக்குப் பங்குள்ளவர்களாகும்படிக்கு அவருடைய பாடுகளுக்கும் பங்குள்ளவர்களாயிருக்க வேண்டும்,

III. நாம் இனிமேல் கிறிஸ்தவர்களாய் மாத்திரம் பாடுபடும்படிக்குப் பிரயாசப்படுவோமாக.

1. நியாயத்தீர்ப்புப் பராபரனுடைய வீட்டிலே துவக்குங் காலமாயிருக்கிறதென்றும், முந்தி நம்மிடத்தில் துவக்கப்பட்டதேயானால் பராபரனுடைய சுவிசேஷத்துக்குக் கீழ்ப்படியாதவர்களின் முடிவு என்னமாயிருக்கும், நீதிமான் இரட்சிக்கப்படுவது அரிதானால் அக்கிரமக்காரனும் பாவியும் எங்கே நிற்பானென்று அப்போஸ்தலன் நம்முடைய நிருபவாக்கியத்திலே சொல்லுகிறான். பராபரனுடைய நீதியுள்ள

உஎ. — 2 அப். ௰௪, உஉ. —

நியாயத்தீர்ப்பு எல்லாமனுஷர்மேலுங் கிறிஸ்தவர்கள் மேலும் வருகுதே. ஏனென்றால் எல்லாமனுஷருங் கிறிஸ்தவர்களுங் கூடப் பாவிகளாயிருக்கிறார்களென்று அறிந்திருக்கிறோம். ஆகையால் கிறிஸ்தவர்களும் இப்பிரபஞ்சத்திலே படும் போதெல்லாம் எல்லாவற்றிற்கும் முந்தத் தங்கள் பாவங்கள் நிமித்தமாகத் தங்களைத் தாழ்த்தி நாம் நமது பாவங்களுக்கு ஏற்றதைப் பெற்றுக்கொள்ளுகிறோமென்று அறிக்கையிட்டு, தங்கள் மேல்வரும் எல்லாப்பாடுகளையும் உபத்திரவங்களையும் பொறுமையுடனே சகித்துக்கொள்ளவேண்டும். ஆம், பராபரனுடைய வீட்டிலே நியாயத்தீர்ப்புத் தொடங்குகிறதென்று சொல்லியிருக்கிறது. ஏனென்றால் எவனுக்கு அதிகங் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, அவனிடத்தில் அதிகங் கேட்கப்படும்; ஆர் வசத்தில் அதிகம் வைத்திருக்கிறதோ, அவனை அதிகக் கேட்பார்களென்கிற வசனத்தின்படியே[1] பராபரன் தம்முடையவர்கள் செய்கிற பாவங்களுக்காக அவர்களை அதிகக் கண்டிப்பாய் விசாரித்துக் கண்டிக்கிறார்[2]. ஆகிலும் நியாயத்தீர்ப்புப் பராபரனுடைய வீட்டிலே தொடங்குகிறதென்கிற வார்த்தையிலே நமக்கு ஒருபெரிய ஆறுதலும் அடங்கியிருக்கிறது, அதாவது: பராபரனுடைய வீட்டிலே நியாயத்தீர்ப்புத் துவக்கங்கொள்ள, அது சுவிசேஷத்துக்குக் கீழ்ப்படியாதவர்களிடத்தில் முடிகிறது. அதற்கு அர்த்தம், விசுவாசிகளாகிய நாம் லோகத்தோடே ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கப்படாதபடிக்கு[3], இந்தலோகத்திலே கர்த்தராலே தண்டிக்கப்படுகிறோம்[4]. பொல்லாதவர்களோவென்றால் தாங்கள் தொடங்கின (?) குணப்பட்டுச் சுவிசேஷத்தை மெய்விசுவாசத்தினால் பற்றிக்கொள்ளாதேபோனால், கடைசிநாளிலே நித்திய ஆக்கினைக்குள்ளபடுவார்கள். அதுக்கு நாம் தப்பிப்போகும்படிக்குக் கர்த்தர் நம்மை இந்தலோகத்திலே தண்டித்துச் சுத்திகரிக்க வேண்டுமென்று அவரைக் கெஞ்சிக் கேட்போமாக. ஏனென்றால் நாம் சுத்திகரிக்கப்படும்படிக்கு [illegible] பாடுகளும் உபத்திரவங்களும் வேண்டியதவசியமாயிருக்கிறது. வெள்ளியை அக்கினியிலே உருக்குகிறது போலவும் பொன்னை அக்கினியிலே புடமிடுகிறதுபோலவும் நம்முடைய விசுவாசம் உபத்திரவங்களென்னும் அக்கினியிலே புடமிடப்படவேண்டியது[5]. [illegible] செய்யுமின்

1 லூக். ௰உ, ௪அ. — 2 அப். ௭, க-[illegible]க, மத். [illegible] கஉ. — 3 யோவா. ௩, ௰அ. — 4 ௧. கொரி. ௰௧, ௩உ; எபி. ௰உ, [illegible] ௰௧. 5 சகரி. ௰௩, ௯; மத். ௩, ௰௧. —

கொடூரமாகிய நாம் அக்கினியைக்கொடுப்பதற்குத் திவி தாட்சத்தோட்டக்காரராகிய பராபரன் உபத்திரவங்களென் கிற கத்தியினாலே வெட்டி நம்மைச் சுத்தம்பண்ணுகிறார்[1]. நாம் மனந்தளையவிட்டுச் சிதறுதபடிக்கு நல்லமேய்ப்பராகிய இயேசுகிறிஸ்து தம்முடைய வெட்டைநாயாகிய உபத்திரவங் களை நமக்குப் பின்னாக அனுப்புகிறார். ஆகையால் சோதனை யாக நமக்கு உண்டாகும் தணலினாலே ஒருபுதுமை நமக்குச் சம்பவிக்கிறதுபோல நாம் திகைக்கவேண்டாம். நாம் இந்த லோகத்திலே உபத்திரவங்களை அனுபவியாதிருந்தால், ஒரு புதுமை நமக்குச் சம்பவிக்கிறதுபோலத் திகைக்கத்தான் வேண்டும். ஏனென்றால் தகப்பன் தண்டியாதவன் கள்ளப்பிள்ளை யிருக்கிறது[2]. நாம் பராபரனுக்குப் பிள்ளைகளாயிருந்தால், நாமும் அநேகம் உபத்திரவங்களின் வழியாய்ப் பராபரனு டைய இராச்சியத்துக்குள் பிரவேசிக்கவேண்டியது. ...

II. நாம் கிறிஸ்துவினுடைய மகிமைக்கும் பங்குள்ளவர் களாகும்படிக்கு அவருடைய பாடுகளுக்கும் பங்குள்ளவர்க ளாயிருக்கவேண்டும். கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம் இந்த லோ கத்திலே படவேண்டிய பாடுகளுக்கு வேறொருவிசேஷித்த அர்த்தமுமுண்டு. என்னவென்றால் இதினாலே நாம் நமக் காகப்பாடுபட்ட நம்முடைய இரட்சகராகிய இயேசுகிறிஸ் துவுக்கு ஒப்பானவர்களாகிறோம். அவர் லோகத்தின் பாவங் களைச்சுமந்து தீர்த்ததினால் எல்லாவற்றிலும் பெரிய உபத்தி ரவமாகிய தம்முடைய சிலுவையை எடுத்துக்கொண்டு, தாம் வையப்படுகிறபோது "பதிலுக்குவையாமலும், பாடுபடுகி றபோது மிரட்டாமலுமிருந்து, தம்முடைய காலடிகளை நாம் தொடர்ந்து வரும்படிக்கு நமக்குப்பிரமாணம் பின்வைத் தார்[3]. ஆகையால் கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம் நம்முடைய பா டுகளையும் உபத்திரவங்களையும் நம்முடைய சிலுவையென்று சொல்லுகிறோம். அவர் தாம் பராபரனுடைய நித்தியபரிசுத்த குமாரனாயிருந்தும் பட்டபாடுகளால் கீழ்ப்படிதலைக் கற்றுக் கொண்டபடியினாலே[4] எத்தனைக்கு அதிகமாய்ப் பாவத்தில் பிறந்த நம்பாடுபடுகிறதினால் கீழ்ப்படிதலைக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். நாம் ஞானஸ்நானத்தினால் கிறிஸ்துவைத் தரித் துக்கொண்டோம்[5]. ஆகையால் அவருடைய பாடுகளையும் நாம் தரித்துக்கொண்டு இப்படியும் அவருடைய ஐக்கியத் தில் உட்பிரவேசித்து அவருக்கு ஒப்பானவர்களாக வேண்

1 யோவா. ௧௫, ௧. ௨.— 2 எபி. ௰௨, ௭; ௧. பே. ௪, ௰௨.— 3 ௧. பே. ௨, ௰௯—௨௩.— 4 எபி. ௫, ௮.— 5 கலா. ௩, ௨௭.—

டும்[1]: இது நமக்கு, எல்லாப்பாடுகளிலும் உபத்திரவங்களி லும் பெரிய ஆறுதலும் எழுப்புதலுமாயிருக்கிறது. நம்மு டைய இரட்சிப்பின் சேனாதிபதியாகிய இயேசுகிறிஸ்து நமக் காக அவ்வளவுபாடுபட்டுக் கொடூரசிலுவையின் மரணத்தை அடைந்தபடியினாலே, நாம் அவரோடும்[2] அவருக்குள்ளும் அவருக்காகவுங் கொஞ்சக்காலமுங் கொஞ்சமாகிலும் பாடு படக்கூடாதோ? மேலும் நாம் எந்த நோக்கத்திற்காகக் கிறிஸ்துவோடு கூடப்பாடுபடவேணுமென்பதையுங் கவன மாய் நினைத்துப் பார்க்கவேண்டும். அதாவது: நாம் அவரு டைய மகிமையின் வெளிப்படுதலில் களிகூர்ந்து மகிழும் படிக்கும், அவருடைய மகிமைக்கு நாமும் பங்குள்ளவர் களாகும்படிக்குந் தானே. நம்முடைய கர்த்தராகிய இயே சுகிறிஸ்து தாம் பராபரனுடைய கிருபையினால் ஒவ்வொருத் தருக்காகவும் மரணத்தைருசி பார்ப்பதற்குக் கொஞ்சத்தி னாலே தேவதூதரிலுஞ் சிறியவராகப்பட்டு மரணத்தை உத்தரித்தபின்பு, மகிமையினாலுங் கனத்தினாலும் முடிசூட் டப்பட்டாரென்று அறிந்திருக்கிறோம்[3]. ஏனென்றால் அவர் மூன்றாம் நாளிலே பெலனும் மகிமையுமாய் உயிர்த்தெழுந்து, பரமண்டலங்களுக்கேறி, தம்முடைய பரமபிதாவின் வலது பாரிசத்தில் உட்கார்ந்தார். பிதாவாகிய பராபரன் அவரை எல்லாத்துரைத்தனத்துக்கும் அதிகாரத்துக்கும் வல்லமைக் குங் கர்த்தத்துவத்திற்கும் இம்மையில் மாத்திரமல்ல, மறு மையிலும் பேர் பெற்றிருக்கும் எல்லா நாமத்திற்கும் மகா மேலாக உயர்த்தினார்[4]. ஆனால் அவருடைய மகிமை விசு வாசமில்லாதவர்களுக்கு மாத்திரமல்ல நமக்கும் மறைந்தி ருக்கிறது. அவர் தாம் கடைசிநாளிலே தம்முடைய மகிமை யிலே தம்முடைய சகல பரிசுத்ததூதரோடுங் கூடவந்து எல்லாமனுஷரும் பார்க்கும் பிரகாரமாகத் தம்முடைய மகிமையி னுடைய ஆசனத்தின்மேல் உட்கார்ந்து[5] கடைசி நியாயத் தீர்ப்பைச் செய்யாததற்குமுன் அவருடைய மகிமையும் வெ ளிப்படுதலும் வரமாட்டாது. அந்நாளிலோ நாமும் அவரு [illegible]க்குள் பிரவேசித்து நம்முடைய [illegible]களை எறிந்து களிகூர்ந்து மகிழ்ந்து[6] நம்முடைய பரம்சுதந்த ரத்தை அடைந்து கிறீயேசு பராபரனுடைய சந்நிதியிலே

1 கலா. ௩, ௰௭; ௨. கொரி. ௪, ௫; ௪, ௰; கொலோ. ௧, ௨௪.— 2 மத். ௨௬, ௩௮. ௪௰.— 3 எபி. ௨, ௯.— 4 எபே. ௧, ௨௧; பிலி. ௨, ௯—௰௧; ௧. கொ. ௰௫, ௨௫. ௨௭.— 5 மத். ௨௫, ௩௧.— 6 ௧. பே. ௪, ௰௩. ௰௪.—

என்றென்றைக்கும் பாக்கியவான்களாயிருப்போம். ஆம், அப்போது இக்காலத்துப்பாடுகள் நம்மில் வெளிப்படப்போகிற மகிமைக்குப் பாத்திரமானதல்லவென்று கண்டறிந்து களிகூர்ந்திருப்போமே[1]. இப்படியே நாம் நம்முடைய சேனாதிபதியாகிய இயேசுகிறிஸ்துவோடு கூட அநேக உபத்திரவங்களின் வழியாய் மோட்ச இராச்சியத்துக்குள்ளுஞ் சொல்லிமுடியாத அதின் மகிமைக்குள்ளும் பிரவேசிக்கவேண்டியது.

III. நாம் இனிமேல் கிறிஸ்தவர்களாய் மாத்திரம் பாடுபடும்படிக்குப் பிரயாசப்படுவோமாக. உங்களில் ஒருத்தனுங் கொலைபாதகனாய் அல்லது திருடனாய் அல்லது பொல்லாங்கு செய்தவனாய் அல்லது அந்நியகாரியங்களில் தலையிட்டுக்கொண்டவனாய்ப் பாடுபடவேண்டாமென்று பரிசுத்த அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் பின்னையும் நமக்குப் புத்திசொல்லுகிறான். இப்பேர்ப்பட்ட வெளியரங்கமான பாவங்களுக்காகத் தண்டிக்கப்படுகிறவர்கள் கிறிஸ்தவர்களாகப் பாடுபடாமல் கிறிஸ்துவினுடைய நாமத்தைக் கனவீனம்பண்ணித் தூஷணிக்கிறவர்களாயிருக்கிறார்கள். அவர்கள் பராபரனுடைய சித்தத்தின்படிப் பாடுபடாமல், அதற்கு விரோதமாய்ச் செய்து நீதி நியாயத்தின்படியே லௌகிக அதிகாரிகளால் தண்டிக்கப்படுகிறபடியினாலே தங்கள் பாடுகளிலே கிறிஸ்துவின்பேரிலே மேன்மைபாராட்டக் கூடாது. அவர்கள் தங்கள் பாவங்களுக்காக உண்மையாய் மனஸ்தாபப்படாவிட்டால், லோகத்தாரோடே கூடப் பராபரனால் ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கப்படுவார்களே. ஏனென்றால் அவர்களுஞ் சுவிசேஷத்துக்குக் கீழ்ப்படியாதவர்களாயிருக்கிறார்கள். அவர்களையுங் குறித்து நீதிமான் இரட்சிக்கப்படுவது அரிதானால் ஆகாதவனும் பாவியும் எங்கே நிற்பானென்று சொல்லியிருக்கிறது. ஆகையால் நாம் அப்பேர்ப்பட்டவர்களாக அல்ல, கிறிஸ்தவர்களாகவே பாடுபடும்படிக்குப் பிரயாசப்படுவோமாக. மெய்க்கிறிஸ்தவர்கள் மாத்திரந் தாங்கள் பாடுபடுங்காலத்தில் வெட்கப்படாமலிருந்து, பராபரனை இக்காரியத்திலும் மகிமைப்படுத்தக் கூடியவர்கள். இவர்கள் மாத்திரந் தங்கள் பராபரனுடைய சித்தத்தின்படிப் பாடுபடும்போதெல்லாம் உண்மையுள்ள சிருஷ்டிகராகிய அவருக்குத் தங்கள் ஆத்துமாக்களை ஒப்புக்கொடுத்துத் தங்களை இயேசுகிறிஸ்துவினிமித்தமாகத் துன்பப்படுத்துகிற மதியற்ற மனுஷருடைய அறியாமையைப் பராபரனுடைய சித்தத்தின்படி நன்மை செய்கிறதினால் வாயைக் கட்டுவார்களே[1]. அவர்கள் செய்யும் நன்மை என்னவென்றால், அவர்கள் இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய காலடிகளைத் தொடர்ந்து பாவங்களுக்குச் செத்து நீதிக்குப்பிழைத்து இயேசுகிறிஸ்துவுக்கும் அவருடைய நாமத்துக்கும் அவருடைய சீஷருக்கும் எதிராளிகளாகிய இந்தப்பிரபஞ்சத்தின் பிள்ளைகளால் தாங்கள் வைவிக்கப்படுகிறபோது பதிலுக்கு வையாமலும், பாடுபடுகிறபோது மிரட்டாமலும் நீதியாய்த் தீர்க்கிறவருக்கு அதை ஒப்புக்கொடுத்து[2], தங்களுடைய சத்துருக்களைச் சிநேகித்துத் தங்களைச் சபிக்கிறவர்களை ஆசீர்வதித்துத் தங்களைப் பகைக்கிறவர்களுக்கு நன்மை செய்து தங்களைத் துன்பப்படுத்துகிறவர்களுக்காகவும் ஜெபம்பண்ணி[3] இப்படியே கிறிஸ்துவினுடைய கற்பனையாகிய சிநேகத்தின் கற்பனையைக் கைக்கொள்ளுகிறார்கள். அவர்கள் அப்படிச்செய்கையிலே பாக்கியவான்களாயிருக்கிறார்கள், ஏனெனில் பரம சிநேகத்தை நம்முடைய இருதயங்களிலே ஊற்றுகிற[4] மகிமையின் ஆவியும் பராபரனின் ஆவியுமானவர் அவர்கள்மேல் தங்கியிருந்து, அவர்கள் பராபரனுடைய பிள்ளைகளென்று அவர்களைப் பரம ஆறுதலாலே ஆற்றித்தேற்றி அவர்களைச் சகல உபத்திரவங்களிலும் பாடுகளிலுங் காப்பாற்றித் தம்முடைய வேளைவரும்போது சோதனையுடனே கூடப்போக்கையும் உண்டாக்கி, பாடுகளிலும் அதிகமதிகமாய் நம்மிலே இயேசுகிறிஸ்துவை மகிமைப்படுத்தி நம்மை மென்மேலும் இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய சாயலாக மறுரூபப்படுத்தி[5], கடைசிநாளிலே இந்த லோகத்தில் அவ்வளவுபாடுபட்ட நம்முடைய தாழ்மையான சரீரத்தை எழுப்பி, நாம் நீதியில் திரியேக பராபரனுடைய சமூகத்தைத்தரிசிக்க விழிக்கும்போது, அவருடைய சாயலால் நம்மைத் திருப்தியடையப்பண்ணுவார்[6]. இப்பிரபஞ்சத்தின் பிள்ளைகள் நமக்குக் கொடுக்கப்பட்டவரும் நமது மேல் தங்கியிருக்கிறவருமாகிய பராபரனுடைய பரிசுத்த ஆவியானவரை அறியாமல் அந்தகாரத்தின் பிள்ளைகளாகிய தாங்கள் வெளிச்சத்தின் பிள்ளைகளாகிய உண்மையுள்ள கிறிஸ்தவர்களுடைய வார்த்தையினாலும் நடக்கையினாலுங் கண்டிக்கப்படுகிறதினால்[7]

1 ரோமர். ௮, ௰௮; ௨. கொரி. ௪, ௰௭.—

1 ௧. பே. ௨, ௰௫.— 2 ௧. பே. ௨, ௨௧—௨௩.— 3 மத். ௫, ௪௪.— 4 ரோம. ௫, ௫.— 5 யோவா. ௰௬, ௰௪.— 6 சங். ௰௭, ௰௫.— 7 யோவா. ௩, ௰௯. ௨௦.—

பரிசுத்த ஆவியைத் தூஷணித்துப் [illegible]ய பிள்ளைகளைத் துன்பப்படுத்தி அவர்களை நிர்மூலமாக்கவும் பிரயாசப்படுகிறார்கள். காயீன் சந்ததியாரையும் ஏசாவின்சந்ததியாரையும் போன்ற அவர்கள் எக்காலத்திலும் அப்படிச் செய்துகொண்டுவருகிறார்கள்[1]. ஆனால் கர்த்தருடைய விசேஷித்த கிருபையினாலே சவுலைப்போல் திருச்சபையாரைத் துன்பப்படுத்துகிறவர்களுங் குணப்பட்டுப் பவுலென்று அழைக்கப்பட்டவனைப்போல் திருச்சபையைக் கட்டித்திடப்படுத்துகிறவர்களாய் ஆகலாம். ஆகையால் கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம் கர்த்தர் அவர்கள் மனதைத் திருப்ப வேண்டுமென்று அவர்களுக்காகச் செபம்பண்ண ஓயாதிருப்போமாக. நமக்காகப்பாடுபட்டுத் தம்முடைய மகிமைக்குள் பிரவேசித்த கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்து நாம் இப்பூமியிலே சகித்துக்கொள்ளவேண்டிய எல்லாப்பாடுகளிலும் விருத்தங்களிலும் நம்மைக் காப்பாற்றி மரணபரியந்தம் உண்மையுள்ளவர்களாக்கிக் கடைசியாக நம்மைச் சகல தீமையிலுமிருந்து மீட்டிரட்சித்து அழுகையின் பள்ளத்தாக்காகிய இந்த லோகத்திலிருந்து மோட்ச இராச்சியத்திலே நம்மைத் தம்மண்டைக்குக் கிருபையாய் ஏற்றுக்கொள்ளுவாராக. ஆமென்.

மகிமை விளங்குதலின் பண்டிகை.

திருப. ஏசா. ௬௰, ௧—௬.

காத்தாவைப் போற்றுங்கள், எல்லா உலகின்சாதியாரே, கர்த்தாவைப்பாடுகள், மகா திரள் பூலோகத்தாரே; இதோ பிரியமைந்தனை தந்தவராலே உங்களை அன்பாய்ச்சந்தித்து வாரார். அதேனென்றால் அவருட இரக்கமுந்தையுந் திவ்விய உண்மையும் மகா உயர்ந்தகிருபையும் அடியார் மேலே மிகவும் பெரியதாகி என்றைக்கும் நிலைக்கும். அல்லேலூயா (௯௭. ம பிரார்த்தனை) என்று அஞ்ஞானத்திலிருந்து திருச்சபையில் சேர்ந்திருக்கிற நாம் விசேஷமாய் இந்தப் பண்டிகைநாளிலே களிகூர்ந்துபாடுகிறோம். ஏனென்றால் இந்த நாள் அஞ்ஞானத்திலிருந்து வந்தவர்களின் விசேஷித்த பண்டிகை. இந்நாளுக்குக் குறிக்கப்பட்ட சுவிசேஷ

1 எபி. ௰௧, ௩௬—௩௮—

வாக்கியத்தின்படியே சாஸ்திரிகளாகிய அந்த மூன்றின் அஞ்ஞானிகள் பெத்லகேமிலே பிறந்த இயேசுநாதரிடத்திற்கு வந்து, தங்கள் தேவனும் இரட்சகருமாக அவரைவணங்கி, தங்கள் இராசாவாகிய அவருக்குத் தங்களுடைய பொக்கிஷங்களைத்திறந்து, பொன்னும் தூபவர்க்கமும் வெள்ளைப்போளமுமாகிய தங்கள் வரியை அவருக்கு எப்படிச்செலுத்தினார்களோ, அப்படியே அக்காலந் துவக்கி நம்முடைய வாக்கியத்தின்படியே பூமி எங்குமிருந்த புறசாதிகளும் அவர்கள் இராசாக்களும் பெத்லகேமில் உதித்த கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்து என்கிற லோகத்தின் வெளிச்சத்தண்டைக்குவந்து அவரைத் தங்கள் தேவனும் இராசாவுமாக ஏற்றுக்கொண்டு விசுவாசமாகிய பொன்னையுஞ் செபங்களாகிய தூபவர்க்கத்தையும் அவருக்குக் காணிக்கையாகவைத்து அவருடைய துதிகளைச் சுவிசேஷமாய்ச் சொல்லிக்கொண்டு வந்தார்கள். ஆகிலும் இந்நாள்வரைக்கும் பூமியின் ஒரு பெரிய பாகத்தை அஞ்ஞானமும் திரளான சனசதளங்களை அந்தகாரமும் மூடியிருக்கிறது. ஆனால் நீதியின் சூரியனாகிய கர்த்தர் முன்னே அஞ்ஞானத்திலிருந்த நமது மேலும் நம்முடைய பிதாக்கள்மேலும் எப்படி உதித்துக் காணப்பட்டாரோ, அப்படி மிசியோன் வேலையைக்கொண்டு நம்முடைய வாக்கியத்திலே சொல்லியிருக்கிற மகாமேன்மையுள்ள தீர்க்கதரிசனமும் வாக்குத்தத்தமும் மற்றனல்லாச் சனசதளங்களிடத்திலும் லோகமுடிவுக்குமுன் நிறைவேறுமென்று திடமும் நிச்சயமுமாய் நம்பியிருக்கிறோம். அதேனென்றால் சகல சாதிகளுக்குஞ் சாட்சியாக இராச்சியத்தினுடைய இந்தச்சுவிசேஷம் பூலோகமெங்கும் பிரசங்கிக்கப்படும், அப்போது முடிவுவருமென்று சத்தியமானவருடைய வாய்சொல்லிற்று[1]. இப்போது நாம் கர்த்தருடைய கிருபையினாலே நம்முடைய திருபவாக்கியத்தைக் குறித்துக் கருத்துங் கவனமுமாய்ச் சிந்திப்போமாக. மூன்றுகாரியங்களைக்குறித்துக் கேட்கிறோம்.

I. நம்முடைய இரட்சகராகிய இயேசுகிறிஸ்து நமக்குப் பேர்ப்பட்ட இராசாவாயிருக்கிறாரென்பதையும்,

II. இராசாவாகிய அவருடைய கீழ்க்குடிகள் இன்னாரென்பதையும்,

III. அவருடைய இராச்சியத்திலே வாசம்பண்ணுகிற நாம் அவருக்கு எந்தக்குடியிறையைச் செலுத்த வேணுமென்பதையுங் குறித்துத்தானே.

1 மத். ௨௪, ௰௪.—

4. நம்முடைய இரட்சகராகிய இயேசுகிறிஸ்து நமக்கு ஏற்பேற்பட்ட இராசாவாயிருக்கிறாரென்பதைக் குறித்துக் கேட்போமாக. அதைப்பற்றிப் பரிசுத்த தீர்க்கதரிசியாகிய ஏசாயா மூன்று காரியங்களைச்சொல்லுகிறதாவது; உன் வெளிச்சம் வருகிறது. கர்த்தருடைய மகிமை உன்மேல் உதிக்கிறது. உன்மேல் யெகோவா என்கிற கர்த்தர் உதிக்கிறார் என்பதே.

1. உன் வெளிச்சம் வருகிறது. நம்முடைய நாதர் இயேசுகிறிஸ்து வெளிச்சத்தின் இராசாவாயிருக்கிறார். அவருடைய சுபாவம் வெளிச்சந்தான். ஏனெனில் வெளிச்சமாகிய[1] பராபரனுடைய சுபாவ புத்திரராயிருக்கிறார். ஆகையால் அவர் தேவனினின்று தேவனுந், சோதியினின்று சோதியும், மெய்யான பராபரனினின்று மெய்யான பராபரனுமாய்ப் பிறந்தவரே என்று அறிக்கையிடுகிறோம். அவர் அதிசயமான பராபரனுடைய சுரூபமும்[2] அவருடைய மகிமையின் பிரகாசமும் அவருடைய தற்சுபாவத்தின் அச்சுமாயிருக்கிறபடியினாலே[3] அவருந் தம்முடைய தேவசுபாவத்தின்படியே நாம் சேரக்கூடாத வெளிச்சத்தில் வாசமாயிருக்கிறவரும் மனுஷரில் ஒருத்தனுங் கண்டிராதவருங் காணக்கூடாதவருமாயிருக்கிறார்[4]. வெளிச்சமாகிய இவர் வருகிறாரென்று கேட்கிறோம். அவர் தம்மிலே தானே வெளிச்சமாயிருக்கிறதுந் தவிர, தாம் லோகத்தின் வெளிச்சமாகவும்[5] எந்த மனுஷனையும்[6] ஆம், அஞ்ஞானிகளையுங் கூடப்[7] பிரகாசிப்பிக்கிறதற்கு இந்தலோகத்திலே வந்திருக்கிறபடியினாலே, அவர் நீதிசோதி பூமிக்கு புதுஒளிசகுது, அதே இராவிருளிலும் உதித்துப்பிரகாசிக்கும், இரக்கமே என்று கிறிஸ்தோரின் கூட்டமாகிய நாங்களிசைந்து பாடுகிறோம். அவர் நம்முடைய சிருஷ்டிகராக நமக்குச்சரீரத்தின் கண்களையும் வெளிச்சத்தையும் அளித்துத்தற்காக்கிறதுந் தவிர[8] நம்முடைய இரட்சகராகத் தம்முடைய பரிசுத்த ஆவியைக்கொண்டு இருதயத்தின் வெளிச்சமாகிய மெய்விசுவாசத்தை நமக்கு உண்டுபண்ணி, அந்தகாரத்தின் அடிமைத்தனத்திலிருந்து வெளிச்சத்தின் இராச்சியத்துக்குள் நம்மைப் பிரவேசிப்பித்து, வெளிச்சத்திலுள்ள பரிசுத்தவான்களின் சுதந்தரப் பங்கில் நம்மை யேற்றுக்கொண்டு[9] தமக்குள்ளே நம்மை

1 க. யோவா. க, ரு.—2 கொலோ. க, ௰ரு.—3 எபி. க, ௩.—4 க. தீமோ. சு, ௰௬.—5 யோவா. அ, ௰உ.—6 யோவா. க, கூ.—7 லூக். உ, ௩௰.—8 மாற். ௰, ௫க-௫உ.—9 கொலோ. க, ௰உ, ௰௩.—

வெளிச்சங்களாக்கினார்[1]. கடைசியாக அவர், இனிச் சூரியன் நமக்கு வெளிச்சமாயிராமலுஞ் சந்திரன் தன்வெளிச்சத்தால் பிரகாசியாமலும், கர்த்தரே நமக்கு நித்திய வெளிச்சமும் அலங்காரமுமாயிருக்கும்[2] மோட்ச இராச்சியத்தில் நம்மைச்சேர்ப்பார். நாம் அதை நிச்சயமாய் நம்பும்படிக்கு, உன்னுடைய வெளிச்சம் வருகுதென்று சொல்லியிருக்கிறது. இவ்வார்த்தையைப் பிரசங்கிக்கக்கேட்டு விசுவாசத்தினால் ஏற்றுக்கொள்பவனெல்லாம், அதின் பேரில் திடநம்பிக்கையாயிருந்து, இயேசுநாதர் என்னுடைய வெளிச்சமுமாயிருக்கிறாரென்று மேன்மைபாராட்டித் துன்பங்களின் இருளிலும் மரண அவஸ்தையின் அந்தகாரத்திலும்[3] நம்முடனே கூடஇருக்கிற இந்த வெளிச்சத்தினால் திடன்கொள்ளவும் ஆறுதலடையவுங் கூடியவனாயிருப்பான்.

2. கர்த்தருடைய மகிமை உன்மேலே உதிக்கிறது. நம்முடைய நாதர் இயேசுகிறிஸ்து மகிமையினுடைய இராசாவுமாயிருக்கிறார். தம்முடைய தேவசுபாவத்தின்படியே அவர் பிதாவினுடைய மகிமையின் பிரகாசமாயிருக்கிறாரென்று முன்னமே கேட்டோம். அவருடைய மனுஷசுபாவத்தின்படியுந் தெய்வத்துவத்தின் நிறைவு எல்லாம் அவருக்குள் மெய் [illegible]மாயிருக்கிறது[4]. ஆகையால் அப்போஸ்தலர் பிதாவுக்கு ஒரேபேறானவரின் மகிமையாக அவருடைய மகிமையைக்கண்டோமென்று ஸ்தோத்திரிக்கிறார்கள்[5]. மேலும் இயேசுநாதர் தம்முடைய உத்தியோகத்தின்படியுங் கர்த்தருடைய மகிமையாயிருக்கிறார். எப்படியென்றால், அவர் தாம் சம்பாதித்த இரட்சிப்பைக்கொண்டு மகிமையுள்ள பராபரனுடைய சாயலை நம்மிடத்தில் புதிதாக்கி, பராபரனுடைய மகிமையையும் நமக்குத்திறக்கப்பட்ட பரமண்டலங்களின் மகிமையையும் நமக்கு வெளிப்படுத்தி[6], பரமண்டலங்களிலிருக்கிற தம்முடைய சொந்த மகிமைக்கு நம்மைப் பங்குள்ளவர்களுஞ் சுதந்தரருமாக்கினார்[7]. நமக்குக்கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற இந்த மகிமையினால் நமதுமேல் வருமெல்லாத் துக்கங்களிலுங் குறைவுகளிலுந் தாழ்ச்சிகளிலும் நாம் நம்மை ஆற்றித்தேற்றலாம். ஆம், இந்த மகிமையினாலே நாம் இந்தலோகத்தின் எல்லா மகிமையையும் இன்பத்தையும் பொக்கிஷங்

1 எபே. ரு, அ.—2 ஏசா. கூ௰, ௰௯; அதி. உக, உ௩.—3 சங். உ௩, ச; உஎ, க; மீகா. எ, அ.—4 கொலோ. உ, கூ.—5 யோவா. க, ௰ச; உ. பே. க, ௰எ; க. யோவா. ௩, க—௩.—6 யோவா. க, ௰அ.—7 யோவா. ௰எ, உ௩.—

களையும் அற்பமாக எண்ணிக்கொள்ளுகிறோம். நாம் இப்படிக்கடுத்த பொக்கிஷங்களையுடையவர்களாயிராவிட்டாலும், நாம் அநேகரை ஐசுவரியவான்களாக்கத்தக்கதாக[1] ஞான பரம பொக்கிஷங்களால் ஐசுவரியவான்களும் மகிமையுள்ளவர்களுமாயிருக்கிறோம். ஏனென்றால், மகா அருளின்சோதியைப் பாராட்டும்வெள்ளியாகிய இயேசுகிறிஸ்து நமது மேல் உதித்திருந்து நம்முடைய பொக்கிஷமும் பங்கும் நம்முடைய முத்தும் கிரீடமுமாயிருக்கிறார்.

3. உன்மேல் யேகோவா என்கிற கர்த்தர் உதிக்கிறார். நம்முடைய நாதர் இயேசுகிறிஸ்து சருவவல்லமையின் இராசாவுமாயிருக்கிறார். அவர் மெய்யான பராபரனாக எல்லாவற்றிற்கும் மேலான கர்த்தராயிருக்கிறதுந் தவிர, பராபரன் அவரை மனித சுபாவத்தின்படியும் மேலுக்கு மேலாக உயர்த்தி, இயேசுவென்கிற நாமத்துக்கு வானோர் பூதலத்தோர் பூமியின் கீழானோருடைய முழங்கால்யாவும் முடங்கும்படிக்கும், நாவுயாவும் இயேசுகிறிஸ்து கர்த்தரென்று பிதாவாகிய பராபரனுக்கு மகிமையாக அறிக்கைபண்ணும்படிக்கும், எல்லாநாமத்துக்கும் மேலான நாமத்தை அவருக்கு அருளிச்செய்தார்[2]. அதேனென்றால் அவர் முந்தித்தம்மைத்தாம் தாழ்த்தி மரணபரியந்தங் கீழ்ப்படிந்தவரானதினாலே இந்தக்கர்த்தத்துவத்தைத் தமக்குச்சம்பாதித்துக்கொண்டார். அதற்குத் தேவதூதர்களும்[3] அப்போஸ்தலரும்[4] ஆம் கர்த்தர்தாமுஞ்[5] சாட்சிகொடுக்கிறார்கள். ஆகையால் பராபரனுடைய பிள்ளைகளாகிய எல்லாவிசுவாசிகளும் பரிசுத்த ஆவியினால் ஏவப்பட்டு[6] இயேசுகிறிஸ்துவைத் தங்கள் கர்த்தரென்று விசுவாசித்து அறிக்கையிடுகிறார்கள். (விசுவாசப்பிரமாணத்து உ-ம் பிரிவின் அர்த்தம்). அவர் சர்வத்திற்கும் வல்லவரும் நீதியும் ஞானமுமுள்ளவருங் கிருபையும் இரக்கமுமுள்ளவருமாகிய எகோவா என்கிற கர்த்தர்தான். அவருடைய இராசாங்கத்துக்கு முடிவில்லை[7]. அவருக்கு எல்லாச் சிருஷ்டிகளும் ஊழியஞ் செய்யவேண்டும். நாம் அவருடைய வல்லமையின் இராச்சியத்திலே பலவந்தமாக மாத்திரம் பிழைக்காமல் அவருடைய கிருபையின் இராச்சியத்திலும் மனப்பூர்வமாகப் பிழைத்து நம்முடைய சீவ நாள்களெல்லா

[1] உ. கொரி. ௬, ௰.—[2] பிலி. உ, ௬—௰௧.—[3] லூக். உ, ௰௧.—[4] க. கொரி. உ, அ; அ, ௬; அப். ௰, ௩௰; க. தீமோ. ௬, ௰௫; ரோம். ௰௪, அ. ௯.—[5] யோவா. ௰௩, ௰௩.—[6] க. கொரி. ௰உ, ௩.—[7] லூக். க, ௩௩.—

வற்றிலும் அவருக்கு ஊழியஞ் செய்வோமாகில் நல்லது. நாம் அப்படிச்செய்தால் அவர் நம்மைக் கடைசியாகத் தம்முடைய கிருபையின் இராச்சியத்தினின்று தம்முடைய பரமமோட்சராச்சியத்தில் சேர்ப்பாரென்று விசுவாசத்தினாலே நிச்சயித்திருக்கலாம்.

II. இராசாவாகிய அவருடைய கிழக்குடிகள் இன்னாரென்பதையுங் குறித்துக் கேட்போமாக. நம்முடைய நாதர் இயேசுகிறிஸ்து நாம் கேட்டபடியே அவ்வளவு விசேஷித்த இராசாவாகிய வெளிச்சத்தின் இராசாவும் மகிமையின் இராசாவுஞ் சருவவல்லமையின் இராசாவுமாயிருக்கிறபடியினாலே, அவருக்கு விசேஷித்த கிழக்குடிகளும் உண்டென்று கண்டிருப்போமல்லவா? அவருடைய மோட்ச இராச்சியத்திலே ஆயிரத்தாயிரம் பேருங் கோடாகோடிப் பேருமாகிய பரிசுத்த தெய்வதூதர்களுஞ்[1] சகல சாதியிலுங் கோத்திரங்களிலுஞ் சனசதளங்களிலும் பாஷைகளிலுமுள்ள ஒருத்தனும் எண்ணக்கூடாத திரள் கூட்டமாகிய[2] பாக்கியமுள்ள மரணமடைந்த பரிசுத்தவான்களும் இடைவிடாமல் அவரைச் சேவித்து ஸ்தோத்திரிக்கிறார்கள். தம்முடைய வல்லமையின் இராச்சியத்திலே அவர் பூமியிலுள்ள எல்லா மனுஷரையும் பொல்லாதவர்களையும் ஆம் பிசாசுக்களையுங்கூட ஆளுகைசெய்துகொண்டுவருகிறார். ஆனால் நம்முடைய திருவாக்கியத்திலே அவருடைய கிருபையின் இராச்சியத்தைக்குறித்து மாத்திரஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கிறபடியினால், அதிலே அவருக்குண்டாயிருக்கிற கிழக்குடிகளைக்குறித்து மாத்திரம் இப்போது கொஞ்சம் விவரமாய்க் கேட்போமாக. நம்முடைய திருவாக்கியத்துக்கு முந்தின வசனங்களிலே சீயோனுக்கும் யாக்கோபிலே தங்கள் மீறுதலை விட்டுத் திரும்புகிறவர்களுக்கும் மீட்கிறவர் வருவாரென்று தீர்க்கதரிசனமாக உரைக்கப்பட்டிருக்கிறது[3]. அப்படித்தீர்க்கதரிசி நம்முடைய திருவாக்கியத்திலும் முதலாவது சீயோனென்கிற எருசலேம்பட்டணத்தையுங் கானான் தேசத்தையும் இஸ்ரவேலரையும் நோக்கி உன் வெளிச்சம் வருகிறதென்று சொல்லுகிறான். ஏனென்றால் இஸ்ரவேல் சனங்களைப் பராபரன் தமக்குச்சொந்த சனமாகத்தெரிந்துகொண்டபடியினாலே, இரட்சகர் அவர்களுக்குள்ளே பிறந்து, அவர்களுக்குள்ளே வாசம்பண்ணி, அவர்களுக்கு முதலா

[1] தானி. எ, ௰.—[2] அறி. எ, ௯.—[3] எசா. ௫௯, உ௰.—

வது சுவிசேஷத்தைச் அறி[விக்]கவேண்டியதாயிருந்தது[1]. இப்படி இரட்சிப்பு யூதரிடத்[தி]லிருந்துவருகிறது[2]. ஆகையால் இயேசுநாதர் இஸ்ரவேலருக்கு மகிமையை உண்டாக்கும் வெளிச்சமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறார்[3]. ஆதலால் அவருடைய சிலுவையின்மீதில் இயேசு நாசரேத்தான் யூதருடைய இராசாவென்று எபிரேயிலுங் கிரேக்கையிலும் லத்தினிலும் எழுதியிருந்தது[4]. ஆனால் யூதர்கள் மாத்திரமல்ல, எல்லாப் [பு]றசாதிகளும் இயேசுகிறிஸ்துவுக்[கு]ள்ளான இரட்சிப்புக்கு அ[ழை]க்கப்பட வேண்டியதாயிருந்தது. ஆகையால் நம்முடைய திருபவாக்கியத்திலே, உன்வெளிச்சத்தண்டைக்குச் சாதிகளும் உனக்கு உதிக்கிற ஒளியண்டைக்கு இராசாக்களும் நடந்துவருவார்கள். சுற்றிலும் உன்கண்களை ஏறெடுத்துப்பார். இவர்களெல்லாருங் கூட்டப்பட்டு வருகிறார்கள். தூரத்திலிருந்துவருகிற அஞ்ஞானிகள் ஞானசீயோனென்கிற திருச்சபையாகிய உன்னுடைய குமாரர்களாகவுங் குமாரத்திகளாகவும் உன்பக்கத்திலே வளர்க்கப்படுவார்கள். சமுத்திரையின் திரளான கும்பு உன்வசமாகத் திரும்பி, சாதிகளின் பலத்தசேனை உன்னண்டைக்கு வரும். ஒட்டகங்களின் ஏராளமும் மீதியான் ஏப்பாதேசங்களின் வேகமான ஒட்டைகளும் உன்னை மூடும். அதாவது, அதுகளால் ஐசுவரியவான்களும் அதுகளின்மேல் ஏறுகிறவர்களுமாகிய அந்தத்தேசங்களின் அஞ்ஞானிகள் உன்னண்டைக்குவருவார்கள். சேபாவிலிருந்து அநேகரும் வருவார்களென்று சொல்லியிருக்கிறது[5]. அஞ்ஞானிகளும் பராபரனுடைய இராச்சியத்துக்கு வரவழைக்கப்படுகிறது சுத்த தயவுங் கிருபையுமாயிருக்கிறது. ஏனென்றால் அவர்கள் அழிவற்ற பராபரனுடைய மகிமையை அழிவுள்ளமனுஷன் பறவைகள் நாலுகால் சீவன்கள் ஊருகின்ற செந்துக்களின் உருவுக்கு ஒப்பாகமாற்றி[6]க் கெட்ட பாவங்களிலே நடந்துகொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் கெட்டுப்போனதெல்லாவற்றை[யு]ந் தேடவும் இரட்சிக்கவும் இந்த லோகத்திலே வந்த இயேசுநாதர் அவர்களிலும் ஒருவனுங் கெட்டுப்போக விரும்பாமல், அவர்களெல்லாருந் தம்மைப் பற்றும் உண்மையான விசுவாசத்தினாலே இரட்சிக்கப்பட்ட

1 லூக். உச, சஎ; அப். யக, சக.—2 யோவா. ச, உஉ.—3 லூக். உ, கூய.—4 யோவா. யகூ, யக. உய.—5 ஏசா. சாக, கூ; சங். உ, அ; க. மோ. யஉ, ங; சங். எஉ, ய. யக.—6 ரோம. க, உங—உரு.—

வேண்டுமென்று பிரியமுங் கிருபையுமுள்ள சித்தமாயிருக்கிறார். பிரயாசப்பட்டுப்பாரஞ் சுமந்தவர்களாகிய எல்லாரையும் இளைப்பாற்றுகிறதற்காகத் தம்மண்டைக்கு வரவழைக்கிறார்[1]. ஞானஸ்நானத்தினாலும் விசுவாசத்தினாலும் இரட்சிக்கப்படுகிறவர்களெல்லாருங் கிருபையின் இராச்சியத்திலே இராசாவாகிய இயேசுகிறிஸ்துவுக்குக் கீழ்க்குடிகளாயிருக்கிறார்கள்.

III. அவருடைய இராச்சியத்திலே வாசம்பண்ணுகிற நாமும் அவருக்கு எந்தக்குடியிறையைச் செலுத்தவேண்டுமென்பதையுங் குறித்துக்கேட்போமாக. இதைப்பற்றி நம்முடைய திருபவாக்கியத்தின் துவக்கத்திலே மூன்று விசேஷித்த புத்திமதிகள் நமக்குச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

1. நீ எழுந்திரு என்றுசொல்லியிருக்கிறது. அதற்கு அர்த்தம், நித்திரையை விட்டெழுந்திருக்க வேணுமானபடினாலே[2] உன்னீக்கின பாவங்களைவிட்டு எழுந்திரு என்பதே. தூங்குகிற நீ விழித்து மரித்தோரைவிட்டெழுந்திரு, அப்போது கிறிஸ்து உன்னைப்பிரகாசிப்பிப்பார்[3]. இதினால் மனஸ்தாபத்தையுங் குணப்படுதலையுங் குறித்துக்கேட்கிறோம்.

2. நீ வெளிச்சமாகு என்று சொல்லியிருக்கிறது. அதற்கு அர்த்தம், உன்பாவங்கள் நிமித்தமாக நம்பிக்கை யற்றுப்போகாமல் உன்னுடைய வெளிச்சமுமாகிய இயேசு இரட்சகர் பேரில் விசுவாசித்தே இரு, அப்போது அவர் உன் இருளைப்பிரகாசிப்பித்து உன் அந்தகாரத்தை வெளிச்சமாக்குவாரென்பதே[4]. நீங்கள் வெளிச்சத்தின் பிள்ளைகளாகும்படிக்கு, வெளிச்சம் உங்களுக்கிருக்குமளவும் வெளிச்சத்தின் பேரில் விசுவாசியுங்களென்று கர்த்தர் தாம் சொல்லுகிறார்[5].

3. புறச்சாதிகளும் உன்னுடைய வெளிச்சத்துக்கு வந்து உன்னுடைய வெளிச்சத்திலே நடப்பார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறது. ஆகையால் நீயும் இனிமேல் உன்மேலுதித்த வெளிச்சத்திலே நட. அதற்கு அர்த்தம், இனிமேல் சகல அந்தகாரத்தின் கிரியைகளையும் வெறுத்துப் பரிசுத்த நடக்கையாய் நடந்துகொள் என்பதே[6]. முற்காலத்தில் அந்தகாரமாயிருந்தீர்கள், இப்போதோ வெளில் கர்த்தருக்குள்

1 மத். யக, உஅ.—2 ரோம. யங, யக.—3 எபே. ரு, யச.—4 சங். யஅ, உக; கூஎ, யக.—5 யோவா. யஉ, ஙசா.—6 ஏசா. உ, ரு; யோவா. யஉ, சரு; மத். ரு, யசு; எபே. ச, யஎ; பிலி. க, உஎ; க. யோவா. க, ரு. எ.—

வெளிச்சமாயிருக்கிறீர்கள். 'வெளிச்சத்தின் பிள்ளைகளாய் நடந்து கொள்ளுங்கள்[1].

அப்படி நம்முடைய பாக்கியத்தின் நவிலும் மூன்று விசேஷித்த புத்திமதிகள் நமக்குச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

1. வெளிச்சமாகிய இயேசுகிறிஸ்துவினிடத்தில் வருவார்கள், வருகிறார்கள் என்கிறதாய்ச் சிலவேளைகளில் சொல்லியிருக்கிறது. ஆனதினால் நீயும் உன் இராசாவாகிய இயேசுகிறிஸ்துவினிடத்தில் ஓடிவா. அவர் உன்னை வரவழைக்கும்போதெல்லாம் ஓடிவா. உன்னுடையவர்களோடு கூடக் கோவிலுக்கும் ஞானபிரசங்கத்துக்கும் பாவசங்கீர்த்தனத்துக்கும் பூசித்த இராப்போசனத்துக்குங் கிரமமாய்வா. தாவீதோடு நீயும், நாம் பணிந்துகுனிந்து நம்மை உண்டாக்கின கர்த்தருக்கு முன்பாக முழங்கால் படியிடக்கடவோம் வாருங்கள், ஏனெனில் அவர் நம்முடைய பராபரனும் நாம் அவருடைய மேய்ச்சலின் சனமும் அவருடைய கரத்தின் ஆடுகளுமாமே என்று சொல்லு[2]. ஓசேயாவோடு கூட நீயுங், கர்த்தரண்டைக்குத் திரும்புவோம் வாருங்கள், ஏனெனில் அவர் நம்மைப் பீறிப்போட்டார், அவர் நம்மைக் குணமாக்குவார்; அடித்தார், நம்முடைய காயங்களைக் கட்டுகிறவருமாயிருப்பாரென்று[3] உன்னுடையவர்களுக்கும் புத்திசொல்லி நீயுங் கர்த்தரோடு சேர்ந்திரு.

2. உன் குமாரருங் குமாரத்திகளும் உன் பக்கத்திலே வளர்க்கப்படவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறது. இது திருச்சபையின் பிள்ளைகளுக்கடுத்ததாயிருக்கிறது. பிள்ளைகள் என்னண்டைக்கு வருகிறதுக்குத் தடைபண்ணாமல் இடங்கொடுங்கள், அதேதென்றால் பராபரனுடைய இராச்சியம் என்னிடத்தில் கொண்டுவரப்படுகிற பிள்ளைகளுடையதாயிருக்கிறதென்று பட்சமுள்ள கர்த்தர் சொல்லுகிறார். ஆகையால் பிதாக்களே! நீங்கள் உங்கள் பிள்ளைகளைக் கோபப்படுத்தாமல் பாலதண்டனையிலுங் கர்த்தருடைய புத்தியிலும் அவர்களை வளருங்கள்[4]. பராபரன் ஏசாயாவைக்கொண்டு பிள்ளைகளைக் குறித்து வாக்குத்தத்தம்பண்ணி, இதோ சாதிகளுக்கு நேராகநமது கொடியையேற்றுவோம், அப்போது உன் குமாரரைக்கொடுங் கைகளிலேந்திக் கொண்டுவருவார்கள். உன்குமாரத்திகள் தோள்களின்மேல் எடுத்துவரப்படுவார்களென்கிறார்[5].

1 எபே. ரு, அ. —2 சங். கரு, சு. —3 ஓசே. சு, க. —4 எபே. சு, ச. —5 ஏசா. சக, உஉ. —

3. அப்போது நீ அதைக் கண்டு ஓடிவருவாய். உன்னிருதயம் அதிசயப்பட்டு விரிவாகுமென்று சொல்லியிருக்கிறது. அதற்கு அர்த்தம், பராபரன் புறச்சாதிகளையுந் திருச்சபையில் கூட்டிச்சேர்க்கிறதற்காக நாம் பொறுமையும் வன்கண்ணுமாயிராமல், அதற்காக மெத்தவுஞ் சந்தோஷப்பட்டுக் கர்த்தரைத் தோத்திரிக்க வேண்டியது[1]. எத்தனைக்கு அதிகப்பேராகிய அஞ்ஞானிகள் தங்களுடைய அந்தகாரத்தைவிட்டு வெளிச்சமாகிய இயேசுகிறிஸ்துவினிடத்தில் வருகிறார்களோ, அத்தனைக்கு அதிகமாய் வெளிச்சத்தின் பிள்ளைகளாகிய நம்முடைய இருதயங்கள் சந்தோஷத்தால் நிரப்பப்பட்டுக் கர்த்தரை மகிமைப்படுத்த ஏற்றதாயிருக்கும்.

அப்படியே நம்முடைய திருப்பாக்கியத்தின் முடிவில் மூன்று விசேஷித்த புத்திமதிகள் நமக்குச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

1. நம்முடைய இராசாவாகிய இயேசுகிறிஸ்துவினிடத்தில் நம்முடைய பொன்னைக் குடியிறையாகவுங் காணிக்கையாகவுங் கொண்டுவரவேணும். உங்கள் விசுவாசத்தின் உத்தமம் நெருப்பினால் புடமிடப்படுகிற அழிவுள்ள பொன்னிலும் மகா விலையேறப்பெற்றதாய்க் கண்டுபிடிக்கப் படும்படிக்குப் பிரயாசப்படுங்கள்[2]. அதுவுந்தவிர கர்த்தர் உங்கள் வசத்திலொப்புவித்த லௌகிகப்பொருள்களில் உங்கள் வாசலண்டையிலேகிடக்கும் ஏழையான இலாசருவுக்குச் சந்தோஷத்தோடு பங்கிடுங்கள்[3]. மேலும் இஸ்ரவேல் சனங்களைப் போல நீங்களும் உங்களுக்குள்ளேயிருக்கிற ஞானதெய்வாலயமாகிய திருச்சபையை அதிகமாய்க்கட்டுகிறதற்கு உங்கள் பொன்னிலும் பணத்திலும் பூரணமாகவுஞ் சந்தோஷமாகவுங் கொடுத்து அதை உங்கள் இராசாவாகிய இயேசுகிறிஸ்துவுக்கு வரியுங் காணிக்கையுமாகவையுங்கள்.

2. உங்கள் இராசாவும் பிரதான ஆசாரியனும் மெய்யானதேவனுமாகிய இயேசுகிறிஸ்துவுக்குச் செபங்களாகிய தூபவர்க்கத்தைக் காணிக்கையாகவுஞ் சுகந்தவாசனையான பலியாகவுங் கொண்டுவாருங்கள். அவர் பரமபிதாவினிடத்தில் உங்கள் காரியக்கர்த்தரும்[4] உங்களுக்காக வேண்டுதல் செய்கிற மத்தியஸ்தருமாமே[5].

1 அப். ம, சரு; மக, மஅ. —2 க. பேே. க, எ. —3 லூக். மசு, உம; எபி. மங, மரு. மசு. —4 க. யோவா. உ, க. —5 ரோம. அ, ஙச. —

3. கடைசியாகக் கர்த்தர் இன்று நிகழ்த்தும் சுவிசேஷமாயும் சொல்லுங்கள். ஏனென்றால் நீங்கள் உங்கள் அந்தகாரத்தை விட்டுத் தம்முடைய ஆச்சரியமான வெளிச்சத்துக்கு வரவழைத்தவருடைய புண்ணியங்களை அறிவிக்கும்படிக்குத் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட சந்ததியும் இராசரிகமான ஆசாரியக்கூட்டமும் பரிசுத்த சாதியும் அவருக்குச்சொந்த சனமுமாயிருக்கிறீர்கள்[1]. ஆம், வெளிச்சத்திலுள்ள பரிசுத்தவான்களின் சுதந்தரப்பங்குக்கு நம்மை ஏற்றவர்களாக்கின பிதாவுக்குங் குமாரனுக்கும் பரிசுத்த ஆவிக்கும் ஸ்தோத்திரஞ் செலுத்துகிறோம்[2]. அவர் நாம் இப்போது கேட்ட தம்முடைய திருவசனத்தை நம்மிடத்தில் ஆசீர்வதித்து, நாம் எல்லாரும் அதிசமதிகமாய்க் கர்த்தருக்குள்ளே எழும்பி வெளிச்சமாகிக் கர்த்தருடைய வெளிச்சத்திலே நடந்து, கடைசியாக நித்திய வெளிச்சமும் நித்தியமோட்சமுமாகிய அவருடைய மகிமையின் இராச்சியத்தில் சேர்ந்து என்றென்றைக்கும் அவருக்குக் கீழ்ப்படிந்திருக்கும்படிக்கு, நமக்குக் கிருபை செய்வாராக. ஆமென்.

மகிமை விளங்குதலின் பண்டிகைக்குப் பிந்தின முதலாம் நாயிற்றுக்கிழமை.

கிரு. ரோம. ௰௨, ௧—௬.

கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்து நம்முடைய இரட்சகராக இந்தப்பூமியிலே பிறந்ததினால் நமக்குண்டாயிருக்கிற பெரிய ஆறுதலைக்குறித்து நாம் இதுவரைக்கும் விவரமாய்க் கேட்டபடியினாலே, இன்றையத்தினத்திலும் பின்வரும் நாயிற்றுக்கிழமைகளிலும் இந்தப்பெரிய ஆறுதலுக்கு ஏற்றபடி நாம் நன்றியறிந்தவர்களாயிருந்து எப்படிப் பரிசுத்த நடக்கையாய் நடக்கவேண்டுமென்பதைக் குறித்துக் கேட்கிறது தகுதியாமே. இந்தநோக்கத்திற்கென்று நம்முடைய முற்பிதாக்கள் பரிசுத்த அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் ரோமருக்கெழுதின நிருபத்தின் பன்னிரண்டாம் அதிகாரத்தை மூன்று பங்காய்ப் பிரித்து இந்த மூன்று நாயிற்றுக்கிழமைகளுக்கு நிருபவாக்கியங்களாகத் தெரிந்துகொண்டார்கள். ஏனென்றால் அந்த

[1] ௧. பே. ௨, ௯. — [2] கொலோ. ௧, ௰௨. ௰௩. —

அதிகாரத்திலே நிச்சயமான பரிசுத்தநடக்கையின்னதென்று ஒருசுருக்கமாய் எழுதியிருக்கிறதாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதின் முதல் பங்கைக்குறித்து இப்போது கர்த்தருடைய கிருபையினாலே சிந்திக்கப்போகிறோம். மூன்று விசேஷித்த காரியங்களை அதிலே கற்றுக்கொள்ளுகிறோம்.

I. பராபரனுக்கு நன்றியறிந்த கிறிஸ்தவர்கள் இனிமேல் தங்களுடைய இஷ்டத்தின்படியே நடவாமல் அவருக்குப் புத்தியுள்ள ஆராதனைபண்ணுகிறவர்களாயிருக்கவேண்டும் என்பதும்,

II. இந்தப்புத்தியுள்ள ஆராதனையை எந்தப்பிரமாணத்தின்படியே செய்யவேண்டும் என்பதும்,

III. எல்லா அவபத்தியின்வேர் இன்னதென்பதும் எல்லாத் தேவபத்தியின் வேர் இன்னதென்பதுமாம்.

பராபரனுக்கு நன்றியறிந்த கிறிஸ்தவர்கள் இனிமேல் தங்களுடைய இஷ்டத்தின்படியே நடவாமல், அவருக்குப் புத்தியுள்ள ஆராதனை பண்ணுகிறவர்களாயிருக்கவேண்டும். இப்போது சகோதரரே! நீங்கள் புத்தியுள்ள ஆராதனை பண்ணுகிறவர்களாய் உங்கள் சரீரங்களைச் சீவனும் பரிசுத்தமும் பராபரனுக்குப் பிரியமுமான பலியாக நிறுத்தப் பராபரனுடைய இரக்கங்களுக்காக உங்களுக்குப்புத்திசொல்லுகிறேனென்று பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் மேன்மையாய்ச் சொல்லித் தொடங்குகிறான். உங்களுக்குக் கற்பிக்கிறேனென்று சொல்லாமல், சகோதரரே! உங்களுக்குப் புத்திசொல்லுகிறேனென்று நயமாகச்சொல்லி நம்முடைய இருதயத்தைப் பிரியப்படுத்தப் பிரயாசப்படுகிறான். அப்படியே உண்மையுள்ள எல்லாத்தெய்வ ஊழியக்காரரும் அடிக்கடி நமக்குப் புத்திசொல்லவேண்டும்[1]. ஏனென்றால், நாம் எப்படிச்சரியாய் நடக்கவேண்டுமென்பதை மிகவும் எளிதாய் மறந்துபோகிறோம். அவ்வளவுபெரிய ஆறுதலை அடைந்திருக்கிற நாம் அதிசயப்பத்திவைராக்கியத்துடனே நன்றியறிந்தவர்களாகிப் பரிசுத்தநடக்கையாய் நடக்கவேண்டியதினாலேயும் பராபரனுடைய இரக்கங்களுக்காக நமக்குப்புத்திசொல்லுகிறான். ஏன், நாம் அடைந்துகொண்ட பராபரனுடைய இரக்கங்கள் விசேஷமாய் நன்றியறிதலுக்கு நம்மை எழுப்பியேவத்தக்கதாயிருக்கிறது. கடைசியாக நாம் நம்முடைய சரீரங்களைப் பலியாக நிறுத்தவேண்டுமென்று நமக்குப்புத்திசொல்

[1] பிலி. ௩, ௧; ௧. தீமோ. ௬, ௧. —

துகிறான். ஏனென்றால் பராபரன் இனிமேல் ஆடுமாடு மிருகங்களுடைய பலிகளை விரும்பாமல், நீங்கள் உங்கள் இருதயங்களையுஞ் சரீரங்களையும் பலியாகச் [illegible] மென்றிருக்கிறார். ஏன், நீங்கள் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட இராசரிகமான ஆசாரியக் கூட்டமாயிருக்கிறீர்கள்[1]. ஒருவன் தன் ஆஸ்திபாஸ்திகளைப் பராபரனுக்குத் தன்னையோ பிசாசுக்கும் ஒப்புக்கொடுத்தால் லாபமென்னவென்று வேத சாஸ்திரி [illegible] வன் சொல்லுகிறான். உன்னிருதயமும் உன் சரீரமும் பரா பரனுடைய தேவாலயமாயிருக்குது. ஏனென்றால் பராபரனுடைய ஆவி உன்னிடத்தில் வாசமாயிருக்கிறார்[2]. ஆகையால் பராபரனுடையதான உன்னுடைய சரீரத்திலும் உன்னுடைய ஆவியிலும் பராபரனை மகிமைப்படுத்து[3]. நம்முடைய சரீரங்களை முதலாவது ஜீவனுள்ள பலியாக நிறுத்தவேண்டுமென்று அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறான். ஏனென்றால்செத்த கன்றுகளாலும் மாடுகளாலும் பிரயோசனம் வராது. நம்முடைய ஆவி பராபரனுக்குச்சரியான ஊழியஞ் செய்யும்படிக்கு, நாம் சரீரத்தின்படியும் பாவத்துக்குச் செத்து நீதிக்குப் பிழைத்துப் புதியசீவனிலே நடக்கவேண்டும்[4]. அப்புறம் பரிசுத்தமான பலியாகவும் நம்முடைய சரீரங்களை நிறுத்தவேண்டும். ஏனென்றால் நம்முடைய சரீரங்களுந் தண்ணீரினாலும் பரிசுத்த ஆவியினாலும் இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய பரிசுத்த இரத்தத்தினாலுஞ் சுழுவிச்சுத்திகரிக்கப்பட்டது. ஆகையால் நாம் நம்முடைய சரீரங்களை மெய்யாகவே பராபரனுக்குப் பலியாக நிறுத்தினால், அது பரிசுத்தமான பலியாயிருக்கும். மேலும் இது பராபரனுக்கு நற்பிரியமான பலியாக இருக்கும். ஏனென்றால் நீங்கள் வேசித்தனத்தை விலகியிருந்து, உங்களில் அவனவன் தன்சரீர பாண்டத்தைப் பராபரனை அறியாத அஞ்ஞானிகளைப்போல இச்சாரோகத்துக்குள்ளாகவல்ல, பரிசுத்தத்திற்குங் கனத்திற்கும் உள்ளாக ஆண்டு, பரிசுத்தமாகிறதே பராபரனுடைய சித்தமாயிருக்கிறது[5]. பராபரன் நமக்கு நாமே தெரிந்துகொள்ளுகிற பலவிதபலிகளையும் விசேஷித்த நற்கிரியைகளையும் நம்மிடத்தில் தேடாமல், நாமெல்லாருந் தம்முடைய கற்பனைகளின்படியே பரிசுத்த நடக்கையாய் நடக்கவேண்டு மென்பதையே தேடுகிறார். அதுவே புத்தியுள்ள ஆராதனையாயிருக்கும். நாம்நம்முடைய [illegible] டப்படியேசெய்

1 க. பே. உ, ௯. — 2 க. கொரி. ௬, ௰௬. — 3 க. கொரி. ௬, ௰௯ உ௰. — 4 க. பே. உ, உ௪. — 5 க. தெச. ௪, ௩—௫. —

யும் மற்ற எல்லா ஆராதனைகளும் வீணாயிருக்கும்[1]. மேலுங் கர்த்தர் நம்மிடத்தில் தேடுகிற இந்தப்பலியை நாம் நன்றியறிதலோலேவாட்டு மனப்பூர்வமாகச்செலுத்தக் கடனாளிகளாயிருக்கிறோம்[2]. இது அதிகவேலையான பலியாயிருக்குதென்றெண்ணவேண்டாம். அதற்கு நாம் ஜென்மபாவத்தின் கெட்ட இச்சைகளினால் நிறைந்திருக்கிற நம்முடைய சரீரத்தை ஒறுக்கவுங் கீழ்ப்படுத்தவும் வேண்டியது[3]. நாம் இதுவரைக்கும் இந்தப்புத்தியுள்ள ஆராதனை பண்ணினோமோவென்று நம்மை உண்மையாய்ச் சோதித்தறிந்தால், நம்முடைய கிறிஸ்தமான நடக்கை எவ்வளவு குறைவுள்ளதாயிருந்ததென்று நிச்சயமாக அறிந்துகொள்ளுவோம். ஆகையால் இப்போது அதிகக்கவனத்தோடே

II. இந்தப்புத்தியுள்ள ஆராதனையை எந்தப்பிரமாணத்தின்படியே செய்யவேண்டுமென்று கேட்போமாக.

1. நீங்கள் இந்தப்பிரபஞ்சத்துக்கொத்த வேஷந்தரிக்காதிருங்களென்று பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் நமக்குப் புத்திசொல்லுகிறான். ஏனென்றால் லோகமெல்லாம் பொல்லாங்கனுக்குள் கிடக்குதென்று அறிந்திருக்கிறோம்[4]. லோகத்[illegible] துன்மாதிரிகளால் நிறைந்திருக்கிற [illegible] அதிலே நாம் நல்லதுகளைக் கற்றுக்கொள்ளாமல், நமது நாவு தூஷிக்கவுஞ் சபிக்கவும் நமது கண்கள் வன்கண்ணும் பொறாமையுமாயிருக்கவுங் கற்றுக்கொள்ளுகிறது. நம்முடைய காதுகள் பரிசுத்தவான்களுக்கு ஏற்காதகாரியங்களாகிய வம்பு [illegible] பேச்சுப் பரியாசத்தினால்[5] நிரப்பப்படும், லோகத்தாருடைய கைகள் பிறத்தியானுடைய சரீரத்தையுஞ் சீவனையும் ஆஸ்திகளையுஞ் சுதந்தரத்தையுஞ் சேதப்படுத்துகிறது. ஞானோபதேசக்குறிப்பிடத்தோடு இதை ஒத்துப்பார், அப்போது லோகத்தாருடைய செய்கைகளின்னதென்று அறிவாய். லோகத்தார் பத்துக்கற்பனைகளெல்லாவற்றையும் மீறிநடக்கிறார்கள், கிறிஸ்துமார்க்க விசுவாசத்தை அசட்டைபண்ணுகிறார்கள், செபம்பண்ணமாட்டார்கள், ஞானஸ்நான உடம்படிக்கையைமறந்து போகிறார்கள், பாவமன்னிப்பைத்தேடாமல்போகிறார்கள், பரிசுத்த இராப்போசனத்துக்கு வரமாட்டார்கள், வீட்டுச்சட்டத்திலே சொல்லியிருக்கிறதெல்லாவற்றிக்கும் விரோதமாய் நடக்கிறார்கள். அப்படிப்பரிசுத்த யோவான் லோகத்திலுள்ளதெல்லாவற்றை

1 ஏசா. ௧, ௰௩. — 2 [illegible]. ௱௰, ௯. — 3 க. கொரி. ௯, உ௭. — 4 க. யோவா. ௫, ௰௯. — 5 எபே. ௫, ௩. ௪. —

யுங் குறித்து: மாம்சிஷத்தினுடைய இச்சையுங் கண்ணுடைய இச்சையுஞ் சீவனத்தினுடைய பெருமையுமென் லோகத்திலுள்ள தெல்லாம் பிதாவினாலுண்டாயிராமல் லோகத்தினாலுண்டாயிருக்குது. லோகத்தையாகிலும் லோகத்திலுள்ளதுகளையாகிலுஞ் சிநேகியாதிருங்கள். ஒருத்தன் லோகத்தைச் சிநேகித்தால், அவனில் பிதாவின் சிநேகமில்லையென்றும், லோகமும் அதினிச்சையும் ஒழிந்துபோம், பராபரனுடைய சித்தத்தின்படிச் செய்கிறவனோ என்றென்றைக்கும் நிலைநிற்கிறானென்றுஞ் சொல்லுகிறான்[1]. லோகத்தின் சிநேகம் மனுஷர்கள் பட்சிகளைப்பிடிக்கும் பிசினைப்போலிருக்குதென்று ஒரு வேதசாஸ்திரி சொல்லுகிறான். நாம் பரமண்டலங்களுக்குப் பறக்கக்கூடாதபடியாக, அதிலே நம்முடைய விசுவாசமாகிய ஞானசெட்டைகள் சிக்கிக்கொள்ளுகிறது. அல்லது லோகம் ஆகாத ஒரு கொட்டையைப்போலிருக்கிறது. அது புறம்பே பார்வைக்கழகாயிருந்தும், பூசணமுள்ளதாயிருக்கும். இப்போதும் நல்லதுகளற்ற லோகத்திலே நாம் நல்லதுகளைக் கற்றுக்கொள்ளக் கூடுவதெப்படி? ஆகையால் இந்தப்பிரபஞ்சத்துக்கொத்த வேஷந் [illegible] பொல்லாதவர்களோடே கூடிக்கொண்டு பொல்லாங்கு செய்யவும், நல்லவர்களோடே கூடிக்கொண்டு நல்லதுகளைச்செய்யவும் விரும்பி, இரண்டு நினைவுகளால் குந்திக்குந்தி நடக்கவும் வேண்டாம். ஏனென்றால் இரண்டு எசமான்களுக்கு ஊழியஞ்செய்யக் கூடாது[2]. கர்த்தர் தெய்வமானால், அவரை முழு இருதயத்தோடேயும் பின்பற்றவேணும், பாகால் அல்லது நம்மோன் அல்லது லோகந் தெய்வமானால், அதைப்பின்பற்றுங்களேன்[3]. இது முதலாம் பிரமாணம்.

2. உங்கள் மனதின் புதிதாகுதலினால் மறுரூபமாகுங்கள். அதைப்பற்றிப் பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் வேறே இடத்திலே, முந்தின நடக்கையின்படி மோசம் போக்கும் இச்சைகளால் கெட்டுப்போகிற பழையமனுஷனை நீங்கள் களைந்துபோட்டு, உங்கள் மனதின் ஆவியிலே புதிதாகி மெய்யான நீதியிலும் பரிசுத்தத்திலும் பராபரன் சாயலாகச் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட நவமானமனுஷனைத் தரித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நமக்குப் புத்திசொல்லுகிறான்[4]. நாம் ஞானஸ்நானத்தினால் கிறிஸ்துவைத் தரித்துக்கொண்டபடி

1 க. யோ. உ, யரு.—2 மத். சு, உச.—3 க. இரா. யஅ, உக.—
4 எபே. ச, உஉ—உச.—

பிறகே[1] நாம் இனிமேல் நமக்கு முன் போகிற இயேசுநாதரைப்பின்சென்று அவர் நமக்குப் பின்வைத்த பிரமாணத்தின்படியே அவருடைய காலடிகளைத் தொடர்ந்துவரவேண்டும்[2]. அதற்கு நாம் நம்முடைய சொந்தசித்தத்தை வெறுத்து இனிமேல் பராபரனுடைய சித்தத்தின்படியே நடக்கவேண்டும். ஏனென்றால் நீங்கள் முந்திப் பிசாசையும் அதின் எல்லாக்கிரியைகளையும் அதின் எல்லா ஆடம்பரத்தையும் முழுமனதோடு பகைத்துவிட்டுவிட்டாலொழிய நீங்கள் பராபரனை உண்மையாய்ச் சிநேகிக்கக்கூடாது.

3. பராபரனுடைய நன்மையும் நற்பிரியமும் பரிபூரணமுமான சித்தமேதென்று நீங்கள் வகையறுங்கள். நாம் காற்றடிக்கிற திசையடங்கும் நாணலைப்போலிருக்கிறது நல்லதல்ல. மனுஷருடைய சூதும் மோசம்போக்குகிற தந்திர வகையான தந்திரமுமாகிய சகலவிதப் போதகத்தின் காற்றினாலும் அடிபட்டலைகிற குழந்தைகளைப் போலிருக்கிறதும் நல்லதல்ல[4]. நம்முடைய இருதயம் பராபரனுடைய கிருபையினாலே ஸ்திரப்படுகிறது நல்லது[5]. அதற்காக நீங்கள் வேதவாக்கியங்களை ... கவனமாய் ஆராய்ந்துபார்க்க வேண்டும்[6]. பராபரனுடைய வசனம் நம்முடைய கால்களுக்குத் தீபமும் நம்முடைய பாதைக்கு வெளிச்சமுமாக வேண்டும்[7]. ஏனென்றால் பராபரனுடைய திருவசனத்தினாலொழிய பராபரனுடைய நன்மையும் நற்பிரியமும் பரிபூரணமுமான சித்தமேதென்று நாம் கற்றுக்கொள்ளக் கூடாது. வேதபுஸ்தகத்திலே இதெல்லாந் தெளிவாய் உனக்குச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது[8]. பராபரன் தம்முடைய திருவசனத்திலே தம்முடைய நன்மையுங் கிருபையுமுள்ள சித்தம் இன்னதென்று தெளிவானவாக்கியங்களினாலே நமக்கு வெளிப்படுத்தினதுந் தவிர அதை விசேஷித்த திருஷ்டாந்தங்களினாலும் நல்லமுன்மாதிரிகளினாலும் நமக்குத்தெரியப்படுத்தினார். ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவனும் வேதபுஸ்தகத்திலே தன்னுடைய சொந்த தன்மைக்கு உரியதான விசேஷித்த திருஷ்டாந்தத்தையும் நல்ல முன்மாதிரியையுங் கண்டுபிடிக்கலாம். நம்மெல்லாருக்கும் இயேசுநாதர்தாமே உத்தமமுன்மாதிரியானவர். அதேனென்றால் அவர் தம்மை அனுப்பினவ

1 கலா. ங, உஎ.—2 க. பே. உ, உக.—3 மத். யக, எ.—4 எபே. ச, யச.—5 எபி. யங, கூ.—6 யோவா. ரு, ஙகூ.—7 சங். ௱யக, ௱ரு.—8 மீகா. சு, அ; பிரச. யஉ, யங, யச; இ.மோ. ய, யஉ.யங.—

நுடைய சித்தத்தின்படி செய்விதே அவருடைய போசனமாயிருந்தது[1].

III. எல்லா அவபத்தியின்வேர் இன்னதென்றும் எல்லா தேவபத்தியின்வேர் இன்னதென்றும் நம்முடைய திருவாக்கியத்தினாலே பின்னையுங் கற்றுக்கொள்வோமாக.

I. எல்லா அவபத்தியின்வேர் பெருமையாம். அதினிமித்தம் அப்போஸ்தலன் திருவாக்கியத்தில், எண்ணவேண்டியதற்குமிஞ்சி எண்ணாமல் பராபரன் அவனவனுக்குப் பகிர்ந்த விசுவாசத்தின் அளவுக்குத்தக்க மாத்திரமாய் அவனவன் தன்னை எண்ண நானுங்களிலிருக்கிற ஒவ்வொருத்தனுக்கும் எனக்குக் கட்டளையிடப்பட்ட கிருபையினாலே சொல்லுகிறேனென்கிறான். இப்படிப் பராபரனுடைய எல்லா ஊழியக்காரரும் பராபரனால் தங்களுக்குக் கட்டளையிடப்பட்ட உத்தியோகத்தின்படியும் அதிகாரத்தின்படியும் எவனுடைய முகமட்டமும் பாராமல் திருச்சபையிலே நடக்கிற எல்லாப்பாவங்களையும் உறும்பவும் பாவிகளுக்குப் புத்தி சொல்லவும் வேண்டும். எல்லாப்பாவங்களிலும் பெருமையானது பெரியபாவமாம். ஏனென்றால் [illegible] அது எல்லாப்பாவங்களுக்கும் வேராயிருக்கிறது [illegible] லிருக்கிற ஒவ்வொருத்தனுக்குமென்று பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறான். ஏனென்றால் சுபாவத்தின்படியே நாமெல்லாரும் பெருமைக்கும் அகந்தைக்கும் மனஞ்சாய்ந்தவர்களாயிருக்கிறோம். பராபரனே தங்களிருதயத்தின் சிந்தையில் பெருமையுள்ளவர்களைச் சிதறப்பண்ணி[3], அகந்தையுள்ளவர்களோடே எதிர்த்து நின்று, தாழ்மையுள்ளவர்களுக்குக் கிருபையளிக்கிறார்[4]. விசேஷமாய்க் கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம், நம்முடைய கர்த்தரும் இரட்சகருமாகிய இயேசுகிறிஸ்து இவ்வளவு மெத்தனவும் மனத்தாழ்மையுமாயிருக்கிறாரென்று அறிந்திருக்கிறபடியினாலே[5], எப்படிப்பெருமையும் அகந்தையுமாயிருக்கக்கூடும்? மேலும் „ஆதாம் விழுந்ததாலே நாம் சமூலமாகக் கெட்டோம், கதிக்கும் நன்மைக்குமெல்லாம் வேரோடேதானே செத்தோம்; கர்த்தாவுடைய அன்பாகிய மீட்பன்றி எவனுக்கும் பிசாசுடைய விலங்குகூடி அறுந்திருக்கும்” (௱௫௧ - ம் பிரார்த்.) என்று அறிக்கையிடுகிற நமக்குப் பெருமையும் அகந்தையுமாயிருக்கிறதற்கு மெய்யாக

1 யோவா. ௪, ௩௪.—2 ரோமா. ௰௨, ௩.—[illegible]; ௧. மோ. ௩, ௫.—3 லூக். ௧, ௫௧.—4 ௧. பே. ௫, ௫; யாக். ௪, ௬.—5 மத். ௰௧, ௨௯.—

ஒருவர்மேல் காரரும் நியாயமுமில்லை[1]. சாதிகளுடைய ராசாக்கள் அவர்களை ஆண்டுகொள்ளுகிறார்கள். அவர்களுடைய அதிகாரிகளும் உபகாரிகளென்று அழைக்கப்படுகிறார்கள். ஆனால் உங்களில் அப்படி வேண்டாம், உங்களில் பெரியவன் சிறியவனைப்போலவுந் தலைவன் பணிவிடைசெய்கிறவனைப்போலவுமிருக்கக்கடவான். ஏனெனில் ஆர் பெரியவன், பந்தியிருக்கிறவனோ பணிவிடைசெய்கிறவனோ? பந்தியிருக்கிறவனல்லவோ? நானோவெனில் உங்கள் நடுவிலே பணிவிடைசெய்கிறவனைப்போல இருக்கிறேனென்று கர்த்தர் சொன்னவார்த்தை திருச்சபையிலே பலிக்கவேண்டும்[2]. ஏனென்றால் திருச்சபையிலுள்ள நாமெல்லாரும் ஒருவரையொருவர் சிநேகித்து ஒருவருக்கொருவர் ஊழியஞ் செய்யவேண்டுமே யொழிய, ஒருவரையொருவர் அடிமையென்று ஆளுகைசெய்யவே கூடாது. பரிசுத்த அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் அந்தவார்த்தைகளை ரோமாபட்டணத்திலிருந்த திருச்சபைக்கு முந்தி எழுதினான். ஆனால் ரோமாபட்டணத்திலே லௌகீக ஆளுகையையுஞ் செய்துகொண்டுவருகிற பாப்புஎன்கிற [illegible] அந்தவார்த்தைகளை [illegible] வீதும் அசட்டைபண்ணி, பூமியெங்குமிருக்கிற திருச்சபையாரை ஆளுகைசெய்ய விரும்பிப் பிரயாசப்படுகிறான். மற்றப்படியுந் திருச்சபையிலே ஆளுகைசெய்ய விரும்புகிறவர்களெல்லாரும் இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய திருச்சபையைக் கட்டாமல், அதின் சமாதானத்தைக் குலைத்துக் கலகத்தையும் பிரிவினைகளையுமுண்டுபண்ணி இசரவேலைக் கலகம்பண்ணுகிறார்கள்[3]. அப்படியே லௌகீக இராசாங்கத்திலும் பெருமையினாலே எவ்வளவும் [illegible] தங்களை உயர்த்தி, ஊழியஞ்செய்ய மாட்டாமல் ஆளுகைசெய்ய விரும்புகிறவர்கள் தேசத்தைக் கலகம்பண்ணி மற்றவர்களைப் பல [illegible] மைகளுக்குள் படுத்தித் தங்கள்மேலே பராபரனுடைய கோபத்தையும் ஆக்கினையையும் வரப்பண்ணுகிறார்கள்[4]. அப்படிப்போல வீடுகளிலுந் தங்களை உயர்த்திச் சம்பிரமமாய் வாழ்ந்து தங்கள் பிள்ளைகளைப்பெருமையாகவும் பெருமைக்கென்றும் வளர்க்கிறவர்கள் தங்களையும் அவர்களையுங் கெடுக்கிறார்கள். ஏனென்றால் பெருமை சிறுமை, சான்றோர் முழந் சறுக்கவென்கிற பழமொழிகளின்படியே பெருமையுள்ளவர்களெல்லாருக்குஞ் சம்பவிக்கும்.

1 லூக். ௨௨, ௨௫.—2 [illegible]. ௨௨, ௨௬—௨௭.—3 ௧. இரா. ௰௮, ௰௭.—4 உ. சாமு. ௰௫; ௪. மோ. ௰௬, ௩௩.—

2. எல்லாத் தேவபக்தியின் வேரும் மனத்தாழ்மையாட ஆகையால் பரிசுத்த அப்போஸ்தலன், பராபரன் அவனவனுக்குப் பகிர்ந்த விசுவாசத்தின் அளவுக்குத்தக்க மாத்திரமாய் அவனவன் தன்னை எண்ணவேண்டுமென்று நமக்குப் புத்திசொல்லுகிறான். நம்மை மனத்தாழ்மைக்கு எழுப்புகிறதற்கு அப்போஸ்தலன் முதலாவது நம்மிலொவ்வொருவனுக்கும் அவனவனுக்குரிய விசுவாசத்தின் அளவுண்டென்று சொல்லுகிறான். ஏனென்றால் கர்த்தர் தம்முடைய வரங்களைத் தம்முடைய கிருபையின்படியே அவனவனுக்குப் பலவிதமாய்ப் பகிர்ந்துகொடுக்கிறார்[1]. ஒருவனுக்கு ஐந்து தாலந்தையும் வேறொருவனுக்கு இரண்டுதாலந்தையும் வேறொருவனுக்கு ஒருதாலந்தையுங் கொடுக்கிறார்[2]. அதிகமாய்ப் பெற்றுக்கொண்டவன் கொஞ்சமாய்ப் பெற்றுக்கொண்டவனை அற்பமாயெண்ணி அசட்டைபண்ணவேண்டாம். கொஞ்சமாய்ப் பெற்றுக்கொண்டவர்களும் அதிகமாய்ப் பெற்றுக்கொண்டவர்களுமாகிய எல்லாருந் தாங்கள் கர்த்தராலே பெற்றுக்கொண்ட தங்களுடைய வரங்களைக் கர்த்தருடைய துதிக்கென்றும் பிறருடைய திருச்சபையினுடையவும் பிரயோசனத்துக்கென்றும் உபயோகம்பண்ணுகிறதற்கு உண்மையாய்ப் பிரயாசப்படவேண்டும். பின்னையும் அப்போஸ்தலன் உவமையாய், ஒரே சரீரத்திலே நமக்கு அநேகம் அவயவங்களிருந்து, எல்லா அவயவங்களுக்கும் ஒரே தொழிலில்லாததுபோல, அநேகராயிருக்கிற நாம் கிறிஸ்துவுக்குள் ஒரே சரீரமும் ஒன்றுக்கொன்று அவயவங்களுமாயிருக்கிறோமென்கிறான். இந்த உவமையைப் பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் வேறே இடத்திலே விஸ்தரித்துச் சொல்லுகிறதாவது: "இப்போது காலானது, நான் கையாயிராதபடியினாலே நான் சரீரத்தின் அவயவமல்லவென்றால், இதினாலே அது சரீரத்தின் அவயவமாயிராதோ? காதானது, நான் கண்ணாயிராதபடியினாலே நான் சரீரத்தின் அவயவமல்லவென்றால், இதினாலே அது சரீரத்தின் அவயவமாயிராதோ? சரீர முழுதுங் கண்ணானால், செவியெங்கே? அது முழுதுஞ் செவியானால், மோப்பமெங்கே? இப்போதும் பராபரன் அவயவங்களில் ஒவ்வொன்றைத் தமக்குச் சித்தமானபடிச் சரீரத்திலே வைத்தார். அதுகளெல்லாம் ஒரே அவயவமாயிருந்ததானால் சரீரம் எங்கே? இப்போதும் அவயவங்களோ அநேகம், சரீரமோ ஒன்று. ஆனால் கண்

[1] க. கொரி. ௰உ, ௪—௰௧; எபே. ௪, ௰. ௰௧.—[2] மத். உரு, ௰௪ மு.—[3] க. கொரி. ௰உ, ௰உ—௩௧.—

ணானது கையுடனே, நீ எனக்குத் தேவையில்லையென்றும்; அல்லது தலையானது கால்களுடனே, நீங்கள் எனக்குத் தேவையில்லையென்றுஞ் சொல்லக்கூடாமல், சரீர அவயவங்களின் கனவீனமாய்க் காணப்படுகிறதுகளுக்கே அதிக கனத்தையுந் தரிப்பிக்கிறோம், நம்மில் அலங்காரக் குறைச்சலானதுகளுக்கே அதிக அலங்கரிப்புண்டு, நம்மில் அலங்காரமானதுகளுக்கோவென்றால் அது தேவையில்லை. இப்படிச் சரீரத்தில் பிரிவினை உண்டாயிராமல், அவயவங்களில் ஒன்றுக்கொன்று ஏக பராமரிக்கையாயிருக்கும்படிக்குப், பராபரன் தாழ்ச்சியானதுக்கு அதிகக் கனத்தைக் கொடுத்துச் சரீரத்தை இசைவித்தார். ஒரே அவயவம் பாடுபட்டால், எல்லா அவயவங்களுங் கூடப்பாடுபடும். ஒரே அவயவம் மகிமையடைந்தால், எல்லா அவயவங்களுங் கூடச்சந்தோஷப்படும். நீங்களோவென்னில் கிறிஸ்துவினுடைய சரீரமுந் தனித்தனியே அவயவங்களுமாயிருக்கிறீர்கள். பராபரன் சபையிலே முதலாவது அப்போஸ்தலரும், இரண்டாவது தீர்க்கதரிசிகளும், மூன்றாவது போதகருமான அந்தந்தப்பேரையும்[1], பிற்பாடு வல்லமைகளையும், பிற்பாடு குணமாக்கும் வரங்களையும் ஆதரிக்குதல்களையும் ஆளுகைகளையும் பலவித பாஷைகளையுங் கட்டளையிட்டார். எல்லாரும் அப்போஸ்தலரோ, எல்லாருந் தீர்க்கதரிசிகளோ, எல்லாரும் போதகரோ, எல்லாரும் வல்லமைகளைச் செய்கிறவர்களோ, எல்லாருக்குங் குணமாக்கும் வரங்களுண்டோ, எல்லாரும் பாஷைகளைப் பேசுகிறார்களோ, எல்லாரும் வியார்த்திப் பண்ணுகிறார்களோ? நீங்களோவென்னில் அதிக நன்மையான வரங்களை நாடுங்கள். இன்னும் அதிக மேன்மையான வழியையும் உங்களுக்குக் காண்பிக்கிறேனென்று சொல்லி, அடுத்த அதிகாரத்திலே தன்னைத்தான் வெறுத்துப் பிறருடைய பிரயோசனத்தைத் தேடுகிற மனத்தாழ்மையுள்ள சிநேகம் இன்னதென்று மேன்மையுள்ள வார்த்தைகளினால் நமக்கு விவரித்துக்காட்டுகிறான். பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிற இந்த மேன்மையுள்ள வார்த்தைகளோடு நாம் என்னத்தைச் சேர்த்து முடிப்போம்?—

வெண்பா.

தனதுசயபாடத்தைத் தப்பாதுட்கொண்டு
வினவவனித்திருப்பான் வீடு—கனியின்றிப்
பூரண நன்மைகளாற் பூரித்திருக்குமென்ப
காரணவாக்கென்றேயறி.

எபே. ௪, ௰௩.—

சர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்து தம்முடைய பரிசுத்த ஆவியைக்கொண்டு நம்மெல்லாரையும் மனத்தாழ்மையும் உண்மையுமுள்ளவர்களாக்குவாராக. ஆமேன்.

மகிமை விளங்குதலின் பண்டிகைக்குப் பிந்தின இரண்டாம் ஞாயிற்றுக்கிழமை.

திருப. ரோம. ௧௨, ௬—௰௬.

இந்த திருப்பவாக்கியத்திலே பற்பல அந்தஸ்திற்குரிய பாடங்களாகிய வேதவாக்கியங்களைக் காண்பிக்கிற விட்டுச் சட்டமானது அடங்கியிருக்குதென்று சொல்லலாம். ஆகையால் நாம் முந்தின பிரசங்கத்தை எந்த வாக்கியத்திலே முடித்தோமோ, அந்தவாக்கியத்திலே இந்தப் பிரசங்கத்தைத் தொடங்கினால் நலமாயிருக்கும். அதாவது:

வெண்பா.

தன்னுடைய பாடத்தைத் தப்பாதுட்கொண்டு
வினைவிலகவேயிருப்பான் வீடு—தனியின்றிப்
பூரண நன்மைகளாற் பூரித்திருக்குமென்ப
தாரணைவாக்கின்றேயதி.

பரிசுத்த அப்போஸ்தலனாகிய பவுல்

I. தெய்வஊழியக்காரரும்,
II. துரைத்தனத்தாரும்,
III. இல்லறத்தாரும்,
IV. பொதுவாய் நாமெல்லாரும் பராபரனுக்கு முன்பாகவும் மற்றவர்களுக்கு முன்பாகவும் எப்படி நடக்க வேண்டுமென்பதைக் குறித்துச் சொல்லுகிறதெல்லாவற்றையும் இச்சமயத்தில் பராபரனுடைய கிருபையினாலே கேட்டுச்சிந்திப்போமாக.

பராபரன் எல்லாமனுஷரையும் மூன்று அந்தஸ்துள்ளவர்களாகப் பிரித்திருக்கிறார், அதாவது: குருக்களுந் துரைத்தனத்தாரும், இல்லறத்தாருமாகவாம் (வேதசாஸ்திரம், பக்கம்—உ௱அ௬ (ம)). கர்த்தராகிய பராபரன் இந்த மூன்றுவிதமான அந்தஸ்தை இதுவரைக்குங் காப்பாற்றினதுபோல் லோகமுடிவு மட்டாகவுங் காப்பாற்றுவாரென்று நம்புகிறோம். இந்த மூன்று அந்தஸ்துள்ளவர்களுக்குள்ளே பல

திருச்சபைகளுந் தப்பிதங்களும் பாவங்களும் நடந்தேறுகிறபடியினாலே, பரிசுத்த அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் இந்தத் திருப்பவாக்கியத்தைக்கொண்டு [illegible]க்குக் கொடுக்கப்பட்ட அப்போஸ்தலப் பட்டத்தின்படியே ஒவ்வொருவருக்கும் புத்திசொல்லுகிறான்.

I. தெய்வஊழியக்காரருக்கு. அவர்களுக்கு மூன்று காரியங்களைச் சொல்லுகிறான். அவைகளாவன, தீர்க்கதரிசனமானாலும் விசுவாசப்பிரமாணத்துக்கு ஒத்ததாயிருக்கக்கடவது; ஒருத்தன் போதிக்கிறவனானால் போதகத்தில் தரித்திருக்கக்கடவான்; புத்திசொல்லுகிறவனானால் புத்திசொல்லுதலில் தரித்திருக்கக்கடவானென்பதுகள்தான்[1]. இதிலே தீர்க்கதரிசனமென்னப்பட்டது மறுபாஷையாய்ப் பேசினவர்கள்[2] சொல்வதை விஸ்தரிக்கிறதாயிருக்கும். ஏனென்றால் மறுபாஷையாய்ப் பேசினவர்கள் மனுஷருக்கல்ல, பராபரனுக்குப் பேசினபடியினாலே, அவர்கள் மறுபாஷையாய்ச் சொன்னது மற்றச்சபையாருக்கும் பிரயோசனமாகும்படிக்கு, அதைவிஸ்தரிக்கிற தீர்க்கதரிசனமென்கிற விசேஷித்தவரத்தைப் பராபரன் கொடுத்திருந்தார். மறுபாஷையாய்ப் பேசுகிறதைப் பராபரன் அப்போஸ்தலருடைய காலத்திலே மாத்திரங்கொடுத்த விசேஷித்த வரமாயிருந்தபடியினாலே, அக்காலத்திலேயிருந்த அப்பேர்ப்பட்ட தீர்க்கதரிசிகளும் இப்போதில்லை. ஆனாலும் வேறே அர்த்தத்தோடே இப்போதுந் தீர்க்கதரிசனங்களையுந் தீர்க்கதரிசிகளையுங் குறித்துப்பேசலாம், அதாவது: வேதத்திலேயிருக்கிற தீர்க்கதரிசனங்களை விஸ்தரிக்கிறவர்கள் தீர்க்கதரிசிகளென்னப்படலாம். அவர்களுக்குப் பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் தீர்க்கதரிசனங்களை விஸ்தரிக்கிறது விசுவாசப் பிரமாணத்துக்கு ஒத்ததாயிருக்கக்கடவதென்று சொல்லுகிறான். அதாவது: எல்லாத்தீர்க்கதரிசனங்களும் வேத எழுத்துக்களும் இயேசுகிறிஸ்துவுக்குள் நிறைவேறுகிறதென்று அவர்கள் காண்பிக்கவேண்டியது[3]. ஆகையால் தெய்வஊழியக்காரர் தங்களுடைய சொந்தசிந்தனைகளின்படியும் மனுஷ பாரம்பரையின்படியுமல்ல, விசுவாசப் பிரமாணத்துக்கொத்ததாய் வேதஎழுத்துக்களையுந் தீர்க்கதரிசனங்களையும் விஸ்தரிக்கவேண்டும். வேதபுஸ்தகத்தில் சொல்லியிருக்கிறதுகளை அவர்கள்புரட்டிச் சொல்லக்கூடாது. அதுகளில் சொல்லி

1 க. கொரி. ௰௨—௰௪.—2 க. கொரி. ௰௪, உ.—3 அப். ௰, ௪௩; யோவா. ௫, ௩௯.—

யிருக்கிறதோடே கூட்டவும் அதுகளில் எடுத்துப்போட்டவு
ங்கூடாது[1]. மேலுந் தேவஊழியக்காரர் தெய்வவசனத்தின்
ஆறுதலாகிய முத்துகளைப் [illegible] பன்றிகள் முன்போடாதப
டிக்கு எ[illegible]சரிக்கையாயிருக்கவேண்டும்[2]. ஆனால் மெய்
யாகவே பி[illegible]யாசப்படுகிற [illegible]ராஞ்சுகமந்தகளைகளே அவர்கள் பரி
சுத்தவராக்கித்தோடுமிருந்த பெலத்தோடுந் தெய்வவச
னத்தின் ஆ[illegible]தலுள்ள [illegible]ங்களினாலே முகிப்பாற்றுவார்
களாக. தீர்க்கதரிசனம் விசுவாசப்பிரமாணத்துக்கு ஒத்ததா
யிருக்குதோ இல்லை[illegible]யென்பதை நாம் எப்படிச்சோ
திக்கக்கூடுமென்று [illegible] உங்கள் ஞானஉபதேசக்
குறிப்பிடமென்கிற சின்ன புஸ்தகத்தில் [illegible]யதால், அந்த
வேதபுஸ்தகத்திலே விவரமாய்ச் சொல்லியிருக்கிற விசுவா
சப்பிரமாணத்தின் பொழிப்பாயிருக்கிறது. அப்புறம் அவர்
கள் போதகத்திலுந் தரித்திருக்கக் கடவார்களென்று அப்
போஸ்தலன் சொல்லுகிறான். தெய்வஊழியக்காரர் அந்த
அத்தேனேபட்டணத்தார் விரும்பினபடியே அடிக்கடி நவ
மான காரியங்களைச்சொல்லாமல்[3], கர்த்தருடைய போதகத்
திலும் வார்த்தைகளிலுந் தரித்திருக்கிற[4] ஒரேகாரியங்களை இன்
னமின்னமும் போதிவிக்கச் சலிப்பாயிருக்கவேண்டாம். அது
[illegible]க்கு நிச்சயம் உண்டாகிறபடியினாலேதான்[5].
என்றாலுந் தெய்வஊழியக்காரர் தங்கள் பொக்கிஷங்களா
கிய புதியஏற்பாட்டிலும் பழையஏற்பாட்டிலுமிருந்து புதியதுகளை
யும் பழையதுகளையும் எடுக்கையினால் வீட்டெசமானாகிய
மனுஷனுக்கு ஒப்பா[illegible]வேண்டும்[6]. அதற்காக அவர்கள்
சுறுசுறுப்பாய்த் தியான[illegible]ம் [illegible]யும் பிராக்குகிற
பாரா[illegible]க்கிச் [illegible]பம்பண்ணவும் வேண்டும். மேலும்
[illegible] அவர்கள் [illegible]ரத்தால் பலவித துன்பங்களினால்
சோதிக்கப்பட்டவர்களுமாயிருக்கவேண்டும். ஏனென்றால்
ஒவ்வொரு வேதசாஸ்திரியினிடத்திலுஞ் ஜெபஞ்செய்தல்,
தியானம்பண்ணுதல், சோதிக்கப்படுதலென்கிற இந்தமூன்று
காரியங்கள் அவசியமாய்க் கண்டுபிடிக்கப்படவேண்டும்.
அப்பேர்ப்பட்டவர்கள் பிரசங்கம் பண்ணுகையில் தங்கள்
சொந்தவார்த்தையைச் சொல்லாமல் பராபரனுடைய ஊழியத்
தினால் அவருடைய சொந்தவசனத்தைப் பிரசங்கிக்கிறவர்க
ளாயிருப்பார்களென்று நிச்சயித்திருக்கலாம். கடைசியாகத்

1 அபி. ௨௨, ௨௮. ௨௧; ௫. [illegible]. ௪, ௨; ௰௨, ௬௨; லூக். ௬௰, ௯.—2 மத். ௭, ௬; எரோமி. ௨௮, ௨௫.—3 அப். ௰௭, ௨௧.—
4 ௨. திமோ. ௧, ௰௩, ௰௪.—5 பிலி. ௩, ௧.—6 மத். ௰௩, ௫௨.—

[illegible]ய்வஊழியக்காரர் புத்திசொல்லவும் புத்திசொல்லுகிறதில்
தரித்திருக்கவும் வேண்டுமென்று நம்முடைய [illegible]ருபவாக்கி
யத்தினால் கேட்கிறோம். தெய்வஊழியக்கார[illegible] நெகேமியா
வின் காலத்தில் எருசலேமுங்கட்டின [illegible]ரவேலரைப்
போல் தாங்களும் ஞானதெய்வ[illegible]யமாகிய திருச்சபையுக்
கட்டுகையில் ஒரு கையினால் வேலைசெய்ய[illegible] மறுகையி
னாலோ எல்லாப்பொல்லாப்பையும் [illegible]த்துத் [illegible]ரத்திப்போடு
கிறதற்குத் திருவசனமாகிய பட்டயத்தைப் பிடித்துக்
கொள்ளவும் வேண்டும்[1]. [illegible] அப்போஸ்த
லனாகிய பவுல் திமோத்தேயு[illegible]காட்டிற்தெரியச் சம
யத்திலுஞ் சமயமல்லாத[illegible] வசனத்தைப்பிரசங்கி, எல்
[illegible]ம் போதகத்தோடுங் கடிந்துகொள்,
அதட்டு, புத்திசொல்லென்று நான் பராபரனுக்கு முன்பாக
வும் உயிரோடிருக்கிறவர்களையும் மரித்தவர்களையுந் தம்மு
டைய பிரசன்னமாகுதலினாலும் இராசரிகத்தினாலும் நியா
யந் தீர்க்கப்போகிற கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவுக்கு முன்
பாகவுஞ் சாட்சியாய் எச்சரிக்கிறேனென்று சொல்லுகி
றான்[2]. ஆகையால் தெய்வஊழியக்காரர் மனுஷருடைய முக
தாட்சண்யத்தைப் பாராமல், கர்த்தருடைய பெலத்தினால் துயிரி
யத்துடனே சகலபாவிகளுக்குள் நடக்கிற பாவங்களெல்லாவற்
[illegible]க்காகவும் அவர்களைக் கடிந்துகொள்ளவேண்டும். அப்படிச்
செய்[illegible]போது அவர்கள் போதகத்தோடும் எல்லா நீண்ட
சா[illegible]வார்த்தைகளையும் நினைத்துக்கவனித்
துத் தாங்களும் பராபர[illegible]முன்பாகப் பாவிகளென்பதை
மறவாமலுமிருக்கக் கடவார்க[illegible]. பரிசுத்த அப்போஸ்தலனா
கிய பவுல் நம்[illegible]க்கொண்டு தெய்வ
ஊழியக்காரருக்குப் படிப்பிக்கிற[illegible] இதுதான். [illegible]
பட்[illegible]தை அடைந்தவர்களுந் த[illegible] திருச்சபையி[illegible]
அதையேசேர்ந்த பள்ளிக்கூடங்களி[illegible]லும் வேறே உத்தியோ
கத்திலும் [illegible]. அவர்களில் [illegible] உபதேசிமார்கள் உபாத்
தியார்கள்[3] தாங்களு[illegible]தெய்வஊழியஞ் செய்கிறபடியி
னாலே, நாம்முன்னே போதகத்தையும் புத்திசொல்லுகிற
தையுங் குறித்துக் கேட்டதெல்லாம் அவர்களுக்காகவுஞ்
சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மேலுந் திருச்சபையிலிருக்கிற
ஏழைகளை விசாரிக்கிறவர்களுமுண்டு[4]. திருச்சபையிலுங்

1 நெகே. ௪, ௰௭; எபே. ௬, ௰௭.—2 ௨. திமோ. ௪, ௧. ௨;
எசே. ௩௩, ௭ [illegible]. ௨௮, ௯; ஏசா. ௫௮, ௧.—3 யோவா. ௨௧,
௰௫ — ௰௭.—4 அப். ௬, ௨.—

கோவில்களிலும் புறம்பான ஊழியஞ் செய்கிறவர்களுமுண்டு. இவர்கள் எல்லாருக்குந் தெய்வ ஊழியக்காரருங் கூடப் பரிசுத்த அப்போஸ்தலன், ஒருத்தன் ஊழியக்காரனானால் ஊழியத்தில் தரித்திருக்கக் கடவானென்று புத்திசொல்லுகிறான். அதாவது: அவர்களுந் தங்கள் தங்கள் ஊழியத்தை உண்மையுஞ் சுறுசுறுப்புமாய்க் கர்த்தர் நிமித்தமாகச் செய்யவேண்டுமே.

II. துரைத்தனத்தாருக்கும் அப்போஸ்தலன் புத்தி சொல்லுகிறான். அவன் [illegible], முதலாளியானவன் சாக்கிரதையுடனே இருக்கக்கடவானென்று சொல்லுகிறான். பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் இதிலே [illegible]யையும் லௌகிக ஆளுகையையும், அல்லது குருப்பட்டத்தையும் [illegible]தையும் ஒன்றோடொன்று இணைக்கிறான். இந்த இரண்டும் கர்த்தருடைய சித்தத்தின்படி இணைந்திருந்தால், மிகவும் நலமாயிருக்கும். ஆரோன், மோசே என்பவர்கள் சகோதரராயிருந்தார்கள். இப்போதுஞ் சகோதரர் ஒருமித்துவாசம் பண்ணுகிறது எத்தனை நன்மையும் எத்தனை இன்பமுமானது[1]. அப்படிக் கப்பர்நகூமிலே ஆலயத்தலைவனாகிய யவீரு என்பவனும் நூற்றுக்குச்சேர்வைக்காரனும் இயேசுவின்மேல் விசுவாசிக்கிற விசுவாசத்திலே ஒன்றாயிருந்தார்கள். துரைத்தனத்தாரும் மற்ற முதலாளிகளுஞ் சாக்கிரதையுடனே [illegible]கவேண்டும். அவர்கள் [illegible]களில் விசேஷமாய்ப் பராபர[illegible]டைய பத்துக்கற்பனைகளுஞ் [illegible]ருக்கிறது. எதற்கென்றால் அவர்கள் [illegible] நீதகர்த்தருடைய திருச்சித்தத்தின்படியே ஆளுகை [illegible] நியாயந்தீர்த்துக் கீழ்க்குடிகளெல்லாரும் பத்துக்கற்பனைகளுக்கு விரோதமாக நடவாமலிருக்கும்படிக்கு [illegible] சாரிப்பாயிருக்கிறதல்லாமற் கர்த்தாவே. அக்கிரமக்காரரைத் தண்டிக்கப் பராபரன் அவர்களுடைய கைகளிலே பட்டயத்தையும் [illegible]ப்புக்கொடுத்தார்[2]. அவர்கள் விசேஷமாய் ஏழைகளுடையவுந் துன்பப்படுகிறவர்களுடையவுங் கைம்பெண்சாதிகள் தாய்தகப்பனில்லாத பிள்ளைகளுடையவுங் காரியங்களை விசாரிக்கவேண்டுமென்று கர்த்தர் அவர்களுக்குக் கற்பிக்கிறார். மேலுந் தேசத்திலே [illegible] கர்த்தருடைய சித்தத்துக்கொத்த நல்ல நீதிநியாயங்களை [illegible]படுத்துவதுந் திருச்சபையிலும் பள்ளிக்கூடங்களிலும் எல்லாக்காரியங்களுங் கர்த்தருக்குப்பிரியமான நல்லொழுங்காய் நடக்கும்படிக் காப்பாற்றுவதும் அவர்களுடைய விசேஷித்த

1 சங். ௱௩௰௩, ௧.—2 ரோ. ௰௩, ௪—௫.

கடமையாயிருக்கிறது. இதுதான் துரைத்தனத்தார் படிக்கவேண்டியபாடம்.

III. இல்லறத்தாருக்கும் அப்போஸ்தலன் புத்திசொல்லுகிறான்: அவர்கள் சாக்கிரதையிலே அசட்டையாயிராமல், தங்கள் வீட்டாரைப் பராமரிக்கும்படிக்கு உண்மையுஞ் சுறுசுறுப்புமாய்ப் பிரயாசப்படவேண்டும். ஒருத்தன் தன்னுடையவர்களையும் விசேஷமாய்த் தன் வீட்டாரையும் பராமரியாதேபோனால், அவன் விசுவாசத்தை மறுதலித்தவனும், அவிசுவாசியிலுங் கெட்டவனும்[1]. ஆகிலும் அவர்கள் அஞ்ஞானிகளைப்போல் என்னத்தை உண்போம், என்னத்தைக் குடிப்போம், என்னத்தை உடுப்போமென்று தங்கள் வேலைக்காகவுஞ் சரீரத்துக்காகவுங் கவலைப்படாமல், தங்கள் வீட்டாரோடே தாங்களும் எல்லாவற்றிற்கும் முந்தப் பராபரனுடைய இராச்சியத்தையும் அவருடைய நீதியையுந்தேடி[2], தங்கள் வீடுகளிலே தெய்வவசனத்தையுஞ் செபத்தையுங் கையாடித் தங்கள் பிள்ளைகளைக் கர்த்தருக்குப் பயப்படுகிற பயத்திலுங் கர்த்தரை நேசிக்கிற விசுவாசத்திலும் வளர்க்கவேண்டும். இதுதான் இல்லறத்தார் படிக்கவேண்டியபாடம்.

IV. கடைசியாகப் பரிசுத்த அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் பொதுவாய் நம்மெல்லாருக்கும் பலபுத்திமதிகளைச் சொல்லுகிறான். நாம் 1. பிறத்தியானுக்கும், 2. பராபரனுக்கும், 3. [illegible]களுக்கும், 4. சத்துருக்களுக்கும், 5. பொதுவாய் எல்லாருக்கும் என்னசெய்யவேண்டுமென்று நமக்கு விவரித்துச் சொல்லுகிறான். இதையெல்லாவற்றையுங் குறித்து நாம் சுருக்கமாய்க்கேட்போமாக.

1. பிறத்தியானை நாம் சிநேகிக்கவுங் கனம்பண்ணவும் வேண்டுமென்று அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறான். முதலாவது சிநேகத்தைக்குறித்துச் சொல்லுகிறான். ஏனென்றால் சிநேகம் நியாயப்பிரமாணத்தின் நிறைவேறுதலும்[3] எல்லாப் புண்ணியங்களின் வேரும் நித்தியசீவனுக்கான முஸ்திப்புமாயிருக்கிறது. ஏனெனில் நித்திய சீவனிலே பராபரனுடைய [illegible] நம்முடைய இராசாவுந், சிநேகம் நம்முடைய பிரமாணமும், பராபரனைத்துதித்து ஸ்தோத்திரிக்கிறது நம்முடைய வேலையுமாயிருக்கும். இந்தச்சிநேகம் மாயமற்றதாயிருப்பதாக வென்றும் பொல்லாப்பை அருவருத்து நன்மைக்கு ஒட்டிக்கொண்டிருங்களென்றுஞ் சகோதர சிநேகத்திலே ஒன்றுக்கொன்று இணைப்பட்சமாயிருங்க

1. ௧. தீமோ. ௫, ௮.—2 மத். ௬, ௩௩—௩௪.—3 ரோ. ௰௩, ௰.—

ளென்றும் அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறான். சிலர்வாயிலே மாத்திரம் சிநேகிக்கிறவர்களாயிருக்கிறார்கள். அவர்கள் வாயின் சொற்கள் வெண்ணெயைப்போல மெதுவானவைகள். அவர்கள் இருதயமோ யுத்தம்; அவர்கள் வார்த்தைகள் எண்ணெயிலும் மிருதுவானவைகள்; ஆனால் அவைகளே உருவின பட்டயங்கள்[1]. வேறுசிலர் மற்றவர்களுக்கு ஆஸ்திபாஸ்தியிருக்கும்மட்டும் மாத்திரம் அவர்களுக்குச் சிநேகிதராயிருப்பார்கள். இந்நாளுக்குக் குறிக்கப்பட்ட சுவிசேஷவாக்கியத்தின்படியே சீஷர்கள் இயேசுநாதரோடே கூடக்கலியாணத்துக்குப் போயிருக்க அவர் பாடுபட்ட காலத்திலோ அவரைவிட்டு ஓடிப்போனார்கள். சிலர் புறம்பான உபசாரங்களினாலுஞ் சைகைகளினாலுஞ் சிநேகிக்கிறார்களேயொழிய கிரியையினாலே சிநேகிக்கமாட்டார்கள். வேறுசிலரோவென்றால் மற்றவர்களை மோசம்போக்கும்படிக்கே தாங்கள் அவர்களைச் சிநேகிக்கிறவர்களென்று பாவிக்கிறார்கள். இதெல்லாங் கர்த்தர் கற்பிக்கிற சிநேகமல்லவென்பது அப்போஸ்தலன் சொன்ன வார்த்தைகளினாலே விளங்குகிறது: மேலும் பிறத்தியானைக்கனம் பண்ணவும் வேண்டும். அதைப்பற்றி, கனம்பண்ணுகிறதிலே ஒருவருக்கொருத்தர் முந்திக்கொள்ளுங்களென்று அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறான். இதுவும் பரிசுத்த ஆவியின் கிருபையினாலே வருமேயொழிய நம்முடையசென்மச் சுபாவத்திலிருந்து வருகிறதேயில்லை. ஏனென்றால் மற்றவர்களைக் கனம்பண்ணாமல் நம்மையுயர்த்தி நம்முடைய கனத்தையும் மேன்மையையுந் தேடுகிறதே நம்முடைய சென்மச்சுபாவமாம்.

2. பராபரனைக் குறித்து. முதலாவது ஆவியிலே அனலாயிருந்து கர்த்தருக்கு ஊழியஞ் செய்யுங்களென்று அப்போஸ்தலன் நமக்குப் புத்திசொல்லுகிறான். அதற்கு அர்த்தம்: உண்மையுஞ் சுறுசுறுப்புங் கருத்துமாய்க் கர்த்தருக்கு ஆராதனைசெய்யுங்களே. குளிருமாயிராமல் அனலுமாயிராமல் வெதுவெதுப்பாயிருக்கிறவர்களைக் கர்த்தர் தம்முடைய வாய்க்குப்புறம்பாக வாந்திபண்ணிப்போடுவார்[2]. ஆதலால் நீ எலியாவைப்போலவும்[3] ஆம், கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவைப் போலவும்[4] உன்பராபரனாகிய கர்த்தருக்காக வெகுபத்தி வயிராக்கியமாயிரு. ஆனால் உன்னுடைய வயிராக்கியம் லௌகீக வயிராக்கியமாகாதபடிக்குச் சாஸ்தபுத்தியா

[1] சங். ருரு, உக.—[2] அறி. ஙு, ௧௬.—[3] க. இராசா. ௧௯, ௧௪.—
[4] யோவா. உ, ௧௭.—

யிருந்து செபங்களுக்கு மனத்தெளிவாயிரு[1]. அப்புறம் நம்பிக்கையிலே சந்தோஷமாயிருங்கள், உபத்திரவத்திலே பொறுமையாயிருங்களென்று அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறான். அதற்கிசைவாய்ப் பரிசுத்த பேதுருவும், பராபரன் ஏற்றகாலத்திலே உங்களை உயர்த்தும்படிக்கு அவருடைய வல்லமையான கைக்குக் கீழடங்கியிருங்களென்கிறான்[2]. சந்தோஷத்திலே நாம் பெருமையும் அசட்டையுமாய்ப் போய், துன்பத்திலோ நம்பிக்கையையும் விசுவாசத்தையுந் தள்ளும்படிக்குப் பிசாசு நம்மைச் சோதிக்கிறது. கடைசியாகச் செபத்திலே உறுதியாய்த் தரித்திருங்களென்று அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறான். ஏனென்றால் நீதிமானுடைய கருத்துள்ள வேண்டுதல் வெகு பெலனுள்ளதாயிருக்கிறது[3]. போரிலே வெல்லவே யாக்கோபைப்போல் நீயும் பராபரன் உன்னை ஆசீர்வதித்தாலொழிய அவரைப் போகவொட்டாதே[4]. (பிரார்த்தனை. உாஙச, அ—ம் கவி). யாக்கோபைப்போல் நீயும் பராபரன் உன்னை ஆசீர்வதித்தாலொழிய அவரைப் போகவொட்டாதே[4].

3. சிநேகிதரைக் குறித்து. பரிசுத்தவான்களுடைய குறைச்சல்களுக்கு உதவிசெய்யுங்களென்று அப்போஸ்தலன் நமக்குப் புத்திசொல்லுகிறான். கிறிஸ்தவர்களையெல்லாம் அவன் பரிசுத்தவான்களென்று சொல்லுகிறான். ஏனென்றால் அவர்களெல்லாரும் ஞானஸ்நானத்தினாலும், இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய நீதியைப்பற்றிக்கொள்ளுகிற விசுவாசத்தினாலும் நீதிமான்களும் பரிசுத்தவான்களுமாயிருக்கிறார்கள். எப்பொழுதும் அவர்களில் மிச்சமானபேர்கள் ஏழைகளாயிருப்பார்கள். அதேனென்றால் தரித்திரருக்குச் சுவிசேஷம் அறிவிக்கப்படுகிறதென்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார்[5]. அவர்களுடைய தாழ்ச்சிகளுக்கு நாம் செபத்தினாலுங் கிரியையினாலுஞ் சந்தோஷத்துடனே உதவிசெய்யவேணும். நமக்குக் காலமிருக்கக்கொள்ள, யாவருக்கும் விசேஷமாக விசுவாசத்தின் வீட்டாருக்கும் நன்மைசெய்யக்கடவோம்[6]. மேலும் பரதேசிகளைச் சேர்த்துக்கொள்ளக் கருத்தாயிருங்களென்று அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறான். ஏனெனில் அதினால் சிலர் அறியாமல் தெய்வதூதரைச் சேர்த்ததுண்டு[7]. பரதேசிகளை யேற்றுக்கொள்ளுகிறவர்கள் கர்த்தரையே ஏற்றுக்கொள்ளு

[1] க. பே. ௪, ௭; லூக். உக, ௩௬.—[2] க. பே. ரு, ௬.—[3] யாக். ரு, ௧௬.—[4] க. மோ. ௩உ, உ௬.—[5] மத். ௧௧, ரு.—[6] கலா. ௬, ௰; க. இரா. ௰அ, ௩ மு; எபே. ௩அ, ௭ மு; யோ. உ, ௩.—[7] எபி. ௰௩, உ; ௫. மோ. ௰, ௰௯ க. மோ. ௰அ, ௩ மு; ௰க, உ; யோசு. உ, ௧ மு; அப். உஅ, ௭; லூக். ௧, ௫௩; லூக். ௰, ௩அ மு.

கிருக்களென்று அவர் கடைசி நியாயத்தீர்ப்பின் நாளில் சொல்லும் வார்த்தையிலறிகிறோம்[1].

4. சத்துருக்களைக்குறித்து. இக்கலோகத்திலே அநேகம் பொல்லாதவர்கள் இருக்கிறபடியினாலே, உண்மையுள்ளவர்கள் எதிராளிகளுஞ் சத்துருக்களுமில்லாமல் இருந்துவிடக்கூடாது. ஆகிலுங் கூடுமானால் எல்லாமனுஷரோடும் நம்மாலே ஆனமட்டுஞ் சமாதானமாயிருக்கவேண்டும்[2]. அதற்காக நாம் இயேசுநாதருடைய காலடிகளைத் தொடர்ந்துவந்து வையப்படுகிறபோது பதிலுக்குவையாமலும் பாடுபடுகிறபோது மிரட்டாமலும், நீதியாயத் தீர்க்கிறவருக்கு அதை ஒப்புக்கொடுத்து[3] நம்மைத் துன்பப்படுத்தித் தூஷணிக்கிறவர்களுக்காகச் செபம்பண்ணி அவர்களுக்கு நன்மைசெய்து அவர்கள் தலையின்மேல் எரிகிறகரிகளைக் குவிப்போமாக[4]. உங்களைத் துன்பப்படுத்துகிறவர்களை ஆசீர்வதியுங்கள், சபியாமல் ஆசீர்வதியுங்களென்று நம்முடைய திருவாக்கியத்திலே கேட்கிறோம்[5]. இதைப்பற்றி நாம் வருகிற ஞாயிற்றுக்கிழமையிலே அதிகமாய்க் கேட்போம்.

5. பொதுவாய் எல்லாரைக்குறித்தும். முதலாவது எல்லார்மேலும் நாம் இரக்கமுள்ளவர்களாயிருக்க வேண்டும். இதைப்பற்றி, கொடுக்கிறவன் கபடில்லாமையாய்க் கொடுக்கவும் இரக்கஞ்செய்கிறவன் உற்சாகத்துடனே செய்யவுங் கடவனென்று அப்போஸ்தலன் சொல்லியிருக்கிறதுந் தவிர, சந்தோஷப்படுகிறவர்களுடனே சந்தோஷப்படுங்கள் அழுகிறவர்களுடனே அழுங்களென்றுஞ் சொல்லுகிறான். கொடுமையும் வன்கண்ணும் இரக்கமில்லாமையும் பிசாசுக்கும் அதின் பிள்ளைகளுக்கும் உரியது. மற்றவர்கள் அழுகையில் நகைக்கிறவர்களை அவர்கள் நகைக்கையில் அழுவார்கள். மேலும் எல்லாரைப்பற்றியும் நாம் சமாதானத்தை நடப்பிக்கிறவர்களாயிருக்கவேண்டும்[6]. அதைக்குறித்து, ஒன்றுக்கொன்று ஏகசிந்தையாயிருங்கள் என்று திருவாக்கியத்திலே கேட்கிறோம். இதோ சகோதரர் ஒருமித்துவாசம் பண்ணுகிறது எத்தனை நன்றும் எத்தனை இன்பமுமானது[7]. அப்போஸ்தலருடைய காலத்திலே விசுவாசிகளுடைய கூட்டத்திற்கு ஒரே இருதயமும் ஆத்துமாவும் இருந்ததென்று எழுதியிருக்கிறது[8]. ஆகிலும் நாம் பொல்லாதவர்களோடும் விசு-

1 மத். உரு, ௩ரு.—2 ரோம. ௰உ, ௰அ.—3 க. பே. உ, உக. உ௩.—4 ரோ. ௰உ, உ௰.—5 லூக். ௬, உஅ; மத். ரு, ௪௩—௪அ.—6 மத். ரு, ௯.—7 சங். ௱௩௩, க.—8 அப். ௪, ௩உ; ரு, ௰உ.—

வாசமில்லாதவர்களோடும் ஒருமனப்பட்டவர்களாயிருக்கவே கூடாதென்பதுந் விளங்கும்[1]. கடைசியாக எல்லார் பேரிலும் நாம் மனத்தாழ்மையுள்ளவர்களாயிருக்கவேண்டும். இதைக்குறித்து, மேட்டிமையானதுகளைச் சிந்தியாமல் தாழ்மையானதுகளுக்கு உடன்படுகிறவர்களாயிருங்களென்று பரிசுத்த அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் தெளிவாக நமக்குப் புத்திசொல்லுகிறான். ஏனென்றால் மனத்தாழ்மையுள்ளவராய்க் கெட்டுப்போனதைத் தேடவும் இரட்சிக்கவுந் தம்மைச் சிலுவையின் மரணபரியந்தந் தாழ்த்தின இயேசு இரட்சகர் அகந்தையுள்ளவர்களோடு எதிர்த்து நின்று தாழ்மையுள்ளவர்களுக்குக் கிருபையளிக்கிறார்[2]. இதுதான் பொதுவாய் நாமெல்லாரும் படிக்கவேண்டியபாடம். கர்த்தர் தாமே நாம் இன்றைக்குப்படித்திருக்கிற இந்தப் பாடங்களெல்லாவற்றையும் நம்முடைய ஞாபகத்திலும் இருதயத்திலும் பதிப்பித்து நாம் அவைகளின்படியே நடக்கும்படிக்கு நம்மெல்லாருக்குந் தம்முடைய பரிசுத்த ஆவியை அதிகமதிகமாய்த் தந்தருளுவாராக. ஆமென்.

மகிமை விளங்குதலின் பண்டிகைக்குப் பிந்தின மூன்றாம் ஞாயிற்றுக்கிழமை.

திரு. ரோ. ௰உ, ௰௬—உக.

நாம் வாசிக்கக்கேட்ட இந்த திருவாக்கியம் விட்டுச் சட்டுமென்கிற அதிகாரத்தின் கடைசிப்பங்கு. இதிலே பரிசுத்த அப்போஸ்தலனாகிய பவுல், நாம் தெரிந்துகொள்ளும்படிக்குச், சாபத்தையும் ஆசீர்வாதத்தையும், பொல்லாப்பையும் நன்மையையும் நமக்குமுன்பாக வைக்கிறான்[3]. இரண்டு காரியங்களை விலக்கி, இரண்டுகாரியங்களைப் பின்பற்றச் சொல்லுகிறான். அதின்படி நாம் இச்சமயத்திலே,

I. லோகத்தை மிகவுஞ் சேதப்படுத்துகிற இரண்டு விசேஷித்த பாவங்களையும்,

II. தேசத்தை மிகவும் விர்த்திப்படுத்துகிற இரண்டு விசேஷித்த புண்ணியங்களையுங் குறித்துக் கர்த்தருடைய கிருபையினாலே சிந்திப்போமாக.

1 க. கொரி. ௬, ௰௪; எபே. ரு, ௧௧; ௪. மோ. ௰௬, உ௬.—2 க. கொரி. க, உ௬—௩க.—3 ரு. மோ. ௰க, உ௬. ௩உ.—

I. லோகத்தைத் மிகவுஞ் சேதப்படுத்துகிற இரண்டு விசேஷித்த பாவங்கள். அதுகளென்னவென்றால் பெருமையும் விரோதமுமென்பவைகள்தான்.

1. பெருமை. அதைப்பற்றிப் பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் நம்முடைய திருவாக்கியத்திலே, உங்களில்தானே புத்திமான்களாயிராதேயுங்களென்று சொல்லுகிறான். ஆகிலும் புத்திமான்களாயிருக்கிறது தன்னிலே பொல்லாப்பாயிராமல் மெத்தவும் நன்மையாயிருக்கிறது. [சர்ப்]பங்களைப்போல விவேகமுள்ளவர்களாயிருங்களென்று கர்த்தர்தாமே சொல்லுகிறார்[1]. புத்தியுற்ற கன்னியாஸ்திரிகள் மாத்திரம் மணவாளனோடே கூடக்கலியாணத்துக்குப் பிரவேசிப்பார்கள்[2]. உங்களைப் புத்திமான்களென்றெண்ணிப் பேசுகிறேனென்று அப்போஸ்தலன் கொரிந்தியருக்கெழுதுகிறான்[3]. அப்படியே மற்றவர்கள் நம்மைப் புத்திமான்களென்றெண்ணிச் சொல்லுகிறதும் பாவமாயிருக்கிறதில்லை. தெக்கோவா ஊர் ஸ்திரீ இராசாவாகிய தாவீதுடனே, என் ஆண்டவனுடைய ஞானம் பராபரனுடைய தூதனின் ஞானத்தைப்போலிருக்கிறதென்று சொன்னதுக்கு அவன் இடங்கொடுத்தான்[4]. ஆனால் ஒருவன் மற்றவர்களைப் புத்தியற்றவர்களென்றெண்ணித் தன்னையே புத்திமானென்று எண்ணினால் அதுதான் பெருமை. அப்பேர்ப்பட்டவர்களுடைய குணம் எழுபத்து மூன்றாம் சங்கீதத்திலே சொல்லிக்காட்டப்படுகிறது. அவர்களுடைய கண்கள் நிணத்திலிருந்துபார்க்கிறது. அவர்கள் மனதின் எண்ணங்கள் நடந்தேறுகிறது. பிறரைத்தொய்யப்பண்ணி அகங்காரமாய் இடுக்கண்செய்வதைப் பேசுகிறார்கள். உயரத்திலிருந்து பேசுகிறார்கள். தங்கள்வாயை வானத்திலேவைக்கிறார்கள். அவர்கள் நாவின்படியே பூமியிலே நடக்கும்[5]. மோசே மெத்தவும் ஞானமுள்ளவனாயிருந்தும், அவனுடைய சகோதரனாகிய ஆரோனும் அவனுடைய மாமனாகிய எத்திரோவும் அவனுக்குத் தேவையாயிருந்தார்கள். அவன் அவர்களுடைய யோசனையைக் கேட்டான்[6]. பெருமையுள்ளவர்களோவென்றால் மற்றமனுஷர்களும் பராபரன் தாமும் விரோதிக்கிறார்கள்[7]. ஆகையால் பராபரன் தீருவின் இராசாவுடனே, உன் அழகைத்தொட்டு உன்னிருதயம் மேட்டிமையாயிற்று, உன் மினுக்கைத்தொட்டு உன் ஞானத்தைக்

1 மத். ய, யசு.—2 மத். உரு, ச மு.—3 உ. கொரி. ய, யரு.—4 உ. சாமு. யச, உய.—5 சங். எங, எ—கூ.—6 உ. மோ. யஅ, யச மு.—7 க. பே. ரு, ரு.—

கெடுத்துப்போட்டாய், உன்னைத்தரையிலே தள்ளிப்போடுவோமென்று சொல்லுகிறார்[1]. ஒருத்தன் தன்னையே அறியாதேபோனால் மாத்திரம் பெருமையாயிருப்பான். ஆனால் தன் பாவக்குற்றம் இன்னதென்றும் தன்புத்தியின்சமை இன்னதென்றும் அறிந்திருக்கிறவன் எப்படிப் பெருமையுள்ளவனாவான். விருக்கமாய்ப் பயித்தியமும் பெருமையும் ஒன்றாகச்சேர்ந்திருக்கிறது. பெருமைக்காரர்பயித்தியக்காரரும், பயித்தியக்காரர் அநேகந்தரம் பெருமைக்காரருமாயிருப்பார்கள். மேலும் பெருமையினால் எல்லாங் கெட்டுப்போகுதென்று அநேக திருஷ்டாந்தங்களினால் விளங்குகிறது. அப்படி காயிபாவென்கிற பிரதான ஆசாரியன் மற்றவர்களுடைய யோசனையை அசட்டைபண்ணி, நீங்கள் ஒன்றுமறியீர்கள், உங்களுக்குச் சிந்தனையுமில்லையென்று சொல்லி[2] தன்னுடைய யோசனையின்படியே செய்ததினால் இஸ்ரவேல் சனங்களையுந் தேசத்தையும் எருசலேம்பட்டணத்தையுங் கெடுத்துப்போட்டான். கோரா தாத்தான் அபிராம் என்றவர்கள் தங்களைப் புத்திமான்களென்றெண்ணி மோசேக்கும் ஆரோனுக்கும் விரோதமாகக் கூட்டங் கூடினபோது, பயங்கரமான மரணத்தையடைந்து தங்களுக்குண்டானதெல்லாவற்றோடுங் கூட உயிரோடே பாதாளத்திலிறங்கினார்கள்[3]. பேதுரு அப்போஸ்தலன் மற்றச் சீஷர்களிலும் தன்னை உயர்த்தி, உம்மிமித்தெல்லாரும் இடறல்பட்டாலும் நான் ஒருக்காலும் இடறல்படேனென்று சொன்னபிற்பாடு[4] வேலைக்காரிகளுக்கு முன்பாகவெட்கப்பட்டான்[5]. ஆகையால்பிரியமானவர்களே! உங்களில்தானே புத்திமான்களாயிராமல், கர்த்தர் ஏற்றகாலத்திலே உங்களையுயர்த்தும்படிக்கு[6] மனத்தாழ்மையாகி, எண்ணவேண்டியதற்குமிஞ்சி எண்ணாமல் பராபரன் அவனவனுக்குப் பகிர்ந்த விசுவாசத்தின் அளவுக்குத்தக்க மாத்திரமாய் அவனவன் தன்னை எண்ணக்கடவான்[7]. ஏனென்றால் பெருமையானது மற்ற எல்லாப் பாவங்களுக்கும் பயங்கரமான அழிவுக்குங் காரணமாயிருக்கிறது.

2. குரோதம். இதைப்பற்றிப் பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் நம்முடைய திருவாக்கியத்திலே, ஒருத்தனுக்குந் தீமைக்குத் தீமைச் சரிக்கட்டாதிருங்கள்; பிரியமானவர்களே! நீங்கள் சரிக்குச்சரிக்கட்டாமல் கோபத்துக்கு ஒதுங்கிப்

1 எசே. உஅ, யஎ.—2 யோவா. யக, சக.—3 ச. மோ. யசு, ௩௩.—4 மத். உசு, ௩௩.—5 க. மோ. யசு, ச மு; உக, யச மு; உ. சாமு. யரு, உ மு; யஅ, கூ.—6 க. பே. ரு, ௬.—7 ரோம. யஉ, ௩.—

போங்கள், ஏனென்றால் தீமையைச் சரிக்கட்டுதல் நம்முடை யது, நாம்பதிலுக்குக் கொடுப்போமென்று கர்த்தர்சொல்லு கிறாரென்று எழுதியிருக்குதென்கிறான். ஒவ்வொருவ னுக்குத் தீமைக்குத் தீமைச் சரிக்கட்டுகிறது லோகத் தாருக்குள்ளே வழக்கமாயிருக்கிறது. பழைய ஏற்பாட்டின் காலத்தில் லௌகீக அதிகாரிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பிரமாணமாகிய, சீவனுக்குச் சீவன் கண்ணுக்குக் கண் பல்லுக்குப்பல் கைக்குக்கை காலுக்குக்கால் சூட்டுக் குச் சூடு காயத்துக்குக்காயந் தழும்புக்குத் தழும்பு பழிக் கொடுக்கக் கடவாயென்பது[1] யூதர்களால் தீமைக்குத்தீமை யைச் சரிக்கட்டவேண்டுமென்பதாகக் கெடுக்கப்பட்டது: ஆகையால் இயேசுநாதர் அவர்களைக் கடிந்துகொண்டார்[2]: நம்முடைய திருவாக்கியத்திலும் பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் அப்பேர்ப்பட்ட பொல்லாப்பு திருச்சபையிலே நடக்கக்கூடா தென்று நம்மை எச்சரிக்கிறான். திருச்சபையிலே எந்தப் பிரமாணஞ் செல்லுமென்றால், நீ பீடத்தண்டை உன்காணிக் கையைச் செலுத்தவந்து, உன் சகோதரனுக்கு உன்பேரி லே குறையுண்டென்று அங்கே நினைவுகூர்ந்தாயாகில், அவ் விடத்திலே பீடத்தின்முன் உன்காணிக்கையை வைத்துவிட் டுப்போய் உன்சகோதரனோடே முந்த ஒப்புரவாகி, பிற்பாடு வந்து உன்காணிக்கையைச் செலுத்து என்பதும்[3] எங்கள் கடன்காரருக்கு நாங்கள் மன்னிக்குமாப்போலே எங்கள் கடன்களை எங்களுக்குமன்னியும் என்பதுந்[4] தானே. பரம பிதாவாகிய பராபரனுந் தீயோர்பேரிலும் நல்லோர் பேரி லுந் தமது சூரியனை உதிக்கப்பண்ணி, நீதியர்பேரிலும் அநீ தியர்பேரிலும் வருஷிக்கப்பண்ணுகிறார்[5]. அப்படி நம்மு டைய நாதர் இயேசுகிறிஸ்துவுஞ் செய்து தம்மை யேற்றுக் கொள்ளாத சமாரியருக்கு நன்மைசெய்து[6], வேலைக்காரனா கிய மல்கு என்பவனுடைய காதைச்சொஸ்தம்பண்ணி, சிலு வையிலே தம்முடைய சத்துருக்களுக்காகவேண்டுதல் செய் தார். தாவீதுஞ் சவுல் இராசாவினிடத்தில் தீமைக்கு நன் மைசெய்தான்[7]. மோசேயுந் தன்னை அவ்வளவாய்த் தொந்தர வுபண்ணின இஸ்ரவேல் சனங்களுக்காகச் செபம்பண்ணி னான்[8]. ஸ்தேவானுந் தன்னை கல்லெறிந்தவர்களுக்காக

[1] உ. பே. ௰௯, உக—உரு.—[2] மத். ரு, ௩அ—௪உ.—[3] மத். ரு, உ௩. உ௪.—[4] மத். ௬, ௰உ; ௰அ, ௨௧ மு.—[5] மத். ரு, ௪ரு.—[6] லூக். ௯, ருஉ மு.—[7] க. சா. உ௪, ரு மு.—[8] ௪. மோ. ௰௪, ௰௩ மு.—

வேண்டிக்கொண்டான்[1]. யோசேப்புந் தன் சகோதரரிடத் தில் தீமைக்கு நன்மை செய்துவந்தான்[2]. ஆகிலும் நாம் ... கேட்டபடியே லௌகீக நியாயாதிபதிகள் அக்கிரமக்கார ருக்குப் பராபரனுடைய நீதிச்சினத்தின்படியே தீமைக் குத் தீமையைச் சரிக்கட்ட அதிகாரமுள்ளவர்களும் வேண் டியவர்களுமாயிருக்கிறார்கள். ஏனெனில் அவர்கள் உனக்கு நன்மையாக பராபரனுடைய ஊழியக்காரராயிருக்கிறார் கள். நீ பொல்லாப்புச் செய்தாயேயாகில் பயப்படு, அதேதெ னென்றால் விருதாவாய்ப் பட்டயத்தைப் பிடித்திரார்கள். ஏனெனில் பொல்லாப்புச்செய்கிறவன் மேல் கோபாக்கினை வர அவர்கள் நீதியைச்சரிக்கட்டுகிற தெய்வஊழியக்காரராயி ருக்கிறார்கள்[3]. ஆனால் ஒருத்தனுந் தன்வழக்கைத்தானே தீர்க்காமல் தன்பழிக்குத்தானே பழிவாங்கக்கூடாது. ஏனென் றால் இதோ நானுன் வழக்கைவழக்காடி உன்பழிக்குப் பழி வாங்குவேனென்று கர்த்தராகிய பராபரன் சொல்லி[4] இந்த அதிகாரத்தைத் தமக்கே வைத்திருக்கிறார். அப்படி நம்மு டைய திருவாக்கியத்திலும், தீமையைச்சரிக்கட்டுதல் நம்மு டையது, நாம் பதிலுக்குக் கொடுப்போமென்று கர்த்தர் சொன்னதாகச் சொல்லியிருக்கிறது. இப்படித் தீமைக் குத்தீமையைச் சரிக்கட்டுகிறது பராபரனுடைய கண்களி லே அவ்வளவுபெரிய குற்றமும் ஆகாத பொல்லாப்புமாயி ருக்கிறபடியினாலே, நன்மைக்குத் தீமையைச் சரிக்கட்டுகி றது எவ்வளவு அருவருப்பான பாதகமாயிருக்கும்[5]. நன்மைக்குத்தீமையைச் சரிக்கட்டுகிறவனுடைய வீட்டைத் தீமைவிட்டுப்பிரியாது என்று எழுதியிருக்கிறது[6].

II. தேசத்தை மிகவும் விசித்திரப்படுத்துகிற இரண்டு விசேஷித்த புண்ணியங்களைக்குறித்துக் கேட்போமாக. அது களென்னவென்றால்;

1. நன்மையைப்பின் பற்றுதலும்,
2. சாந்த குணமுந்தானே.

1. நன்மையைப் பின்பற்றுதல். அதைப்பற்றிப் பரி சுத்த அப்போஸ்தலன் நம்முடைய திருவாக்கியத்திலே, எல்லா மனுஷருக்குமுன்பாக நன்மையானதுகளைப் பராம ரியுங்களென்று சொல்லுகிறான். அப்படிக் கர்த்தரும், மனு ஷர்கள் உங்கள் நற்கிரியைகளைக்கண்டு பரமண்டலங்களிலி ருக்கிற உங்கள் பிதாவை மகிமைப்படுத்தும்படிக்காக, "உங்

[1] அப். எ, ௬௦.—[2] க. மோ. ரு௦, உக.—[3] ரோ. ௰௩, ௪.—[4] எபி. ௰, ௩௦.—[5] க. சாமு. உரு, ௰ மு.—[6] நீதி. ௰எ, ௰௩.—

கள் வெளிச்சம் அவர்கள் முன்பாகப் பிரகாசிக்கக்கடவ தென்று சொல்லுகிறார்[1]. அதற்கிசைவாய்ப் பரிசுத்த [illegible] [illegible]றுகிய பேதுருவும், புறச்சாதியார் உங்களை எதி லே அக்கிரமக்காரரென்று [illegible] சொல்லுகிறார்களோ, அதி லே உங்கள் நற்கிரியைகளைக் கண்டு [illegible] சாளி லே பராபரனை மகிமைப்படுத்தும்படிக்கு, நீங்கள் அவர்க ளுக்குள்ளே நல்லநடக்கையாய் நடக்க அரசிகளும் பர தேசிகளுமாகிய உங்களுக்குப் புத்திசொல்லுகிறே னென்கி றான்[2]. இதிலே நற்கிரியைகளை நடப்பிக்கிறதென்பதும் நன்மையைப் பின்பற்றுதலென்பதும் நாம் நம்முடைய இஷ் டத்தின்படியே தெரிந்துகொள்ளும் விசேஷித்த பிரகாச முள்ள கிரியைகளையும் நன்மையையுங் குறித்துச் சொல்லியி ருக்கிறதில்லையென்று கவனிக்கவேண்டும், அதுகளைக் [illegible] ராகிய பராபரன் நம்மிடத்தில் கேடாமல்; நாம் பராபரனு டைய அடிமைகளாய்[3] அவருடைய கற்பனைகளின்படி நல்ல நடக்கையாய் நடக்கும்படித் தேடுகிறோமே. [illegible] பராபரனுடைய பத்துக்கற்பனைகளைக் கைக்கொள்ளப் பிரயா சப்படவேண்டும். அதுவுந்தவிர நம்மிலொவ்வொருத்தனுந் தன்தன் அந்தஸ்திற்குரிய விசேஷித்த கடமைகளின்படியே உண்மையுஞ் சுறுசுறுப்புமாய் நடக்கவேண்டும். நன்மை யைப் பின்பற்றுதல் இதுதான். அப்படி நடக்கிறவர்கள் தங் கள் நல்ல நடக்கையினால் இப்பிரபஞ்சத்தின் பிள்ளைகளு டைய பொல்லாத நடக்கைகளையுங் கிரியைகளையுங் கடிந்து கொள்ளுகிறபடியினால்; அவர்கள் லோகத்தாரால் உண்டா குந் துன்பங்களுந் தூஷணங்களுமில்லாமல் இருந்துவிட மாட்டார்கள். இப்பேர்ப்பட்ட துன்பங்களுந் தூஷணங்க ளும் நமக்கும் உண்டாகும்போது நாம் அதிகக்கருத்தோடு நம்முடைய நடக்கையைச் சோதித்தறிந்து, நாம் சரியாய் நடக்கும்படிக்கு அதிகமாய்ப்பிரயாசப்பட்டு நம்மைத் துன் பப்படுத்துகிறவர்களுக்குத் தீமைக்கு நன்மைசெய்கிறதினா லேபொல்லாப்பையவென்று, கூடுமானால் நன்மைசெய்கிறதினா லே மதியற்ற மனுஷருடைய அறியாமையை நாம் வாய்க்கட் டுவது பராபரனுடைய சித்தமாயிருக்குது[4]. உன்சத்துரு வுக்குப்பசியானால், அவனுக்கு அசனங்கொடு, அவனுக்குத் தாகமானால், அவன் தாகத்தைத்தீர் என்று நம்முடைய நிரு பவர்க்கியத்திலே பரிசுத்த அப்போஸ்தலனும், உங்கள் சத்

1 மத். ரு, ௰சு.—2 க, பே. உ, ௰உ.—3 க. பே. உ, ௰சு.—4 க. பே. உ, [illegible]—

[illegible]ருக்க[illegible] [illegible]கள், உங்களைச் சபிக்கிறவர்களை ஆசிர் வதியுங்கள், உங்களைப் பகைக்கிறவர்களுக்கு நன்மைசெய் யுங்கள், உங்களை [illegible] நிட்டூரம் பண்ணுகிறவர்களுக்காக வும் உங்களைத் துன்பப்படுத்துகிறவர்களுக்காகவும் ஜெபம் பண்ணுங்களென்று [illegible] கர்த்தரும் நமக்குப் புத்திசொல்லுகி றார்கள். நாம் [illegible] [illegible]செய்கிறதினால் அவர்கள் தலையின்மேல் எரிகிற தீக்கனல் [illegible] குவிப்போம். அதற்கு அர்த்தம்: நம்மு [illegible]க்கள் இந்த நம்முடைய நற்கிரியைகளையும் [illegible]ல் நடக்கைகளையுங் கண்டுகூடுமானால் அதினாலே வெட்கப் பட்டு மனந்திரும்பி இனிமேல் தாங்களும் நல்நடக்கையாய் நடந்து [illegible]மோடுகூட நம்முடைய பரமபிதாவை மகிமைப் படுத்துவார்கள். ஆனால் அவர்கள் இப்படியும் மனந்திரும்பா விட்டால், நம்முடைய நன்மைகள் அவர்களைச் சுட்டெரிக்கிற கரிக்கனலாமாகும்.

2. சாந்தகுணம். கூடுமானால் எல்லா மனுஷரோடும் உங்களாலே ஆனமட்டும் சமாதானமாயிருங்களென்று பரி சுத்த அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறான். அப்படி நம்முடைய நாதர் இயேசுகிறிஸ்துவுஞ், சமாதானத்தை நடத்துகிறவர் கள் பாக்கியவான்கள். அதேதென்றால் அவர்கள் பராபரனு டைய புத்திரரென்னப்படுவார்களென்கிறார்[2]. அப்போஸ்தல ருடைய காலத்திலே விசுவாசிகளுடைய திரள்கூட்டத்திற்கு ஒரே இருதயமும் ஆத்துமாவும் எப்படியிருந்ததோ[3] அப் படி நீங்களுஞ் சமாதானக்கட்டினால் ஆவியின் ஒருமையைக் கைக்கொள்வதற்குச் சாக்கிரதையாயிருங்கள். ஏனென்றால் கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம் ஒரே சரீரமும் ஒரே ஆவியும் ஒரே நம்பிக்கைக்கு அழைக்கப்பட்டவர்களுமாயிருக்கிறபடியினா லும், நமக்கு ஒரே கர்த்தரும் ஒரேவிசுவாசமும் ஒரே ஞானஸ் நானமும் ஒரேபராபரனாகிய பிதாவும் உண்டாயிருக்கிறபடி யினாலும்[4] நாம் ஒருவரையொருவர் பகைத்து விரோதிக்கக் கூடுவதெப்படி? இதோ, சகோதரர் ஒருமித்துவாசம் பண்ணு கிறது எத்தனை நன்றும் எத்தனை இன்பமுமானது. அது நல்ல தைலத்துக்கும் எர்மோனின் பனிக்குஞ் சீயோனின் பர் வதங்களின் மேலிறங்கும் பனிக்கும் ஒப்பாயிருக்கிறது. ஏனெனில் அங்கே கர்த்தர் என்றென்றைக்கும் ஆசீர்வாதத் தையுஞ் சீவனையுங் கட்டளையிடுகிறார்[5]. [illegible] அஞ்ஞான இராயனும் யுத்தத்தை அருவருத்து, யுத்தம் போன்றான்

1 மத். ரு, சச.—2 மத். ரு, கூ.—3 அப். ச, உஉ.—4 எபே. ச, உ—சு.—5 சங். [illegible]—

டிலேப் போலிருக்குது. அதினலே பிரிக்கப்படுவதைப் பார்க்கி
லும் அதுவே உயர்ந்த விலையாயிருக்குதென்று சொன்னேன்.
பூமியிலே சமாதானத்தையும் ஒருமையையும் பார்க்கவேறே
யாதொன்றும் அதிக அருமையானதல்ல; ஏனென்றால் அது
வே நம்மில் வெளிப்படப்போகிற [illegible]மைக்கு முன் ருசி
யாயிருக்கிறது. மோட்ச இராச்சியத்திலே நாம் இடைவி
டாத ஒருமையிலும் சமாதானத்திலும் பிழைத்திருப்போம்.
இதிலே ஒருவன் சந்தேகித்து நான் எல்லாருடனே[illegible]
சமாதானமாயிருக்கக் கூடுமோ, தெய்வபத்தியுள்ள கிறிஸ்த
வர்கள் இப்பிரபஞ்சத்தின் பொல்லாத விசுவாசமற்ற மனுஷர்
களோடுஞ் சமாதானமாயிருக்கலாமோ? அன்னிய நுகத்து
யில் அவிசுவாசிகளுடனே பிணைக்கப்படாதிருங்கள். ஏனெ
னில் நீதிக்கும் அக்கிரமத்துக்குங் கூட்டேது, இருளுட
னே வெளிச்சத்துக்கு ஐக்கியமேதுவென்று பரிசுத்த அப்போஸ்
தலனகிய பவுல்தானே சொல்லுகிறானல்லவோ[1]? என்று
ஒருவனோக்கேட்கலாம். அதற்குப் பரிசுத்த அப்போஸ்த
லன் நம்முடைய திருபவாக்கியத்திலே இரண்டுவார்த்தைக
ளினல் மறு உத்தரவுசொல்லுகிறான். அவைகளாவன, கூடு
மானால் என்பதும், உங்களாலே ஆனமட்டும் என்பதுந்தான்.
கூடுமானால்; அதற்கு அர்த்தம், பராபரனுடைய சித்தத்துக்கு
விரோதமாயிரா விட்டாலென்பதாம். அதைப்பற்றி அத்தர்,
பராபரன் கனவீனம்பண்ணப்படுகிற ஒருமை சபிக்கப்பட்ட
தென்று சொல்லுகிறான். இப்போதும் அவிசுவாசிகளுங்
கள்ளப்போதகத்தைப் பற்றிக்கொள்ளுகிறவர்களும் பொல்
லாத நடக்கையாய் நடக்கிறவர்களுமானவர்கள் பராபரனு
டைய மகிமையைக் கனவீனம்பண்ணுகிறபடியினாலே, அவர்
களோடு ஒருமனப்பட்டுச் சமாதானமாயிருக்கவே கூடாது.
ஏனென்றால் பராபரன் சத்தியத்தின்பேரிலும் உண்மையின்
பேரிலும் பிரியமாயிருக்கிறார், ஆம், அவரே சத்தியமும் உண்
மையுமாயிருக்கிறார். ஆகையால் சகரியாவைக்கொண்டு சே
னைகளுடைய கர்த்தர் அவ்விரண்டையும் ஒன்றாகச்சேர்த்து,
உண்மையையுஞ் சமாதானத்தையுஞ் சிநேகியுங்களென்று
சொல்லுகிறார்[2]. உண்மையோடு சமாதானமாயிருக்கக் கூடா
மற்போனால்[3] அந்தச்சமாதானத்தைப் பார்க்கிலும் யுத்தம்
பண்ணுகிறது நலமாம். மேலும் உங்களாலே ஆனமட்டுஞ்
சமாதானமாயிருங்களென்று அப்போஸ்தலன் நமக்குப் புத்

1 உ கொரி. ௬, ௰௪.—2 சக. ௮, ௰௯.—3 எரே. ௪, ௰௧; ஏசே. ௰௩, ௰.—

தி சொல்லுகிறான். அதற்கு அர்த்தம், நாம் கூடியமட்டும்
[illegible]பட்டு இருக்கும் சமாதானத்தைக் காப்பாற்றவும்
இராதசமாதானத்தைத் தேடவும்வேண்டும். ஆகிலுஞ் சமா
தானமாயிருக்கிறதற்கு இருபேருஞ் சம்மதிக்க வேண்டிய
படியினாலே, நாம் கூடியமட்டும் எல்லாவற்றையும் நன்
மையாக்கப் பிரயாசப்பட்டும் மற்றவன் சமாதானப்பட
உடன்படாவிட்டால் நம்மிடத்தில் குற்றமில்லை. மேலும்,
அவன் [illegible] விட்டாலும், நீ அவனுடைய தூர்க்கு
ணத்தைப் பொறுக்கவேண்டுமொழிய, அவனையே பகைக்
கக்கூடாது. மனுஷர்களோடு அல்ல அவர்களுடைய தூர்க்
குணங்களுக்கு விரோதமாய் யுத்தஞ்செய்ய வேண்டுமென்று
ஒரு திவ்விய [illegible] இராயன் சொல்லிவந்தான். வேதப்
[illegible]லும், உன் சகோதரனை உன் இருதயத்திலே பகை
யாயாக. உனக்கடுத்தவன்மேலே பாவத்தை இருக்கவொட்
டாமல், அவனைக் கடிந்துகொள்ளவே கொள்வாயாக. உனக்
கடுத்தவனை உன்னைப்போலச் சிநேகிப்பாயாக; நாம் கர்த்த
ரென்று எழுதியிருக்குது[1]. நீயாய் யுத்தஞ்செய்யவுஞ் சண்
டைபோடவும் விரோதிக்கவும் ஒருபோதும் ஆரம்பிக்காதே.
அப்போது பராபரனுக்கும் மனுஷர்களுக்கும் முன்பாக உனக்
கு நல்ல மனச்சாட்சி இருக்கும். மேலும், கர்த்தருடைய
கிருபையினாலே நீ இந்தப்பிரகாரமாக பொல்லாப்பினாலே
வெல்லப்படாமல், நம்முடைய சுபாவத்திலே இருக்கிறபகை
பொறாமைமுதலிய கெட்ட இச்சைகளையும்[2], பொல்லாங்க
ளுக்குள்கிடக்கிற லோகத்தையும்[3], பகைக்கும் பொறாமைக்
குஞ் சகல பொல்லாப்புகளுக்கும் நம்மை ஏவிவிடுகிற
பொல்லாதவனென்கிற பிசாசையும்[4] மற்ற எல்லாப்பொல்
லாப்பையும் நன்மையினாலே வெல்லுவாய். சகோதரரே!
எதுகள் உண்மையாயிருக்குதோ, எதுகள் இலக்கணம்,
எதுகள் நீதி, எதுகள் கற்பு, எதுகள் பிரியம், எதுகள்
நற்கீர்த்தியாயிருக்குதோ, புண்ணியமேதுவோ, புகழேது
வோ, அதுகளையே சிந்தித்துக்கொண்டிருங்கள். அப்
போது சமாதானத்தினுடைய பராபரன் உங்களுடனே
கூட இருப்பார்[5]. கர்த்தர்தாம் சம்பாதித்த தம்முடைய மெய்
யான சமாதானத்தை நம்முடைய இருதயங்களிலும் விசேஷ
ளிலுஞ் சபையிலுந் தேசத்திலும் நாளுக்குநாள் அதிகமதிக

1 லே. மோ. ௰௯, ௰௭. ௰௮.—2 ரோம. ௮, ௰௩.—3 க. யோவா. ௫, ௰௯.—4 மத். ௰௩, ௰௯; க. பே. ௫, ௮. ௯; யாக். ௪, ௭. க. யோவா. உ, ௰௩.—5 பிலி. ௪, ௮. ௯.—

மாய் அளித்து[1], சமாதானத்தின் இராச்சியமாகிய[2] தம்முடைய இராச்சியத்தை நமக்குள்ளே உறுதியாய்க் கட்டுவாராக. ஆமென்.

மகிமை விளங்குதலின் பண்டிகைக்குப் பிந்தின நாலாம் ஞாயிற்றுக்கிழமை.

நிருப. ரோம. ௰௩, அ—௰.

நடந்துபோன மூன்று ஞாயிற்றுக்கிழமைகளுக்கு நியமிக்கப்பட்ட நிருபவாக்கியங்களிலே பற்பல அந்தஸ்திற்குரிய பாடங்களாகிய வீட்டிச்சட்டத்தைக் குறித்துக்கேட்டோம். அதற்காக நம்முடைய முற்பிதாக்கள் ரோமருக்கெழுதின நிருபத்தின் ௰௨-ம் அதிகாரத்தை மூன்றுபங்காய்ப் பிரித்து நிருபவாக்கியங்களாகத் தெரிந்துகொண்டார்கள். அதுகளில் விவரமாய்ச் சொல்லியிருக்கிறதெல்லாவற்றையும் பரிசுத்த அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் இந்த நம்முடைய நிருபவாக்கியத்திலே ஒரே சுருக்கமான வார்த்தையில் அடக்கி, ஒருத்தரை ஒருத்தர் சிநேகிக்கிற கடனேயல்லாமல் ஒருத்தனுக்கும் ஒன்றுங் கடன்பட்டிராதேயுங்கள், ஏனெனில் மற்றவனைச் சிநேகிக்கிறவன் நியாயப்பிரமாணத்தை நிறைவேற்றினானென்றுஞ் சிநேகம் நியாயப்பிரமாணத்தின் நிறைவேறுதலாயிருக்குதென்றும் நாம் ஒருவரையொருவர் சிநேகிக்கவேண்டிய அந்நியோன்னிய சிநேகத்திற்கும் நாம் மற்றவர்களைச் சிநேகிக்கவேண்டிய சிநேகத்திற்கும் நம்மை ஏவி எழுப்புகிறான். நியாயப்பிரமாணத்திலே நாம் மற்றவர்களுக்குச் செலுத்தவேண்டிய எல்லாக்கடன்களுங் கடமைகளும் அடங்கியிருக்கிறபடியினாலுஞ், சிநேகம் நியாயப்பிரமாணத்தின் நிறைவேறுதலாயிருக்கிறபடியினாலுஞ், சிநேகத்தினாலே நாம் மற்றவர்களுக்கு எல்லாக்கடமைகளையுங் கடன்களையுஞ் செலுத்தித் தீர்க்கிறவர்களாயிருக்கிறோம். ஆனாலுஞ் சிநேகமென்கிற இந்தக்கடனையே நாம் ஒருபோதும் உத்தமமாய்ச் செலுத்தித்தீர்க்கக் கூடாதவர்களாயிருக்கிறோம். நாம் கொஞ்சக்காலமாக மற்றவர்களைச் சிநேகிக்கிறது போதாது; நாம் சீவிக்கும் ஒவ்வொரு நாளிலும் ஒவ்வொரு

1 யோவா. ௰௪, உஎ.—2 எசா. ௯, எ.—

நிமிஷத்திலும் இந்தக்கடனைச் செலுத்தவேண்டியபடியினாலே இந்தக்கடன் ஒருபோதுந்தீராது. ஆம் மற்றதெல்லாம் நின்றுபோகையில் சிநேகம் ஒருக்காலும் விழுந்துபோகாமல் மறுமையிலும் என்றென்றைக்கும் நிலைநிற்குமே[1]. எப்போதும் நிலைநிற்கிற சிநேகமென்னும் நம்முடைய கடனைக் குறித்து நாம் கர்த்தருடைய கிருபையினால் நம்முடைய நிருபவாக்கியத்தின்படியே பின்னையுஞ் சிந்திப்போமாக.

I. பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் சிநேகமென்கிற இந்தக்கடனை எப்படிக்கேட்கிறானென்பதையும்,

II. நாம் இந்தக்கடனைச் சந்தோஷத்துடனே செலுத்தவேணுமென்பதையுங் குறித்[illegible]தான்.

I. பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் சிநேகமென்கிற கடனை நம்மிடத்தில் எப்படிக்கேட்கிறானென்று கற்றுக்கொள்வோமாக. ஒருத்தரை ஒருத்தர் சிநேகிக்கிற கடனேயல்லாமல் ஒருத்தனுக்கும் ஒன்றுங் கடன்பட்டிராதேயுங்களென்று சொல்லுகிறான்.

1. கடனையும்,
2. அதை [illegible]த்துத்திறதையும் குறித்துப்பேசுகிறேன்.

1. கடன். பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் இதிலே பணக்கடனைக்குறித்தாவது பாவக்கடனைக்குறித்தாவது பேசாமல் கர்த்தருக்குப் பிரியமான நல்லகடனாகிய சிநேகமென்கிற கடனைக்குறித்துப் பேசுகிறான். மேலும் பூசாத சிநேகத்தைக்குறித்தாவது மாயமுள்ள சிநேகத்தைக்குறித்தாவது சொல்லாமல்[2] பத்துக்கற்பனைகளிலும் விசேஷமாய் இரண்டாங்கற்பலகையிலும் பராபரனால் கற்பிக்கப்பட்ட சிநேகத்தைக்குறித்துச் சொல்லுகிறான். ஏனென்றால் பத்துக்கற்பனைகளெல்லாஞ் சிநேகத்தின் கற்பனையிலும், இரண்டாங்கற்பலகையிலிருக்கிற ஏழு கற்பனைகளோவென்றால் உனக்கடுத்தவனை உன்னைப்போல் சிநேகிப்பாயாகவென்கிற கற்பனையிலும் அடங்கியிருக்கிறதென்று அறிந்திருக்கிறோம்[3]. இதிலே கவனிக்கவேண்டியதென்னவென்றால், சிநேகமானது நாம் நம்முடைய இஷ்டத்தின்படியே செய்யக்கூடியதும் அல்லது விடக்கூடியதுமாயிராமல், அது பராபரனு

1 க. கொரி. ௰௩, அ.—2 சங். ருரு, உஉ.—3 ரு. ரோ. ௰௩, ௰அ. ௬௯; மத். ௫, அ௩; உஉ, ௬௬; மாற். ௰உ, ௬௧; யோவா. ௰௩, ௬௪; ௰௫, ௰உ. ௰எ; யாக். உ, அ; ௧யோ. ௪, அ.—

டைய கற்பனையும் பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறபடி நாம் செலுத்தவேண்டிய கடனுமாமே. ஏனென்றால் நாம் பராபரனுக்கு முன்பாகப் பரிசுத்தவான்களுஞ் சிநேகத்தில் மாசற்றவர்களுமாயிருப்பதற்குப் பராபரன் நம்மை லோகத் தோற்றத்துக்கு முன்னே இயேசுகிறிஸ்துவுக்குள் தெரிந்து கொண்டார்[1]. அதற்காகநாம் ஞானஸ்நானமும் பெற்றுக் கொண்டோம். நீங்கள் மறுபடியுஞ் சென்மித்தவர்களாய் ஒருத்தரையொருத்தர் சுத்த இருதயத்தால் கருத்தாய்ச்சிநேகியுங்களென்று பரிசுத்த பேதுரு நமக்குப் புத்திசொல்லுகிறான்[2]. ஆகிலும் அந்தவார்த்தைகளினாலே பரிசுத்த அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் வியாபாரஞ் செய்கிறதையுங் கடன் கொடுத்து வாங்குகிறதையும் விலக்குகிறதில்லை. ஒருத்திலே தன்சகோதரனை ஒடுக்காமலும் வஞ்சிக்காமலும்[3] மோசக்கருத்தாய்க் கடன்வாங்காமலுமிருக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறான். ஏனென்றால் அதுகளெல்லாத்துக்குங் கர்த்தர் நீதியைச் சரிக்கட்டுகிறவராயிருக்கிறார். மேலும் மனுஷர் என்னென்னத்தை உங்களுக்குச் செய்யவேண்டுமென்றிருக்கிறீர்களோ, அதையெல்லாம் நீங்கள் அவர்களுக்கும் அப்படியே செய்யுங்கள். ஏனென்றால் நியாயப்பிரமாணமுந் தீர்க்கதரிசனங்களும் இதுதானேயென்று கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்து சொல்லுகிறார். பணக்கடன்படுகிறது வருத்தமும் விசனமுமுள்ள காரியம். சிநேகமென்கிற கடனேவென்றால் எப்போதும் நிலுத்திருந்தாலும், அதுவருத்தமும் விசனமுமுள்ள காரியமாயிராமல், உண்மையாய்ச் சிநேகிக்கிறவர்கள் இந்தக்கடனை மிகுந்த சந்தோஷத்தோடும் மனப்பூர்வத்தோடுஞ் செலுத்திக்கொண்டிருப்பார்கள்[4]. ஏனென்றால் உண்மையான சிநேகம் விசுவாசத்தினாலே வருகிறது[5]. உண்மையாய்ச் சிநேகிக்கிறவர்கள் பராபரன் இயேசுகிறிஸ்துவுக்குள்ளே தங்களை எவ்வளவாய் முக்கிச் சிநேகித்தாரென்று அறிந்து விசுவாசித்திருக்கிறபடியினாலே, தாங்கள் பராபரனை முழுமனதோடே திரும்பச் சிநேகிப்பதுந் தவிர[6] தாங்கள் பராபரனுடைய ஐக்கியத்திலுஞ் சிநேகத்திலும் பராபரனுடைய பிள்ளைகளாகவும் நிலைநிற்கும்படிக்குக், கர்த்தருக்குள்ளே சகோதரரையும் மற்ற எல்லாமனுஷரையுஞ் சந்தோஷத்துடனே சிநேகிப்பார்கள். — நாம் கேட்டபடியே சிநேகமென்கிற கடனை நம்முடைய சீவநாட்களெல்லாவற்றி

1 எபே. ௧, ௪.—2 ௧. பேது. ௧, ௨௨. ௨௩.—3 ௧. தெச. ௪, ௬.—4 ௨. கொரி. ௯, ௭.—5 கலா. ௫, ௬.—6 ௧. யோவா. ௪, ௰௯.—

லும் உத்தமமாய்ச் செலுத்தித்தீர்க்கக் கூடாதவர்களாயிருந்தாலும் நாம் அதைச் செலுத்தும்படிப் பிரயாசப்படவேண்டும். ஆகையால்

2. பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் அதைச்செலுத்துகிறதையுங் குறித்துப் பேசுகிறான். முதலாவது, ஆருக்குச் சிநேகமென்கிற கடனைச் செலுத்தவேண்டுமென்றால், எல்லாமனுஷருக்குந் தான். லோகத்திலே கடன்கொடுக்கிறவர்களுங் கடன்படுகிறவர்களும் வெவ்வேறுபேர்களாம். சிநேகமென்கிற கடனைப் பற்றியோவென்றால், கடன்கொடுக்கிறவர்கள் தாங்களே கடன்பட்டவர்களுங், கடன்படுகிறவர்கள் தாங்களே கடன்கொடுத்தவர்களுமாயிருக்கிறார்கள். ஏனென்றால் நாம் ஒருவரை ஒருவர் அந்நியோன்னிய சிநேகமாய்ச் சிநேகிக்க வேண்டும். மேலும் நாம் எவ்வளவாய் ஒருவரையொருவர் சிநேகிக்கவேண்டுமென்றால், ஒவ்வொருத்தனுந் தனக்கடுத்தவனைத் தன்னைப்போலச் சிநேகிக்கவேண்டுமே. எனக்கடுத்தவன் ஆரென்று கேட்கிறாயோ? இரக்கமுள்ள சமாரியனுடைய உவமையைக் குறித்துத் தியானித்துக்கொள்[1]. ஆகிலுஞ் சிநேகத்திலும் வித்தியாசங்களுண்டு. அந்நியரைப் பார்க்கிலும் வீட்டாரை அதிகமாய்ச் சிநேகிக்கவேண்டும். ஏனென்றால் ஒருத்தன் தன் [illegible]யவர்களையும் விசேஷமாய்த் தன் வீட்டாரையும் பராமரியாதேபோனால் அவன் விசுவாசத்தை மறுதலித்தவன், அவிசுவாசியிலுங் கெட்டவன்[2]. மற்றவர்களைப் பார்க்கிலும் உங்கள்போதகரையும் உங்கள் வழிகாட்டிகளையும் அதிகமாய்ச் சிநேகிக்கவேண்டும். ஏனென்றால் சகோதரரே! உங்களிடத்தில் பிரயாசப்பட்டுக் கர்த்தருக்குள் உங்களுக்கு முதலாளிகளாயிருந்து, உங்களுக்குப் புத்திசொல்லுகிறவர்களை நீங்கள் அறியவும் அவர்கள் கிரியையினிமித்தமாக அவர்களைச் சிநேகத்திலே மிகுதியும் எண்ணவும் உங்களை வேண்டிக்கொள்ளுகிறேனென்று பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறான்[3]. அஞ்ஞானிகளைப்பார்க்கிலுங் கிறிஸ்தவர்களையும், விசுவாசமில்லாதவர்களைப் பார்க்கிலும் விசுவாசமுள்ள சகோதரரையும் அதிகமாய்ச்சிநேகிக்க வேண்டும். ஏனென்றால் நமக்குக் காலமிருக்கக்கொள்ளயாவருக்கும் விசேஷமாய் விசுவாசத்தின் வீட்டாருக்கும் நன்மை செய்யக்கடவோமென்று எழுதியிருக்கிறது[4]. என்றாலும் நாம் எல்லாமனுஷரையும் அந்நியரையும் பரதேசிகளை

1 லூக். ௰, ௨௯—௩௭.—2 ௧. தீமோ. ௫, ௮.—3 ௧. தெச. ௫, ௰௨. ௰௩.—4 கலா. ௬, ௰.—

யும், ஆம், சத்துருக்களையுங் கூடச்சிநேகிக்கவேண்டுமென்று நாம் போனசாயிற்றுக்கிழமையிலே விவரமாய்க் கேட்டோம். அப்புறஞ் சிநேகமென்கிற கடனை நாம் எவ்விதமாய்ச் செலுத்தவேண்டுமென்றால், அதைப்பற்றிப் பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் நம்முடைய திருப்பவாக்கியத்திலே: சிநேகம் அடுத்தவனுக்குப் பொல்லாப்பைச் செய்யாதென்று சொல்லுகிறான். அதாவது: சிநேகிக்கிறவர்கள் மற்றவர்களுக்குப் பொல்லாப்பு வரவிரும்பாமல் அவர்களுக்கு நன்மைவர விரும்புவார்கள். அவர்கள் கிரியையினால் மற்றவர்களுக்கு எல்லா நன்மையுஞ் செய்வார்கள், மற்றவர்கள் தப்பிதமாய் நடக்கிறதைக் கண்டால் அவர்களோடு பட்சமாய்க் கடிந்துகொள்ளுவார்கள். ஏனெனில் [illegible] திரளான பாவங்களையும்மூடும்[1]. அவர்கள் மற்றவர்களுடைய உபத்திரவங்களை அறிந்து கூடியமட்டும் அவர்களுக்கு ஒத்தாசை செய்வார்கள். பசியுள்ளவர்களுக்குத் தங்கள் அப்பத்தைப் பிட்டுக் கொடுக்கத் தாகத்தோடே சிறுமையானவர்களை வீட்டிலே சேர்த்துக்கொண்டு, அம்மணமானவர்களுக்கு வஸ்திரங்கொடுத்து, பெ[illegible]ருக்கங்கள் மாமிசமானவர்களுக்குத் தங்களை ஒளிக்காதிருப்பார்கள்[2]. அவர்கள் மற்றவர்களுக்கு விரோதமாய்ப் பொய்ச்சாட்சி சொல்லப்படுகிறதைக் கேட்டால் அவர்களுக்காகப்பரிந்து பேசி நல்லவைகளைச் சொல்லி எல்லாவற்றையும் நன்மையாக்கப் பிரயாசப்படுவார்கள். மேலும் இதெல்லாவற்றையும் அவர்கள் சோம்பேறிகளாகவல்ல, கருத்தும் வைராக்கியமுமுள்ளவர்களாகவும் இடைவிடாமலுஞ் செய்வார்கள்[3]. நாம் இதின்படியே நம்மில்மெய்யானசிநேகம் உண்டோ இல்லையோ என்று இன்றையத்தினத்திலே நம்மைச் சோதித்தறிவோமாக. இனிமேல் நாம் அதிக உண்மையாய் மற்றவர்களைச் சிநேகிக்கும்படிக்குப் பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் நம்முடைய திருப்பவாக்கியத்திலே இன்னஞ்சொல்லுகிற புத்திமதிகளையுங் கவனித்துக்கேட்போமாக.

II. சிநேகமென்கிற கடனைநாம்சந்தோஷத்துடனே செலுத்தவேண்டுமென்று நமக்குப்புத்திசொல்லுகிறான். சிநேகம் முழுநியாயப்பிரமாணத்தின் நிறைவேறுதலாயிருக்குதென்றும், மற்றவர்களைச்சிநேகிக்கிறவன் நியாயப்பிரமாணத்தை நிறைவேற்றுகிறானென்றுஞ் சொல்லுகிறான். நாம் மற்

[1] க. பே. ச, அ.—[2] ஏசா. நஅ, எ.—[3] எபி. ௰, உச; ௧. கொரி. ௰௩, ச—அ.—

றவர்களைச் சிநேகிக்கிறதினாலே முழு நியாயப்பிரமாணத்தையும் பராபரனுடைய எல்லாக்கற்பனைகளையும் நிறைவேற்றக்கூடியபடியினால், நாம்சந்தோஷத்தோடும் பத்திவைராக்கியத்தோடும் மற்றவர்களைச் சிநேகிப்பதில்லையா? ஏனெனில் விபசாரம்பண்ணாயாக, கொலைசெய்யாயாக, களவுசெய்யாயாக, பொய்ச்சாட்சிசொல்லாயாக, இச்சிக்காயாக என்றதும், வேறேகற்பனை ஏதேதுண்டோ அதுவும் உனக்கடுத்தவனை உன்னைப்போல் சிநேகிப்பாயாக என்ற ஒரேவார்த்தையின் தொகையிலே அடங்கியிருக்கிறது. ஐந்தாம் ஆறும் ஏழாம் எட்டாம் ஒன்பதாம் பத்தாங் கற்பனைகளிலே விலக்கியிருக்கிற [illegible]ற்றங்களை மற்றவர்கள் தன்னிடத்தில் செய்யவே[illegible]மென்று [illegible]ர் விரும்புவான்? ஒருத்தனுமில்லையே. இ[illegible]போது நாம் நம[illegible]ப்போலவே மற்றவர்களைச் சிநேகிக்[illegible]வர்களாயிருந்தால், [illegible]ந்தப்பாவக் குற்றங்களெல்லா[illegible]வற்றையும் மற்[illegible]வர்களிடத்தில் [illegible]ப்படிச்செய்வோம், செய்யவேமாட்டோம். அதுகளுக்குப்ப[illegible]லாக நாம் [illegible]மற்றவர்களைச் சிநேகிக்கிற சிநேகத்தினாலேவப்பட்[illegible]யானுக்குச் சகலசரீர இ[illegible]யும் [illegible]ருந்து உபகாரம் பண்ணிக்கொண்டுவருவோம், மற்றவர்க[illegible]டைய சமுசாரமார்க்கத்தைப் பரிசுத்தமாக எண்ணிக்[illegible]ண்டு நடப்பிக்கப் பிரயாசப்படுவோம், ம[illegible]டைய சொத்துக்களையும் பிழைப்புகளையும் வர்த்திக்கப்பண்ண[illegible]காப்பதற்கு உதவியாயிருப்போம், மற்றவர்களுக்காகப்பரிந்து [illegible]சி நல்லவைகளைச் சொல்லி எல்லாவற்றையும் நன்மையாக்கப் [illegible]யாசப்படுவோமே. ஏனென்றால் இதுகளெல்லாவற்றையும் மற்றவர்கள் நம்மிடத்திலுஞ் செய்யவேண்டுமென்றிருக்கிறோம்[1]. அப்படிக் கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவும், உன்பராபரனாகிய கர்த்தரை உன்முழு இருதயத்தாலும் உன்முழு ஆத்துமத்தாலும் உன்முழுவினுவிருலுஞ் சிநேகிப்பாயாக, இதுமுதலாம் பெரிய கற்பனையாயிருக்குது. அத்தோடொத்த இரண்டாங் கற்பனையோ உனக்கடுத்தவனை உன்னைப்போலச் சிநேகிப்பாயாக என்பது. இவ்விரண்டு கற்பனைகளில் எல்லா நியாயப்பிரமாணமுந் தீர்க்கதரிசனங்களுந் தொங்குதென்று சொல்லுகிறார்[2]. ஒருத்தன் பராபரனை முழுமனதோடே சிநேகித்தால் அவனிடத்தில் மனுஷர்களைச் சிநேகிக்கிற சிநேகந்தானாய் உதிக்கும். ஆகையால் லுத்தர் மற்றஎல்லாக் கற்பனையையும் விஸ்தரிக்கும்போது "நாம் [illegible]ர்பரனுக்குப்பயந்து அவ

[1] மத். எ, ௰௨.—[2] மத். [illegible], ௩௭—௪௰.—

ரைச் சிநேகித்துக்கொண்டு" என்கிறவார்த்தையினால் தெரி[விக்]கிறான். பரிசுத்த அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் நம்முடைய திருவாக்கியத்திலே ஏன் இரண்டாங் கற்பலகையின் கற்பனைகளைக் குறித்து மாத்திரம் பேசுகிறானென்றால், நாம் மற்றவர்களைச் சிநேகிக்கிற சிநேகத்தினாலே பராபரனைச் சிநேகிக்கிற நம்முடைய சிநேகம் வெளிப்படுகிறதினாலேதான். ஏனென்றால் ஒருத்தன் பராபரனைச் சிநேகிக்கிறேனென்று சொல்லியுந் தன் சகோதரனைப் பகைத்தால் அவன் பொய்யன். ஏனெனில் தான்கண்ட தன் சகோதரனைச் சிநேகியாதவன் தான் காணாத பராபரனை எப்படிச் சிநேகிக்கக்கூடும். பராபரனைச் சிநேகிக்கிறவன் தன் சகோதரனை[யுஞ் சி]நேகிக்கவேண்டுமென்ற கற்பனையை அவராலடை[ந்தி]ருக்கி[றோம்][1]. ஆகையால் உனக்கடுத்தவனை உன்னைப்போல சிநேகிப்பாயாக வென்கிற ஒரே வார்த்தையிலே எல்லாக் கற்பனைகளும் அடங்கியிருக்கிறது. கற்பனையினுடைய லெக்கு [illegible]சுத்த இருதயத்திலும் நன்மனச்சாட்சியிலும் மாயமற்ற விசுவாசத்திலும் பிறக்கும் சிநேகந்தான்[2]. இதுதான் சுவிசேஷத்தின் தொகை. அ[வ]னால் பராபரன் சிநேகமாயிருக்கிறாரென்றும்[3] நாம் ஒருத்தரையொருத்தர் சிநேகிப்பதினால் இயேசுகிறிஸ்துவுக்குச் சீஷர்களாயிருக்கிறோமென்றும்[4] வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறதனாலும், சுவிசேஷத்திலே மூன்றுவிதமான சிநேகம் வெளியரங்கமாயிற்று. முதலாவது, பராபரன் மனுஷர்களைச் சிநேகித்த சிநேகம். எப்படி, பராபரன் தம்முடைய ஒரேபேறான குமாரனை அவர்பேரில் விசுவாசிக்கிறவனெல்லாங் கெட்டுப்போகாமல் நித்தியசீவனை அடைவதற்காகத்தந்த அத்தன்மையாய் லோகத்தைச் சிநேகித்தார்[5]. இரண்டாவது, மனுஷர்கள் பராபரனைச் சிநேகிக்கவேண்டிய சிநேகம். எப்படி, நாம் அவரைச் சிநேகிக்கக்கடவோம், ஏனெனில் அவர் நம்மை முந்திச் சிநேகித்தார். மூன்றாவது சீஷர்கள் ஒருவரை ஒருவர் சிநேகிக்கவேண்டிய சிநேகமும். எப்படி, ஒருத்தரை ஒருத்தர் சிநேகிக்கிறகடனேயல்லாமல் ஒருத்தனுக்கும் ஒன்றுங் கடன்பட்டிராதேயுங்களென்பதாம். இதைப்போல் பரிசுத்தயோவானும், "நாம் ஒருத்தரை ஒருத்தர் சிநேகிக்கவேண்டுமென்கிறதே நீங்கள் ஆதிமுதற்கொண்டு அறிவிக்கக்கேட்ட விசேஷமென்றும், நாம் அவர் குமாரனாகிய இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய நாமத்தின் மேல் விசுவாசித்து

1 க. யோவா. ச, உ0. [illegible]க.—2 க. தீமோ. க, ரு.—3 க. யோவா. ச, அ.—4 யோவா. [illegible], ரு.—5 யோவா. ங, யசா.—

அவர் நமக்குக் கற்பனைகொடுத்தபடி ஒருத்தரை ஒருத்தர் சிநேகிக்கவேண்டுமென்கிறதே அவருடைய கற்பனையென்றும்," நாம் ஒருத்தரை யொருத்தர் சிநேகிக்கவேண்டுமென்று நானுனக்குப் புதுக்கற்பனையாக அல்ல ஆதிமுதலாய் நாமடைந்திருக்கிற கற்பனையாக எழுதி உன்னைவேண்டிக்கொள்ளுகிறேனென்றும் வெகுவசனமாய்ச்சொல்லி, அந்நியோந்நிய சிநேகத்துக்கென்று நம்மை எழுப்புகிறான்[1]. அந்த யோவானின் சுவிசேஷகனைப்பற்றிச் சபையின் சரித்திரத்திலே எழுதியிருக்கிறதாவது: அவன் விருத்தாப்பியத்தினால் நடக்கத்திராணியற்றவனாயிருந்த போது, விசுவாசிகளுடைய கூட்டத்துக்குச் சுமக்கப்பட்டு [பிள்]ளைகளே, பிரியமுள்ள பிள்ளைகளே! ஒருவரையொருவர் சிநேகியுங்களென்கிற வார்த்தையேயொழிய வேறொன்றுஞ் சொல்லவில்லை. ஏனென்றால் இது கர்த்தருடைய கற்பனை, இதை நீங்கள் கைக்கொண்[டா]ல் போதுமென்றான். [பிரி]யமானவர்களே! இதுகளெல்லாம் நம்மை அந்நியோந்நிய சிநேகத்திற்கென்றும் மற்றவர்களைச் சிநேகிக்கிற சிநேகத்துக்கென்றும் பெலனுடனெழுப்பி எவ்வளவு தகுந்ததாயிருக்கிறதில்லையா? ஆகிலுஞ் சிநேகம் நியாயப்பிரமாணத்தை நிறைவேற்றுகிறதென்றதினால் நாம் பராபரனுடைய கற்பனைகளை உத்தமமாய்க் கைக்கொள்ளலாமென்று சொல்லவில்லை. ஏனென்றால் நியாயப்பிரமாணம் ஆவியின் சம்பந்தமானதென்று அறிந்திருக்கிறோம். நாமோவெனில் பாவத்துக்கு அடிமையாக விலைப்பட்டுப்போன மாம்சத்தின் சம்பந்தராயிருக்கிறோம்[2]. நன்மைசெய்யவேண்டுமென்பது என்னுடனேயிருக்குது, ஆனால் அதை நடப்பிக்குதலைக் காணேனென்று பரிசுத்த அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் முதலாய்ச் சொல்லுகிறான்[3]. என்றாலும் நாம் உண்மையாய் விசுவாசித்தால் மற்றவர்களைச் சிநேகிக்கவும் இப்படி நியாயப்பிரமாணத்தை நிறைவேற்றவும் உண்மையாய்ப் பிரயாசப்படுவோம். அதெனெனில் கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் சிநேகத்தால் பலனைக்காட்டும் விசுவாசமாத்திரமே உதவுமென்று அறிந்திருக்கிறோம்[4]. நம்முடைய அன்றாடகக் குறைவுகளை நாம் அறியும்போதோவென்றால், நமக்காக நியாயப்பிரமாணத்தை உத்தமமாய் நிறைவேற்றின நம்முடைய நாதர் இயேசுகிறிஸ்து நமக்கு ஆறுதலாயிருப்பார். இவருக்குள்ளும் இவர் நிமித்தமாகவுங் கர்த்தராகிய பராப

1 க. யோவா. ங, கச. உ[illegible] எ; உ. யோவா. ரு.—2 ரோம. எ, கச.—3 ரோ. எ, அ.—4 கலா. [illegible] சா.—

ரன் குறைவு[...]ா நம்முடைய அநேகத்தின் கிரியைகளை ஏற்றுக்கொண்டு, கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள்ளிருந்து மாம்சத்தின்படியல்ல ஆவியின்படியே நடக்கிறவர்கள் மீதில் ஆக்கினைச் சுமத்தலொன்றுமில்லையென்கிற பெரியவாக்குத்தத்தத்தைப் பண்ணுகிறார்[1]. நாம் இப்படிச்செய்து நடப்பதினால் மறுமையிலே இருக்கும் நித்திய ஜீவனுக்கென்றும் நித்திய மோட்சானந்தத்துக்கென்றும் நம்மை ஆயத்தம்பண்ணுவோம். ஏனென்றால் நாம் வேறே சமயத்திலுங் கேட்டபடியே மறுமையிலே சிநேகமே நம்முடைய பிரமாணமும் இயேசுநாதர் நம்முடைய இராசாவும் பராபரனை ஸ்தோத்திரிக்கிறது நம்முடைய வேலையுமாம்[2]. இந்நேகத்தின் ஆவியாகிய பரிசுத்த ஆவியானவரே, கர்த்த[...]வ!

அன்பான ஆவிநேசத்தா[...]
நாங்கள் ஒன்றுக்கொன்[று], உள்ள [நா]ள்,
ஏகசிந்தையாக இரு[ந்]தெல்லாரும்
கிறிஸ்துக்குள் ஒ[...]ாயிருக்கும் அ[...]ைப்பைத்தா
ரும், (பிரார்த். [...], ௯) சுவாமி! ஆமேன்.

மகிமை விளங்குதலின் பண்டிகைக்குப் பிந்தின ஐந்தாம் ஞாயிற்றுக்கிழமை.

திருப. கொலோ. ௩, ௰௨—௰௭.

நாம் வாசிக்கக்கேட்ட இந்த திருபவாக்கியத்திலே சொல்லியிருக்கிறதெல்லாங் கிறிஸ்தவர்களாகிய நம்முடைய ஆசாரியத்தன்மைக்கு அடுத்ததாயிருக்கிறது. ஏனென்றால் கிறிஸ்தவர்களாகிய நீங்கள் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட சந்ததியும் இராசரிகமான ஆசாரியக் கூட்டமும் பரிசுத்த சாதியும் பராபரனுக்குச் சொந்தமான சனமுமாயிருக்கிறீர்களென்று பரிசுத்த அப்போஸ்தலனாகிய பேதுரு சொல்லியெல்லாவற்றிலும் மேன்மையுள்ள பேறை நமக்குக்கொடுக்கிறான்[3]. ஆகிலும் இந்த உத்தியோகத்துக்கென்று சரியாய் அழைக்கப்பட்டவர்களே ஒழிய மற்றவர்கள் பொதுவான ஆராதனையை நடப்பித்துப் பிரசங்கம் பண்ணவும் பொதுவான செபஞ்செய்யவும் பாவங்களை மன்னிக்கவும் ஞானதி

1 ரோம. அ, க — 2 தூ. கொரி[...], அ. — 3 க. பே. ௨, க; அபி. க, ௬. —

ரவியங்களாகிய ஞானஸ்நானத்தையும் பரிசுத்த இராப்போசனத்தையும் பரிமாறவுங் கூடாது. ஏனென்றால் பராபரன் அமளியினுடைய பராபரனாயிராமல் சமாதானத்தினுடைய பராபரனும் நல்ல ஒழுங்கின் பராபரனுமாயிருக்கிறார்: [...]ிசுத்தவான்களுடைய எல்லாச்சபைகளிலும் அப்படியேதானே[1]. ஆனால் ஞானப்பிரகாரமாக எல்லாக்கிறிஸ்தவர்களும் ஆசாரியர்களாயிருக்கிறார்கள். ஆகையால் பரிசுத்த அப்போஸ்தலனாகிய பேதுரு, ஜீவனுள்ள கல்லுகளைப்போல் ஞானமாளிகையாகவும் இயேசுகிறிஸ்து மூலமாய்ப் பராபரனுக்கு உகப்பிரியமான ஞானப்பலிகளைச்செலுத்தும் பரிசுத்த ஆசாரியக் கூட்டமாகவுங் கட்டப்படுங்களென்று சொல்லி, நாம் முன்னே கேட்ட [...]ைய வார்த்தைகளை விஸ்தரிக்கிறான்.[2] ஆகையால் [...]ம்ப[...]ாது கர்த்தருடைய கிருபையினால் எல்லாத் தேச[...]த்திய[...]ா கிறிஸ்த[...]ர்களும் மகா பராபரனுடைய ஆசாரியர்களாயி[...]க்கிறார்களென்[...]தைக் குறித்துச் சிந்திப்போமாக.

I. அவர்க[...]டைய ஞான ஆசாரிய உடுப்புகளின்னதுகளென்றும்,
II. அவர்[க]ளுடைய ஞான ஆசாரிய உத்தியோகமின்னதென்றுங் கேட்போம்.

I. தேவப[...]ுள்ள கிறிஸ்தவர்களுடைய ஞான ஆசாரிய உடுப்புகளின்ன[...] கேட்போமாக. மனுஷர் இன்னின்னாரென்று வழக்கமாய் அவர்கள் வஸ்திரங்களினால் அறியலாம். அப்படிப் பரிசுத்த அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் கிறிஸ்தவர்கள் தங்கள் ஆசாரிய[...]திரங்களைத் தரித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று புத்திசொல்[...]கிறான். அதற்கு முந்தின வாக்கியத்தில் பழைய வஸ்திர[...]களைப் போட்டுவிடுகிறதைக் குறித்துப் பேசியிருந்தான். ஏ[...]னென்றால், பழைய அழுக்கான வஸ்திரங்கள் மீதில் ஒருத்தனும் புதிய நல்லவஸ்திரங்களைத் தரித்துக்கொள்ளாமல், முதலாவது பழையவஸ்திரங்களைப் போட்டுவிட்டு, பிற்பாடு புது வஸ்திரங்களைத் தரித்துக்கொள்ளுவான். அப்படிக் கிறிஸ்தவர்களாகிய நாமும் முதலாவது கோபம் மூர்க்கந் துற்குணந் தூஷணம் [...]ப்பு முதலிய பழைய மனிதனென்கிற அழுக்கான வஸ்திரங்களைப்போட்டு விட்டுப் புதுமனிதனென்கிற நம்முடைய ஆசாரிய உடுப்புகளைத் தரித்துக்கொள்ளவேண்டும். மேலும் ஒவ்வொருவன் தன்தன் அந்தஸ்திற்கேற்றதான வஸ்

1 க. கொரி. ௰௪, ௩௩. [...] — 2 க. பே. ௨, ௫. —

திரங்களைத் தரித்துக்கொள்ளவேண்டும். தன் அந்தஸ்துக்கு மேலானவஸ்திரங்களைப் போடுகிறவனை மற்றவர்கள் அற்பமாக எண்ணுவார்கள். நம்முடைய திருபாக்கியத்திலே பின்னால் காட்டப்பட்டிருக்கிற ஞானவஸ்திரங்கள் கிறிஸ்தவர்களுக்கேற்றதாயிருக்கிறதற்கு அத்தாட்சியாகப் பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் முன்னால் கிறிஸ்தவர்கள் இன்னாரென்பதைச் சிலமேன்மையுள்ள வார்த்தைகளினால் காண்பிக்கிறான். அதாவது: கிறிஸ்தவர்களைப் பராபரனால் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்களும் பரிசுத்தரும் பிரியருமென்று சொல்லுகிறான். ஏனென்றால் பராபரன், தமக்கு முன்பாக நாம் பரிசுத்தவான்களுஞ் சிநேகத்தில் மாசற்றவர்களுமாயிருப்பதற்கு, நம்மை லோகத் தோற்றத்துக்கு முன்னே இயேசுகிறிஸ்துவுக்குள் தெரிந்துகொண்டு நம்மைத் தம்முடைய பிரியமான சித்தத்தின்படியே இயேசுகிறிஸ்து மூலமாய்த் தமக்குப் புத்திரசுவிகாரத்துக்கென்று முன்குறித்திருக்கிறார்[1]. நானுந் தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்களுக்குள்ளே இருக்கிறேனோவென்று நீ சந்தேகப்பட்டால், பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் இதிலே உனக்குக்காண்பிக்கிற ஞானவஸ்திரங்களை நீ சரியாய்த் தரித்துக்கொள்வாயாகில், நிச்சயமாகத் தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்களுக்குள்ளே இருக்கிறாயென்று உனக்குச்சொல்லுகிறேன். ஏதெனென்றால் பராபரனால் தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்களிடத்திலேயொழிய வேறொருவனிடத்திலும் பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறஅந்த நற்குணங்களெல்லாம் ஒருக்காலுங் கண்டு பிடிக்கப்படமாட்டாது. பராபரனால் தெரிந்து கொள்ளப்பட்ட உண்மையுள்ள கிறிஸ்தவர்களோவென்றால் தங்களுடைய விசுவாசத்தைச் சிநேகத்தினாலும் நற்கிரியையினாலும் பிரகாசிக்கப்பண்ணுவார்களே[2]. மேலும், பரிசுத்தவான்களுமாயிருக்கிறோம். ஏனென்றால் நாம் சுபாவத்தின்படியே கெட்டுப்போன பாவிகளாயிருந்தாலும், நாம் ஞானஸ்நானத்தின் முழுக்கினால் கழுவப்பட்டோம், பரிசுத்தமாக்கப்பட்டோம், நீதிமான்களாக்கப்பட்டோம். கர்த்தராகிய இயேசுவின் நாமத்தினாலும் நமது பராபரனுடைய ஆவியினாலுந்தானே[3]. நம்முடைய பெயர் நமது இரட்சகராகிய இயேசுவின் பரிசுத்த இரத்தத்தினால் பரமண்டலங்களிலிருக்கிற சீவ புஸ்தகத்திலெழுதியிருக்கிறது. நம்முடைய இருதயங்கள் பரிசுத்த ஆவியினாலே அபிஷே

1 எபே. க, ச—ரு. —2 மத். ரு, ௰சு; கலா. ரு, சு. —3 க.கொ. சு, ௰௧. —

கம் பண்ணப்பட்டுப் பராபரனுடைய தேவாலயங்களாயிருக்கிறது. மென்மேலும் ஞானப்பிரசங்கத்தினாலும் பாவமன்னிப்பினாலும் பரிசுத்த இராப்போசனத்தினாலும் பரிசுத்தமாக்கப்படுகிறோம். ஆகையால் கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம் உண்மையான விசுவாசத்தினால் பரிசுத்தராயிருக்கிறோமென்று சொல்வது பெருமையாயிராமல் நம்மைப் பரிசுத்தமாக்கின பராபரனுக்குச் செலுத்தும் நன்றியறிதலாயிருக்கிறது. இதைப்பற்றி மேன்மைபாராட்டாதவன், சபிக்கப்பட்டவன், ஏனென்றால் மேன்மை பாராட்டுகிறவன் கர்த்தருக்குள் மேன்மைபாராட்டக் கடவனென்பதாக எழுதியிருக்குதென்று நம்முடைய பிதாவாகிய லூத்தர் சொல்லுகிறான். அல்லாமலுந் தேவபத்தியுள்ள கிறிஸ்தவர்கள் பராபரனுடைய பிரியருமாயிருக்கிறார்கள். ஏனென்றால் பிரியமானவராகிய தம்முடைய நேசகுமாரனுக்குள் பராபரன்தாம் நம்முடைய மேன்மைக்கென்று தம்முடைய கிருபையினுடைய மகிமைக்குப் புகழ்ச்சியாக நம்மைத் தமக்குப் புத்திரசுவிகாரத்துக்கென்று முன் குறித்திருக்கிறார்[1]. மேலும் பாவத்தால் செத்துப்போனவர்களும் பராபரனுக்குச் சத்துருக்களுமான நம்மைப் பராபரன் தம்முடைய குமாரனைத் தந்த அத்தன்மையாய்ச் சிநேகித்து நம்மைக் கிறிஸ்துவுடனே கூட உயிர்ப்பித்தபடியினாலே இப்போது தம்முடைய கிருபையினாலும் விசுவாசத்தினாலும் ஞான ஐக்கியரோடிருக்கிறவர்களாகிய நமதுபேரில் அவர் அதிகப்பிரியமாயிருப்பாரல்லவா? அவர் நம்மில் ஒவ்வொருவருக்கும், அநாதி சிநேகத்தால் உன்னைச் சிநேகித்தேன், ஆனபடியால் கிருபையாய் உன்னை இழுத்துக்கொண்டேனென்று சொல்லுகிறார்[3]. இப்படியிருக்கிறதே தேவபத்தியுள்ள கிறிஸ்தவர்களுக்குண்டாயிருக்கிற மேன்மையுள்ள இந்தப்பெயர்களின் பேரிலே நாம் நம்முடைய செபங்களிலுஞ் சோதனைகளிலும் பாடுகளிலும் மரணத்திலும் நம்பிக்கையாயிருக்கலாம். நீ செபம்பண்ணும் போதெல்லாம் நீ பராபரனுடைய பிரியபிள்ளையாயிருக்கிறாயென்று நினைத்துக்கொண்டு, பிரியமுள்ளபிள்ளைகள் தங்கள் பட்சமுள்ள பிதாவை மன்றாடுவது போல நீயும் உன் பரமபிதாவை நோக்கித் தைரியத்தோடும் நம்பிக்கையோடுஞ் செபம்பண்ணுவாயாக. பொல்லாத ஆவி உன்னைச்சோதித்து, நீ கெட்ட பாவியென்று உன்னை அவிசுவாசம் அவநம்பிக்கை

1 எபே. க, ரு. —2 எபே. ௨, ரு—௬. —3 எரே. ௩௧, ௩; ஓ. ௰௧, ௪; க.யோ. ௪, ௯.

முதலிய கனபாவ தோஷங்களிலே உள்பதிந்தப் பிரயாசப்படும் போதெல்லாம் நீ பிசாசோடு எதிர்த்து நின்று, பராபரன் தெரிந்து கொண்டவர்களைக் குற்றஞ்சுமத்துபவனார்? பராபரன்தான் நீதிமான்களாக்குகிறவர், ஆக்கினைக்குள்ளாக்கத் தீர்ப்பவனார்? கிறிஸ்துதான் மரித்தவர், இதிலும் அதிகமாக அவரே எழுந்தவருமாமே, அவர் பராபரனுடைய வலது பாரிசத்திலுமிருக்கிறாரே, அவர் நமக்காக வேண்டுதலுஞ் செய்கிறாரே என்று[1] பிசாசைத் துரத்திப்போடு. உனக்குச் சிலுவை என்கிற துன்பங்களும் பாடுகளும் வரும்போதெல்லாம் நாம் எவர்களைச் சிநேகிக்கிறோமோ அவர்களைக் கடிந்துகொண்டு தண்டிக்கிறோமென்கிற பராபரனுடைய வசனத்தினால் ஆறுதலடைந்துகொள்[2]. பராபரன் தம்மைநோக்கி இரவும் பகலுங் கூப்பிடுகிறவர்களாகிய தாம் தெரிந்துகொண்டவர்கள் மேல் மகா சாந்தமாயிருந்து அவர்களுக்கு நியாயஞ் செய்யாதிருப்பாரோ, சீக்கிரத்திலே அவர்களுக்கு நியாயஞ் செய்வாரென்று நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்து சொல்லுகிறார்[3]. கர்த்தருடைய கிருபையினால் கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம் அவ்வளவு மேன்மையுள்ள பெயரைப் பெற்றுக்கொண்டவர்களாயிருக்கிறபடியினாலே, நம்முடைய மேன்மையுள்ள அந்தஸ்துக்கு ஏற்றதான மேன்மையுள்ள ஞான உடுப்புகளும் நமக்கு வேண்டியதாயிருக்குதென்பது விளங்குது. பழைய ஏற்பாட்டின் ஆசாரியரும் விசேஷமாய்ப் பிரதான ஆசாரியரும் பராபரனுடைய கட்டளையின்படியே எப்படி மேன்மையுள்ள வஸ்திரங்களைத் தரித்துக் கொண்டார்களோ, அப்படியே மகா பராபரனுடைய ஞான ஆசாரியராகிய நாமும் மேன்மையுள்ள ஞான உடுப்புகளைத் தரித்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் நமக்குப் புத்திசொல்லுகிறான். அதுகள் என்னவென்றால் மன உருக்கமான இரக்கமும் அன்பும் மனத்தாழ்மையும் மெத்தனவும் நீண்டசாந்தமுஞ் சிநேகமுஞ் சமாதானமுமாம். அதுகளில் ஒவ்வொன்றைக்குறித்துஞ் சுருக்கமாய்க் கேட்போமாக.

1. மன உருக்கமான இரக்கம். இரக்கஞ் செய்யாதவனுக்கு இரக்கமில்லாத நியாயத்தீர்ப்பு உண்டாகும். இரக்கமோவென்றால் நியாயத்தீர்ப்புக் கெதிராகவும் மேன்மை பாராட்டும்[4]. ஆகிலுந் தகுதியற்றவர்களுக்கு இரக்கஞ்

1 ரோம. அ, கூங. கூச.—2 எபி. யஉ, ௬ மு.—3 லூக். யஅ, எ. அ; ரோம. ... ரூ.—4 யாக். உ, யங.—

செய்ய வேண்டுமென்று இதினால் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதில்லை. ஏனென்றால் பொல்லாதவர்களுக்கு இரக்கஞ் செய்தால் அதினால் அநேகந்தரம் அவர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் அதிக சேதமுண்டாகும்[1]. மேலுங் கடவுளுள்ள இரக்கத்தையுங் குறித்து பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறதில்லை. மனஉருக்கமான இரக்கத்தைத் தரித்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்லுகிறான், அதாவது; மற்றவர்களுடைய துன்பத்தையும் நிர்ப்பந்தத்தையும் பார்க்கச் சகிக்காமையால் அவர்களுக்கு ஒத்தாசை செய்யவேண்டிய இரக்கமுள்ள மனது தேவை. அப்படி நம்முடைய கர்த்தர் இயேசுகிறிஸ்து வனாந்தரத்தில் பசியினால் தொய்ந்துபோன அநேகஞ் சனத்தைப்பார்த்து அவர்கள்பேரிலே மனதுருகுகிறேனென்று சொன்னார்[2]. மேலும் ஒருத்தன் மன உருக்கமான இரக்கமாயிருந்தால், அவன் இரக்கஞ்செய்ய ஆயத்தமாயிருப்பான். ஆகையால் இரக்கத்தை ஒருவஸ்திரத்தைப்போலத் தரித்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறான். அப்புறம் இரக்கமுள்ளவர்கள் பாக்கியவான்கள், ஏனென்றால் அவர்கள் இரக்கம் பெறுவார்கள்[3]. அப்படிச் சமாரியாவூரானான அந்தக் கைம்பெண்சாதி எலியா தீர்க்கதரிசியினிடத்தில் இரக்கஞ் செய்ததினால்தானே இரக்கம் பெற்றுக்கொண்டாள்[4].

2. அன்பு. மனஉருக்கமான இரக்கத்தோடே அப்போஸ்தலன் அன்பையுஞ் சேர்க்கிறான். ஏனென்றால் இவ்விரண்டுங் கூடியிருக்கவேண்டியது. அன்பும் பட்சமுமுள்ள வார்த்தை சவைப்பார்க்கிலும் நல்லது. ஆம், சிலவேளைகளிலே ஒரு பெரிய சவைப்பார்க்கிலும் பட்சத்தையும் அன்பையுங் காண்பிக்கிற முகமும் வார்த்தையும் அருமையானது. நல்ல மனுஷர்கள் இரண்டையுங் காண்பிப்பார்கள். பட்சமில்லாமலே கொடுக்கப்பட்ட சவு மனுஷனை விசனப்படுத்துகிறது. பராபரனிடத்திலும் இரண்டும் இணைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் பரிசுத்த அப்போஸ்தலன், நம்முடைய இரட்சகராகிய பராபரனுடைய அன்பும் நரசீவதயையும் பிரசன்னமான போது அவர் நம்மைத் தம்முடைய இரக்கத்தின்படியே இரட்சித்தாரென்கிறான்[5]. அப்படி நம்முடைய நாதர் இயேசுகிறிஸ்துவும் நரசீவதயையும் பட்சமும் அன்புமுள்ளவராக இந்தப் பூலோகத்திலே சஞ்சரித்தார்[6]. இந்த அன்பு பிர

1 எரே. கஅ, ய.—2 மாற். அ, உ.—3 மத். ரு, எ.—4 க. இரா. யஎ, யகூ.—5 தீத். ௩, ச—எ.—6 ...க். ..., உஉ.—

யோசனமாயிருக்குதென்று தாவீதின் சரித்திரத்திலே அறிகிறோம். ஏனென்றால் அபிகாயில் என்பவள் தன்னுடைய பட்சமுள்ள வார்த்தைகளினாலே தாவீதின் கோபத்தை நீக்கி அவன்மனதை மேற்கொண்டாள்[1].

3. மனத்தாழ்மை. மெய்யான தாழ்மை வார்த்தைகளின் தாழ்மையாய் மாத்திரமிராமல் மனத்தாழ்மையாயிருக்கிறது. திருஷ்டாந்தமாக, உரோமாபுரியிலிருக்கிற பாப்பு என்கிற கண்காணி வார்த்தைகளினாலும் எழுத்துக்களினாலுந் தன்னைக் கர்த்தாவின் அடியார்களுக்கு அடியானென்று சொல்லியுங் கிரியையினாலே மகத்துவமென்னப்பட்டதெல்லாத்துக்கும் மேலாய்த் தன்னை உயர்த்திப் பராபரனுடைய தேவாலயத்தில் தன்னைத்தான் தேவனென்று காண்பிக்கிறான்[2]. மெய்யான மனத்தாழ்மை நாம் நம்முடைய குறைவுகளையும் பெலவீனத்தையும் அறியவும் பராபரனுக்கு எல்லாவற்றிலும் பயப்படவும் மற்றவர்களைக் கனமாக எண்ணிக்கொள்ளவும் நம்மைப் போதிக்கிறது. இதிலும் நம்முடைய நாதர் இயேசுக்கிறிஸ்து நமக்கு உத்தமமான முன்மாதிரியாயிருக்கிறார். அவர் பாவிகளாகிய நமக்காகச் சிலுவையினுடைய மரணப்பரியந்தந் தம்மைத்தாழ்த்தி[3] என்னிடத்திலே கற்றுக்கொள்ளுங்கள், அதேனென்றால் மெத்தனவும் மனத்தாழ்மையுமாயிருக்கிறேனென்கிறார்[4]. பராபரனாகிய அவர் இவ்வளவு மனத்தாழ்மையாயிருக்கிறபடியினாலே மனுஷர்களாகிய நாம் நம்முடைய பெருமைக்காகவும் அகந்தைக்காகவும் முழுமனதோடும் வெட்கப்படவேண்டும். மனத்தாழ்மையானது மாத்திரம் ஊசியின் காதளவாய் இடுக்கமாயிருக்கிற வான இராச்சியத்தின் வாசலுக்குள் நுழையும். ஐசுவரியத்தினாலும் பெருமையினாலும் வருகிற மேட்டிமையோ அதுக்குள் எப்படி நுழையும்.

4. மெத்தனவு. இயேசுநாதரை ஏற்றுக்கொள்ளாதே போனசமாரியர் மீதில் அக்கினி இறங்கி அவர்களை அழிக்கவேண்டுமென்றிருந்த சீஷர்களை அவர் அதட்டி, நீங்கள் எந்த ஆவியின் சம்பந்தமென்றறியீர்களோ, ஏனெனில் மனுஷனுடைய குமாரன் மனுஷருடைய ஆத்துமாக்களைக் கெடுக்கவல்ல அதுகளை இரட்சிக்கவந்தாரென்றார்[5]. கோபத்துக்கு ஒதுங்கிப்போய்ப் பராபரனுடைய கோபாக்கினைக்கு இடங்கொடுங்களென்று கொஞ்சத்துக்கு முன்னே கேட்-

1 க. சாமு. உரு, உ௩ மு. —2 உ. தெச. உ, ச. —3 பிலி. உ, ரு மு. —4 மத். ௧௧, உகூ. —5 லூக். கூ, ருச—ருசா. —

டோம்[1]. அப்படி யோசேப்பு தன் சகோதரர் பேரில் மெத்தனவாயிருந்தான்[2]. அப்படி மோசே பூமியிலிருக்கிற சகல மனிதரைப் பார்க்கிலும் மகா சாந்தகுணமுள்ளவனாயிருந்தான்[3]. அப்படித் தாவீது இராசாவுந் தன் சத்துருக்களின் பேரிலே மிகுந்த சாந்தமுள்ளவனாயிருந்தான்[4]. மெத்தனவும் பிரயோசனமாயிருக்குதென்று ஆபிரகாம் லோத் என்பவர்களுடைய சரித்திரத்திலே அறியலாம்[5].

5. நீடிய சாந்தம். இந்த நற்குணம் முந்தின நற்குணத்தோடே அவசியமாய் இணைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். இதை நாம் எப்படிச் சாதிக்கலாமென்பதற்குப் பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் இரண்டு திருஷ்டாந்தங்களைக் கூட்டிச்சேர்க்கிறான்.

முதலாவது. ஒருத்தரை ஒருத்தர் பொறுத்திருங்களென்கிறான். நாமெல்லாரும் வெகுவாய் இடறுகிறபடியினாலே[6] நமக்குள் பெலத்திருக்கிறவர்கள் பெலனற்றவர்களுடைய பெலவீனங்களைச் சுமக்கவேண்டும்[7].

இரண்டாவது. ஒருத்தன் பேரில் ஒருத்தனுக்குக் குறையுண்டாயிருந்தால், கிறிஸ்து உங்களுக்கு மன்னித்ததுபோல நீங்களும் ஒருத்தருக்கொருத்தர் மன்னியுங்களென்கிறான்[8].

6. சிநேகம். இது நம்முடைய ஞான ஆசாரிய வஸ்திரங்களில் பிரதானமானது. ஆம், அது பிரதான ஆசாரியனுடைய சால்வையைப்போலிருக்கிறது[9]. ஆகையால் பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் நம்முடைய கிருபாக்கியத்திலே, முந்தின எல்லா வஸ்திரங்களுக்கும் மேலாக சிநேகத்தையே தரித்துக் கொள்ளுங்கள். அதேனென்றால் இது பூரண நற்குணத்தின் கட்டாயிருக்குதென்று சொல்லுகிறான். நான் எனக்குண்டானதெல்லாத்தையும் ஏழைகளுக்கு அசனத்துக்காகப் பகிர்ந்துகொடுத்து, நான் சுட்டெரிக்கப்பட என் சரீரத்தை ஒப்புக்கொடுத்தாலுஞ் சிநேகம் எனக்கில்லாதிருந்தால் எனக்கொரு பிரயோசனமுமில்லை[10]. சிநேகம் மற்ற எல்லா நற்குணங்களையும் பராபரனுக்கு முன்பாகச் செல்லப்பண்ணுகிறது. அதுகளெல்லாம் அதிலடங்கியிருக்கிறது. மேலும் சிநேகத்திலே விசுவாசிகள் ஒருவரோடொருவர்

1 ரோம. ௰உ, ௰௯. —2 க. மோ. சரு, சமு. —3 ச. மோ. ௰உ, ௩. —4 க. சாமு. உச, ௭; உ. சாமு. ௰௬, ௯ மு. —5 க. மோ. ௰௩, ௮ மு. —6 யாக். ௩, உ. —7 ரோம. ௰ரு, க. —8 மத். ௬, ௰ருமு; கொலோ. ௩, உகமு. —9 உ. மோ. உ௮, ௩௧. —10 க. கொரி. ௰௩, ௩. —

இணைக்கப்படுகிறார்கள்[1]. அப்படிச் சிநேகம் பூரணச்சற்குணத்தின் கட்டாயிருக்கிறது.

7. சமாதானம். பராபரனுடைய சமாதானம் உங்களிருதயங்களில் ஆளக்கடவது. ஏனென்றால் அதுக்கு நீங்கள் ஒரே சரீரமாயிருக்க அழைக்கப்பட்டவர்களுமாமே யென்று அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறான். அப்படி நம்முடைய நாதர் இயேசுகிறிஸ்துவுந், சமாதானத்தை நடத்துகிறவர்கள் பாக்கியவான்கள், அதேனென்றால் அவர்கள் பராபரனுடைய புத்திரரென்னப்படுவார்களென்கிறார்[2]. கடைசியாக, பராபரன் நம்மை நசிக்கேட்ட அவ்வளவு மேன்மையுள்ள ஞான ஆசாரிய உடுப்புகளால் உடுத்துவித்திருக்கிறதற்காக நாம் நன்றியறிந்தவர்களாயிருக்கவேண்டுமென்று அப்போஸ்தலன் நமக்குப் புத்திசொல்லுகிறான். அதுவுந்தவிர நாம் ஒருவருக்கொருவரும் எல்லாவற்றிற்காகவும் நன்றியறிந்தவர்களாயிருக்கவேண்டும். ஆகையால் பிரியமானவர்களே! நீங்களும் உங்கள் ஆசாரிய அழைப்பையுந் தெரிந்துகொள்ளுதலையும் உறுதியாக்க அதிகச்சாக்கிரதையாயிருந்து[3] இந்த உங்களுடைய ஆசாரிய உடுப்புகளைத் தரித்துக்கொண்டவர்களாக உங்கள் விசுவாசத்தில் புண்ணியத்தையும் புண்ணியத்திலே அறிவையும் அறிவிலே இச்சையடக்கத்தையும் இச்சையடக்கத்திலே பொறுமையையும் பொறுமையிலே தெய்வபக்தியையுந் தெய்வபக்தியிலே சகோதர சிநேகத்தையுஞ் சகோதர சிநேகத்திலே பொதுப் பட்சத்தையுங் காண்பித்துவழங்குங்களே[4].

II. ஞான ஆசாரியர்களாகிய நம்முடைய ஞான உத்தியோகம் இன்னதென்பதையுங் குறித்து இன்னஞ் சுருக்கமாய்க் கேட்போமாக. அது போதகத்திலும் நடக்கையிலும் விளங்கவேண்டியது.

1. போதகம். எல்லாவற்றிற்கு முந்த ஆசாரியருடைய போதகஞ் சரியாயிருக்கவேண்டும். அப்படி ஞான ஆசாரியராகிய கிறிஸ்தவர்களெல்லாருந் தங்களுக்குள்ளே வீண் கதைகளுமல்ல மனுஷப்பாரம்பரைகளுமல்ல, கிறிஸ்துவினுடைய வசனமே பரிபூரணமாகவும்[5] எக்காலமாகவும் வாசமாயிருக்கும்படிக்குப் பிரயாசப்படவேண்டும். மேலும் எல்லா ஞானத்தோடுமென்று அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறான். அதற்கு அர்த்தம்; கிறிஸ்துவினுடைய திருவசனத்தை விசு-

[1] அப். உ, சகூ. ச, கூஉ; சங். எகூ, க.—[2] மத். ரு, கூ.—[3] உ. பே. க, ய.—[4] உ. பே. க, ரு—எ.—[5] கொலோ. ௩, கசு.—

வாசப்பிரமாணத்தின்படியே சரியாய் விஸ்தரிக்கவேண்டும். தீர்க்கதரிசனமானாலும் விசுவாசப்பிரமாணத்துக்கு ஒத்ததாயிருக்கக் கடவதென்று மூன்றுவாரத்துக்கு முன் கேட்டோம்[1]. மேலும் ஞான ஆசாரியராகிய உண்மையுள்ள கிறிஸ்தவர்கள் கிறிஸ்துவினுடைய வசனத்தினாலுந் தொகையாக அது அடங்கியிருக்கிற ஞானஉபதேசக்குறிப்பிடத்தினாலுஞ் சங்கீதங்களாலுங் கீர்த்தனங்களாலும் ஞானப்பாட்டுகளாலும் ஒருவரையொருவர் போதிவித்து ஒருவருக்கொருவர் புத்திசொல்லிக்கொண்டு, தங்களிருதயங்களில் கர்த்தருக்கு இனிதாய்ப்பாடுவார்கள். மேலும் அதைக்கோவில்களிலே மாத்திரமல்ல பள்ளிக்கூடங்களிலும் வீடுகளிலுஞ் செய்வார்கள். வாயினாலும் உதடுகளினாலுமாத்திரமல்ல முழு இருதயத்தாலுமேயாம். அப்படி நம்முடைய நாதர் இயேசுகிறிஸ்துவும் எல்லாத்தேவபத்தியுள்ள மனிதர்களுஞ் செய்தார்களென்றும் பரமண்டலங்களிலிருக்கிற பரிசுத்த தேவதூதர்களும் பரிசுத்தவான்களும் இடைவிடாமல் செய்துகொண்டு வருகிறார்களென்றும் அறிந்திருக்கிறோம்.

2. நடக்கை. ஆசாரியர்கள் சரியான போதகத்தின்படியே சரியான பரிசுத்த நடக்கையாய் நடக்கவும்வேண்டும். அவர்கள் சொல்லியுஞ் செய்யாதே போகிறார்களென்று நம்முடைய நாதர் இயேசுகிறிஸ்து மோசேயினுடைய ஆசனத்தின்மேல் உட்கார்ந்திருந்த வேதபாரகரையும்பரிசேயரையுங் கடினமாய்க் கடிந்துகொண்டார்[2]. ஞான ஆசாரியராகிய கிறிஸ்தவர்களெல்லாரும் ஞான ஆசாரியருக்கு ஏற்றதான நல்லநடக்கையாய் நடந்து, தாங்கள் வார்த்தையிலாகிலுங் கிரியையிலாகிலும் என்னசெய்தாலும் அதை எல்லாங் கர்த்தராகிய இயேசுவின் நாமத்திலேசெய்து அவர் முன்னிலையாகப் பிதாவாகிய பராபரனை ஸ்தோத்திரிக்கவேண்டும். ஏனென்றால் நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவையும் அவருடைய நாமத்தையுமல்லாமல் நாம் ஒன்றுஞ் செய்யக்கூடாது[3]. அவரையல்லாமல் செய்யும் எல்லாவேலையையுங்குறித்து எழுதியிருக்கிறதாவது, நீங்கள் இருட்டோடு எழுந்து நேரப்படவேலையிலே தரித்து வருத்தங்களுள்ள அப்பத்தைச்சாப்பிடுகிறது விருதாவாயிருக்கிறதென்பதும்[4], யோசனையை யோசியுங்கள் அது அவத்தமாகும், வார்த்தையைவசனியுங்கள் அது நிற்காதென்பதுந்தான்[5]. கடைசி-

[1] ரோம. ௰உ, எ.—[2] மத். உங. ங.—[3] யோவா. ௰ரு, ரு.—[4] சங். ௱உஎ, உ.—[5] ஏசா. அ, ௰.—

யாக ஞான ஆசாரியர்களாகிய உண்மையுள்ள கிறிஸ்தவர்க ளெல்லாருந் தங்கள் கர்த்தரும் இரட்சகருமாகிய இயேசுகி றிஸ்து முன்னிலையாகப் பிதாவாகிய பராபரனை எல்லாவற் றிற்காகவும் ஸ்தோத்திரிக்கிறதோடு தங்கள் வேலையைச் செய்து முடிப்பார்கள். ஏனென்றால் நீ பராபரனுக்கு ஸ்தோத்திரத்தைப் பலியிடு என்றும், தோத்திரத்தைப் பலி யிடுகிறவன் நம்மை மகிமைப்படுத்துகிறான், இப்படிவழியை ஆயத்தப்படுத்துகிறவனுக்குப் பராபரனுடைய இரட்சிப் பைக் காண்பிப்போமென்று மொழிந்திருக்கிறது[1]. ஆகை யால் நாமும் இத்தப்பிரசங்கத்தைக் கேட்டுமுடித்து நம்மு டைய கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் முன்னிலையாக நம் முடைய பிதாவாகிய பராபரனை ஸ்தோத்திரிக்கக்கடவோம்:

கர்த்தாவே, உம்மைச்சகல
சனங்களும் புகழ,
கர்த்தாவே, உமக்கேற்கிற
பலனைப் பூமிதர,
திரியேக கர்த்தர் நங்களை
ஆசீர்வதிப்பாராக,
எல்லார்திரளும் அவரை
தெய்வீக பயமாக
பணிவதாக, ஆமென். —(பிரார். ௬௭, ௫).

மகிமை விளங்குதலின் பண்டிகைக்குப் பிந்தின ஆறாம் நாயிற்றுக்கிழமை.

நிருப. உ. பே. க, ௰௬—உக.

இந்த நிருபவாக்கியம் இந்நாளுக்குக் குறிக்கப்பட்ட சுவிசேஷவாக்கியத்தோடே மிகவும் சம்பந்தமாயிருக்கிறபடியி னாலே, அது நம்முடைய முற்பிதாக்களால் இந்த நாயிற்றுக் கிழமைக்கு நிருபவாக்கியமாகத் தெரிந்து கொள்ளப்பட் டது. இவ்விரண்டிலும் நம்முடையகர்த்தர் இயேசுகிறிஸ்து தாபோர் என்கிற பர்வதத்தின்மேல் மறுரூபமாய் மகிமைப் படுத்தப்பட்டதைக் குறித்துக்கேட்கிறோம். என்றாலும் வித்தி யாசங்களுமுண்டு; அதாவது, சுவிசேஷவாக்கியத்திலே

[1] சங். ௫௰, ௰௪, உங.—

இயேசுநாதர் மறுரூபமாக்கப்பட்ட சரித்திரந்தானே விவரிக் கப்பட்டிருக்கிறது. நிருபவாக்கியத்திலோ யோவான் யாக் கோபு என்றவர்களோடு கூடப்பர்வதத்தின்மேலே கர்த்தரு டைய மகிமையைக்கண்ட அப்போஸ்தலனாகிய பேதுரு ஒரு விசேஷித்த நோக்கத்திற்கென்று விசுவாசிகளுக்குப் பர்வ தத்தின் மேல் நடந்ததை நினைப்பூட்டுகிறான். அந்தநோக் கம் என்னவென்றால், கிறிஸ்தவர்களுடைய விசுவாசத்தைத் திடப்படுத்தவுங் கிறிஸ்தவர்கள் அபத்தமானதைப் புகுத்து கிற[1] கள்ளப்போதகருக்கு எச்சரிக்கையா யிருக்கும்படிக் கும் பராபரனுடைய மெய்யான வெளிப்படுத்தல்கள் எவ்வித மாயிருக்குதென்று அவர்களுக்குக்காண்பிக்கவும் விரும்புகி றான். அப்பேர்ப்பட்டகள்ளப்போதகர் அப்போஸ்தலருடைய காலத்திலும் அநேகரை மோசம்போக்கினபடியினாலே, தன் கூடாரத்தைப்போட்டுவிடக் குறுகிவந்த[2] பேதுரு அப் போஸ்தலன் அதற்காகத் துக்கப்பட்டு, எப்போதும் உங்க ளுக்கு இதுகளை நினைப்பூட்ட நான் அசதியாயிருப்பதில்லை யென்று சொல்லுகிறான் (௰உ-ம் வசனம்). நமக்குள்ளுங் கள்ளப்போதகரிருக்கிறபடியினாலும், நம்முடைய விசுவாச மும் அதிகமதிகமாய்ப் பெலன்கொண்டு அதிகரிக்கவேண் டியபடியினாலும், நாமிப்போது கர்த்தருடைய கிருபையி னால் நம்முடைய நிருபவாக்கியத்தின்படியே, நம்முடைய விசுவாசம் எப்படி வேரூன்றி உறுதிப்படுமென்பதைக் குறித் துச் சிந்திப்போமாக.

I. நாம் சூட்சமான கட்டுக்கதைகளைப்பார்க்கிலும் பராபரனுடைய சாட்சிகளை அதிகக்கனமாக எண்ணிக்கொள்ளுகிறதினாலும்,

II. நம்முடைய இருதயங்களில் வெள்ளி உதிக்குமட்டும் வெளிச்சமாகிய கர்த்தருடைய திருவசனத்தைக் கவனித்துக்கொள்ளுகிறதினாலுமேயாம்.

I. சூட்சமான கட்டுக்கதைகளைப் பார்க்கிலும் பராபர னுடைய சாட்சிகளை நாம் அதிகக்கனமாக எண்ணிக்கொள் ளுகிறதினாலே நம்முடைய விசுவாசம் உறுதிப்பட்டு வே ரூன்றலாம். பரம காரியங்களிலே திடவுஸ்திவாரம்போட உண்மையாய் விரும்புகிற எல்லாருக்கும் ஒரேகாரியத்தைப் பற்றி ஒருசந்தேகமிராது; அதாவது; நாம் நம்முடையசொந் தப் புத்தியினாலே பரமகாரியங்களை அறிந்து கொள்ளக்கூட வே கூடாது என்பதுதான். ஏனென்றால் சீஷர்கள தங்களுக் குத் தாங்களே வாத்திமார்களாயிருக்கக் கூடாது. ஆகிலும்

[1] மிகா. உ, ௰க.—[2] உ. பே. க, ௰௪.—

மனுஷர்கள் தங்கள் புத்தியினல் பரம இரகசியங்களை ஆராய்ந்துபார்க்க எக்காலத்திலும் மெத்தவும் பிரயாசப்பட்டார்கள். ஆனல் காண்கிறதற்குக் கண்ணைமாத்திரம் போதாது, அதற்கு வெளிச்சமும் வேண்டியதவசியமாயிருக்கிறது. நம்முடைய புத்தியுங் கண்ணைப் போலிருக்கிறது. அது பராபரனுடைய வெளிப்படுத்தலென்கிற வெளிச்சத்தின்றியே பரம காரியங்களைப் பார்க்கக்கூடாது. அதையல்லாமல் மனுஷீகப்புத்தி திவ்வியகாரியங்களைப் பற்றி அறிகிறதும் போதிக்கிறதுமெல்லாஞ் சூட்சமான கட்டுக்கதைகளைப் போலிருக்கிறது. இத்தேசத்து அஞ்ஞானிகளும் அவர்களுக்குக் குருட்டுவழிகாட்டிகளாகிய பாப்பாரும், பிரமா விஷ்ணு சிவன் முதலிய அநேகமாயிரம் பொய்த்தேவர்களைக் குறித்துச்சொல்லுகிற தெல்லாஞ் சூட்சமான கட்டுக்கதைகளாயிருக்கிறதே யொழிய பராபரனுடைய மெய்யான வெளிப்படுத்துதலல்லவே. சோதனையின் வேளையிலும் மரண அவஸ்தையிலும் அது அவர்களுக்குஞ் சற்றேதெரிய வருகிறது. ஏனென்றால் அந்தச்சூட்சமான கட்டுக்கதைகள் ஆறுதலையும் பெலத்தையும் அளிக்கத் தக்கதாயிருக்கிறதில்லை. ஆகையால் பரிசுத்த அப்போஸ்தலனாகிய பேதுரு நம்முடைய கிருபவாக்கியத்திலே கிறிஸ்தவர்களை எச்சரித்து, சூட்சமான கட்டுக்கதைகளைப் பின்பற்றினவர்களாய் உங்களுக்கு நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய வல்லமையையும் வருகையையும் நாங்கள் அறிவிக்கவில்லையென்று சொல்லுகிறான். இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய வல்லமை என்னவென்றால், அவர் நம்முடைய கண்கள் காணுமல் தம்முடைய திருவசனத்தினாலே எல்லாவற்றையும் ஆளுகை செய்துகொண்டு வருகிறதுதான். அவருடைய வருகையோ என்னவென்றால், கடைசிநாளிலே உண்டாகும் அவருடைய ஆக்கினையின் வெளிப்படுதலாம். அப்போஸ்தலருடைய காலத்திலே சூட்சமான பலவித கட்டுக்கதைகள் வழங்கிவந்தது. ஏனெ[illegible] என்பவர்கள் பரமண்டலங்களுக்கு ஏறினகதைகளும் வேறேபொய்க்கதைகளும் அநேகரால் ஆசையோடு வாசிக்கப்பட்டு, அநேகரைச் சுவிசேஷத்தையுங் கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவையும் விசுவாசியாதபடி மோசம்போக்கிறது. ஏனென்றால் அந்தப்பொய்ப் புஸ்தகங்களிலே சுவிசேஷத்தில் நமக்கு வெளிப்படுத்தப்படாத காரியங்களாகிய தேவதூதர்களுடைய வரிசைகள் பெலன்கள் மகிமையையும் தன்மைகளின் தன்மைகளையும் நரகத்

தின் வேதனைகளையும் அறிந்துகொள்ளலாமென்று அவர்கள் எண்ணிச் சுவிசேஷத்தைப்பார்க்கிலும் அந்தக்கட்டுக்கதைகளை அதிகக்கனமாக நினைத்துமோசம் போனார்கள். அதையும் பற்றிப் பரிசுத்த அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் நம்மை எச்சரித்துப் புளித்ததாகிய கொஞ்ச மா பிசைந்தமாவையெல்லாம் உப்பப்பண்ணுகிறதென்றுசொல்லுகிறான்[1]. அப்பேர்ப்பட்ட பொய்யான புஸ்தகங்களையும் பொதுவாய்ச் சுவிசேஷத்துக்குமேலான இரகசியமுள்ளகாரியங்களை அறிவிக்கிற புஸ்தகங்களையும் வின்வித்தைக்காரருடைய புஸ்தகங்கள் செய்கைகளையும்[2] உண்மையுள்ள கிறிஸ்தவர்கள் அறியாமல், அதுகளெல்லாவற்றிலும் கர்த்தருடைய நாமத்தினாலே எதிர்த்துநிற்பார்கள். அவர்கள் சூட்சமான அந்தக் கட்டுக்கதைகளெல்லாவற்றையுந் தள்ளிப்போட்டுக், கர்த்தருடைய திருவசனம் மாத்திரமே மெய்யான பராபரனுடைய வெளிப்படுத்தலாயிருக்கிறதென்று நிச்சயித்திருந்து இதுவே இரட்சிப்புக்குப் போதுமானதென்றறிந்து, அந்த வின்கதைகளையல்ல கர்த்தருடைய உத்தரவின்படி வேத எழுத்துக்களையே ஆராய்ந்து பார்ப்பார்கள்[3]. மேலும் அவர்கள் அந்தவின்கதைகளின்படி அல்லது தங்கள் சுயத்தோற்றலின்படி வேத எழுத்துக்களைப்புரட்டவும்மாட்டார்கள். பராபரனுடைய சாட்சிகளாகிய அப்போஸ்தலருக்கு வேறேவிதமான உறுதியுள்ள திட்சசாட்சிபிதாவாகிய பராபரனால்தானே அவருடைய நேசகுமாரனாகிய இயேசுகிறிஸ்துவைப்பற்றிக் கொடுக்கப்பட்டது. அதைக்குறித்து, அவர் பிதாவாகிய பராபரனாலே கனமும் மகிமையும்பெற்று; இவர் நாம் பிரியமாயிருக்கிற நம்முடைய நேசகுமாரனாயிருக்கிறாரென்கிற சத்தம் அவருக்கு மகாமேன்மையான மகிமையிலிருந்து வருகிறபோது, அவருடைய மகத்துவத்தைக் கண்ணாரக்கண்டவர்களாய் அதை உங்களுக்கு அறிவித்தோம்; இந்தச்சத்தத்தை நாங்கள் அவரோடேகூடப் பரிசுத்த பர்வதத்திலிருக்கையில் வானத்திலிருந்து வரக்கேட்டோமென்று நம்முடைய கிருபவாக்கியத்திலே பரிசுத்தபேதுருவும், பிதாவுக்கு ஒரேபேறானவரின் மகிமையாக அவருடைய மகிமையைக் கண்டோமென்று பரிசுத்தயோவானுஞ்[4] சாட்சிகொடுக்கிறார்கள். கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்து இந்தப்பூமியிலே மிகுந்த தாழ்மையான ஊழியக்காரனுடைய ரூபத்தைத்தரித்துக்கொண்டு[5] சஞ்

1 கலா. ரு, கூ.—2 அப். யகூ, யகூ.—3 யோவா. ரு, ஙகூ.—4 யோவா. க, கச; க. யோவா. க, க—ங.—5 பிலி. உ, எ.—

சரிக்கையிலே வழக்கப்படி அவருக்குள்ளான மகிமை வார்த்தையினாலுங் கிரியையினாலுமே ஒழிய மனுஷர்களுக்கு வெளிப்படவில்லை. அவருடைய புறம்பான அந்தத் தாழ்மையினால் கர்த்தருடைய விசேஷித்த சாட்சிகளாகத் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட அப்போஸ்தலர் இடறல்படாதபடிக்குப் பிதாவாகிய பராபரன் அவர்களுக்குத் தமது நேசகுமாரனுடைய மகிமையை அந்தப் பர்வதத்தின்மேலே ஒரு விசேஷித்த பிரகாரமாக வெளிப்படுத்தப் பிரியசித்தமாயிருந்தார். அந்தச் சமயத்திலே அவர்கள் புது ஏற்பாட்டின் மகிமை எவ்வளவு மேன்மையாயிருக்குமென்று முன்ருசிபார்த்தார்கள்[1]. தாங்கள் கண்ணாரக்கண்ட கர்த்தருடைய மகிமையை அப்போஸ்தலர் தங்கள் சீவ நாட்களெல்லாம் மறவாமல் அடிக்கடி அதைப்பற்றிச் சாட்சிகொடுத்தார்களென்று வயதுசென்றவனாயிருந்த பேதுரு நம்முடைய நிருபவாக்கியத்திலே வெகுவசனமாய்ச் சொல்லுகிறதினாலே அறியலாம். அந்தச்சமயத்திலே அவர்கள் கர்த்தருடைய மகிமையைக் கண்ணாரக் கண்டதைப்பார்க்கிலும் பிதாவாகிய பராபரனுடைய வாயிலிருந்து புறப்பட்டுக் குமாரனாகிய இயேசுகிறிஸ்துவுக்குச் சாட்சிகொடுத்த சத்தத்தை அவர்கள்கேட்டது அதிகமாயிருந்தது. அதினால் அவர்கள் கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்து பராபரனுடைய சொந்த குமாரனென்று அறிந்துகொண்டார்கள்.

பிரியமானவர்களே, நாமுங் கர்த்தருடைய மகிமையைக் காணும்படிப் பரிசுத்த பர்வதத்தின்மேலே எப்போது நிறுத்தப்படுவோமென்றால், கர்த்தருடைய கிருபையினால் மறுமையிலே பரம சீயோனென்கிற பர்வதத்திலுஞ் சீவனுள்ள பராபரனுடைய பட்டணமாகிய பரம எருசலேமிலும் நாம் சேரும்போதுதான். அப்போது நாமும் நம்மைச் சிநேகித்து நம்மை மீட்டிரட்சித்தவரும் நாம் காணாமல் விசுவாசித்துச் சிநேகித்தவருமாகிய இயேசுகிறிஸ்துவை அவருடைய மகிமையில் முகமுகமாய்த் தரிசித்து, ஆண்டவரே! நாம் இங்கே இருக்கிறது நல்லதென்று[2] களிகூருவோம். மேலும் இக்காலத்திலும் இயேசுநாதர் தம்முடைய திருவசனத்தினாலும் விசேஷமாய்ப் பரிசுத்த இராப்போசனத்தினாலும் நம்மைத் தம்முடைய பரமமகிமையையுந் தம்முடைய ஐக்கியத்திலுள்ள மோட்சத்தையுஞ் சிலவேளைகளிலே முன்ருசிக்கப்பண்ணுகிறார். அப்படிப்போல் பராபரன் தம்முடைய திரு

[1] உ. கொரி. ௩, ௭—௯. [2] மத். ௰௭, ௪.

வசனத்தினாலும் ஞானப்பிரசங்கத்தினாலும்: இவர் நாம் பிரியமாயிருக்கிற நம்முடைய நேச குமாரனாயிருக்கிறார், இவருடையசொல் கேளுங்களென்கிற சத்தத்தை நம்மையும் அடிக்கடிக் கேட்கப்பண்ணுகிறார். ஒருவன் ஒருவிசையாகிலுங் கர்த்தருடைய திருவசனத்தினாலுண்டாகும் மகிமை விளங்குதலையும் புத்திக்குமேலான மோட்சத்தையுங் கண்டறிந்து அனுபவித்தானேயாகில் அவன் அருட்சமான கட்டிக்கதைகளையெல்லாந் தள்ளிப்போட்டு, பெத்தானியா ஊர் மரியாளைப்போல் இயேசுவின் பாதத்தண்டையிலே உட்கார்ந்து அவருடைய திருவசனத்தினால் அவருடைய மகிமையை அதிகமதிகமாய் அறிந்துகொள்ளவும் அவருடைய மோட்சத்தை ருசிக்கவுமே ஒழிய வேறொன்றையுந் தேடவும் ஆசிக்கவுமாட்டான்.

௩௧. நம்முடைய இருதயங்களில் வெள்ளி உதிக்குமட்டும் வெளிச்சமாகிய கர்த்தருடைய திருவசனத்தைக் கவனித்துக் கொள்ளுகிறதினாலே நம்முடைய விசுவாசம் உறுதிப்பட்டு வேரூன்றலாம் என்பதைப்பற்றி இன்னங் கேட்போமாக. மகாதிடமான தீர்க்கதரிசனவசனமும் நமக்குண்டு, பொழுதுவிடிந்து உங்களிருதயங்களில் வெள்ளி உதிக்குமட்டும் நீங்கள் இருளான ஸ்தலத்தில் பிரகாசிக்கிற வெளிச்சமாகிய அதைக்கவனித்திருக்கிறது நற்செய்கையாயிருக்குமென்று பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் நம்முடைய நிருபவாக்கியத்திலே சொல்லுகிறான். எந்தத் தீர்க்கதரிசன வசனத்தைக் குறித்துச் சொல்லுகிறானென்றால், பழைய ஏற்பாட்டின் புஸ்தகத்திலிருக்கிற தேவவசனத்தைக் குறித்துத்தான். அது கிறிஸ்தவர்களாகிய நமக்கு மகாதிடமும் அதிகத்திடமுமாயிருக்கிறது. ஏனென்றால் அந்தத் தீர்க்கதரிசிகள் நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவைக்குறித்து அறிவித்தது அவருக்குள் நிறைவேறினபடியினாலே, அவர்கள் கர்த்தருடைய நாமத்தினாலே சொன்ன வார்த்தைகளெல்லாம் மெய்யும் நிச்சயமுமென்று அறிந்திருக்கிறோம். அதுவுந்தவிர கிறிஸ்தவர்களாகிய நமக்குப் புதிய ஏற்பாட்டின் புஸ்தகத்திலடங்கியிருக்கிற அதிகமேன்மையுள்ள கர்த்தருடைய திருவசனமுமுண்டு. இப்போதும் பழைய ஏற்பாட்டிலுள்ள தீர்க்கதரிசன வசனத்தைக் கவனித்திருக்கிறது நற்செய்கையாயிருந்தால், நாம் புதிய ஏற்பாட்டின் திருவசனத்தைக் கவனித்திருக்கிறது எத்தனைக்கு அதிக நற்செய்கையாயிருக்கும். வரப்போகிற கிறிஸ்துவைக் குறித்துந்

தீர்க்கதரிசனம் உரைத்த தீர்க்கதரிசிகள் சொன்னதை நாம் கேட்கவேண்டியதாயிருந்தால், கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய மகிமையைக்கண்ட அப்போஸ்தலர் சொன்னதை நாம் அதிக ஆத்துமப்பசிதாகத்தோடும் பக்திவைராக்கியத்தோடுங் கேட்கவேண்டுமல்லவா. பழைய ஏற்பாட்டிலும் புதியஏற்பாட்டிலுமுள்ள வேதஎழுத்துக்களைக் கவனிக்கிறது நற்செய்கையாயிருக்கும். ஆகையால் அதுகளைக்கவனிக்காமல் அசட்டைபண்ணுவது துர்ச்செய்கையாமே. பராபரனுடைய திருவசனமே நம்முடைய விசுவாசத்தை வேரூன்றப்பண்ணவும் உறுதிப்படுத்தவுந் தக்கதாயிருக்கிறது. மனுஷர்களுடைய புஸ்தகங்களை வாசித்துப்படிப்பது மெத்தவும் நல்லதாயிருந்தாலும், அதுகளை எச்சரிக்கையோடே வாசித்துத் திருவசனத்தின்படியே சோதித்தறியவேண்டும். மேலுந் திருவசனம் இருளானஸ்தலத்தில் பிரகாசிக்கிற வெளிச்சமாயிருக்கிறது. இருட்டான ஸ்தலமென்னவென்றால் நம்முடைய சுபாவமான இருதயமும் பொதுவாய் இந்த லோகமுந்தானே. நாம் வேதஎழுத்துக்களை அறிந்துகொள்ளாதேபோனால், அதுவேத எழுத்துக்களின் குற்றமாயிராமல் இருட்டான நம்முடைய கண்களின் குற்றமாயிருக்கும். நாம் அதிகப் பக்திவைராக்கியத்துடனே கர்த்தரைநோக்கி, உமது வேதத்திலுள்ள அதிசயங்களை நான் பார்க்கிறதற்காக என்கண்களைத் திறவுமென்று கெஞ்சிக்கேட்டால் நமக்குக்கிடைக்கும்[1]. மேலும் பொழுது விடிந்து நம்முடைய இருதயங்களில் வெள்ளியாகிய இயேசுகிறிஸ்துவை[2] அறிகிற அறிவு உதிக்குமட்டாகவும் நாம் இருட்டான இந்தலோகத்தைவிட்டு நீதியின் சூரியனாகிய இயேசுகிறிஸ்துவினிடத்தில் சேர்க்கப்பட்டு அவருடைய பரமவெளிச்சத்திலே முகமுகமாய் அவரைத்தரிசிக்குமட்டாகவும் நாம் இடைவிடாமல் வேதஎழுத்துக்களை ஆராய்ந்து பார்க்கவுந் தியானித்துக்கொள்ளவும் வேண்டும். அப்படி நாம் வரவர அறிவிலே தேறிப்போவோம். அதேனென்றால் எவன் உள்ளவனாயிருக்கிறானோ அவனுக்குக் கொடுக்கப்படும், பரிபூரணமாகும், ஆனால் எவன் இல்லாதவனாயிருக்கிறானோ அவனிடத்திலே உள்ளதும் எடுத்துக்கொள்ளப்படும். மேலும் நீங்கள் எந்த நோக்கத்திற்காக வேத எழுத்துக்களை ஆராய்ந்து பார்க்கிறீர்களென்று கவனியுங்கள். வெள்ளியாகிய இயேசுகிறிஸ்து நம்முடைய இருத

1 சங். ௱௰௯, ௰௮.—2 அறி. ௨௨, ௰௬.—3 யோவா. ௫, ௩௯.—

யங்களிலே உதிக்கவேண்டுமென்கிற ஆசையோடும் ஆத்துமப்பசிதாகத்தோடும் வேதஎழுத்துக்களை வாசிக்கவுங் கேட்கவும் வேண்டும், ஏனென்றால் தேடுகிறவர்கள் மாத்திரங் கண்டுபிடிப்பார்கள். இயேசு இரட்சகரையும் அவருடைய வெளிச்சத்தையுந் தேடாதவர்கள் அவரையும் அதையுங் கண்டுபிடிக்கமாட்டார்கள். ஆனால் நீ பிரயாசப்பட்டுப் பாரஞ்சுமந்தவனாக இயேசுகிறிஸ்துவினிடத்தில் வந்து, அவருடைய திருவசனத்தையும் ஞானப்பிரசங்கத்தையுங் கேட்கும்போதெல்லாம் அவர் தம்முடைய வாக்குத்தத்தத்தின்படியே நிச்சயமாக உன்னைமுசிப்பாற்றி உன்னிருதயத்தையே அதிகமதிகமாய் வெளிச்சமாக்குவார்[1].

வேத எழுத்திலுள்ள ஒரு தீர்க்கதரிசனமுந் (குட்சமான அந்நிய கட்டுக்கதைகளைப்போல்) சுயத்தோற்றமான வியாக்கியானமாகிறதென்கிறதை முதல் முதல் அறியுங்கள். ஏனெனில் தீர்க்கதரிசனம் பூர்வத்தில் மனுஷன் சித்தத்தினால் வராமல், பராபரனுடைய பரிசுத்தமனுஷர் பரிசுத்த ஆவியினாலேவப்பட்டுப் பேசினார்களென்று பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் பின்னையுஞ் சொல்லுகிறான். இதினால் வேதபுஸ்தகம் எப்பேர்ப்பட்டதென்று அறிகிறோம். மனுஷர்கள் அதை எழுதினார்களாம், ஆனால் பரிசுத்த ஆவியினாலேவப்பட்ட பராபரனுடைய பரிசுத்த மனுஷர்கள்தான். அவர்கள் பரமஇரகசியங்களையும் அதுகளின் வியாக்கியானத்தையுந் தங்களுடைய சொந்தபுத்தியினால் அடைந்து கொள்ளாமல், பராபரன் தம்முடைய ஊழியக்காரருந் தம்முடைய பரிசுத்த ஆயுதங்களுமாகிய அவர்களைத் தம்முடைய பரிசுத்த ஆவியினாலே நிரப்பித் தம்முடைய வெளிச்சத்தினால் பிரகாசிப்பித்து அவர்கள் மகிமையின் கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவுக்கு வார்த்தையினாலும் எழுத்துக்களினாலுஞ் சாட்சிகொடுக்க அவர்களை எழுப்பி ஏவினார். ஆகலால் வேதஎழுத்துக்களெல்லாம் பரிசுத்த ஆவியினால் நிறைந்திருக்கிறது, திருவசனத்தினாலுந் திருவசனத்தின் பிரசங்கத்தினாலும் நீ பரிசுத்த ஆவியானவர் வீசுகிறதை[2] உணர்ந்தறியலாம். ஆகையால் நீ பராபரனுடைய திருவசனத்தை வாசித்துக் கேட்கும்போதெல்லாம் நீ நிற்கிற ஸ்தலம் பரிசுத்த பூமியாயிருக்கிறதென்று நினைத்துக்கொண்டு[3], நீ அதைச் சரியாய் வாசித்துக்கேட்டு உணர்ந்தறியும்படிக்குக் கர்த்தராகிய

1 மத். ௰௧, ௨௮; மத். ௯, ௨௬.—2 யோவா. ௩, ௮.—3 ௨. மோ. ௩, ௫.—

பராபரன் தம்முடைய பரிசுத்த ஆவியை உனக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று பெருமூச்சுவிட்டுச் செபம்பண்ணு; ஏனென்றால் பரிசுத்த ஆவியானவர் வேத எழுத்துக்களை நமக்குக மெய்ப்பிக்கப்படியினாலே, அவர் ஒருத்தரே அதுகளை நமக்கு விளங்கப்பண்ணவும் அதுகளினால் நம்மைப் போதித்துக் கடிந்துகொண்டு மூசிப்பாற்றவுங் கூடியவர். அவர் உன்னிருதயத்திலே பெருமூச்சுகளாலுங் கிறிஸ்துவின் பேரிலுண்டாகும் ஆசையினாலும் மறுஉத்தரஞ் சொல்லுகிறதினாலே வேதஎழுத்துக்களின் உள்ளான வல்லமையும் மகிமையும் உன்னுடைய ஆசீர்வாதத்திற்கென்று உனக்கு வெளிப்படுத்தப்படும். அப்படியே விசுவாசம் உன்னிருதயத்திலே வேரூன்றி, உன்னிருதயங் கர்த்தருடைய கிருபையினாலே திடமாகும்[1]. கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்து நம்மெல்லாருக்குந் தம்முடைய பரிசுத்த ஆவியைக்கொடுத்து, தாமாகிய வெள்ளி கடைசிநாளிலே நம்மெல்லாருக்குள்ளும் மிகுந்தமகிமையாய் உதிக்குமட்டுந் தம்முடைய திருவசனமாகிய வெளிச்சத்தினால் நம்முடைய இருதயங்களை அதிகமதிகமாய்ப் பிரகாசிப்பித்துத் திடப்படுத்துவாராக. ஆமேன்.

எழுபதாம் நாளென்கிற நாயிற்றுக்கிழமை.

திருப. க. கொ. கூ, உச—௰, ரு.

எழுபதாம் நாளென்கிற இந்த நாயிற்றுக்கிழமையினால் நாம் திருச்சபைவருஷத்தின் வேறொரு விசேஷித்த காலத்திக்குள் பிரவேசிக்கிறோம். அது இந்த நாயிற்றுக்கிழமைக்கும் இதற்குப் பின்வரும் இரண்டு நாயிற்றுக்கிழமைகளுக்குமிருக்கிற பெயர்களிலடங்கியிருக்கிற இலக்கத்தினாலுந் தெரியும். இதுவரைக்கும் நாம் கர்த்தர் பிறந்தபண்டிகையோடு சம்பந்தமான திருநாட்களைக் கொண்டாடினோம். இந்த நாயிற்றுக்கிழமை துவக்கி நாம் இயேசுநாதருடைய பாடுகளையும் மரணத்தையும்பற்றிச் சிந்திக்கத் தொடங்குகிறோம். ஆதலால் நாம் வாசிக்கக்கேட்ட இந்தத்திருபவாக்கியம் இந்நாளுக்குத்தகுந்த முகாந்தரத்தினால் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது: கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம் ஓடவேண்டிய

1 எபி. ௰௩, கூ.—

ஓட்டம் நம்முடைய நாதர் இயேசுகிறிஸ்து நமக்காகவும் நமக்கு முன்மாதிரியாகவும் ஓடின ஓட்டத்தையும் போராடின போராட்டத்தையும் நமக்கு எப்போதும் நினைப்பூட்டத்தக்கதாயிருக்கிறது. அப்படி நாம் இந்நாளுக்குக் குறிக்கப்பட்ட சுவிசேஷ வாக்கியத்தினாலுங் கர்த்தருடைய திராட்சத்தோட்டத்திலே பகலின் பாரத்தையும் வெயிலையுஞ் சுமந்து செய்யவேண்டிய வேலையைக் குறித்துக் கேட்கிறோம். கர்த்தர் பிறந்த சந்தோஷமுள்ள காலத்துக்குப் பிற்பாடு அவர்பாடுபட்ட காலம் வருகிறது. அப்படியே கர்த்தரைப் பின்செல்லுகிற நமக்கும் சம்பவிக்கிறது. நாம் கர்த்தருடைய பிள்ளைகளாகப் புதிதாய்ப் பிறந்தவுடனே நாமும் நம்முடைய சிலுவையை எடுத்துக்கொண்டு ஞானப்போராட்டத்தைப் போராடவும் வருத்தமுள்ள ஓட்டத்தில் ஓடவும்வேண்டியது. இதைப்பற்றி நாமிப்போது கர்த்தருடைய கிருபையினால் நம்முடைய திருபவாக்கியத்தின்படியே அதிகமாய்ச் சிந்திப்போமாக.

I. கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம் போராடவேண்டிய போராட்டத்தைக் குறித்தும்,

II. அதிலே நம்மை ஆற்றித்தேற்றுகிற ஞானக் கல்மலையாகிய கிறிஸ்துவைக்குறித்துங் கேட்போமாக.

I. கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம் போராடவேண்டிய போராட்டம். வானஇராச்சியம் பலவந்தப்படுகுது, பலவந்தம்பண்ணுகிறவர்கள் அதைப் பறித்துக் கொள்ளுகிறார்களென்பதினால்[1] நம்முடைய நாதர் இயேசுகிறிஸ்து நாம் வானராச்சியத்துக்காகவும் அதின் கிரீடத்துக்காகவும் நல்லபோராட்டத்தைப் போராடவேண்டுமென்று காண்பிக்கிறார். இந்தப்போராட்டத்தை நாம் முயற்சியோடு போராடும்படிக்குப் பரிசுத்த அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் நம்முடைய திருபவாக்கியத்திலே நம்மை எழுப்பி ஏவுகிறதற்காக அழிவுள்ள கிரீடத்துக்கென்று அவ்வளவாய்ப் பிரயாசப்படுகிற அஞ்ஞானிகளையும் (கூ, உச—உஎ), நம்மை எச்சரிக்கிறதற்காகவோ வனாந்தரத்திலே கெட்டுப்போன இஸ்ரவேலரையும் (௰, க—ரு) முன்மாதிரியுந் திருஷ்டாந்தமுமாக வைக்கிறான். அஞ்ஞானிகள் படுகிற பிரயாசத்தைப்பற்றி அவன் துவக்கத்திலே இரண்டு உவமைகளினால் ஓடுஞ்சாலையில் ஓடுகிறவர்களையும் போராடுகிறவர்களையுங் குறித்துச் சொல்லுகிறான்.

1 மத். ௰௧, ௰உ.—

1. ஓடுஞ் சாலையில் ஓடுகிறவர்களுடைய உவமை.

ஓடுஞ்சாலையில் ஓடுகிறவர்களெல்லாருமோடினாலும் ஒருவனே பந்தயத்தைப் பெறுகிறானென்று அறியீர்களோ? நீங்கள் அதைப்பிடிக்கும்படியாக ஓடுங்களென்றும், நான் நிச்சயமில்லாதவனாக ஓடேனென்றும், மற்றவர்களுக்குப் பிரசங்கிக்கிற நான்தானே ஆகாதவனாய்ப் போகாதபடிக்கு என்னுடைய சரீரத்தை நான் ஒடுக்கிக் கீழ்ப்படுத்துகிறேனென்றும் பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறான். ஓடுஞ்சாலையிலோடுகிறதும் போராடுகிறதுங் கொரிந்துபட்டணத்தில் மிகவும் வழக்கமான விளையாட்டுகளாயிருந்தது. அதுகளில் செயங்கொண்டவர்கள் மனுஷர்களுக்குள்ளே மேன்மை உண்டாக்குகிற அழிவுள்ள பூக்கிரீடத்தை மாத்திரம் பந்தயமாகப் பெற்றுக்கொண்டார்கள். அந்த அழிவுள்ள பந்தயத்துக்காக அஞ்ஞானிகளான அவர்கள் அவ்வளவு பிரயாசப்பட்டபடியினாலே, கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம் கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் பராபரன் நம்மை அழைத்தமேலான அழைப்பின் பந்தயத்தையே லெக்காகத் தொடரும்படிக்கு எவ்வளவு அதிகமாய்ப் பிரயாசப்படவேண்டும்[1]. ஓடுஞ்சாலையில் ஓடினவர்கள் தாங்கள் புறப்பட்ட இடத்துக்கு முதுகுகாட்டினார்கள். அப்படிக் கிறிஸ்தவர்களுந் தாங்கள் விட்டலோகத்துக்கும் பாவத்துக்கும் முதுகைக் காட்டவேண்டும். ஏனென்றால் பின்னானவைகளை நாம் மறந்து முன்னானவைகளைத் தாவவேண்டும். அவர்கள் கூட ஓடினவர்களை மேற்கொள்ள ஆசையாயிருந்தார்கள். அப்படிக் கிறிஸ்தவர்களாகிய நாமுங் கிறிஸ்துவைப்பின்செல்லுகிற பரிசுத்த நடக்கையிலே ஒருத்தருக்கொருத்தர் முந்திக்கொள்ளவேண்டும்[2]. அவர்கள் மிகுந்த எச்சரிக்கையோடு ஓடவேண்டியதாயிருந்தது. அப்படி நாமும் ஞானமற்றவர்களைப் போலல்ல, ஞானமுள்ளவர்களைப்போலக் கவனமாய் நடந்துகொள்ள வகைபார்க்கவேண்டும்[3]. அவர்கள் குறிக்கப்பட்ட ஓடுஞ்சாலையிலே ஓடினார்கள், அப்படிக் கிறிஸ்தவர்களாகிய நாமும் வலதுபுறமாகவாவது இடதுபுறமாகவாவது விலகிப்போகாமல் நியாயப்பிரமாணமுஞ் சுவிசேஷமுங் காட்டுகிற சரியான வழியிலேநடந்து[4], கர்த்தாவே! நானுமது சத்தியத்திலே நடப்பதற்கு உமதுவழியை எனக்குப் போதியுமென்று கெஞ்சிக் கேட்கவேண்டும்[5]. ஓடுஞ்

1 பிலி. ௩, ௰௪.—2 ரோம. ௰௨, ௰.—3 எபே. ௫, ௰௫.—4 ஏசா. ௩௰, ௨௧.—5 சங். அக, ௰௧.—

சாலையிலோடினவர்கள் நிற்காமலும் பின்னிடாமலும் நேரோட்டமாக ஓடவேண்டியதாயிருந்தது. அப்படி நம்முடைய கர்த்தர் இயேசுகிறிஸ்து தம்முடைய சீஷர்களுக்குக், கலப்பையின்மேல் தன்கையைப்போட்டுப் பின்னாகப்பார்க்கிற ஒருவனும்பராபரனுடைய இராச்சியத்துக்கானவனல்லவென்றும்[1], முடிவு பரியந்தம் நிலைத்திருப்பவனே இரட்சிக்கப்படுவானென்றும்[2], மரணபரியந்தம் உண்மையாயிரு, அப்போது உனக்குச் சீவனுடைய கிரீடத்தைத் தருவேனென்றுஞ்[3] சொல்லுகிறார். கிறிஸ்தவர்கள் நிலாவைப் போலிருக்கிறார்கள், அவர்கள் கிறிஸ்துவை அறிகிற அறிவிலுஞ் சகல புண்ணியங்களிலும் வளர்ந்து தேறிப்போகாவிட்டால் நிச்சயமாகக் குறைந்துபோவார்கள். ஓடுஞ்சாலையில் ஓடினவர்கள் உபவாசத்தினாலே தங்களை ஆயத்தம்பண்ணினார்கள். ஏனென்றால் வெகுவாய்ச்சாப்பிட்டவர்கள் ஓடுகிறதற்குத் தகுதியானவர்களல்ல. அதற்கிசைவாய் நம்முடைய நாதர் இயேசுகிறிஸ்து, நீங்கள் மனுஷனுடைய குமாரனுக்குமுன்பாக நிற்கப்பாத்திரவான்களாக எண்ணப்படுவதற்கு உங்களிருதயங்கள் பெருந்தீனியினாலும் வெறியினாலும் பிழைப்பின் கவலைகளினாலும் பாரஞ் சுமத்தப்படாதபடிக்கு எச்சரிக்கையாயிருந்து எல்லாக்காலத்திலுஞ் செபம்பண்ணி விழித்திருங்களென்று நம்மை எச்சரிக்கிறார்[5]. அவர்கள் வழியிலேயிருக்குந் தடைகளைக் கவனிக்காமல் ஓடினார்கள். அப்படியே கிறிஸ்தவர்களாகிய நாமும் பிசாசினுடைய கண்ணிகளாலும் லோகத்தின்பயத்தினாலும் நயத்தினாலும் நம்முடைய மாம்சத்தின் பெலவீனத்தினாலும் உண்டாகும் எல்லாத்தடைகளையுங் கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய நாமத்தினாலும் பெலத்தினாலும் மேற்கொண்டு நல்ல போராட்டத்தைப் போராடவேண்டும். கடைசியாக அவர்கள் பந்தயத்தை அடைந்துகொள்ள நம்பிக்கையாயிருந்தார்கள். அப்படிக் கிறிஸ்தவர்களும் பராபரன் தம்முடைய கிருபையினால் தங்களுக்கு அளிக்கும் நித்திய சீவனுடைய பலனுக்கு நம்பிக்கையுடனே காத்திருக்கிறார்கள். இதிலே அவர்களுக்குங் கிறிஸ்தவர்களுக்கும் ஒருவித்தியாசமுண்டு. ஓடினவர்களில் ஒருவன்மாத்திரம் பந்தயத்தை அடைந்துகொண்டான். ஆனால் கிறிஸ்தவர்களுக்குள்ளே மரணபரியந்தம் உண்மையாய்

1 லூக். ௯, ௬௨.—2 மத். ௰, ௨௨.—3 அபி. ௨, ௰.—4 ௨. பே. ௨, ௨௧. ௨௨; ௨. தீமோ. ௪, ௰.—5 லூக். ௨௧, ௩௪. ௩௬; எபே. ௫, ௰௮; ௧. பே. ௪, ௮; ரோம. ௰௩, ௰௩ மு.

போராடுபவர்களெல்லாரும் நித்திய சீவனுடைய அழிவற்ற கிரீடத்தைச் சுதந்தரித்துக்கொள்ளுவார்கள்[1].

2. போராடுகிறவர்களுடைய உவமை. போராடுகிறவனெல்லாம் எல்லாத்திலும் இச்சையடக்கமாயிருக்கிறானென்றும், நான் ஆகாசத்தை அடிக்கிறவனாகச் சிலம்பம் பண்ணேனென்றும் பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறான். போராடுகிறவர்கள் ஆயுதவர்க்கத்தைத் தரித்துக்கொள்ளுவார்கள். அப்படிக் கிறிஸ்தவர்களாகிய நாமும் இரத்தத்தோடும் மாங்கிசத்தோடுமல்ல, துரைத்தனங்களோடும் அதிகாரங்களோடும் இப்பிரபஞ்சத்தினுடைய அந்தகாரலோக அதிபதிகளோடும் பரமகாரியங்களில் பொல்லாங்கு சிந்திக்கும் ஆவிகளின் வினைகளோடும் போராடவேண்டியபடியினாலே, பராபரனுடைய சர்வாயுதவர்க்கத்தைப் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். பராபரனுடைய இந்தச்சர்வாயுதவர்க்கமின்னதென்று, எபேசி. ௬-ம் அதிகாரத்தில் விவரித்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதைக்குறித்து நாம் வேறேசமயத்திலே பிரசங்கங் கேட்போம். அப்புறம் போராடுகிறவனெல்லாம் எல்லாத்திலும் இச்சையடக்கமாயிருக்கிறானென்று நம்முடைய திருவாக்கியத்திலே சொல்லியிருக்கிறது. அப்படிக் கிறிஸ்தவர்களுந் தாங்கள் ஞானப்போராட்டத்தைச் சரியாய்ப் போராடும்படிக்கு அவபத்தியையும் லௌகிக இச்சைகளையும் வெறுத்து மனசொஸ்தமும் நீதியுந் தெய்வபத்தியுமாய் இப்பிரபஞ்சத்தில் சீவனம்பண்ணவேண்டும்[2]. இது லேசான காரியமாயிராமல் வருத்தமுள்ள காரியமாம். ஏனென்றால் இப்பிரபஞ்சத்தில் நமக்கு எல்லாத்திலும் பிரியமானதை நாம் இயேசுகிறிஸ்துவினிமித்தம் வெறுக்கவும், அவருக்குச் சித்தமானால் விட்டுவிடவும் வேண்டும். அப்படி அவர் அந்த ஐசுவரியமான வாலிபனை நோக்கி, உனக்குண்டானதுகளை விற்றுத்தரித்திரருக்குக் கொடுவென்றார்[3]. மேலும் அவர் எல்லாரையும் பார்த்து, என்னிலும் அதிகமாகத் தகப்பனையாகிலுந் தாயையாகிலும் மகனையாகிலும் மகளையாகிலுஞ் சிநேகிக்கிறவன் எனக்குப் பாத்திரவானல்லவென்றும்[4], உன் கையானாலும் உன் காலானாலும் உன் கண்ணானாலும் உனக்கு இடறலுண்டாக்கினதேயானால் அதுகளைத் தறித்து எறிந்துபோடு என்றுஞ்[5] சொல்லுகிறார். நம்முடைய ஞானசத்

1 உ. தீமோ. ச, அ.—2 தீத். உ, ௧உ. ௧௩.—3 மத். ௧௯, உ௧.—4 மத். ௰, ௩௭.—5 மத். ரு, ௩௰.—

துருக்கள் அவ்வளவு பெலமுள்ளவர்களாயிருக்கிறபடியினாலே, நாம் இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய நற்சேவகராயிருக்கும்படிக்குப்[1] பிழைப்பின் சோலிகளில் சிக்கிக்கொள்ளக்கூடாது. ஆகையால் மனத்தெளிவாயிருங்கள், விழித்திருங்கள், ஏனெனில் உங்கள் எதிராளியாகிய பிசாசு கர்ச்சிக்கிற சிங்கம்போல் எவனைவிழுங்கலாமோவென்று வகைதேடிச் சுற்றித்திரியுது, அதினோடே நீங்கள் விசுவாசத்தில் உறுதியாய் எதிர்த்துநில்லுங்களென்று பரிசுத்த அப்போஸ்தலனாகிய பேதுருவும் நம்மை எச்சரிக்கிறான்[2]. மேலும் போராடுகிறவர்கள் ஆகாசத்தை அடிக்கிறவர்களாகச் சிலம்பம்பண்ணாமல் எதிராளியின் தலையை உடைத்து அவனைக் குத்திக் கொன்றுபோட வகைதேடுகிறார்கள். அப்படி நல்ல ஞானப்போராட்டத்தைப் போராடுகிற கிறிஸ்தவர்களுந் தங்கள் ஞானசத்துருக்களாகிய பிசாசு லோகம் மாம்சத்தோடு சரசம்பண்ணாமலும் உடம்படிக்கைபண்ணாமலும் அதுகளை நிர்மூலமாக்கவும் அல்லவென்று மடங்கடிக்கவும் பிரயாசப்படுவார்கள்[3]: கடைசியாகப் போராட்டத்தில் செயங்கொண்டவர்கள் கிரீடத்தை அடைந்துகொள்வார்கள். அப்படியே கிறிஸ்தவர்களுந் தாங்கள் போராடினாலும் நியாயப்பிரகாரமாய்ப் போராடினாலொழிய கிரீடந் தரிப்பிக்கப்படுகிறதில்லை[4]. ஆகையால் பரிசுத்த அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் நல்லபோராட்டத்தைப் போராடினேன், ஓட்டத்தை முடித்தேன், விசுவாசத்தைக் கைக்கொண்டேன், அப்புறம் நீதியுள்ள நியாயாதிபதியாகிய கர்த்தர் அந்நாளில் எனக்குக் கொடுக்கப்போகிற நீதியினுடைய கிரீடம் எனக்குவைத்திருக்குது; ஆனால் எனக்குமாத்திரமல்ல, அவர் பிரசன்னமாகுதலை விரும்பின அனைவருக்குந்தானே யென்று சொல்லுகிறான்[5]. கிரீடங்கள் இராசாக்களுக்குரியதுகள். ஆகையால், இப்பிரபஞ்சத்தில் நல்லபோராட்டத்தைப் போராடிச் செயங்கொண்டவர்களெல்லாரும் மோட்ச இராச்சியத்திலே இராசாக்களாகத் தங்கள் கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவோடுகூட என்றென்றைக்கும் ஆளுகைசெய்து கொண்டுவருவார்கள். பரிசுத்த அப்போஸ்தலனாகிய பவுல்தானே நல்ல போராட்டத்தைப் போராடுகிற, இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய நற் சேவகனாயிருந்தானென்று அடிக்கடிக் கேட்டோம். ஆகையால் அவன் நம்முடைய திருவாக்கியத்திலே,

1 உ. தீமோ. உ, ௩. ச.—2 ௧. பே. ரு, அ. ௯.—3 ௧. தீமோ. ௧, ௧அ; ௬, ௧உ.—4 உ. தீமோ. உ, ரு.—5 உ. தீமோ. ச, எ. அ.—

நான் நிச்சயமில்லாதவனாக ஓடேன், *நான் ஆகாசத்தை அடிக்கிறவனாகச் சிலம்பம் பண்ணேன், மற்றவர்களுக்குப் பிரசங்கிக்கிற நான்தானே ஆகாதவனாய்ப் போகாதபடிக்கு என்னுடைய சரீரத்தை நான் ஒறுத்துக் கீழ்ப்படுத்துகிறேனென்று உண்மையும் நிதானமுமாய்ச் சொல்லக் கூடியவனாயிருக்கிறான். ஆனதால் அவன் வேறே இடத்திலே தன்னையும் மற்ற அப்போஸ்தலரையுந் திருச்சபையாருக்கு முன்மாதிரியாக வைத்து,* சகோதரரே! நீங்கள் என்னோடே கூடப்பின் பற்றுகிறவர்களாகி நாங்கள் உங்களுக்கு மாதிரியாகும்படி நடக்கிறவர்களை நோக்குங்கள் என்றும், நம்முடைய சஞ்சரிப்பு பரமண்டலங்களிலிருக்கிறதென்றும் சொல்லுகிறான்[1].

பின்னையும் பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் வனாந்தரத்திலே மடிவிக்கப்பட்ட இஸ்ரவேலரையும் நமக்குத் திருஷ்டாந்தமாகக் காண்பிக்கிறான். பராபரன் அவர்களுக்குச் செய்த விசேஷித்த உபகாரங்கள் மெய்யாகவே பெரிதாயிருந்தது. நம்முடைய பிதாக்களெல்லாரும் மேகத்துக்குக் கீழாயிருந்தார்கள்; அதாவது, கர்த்தராகிய பராபரன் பகலிலே மேகத்தூணாகவும் இராவிலே அக்கினித்தூணாகவும் அவர்களுக்கு முன்னாகப்போய் அவர்களை நடத்தினார்[2]. எல்லாருஞ் சமுத்திரத்தை உருவநடந்துவந்தார்கள்; அதாவது, சிவந்த சமுத்திரத்தை இஸ்ரவேலர் கால் நனையாமல் உருவநடந்து எகிப்தியருடைய கொடுமைக்கு விடுதலையாக்கப் பட்டார்கள். எகிப்தியரோவென்றால் அந்தச் சமுத்திரத்திலே அமிழ்க்கப்பட்டு அழிந்துபோனார்கள்[3]. எல்லாரும் மோசேக்குள்ளாக மேகத்தினாலுஞ் சமுத்திரத்தினாலும் ஞானஸ்நானம்பண்ணப்பட்டார்கள்; அதாவது, சிவந்தசமுத்திரத்திலேயிருந்து இஸ்ரவேலர் புதிதாய்ப் பிறந்தவர்களைப் போல் புறப்பட்டதினால் அது ஞானஸ்நானத்திற்கு முன்னடையாளமாயிற்று. எல்லாரும் ஒரே ஞானபோசனத்தைப் போசித்தார்கள்; அதாவது, பராபரன் அவர்களைவனாந்தரத்திலே மன்னா என்கிற அப்பத்தினால் அதிசயமாய்ப் போஷித்துக் காப்பாற்றினார்[4]. எல்லாரும் ஒரே ஞானபானத்தைக் குடித்தார்கள், அதெப்படியெனில் கூடவருகிற ஞானகன்மலையின் தண்ணீரைக் குடித்தார்கள், அந்தக் கன்மலையோ கிறிஸ்துவாயிருந்தார்[5]. இதைப்பற்றி நாம் பிற்பாடு அதிக

1 பிலி. ௩, ௰௭. ௨௰.—2 ௨. மோ. ௰௩, ௨௧.—3 ௨. மோ. ௰௪, ௨௭.—4 ௨. மோ. ௰௬, ௪. ௰௪; ௪. மோ. ௰௧, ௭.—5 ௨. மோ. ௰௭, ௬; ௪. மோ. ௨௰, ௧௧.—

மாய்க் கேட்போம். ஆனால் இவ்வளவு விசேஷித்த நன்மைகளையும் உபகாரங்களையும் பெற்றுக்கொண்ட இஸ்ரவேலரில் மிச்சமானவர்கள் பேரிலே பராபரன் பிரியமாயிருந்ததில்லை. *ஏனென்றால் முறுமுறுப்பினாலுங் கீழ்ப்படியாமையினாலும் விக்கிரக ஆராதனையினாலும் அவர்கள் நாற்பது வருஷைக்காலமாகத் தங்கள் இரட்சகராகிய கர்த்தரைத் துக்கப்படுத்தித் தூஷணித்தார்கள்[1]. ஆகையால் பராபரனாகிய கர்த்தர் தம்முடைய நீதி பரிசுத்தத்தின்படியே அவர்களைத் தண்டிக்க வேண்டியவராயிருந்ததினால் வனாந்தரத்திலே மடிவிக்கப்பட்டார்கள். எகிப்திலிருந்து புறப்பட்டிருந்த ஆறுலெட்சம் புருஷரில் [illegible] காலேபு என்பவர்கள் தவிர வேறொருத்தனுங் கானான் தேசத்துக்குட்படவில்லை. இப்போதும் பராபரன் தம்முடைய சொந்த சனமாகிய இஸ்ரவேலருக்கு அப்படிச்செய்து, ஒலிவமரத்தினுடைய சுபாவக்கிளைகளைத் தப்பவிடாதிருந்தாராகில்,* காட்டொலிவமரமான அஞ்ஞானிகளிடத்திலிருந்து வந்த நம்மை[2] நாம் [illegible] விசாரித்துப் பரிசுத்த நடக்கையாய் நடக்காவிட்டால் தப்பவிடாதிருப்பாரென்று பயந்திருக்கவேண்டும். மேலும் கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம் அவர்களைப்பார்க்கிலும் அதிக நன்மைகளைப் பெற்றுக்கொண்டபடியினாலே கர்த்தர் நம்மிடத்தில் அதிகமாய்க் கேட்பார்[3]. அவர்கள் வரப்போகிற நன்மைகளின் நிழலையும், நாமோ காரியங்களின் சுரூபத்தையுங் கொண்டிருக்கிறோம்[4]. நாம் மெய்யான ஞானஸ்நானத்தினால் சுத்திகரிக்கப்பட்டுப் பராபரனுடைய பிள்ளைகளாகப் புதிதாய்ப்பிறந்தோம்[5]. நாம் பரிசுத்த இராப்போசனத்தில் மெய்யான மன்னாவும் மெய்யான ஞானபானமுமாகிய *நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய திருச் சரீரத்தையுந் திரு இரத்தத்தையுந் தின்று குடிக்கிறோம். ஆனால் திரள்சனங்களாயிருந்த அவர்களில் இரண்டு பேர் மாத்திரம் வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட கானான் தேசத்திற்குள் எப்படி பிரவேசித்தார்களோ அப்படியே அதிக நன்மைகளைப் பெற்றுக்கொண்டவர்களாகிய நாமும் நல்ல போராட்டத்தைப் போராடாவிட்டால் பரம கானானிலும் மோட்சராச்சியத்திலும் பிரவேசித்து நித்திய ஜீவனுடைய கிரீடத்தை அடைந்துகொள்ளமாட்டோம். போராட்டம் மெய்யாகவே வருத்தமாயிருக்கிறது. அதினிமித்தம் நம்மு

1 சங். ௭௮, ௬௧ மு.—2 ரோ. ௰௧, ௰௭. ௨௪.—3 லூக். ௰௨, ௪௮.—4 எபி. ௰, ௧.—5 கலா. ௩, ௨௭; ௧. யோவா. ௩, ௭.—

டைய திருவாக்கியத்திலே பின்னையும் பெரிய ஆறுதலுள்ள வார்த்தையும் அடங்கியிருக்கிறது.

II. நம்முடைய போராட்டத்திலே நம்மை ஆற்றித் தேற்றுகிற ஞானக்கன்மலையாகிய கிறிஸ்துவைக்குறித்து இன்னஞ் சுருக்கமாய்க் கேட்போமாக. உங்கள் தலைவராகிற என் சத்தங் கேட்டெல்லாரும் - நானுங்களுக்குக் காட்டிய வழியில் உங்கள்பாடும் - உபத்திரவமும் என்னைப்போல் - எடுத்துக்கொண்டிருங்கள். அதென்னவென்றால் நானே - முன்போறேன். கூடவாறேன் - நான்தான் போராடி வெட்டவே - செயிக்க வெற்றிதாறேன். - தலைவன்போகச் சேவகன் பின்வாங்கினால் ஆகாதவன் - (நியாய. எஅ, க - ரு.) என்றுபாடுகிறோம். ஏனென்றால் நாமுங் கூடவருகிற ஞானக்கன்மலையாகிய இயேசுகிறிஸ்துவைப் பின்செல்லுகிறவர்களாயிருக்கிறோம். இதிலே கவனிக்கவேண்டியதென்னவெனில் இயேசுநாதர் பழையஏற்பாட்டின் மூற்பிதாக்களோடுங் கூடவந்து அவர்களுக்கு முன்னாகப் போனார். அதினாலும் அவர் ஆபிரகாம் உண்டாகாததற்குமுன்னேயும்[1] நித்திய பராபரனாகவுமிருக்கிறாரென்று[2] அறிந்துகொள்ளுகிறோம். அவர் ஒருகன்மலையாக இஸ்ரவேலரோடு கூட இருந்தார். இந்தக்கன்மலையில் இஸ்ரவேலருடைய சத்துருக்களெல்லாரும் இடறிவிழுந்தார்கள். விசுவாசிகளுக்கோவென்றால் இந்தக்கன்மலை திட அஸ்திவாரப்பட்டதான கோடிக்கல்லாயிருக்கிறது[3]. அவர் பேரில் விசுவாசிக்கிறவனெல்லாம் வெட்கப்படாதிருப்பான்[4]. அப்புறங் கிறிஸ்து ஞானக்கன்மலையாகக் கூடவந்தார், ஏனென்றால் மோசே அடித்த புறம்பான அந்தக்கன்மலை கூடவராமல், ஞானக்கன்மலையாகிய கிறிஸ்து தம்முடைய சனத்தோடு கூடவந்தார். அப்படியே அவர் கிறிஸ்தவர்களாகிய நம்மோடும் லோகமுடிவு மட்டாகச் சகலநாட்களிலுங் கூட இருக்கிறார்[5]. நம்முடனே கூட இருக்கிற இயேசுநாதர் ஞானக்கன்மலையென்னப்படுகிறது நம்முடைய போராட்டத்திலே நமக்குப்பெரிய ஆறுதலாயிருக்கிறது. மோசே வனாந்தரத்திலே அடித்தகன்மலை கெட்டியாயிருந்தது, அதிலிருந்து நமக்குத் தண்ணீர்வருமோவென்று இஸ்ரவேலர் சந்தேகித்தார்கள். நம்முடைய ஞானக்கன்மலையாகிய இயேசுகிறிஸ்துவும் லோகத்தாராலே

1 யோவா. அ, ருஅ. — 2 யோவா. க, க. — 3 எசா. உஅ, ௰௬. — 4 ரோம. ௯, ௩௩. — 5 மத். உஅ, உ௰; யோவா. ௰௪, ௧அ; எசா. சக, ௰. —

ஆகாதவரென்று எண்ணப்படுகிறதினால்[1] நாம் இடறல்பட வேண்டாம்[2]. மேலும் அந்தக்கன்மலை பராபரனுடைய உத்தரவின்படியே மோசேயைக்கொண்டு அடிக்கப்பட்டது. அப்படியே ஞானக்கன்மலையாகிய இயேசுகிறிஸ்துவும் பராபரனாலும்[3] அந்தப்பொல்லாத மனுஷர்களாலும்[4] வருவாய் அடிக்கப்பட்டார். கடைசியாக, வனாந்தரத்திலே அடிக்கப்பட்ட கன்மலையிலிருந்து தாகத்தினால் வேதனைப்பட்டவர்களை ஆற்றுந்தண்ணீர் எப்படிப் புறப்பட்டதோ, அப்படி அடிக்கப்பட்ட நம்முடைய இரட்சகராகிய இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய விலாவிலிருந்து நம்முடைய இரட்சிப்புக்காகச் சிந்தப்பட்ட தண்ணீரும் இரத்தமும் புறப்பட்டது. இந்த இரட்சிப்பின் ஊற்றுகளில் நாம் மகிழ்ச்சியோடே சீவனுள்ள தண்ணீர்களை மொண்டுகுடிக்கிறோம்[5]. இதுதான் பாவத்தையும் அழுக்கையும் நீக்குகிற, தாகமாயிருக்கிற எல்லாருக்காகவுந் திறக்கப்பட்ட ஊற்றாயிருக்கிறது[6]. திராட்சப்பழரசமாய்மாறுகிற இந்தத் தண்ணீரால் நம்முடைய இருதயங்களாகிய சாடிகளை வாய்மட்டாக நிரப்பலாம்[7]. ஆம், இந்தச் சீவதண்ணீரில் விசுவாசமாகிய வாயினாலே குடித்தால், அது நமக்குள்ளே நித்தியசீவனுக்கு ஊறுகிற தண்ணீர் ஊற்றாகும்[8]. நமது போராட்டத்தினால் நமக்குண்டாகும் வருத்தத்திலும் வேர்வையிலும் காயித்தக் கன்மலையிலிருந்து வருகிறதண்ணீரில் குடித்து இளைப்பாறலாம்[9]. இந்தக்கன்மலையின் மேலே மோசேயைப்போல நாமும் நம்முடைய செபத்தின் கைகளை ஊன்றி நம்முடைய ஞானசத்துருக்களையெல்லாம் மடங்கடிக்கலாம்[10]. இந்தக் கன்மலையின்மேல் யாக்கோபைப்போல் நாமும் மரண அவஸ்தையில் நம்முடைய தலையைவைத்துச் சமாதானமும் பாக்கியமுமாய்ப் படுத்திருக்கலாம்[11]. அப்போது யாக்கோபைப்போல் நாமும் பரம ஏணியைப்பார்ப்போம், தேவதூதர்கள் இறங்கிநம்மை யெடுத்துச் சீவனுள்ள கல்லுகளாக[12] நம்மை நமது பராபரனுடைய பரம ஞானதேவாலயத்தில் சேர்ப்பார்கள். நம்முடைய இரட்சிப்பின் கன்ம

1 மத். உக, சஉ; எசா. ருங, ௩. ௪. — 2 மத். ௰க, ௬. — 3 எசா. ருங, ரு. ௬. — 4 யோவா. ௰௬, க ரூ. — 5 எசா. ௰உ, ௩; யோவா. ச, ௰ச; அறி. உஉ, க. — 6 சக. ௰௩, க; எசா. ருரு, க; மத். க, ௰அ; யோவா. க, ௰௬; எ, ௩எ. — 7 யோ. உ, அ. — 8 யோவா. ச, ௰ச. — 9 சங். சஉ, க. உ; ௩௬, ௰. — 10 உ. மோ. ௰எ, ௰உ; உ. சாமு. உஉ, உ௩; ரோம. அ, ௩௪. — 11 க. மோ. உஅ, ௰க. — 12 க. பே. உ, ரு. —

லையாகிய இயேசுகிறிஸ்து நாமெல்லாரும் அதிக உறுதியாய்த் தமது மேல் கட்டப்படும்படிக்கு[1] நமக்குக் கிருபை செய்வாராக. ஆமேன்.

அறுபதாம் நாளென்கிற ஞாயிற்றுக்கிழமை.

திருப. ௨. கொரி. ௰௧, ௰௯—௰௨, ௯.

இந்த நாளுக்குக் குறிக்கப்பட்ட சுவிசேஷவாக்கியத்திலே விதைக்கிறவனுடைய நான்குவிதமான நிலத்தைப்பற்றிக் கேட்கிறோம். அந்த நிலத்திலே ஒரே ஒருபங்கில் விதைக்கப்பட்டது மாத்திரம் பலன்தந்தது. அதுவோ நூறு நூறாய்ப் பலன்தந்தது. பரிசுத்த அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் நூறாய்ப்பலன் தருகிற நல்லநிலமாயிருந்தானென்று நம்முடைய திருபவாக்கியத்தினால் அறிகிறோம். மேலும் பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் தானுந் திருவசனமாகிய நல்லவிதையைப் பூரணமாக விதைக்கிறவனாயிருந்தான். அதுதான் நம்முடைய சுவிசேஷவாக்கியத்திற்கும் திருப்வாக்கியத்திற்கும் உண்டாயிருக்கிற நற்சம்பந்தம். பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் நம்முடைய திருபவாக்கியத்திலே தன்னைப்பற்றி மேன்மை பாராட்டத் தொடங்குகிறான். அதை யவன்தான் மதியில்லாமையென்றும் மதிகேடென்றுஞ் சொல்லியும் அப்படிச் செய்யக் கொரிந்து சபையைக்கலக்கம்பண்ணின கள்ள அப்போஸ்தலராலே பலவந்தம் பண்ணப்பட்டான். அப்போஸ்தலன் தன்சொந்த கனத்திற்காகவல்ல, பராபரனுடைய மகிமைக்கென்றுந் திருச்சபையாருடைய பிரயோசனத்துக்கென்றும் மேன்மைபாராட்டினான். ஆகையால் அவன், என்னைத்தானே குறித்து நான் என்பெலவீனங்களின் பேரிலே ஒழிய வேறொன்றின் பேரிலும் மேன்மை பாராட்டுவதில்லை என்கிறான். அந்தக்கள்ள அப்போஸ்தலரால் திருச்சபை கெடுக்கப்படாதபடிக்குப் பரிசுத்த பவுல், பராபரன் தன்னிலுந் தன்னைக்கொண்டுந் திருச்சபையின் பிரயோசனத்துக்காகச் செய்ததைக் குறித்து விவரித்து மேன்மைபாராட்டுகிறான். இதைப்பற்றி நாம் முதலாவது முகவுரையாகக் கொஞ்சங் கேட்கக்கடவோம். அந்தக்கள்ள அப்போஸ்தலர் எபிரேயர், அதாவது இஸ்ரவேலரும் அப்படி ஆபிரகாமின் வித்தா

1 எபே. ௩, ௨௰.

ருமாயிருந்தார்கள். பரிசுத்த அப்போஸ்தலனும் அப்படித்தான் எபிரேயனும் இஸ்ரவேலனும் ஆபிரகாமுடைய வித்தானவனுமாயிருந்தான். ஆனால் அவர்களோ மாம்சத்தின்படியும், அப்போஸ்தலனோ மாம்சத்தின்படி மாத்திரமல்ல[1] விசுவாசத்தினாலேயும் ஆபிரகாமின் புத்திரனும் அப்படி மெய்யான இஸ்ரவேலனுமாயிருந்தான். அவர்கள் [illegible] தீர்க்கதரிசிகளும் அப்போஸ்தலருமாயிருந்து[2], தங்களைக் கிறிஸ்துவின் ஊழியக்காரரென்று பாவித்தார்கள். பரிசுத்த அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் அவர்களுக்கு மேற்பட்டவன். எப்படி, கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துதாமே அற்புதமுள்ள பிரகாரமாக[3] அவனைத் தம்முடைய ஊழியக்காரனாகத் தெரிந்துகொண்டது [illegible] அவன் தம்முடைய திவ்விய நாட்டுக்குத்தோட்டத்திலே செய்துகொண்டுவந்த ஊழியத்தை மிகவும் பெலப்படுத்தி ஆசீர்வதித்திருந்தார். மேலும் நாம் நம்முடைய திருபவாக்கியத்தினால் விவரமாய்க்கேட்கிற அவ்வளவாகக் கிறிஸ்துவினுடைய நாமத்தினிமித்தம் பாடுபட்டான். புறம்பேகாரியங்கள் தவிர அவனுக்கு அநுதினமும் சந்தடிவரத்தும் எல்லாச்சபைகளின் விசாரிப்புமிருந்தது, எவனடைந்த பெலவீனம் அவனுக்குப் பெலவீன முண்டாக்கியிருந்தது, எவனடைந்த இடறல் அவனை எரியப்பண்ணியிருந்தது. மேலுங் கர்த்தர் அவனைச் சகலமோசங்களுக்குந் தற்காத்திரட்சித்ததுந் தவிர அவனுக்கு விசேஷித்த தரிசனங்களையும் வெளிப்படுதல்களையுங் காண்பித்தார். அவன் மூன்றாவது வானமட்டிற்கும் அதாவது: பராபரனுடைய மகிமை வாசம்பண்ணுகிற மோட்சராச்சியமாகிய பரதீசுமட்டுக்கும் எடுக்கப்பட்டு, மனுஷன் பேசத்தகாதவாக்குக்கு எட்டாதவார்த்தைகளைக்கேட்டான். ஆகிலுங் கர்த்தர் அவனை மேல் எல்லாவற்றிலும் பெரிய சிலுவையையுஞ் சுமத்திவைத்திருந்தார். அதைப்பற்றி அவன், யாதொருவன் என்னிடத்தில் காண்கிறதுக்கும் அல்லது என்னால் கேட்கிறதுக்கும் அதிகமாய் என்னை எண்ணாதபடிக்கும், வெளிப்படுதல்களுடைய மேன்மையினாலும் என்னைநான் உயர்த்தாதபடிக்கும், எனக்கு ஒருமுள் மாம்சத்தில் கொடுக்கப்பட்டதென்று உங்களுக்குச்சொல்லுகிறேன், அதாவது: என்னை நானுயர்த்தாதபடிக்கு என்னைக்குட்டுஞ் சாத்தானுடைய தூதன்தானே என்கிறான். அவன் மூன்று விசை இதுக்காக அது என்னை விட்டுநீங்கக் கர்த்தரை வேண்டிக்கொண்டுங் கர்த்தர்

1 மத். ௩, ௯. — 2 மத். ௭, ௨௨. — 3 அப். ௯. ௧௫.

அந்தச் சிலுவையை அவனைவிட்டு எடுத்துப்போடாமல், அவனுடனே நம்முடைய கிருபை உனக்குப்போதும், ஏனென்றால் பெலவீனத்திலே நம்முடைய பெலன் நிறைவேறுகிறதென்றார். ஆனபடியால் பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் கிறிஸ்துவினுடைய பெலன் தன்மேல் இறங்கியிருக்கிறதுக்காக வெகு அதிசந்தோஷமாய்த் தன்பெலவீனங்களின் பேரிலே பெருமைபாராட்டுகிறான். அவன் தன்கெட்ட வியாதியினாலுண்டாகும் வேதனையிலேயிருந்த சந்தோஷத் தைரியத்துடனே தன்நல்ல வைத்தியன் பேரிலுஞ் சவுக்கியமான மருந்தின் பேரிலும் மேன்மைபாராட்டுகிற ஒருவியாதிஸ்தனைப் போலிருக்கிறான். நாம் மற்றக் காரியங்களில் அப்போஸ்தலனுக்கு ஒத்தவர்களாயிராவிட்டாலும், நாம் ஞானவியாதிஸ்தராயிருக்கிறதினால் அவனுக்கு ஒத்தவர்களாயிருக்கிறபடியினாலே, இப்போது கர்த்தருடைய கிருபையினால் அந்த ஒரே காரியத்தைக் குறித்துச் சிந்திப்போமாக.

I. அப்போஸ்தலனாகிய பவுலை அவ்வளவாய் நோகப்பண்ணின பெலவீனத்தையும்,
II. அவன் அவ்வளவு பாடுபடுகையில் என்ன செய்தானென்பதையும்,
III. அவனுக்கு முசிப்பாறுதல் கிடைக்கப்பண்ணின வயித்தியனையும் மருந்தையுங் குறித்துக்கேட்போம்.

I. அப்போஸ்தலனாகிய பவுலை அவ்வளவாய் நோகப்பண்ணின பெலவீனத்தைக் குறித்துக் கேட்போமாக. அதைப்பற்றி அவன் இரண்டுவிதமாய்ப் பேசுகிறான். முதலாவது அதை மாம்சத்தில் கொடுக்கப்பட்ட முள்ளென்றும், இரண்டாவது தன்னைக்குட்டுஞ் சாத்தானுடைய தூதனென்றுஞ் சொல்லுகிறான். அது எந்தவிசேஷித்த வியாதியாயிருந்ததென்று பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் தெளிவாய்ச் சொல்லாதபடியினாலே, நாமும் அதைக்குறித்துத் தெளிவாய்ச் சொல்லக்கூடாது. என்றாலும் மாம்சத்தின் முள்ளென்பதினால் அவன் சரீரத்திலேயிருந்த ஒருவிசேஷித்த கொடிய வியாதியினாலே பாடுபட்டானென்றுங், குட்டுஞ் சாத்தானுடைய தூதனென்பதினால் அந்தவியாதி அவன் ஆவியிலுமிருந்ததென்றும் பிசாசினாலுண்டு பண்ணப்பட்டதென்றும் அறியலாம். அப்போஸ்தலனுடைய ஆவியிலே ஒரு விசேஷித்த துக்கமும் மனச்சோர்வுமிருந்ததினால் அவன் சரீரத்துக்குக் கொடுமையுள்ள வியாதியும் பெலவீனமும் உண்டாயிற்றென்றும், அல்லதுகூட ஒருவேளை வேறொரு

விசேஷித்த சரீரத்தின் வியாதியுஞ் சேர்ந்ததென்றும், அவனை ஆவியிலுஞ் சரீரத்திலும் அவ்வளவு உபத்திரவப்படுத்துகிறதற்குப் பராபரன் பிசாசுக்கு இடங்கொடுத்தாரென்றும்[1] எண்ணலாம். எந்த நோக்கத்திற்கென்றால், அவ்வளவு மேன்மையுள்ள வரங்களைப் பெற்றிருந்த அப்போஸ்தலனை நம்மெல்லாருடைய சுபாவத்திலே மோசம்பண்ணுகிற ஆகந்தைக்கும் பெருமைக்குங் காப்பாற்றுகிறதற்குத்தான். அவனுடைய சரீரத்தின் வியாதி நமக்குத் தெரியாதபடியினால் நாம் அதைக்குறித்து அதிகமாய்ச் சொல்லவுங் கூடாது. அது மெத்தவும் வருத்தமாயிருந்ததென்று மாத்திரம் நம்முடைய திருவாக்கியத்தினால் அறியலாம்[2]. ஆவியிலோ எந்தத் துக்கத்தினாலும் மனச்சோர்வினாலும் நிறைந்திருந்தானென்று அவனுடைய முந்தின நடக்கையின்படியே ஒருவேளை நினைக்கலாம். ஏனென்றால் தானே, நான் முந்தித் தூஷணக்காரனுந் துன்பப்படுத்துகிறவனும் நிந்திக்கிறவனுமாயிருந்தேனென்றும், நான் அறியாமல் அவிசுவாசத்திலே அதைச் செய்தபடியினாலே இரக்கம் பெற்றேனென்றுஞ் சொல்லுகிறான்[3]. ஆகிலும் அவன் தன்னுடைய பெரிய பாவத்திற்காகக் கிருபையையும் மன்னிப்பையும் இரக்கத்தையுங் கர்த்தரால் பெற்றுக்கொண்டிருந்தான். என்றாலுங் கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம் முந்தின நடக்கையிலே செய்துகொண்ட பாவங்களெல்லாங் கட்டப்பட்ட காயங்களைப் போலிருக்கின்றன. அதுகளிலிருந்து சிலவேளைகளிலே இரத்தம் வடிகிறது. அப்படிப் பரிசுத்த அப்போஸ்தலனாகிய பவுலுந் தான் முன்னேசெய்த விசேஷித்த பாவத்தினிமித்தம் அடிக்கடிப் பெரிய துக்கத்தினாலும் மனச்சோர்வினாலும் நிரப்பப்பட்டான். ஒருமுள்ளு மாம்சத்தில் உருவிப் போயிருந்தாற்போல் அந்தத் துக்கம் மிகவும் பெரிதாயிருந்தது. மேலும் அவனைக் குட்டுகிறதற்குப் பிசாசினாலனுப்பப்பட்ட தூதன் அவன் பெலவீனத்தைப் பார்த்து, நீ கொலைபாதகன், நீ கெட்டவன், பராபரனுடைய கிருபையிலும் புத்திர சுவிகாரத்திலும் உனக்குப்பங்கில்லை, உனக்குப் பாவமன்னிப்பு இருந்ததேயானால், உன் மனதிலே சந்தோஷமிருப்பதில்லையோ, நீ பராபரனுடைய பிள்ளையானால் ஏன் அவ்வளவு பெலவீனமும் வியாதியுமாயிருக்கிறாய், மேலும் நீ மற்ற அப்

1 யோபு க, ரு—எ. —2 கலா. ச, ௰௩. ௰௪ —3 க. தீமோ. க, ௰௨. ௰௩; அப். அ, ௩; கூ, க; க. கொரி. ௰௫, கூ; பிலி. ௩, சு;

போஸ்தலரிலுஞ் சிறியவன், நீ பராபரனுடைய சபையைத் துன்பப்படுத்தினபடியினாலே நீ அப்போஸ்தலனென்றழைக்கப்படப் பாத்திரவானல்லவென்று அவனைக் குட்டி அவன் விசுவாசத்தையும் நம்பிக்கையையும் அவனிடத்திலிருந் தெடுத்துப் போடவும் அவனைக் கெடுக்கவும் மிகுந்த சர்ப்பனையோடு பிரயாசப்பட்டான். அதுதான் பரிசுத்த அப்போஸ்தலனை அவ்வளவு நோகப்பண்ணின வியாதி. அதினால் நாம் என்னத்தைக் கற்றுக்கொள்ளுகிறோம்? மெய்யான கிறிஸ்துவனாகிய ஒருத்தனுஞ் சிலுவையென்கிற உபத்திரவத்தையல்லாமலிருக்கக் கூடாது. எல்லாக்காரியங்களும் ஆகுஞ் சொல்லிமுடியாத இளைப்புள்ளவைகளென்று பிரசங்கி சொல்லுகிறான்[1]. மேலும் பரிசுத்த அப்போஸ்தலனைப்போல் கர்த்தருக்குத் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட பணிமுட்டாயிருக்கிறவர்கள்[2] எல்லாரைப்பார்க்கிலும் வருத்தமுள்ள சிலுவையைச் சுமந்துகொண்டு இப்படியே கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவைப் பின்சென்று அவருக்கு ஒத்தவர்களாயிருக்க வேண்டும்[3]. ஆனாலுந் தேவபக்தியுள்ள கிறிஸ்தவர்களுக்குண்டாகிற எல்லாத்துன்பமும் வருத்தமுந் தற்செயலாய் வராமல் பராபரனுடைய நன்றுங் கிருபையுமுள்ள சித்தத்தின்படியே வருகிறதென்பது[4] நமக்குப்பெரிய ஆறுதலாயிருக்கிறது. அதேனென்றால் அவர் சோதனையுடனே கூடப் போக்கையும் உண்டாக்குவாரென்று அறிந்திருக்கிறோம்[5].

II. அப்போஸ்தலன் அவ்வளவு பாடுபடுகையில் என்ன செய்தானென்பதையுங் கேட்போமாக. அவன் பொறுமையில்லாமல் முறுமுறுக்கிறானோ? இல்லையே. செபம்பண்ணுகிறானே. அதைப்பற்றி அவன், இதுக்காக மூன்றுவிசை அது என்னைவிட்டு நீங்கக் கர்த்தரைவேண்டிக்கொண்டேன் என்று நம்முடைய திருவாக்கியத்திலே சொல்லுகிறான். துன்பமானது செபம்பண்ணப் போதிவிக்கிறது. செபமோவென்றால் துன்பத்தை நீக்கிப்போடுகிறது. செபமுங் கண்ணீரும் விசுவாசமுள்ள கிறிஸ்தவன் எல்லாச்சோதனைகளையும் மேற்கொள்வதற்கான நல்ல ஆயுதவர்க்கமாயிருக்கிறது. இந்த ஆயுதங்களினால் முற்காலத்தில் யாக்கோபு பராபரனாகிய கர்த்தரைச் செயங்கொண்டான்[6]. பரிசுத்த அப்போஸ்தலனும்

1 பிரசங். ௧, ௮. — 2 அப். ௯, ௰௫. — 3 ௨. தீமோ. ௩, ௰௨; அப். ௰௪, ௨௨. லூக். ௰௪, ௨௭; கலா. ௬, ௰௪. ௰௭. — 4 எபி. ௰௨, ௬. — 5 ௧. கொரி. ௰, ௰௩; ௧. பே. ௨, ௯; யோபு. ௧, ௨௧; சங்கீ. ௮, ௨௰; ௱௰௯, ௭௧. — 6 ௧. மோ. ௩௨, ௨௯; ஓசே. ௰௨, ௫; யாக். ௫, ௰௬. —

இந்த ஆயுதவர்க்கத்தைத் தரித்துக்கொண்டு கர்த்தரை நோக்கிச் செபம்பண்ணுகிறதினாலேதான் பெரிய சோதனைகளெல்லாவற்றையுஞ் சகித்து மேற்கொண்டான். வாங்கமனதுண்டானால் கேட்கத்தேவையுண்டு, கர்த்தரின் சகாயத்தால் நாம் நிலைத்திருந்து போரிலே வெல்லவேண்டிய எத்தனங்கள் உக்கிரச்செபங்கள் என்று பாடுகிறோம் (பா. ௨௱௰௪, ௮.) மூன்று விசை அப்போஸ்தலன் வேண்டிக்கொண்டான். அதற்கு அர்த்தம், இளைப்பாறியாமல் எப்போதுஞ் செபம்பண்ணவேண்டுமே[1]. புத்தியில்லாத சிலர் செபம்பண்ணுகிறது பிள்ளைகளுக்கடுத்ததாயிருக்குதென்று சொல்லுவார்கள். அருமையான பரிசுத்த அப்போஸ்தலனாகிய பவுலோவென்றால் குழந்தைக்காரியங்களோடு கூடச் செபஞ்செய்கிறதையும் பரிகரிக்கவில்லை[2]. பெரிய இராசாவாகிய இஸ்கியாவும்[3] பெரிய தீர்க்கதரிசிகளாகிய மோசேயுந்[4] தானியேலுஞ்[5] செபம்பண்ணிக்கொண்டுவந்தார்கள். எல்லாக்காலத்திலுங் கிறிஸ்தவர்கள் செபம்பண்ணிக்கொண்டிருந்தார்கள். ஆகையால் நீயும் அவ்வளவு பெரிய வாக்குத்தத்தத்தைப் பெற்றுக்கொண்ட[6] செபத்திற்காக வெட்கப்படாமல் உன் சரீர இக்கட்டுகளிலும் ஆத்தும இக்கட்டுகளிலுமெல்லாம் இடைவிடாமலுங் கருத்தாகவுஞ் செபம்பண்ணி உன் கர்த்தருடைய உத்தரவுக்கும் ஒத்தாசைக்குங் காத்திரு[7].

III. அப்போஸ்தலனுக்கு முசிப்பாறுதல் கிடைக்கப்பண்ணின வயித்தியனையும் மருந்தையுங் குறித்துப் பின்னையுங் கேட்போமாக. கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்து அவனுக்கு வயித்தியனாயிருந்தார். ஏனெனில் நாம் உன்பரிகாரியாகிய கர்த்தரென்று அவர்தாமே சொல்லுகிறார்[8]. சாமர்த்தியமுள்ள வயித்தியன் வியாதிஸ்தனுக்கு எப்படிச்செய்கிறானோ, அப்படி எல்லாரிலுஞ் சாமர்த்தியமுள்ள பரிகாரியாகிய இயேசுநாதரும் வியாதிஸ்தனை அப்போஸ்தலனுக்குச் செய்தார், வியாதிஸ்தராகிய நமக்குஞ் செய்துகொண்டுவருகிறார்.

1. சாமர்த்தியமும் உண்மையுமுள்ள வயித்தியன் தான் பார்க்கிற வியாதிஸ்தரை அடிக்கடிச்சந்தித்து அவர்களோடு பட்சமாய்ப்பேசி அவர்களுடைய குறைவுகளைக் கேட்டு

1 லூக். ௰௮, ௧. — 2 ௧. கொரி. ௰௩, ௰௧. — 3 ஏசா. ௩௮, ௯. — ௫. — 4 ௨. மோ. ௰௭, ௰௧. — 5 தானி. ௬, ௪. — 6 சங். ௭௨, ௰௮. ௰௯. — 7 ௧. தெச. ௫, ௰௭; ரோம. ௰௨, ௰௨; சங். ௨௭, ௰௪; லூக். ௰௮, ௩௮. ௩௯; மத். ௰௫, ௨௨. ௨௮. — 8 ௨. மோ. ௰௫, ௨௬. —

அவர்களுக்கு ஆறுதல் சொல்லுகிறான். அப்படியே இயேசுநாதர் அப்போஸ்தலனுக்குஞ் செய்தார். அவன் கூப்பிட்டபோதெல்லாங் கர்த்தர் சேர்ந்து அவனுக்கு மறு உத்தரவு சொல்லி, அவன் தன் சோதனைகளையும் வருத்தங்களையும் விவரித்துச் சொன்னதைப் பொறுமையாய்க் கேட்டு, ஒருவனை அவன் தாய் [illegible]மாப்போலே[1] அவனை ஆற்றித்தேற்றினார். அவருடைய உதடுகளில் கிருபை ஊற்றி இருக்கிறது[2]. அவர் இளைப்பாறினவனோடே சமயத்திலே வார்த்தை சொல்ல அறிந்தவர்[3]. அவர் வியாதிஸ்தராகிய நம்மோடு பேசத்தொடங்குகிறவுடனே நமக்கு இரட்சிப்பு கிடைக்கும், ஏனென்றால் அவருடைய வாயிலிருந்து புறப்படுகிற கிருபையுள்ள வார்த்தைகளே[4] நித்திய ஜீவனுடைய வசனங்களாயிருக்குது[5].

2. சாமர்த்தியமுள்ள வயித்தியன் வியாதிஸ்தருக்குத் தன் இஷ்டத்தின்படியே மருந்தைக்கொடுக்காமல் எல்லாவற்றையுங் கருத்தாய் யோசித்து நிறுத்து வியாதிஸ்தனுக்குத் தகுந்த மருந்தைக் கொடுப்பான். அப்படியே இயேசுநாதருஞ் செய்கிறார். அவர் நம்முடைய கிருபை உனக்குப் போதுமென்று சொல்லி வியாதிஸ்தனை அப்போஸ்தலனுக்குத் தகுந்த மருந்தைக் கொடுத்தார். மெய்யாகவே கர்த்தருடைய கிருபை எல்லாவற்றிலும் அருமையுஞ் சவுக்கியமுமான மருந்துதான். கர்த்தர் இந்த மருந்தை அப்போஸ்தலனுக்குப் பரிபூரணமாகக் கொடுத்திருந்தாரென்று துவக்கத்திலே கேட்டோம். கர்த்தர் அவன் மனதை அதிசயமான பிரகாரமாகத் திருப்பி அவனைத் தம்முடைய அப்போஸ்தலனுந் தம்முடைய நாமத்தைப் புறசாதிகளுக்கும் இராசாக்களுக்கும் இஸ்ரவேல் புத்திரருக்குமுன்பாகச் சுமக்கத் தமக்குத் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட பணிமுட்டுமாக நியமித்து அவனைக்கொண்டு அவ்வளவு பெரியவேலையைச் செய்துமுடித்து, அவ்வளவு பெரிய மோசங்களில் அவனைத் தற்காத்திரட்சித்து, அவனுக்கு அவ்வளவு பெரிய தரிசனங்களையும் வெளிப்படுத்தல்களையுங் காண்பித்து, வரப்போகிற மகிமையை அவனுக்கு வெளிப்படுத்தியிருந்தார்[6]. அது மெத்தவும் பெரிய கிருபையல்லவா. இந்தக்கிருபை உனக்குப் போதும், நீ பெற்ற இந்தக்கிருபைக்காகக்கொஞ்சம் பாடுபடவேணுமானால் ஆச்சரியப்படாதே, மேலும் நீ மற்றவர்க

1 ஏசா. ௬௬, ௰௩.—2 சங். ௪௫, ௨.—3 ஏசா. ௫௰, ௪.—4 லூக். ௪, ௨௨.—5 யோவா. ௬, ௬௮.—6 ரோம. ௮, ௰௮.—

ளுக்கு அவர்களுடைய சோதனைகளிலுந் துன்பங்களிலும் நல்ல ஆறுதலைச்சொல்ல அறிந்தவனாயிருக்கும்படிக்கும்[1], நீ நம்முடைய கிருபையிலே நிலைநின்று இரட்சிக்கப்பட்டு நம்மோடேகூட உபத்திரவங்களின் வழியாய் மகிமைப்படுத்தப்படும்படிக்கும், இந்த நம்முடைய கிருபையை உன்மேல் சுமத்தினோமென்று [illegible] அவனுக்கு புத்தியும் ஆறுதலுஞ் சொன்னார். அப்படியே கர்த்தர் நம்முடைய எல்லாச் சோதனைகளிலுந் தம்முடைய திருவசனத்தால் நம்மோடும் பட்சமுங் கிருபையுமாய்ப் பேசுகிறார். நாமும் பரிசுத்த அப்போஸ்தலனைப்போல் கர்த்தருடைய வார்த்தைகளினாலே உண்டாகும் ஆறுதலைப் பற்றிக்கொண்டு, அவருடைய கிருபையினால் போதுமென்கிற மனதாகி, இப்பிரபஞ்சத்தில் நமக்கு நேரிடும் எல்லா உபத்திரவங்களையும் பொறுமையோடே சகித்துக்கொள்வோமாக.

3. சாமர்த்தியமுள்ள வயித்தியன் வியாதிஸ்தருக்குக் கொடுக்கிற மருந்து பிரயோசனமும் பெலனுமாயிருக்கும். அப்படியே நம்முடைய பரிகாரியாகிய இயேசுநாதர் மெத்தவும் பெலனுள்ள மருந்தைக்கொடுக்கிறார். ஏனென்றால் பெலவீனத்திலே நம்முடைய பெலன் நிறைவேறுதென்கிறார்[2]. பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் கர்த்தர்சொன்ன வார்த்தையின்படியே தன்னுடைய பெலவீனத்திலே கர்த்தருடைய பெலத்தை உணர்ந்தனுபவித்ததினால் கிறிஸ்துவினுடைய பெலன் என்மேலிறங்கியிருக்கிறதுக்காக நான் வெகு அதிக விருப்பமாய் என் பெலவீனங்களின் பேரிலே மேன்மை பாராட்டுவேனென்று சொல்லுகிறான். அப்படியே கர்த்தர் நமக்குஞ் செய்துகொண்டுவருகிறார். அவர் தம்முடைய ஞானத்தின்படியே நம்முடைய மெய்யான இரட்சிப்புக்கென்று நம்முடைய மாம்சத்திலுமிருக்கிற முள்ளை எடுத்துப்போடாவிட்டால் நாமதைத் தமக்குச் சித்தமாயிருக்குமட்டுஞ் சகித்துக்கொள்வதற்கான கிருபையையும் பெலத்தையுந் தந்தருளுவார். நாம் முடிவுமட்டாக நம்முடைய சிலுவையை எடுத்துக்கொண்டு அவரை உண்மையாய்ப் பின்செல்வோமாகில், அவர் நிச்சயமாகக் கடைசியிலே எல்லாச் சிலுவையையும் நம்மைவிட்டு எடுத்துப்போட்டு நித்தியமோட்சமும் நித்திய சந்தோஷமும் ஆளுகிற தம்முடைய பரம இராச்சியத்திலுந் தம்முடைய பரம மகிமையிலும் நம்மைச்சேர்த்துக்

1 ௨. கொரி. ௧, ௪.—2 சங். ௨௮, ௭; ௧௧, ௰௫; மத். ௨௮, ௨௰.—

கொள்ளுவார். கர்த்தாவே, உம்முடைய கிருபை எனக்குப் போதும், என் பெலவீனத்திலே உம்முடைய பெலன் நிறைவேறக்கடவது. ஆமென்.

ஐம்பதாம் நாளென்கிற ஞாயிற்றுக்கிழமை.

திருப. க. பேது. ௩, ௧௮—௨௨.

நாம் வாசிக்கக்கேட்ட இந்த திருபவாக்கியத்திலே ஒரு விசேஷித்த அரியவரிதான வார்த்தை அடங்கியிருக்கிறது. அதாவது: கிறிஸ்துநாதர் மாம்சத்திலே கொலையுண்டு ஆவியாலே உயிர்ப்பிக்கப்பட்டார், அதிலே அவர் போய் பூர்வத்தில் விசுவாசியாமல் போன காவலிலுள்ள ஆவிகளுக்கும் பிரசங்கித்தாரென்பதுதான். இதைப்பற்றி நாம் முகவுரையாகச் சுருக்கமாய்க் கேட்கப்போகிறோம். இந்த வார்த்தை நம்முடைய நாதர் இயேசுகிறிஸ்து பாதாளங்களிலிறங்கினதைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறதென்று விளங்குகிறது. ஆனால் அதின் விஸ்தரிப்பைப்பற்றி வேதசாஸ்திரிகளுக்குப் பலவித எண்ணங்களுண்டு. எங்களுடைய எண்ணம் என்னவென்றால், இயேசுநாதர் மாம்சத்திலே கொலையுண்டார், அதற்கு அர்த்தம், தம்முடைய மனிதசுபாவத்தின்படியே கொலையுண்டு மரித்தார்[1]. ஆவியாலே உயிர்ப்பிக்கப்பட்டார்; அதற்கு அர்த்தம், தம்முடைய தேவசுபாவத்தின்படியே[2] உயிர்ப்பிக்கப்பட்டு அதிலே, அதாவது தம்முடைய தேவசுபாவத்தின் பெலத்தினால், மெய்யானதேவனும் மெய்யானமனிதனுமாகப் பாதாளங்களிலிறங்கினாரே. மேலும் என்னத்திற்காகப் பாதாளங்களிலிறங்கினாரென்றால் அதற்கு மூன்றுவிதமான நோக்கமிருந்ததென்று எண்ணியிருக்கிறோம். முதலாவது, பழைய ஏற்பாட்டின் காலமாகிய பூர்வத்திலே வரப்போகிற இரட்சகர் பேரிலே விசுவாசித்து மரித்திருந்தவர்களுக்கு அவர் தாம் செய்துமுடித்த இரட்சிப்பைச் சுவிசேஷமாகப் பிரசங்கித்து அவர்களுடைய ஆத்துமாக்களைத் தம்முடனே கூட மோட்ச இராச்சியத்தில் சேர்த்தார்[3]. இரண்டாவது, பூர்வத்தில் வரப்போகிற இரட்சக

1 எபி. ௨, ௧௪. ௧௫.—2 ரோம. ௧, ௪.—3 லூக். ௨௩, ௪௩; மத். ௨௭, ௫௨. ௫௩.—

ரைப்பற்றிய சுவிசேஷத்தை அசட்டைபண்ணி விசுவாசியாமல் போன காவலிலுள்ள ஆவிகளுக்குத் தாம் செய்துமுடித்த இரட்சிப்பை அவர்களுடைய ஆக்கினைக்கென்று பிரசங்கித்து, அவர்கள் தங்கள் அவிசுவாசத்தினிமித்தம் நியாயமாய்த் தள்ளப்பட்டவர்களென்று நியாயமுள்ள நியாயாதிபதியாகிய அவர் அவர்களுக்கு அறிவித்தார்.* இது நியாயப்பிரமாணத்தின் பிரசங்கமென்று சொல்லலாம். மேலும் நம்முடைய நாதர் இயேசுகிறிஸ்து பாதாளங்களிலிறங்கினது கிறிஸ்தவர்களாகிய நம்மெல்லாருக்கும் எந்தப்பலனும் பிரயோசனமுமாயிருக்கிறதென்று கேட்டால், அவர் மூன்றாவது பிசாசினுடைய இராச்சியத்தையும் வல்லமையையும் நிர்மூலமாக்கினதைக் குறித்து, இயேசுநாதர் முந்தி பூமியின் தாழ்வான பூதலங்களில் இறங்கி, பிற்பாடு எல்லாவானங்களின் மேலும் ஏறிச்சிறையாக்குகளைச் சிறையாக்கிப் போட்டு[1] துரைத்தனங்களையும் அதிகாரங்களையும் உரிந்துகொண்டு வெளியரங்கவேஷமாகக்காட்டி அதுகளின்மேல் வெற்றிசிறந்தாரென்று எழுதியிருக்கிறது[2]. அது தான் நம்முடைய நாதர் இயேசுகிறிஸ்து பாதாளங்களிலிறங்கினதுக்கு மேன்மையுள்ள அர்த்தமும் பலனுமாம். இதுவுந்தவிர நம்முடைய திருபவாக்கியத்திலே ஞானஸ்நானத்தையுங்குறித்துச் சொல்லியிருக்கிறது. இதினால் திருபவாக்கியம் இந்நாளுக்குக் குறிக்கப்பட்ட சுவிசேஷவாக்கியத்தோடு நற்சம்பந்தமாயிருக்கிறது. மூன்றுவிதமான ஞானஸ்நானத்தைப்பற்றிக் கேட்கிறோம். பழைய ஏற்பாட்டின் காலத்திலே கிறிஸ்தமான ஞானஸ்நானத்திற்கு முன்னடையாளமாக நடந்த தண்ணீர் ஞானஸ்நானத்தையும், இயேசுநாதர்தாமே அடைந்த இரத்த ஞானஸ்நானத்தையும், கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம் பெற்றுக்கொள்ளுகிற ஆவியின் ஞானஸ்நானத்தையுங் குறித்துத்தானே. இதைப்பற்றி நாம் இப்போது கர்த்தருடைய கிருபையினால் நம்முடைய திருபவாக்கியத்தின்படியே சிந்திப்போமாக. (Baptisma fluminis, sanguinis, flaminis).

I. தண்ணீர் ஞானஸ்நானம். பழைய ஏற்பாட்டின் இறுதியாயிருந்த யோவான்ஸ்நானகன் தான் பராபரனுடைய கட்டளையின்படியே கொடுத்த ஞானஸ்நானத்தைப்பற்றி, நான் குணப்படுதலுக்கென்று சலத்தினாலுங்களை ஞானஸ்நானம் பண்ணுவிக்கிறேன், ஆனால் எனக்குப் பின்னாக வருகிறவராகிய இயேசுகிறிஸ்து பரிசுத்த ஆவியினாலும் அக்கினி

1 எபே. ௪, ௮.—2 கொலோ. ௨, ௧௫—

யினாலும் உங்களை ஞானஸ்நானம் பண்ணுவிப்பாரென்று சொல்லி[1] தன்னுடைய ஞானஸ்நானம் உத்தம ஞானஸ்நானமாயிராமல் மெய்யான ஞானஸ்நானத்திற்கு முன்னடையாளமாக இருந்ததென்று அறிக்கையிட்டான்[2]. என்றும் தங்களுடைய பாவங்களை உண்மையாய் அறிக்கையிட்டு யோவான்ஸ்நானகன் பிரசங்கித்த இரட்சகராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் பேரில் நம்பினவர்கள் யோவான் கொடுத்த ஞானஸ்நானத்தினாலே பாவமன்னிப்பைப் பெற்றுக்கொண்டார்களென்று நிச்சயித்திருக்கலாம். இதைத்தான் நாம் பழைய ஏற்பாட்டின் காலத்திலே நடந்ததாகக் கேட்கிறதுங் கிறிஸ்தமான ஞானஸ்நானத்திற்கு முன்னடையாளமுமான மற்ற ஞானஸ்நானங்களைக் குறித்துச்சொல்ல வேண்டும். பழைய ஏற்பாட்டின் காலத்திலே நடந்த இன்னம் இரண்டு விதமான ஞானஸ்நானத்தைக்குறித்து வாசிக்கிறோம். பரிசுத்த அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் கொரிந்தியருக்கெழுதின நிருபம் ௰-ம் அதிகாரத்திலே, நம்முடைய பிதாக்களெல்லாரும் மேகத்துக்குக் கீழாயிருந்து சமுத்திரத்தை உருவ நடந்து வந்து இப்படியே மோசேக்குள்ளாக மேகத்தினாலுஞ் சமுத்திரத்தினாலும் ஞானஸ்நானம் பண்ணப்பட்டார்களென்கிறான்[3]. அப்படியே நம்முடைய திருவாக்கியத்தில் பரிசுத்த அப்போஸ்தலனாகிய பேதுரு நோவாவின் நாட்களிலே நடந்த சலப்பிரளயம் ஞானஸ்நானத்திற்கு ஒப்பனையாயிருந்ததென்று சொல்லுகிறான். அதேதென்றால் அந்நாட்களிலே, பராபரனுடைய நீண்ட பொறுமை இன்னம் நூற்றிருபது வருஷக்காலமாகப் பொறுத்திருந்தும் விசுவாசியாமல் போனவர்கள் அந்தச் சலப்பிரளயத்தினால் அழிந்து செத்துப் போயிருக்கக்கொள்ள, கர்த்தர்பேரிலும் அவருடைய வாக்குத்தத்தங்களின் பேரிலும் நம்பிக்கையாயிருந்த நோவாமுதலிய எட்டு ஆத்துமாக்கள் பராபரன் செய்யக்கற்பித்த பேழையில் உட்பட்டுத் தண்ணீரின் மீதில் மிதந்த அந்தப்பேழையில் தண்ணீரால் காப்பாற்றப்பட்டார்களே. அப்படி விசுவாசமில்லாதவர்களை அழித்தின அந்தச் சலப்பிரளயம், விசுவாசமுள்ளவர்களை இரட்சிக்கிற ஞானஸ்நானமாயிற்று. அப்படிமற்ற அந்தத் திருஷ்டாந்தத்திலும் விசுவாசமில்லாதஎகிப்தியரெல்லாருஞ் சிவந்தசமுத்திரத்தின் சலங்களினால் அழிந்து செத்துப் போயிருக்கக்கொள்ள, விசுவாசமுள்ள இஸ்ரவேலர் அந்தச்

1 மத். ௩, ௰௧. — 2 அப். ௰௯, ௪. ௫. — 3 ௧. கொரி. ௰, ௧. ௨. —

சலங்களினின்றுந்தே பராபரனுடைய சனமாகப் புதிதாய்ப் பிறந்தவர்களைப்போலப் புறப்பட்டு இரட்சிக்கப்பட்டார்கள். இதுகள்தான் பழைய ஏற்பாட்டின் காலத்திலே நடந்த முன்னடையாளங்கள். இதுகள் கிறிஸ்தமான ஆவியின் ஞானஸ்நானத்தினால் நிறைவேறிற்று. நிறைவேறுதல் வராததற்கு என்னேவென்றால், உத்தமமான ஞானஸ்நானத்தைச் சம்பாதித்துக்கொடுத்த நம்முடைய நாதர் இயேசுகிறிஸ்து தாமே இரத்த ஞானஸ்நானம் பெறவேண்டியவராயிருந்தார். இதைப்பற்றி நாம் இரண்டாவதாகக் கேட்கிறோம்.

II. இரத்த ஞானஸ்நானம். இயேசுநாதர் ஒருவிசை செபெதேயுவின் குமாரரிடத்தில், நான் குடிக்கப்போகிற பாத்திரத்தை நீங்கள் குடிக்கவும் நான்பெறுகிற ஸ்நானத்தை நீங்கள் பெறவுங் கூடுமோவென்றும்[1], வேறே சமயத்திலே தம்முடைய சீஷர்களைநோக்கி, நான் முழுகவேண்டிய ஒருஸ்நானமுண்டு, அது முடியுமட்டும் எவ்வளவோ இடுக்கமடைந்திருக்கிறேனென்றும்[2] சொல்லித் தம்முடைய மரணத்தைக்குறித்துப் பேசினார். ஆகையால் அவர் தம்முடைய பரிசுத்த இரத்தத்தைச் சிந்தினதினால் இரத்த ஞானஸ்நானத்தைப் பெற்றுக்கொண்டாரென்று சொல்லலாம். அவர் என்னத்துக்காக இந்த இரத்த ஞானஸ்நானத்தைப் பெற்றுக்கொண்டாரென்றால், அதைப்பற்றி நம்முடைய திருவாக்கியத்திலே தெளிவாய்ச் சொல்லியிருக்கிறதாவது, ஒருவிசை பாவங்கள் நிமித்தமாய்க் கிறிஸ்துவாகிய நீதியவர் அநீதியவர்களுக்காகப் பாடுபட்டு, தாம் நம்மைப் பராபரனண்டைக்குச் சேர்க்கத்தக்கதாக மாம்சத்திலே கொலையுண்டாரென்பதே. மேலும் அவர் தாம் பெற்ற ஞானஸ்நானத்தினால் அடைந்துகொண்ட பலனென்னவென்றால், அவர் ஆவியால் உயிர்ப்பிக்கப்பட்டுத் தம்முடைய மனிதசுபாவத்தின்படியும் பரமண்டலத்துக்குள் போய்ப் பராபரனுடைய வலது பாரிசத்திலே வீற்றிருந்து, மெய்யான தேவனும் மெய்யான மனிதனுமாகிய அவருக்குத் தேவதூதரும் அதிகாரங்களும் வல்லமைகளுங் கீழ்ப்படிந்திருக்கிறது தான். அவர் நீதிபரராயிருந்ததினால் தமக்காகப்பாடுபடவும் மரணமடையவுங் கூடாதவராயிருந்து, அநீதியர்களாகிய நாம் செய்த பாவங்கள்நிமித்தமாகப்பாடுபட்டு நாம்நேரஸ்தரான பாவத்தின் சம்பளமாகிய மரணத்தை ஒருவிசை அடைந்து தம்மை விசுவாசத்தினாலேற்றுக்கொள்ளுகிற எல்லாருக்

1 மத். ௨௰, ௨௨. — 2 லூக். ௰௨, ௫௰. —

ருக்கு நித்திய மீட்குதலை உண்டுபண்ணினார்[1]. இப்படியே அவர், நம்முடைய பாவங்களினால் துக்கப்படுத்தின பராபரனோடு நம்மை ஒப்புரவாக்கி[2], நம்மை நீதிமான்களாக்கவும் நம்மைப் பராபரனண்டைக்குச்சேர்த்து மோட்சத்தைச் சுதந்தரிக்கவுந் தக்கவராயிருக்கிறார். ஏனென்றால் அவர் நம்முடைய பாவங்களினிமித்தம் ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்டு நம்மை நீதிமான்களாக்கப்படுவதற்காக எழுப்பப்பட்டார்[3]. மேலும் அவர் பரமண்டலங்களுக்கேறி எல்லாருக்கும் எல்லாவற்றிற்குமேலாக உயர்த்தப்பட்டு வானத்தையும் பூமியையும் மிகுந்த வல்லமையும் மகிமையுமாய் ஆளுகைசெய்து கொண்டிருக்கிறதுந் தவிர, இந்தப்பூமியிலே தம்முடைய கிருபையின் இராச்சியத்தையும் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார். என்னத்துக்காகவென்றால், நாமெல்லாரும் இந்தப்பேழையில் உட்பட்டு மீட்டிரட்சிக்கப்படும்படிக்குத்தான். அதற்குக் கிறிஸ்தமான ஞானஸ்நானம் வேண்டியதவசியம். அதைப் பற்றி நாம் கடைசியாகக் கேட்கிறோம்.

III. ஆவியின் ஞானஸ்நானம். இதைக்குறித்துப் பரிசுத்த அப்போஸ்தலனாகிய பேதுரு நம்முடைய நிருபவாக்கியத்திலே சொல்லுகிறதாவது: ஞானஸ்நானம் மாம்சத்தின் அழுக்கை நீக்குதலாயிராமல் பராபரனோடே நல்மனச்சாட்சியின் உடம்படிக்கையாயிருந்து இப்போது நம்மையும் இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய உயிர்த்தெழுதலால் இரட்சிக்குதென்பதே. இந்த வார்த்தைகளினால் நாம் நம்முடைய கிறிஸ்தமான ஞானஸ்நானத்தைக்குறித்து மூன்று விசேஷித்த காரியங்களைக் கற்றுக்கொள்ளுகிறோம், அவைகளாவன;

1. நம்முடைய ஞானஸ்நானம் இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய இரத்த ஞானஸ்நானத்தோடு நற்சம்பந்தமாயிருக்கிறதென்பதும்,

2. நம்முடைய ஞானஸ்நானம் இன்னதென்பதும்,

3. அதின் பிரயோசனமின்னதென்பதுந் தானே.

1. நம்முடைய ஞானஸ்நானம் இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய இரத்த ஞானஸ்நானத்தோடு நற்சம்பந்தமாயிருக்கிறது. எப்படியெனில் பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் கர்த்தருடைய மரணத்தைக் குறித்துப்பேசின பிற்பாடு, ஞானஸ்நானம் நம்மை இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய உயிர்த்தெழுதலால் இரட்சிக்குதென்று சொல்லுகிறான். நாம் ஞானஸ்நானத்தி

1 எபி. ௯, ௰௨; ௰, ௰௨, ௰௪.— 2 உ. கொரி. ௫, ௰௮. ௰௯.— 3 ரோ. ௪, ௨௫.—

னால் இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய மரணத்துக்குள்ளே அடக்கம்பண்ணப்பட்டு அவருடைய உயிர்த்தெழுதலுக்குள்ளும் நாட்டப்படுகிறோம்[1]. அவர் மரித்ததுபோல ஞானஸ்நானத்தினால் நம்முடைய பழையமனுஷன் சகல பாவங்களோடும் ஆகாத இச்சைகளோடும் அவருடனே கூடச்செத்து, அவர் உயிரோடெழுந்ததுபோல ஞானஸ்நானத்தினால் பராபரனுக்குமுன்பாக நீதியோடும் சுத்தாங்கத்தோடும் பிழைக்கிற புதியமனிதன் நம்மில் நாட்டப்படுகிறான். நாம் உண்மையான விசுவாசத்தினாலே இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய ஐக்கியத்தில் நிலைத்திருந்து, இப்படி நம்முடைய ஞானப்பிதாவாகிய லூத்தர் சொல்லுகிறபடியே தினந்தோறும் நம்முடைய ஞானஸ்நானத்திலே நடப்போமாகில், அந்தக்கருடைய கிருபையினால் இன்னும் மீதியாயிருக்கிற நம்முடைய பழையமனிதன் அன்றாட மனஸ்தாபத்தினாலுந் தவசினாலும் நாளுக்குநாள் அதிகமதிகமாய் அமிழ்ந்திச்செத்து என்றென்றைக்கும் பிழைக்கிற புதியமனிதன் நம்மில் அனுதினமும் அதிகமதிகமாய் உயிர்த்தெழுந்து, நாம் இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய மரணத்துக்கும் உயிர்த்தெழுதலுக்கும் எப்படி ஒப்பானவர்களானோமோ, அப்படியே அவருடைய பரமமகிமைக்கும் ஒப்பானவர்களாவோம்.

2. நம்முடைய ஞானஸ்நானம் இன்னதென்று கேட்போமாக. அது மாம்சத்தின் அழுக்கை நீக்குதலாயிராமல் பராபரனோடே நல்மனச்சாட்சியின் உடம்படிக்கையாயிருக்கிறது. நாம் ஞானஸ்நானம் பெறுதற்குமுன் நமக்குப் பராபரனுக்குமுன்பாக நல்மனச்சாட்சியிருந்ததில்லை. ஏனென்றால் நம்முடைய அக்கிரமங்களும் பாவங்களும் நமக்கும் நம்முடைய பராபரனுக்கும் நடுவாகப்பிரிவினையை உண்டாக்கிற்று[2]. ஆனால் ஞானஸ்நானத்தில் திரியேக பராபரன் நம்மோடே ஒரு உடம்படிக்கையைச்செய்து நம்முடைய இரட்சகராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் மூலமாக நம்முடைய பாவங்களெல்லாவற்றையும் மன்னித்துவிட்டுத் தண்ணீரினாலும் பரிசுத்த ஆவியினாலும் நம்மைப்புதிதாய்ச்ஜெனிப்பித்து இயேசுகிறிஸ்துவுக்குள் நம்மை நீதிமான்களும் பரிசுத்தவான்களுமாக்கித் தம்முடைய புத்திர சுவிகாரத்திலே ஏற்றுக்கொண்டார். இப்படியே நாம் இயேசுகிறிஸ்துவின் மூலமாய்ப் பராபரன் பிரியமாயிருக்கிற அவருடைய பிள்ளைகளாக நல்மனச்சாட்சியோடுந் தைரியத்தோடும் நம்முடைய பரமபிதாவா

1 ரோம. ௬, ௩—௰௧.— 2 எசா. ௫௯, ௨.—

கிய திரியேகபராபரனுடைய ஐக்கியத்திலே நிலைநிற்கிறோம். அதற்குத் திரியேகபராபரனையும் அவருடைய இரட்சிப்பையும் பற்றிக்கொள்ளும் உண்மையான விசுவாசம் வேண்டிய அவசியமென்பது விளங்குது. மேலும் நாம் நம்முடைய மாங்கிஷத்தின் பெலவீனத்தினால் தினந்தோறும் மிகுதியாய்ப் பாவஞ்செய்து, நாம் பராபரனோடு ஞானஸ்நானத்தினால் செய்த உடன்படிக்கையை அடிக்கடி மீறி நடக்கிறவர்களாயிருந்தாலும், பராபரன் ஞானஸ்நானத்தினால் நம்மோடு செய்த உடன்படிக்கை என்றைக்கும் உறுதியாய் நிலைநிற்கும். நாம் நம்முடைய அன்றாடகப் பாவங்களுக்காக உண்மையாய் மனஸ்தாபப்பட்டு மெய்விசுவாசத்தினால் இயேசுகிறிஸ்துவுக்குள்ளான இரட்சிப்பைப் பற்றிக்கொள்ளும்போதெல்லாம் உண்மையும் இரக்கமுமுள்ள பராபரன் நம்முடைய பாவங்களை மன்னித்து நம்முடைய மனச்சாட்சியைச் சுத்திகரித்து நாம் இனிமேல் அதிகப்பத்திவைராக்கியத்துடனே கர்த்தருடைய வழிகளிலே நடக்கும்படிக்குத் தம்முடைய பரிசுத்த ஆவியைக்கொண்டு நமக்குப்புதுப் பலத்தையும் புத்தியையுந் தந்தருளுகிறார்.

3. நம்முடைய ஞானஸ்நானத்தின் பிரயோசனமின்னதென்று கடைசியாகக் கேட்கிறோம். ஒரேவார்த்தையினால் அது நம்முடைய திருவாக்கியத்திலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, அதாவது: ஞானஸ்நானம் நம்மை இரட்சிக்கிறதென்பதே. அப்படியே பரிசுத்த அப்போஸ்தலனாகிய பவுலுந் தீத்துவுக்கு எழுதின நிருபம் மூன்றும் அதிகாரத்தில் எழுதுகிறதாவது, பராபரன் நம்மை நாம் செய்த நீதியின் கிரியைகளாலல்ல, தம்முடைய இரக்கத்தின்படியே மறுசெனன முழுக்கினாலும், தாம் நம்முடைய இரட்சகராகிய இயேசுகிறிஸ்துமூலமாய் நம்முடையமேல் பரிபூரணமாக ஊற்றின பரிசுத்த ஆவியினுடைய புதிதாக்குதலினாலும் இரட்சித்தாரென்பதே. அப்படியே கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவும், விசுவாசித்து ஞானஸ்நானம் பெற்றவன் இரட்சிக்கப்படுவானென்று சொல்லுகிறார்[1]. நாம் முன்கேட்டபடி ஞானஸ்நானத்தினால் நம்முடைய பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டு நாம் பராபரனுடைய உடன்படிக்கையிலும் ஐக்கியத்திலும் புத்திரசுவிகாரத்திலும் உட்படுகிறோம். அது இரட்சிப்புத்தான். ஏனென்றால் பாவமன்னிப்பு எங்கேயோ அங்கே சீவனும் மோட்சமுமிருக்கும். மேலும் பராபரனு

[1] மாற். ௧௬, ௧௬.—

டைய ஐக்கியத்திலே நமக்கு நீதியுஞ் சமாதானமும் நித்திய ஞானச்சந்தோஷமும் உண்டு. இப்படி ஞானஸ்நானம் நம்மைச்சகல பாவங்களினும், மரணத்திலும் பிசாசினுடைய வல்லமையிலுமிருந்து மீட்டிரட்சித்து, நித்தியமோட்சத்தையே நமக்குக்கொடுக்கிறது. கர்த்தருடைய வார்த்தைகளையும் வாக்குத்தத்தங்களையும் விசுவாசிக்கிறவன் அதுகளிற் சொல்லியிருக்கிற இரட்சிப்பைப் பெற்றிருக்கிறான். நாம் கர்த்தருடைய கிருபையினால் பெற்றுக்கொண்டிருக்கிற ஆவியின் ஞானஸ்நானம் நமக்கு நி[illegible] நித்திய மோட்சத்திற்கென்றும் பிரயோசனமும் பெலனுமாயிருக்கும்படிக்கு, கர்த்தர் தாமே தம்முடைய பரிசுத்த ஆவியைக்கொண்டு நம்மெல்லாரிலும் உண்மையான விசுவாசத்தை உண்டுபண்ணிக் காப்பாற்றுவாராக. ஆமேன்.

ஒருசந்தியின் முதல் நாளாகிய புதன்கிழமை.

திருப. ௧. கொரி. ௰௧, ௨௰௬.

இந்த நாள் ஒருசந்தியின் காலமென்கிற பெரியதவசின் நாற்பது நாட்களின் துவக்கம். இந்த நாட்களிலே நாம் நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்து நம்முடைய இரட்சிப்புக்கென்று பட்ட பாடுகளைக்குறித்து விசேஷித்துத் தியானிக்கிறபடியினாலே, இந்நாளுக்குக் குறிக்கப்பட்ட சுவிசேஷவாக்கியத்திலே இயேசுநாதர் தம்முடைய பாடுகளையும் மரணத்தையுந் தம்முடைய சீஷர்களுக்கு முன்னறிவித்ததை வாசிக்கிறோம். அத்தோடு நம்முடைய திருபவாக்கியம் சம்பந்தமாயிருக்கிறது. இதினால் நாம் சிநேகமானதைப்பற்றி விவரமாய்க் கேட்கிறோம். இயேசுநாதர் பாவிகளாகிய நமக்காகப்பாடுபட்டுத் தம்முடைய சீவனைக் கொடுத்ததினால் சிநேகமின்னதென்பதற்கு எல்லாவற்றிலும் மேன்மையுள்ள முன்மாதிரியை நமக்குப் பின்வைத்தார்[1]. மேலும் நாம் இயேசுநாதருடையபாடுகளையும் மரணத்தையுங் குறித்துத் தியானிக்கும் போதெல்லாம், அவர் சிநேகத்தினால் எப்படி நிறைந்திருந்தாரோ அப்படியே நம்முடைய இருதயங்களும் அவரைத் திரும்பச் சிநேகிக்கிற சிநேகத்தி

[1] யோவா. ௧௫, ௧௩.—

றைத்து அவருக்குள் சகோதரரைச் சிநேகிக்கிற சிநேகத்தினாலும் நிறைவேற்றப்பட்டு எரியவேண்டியதல்லவோ? அப்புறம் நாம் இன்னும் இந்த நிலத்திலே சேரும்படி ஒருசந்ததியின் காலைக் கொண்டாடுகிறபடியினாலே, நியாயப்பிரமாணத்தின் நிறைவேறுதலாகிய[1] சிநேகத்தைச் சொல்லிக்காட்டுகிற இந்த நம்முடைய திருவாக்கியம் இந்நாளுக்கு மெத்தவும் ஏற்றதாயிருக்கிறது. அதின்படியே நாம் நம்மைச் சோதித்துப் பார்த்து அதிலே சொல்லிக்காட்டப்பட்டிருக்கிற உத்தமமான சிநேகம் நம்மிடத்தில் இல்லையென்று அறிந்துகொள்ளுவோமாகில் அது நம்மை நித்திரையினின்று ஏவி எழுப்புகிறதற்குப் பெலனுள்ள பிரசங்கமாயிருக்கிறது.

பரிசுத்த அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் நம்முடைய திருவாக்கியத்துக்கு முந்தின அதிகாரத்திலே பற்பலவித மேன்மையுள்ள வரங்களைக் குறித்து விவரித்துச்சொன்னபிற்பாடு, நீங்களோவெனில் அதிக நன்மையான வரங்களை நாடுங்கள், இன்னம் மகாமேன்மையான வழியையும் உங்களுக்குக் காண்பிக்கிறேனென்று சொல்லி, நம்முடைய திருவாக்கியத்திலே சிநேகமானதை மற்றெல்லா வரங்களுக்கு மேலானதாகப் புகழுகிறான். நான்மனுஷருடைய பாஷைகளையுந் தேவதூதர்களுடைய பாஷைகளையும் பேசினாலுஞ் சிநேகமெனக்கில்லாதிருந்தால் நான் முழங்கும் வெண்கலமும் அல்லது ஓசைதருங் கிண்கிணியுமாவேனென்று அப்போஸ்தலன் முதலாவது சொல்லுகிறான். ஒருவன் மனுஷருடைய பாஷைகளைப் பேசச்சாமர்த்தியம் உள்ளவனாயிருக்கிறது பெரியகாரியமும் மேன்மையுள்ள வரமுந்தானே. பேச்சில் சாமர்த்தியமுள்ளவர்கள் வீரரிலும் வல்லவர்கள், ஏனென்றால் தங்களைக் கேட்கிறவர்களை அவர்கள் தங்கள் இஷ்டத்தின்படியே இந்த அந்தப்பக்கமும் நடத்துவார்கள். தேவதூதர்களுடைய பாஷைகளைப்பேசுகிறது அதிக மேன்மையாயிருக்கும், ஏனென்றால் அவர்கள் மனுஷரைப் பார்க்கிலும் அதிகமேன்மையாய்ப் பேசவும் பாடவும் பிரசங்கிக்கவும் ஸ்தோத்திரிக்கவுஞ் சாமர்த்தியமுள்ளவர்கள். ஆனாலிந்த மேன்மையுள்ள வரங்களையே சிநேகமில்லாத ஒருத்தன் கர்த்தருடைய ஊழியத்திலும் பிறருடைய மெய்யான பிரயோசனத்துக்கென்றுங் கையாடாவிட்டால், வீணும் விருதாவுமாயிருக்கிறது. விசேஷமாய்க் கர்த்தருடைய திருவசனத்தை ஒருத்தன் மிகுந்த பெலனாய்ப் பிரசங்கித்துஞ் சிநேகமில்

1 ரோம. ௧௩, ௰.

லாதவனாயிருந்தால், அவன் முழங்கும் வெண்கலத்தையும் அல்லது ஓசைதருங் கிண்கிணியையும் போலிருக்கிறான். அவன் சனங்களைச் சேர்வித்துச் சந்தோஷமாய் வரவழைத்துந்தானே கோவிலுக்குவராத மணியைப்போலிருப்பான், மற்றவர்களுக்குப் பரமண்டலங்களின் மோட்சத்தைக் காண்பித்துந்தானே வெளியே நின்றிருப்பான். ஆகையால் வாய்ச் சாலகத்தைப் பார்க்கச் சிநேகம் அருமையானது. மேலும் நான் தீர்க்கதரிசனமுள்ளவனாயிருந்து சகல இரகசியங்களையுஞ் சகல அறிவையுமறிந்து பர்வதங்களைப் பேர்க்கத்தக்கதான சகல விசுவாசத்தையும் பெற்றிருந்தாலுஞ் சிநேகம் எனக்கில்லாதிருந்தால், நான் ஒன்றுமில்லையென்று அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறான். தீர்க்கதரிசனமும் அறிவும் அற்புதங்களைச் செய்யத்தக்க விசுவாசமும் மெய்யாகவே மேன்மையுள்ள வரங்களாயிருக்கிறது. ஆனால் அதுகளையுஞ் சிநேகமில்லாத ஒருத்தன் கர்த்தருடைய ஊழியத்திலும் பிறருடைய மெய்யான பிரயோசனத்துக்கென்றுங் கையாடாமல் தன்னுடைய சொந்தப் பிரயோசனத்துக்காகவும் மனுஷர்களுக்கு முன்பாக மேன்மை பெற்றுக்கொள்வதற்காகவுங் கையாடினால் அதுவும் வீணும் விருதாவுமாயிருக்கிறது. கடைசி நாளிலே அவ்வளவு மேன்மையுள்ள வரங்களைப் பெற்றுக்கொண்ட அநேகம்பேர், ஆண்டவரே! ஆண்டவரே! உமது நாமத்திலே தீர்க்கதரிசனமுரைத்தோமல்லோ, உமது நாமத்தினாலே அநேகம் அற்புதங்களைச் செய்தோமல்லோவென்பார்கள். ஆனால் கர்த்தர் அவர்களுடனே, ஒருக்காலும் உங்களை அறிந்ததில்லை, அக்கிரமச் செய்கைக்காரரே, என்னைவிட்டு அகன்றுபோங்களென்று சொல்லுவார்[1]. சிநேகத்திலே நிலைத்திருக்கிறவர்களை மாத்திரங் கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்து நாளிலே தம்முடையவர்களென்று அறிக்கையிடுவார்[2]. அப்புறம், நான் எனக்குண்டானதெல்லாத்தையும் ஏழைகளுக்கு அசனத்துக்காகப் பகிர்ந்துகொடுத்து, நான் சுட்டெரிக்கப்பட என்சரீரத்தை ஒப்புக்கொடுத்தாலுஞ் சிநேகம் எனக்கில்லாதிருந்தால், எனக்குப் பிரயோசனமில்லையென்று அப்போஸ்தலன் கடைசியாகச் சொல்லுகிறான். நன்மைசெய்வுந் தருமம் ஐக்கியமாயிருக்கவும் மெய்யாகவே அவசியமாயிருக்கிறது. இப்படிக்கொத்த பலிகளுக்குப் பராபரன் இதமியப்படுகிறார்; ஆனாலொருவன் தான் மனுஷரா

1 மத். ௭, ௨௨. ௨௩.—2 யோவா. ௰௩, ௩௫. ௩௬; ௰௫, ௩.௰; ௧. யோவா. ௨. ௩—௰௩: ௩. ௰௪ ௪. ௭. ௨௰.—

லே காணப்படுவதற்குத் தர்மஞ்செய்தால்[1] அவன் தன் பலனையடைந்து தீர்த்தது. இயேசுகிறிஸ்துவினிமித்தம் பாடுபடுகிறது பிரயோசனமும் பெருமையுமான காரியந்தான்[2]. அப்படி (Laurentius) லௌரென்சியுஸ் என்கிற இரத்தச்சாட்சி ஒரு சுட்டடுப்பிலே கட்டப்பட்டுச் சுட்டெரிக்கப்பட்டான். ஆனாலு ஒருத்தன் சிநேகமற்றவனாயிருந்து, பெருமையிலே வைப்பட்டு இரத்தச்சாட்சியின் மரணத்தை ஆசையோடே தேடினால், அவனுந் தன்பலனையடைந்து தீர்ந்திருக்கும். இப்படி அப்போஸ்தலன் சிநேகமானதை மற்ற எல்லாவரங்களுக்கும் மேலாக உயர்த்திப்புகழ்ந்த பிற்பாடு, சிநேகம் எப்பேர்ப்பட்டதென்பதை மேன்மையுள்ள வார்த்தைகளினால் விவரித்துக்காட்டுகிறான். சிநேகத்துக்கடுத்த எல்லா இலட்சணங்களையும் பொன் மணிகளைப்போல ஒரு மேன்மையுள்ள மணிமாலையாகக் கூட்டிச்சேர்க்கிறான். இந்தப் பொன்மணிமாலையை ஒருத்தன் கழுத்திலல்ல, இருதயத்திலே தரித்துக்கொண்டால் இராசாவின் குமாரத்தியைப்போல உள்ளாக முற்றிலும் மகிமையுள்ளவனாவான். ஏனென்றால் பரமமணவாளனாகிய இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய மனைவியாயிருக்கிற திருச்சபையைப்பற்றித் தீர்க்கதரிசி சொல்லுகிறதாவது, இராசாவின் குமாரத்தி உள்ளாக முற்றிலும் மகிமையானவள், அவளுடுப்புப் பொற்சரிகை அலங்காரமானது, இராசஸ்திரி இராசாவின் வலதுபாரிசத்திலே ஒப்பீரின் தங்கம் அணிந்தவளாய் நிற்கிறாளென்பதே[3]. சிநேகமென்கிற அந்தப்பொன் மணிமாலையைச்சேர்ந்த பதக்கமோ சிலுவையிலறையுண்ட கிறிஸ்துவைப்பற்றும் உண்மையான விசுவாசந்தான். ஏனென்றால் சிநேகத்தினால் விசுவாசம் பலனைக் காட்டுகிறது[4]: இப்போது நாம் பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் நம்முடைய திருவாக்கியத்திலே [illegible]கிற பொன்மணிமாலையாகக் கூட்டிச்சேர்க்கிற விசேஷித்த மணிகளைப் பார்ப்போமாக.

௧-வது மணி. சிநேகம் நீண்டசாந்தமாயிருக்கிறது, அதாவது கிறிஸ்தமான சிநேகம் பொல்லாதவர்களையும் பொல்லாப்புகளையும் பொறுமையாய்ச்சகித்துக் கொள்ளுகிறது. அப்படி நம்முடைய நாதர் இயேசுகிறிஸ்து மிகுந்த மெத்தனவும் நீண்டசாந்தமுமாயிருந்து[5], தாம் வையப்படுகிறபோது பதிலுக்கு வையாமலும் பாடுபடுகிறபோது மிரட்

[1] மத். ௬, ௧—௪.—[2] மத். ௫, ௰—௰௨.—[3] சங். ௪௫, ௯, ௰௩.—[4] கலா. ௫, ௬.—[5] மத். ௰௧, ௨௯.—

டாமலும்[1] தம்மைச் சிலுவையிலறைந்தவர்களுக்காகவுஞ் செபம்பண்ணினார்[2]. ஆகையால் அவர் தம்முடையவர்களிடத்திலும் மெத்தனவும் மனத்தாழ்மையும் நீண்டசாந்தமுமுள்ள சிநேகத்தைக் கேட்கிறார். இப்பேர்ப்பட்ட சிநேகத்தினால் நாம் நம்முடைய சத்துருக்கள் தலையின்மேலெரிகிற கரிகளைக் குவிக்கிறோமென்று வேதசமயத்திலே கேட்கிறோம்[3].

௨-வது மணி. சிநேகந் தயவாயிருக்கிறது. மாயக்காரர் சிநேகிக்கிற பிரகாரமாய் உண்மையுள்ள கிறிஸ்தவர்கள் சிநேகிக்கமாட்டார்கள். அவர்களுடைய வாயின் சொற்கள் வெண்ணெயைப்போல மெதுவானவைகள், அவர்கள் இருதயமோ யுத்தம்; அவர்கள் வார்த்தைகள் எண்ணெயிலும் மிருதுவானவைகள், ஆனால் அவைகளே உருவினபட்டயங்கள்[4]. உண்மையுள்ள கிறிஸ்தவர்களோ முழு இருதயத்தாலுங் கிரியையினாலுஞ் சிநேகிப்பார்கள். ஏனென்றால் தங்களுடைய பரம பிதாவாகிய பராபரன் தீயோர் பேரிலும் நல்லோர் பேரிலுந் தமது சூரியனை உதிக்கப்பண்ணி, நீதியர் பேரிலும் அநீதியர் பேரிலும் எப்படி வருஷிக்கப் பண்ணுகிறாரோ[5], அப்படியே அவர்களும் எல்லார் பேரிலே பட்சமுந் தயவுமுள்ளவர்களாயிருப்பார்கள், தங்களை வேண்டிக்கொள்ளுகிற எவனுக்குங் கொடுப்பார்கள்[6]. ஒரு அஞ்ஞான இராயனைப்பற்றியும் நாம் வாசிக்கிறதாவது, அவன் தான் ஒருத்தனுக்கும் ஒரு விசேஷித்த நன்மையைச் செய்யாத ஒவ்வொருநாளையும் இழந்து போனேனென்று சொல்லுவானென்பா[illegible]க.

௩-வது மணி. சிநேகம் பொறாமையடையாது. சிநேகமில்லாதவர்கள் பராபரன் மற்றவர்களுக்குக் கொடுத்த [illegible] ஆஸ்திகள் ஆசீர்வாதங்கள் சரீரசவுக்கியம் மேன்மை முதலிய நன்மைகள் நிமித்தமாக அவர்கள் பேரிலே பொறாமையாயிருப்பார்கள்[7]. உண்மையுள்ள கிறிஸ்தவர்கள் [illegible]ச்செய்யாமல் மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற விசேஷித்த நன்மைகளுக்காகவும் வரங்களுக்காகவுஞ் சந்தோஷப்பட்டு அதற்காகவுங் கர்த்தரை ஸ்தோத்திரித்து, மற்றவர்களுக்கு விசேஷித்த துன்பங்களும் வருத்

[1] ௧ பே. ௨, ௨௩.—[2] ஏசா. ௫௩, ௰௨; லூக். ௨௩, ௩௪.—[3] ரோம. ௰௨, ௨௰.—[4] சங். ௫௫, ௨௧.—[5] மத். ௫, ௪௫.—[6] லூக். ௬, ௩௰. ௩௫.—[7] ௪ மோ. ௰௬, ௨௭ ௩; ௰௫, ௩.

தங்களும் உண்டாகும்போது கூடத் துக்கப்படுவார்கள். ஏனென்றால் கிறிஸ்தவர்களெல்லாரும் விசுவாசத்தினாலும் சிநேகத்தினாலும் ஒரே சரீரமாக இணைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

ச - வது மணி. சிநேகங் கர்வஞ்செய்யாது, அகம்பாவமும், சிநேகம் வீணிலே அஹங்கரிக்கிறதில்லை. அதாவது, உண்மையுள்ள கிறிஸ்தவர்கள் மற்றவர்களை ஆளுகை செய்யவும் அவர்களை நசுக்கிப்போடவும் அவர்களுக்குச் சேதமும் அபகீர்த்தியும் வருவிக்கவும் அப்படியே மற்றவர்களுக்குள்ளே கோபம் உண்டாக்கவும் மாட்டாமல், மனுஷர் என்னென்னத்தை உங்களுக்குச் செய்யவேண்டுமென்றிருக்கிறீர்களோ அதையெல்லாம் நீங்களும் அவர்களுக்கும் அப்படியே செய்யுங்களென்கிற கர்த்தருடைய பிரமாணத்தின்படி நடப்பார்கள்[2].

ரு - மணி. சிநேகம் உப்பிப்போகாது[3]. அதாவது, எண்ணவேண்டியதற்கு மிஞ்சி எண்ணாமல், பராபரன் அவனவனுக்குப் பகிர்ந்த விசுவாசத்தின் அளவுக்குத் தக்கமாத்திரமாய் அவனவன் தன்னை எண்ணக்கடவான், மேட்டிமையானதுகளைச் சிந்தியாமல் தாழ்மையானதுகளுக்கு உடன்படுகிறவர்களாயிருங்கள், உங்களில் தானே புத்திமான்களாயிராதேயுங்கள் என்கிற பிரமாணத்தின்படியே நடக்கவேண்டும்[4]. அப்படிப் பராபரனுக்குப் பிரியமான[5] இராசாவாகிய தாவீதும்[6] பராபரனுக்குத் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட பணிமுட்டாயிருந்த[7] பவுல் அப்போஸ்தலனுஞ் செய்தார்கள்[8]. அப்படி உண்மையுள்ள கிறிஸ்தவர்களெல்லாருஞ் செய்வார்கள்.

சு - வது மணி. சிநேகம் இலச்சையானதைச் செய்யாது. அதாவது, உண்மையுள்ள கிறிஸ்தவர்கள் பராபரனுக்குப் பயந்து அவரைச் சிநேகித்துக்கொண்டு, தாங்கள் மற்றவர்களை இடறல் படுத்தாதபடிக்குச் சைகைகளிலும் வார்த்தைகளிலுங் கிரியைகளிலுங் கற்புஞ் சுத்தமுங் கொண்டு நடந்து, எதுகள் நீதி, எதுகள் கற்பு, எதுகள் பிரியம், எதுகள் நற்கீர்த்தியாயிருக்குதோ, அதுகளையே சிந்தித்துக்கொள்ளுவார்கள்[9].

1 ரோம. ௰௨, ௰௫; ௧. கொரி. ௰௨, ௨௬.—2 மத். எ, ௰௨.—3 ௧. கொரி. அ, ௧.—4 ரோம. ௰௨, ௩. ௰௬.—5 அப். ௰௩, ௨௨.—6 சங். ௱௩௧, ௧.—7 அப். ௯, ௰௫.—8 ௧. கொரி. ௰௫, ௯.—9 பிலி. ௪, அ.—

எ - வது மணி. சிநேகந் தனக்கானதுகளைத் தேடாது. சிநேகமில்லாதவர்கள் கர்த்தர் மற்றவர்களுக்குக் கொடுத்ததையுந் தங்கள் பாரிசமாக்கிக்கொள்ளப் பிரயாசப்படுகிறார்கள்[1]. உண்மையுள்ள கிறிஸ்தவர்களோ இதிலுந் தங்களுடைய கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவைப் பின்செல்லுகிறார்கள். அவர் ஊழியஞ் செய்விக்கக்கொள்ளவராமல் ஊழியஞ் செய்யவுந் தமது ஜீவனை அநேகரை மீட்கும் பொருளாகக் கொடுக்கவும் வந்தார்[2]. அவருடையவர்களும் அந்தச் சிந்தையாயிருந்து[3] தங்களுடைய பிரயோசனத்தையும் மகிமையையுந் தேடாமல் மற்றவர்களுடைய பிரயோசனத்தைத் தேடிக்கொண்டு, வேணுமானால் சகோதரருக்காகத் தாங்களுஞ் ஜீவனை விட்டுவிடக் கடனாளிகளாயிருக்கிறார்கள்[4].

அ - வது மணி. சிநேகஞ் சினமடையாது. அதாவது, சிநேகமுள்ளவர்கள் தீமைக்குத் தீமையைச் சரிக்கட்டாமல் கோபத்துக்கு ஒதுங்கிப்போய் நீதியைச் சரிக்கட்டுதலைக் கர்த்தராகிய பராபரனுக்கு ஒப்புக்கொடுக்கிறார்கள்[5]. அதேனென்றால் உண்மையுள்ள கிறிஸ்தவர்கள், சமாதானத்தை நடத்துகிறவர்கள் பாக்கியவான்கள், ஏனெனில் அவர்கள் பராபரனுடைய புத்திரரென்னப்படுவார்களென்கிற[6] கர்த்தருடைய வார்த்தையை நினைத்துக்கொண்டு மற்றவர்களுக்காகப் பரிந்து பேசி நல்லவைகளைச்சொல்லி எல்லாவற்றையும் நன்மையாக்கப் பிரயாசப்படுவார்கள்.

கூ - வது மணி. சிநேகம் பொல்லாப்பாக எண்ணாது. உண்மையுள்ள கிறிஸ்தவர்கள் தங்களுக்கு மற்றவர்களால் செய்யப்படும் அநியாயத்தை வெகுகாலமாய் நினைக்காமல் அதை முழுமனதோடே மன்னித்துவிடுவார்கள். மேலுந் தாங்களே மற்றவர்களுக்கு, எட்டாங் கற்பனையின்படியே பொய்ச்சாட்சியினால் அவர்களுடைய கீர்த்தியிலும், ஏழாம், ஒன்பதாம், பத்தாங் கற்பனைகளின்படியே திருட்டினாலும் உபாயதந்திரத்தினாலும் அவர்களுடைய ஆஸ்திகளிலுஞ் சேதமுண்டாக்க மாட்டார்கள்.

ய - வது மணி. சிநேகம் அநியாயத்துக்குச் சந்தோஷப்படுகிறதில்லை. அதாவது, உண்மையுள்ள கிறிஸ்தவர்கள் பிசாசையும் பிசாசினுடைய பிள்ளைகளையும் போல் மற்

1 ௧. இரா. ௨௧, ௨௫; யோவா. ௰௨, ௪—௬.—2 மத். ௨௰, ௨அ; யோவா. அ, ௩௰; எபி. ௰௨, ௨.—3 பிலி. ௨, ௫.—4 ௧. யோவா. ௩, ௰௬; ௨. கொரி. ௰௨, ௰௫.—5 ரோம. ௰௨, ௰௯.—6 மத். ௫, ௯.—

றவர்கள் செய்கிற பாவங்களுக்காகவும் மற்றவர்களுக்கு உண்டாகும் உபத்திரவங்களுக்காகவுஞ் சந்தோஷப்படுகிறதில்லை. அதேனென்றால் முந்த உன் கண்ணிலிருக்கும் உத்திரத்தை எடுத்துப்போடு, பிற்பாடு உன் சகோதரன் கண்ணிலிருக்குஞ் சிராயை எடுக்கிறதுக்கு வகைபார்ப்பாயாகவென்கிற[1] கர்த்தருடைய வார்த்தையை நினைப்பார்கள்.

௰௧-வது மணி. சிநேகம் உண்மைக்குச் சந்தோஷப்படுகிறது. நாம் முன்னே கேட்டதுக்கு எதிரிடையாக உண்மையுள்ள கிறிஸ்தவர்கள், மற்றவர்கள் தங்கள் அநியாயத்தையும் பாவங்களையும் விட்டுவிட்டு இயேசுகிறிஸ்துவுக்குள்ளான உண்மையையுஞ் சத்தியத்தையும் மெய்யான குணப்படுதலினாலும் விசுவாசத்தினாலும் பற்றிக்கொண்டு கர்த்தருடைய காலடிகளைப் பின்தொடர்ந்து உண்மையாய் நடப்பதற்காகவே சந்தோஷப்படுகிறார்கள். மேலும் மற்றவர்களுக்கு நீதியும் உண்மையுங் கிடைக்கும்போதெல்லாந் தாங்களுஞ் சந்தோஷப்படுவார்கள்.

௰௨-வது மணி. சிநேகம் எல்லாத்தையும் மூடுகிறது. அதற்கு அர்த்தம், கூரையானது வீட்டிலிருக்கிறவர்களை எப்படி மூடுகிறதோ அப்படிச் சிநேகமுள்ள கிறிஸ்தவர்கள் மற்றவர்களைக் கூடியமட்டும் ஆதரித்துப் பராமரித்துக் காப்பாற்றி, மற்றவர்களுடைய பாவங்களைச் சுமந்து[2] சிநேகத்தினால் மற்றவர்களுடைய இலச்சையையும் பாவங்களையும் மூடுகிறார்கள்[3]. அப்படிச்செய்கையிலே தாங்கள் நன்மையைச் செய்கிறவர்களுடைய நன்றிகேட்டையுஞ் சிநேகத்தினால் மூடுகிறார்கள்.

௰௩-வது மணி. சிநேகம் எல்லாத்தையும் ஒத்துக்கொள்ளுகிறது, அல்லது கிரேக்கைப் பாஷையின்படியே எல்லாத்தையும் விசுவாசிக்கிறது. அதற்கு அர்த்தம், உண்மையுள்ள கிறிஸ்தவர்கள் தாங்களே எப்படிப் பொய்சொல்லமாட்டார்களோ, அப்படி மற்றவர்களையும் உண்மையுள்ளவர்களென்றெண்ணிக்கொண்டு ஒருவிசேஷித்த முகாந்தரமில்லாமல் அவர்களைப்பற்றியும் அவர்களுடைய சொற்களைப் பற்றியுஞ் சந்தேகப்படாமல் விசுவாசித்தேயிருப்பார்கள். ஆகிலும் இதிலே எச்சரிக்கையாயிருக்க வேண்டுமென்று வேறே வேதவாக்கியங்களினாலறிகிறோம். அதேனென்றால் எந்தமனுஷனும் பொய்யனென்றும்[4] மூக்கிலே சுவாச

1 மத். ௭, ௧—௫.—2 கலா. ௬, ௨.—3 ௧. பே. ௪, ௮.—4 சங். ௱௰௬, ௰௧.—

முள்ள மனுஷனை நம்புவதை விட்டோயுங்களென்றும்[1] எழுதியிருக்கிறது[2].

௰௪-வது மணி. சிநேகம் எல்லாத்தையும் நம்புகிறது. பொல்லாதவர்களும் மனந்திரும்புவார்களென்று சிநேகமுள்ள உண்மையான கிறிஸ்தவர்கள் இன்னமின்னமும் நம்பிக்கையாயிருக்கிறார்கள். ஆதினிமித்தம் பொல்லாதவர்கள் உயிரோடிருக்குமட்டாக அவர்களைத்தேடி அவர்களுடைய இரட்சிப்புக்கென்று கூடியப்பிரயாசப்படுவார்கள்[3].

௰௫-வது மணி. சிநேகம் எல்லாத்தையுஞ் சகிக்கிறது. இது விசேஷமாய்ச் சிநேகங்காண்பிக்கிறவர்களுக்கு இப்பிரபஞ்சத்தின் பிள்ளைகளால் உண்டாகுந் துன்பங்களையும் புந்தாஷணங்களையும் நன்றிகேட்டையுங் குறித்துச் சொல்லியிருக்கிறது. ஏனென்றால் இதுகளெல்லாவற்றிற்கும் உண்மையுள்ள கிறிஸ்தவர்களெல்லாரும் எதிர்பார்க்கவேண்டும். ஆனால் இதுகளெல்லாந் தங்களுக்குச் சம்பவித்தாலும் அவர்கள் இன்னமின்னமும் எல்லாரிடத்திலுஞ் சிநேகங் காண்பிப்பதிலே தளராதிருக்கவேண்டும். அப்படி நம்முடைய நாதர் இயேசுகிறிஸ்து பரம்பரனுடைய ஆட்டுக்குட்டியாக எல்லாப்பாடுகளையுந் தூஷணங்களையுஞ் சிலுவையினுடைய மரணத்தையுங் கூடப்பொறுமையாய்ச் சகித்துக்கொண்டு சிநேகத்தின் உத்தமமான முன்மாதிரியை நம்மெல்லாருக்கும் பின்வைத்தார்.

கடைசியாக, சிநேகமென்கிற பொன் மணிமாலையினுடைய பின்னலைக்குறித்துக் கேட்கிறோம். அதினால் இச்சீவனும் நித்திய சீவனும் ஒன்றாகச் சேர்க்கப்படும். அந்தப்பின்னல் என்னவென்றால், சிநேகம் ஒருக்காலும் விழுந்து போகாது என்பதே. தீர்க்கதரிசனங்களாகிலும் நின்றுபோம், பாஷைகளாகிலும் ஓய்ந்துபோம், அறிவாகிலுங் குலைந்துபோம், ஏனென்றால் இதுகளெல்லாங் குறைவு. மறுமையிலே நிறைவு வரும்போது, குறைவுதானே குறைந்துபோம். நாம் அறிகிறதும் நாம் தீர்க்கதரிசனஞ் சொல்லுகிறதும் நாம் பாஷைகளாய்ப் பேசுகிறதுமெல்லாங் குழந்தைத்தன்மையைச் சேர்ந்ததுகள். நாம் மறுமையிலே இயேசுகிறிஸ்துவுக்குள் உத்தமமான புருஷராகும்போது குழந்தைக்காரியங்களாகிய அதுகளைப் பரிகரிப்போம். நாம் இம்மையிலே இருக்குமட்டாகப் பரம ஞானகாரியங்களைப் பற்றி

1 எசா. ௨, ௨௨.—2 மத். ௰, ௰௬—3 லூக். ௰௬, ௮மு; எசா. ௬௬, ௰௨.—

மறுமையிலே பேசுகிறோமேயொழிய சரியாய்ப்பேசமாட்டோம்[1]. இப்போது கண்ணாடியிலே நிழலாகவும் அப்போதோவெனில் முகமுகமாகவுங் காண்கிறோம். ஒருகண்ணாடியிலே பொருள்களுடைய தன்மையைக்காணாமல் அதுகளுடைய நிழலைமாத்திரங் காண்கிறோம். அப்படி நாம் இம்மையிலே கண்ணாடியைப் போலிருக்கிற திருவசனத்திலே பராபரனுடைய சுபாவமான தன்மையைப் பாராமல் அவருடைய உருவைமாத்திரம் பார்க்கிறவர்களைப் போலிருக்கிறோம். அப்போதோவெனில் அவரை முகமுகமாகத் தரிசிப்போம், அப்போது நாம் அவரால் அறியப்பட்டவர்களாயிருக்கிறது போல் அவரையும் அறிந்துகொள்ளுவோம். ஆனால் சிநேகம் ஒருக்காலும் விழுந்துபோகாது. பராபரன் தாம் சிநேகமாயிருந்து எப்படி நித்தியமாயிருக்கிறாரோ, அப்படிச் சிநேகமும் நித்தியமாய் நிலைநிற்கும். ஆனதால் சிநேகம் விசுவாசத்திலும் நம்பிக்கையிலும் பெரிது. அதேதென்றால் நாம் மறுமையிலே பராபரனைக் கண்ணாரக் காணப்போகிறதினால் நமது விசுவாசம் ஒழிந்துபோம்[2]. நாம் மோட்சானந்தத்தை அனுபவிப்பதினால் நம்முடைய நம்பிக்கையும் ஒழிந்துபோம். சிநேகமோ தனித்து நிலைநிற்கும். இம்மையிலும் உண்மையான சிநேகம் ஒருக்காலும் விழுந்துபோகாது. ஏனென்றால் உண்மையாய்ச் சிநேகிக்கிறவர்கள் தாங்கள் இன்றையத்தினத்திலே லோகத்தாருடைய நன்றிகேட்டை உணர்ந்திருந்தாலும், நாளையத்தினத்திலே மறுபடியுஞ் சிநேகிக்கத்தொடங்குவார்கள். ஏன், அவர்கள் மனுஷர்கள் நிமித்தமாகவல்ல, பராபரன் தங்களை முந்திச் சிநேகித்தபடியினாலே பராபரனிமித்தமாகவே சிநேகிக்கிறார்கள்.

இப்போதும் பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் சிநேகத்தைப் பற்றிச்சொன்ன இந்த மேன்மையுள்ள வார்த்தைகளின்படியே நாம் நம்மை உண்மையாய்ச் சோதித்தறிந்தால் நாமெல்லாரும் நம்முடைய மார்பிலே அடித்துக்கொண்டு நாம் இதுவரைக்கும் பராபரனுக்குப் பிரியமான பிரகாரமாகச் சிநேகிக்கவில்லையென்று மனஸ்தாபப்பட்டு அறிக்கையிடவேண்டும். மேலும் நாம் நம்முடைய சொந்தப் பெலத்தினால் அப்படியே சிநேகிக்கவுங் கூடாது. ஆகையால் நாம் அதிகப்பத்திவைராக்கியத்துடனே கர்த்தரை நோக்கி அவர்தாமே தம்முடைய பரிசுத்த ஆவியைக்கொண்டு தம்முடைய பராபர சிநேகத்தை நம்முடைய இருதயங்களி

1 ரோம. ௰௩ ௩௭.—2 ௨ பி. ௰௩, ௪.

லே ஊற்றவேண்டுமென்று ஓய்வில்லாமல் நெருங்கிக் கேட்கக்கடவோம்[1]. கர்த்தர் நம்முடைய செபத்தைக் கேட்டு நம்மெல்லாருக்கும் உண்மையான சிநேகத்தைத் தந்தருளுவாராக. ஆமென்.

ஒருசந்தியின் மூதல் நாயிற்றுக்கிழமை.

திருப. லூக்கா ௧௭, ௧௧—௰௯.

நன்றிகேடானது மனுஷர்க்குள்ளேயுமே பெரிய குற்றமாகப் பாவிக்கப்படுகிறது. நாம் நம்முடைய கர்த்தராகிய பராபரன் நம்மிடத்தில் செய்துகொண்டிருக்கிற உபகாரங்களையுங் கிருபைகளையும் மறந்து நன்றிகெட்டவர்களாயிருந்தால், அது மிகவும் பெரியகுற்றமாம். அதினிமித்தங் கர்த்தர்தாமே நன்றிகெட்ட இஸ்ரவேல் சனத்தின்மேலே முறையிட்டு, பிள்ளைகளை வளர்த்து உயர்த்தினேன், ஆனால் அவர்கள் நம்மைவிட்டு மருண்டுவிழுந்தார்கள். மாடு தன் எசமானையுங் கழுதை தன் ஆண்டவனின் முன்னணையையும் அறியும், ஆனால் இஸ்ரவேல் அறிவில்லாததும் நம்முடைய சனம் உணர்வில்லாமலுமிருக்கிறதென்கிறார்[2]. இப்போதும் ஞானஇஸ்ரவேலரென்கிற கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம் பராபரனிடத்தில் பெற்றுக்கொண்ட கிருபைகளும் உபகாரங்களும் எவ்வளவு பெரிதாயிருக்கிறதென்பது நாம் நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுவினின்று நமக்காகப் பட்டபாடுகளையும் மரணத்தையும் விசேஷித்துத் தியானித்துக்கொள்ளுகிற இந்த ஒருசந்தியின் காலத்திலே அதிகமாய் விளங்குகிறபடியினாலே, நாம் பராபரனுடைய கிருபைகளுக்காக முழு மனதோடே நன்றியறிந்தவர்களாகும்படிக்கு நம்முடைய இந்த திருபவாக்கியத்தினால் பெலனாய் எழுப்பியேவப்படுகிறோம். மூன்று காரியங்களை அதினால் கற்றுக்கொள்ளுகிறோம். அவைகளாவன:

I. ஒருத்தனும் பராபரனுடைய கிருபையை மறந்து நன்றிகெட்டவனாயிருக்கக் கூடாதென்பதும்,

II. எப்போதுமாய் நாம் பராபரனுக்கு நன்றியறிந்தவர்களாயிருக்க வேணுமென்பதும்,

1 ரோம. ௫, ௫.—2 ஏசா. ௧, ௨. ௩; ஓசே. ௨, ௮; எரே. ௫, ௨௪; ஏசா. ௭, ௰௩; சங். ௱௬, ௰௩; ௫. மோ. ௩௨, ௬ முத. —

III. *நன்றியறிதலினால் வரும் பலன் இன்னதென்பதுதான். இதைப் பற்றி நாம் இப்போது கர்த்தருடைய கிருபையினால் கவனித்துச் சிந்திப்போமாக.*

I. ஒருத்தனும் பராபரனுடைய கிருபையை மறந்து நன்றிகெட்டவனாயிருக்கக் கூடாது. அதேனென்றால் நீங்கள் பராபரனுடைய கிருபையை விருதாவாகப் பெற்றவர்களாயிராதபடிக்கு, நாங்கள் உடன்வேலையாட்களாய்ப் புத்தி சொல்லுகிறோமென்று பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறான். அப்போஸ்தலனும் மற்ற எல்லாத் தேவ ஊழியக்காரரும் பராபரனுடன் வேலையாட்களாயிருக்கிறார்கள்[1]. அவர்கள் தங்களுடைய ஊழியம் மிலைக்கப்படாதபடிக்குத் தாங்களே பராபரனுக்கு நன்றியறிந்தவர்களாகி ஒன்றிலும் ஒரு இடறலையும் உண்டாக்காமல் எல்லாவற்றிலுந் தங்களைப் பராபரனுடைய ஊழியக்காரர்களாக விளங்கப்பண்ணவேண்டியதுந் தவிர சபையாரும் பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் நம்முடைய திருவாக்கியத்தில் சொல்லுகிற பிரமாணத்தின்படியே பராபரனுடைய ஊழியக்காரராக நன்றியறிந்தவர்களும் உண்மையுள்ளவர்களுமாய் நடக்கும்படிக்கு அவர்களுக்குத் தங்களுடைய உத்தியோகத்தின்படிப் புத்திசொல்ல வேண்டும். ஏனென்றால் எல்லாக் கிறிஸ்தவர்களும் பராபரனுடைய ஊழியக்காரராயிருக்கிறார்கள். நாமெல்லாரும் ரட்சகராகிய இயேசுகிறிஸ்துவுக்குக் கீழாக அவருடைய இராச்சியத்திலே பிழைத்து நித்திய நீதியிலுங் கபடற்ற உண்மையிலும் பேரின்பத்திலும் அவருக்கு ஊழியஞ் செய்வதற்கு அவர் நம்மெல்லாரையும் விலைமதிக்கக் கூடாத தம்முடைய பரிசுத்த இரத்தத்தினாலுங் குற்றமில்லாமற் பட்டபாடுகளினாலும் மரணத்தினாலும் மீட்டு இரட்சித்துத் தமக்குச் சம்பாதித்துக்கொண்டார். மேலும், எந்தக் கிருபையை நாம் விருதாவாகப் பெற்றுக்கொள்ளக் கூடாதென்றால், அதைப்பற்றிப் பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் நம்முடைய திருவாக்கியத்திலே, பிரியமான காலத்திலே உன்வேண்டுதலைக் கேட்டு இரட்சிப்பின் நாளிலே உனக்கு உதவிசெய்தேனென்கிறாரென்று சொல்லுகிறான். இந்தவார்த்தைகளைக்[2] கர்த்தராகிய பராபரன் முதலாவது தம்முடைய நேசகுமாரனாகிய இயேசுகிறிஸ்துவைப்பற்றிச் சொன்னார். ஆகிலும் அதுகள் இயேசுகிறிஸ்துவுக்குள்ளும் பிரியமான காலத்துக்குள்ளுங் கிருபைக்குள்ளுமிருக்கிற கிறிஸ்தவர்க

1 ௨. கொரி. ௬, ௧.—2 ஏசா. ௪௯, ௮.—

ளாகிய நமக்காகவுஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஏனென்றால் நம்முடைய நாதர் இயேசுகிறிஸ்துவின் வேண்டுதல்கள் பரமபிதாவினால் கேட்கப்பட்டு[1] இரட்சிப்பின் நாளிலே அவருக்கு உத்தாசை எப்படிப்பண்ணப்பட்டதோ[2], அப்படியே கிறிஸ்துவுக்குள்ளான விசுவாசிகளுடைய வேண்டுதலையும் பராபரன் நிச்சயமாகக் கேட்டுக்கொடுத்து[3] அவர்களைச் சகல தீமையிலுமிருந்து மீட்டிரட்சிக்கிறார்[4]. அத்தோடு பரிசுத்த அப்போஸ்தலன், இதோ! இப்போது நற்பிரியமான காலம், இதோ! இப்போது இரட்சிப்பினுடைய நாளென்று சொல்லுகிறான். அது புதிய ஏற்பாட்டின் காலத்தைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறது. ஏனென்றால் மூற்பிதாக்கள் யாவரும் தீர்க்கதரிசிகளும் சொல்லி ஆசைப்பட்டவரான (பிரார். ௩, ௨.)[5] மேசியாவென்கிற இரட்சகர் வந்திருக்கிறபடியினாலே, புதியஏற்பாட்டின் காலம் மெய்யாகவே பிரியமான காலமாயிருக்கிறது[6]. இயேசுகிறிஸ்துவின் மூலமாக விசுவாசிகளாகிய நாம் இனிக் கோபத்தின் பிள்ளைகளாயிராமல் நாமும் பராபரனுக்குப் பிரியமான பிள்ளைகளானோம்[7]. மேலும் புதிய ஏற்பாட்டின் காலத்தை இரட்சிப்பின் நாளென்று சொல்லுகிறான். ஒருநாள் சீக்கிரமாக ஓடிப்போகிறபடியினாலே, புத்தியுள்ள மனுஷர்கள் காலத்தைச் சுறுசுறுப்பாய்க் கவனியாவார்கள். ஆகையால் நாமும் இரட்சிப்பின் நாள் நடக்கிருக்குமட்டும் இரட்சிப்பை ஆசையோடு பற்றிக்கொள்ளுவோமாக[8]. ஏனென்றால் இவ்வுலகிலே கர்த்தருடைய இரட்சிப்பையுங் கிருபையையும் அசட்டைபண்ணி விருதாவாக்கினவர்களுக்கு இனி இரட்சிப்பின் நாளிராமல் நியாயத்தீர்ப்பின் நாள்வரும். நம்முடைய இரட்சகராகிய இயேசுகிறிஸ்து மாம்சத்தில் வந்ததினால் நம்மெல்லாருக்கும் உதித்த பிரியமானகாலத்தையும் இரட்சிப்பின் நாளையுந் தவிர, பராபரன் இதுவரைக்கும் நம்மில் ஒவ்வொருவனுக்கும் அளித்த விசேஷித்த இரட்சிப்புகளையும் பிரியமான காலங்களையும் நினைவு கூருவோமாக. பராபரன் நம்மைக் ஞானஸ்நானத்தில் அழைத்த நாள்[9] மெய்யாகவே பெரிய கிருபையின் நாளாக இருந்தது. அப்புறம் நாம் ஞானஸ்நானத்தின் முழுக்கினால் புதிதாய்ப் பிறந்த காலம் இரட்சிப்

1 யோவா. ௰௪, ௨௩ மு; ௰௬, ௨௩ மு.—2 சங். ௰௯, ௮; எபி. ௫, ௭.—3 யோவா. ௰௯, ௨௪.—4 சங். ௰௩, ௬.—5 சங். ௰௪, ௭; சா. ௪௩, ௮; ௬௪, ௧; யோவா. ௮, ௫௬.—6 லூக். ௰, ௨௪.—7 ரோம. ௮, ௰௫ மு.—8 பிலி. ௨, ௰௨.—9 சங். ௨௨, ௧.—

பின் நாளாயிருந்தது. ஏனென்றால் ஞானஸ்நானத்திலே நாம் கிறிஸ்துவைத் தரித்து அவருடைய இரட்சிப்பிலே பங்கடைந்தோம்[1]. அதுவுந்தவிரப் பராபரன் நம்மை வளர்த்துப் பராமரித்து ஆசீர்வதித்துக் காப்பாற்றி இரட்சிப்புக்கான போதகத்தினாலும் பிரசங்கத்தினாலும் நம்மைப் படிப்பித்து எச்சரித்துங் கடிந்துகொண்டு ஆற்றித்தேற்றினாரே. அதெல்லாம் பிரியமான காலமல்லவோ? நீ பாவசங்கீர்த்தனத்துக்கு வந்து பாவமன்னிப்பைப் பெற்றுக்கொண்ட நாளெல்லாம் இரட்சிப்பின் நாளாயிருந்ததல்லவோ? நீ கர்த்தரை நோக்கிச் செபம்பண்ணுகிறபோதெல்லாங் கர்த்தராகிய பராபரன் உன்னுடனே, பிரியமான காலத்திலே உன் வேண்டுதலைக்கேட்டு இரட்சிப்பின் நாளிலே உனக்கு ஒத்தாசைபண்ணுகிறேனென்று சொல்லுகிறார்[2]. நீ கர்த்தருடைய இராப்போசனத்தில் சேர்ந்து கர்த்தருடைய திருச்சரீரத்துக்குள்ளும் இரத்தத்துக்குள்ளும் பாவமன்னிப்பையும் நித்திய சீவனையும் மோட்சத்தையும் பெற்றுக்கொள்ளுகிற நாளெல்லாம் மெய்யாகவே விசேஷித்த இரட்சிப்பின் நாளும் நற்பிரியமான காலமுமாயிருக்கிறது. அப்புறங் கர்த்தராகிய பராபரன் நாலாம் மன்றாட்டின்படியே காலசவுக்கியமுஞ் சரீரசவுக்கியமுஞ் சமாதான முதலிய இச்சீவனுக்கு வேண்டிய அன்றாடக அப்பத்தை உனக்குக்கொடுக்கிறது பெரிய கிருபையாயிருக்கிறது. இந்தக் கிருபைகளெல்லாவற்றையும் நாம் மறந்து நன்றிகெட்டவர்களாயிருக்கக் கூடாது. அதாவது, நாம் பராபரனுடைய கிருபையை விருதாவாகப் பெற்றவர்களாயிருக்கக் கூடாது. யூதர்களைப்போலச் சுவிசேஷத்துக்குக் கீழ்ப்படியாமலும் அதை விசுவாசிக்காமலும் இருக்கிறவர்களெல்லாரும் பராபரனுடைய கிருபையை விருதாவாகப் பெற்றுக் கொள்ளுகிறார்கள்[3]. பிரியமான காலத்தையும் இரட்சிப்பின் நாளையும் அறியாமலும் இனிமேல் குணப்படுவோமென்று அதைச் சுறுசுறுப்பாய்க் கையாடாமலுமிருக்கிறவர்கள் அப்படித்தான்[4]. பராபரன் தங்களுக்குக் கொடுத்த வரங்களை அவருடைய ஊழியத்திலே வர்த்திக்கப்பண்ணாதவர்களும்[5] அப்படித்தான் பராபரனுடைய கிருபையை விருதாவாகப்பெற்றுக் கொள்ளுகிறார்கள். பராபரனுடைய வசனத்தைக்கேட்டும் அதின்படியே பரிசுத்த[illegible] நடக்காதவர்களும் அப்படித்தான். கொரிந்தசக் கா[illegible]

1 கலா. ௩, ௨௬. ௨௭.—2 சங். ௱௬௰, ௪; ௱௪௰, ௰௯.—3 அப். ௰௩, ௪௬.—4 எபி. ௰௨, ௰௫.—5 மத். ௨௫, ௨௪.—

திரம் விசுவாசித்துச் சோதனையின் காலத்திலோ பின்வாங்கி, கர்த்தரை மறுதலித்துப் போகிறவர்களுங், காயீன், சவுல், யூதாஸ்காரியோத் தென்பவர்களைப்போல் விசுவாசத்தையும் நம்பிக்கையையுந் தள்ளிப்போடுகிறவர்களும் அப்படித்தான் பராபரனுடைய கிருபையை விருதாவாகப் பெற்றவர்களாயிருக்கிறார்கள். உண்மையுள்ள கிறிஸ்தவர்கள் பரிசுத்த அப்போஸ்தலனோடே கூட, நான் இருக்கிறது பராபரனுடைய கிருபையினாலே இருக்கிறேன், அவர் என் மீதில் வைத்த கிருபை விருதாவாயிருக்கவில்லையென்று[1] சொல்லக் கூடியவர்களாயிருக்கவேண்டும். இந்தப்பிரகாரமாக நாம் பராபரனுக்கு நன்றியறிந்தவர்களாயிருந்தால், அது பராபரன் பிரியமாயிருக்கிற உத்தமமான பலியாயிருக்கும்[2]. அப்படி எக்காலத்திலுமிருந்த தேவபத்தியுள்ள எல்லா மனுஷருங் கர்த்தராகிய பராபரனுக்கு நன்றியறிந்தவர்களாயிருந்தார்கள். நாமும் அவர்கள் இலக்கத்துக்குள்ளிருக்கும்படிக்கு, நாம்

II. பராபரனுக்கு எவ்விதமாய் நன்றியறிந்தவர்களாயிருக்க வேண்டுமென்பதைப் பற்றி நம்முடைய திருவாக்கியத்தின்படியே சிந்திப்போமாக. அதற்கு நாம் ஏகப் பொல்லாங்கை விட்டு விட்டு, எந்த நன்மையைச் செய்யவேண்டுமென்று பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் நமக்குச்சொல்லுகிறான்.

1. ஒன்றிலும் ஒரு இடறலையும் உண்டாக்கக்கூடாது. மற்றவர்களை இடறல்படுத்துகிறது [illegible] பாவமாயிருக்கிறது. அதற்கு விசேஷமாய் வாத்தியார்களும் பிரசங்கிமார்களும் எச்சரிக்கையாயிருக்கவேண்டும். அவர்கள் தாங்கள் ஒருகையினால் கட்டுகிறதை மறுகையினால் அவிழ்க்காதபடிக்குத்தான். அவர்கள் மற்றவர்களை எப்படி இடறல்படுத்துகிறார்களென்றால், கள்ளப்போதகத்தினாலும் பொல்லாத நடக்கையினாலுந்தான். அப்படிச்செய்கிறதினால் பரிசுத்தத் தெய்வஊழியம் மிசைப்படுத்தப்படும்[3]. ஆகிலும் மற்ற எல்லாக் கிறிஸ்தவர்களுங் கூடத் தங்கள் பரிசுத்த கிறிஸ்துமார்க்கம் அவிசுவாசிகளிடத்தில் மிசைப்படாதபடிக்கு, வார்த்தையினாலும் நடக்கையினாலும் ஒருத்தனையும் இடறல்படுத்தக் கூடாது[4]. இடறல்படுத்துகிறது எவ்வளவு பெரிய பாவக்குற்றமாயிருக்குதென்று கர்த்தருடைய வார்த்தைகளினாலே அறியலாம். ஐயோ, இடறல்கள் வராதிருக்கிறது (லோகத்

1 ௧. கொரி. ௰௫, ௰.—2 சங். ௫௰, ௰௪. ௨௩; ௱௰௬, ௰௭.—3 ௧. கொரி. ௬, ௨௭; ரோம. ௨, ௨௪; ௨. மோ. ௩௨, ௧; ஏசே. ௩௬, ௰௬; எசா. ௫௨, ௫.—4 ௨. கொரி. ௰௨, ௰௭.—

காருக்குள்ளே வாசம்பண்ணுகிற பாவத்தினிமித்தமாகக்) கூடாதகாரியம், ஆனால் எவனால் வருகுதோ அவனுக்கு ஐயோ! அவன் இந்தச் சிறியரிலொருத்தனுக்கு இடறலுண்டாக்கிறதைப் பார்க்கிலும் அவன் கழுத்தில் எந்திரக்கல் தூக்கப்பட்டு அவன் சமுத்திரத்தில் தள்ளுண்டு போகிறது அவனுக்குத் தாவிலை என்கிறார்[1]. அப்பேர்ப்பட்டவன் பாவத்தினால் தன்னையே கெடுக்கிறதுமல்லாமல் மற்றவர்களையும் பாவத்துக்கு ஏவுகிறதினால் தன்னுடைய ஆத்துமத்துக்கு மாத்திரமல்ல, தான் மோசம் போக்கினவர்களுடைய ஆத்துமங்களுக்காகவுங் கர்த்தருக்குக் கணக்குக்கொடுப்பான்.

2. நாமெல்லாத்திலும் நம்மைப் பராபரனுடைய ஊழியக்காரராக விளங்கப்பண்ணவேண்டும். அதைப்பற்றிப் பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் நம்முடைய திருவாக்கியத்திலே விவரமாய்ப் பேசுகிறான். முதலாவது, நம்மைப் பற்றியும் இரண்டாவது மற்றவர்களைப்பற்றியும் நாம் நம்மை எப்பேர்ப்பட்டவர்களாகக் காண்பிக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறான். முதலாவது நம்மைப்பற்றி

A. நாம் பொறுமையாயிருக்கவேண்டும். நீதிமானுக்குவருகிற தீங்குகள் அநேகமாயிருக்கிறது[2]. ஆகையால் அவனுக்கு அதிகப் பொறுமைவேண்டியதவசியமாயிருக்கிறது[3]. உண்மையுள்ள கிறிஸ்தவர்கள் எல்லாவிதத்திலும் உபத்திரவப்படுகிறார்கள்[4]. ஆனால் எல்லா உபத்திரவங்களிலும் மேன்மை பாராட்டுகிறார்கள். உபத்திரவம் பொறுமையையும் பொறுமையோ உத்தமத்தையும் உத்தமமோ நம்பிக்கையையுமுண்டாக்குமென்று அவர்கள் அறிந்திருக்கிறதினால் தானே[5]. அவர்கள் சரீர இக்கட்டிலேயும்[6] மன இடுக்கத்திலேயும்[7] பொறுமையாயிருக்கிறார்கள். அவர்கள் பரிசுத்த அப்போஸ்தலனைப்போல் கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவினிமித்தம் உபத்திரவங்களையும் அவதிகளையும் இடுக்கங்களையும் அடிகளையுங் கூட அனுபவிக்கவும்[8] காவலிலும்[9] கலாதிகளிலும்[10] துன்பப்படவும் வேண்டுமானால், அதுகளெல்லாவற்றையுங் கர்த்தர் நிமித்தமாகப் பொறுமையோடு சகித்துக்கொள்ளுவார்கள்.

1 லூக். ௰௭, ௧. ௨.—2 சங். ௩௪, ௰௯.—3 எசா. ௫௪, ௰௧.—4 ௨. கொரி. ௪, ௮.—5 ரோம. ௫, ௩. ௪.—6 மத். ௮, ௨௰.—7 லூக். ௨௧, ௨௬; சங். ௬௧, ௰.—8 ௨. கொரி. ௰௧, ௨௩; அப். ௨௬, ௨.—9 ௧. மோ. ௩௯, ௨௰; மத். ௰௧, ௨; (அப். பலவிடங்களில்).—10 அப். ௰௬, ௨௨; ௰௪, ௨௩ மு.—

B. பராபரனுடைய ஊழியக்காரர்கள் பராபரன் தங்களுக்குக் கற்பித்த உத்தியோகத்தின் வேலையைச் சுறுசுறுப்பாய்ச் செய்யவேண்டும். உன்னுடைய கரத்தின் வேலையிலே உன்னுடைய அப்பத்தைச் சாப்பிடக்கடவாயென்பது[1] தேவஊழியக்காரருக்குந் திருச்சபையார் எல்லாருக்குஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் பிரயாசங்களிலுங் கண்விழிப்புகளிலும் எங்களைப் பராபரனுடைய ஊழியக்காரர்களாக விளங்கப்பண்ணுகிறோமென்று அப்போஸ்தலன் சொல்லி, தன்னையும் மற்ற அப்போஸ்தலரையும் நம்மெல்லாருக்கும் முன்மாதிரிகைவைக்கிறான்[2]. விசேஷமாய் நம்முடைய இரட்சிப்பையும் மற்றவர்களுடைய இரட்சிப்பையும் நடப்பிக்க நாம் பயத்தோடும் நடுக்கத்தோடுஞ் சுறுசுறுப்பாய்ப் பிரயாசப்படவேண்டும்.

C. பராபரனுடைய ஊழியக்காரர்களாகிய நாம் சௌஸ்தருமமாயிருக்கவேண்டும்[3]. ஆகையால் பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் நம்முடைய திருவாக்கியத்திலே உபவாசங்களையுங் குறித்துச்சொல்லுகிறான்[4]. நமக்குக் கட்டளையிடப்பட்ட ஞானப்போராட்டத்தை நாம் சரியாய்ப் போராடும்படிக்கு உக்கிரச்செபஞ்செய்கிறது அவசியம். இப்போதுந் தங்கள் இருதயங்களைப் பெருந்திண்டியினாலும் வெறியினாலும் பிழைப்பின் கவலைகளினாலும் பாரஞ்சுமத்துகிறவர்கள் எக்காலத்திலுஞ் செபம்பண்ணி விழித்திருக்கக் கூடுவதெப்படி[5]? உபவாசங்களிலும் என்கிற வார்த்தையினிமித்தம் இந்த திருவாக்கியம் நம்முடைய முற்பிதாக்களால் திருச்சபையின் இந்த முதலாம்நாயிற்றுக்கிழமைக்குக் குறிக்கப்பட்டதென்றெண்ணுகிறோம்.

D. உண்மையுள்ள கிறிஸ்தவர்கள் கற்புஞ் சுத்தாங்கமுமாய் நடக்கவேண்டும். அது மனசொஸ்தத்தோடு சம்பந்தமாயிருக்கிறது. ஏனென்றால் மனசொஸ்தமுள்ளவர்கள் மாத்திரங் கற்பிலுந் தங்களைப் பராபரனுடைய ஊழியக்காரர்களாக விளங்கப்பண்ணுவார்கள். பெருந்திண்டியிலும் வெறியிலும் நடக்கிறவர்களோ வழக்கமாய் ஆறுங் கற்பனைக்கும் விரோதமாய்ப் பாவஞ்செய்வார்கள்.

இரண்டாவது மற்றவர்களைப்பற்றி[6]. மற்றவர்களைப் பற்றி நாம் போதகச்சமர்த்தரும் நீண்டசாந்தமுந் தயவுமாயி

1 ௧. மோ. ௩, ௰௯; சங். ௱௨௮, ௨.—2 உன்னதப். ௫, ௨; மத். ௨௬, ௪௧; அப். ௨௰, ௩௧.—3 தீத். ௨, ௰௨.—4 ரோம. ௰௩, ௰௩.—5 லூக். ௨௧, ௩௪, ௩௫.—6 யோவா. ௰௫, ௩.—

ருக்கவேண்டும். மற்றவர்களுக்கு இரட்சிப்பின் வழியைக் காண்பிக்கிறதற்கு நமக்கு அறிவுவேண்டும். அவர்கள் நாம் விரும்புகிற அவ்வளவு சீக்கிரமாய்த் தேறிப்போகாவிட்டால் நமக்கு நீண்டசாந்தம் வேண்டும்[1]. பட்சமுஞ் [illegible]ள்ள வார்த்தைகளினாலும் புத்திமதிகளினாலும் அவர்களுடைய மனதை நம்மால் கூடியமட்டும் திருப்புவோம். இதுகளெல்லாம் செய்யவேண்டிய புண்ணியங்கள். இதுகளை நாம் எப்படிச் செய்யவேண்டுமென்றால், பரிசுத்த ஆவியிலும் மாயமற்ற சிநேகத்திலுஞ் சத்தியத்தினுடைய வசனத்திலும் பராபரனுடைய பெலத்திலும் நீதியினுடைய வலது இடது பக்கத் தாயுதங்களைத் தரித்திருக்குதலினுந் தானே. நாம் அப்படிச் செய்கிறதினால் மனுஷர்களுக்கு முன்பாக நமக்குக் கனமும் நற்கீர்த்தியுமோ அல்லது கனவீனமும் அவகீர்த்தியுமோ வருமென்பது நம்முடைய கவலையல்ல. ஏனென்றால் நாம் மனுஷர்கள் நிமித்தமாகவும் அல்ல, நம்முடைய கனத்திற்காகவும் அல்ல, கர்த்தர் நிமித்தமாகவே அப்படி நடந்துகொள்ளுவோம்.

A. பரிசுத்த ஆவியிலே. பரிசுத்த ஆவியினாலொழிய நாம் இயேசுவைக் கர்த்தரென்று சொல்லவும்[2] பராபரனுடைய ஊழியக்காரர்களாயிருக்கவுங் கூடாது. பரிசுத்த ஆவியானவர் தேவஊழியக்காரரையுந் திருச்சபையாரையும் எல்லாச் சத்தியத்திற்குள்ளும்[3] எல்லா நற்குணங்களுக்குள்ளும் வழிநடத்தி, நம்மைப் பராபரனுடைய இரக்கத்தின் பாத்திரங்களாகவுந்[4] தெய்வாலயங்களாகவும்[5] பண்ணுகிறார்.

B. மாயமற்ற சிநேகத்திலே. சிநேகம் எல்லா நற்குணங்களுக்கும், ஆதலால் நாம் முன்கேட்ட நற்குணங்களுக்குத் தாயானது. மாயமற்ற சிநேகம் இன்னதென்பதைப் பற்றி முந்தின பிரசங்கத்திலே விவரமாய்க்கேட்டோம்[6].

C. சத்தியத்தினுடைய வசனத்திலே. நாம் செய்கிறதெல்லாவற்றையுஞ் சத்தியமாகிய பராபரனுடைய திருவசனத்தின்படியே செய்யவேண்டும். இல்லாவிட்டால் கர்த்தர் நம்மையும் பற்றி, மனுஷரின் கற்பனைகளாகிய போதகங்களைப் போதிக்கிறவர்களாய் விருதாவிலே நமக்கு ஆராதனை செய்கிறார்களென்று சொல்லுவார்[7]. நாமெல்லாத்திலுந்[8]

1 ரோம. ௯, ௨௨.—2 க. கொரி. ௰௨, ௩.—3 யோவா. ௰௬, ௰௩.—4 ரோம. ௯, ௨௩.—5 க. கொரி. ௩, ௰௬.—6 ரோம. ௰௨, ௯; க. யோவா. ௩, ௰௮.—7 மத். ௰௫, ௯; ஏசா. ௨௯, ௰௩.—8 கொலோ. ௩, ௰௭.—

சத்தியவசனத்தின்படியே நடப்போமாகில், தப்பிப்போகமாட்டோம்.

D. பராபரனுடைய பெலத்திலும் நீதியினுடைய வலது இடது பக்கத் தாயுதங்களைத் தரித்திருக்குதலினுந் தானே. ஏழைமனுஷர்களாகிய நாம் வெகுகாலமாய் உபத்திரவங்களிலும் பிரயாசங்களிலுங் கண்விழிப்புகளிலும் உபவாசங்களிலுந் தரித்திருக்கவேண்டுமானால், சீக்கிரத்திலே இளைப்பு[illegible]வோம். ஆனால் கர்த்தருடைய பெலன் நம்முடைய பெலவீனத்திலே நிறைவேறுகிறது[1]. அவர் நாம் வேண்டிக்கொள்ளுகிறதையும் நினைக்கிறதையும்பார்க்கிலும் மிகவும் அதிகமாக நமக்குள் பெலனாய்க் கிரியைசெய்கிற சத்துவத்தின்படிச் செய்கிறதுக்கு வல்லவராயிருக்கிறார்[2]. நாம் எல்லா உபத்திரவங்களிலும் பிரயாசங்களிலும் மேற்கொள்ளும்படிக்குக் கர்த்தராகிய பராபரன் கிறிஸ்தவர்களாகிய நமக்கு நீதியின் ஆயுதவர்க்கத்தையெல்லாங் கொடுத்தார். இதைப்பற்றி எபேசியர் ௬, ௰௧—௰௮ லே வாசிக்கிறோம். இந்த நீதியின் ஆயுதங்களை நாம் கிரமமாய்க் கை[illegible]ல், வலதுபக்கத்திலும் இடதுபக்கத்திலும் [illegible]னாலுங் கனவீனத்தினாலும் நம்மைச்சோதிக்கும் பிசாசை இந்நாளுக்குக். குறிக்கப்பட்ட சுவிசேஷபாக்கியத்தின்படி நம்முடைய நாதர் இயேசுகிறிஸ்து எப்படி மேற்கொண்டாரோ, அப்படியே நாமும் மேற்கொண்டு செயம் அடைவோம்.

III. நன்றியறிதலினால் வரும் பலன். ஸ்தோத்திரத்தைப் பலியிடுகிறவன் என்னை மகிமைப் படுத்துகிறான், இப்படி வழியை ஆயத்தப்படுத்துகிறவனுக்குப் பராபரனுடைய இரட்சிப்பைக் காண்பிப்பேனென்று கர்த்தர் நன்றியறிதலுள்ள எல்லாருக்கும் வாக்குத்தத்தம் பண்ணுகிறார்[3]. நம்முடைய திருவாக்கியத்திலே ஒரு விசேஷித்த பலனுஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது, நன்றியறிந்த உண்மையுள்ள கிறிஸ்தவர்களுக்கு, அவர்கள் லோகத்தாராலே தூஷணிக்கப்பட்டாலும் பராபரனுக்கு முன்பாகவும் விசுவாசிகளுக்கு முன்பாகவும் நல்லமனச்சாட்சியுண்டு. அது பொன்னிலும் வெள்ளியிலும் முத்துக்களிலும் விலையேறப்பெற்றது. ஏனென்றால் நம்முடைய இருதயம் நம்மை நேரஸ்தராகத் தீர்க்காதிருந்தால், நாம் பராபரனை நோக்கித் தைரியங்கொண்டிருக்கிறோம்[4]. ஆகையால் லோகத்தாருடைய

1 ௨. கொரி. ௰௨, ௯.—2 எபே. ௩, ௨௰.—3 சங். ௫௰, ௨௩.—4 க. யோவா. ௩, ௨௧.—

தூஷணங்கள் நம்மைவிசனப்படுத்தி நெருக்கிப் போட்டாலும், பராபரனுக்கு முன்பாக நமக்கிருக்கிற நல்லமனச்சாட்சி நம்மை நிலைநிறுத்துகிறது. நாம் லோகத்தாருடைய கண்களிலே எத்தராகக் காணப்படுகிறோம், ஏனென்றால் அவர்கள் தங்கள் மூர்க்கின மார்க்கத்தை விட்டுவிட்டு மனந்திரும்பவேண்டுமென்று அவர்களுக்காகப் பிரயாசப்படுகிறோம்[1]. ஆனால் நம்முடைய மனச்சாட்சி, நாம் சத்தியவான்களாயிருக்கிறோமென்று நமக்குச்சாட்சி கொடுக்கிறது. ஏனென்றால் நாம் சத்தியமாகிய[2] பராபரனுடைய திருவசனத்தைக் கைக்கொண்டு, வழியும் சத்தியமும் ஜீவனுமாயிருக்கிற[3] இயேசுகிறிஸ்துவைப்பின்செல்லுகிறோம். நாம் அறியப்படாதவர்களாக லோகத்தாருடைய கண்களிலேகாணப்பட்டாலும், பராபரனாலும் பராபரனை அறிகிற விசுவாசிகளாலும் அறியக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறோம். ஏதேனென்றால் "பராபரனுடைய உரமான அஸ்திவாரம் நிலைநிற்கிறது. கர்த்தர் தம்முடையவர்களை அறிந்திருக்கிறாரே[4]. நம்முடைய நாமங்கள் பரமண்டலங்களில் எழுதியிருக்கிறது[5]. லோகத்தாருக்கு முன்பாக நாம் மரிக்கிறவர்களாகக் காணப்படுகிறோம். ஏனென்றால் சுவிசேஷத்தின் நிமித்தம் நாம் ஜீவனின் மோசங்களுக்குக் கீழ்ப்பட்டவர்களாயிருக்கிறோம். நம்முடைய ஆத்துமா எப்போதும் நம்முடைய கையிலிருக்குது[6]. நாம் ஓநாய்களுக்குள்ளிருக்கிற ஆடுகளைப் போலிருக்கிறோம்[7]. ஆனால் இதோ பிழைக்கிறோம், ஏதேனென்றால் பராபரன் நமக்கு இரட்சிப்புகளை அருளுகிற பராபரனாயிருக்கிறார். ஆண்டவராகிய கர்த்தரால் மரணத்துக்கு நீங்கும் போக்குகள் உண்டு[8]. நாம் தண்டிக்கப்பட்டவர்களாகக் காணப்படுகிறோம், ஏனென்றால் கர்த்தராகிய பராபரன் சிறுமையென்கிற பலவிதத்துன்பங்களினாலே நம்முடைய விசுவாசத்தைப் பரீட்சைபார்க்கிறார், ஆனால் அதினால்தானே நாம் பராபரனுடைய பிள்ளைகளாயிருக்கிறோமென்று அறிவோம்[9]. நாம் கொலையுண்ணுகிறோம், நாம் சாவதில்லை, நாம் பிழைத்திருந்து கர்த்தருடைய செய்கைகளை விவரிப்போம், கர்த்தர் நம்மைத்தண்டிக்கவே தண்டித்தும், நம்மைச் சா

1 ௧. இரா. ௰௮, ௰௮; மத். ௨௩, ௬௩; அப். ௰௭, ௰௮.—2 யோவா. ௰௭, ௰௭.—3 யோவா. ௰௪, ௬.—4 ௨. தீமோ. ௨, ௰௯.—5 லூக். ௰, ௨௰.—6 சங். ௱௰௯, ௱௯.—7 மத். ௰, ௰௬.—8 சங். ௬௮, ௨௰; ௬௬, ௨௩; லூக். ௰௨, ௩௨.—9 அபி. ௬, ௰௪; எபி. ௰௨, ௬ மு.—

வுக்கு ஒப்புக்கொடார்[1]. லோகத்தாருக்குமுன்பாகத் திகிலுள்ளவர்களாகிய நாம் நம்முடைய பலவிதச் சிறுமையினாலும் நமது பாவங்களுக்காகவுந் துக்கப்படுகிறவர்களாகக் காணப்பட்டும், நம்முடைய இரட்சகராகிய இயேசுகிறிஸ்துவுக்குள் எப்போதுஞ் சந்தோஷப்படுகிறோம்[2]. லோகத்தாருடைய கண்களிலே நாம் தரித்திரராகவும் ஒன்றுமில்லாதவர்களாகவுங் காணப்படுகிறோம்[3]. ஆனால் கர்த்தருக்குள்ளும் அவருடைய இரட்சிப்புக்குள்ளும் நாம் ஞானப் பரம பொக்கிஷங்களில் ஐசுவரியவான்களாயிருந்து, இந்தப் பொக்கிஷங்களில் மற்றவர்களுக்குப் பங்கிட்டுக்கொடுத்து அவர்களையும் ஐசுவரியவான்களாக்குகிறோம்[4]. மேலும் நாம் பராபரனுடைய பிள்ளைகளும் அப்படியே பராபரனுடைய சுதந்தரருமாயிருக்கிறபடியினாலே[5], நாம் மெய்யாகவே எல்லாவற்றையும் உடையவர்களாயிருந்து, கடைசியிலே புதுப் பூமியையுஞ் சுதந்தரித்துக்கொள்ளுவோம்[6]. இதெல்லாவற்றிற்கும் நாம் அதிகமதிகமாய்ப் பங்குள்ளவர்களாகும்படிக்கு இப்போதிருக்கிற நம்பிக்கையான காலத்தையும் இரட்சிப்பினுடைய நாளையுங் கிரமமாய்க் கவனியாமல், பராபரனுடைய கிருபையை விருதாவாகப் பெற்றவர்களாயிராதபடிக்குப் பராபரனுக்கு நன்றியறிந்தவர்களாகி, நம்முடைய ஜீவநாட்களெல்லாவற்றிலும் உண்மையுள்ள கிறிஸ்தவர்களாக நடக்கக்கடவோம். அதற்குக் கர்த்தர்தாமே நம்மெல்லாருக்குந் தம்முடைய கிருபையையுந் தம்முடைய பரிசுத்த ஆவியையுந் தந்தருளுவாராக. ஆமென்.

[illegible]ருசந்தியின் இரண்டாம் நாயிற்றுக்கிழமை.

நிருப. ௧. தெச. ௪, ௧—௭.

பரிசுத்த அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் தெசலோனிக்கேயருக்கு எழுதின நிருபத்தின் மூன்றாம் அதிகாரத்திலே, சோதனைக்காரன் உங்களை எங்கள்வேலை வீணாய்ப்போகும்படியாகச் சோதித்தானோவென்று உங்கள் விசுவாசத்

1 சங். ௱௰௮, ௰௮; ரோம. ௰௪, ௮.—2 பிலி. ௪, ௪; ரோம. ௮, ௨௮.—3 மத். ௮, ௨௰; ௰, ௯.௰; லூக். ௯, ௫௰; மத். ௰௯, ௬.—4 ௨. கொரி. ௮, ௯; வாக்கி. ௰௯, ௭.—5 ஆகா. ௨, ௮.—6 மத். ௫, ௫; ௰௩, ௨௯.

ரை அறிய அனுப்பினேன், உங்கள் விசுவாசத்தையுஞ் சிநே சத்தையும் எங்களுக்கு அறிவித்த சுபசெய்தியினாலே உங்கள் விசுவாசத்தைக் கொண்டும் ஆறுதலடைந்தோம், பராபரன் உங்கள் விசுவாசத்தின் குறைவுகளை நிறைவாக்கும்படியாக இரவும் பகலும் மிகவும் வேண்டுதல் செய்கிறோம் என்று சொல்லியிருந்தான். அதேதெனென்றால் கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம் இயேசுகிறிஸ்துவுக்குள்ளான இரட்சிப்பை மெய்விசுவாசத்தினால் பற்றிக்கொண்டு, இயேசு இரட்சகரைப் பற்றிக்கொள்ளுகிற நம்முடைய விசுவாசத்தினால் நாளுக்கு நாள் தேறிப்போகிறது எல்லாத்திலும் முக்கியமான கவலையாயிருக்கவேண்டியது. ஆனால் அந்த விசுவாசஞ் செத்ததாயிருக்கக்கூடாமல், பரிசுத்த நடக்கைக்கு நம்மை ஏவி எழுப்பவேண்டியது. அதினிமித்தமாகப் பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் நம்முடைய நிருபவாக்கியம் அடங்கிய நாலாம் அதிகாரத்திலே தெசலோனிக்கேயரும் நாமும் பரிசுத்த நடக்கையாய் நடக்கும்படிக்குப் புத்திசொல்லுகிறான். ஏனென்றால் நாம் ஞானஸ்நானம் பெற்றபோது இனிமேல் பரிசுத்த நடக்கையாய் நடப்போமென்று திரியேகபராபரனுக்கு வாக்குக் கொடுத்தோம்[1]. இந்த வாக்குத்தத்தத்தை நாம் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று இந்த நிருபவாக்கியத்தினால் நினைப்பூட்டப்படுகிறோம். ஆனகையால் நாமிப்போது கர்த்தருடைய கிருபையினால் நம்முடைய நிருபவாக்கியத்தின்படியே, நாம் பராபரனுக்குக் கொடுத்த வாக்குத்தத்தமின்னதென்று சிந்திப்போமாக.

I. பொதுவாய்த் தேவபக்தியுள்ள நடக்கையாய் நடப்போமென்றும்,
II. விசேஷமாய்க் கற்புஞ் சுத்தாங்கமுமாய் நடப்போமென்றும்,
III. தொழிலிலே சகோதரரை ஒடுக்காமலும் வஞ்சிக்காமலும் இருப்போமென்றும் வாக்குத்தத்தம் பண்ணினோமே.

I. பொதுவாய்த் தேவபக்தியுள்ள நடக்கையாய் நடக்கவேண்டும். அதைப்பற்றிப் பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் நம்முடைய நிருபவாக்கியத்திலே, குறைக்காரியமேதெனில், சகோதரரே! நீங்கள் எந்தப் பிரகாரமாக நடக்கவும் பராபரனுக்கு ஏற்கவும் வேண்டியதென்கிறதை எங்களிடத்தில் ஒப்புக்கொண்டபடியே அதிகமதிகமாய்ப் பெருக உங்களைக் கர்த்தராகிய இயேசுவுக்குள் வேண்டிக்கொண்டு புத்தி

[1] க. பே. ௩, உக.—

சொல்லுகிறோம், ஏனெனில் கர்த்தராகிய இயேசுவினால் உங்களுக்கு எந்தக் கற்பனைகளைக் கொடுத்தோமென்று அறிவீர்களென்கிறான். இதினால் நாம் நம்முடைய தேவபக்தி

1. எப்பேர்ப்பட்டதாயிருக்க வேண்டுமென்றும்,
2. எந்தப் பிரமாணத்தின்படியாயிருக்க வேண்டுமென்றும் அறிகிறோம்.

1. எப்பேர்ப்பட்டதாயிருக்கவேண்டும். கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம் தேவபக்தியை அப்பியாசம் பண்ணவேண்டுமென்று முதலாவது கேட்கிறோம். ஏனென்றால் நடக்கவேண்டுமென்று அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறான். நடக்கிறவர்கள் சோம்பேறிகளாயிராமல் எப்போதுஞ் சலனமுள்ளவர்களாயிருக்கிறார்கள். அப்படிக் கிறிஸ்தவர்கள் தேவபக்தி இன்னதென்று அறிகிறது போதாது, அதைச் சுறுசுறுப்பாய் அப்பியாசம் பண்ணவும்வேண்டும். ஏனென்றால் என்னுடனே ஆண்டவரே ஆண்டவரே என்று சொல்லுகிற எவனுமல்ல, பரமண்டலங்களிலிருக்கிற என் பிதாவின் சித்தத்தைச் செய்கிறவனே வானராச்சியத்துக்குள் பிரவேசிப்பானென்றும், நீங்கள் இதுகளை அறிந்திருக்கக்கொள்ள இதுகளைச் செய்தீர்களானால் பாக்கியவான்களாயிருப்பீர்களென்றும், மனுஷர் உங்கள் நற்கிரியைகளைக் கண்டு பரமண்டலங்களிலிருக்கிற உங்கள் பிதாவை மகிமைப்படுத்துகிறதற்காக உங்கள் வெளிச்சம் அவர்கள் முன்பாகப் பிரகாசிக்கக்கடவதென்றுங் கர்த்தர் சொல்லுகிறார்[1]. அப்படி அப்போஸ்தலரும் நீங்கள் புறஜாதியாருக்குள்ளே நல் நடக்கையாய் நடவுங்களென்றும், கிறிஸ்துவினுடைய சுவிசேஷத்துக்குப் பாத்திரமாகச் சஞ்சரியுங்களென்றும் நமக்குப் புத்திசொல்லுகிறார்கள்[2]. அப்புறம் இதெல்லாவற்றையும் நாம் விசுவாசத்தினால் செய்யவேண்டும். அதேதெனென்றால் பராபரனுக்கு ஏற்கவும் வேண்டுமென்று அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறான். இப்போதும் விசுவாசமில்லாமல் ஒருத்தனும் பராபரனுக்குப் பிரியமாயிருக்கக்கூடாது[3]. விசுவாசத்தினாலே வராததெல்லாம் பராபரனுக்கு முன்பாகப் பாவமாயிருக்கிறது[4]. அப்படி ஆபிரகாம் விசுவாசித்து, பராபரனுடைய முகத்துக்கு முன்பாக நடந்துகொண்டதினால் அவ

[1] மத். ௭, உக; யோவா. ௰௩, ௰௭; மத். ௫, ௰௬.—[2] க. பேது. உ, ௰உ; பிலி. க, உ௭; க. யோ. ௰௭, க; சங். ௱க, உ ௱.—[3] எபி. ௰௧, ௬.—[4] ரோம. ௰௪, உ௩.—

ருக்குப் பிரியமாயிருந்தான். பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் எபிரேயருக்கெழுதின நிருபத்தின் ௰௧—ம் அதிகாரமுழுவதையும் இத்தோடே ஒத்துப்பார்க்கலாம். மேலும் தேவபத்தியிலே நாம் தேறிப்போகவும் அதிகமதிகமாய்ப் பெருகவும் வேண்டுமென்று அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறான். ஏனென்றால் தேறிப்போகாதவர்கள் நிலாவைப்போல் குறைந்து போவார்களென்று வேறேசமயத்தில் கேட்டோம். உள்ளவனாகிய எவனுக்குங் கொடுக்கப்படும், பரிபூரணமும் அடைந்திருப்பான். இல்லாதவனுக்கோ உள்ளதும் வாங்கப்படும்[1]. நாம் இனிமேலுங் குழந்தைகளாய் மோசம்போக்குகிறதுக்கு வகையான தந்திரமாகிய சகலவிதப் போதகத்தின் காற்றினாலும் அடிபட்டலைகிற குழந்தைகளாயிராமல் நம்முடைய தலையாகிய கிறிஸ்துவுக்குள்ளாக எல்லாத்திலும் வளருகிறதுக்கு[2], நாம் புத்தியிலே குழந்தைகளாயிராமல் துற்குணத்திற்குக் குழந்தைகளாயிருந்து, புத்தியிலும் இயேசுகிறிஸ்துவை அறிகிற அறிவிலுந் தேறினவர்களாயிருக்கவேண்டும்[3]. ஆனால் அறிவிலே மாத்திரமல்ல, நல் நடக்கையிலும் நாளுக்குநாள் அதிகமதிகமாய்த் தேறிப்போகவும் பெருகவும் வேண்டும். நாம் நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவினால் நல்ல மரங்களாக நாட்டப்பட்டிருக்கிறபடியினாலே, நாம் இலைகளையும் பூக்களையுமாத்திரமல்ல, குணப்படுதலின் நல்ல கனிகளையுந் தரவேண்டும்[4]. நாம் அப்படி நடக்கும்படிக்குப் பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் நம்முடைய நிருபவாக்கியத்திலே கடினமான கட்டளையிடாமல் மிகுந்த பட்சத்தோடும் அன்போடும் இயேசுவுக்குள் வேண்டிக்கொண்டு புத்திசொல்லுகிறான். அப்படி உண்மையுள்ள தேவ ஊழியக்காரரும் பராபரன் தங்களைக்கொண்டு புத்திசொல்லுகிறதாய்த் தங்கள் விசாரணைக்குள்ளாயிருக்கிற திருச்சபையார் பராபரனோடே ஒப்புரவாகிப் பரிசுத்த நடக்கையாய் நடக்கும்படிக்குக் கிறிஸ்துவுக்காகத் தானாபதிகளாயிருந்து கிறிஸ்துவுக்காகவும் பராபரனுடைய இரக்கங்களுக்காகவும் வேண்டிக்கொள்ளுகிறார்கள்[5]. சபையார் அவர்களுடைய புத்திமதிகளையும் வேண்டிக்கொள்ளுதலையுங் கேட்டு அதுகளின்படியே செய்வார்களானால் பாக்கியவான்களாயிருப்பார்கள்.

1 மத். உ௫, உக.—2 எபே. ௪, ௰௪. ௰௫.—3 க. கொ. ௰௪, உ௰.—4 மத். ௩, அ. ௰; ௭, ௰௬—உ௰. 5 உ. கொரி. ௫, உ௰; ரோம. ௰உ, க; தீத். உ, ௰௪.

2. நம்முடைய தேவபத்தி எந்தப் பிரமாணத்தின்படியாயிருக்கவேண்டும். பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் பராபரனுடைய கற்பனைகளை நம்முடைய தேவபத்திக்கு வழிகாட்டியென்று சொல்லுகிறான். அதாவது, கர்த்தராகிய இயேசுவினால் உங்களுக்கு எந்தக்கற்பனைகளைக் கொடுத்தோமென்று அறிவீர்களென்கிறான். நாம் தப்பிப்போகாதபடிக்கு, நாம் நம்முடைய சொந்த இஷ்டத்தின்படிச் செய்யாமலும் ஆகாதவர்களுடைய ஆலோசனையில் நடவாமலும், பாவிகளுடைய வழியில் நில்லாமலும்[1], பராபரனுடைய கற்பனைகளின்படியே நடக்கவேண்டும். எதினால் வாலிபன் தன் பாதையைச் சுத்தம்பண்ணுவான், தேவரீருடைய வசனத்தின்படி தன்னைக் காப்பதினாலேதானே[2]. வழி இதுவே, இதிலே நடவுங்கள், வலதுபுறமாக அல்லது இடதுபுறமாக விலகிப்போகாதேயுங்கள்[3]. நான் லோகத்தின் வெளிச்சமாயிருக்கிறேன், என்னைப்பின்செல்லுகிறவன் இருளிலே நடவாமல் ஜீவனுடைய வெளிச்சம் அடைந்திருப்பான். நீங்கள் என்வசனத்திலே நிலைத்திருந்தால் மெய்யாய் என்சீஷராயிருக்கிறீர்களென்று கர்த்தர்சொல்லுகிறார்[4]. ஆகையால் நாம் தேவபத்தியுள்ளவர்களாக நடப்பது நம்முடைய இஷ்டமாயிராமல், பராபரனுடைய கற்பனையாயிருக்கிறது. பராபரனுடைய கற்பனைகளைச் சபையாருக்கு இன்னமின்னமும் நினைப்பூட்டுகிறதற்குக் கர்த்தரால் தெய்வஊழியக்காரர் அழைக்கப்பட்டவர்களாயிருக்கிறார்கள்[5].

பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் இதுவரைக்கும் பொதுவாய்த் தேவபத்தியுள்ள நடக்கைக்கென்று நம்மை எழுப்பின பிற்பாடு, இன்னம் இரண்டு விசேஷித்த காரியங்களைச் சொல்லுகிறான். அதுகளையும் நாம் கேட்போமாக.

II. கற்புஞ் சுத்தாங்கமுமாய் நடக்கவேண்டும். இதைப்பற்றி அப்போஸ்தலன் நம்முடைய நிருபவாக்கியத்திலே, நீங்கள் வேசித்தனத்தை விலகியிருந்து, உங்களில் அவனவன் தன் சரீரப்பாண்டத்தைப் பராபரனையறியாத அஞ்ஞானிகளைப்போல இச்சாரோகத்துக்குள்ளாகவல்ல, பரிசுத்தத்துக்குங் கனத்துக்கும் உள்ளாக ஆண்டு பரிசுத்தமாகிறதே பராபரனுடைய சித்தமாயிருக்கிறது. அதேனென்றால் பராபரன் நம்மை அசுத்தத்துக்கு அல்ல, பரிசுத்தமாகுதலுக்கு

1 சங். க, க.—2 சங். ௱௰௯, ௯.—3 ஏசா. ௩௰, உக.—4 யோவா. அ, ௰௨. ௩௧; உ, ௩; கலா. ௬, ௰௬.—5 அக். ௰, ௰௬; எபி. ௰௩, ௰௭.—

அழைத்தாரே என்கிறான். பிசாசானவனதானே எப்படி அசுத்த ஆவியாயிருக்கிறதோ, அப்படியே மனுஷர்களையும் அசுத்தத்துக்கும் வேசித்தனத்துக்கும் இச்சாரோகத்துக்கும் ஏவுகிறது. பராபரனோவென்றால் பரிசுத்தமாயிருக்கிறார். நாம் ஞானஸ்நானத்திலே பிசாசையும் அதினுடைய எல்லாக் கிரிகைகளையும் விட்டுவிடுகிறோமென்றுந் திரியேக பராபரனுக்கு இனிப் பிழைப்போமென்றும் உடம்படிக்கை செய்தோம். ஆகையால் நாம் இனிமேல் நம்முடைய வார்த்தைக்குத்தக்கதின்படியே கற்புஞ் சுத்தாங்கமுமான நடக்கையுள்ளவர்களாயும் நடக்கவேண்டும். பரிசுத்தவான்களாயிருக்கக் கடவீர்கள். ஏனெனில் உங்கள் பராபரனான கர்த்தராகிய நாம் பரிசுத்தரென்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார்[1]. ஆகையால் தாவீது இராசா கர்த்தரை நோக்கி, சுத்த இருதயத்தை எனக்குச் சிருஷ்டியும், பராபரனே. நிலைவரமான ஆவியை என்னுள்ளத்திலே புதிதாய் உண்டாக்குமென்று கெஞ்சிக்கேட்கிறான்[2]. பரிசுத்தமாகுதலைப் பின்தொடருங்கள், இதையல்லாமல் ஒருத்தனுங் கர்த்தரைத் தரிசிப்பதில்லை என்று அப்போஸ்தலனும்[3], இருதயத்தில் சுத்தமானவர்கள் பாக்கியவான்கள், அதேனென்றால் அவர்கள் பராபரனைத் தரிசிப்பார்களென்று கர்த்தரும்[4] சொல்லுகிறார்கள். விவாகம் எல்லாரிடத்திலுங் கனமுள்ளதும் விவாகமஞ்சந் தீட்டில்லாததுமாயிருக்கக்கடவது[5]. ஏனென்றால் சமுசாரமார்க்கம் பரிசுத்தமார்க்கமாயிருக்கிறது. ஆகையால் விவாகம் பண்ணாதிருக்கக் கற்பிக்கிறவர்கள் கள்ளப்போதகர்களாயிருக்கிறார்களென்பது தெரியும்[6]. என்றாலும் விவாகம் பண்ணவேண்டுமென்று கற்பிக்கவுங் கூடாது[7]. ஆனால் விவாகம் பண்ணினவனாய் அல்லது பண்ணாதவனாயிருந்தாலுஞ் சரி, நீ கற்புஞ் சுத்தாங்கமுமாய் நடக்கவேண்டும், அதேனென்றால் கிறிஸ்தவர்களாகிய நம்முடைய சரீரங்கள் பரிசுத்த ஆவியானவர் வாசம்பண்ணுகிற பாண்டங்களாயிருக்கிறது. ஆகையால் பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் வேறே இடத்திலே, வேசித்தனத்தை விலகி ஓடுங்கள், மனுஷன் செய்கிற எந்தப்பாவமுஞ் சரீரத்துக்குப் புறம்பாயிருக்குது. வேசித்தனஞ் செய்கிறவனோவென்றால் தன்சுய சரீரத்துக்கு விரோதமாகப் பாவஞ்செய்கிறான். அல்லது உங்கள் சரீரம் நீங்கள் பராபரனாலே பெற்

1 ௩. மோ. ௰௯, ௨.—2 சங். ௫௧, ௰.—3 எபி. ௰௨, ௰௪.—4 மத். ௫, ௮.—5 எபி. ௰௩, ௪.—6 ௧ தீமோ. ௪, ௩.—7 ௧. கொ. ௭, ௨௫ மு.

றிருக்கிற உங்களிலுள்ள பரிசுத்த ஆவியினுடைய தேவாலயமாயிருக்குதென்றும் நீங்கள் உங்களுடையவர்களல்லவென்றும் அறியீர்களோ, உங்கள் சரீரங்கள் கிறிஸ்துவினுடைய அவயவங்கள், இப்போது நான் கிறிஸ்துவினுடைய அவயவங்களை எடுத்துக்கொண்டு வேசியின் அவயவங்களாக்குவேனோ, அப்படி வராதிருப்பதாக வென்று சொல்லுகிறான்[1]. நாம் கற்புஞ் சுத்தாங்கமுமாய் நடக்கிறதற்கு நம்மை அதிகமாய் ஏவும்படிக்குப் பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் நாலு விசேஷங்களைக் காட்டிச் சேர்க்கிறான்.

1. அது பராபரனுடைய சித்தமாயிருக்கிறது. ஏனென்றால் பராபரன் ஆறுங்கற்பனையிலே விபசாரம் பண்ணாதிருப்பாயாகவென்று தெளிவாய்க் கட்டளையிட்டார். அதற்கு அர்த்தமென்னவென்றால், நாம் பராபரனுக்குப் பயப்படுகிறதினாலும் அவரைச் சிநேகிக்கிற சிநேகத்தினாலும் ஏவப்பட்டு, பொதுவாய் நாமெல்லாரும் வார்த்தைகளிலேயுங் கிரியைகளிலேயுங் கற்புஞ் சுத்தாங்கமுமாய் நடக்கவும், விசேஷமாய்ப் புருஷனும் பெண்சாதியும் ஒருவருக்கொருவர் பட்சத்தையுஞ் சங்கைகளையுங் காட்டிவரவும் வேண்டுமே. மேலுங் கர்த்தர் சொல்லுகிறதாவது, ஒரு பெண்சாதியை இச்சிக்கிறவனாய்ப் பார்க்கிறவனெல்லாந் தன்னிருதயத்திலே அவளோடே விபசாரம்பண்ணி ஆயிற்றென்றும், ஆராகிலும் வேசித்தன முகாந்தரமே ஒழியத்தன் பெண்சாதியைத் தள்ளிவிட்டால் அவளை விபசாரம்பண்ணுவிக்கிறான், ஆராகிலுந் தள்ளிவிடப்பட்டவளை விவாகம்பண்ணினால் விபசாரம்பண்ணுகிறானென்றுஞ் சொல்லுகிறார்[2].

2. அப்படியே நம்முடைய அழைப்பு பராபரன் நம்மை அசுத்தத்துக்கு அல்ல பரிசுத்தமாகுதலுக்கு அழைத்தாரே. ஆகையால் நாம் அழைக்கப்பட்ட அழைப்புக்குப் பாத்திரவான்களாய்[3] எல்லா அசுத்தத்தையுந் தள்ளிவிட்டுக் கற்புஞ் சுத்தாங்கமுமாய் நடக்கக்கடவோம்.

3. இச்சாரோகங் கிறிஸ்தவர்களுக்கு மிகவும் வெட்கமுள்ளது. அதினால் அவர்கள் பராபரனையறியாத அஞ்ஞானிகளைப் போலாவார்கள். இவர்கள் தாங்கள் பராபரனையும் அவருடைய சுத்தாங்க சுபாவத்தையும் பரிசுத்த சித்தத்தையும் அறியாமலும் பரிசுத்த ஆவியினால் ஆளப்படாமலுமிருக்கிறபடியினாலே, வேசித்தனமுஞ் சகல அசுத்தமும் என்

1 ௧. கொரி. ௬, ௰௫. ௰௯—௨௰.—2 மத். ௫, ௨௮. ௩௨; ௫. மோ. ௨௪, ௰௧.—3 எபே. ௪, ௧; ௫, ௩—

வளவுபெரிய பாவமாயிருக்கிறதென்பதை உணராமல், எல்லா அசுத்தத்திலும் இச்சாரோகத்திலும் நடக்கிறார்கள்[1]. நாம் கிறிஸ்துவின் அவயவங்களானபடியினாலே, இனி அஞ்ஞானிகளைப்போல் நடக்கக்கூடாது. அதினிமித்தமாக அப்போஸ்தலரெல்லாரும் அடிக்கடி இந்தப்பாவத்திற்கு எச்சரிக்கையாயிருக்கவேண்டுமென்று நமக்குப் புத்திசொல்லுகிறார்கள். மற்றச்சாதிகள் புத்தியில் அந்தகாரப்பட்டுத் தங்கள் இருதயத்தின் கடினத்தால் தங்களிலிருக்கும் அறியாமையினாலே பராபரனுடைய ஜீவனுக்குப் புறம்பான அந்நியராயிருந்து தங்கள் சிந்தையினுடைய மாயையிலே நடக்கிறதுபோல் நீங்கள் இனி நடவாதிருங்களென்று கர்த்தருக்குள் நான்சொல்லிச் சாட்சி உண்டாக எச்சரிக்கிறேன். அவர்கள் உணர்வற்றுப்போய்ச் சகல அசுத்தத்தையும் ஆசையாய் நடப்பிக்கத் தங்களைக் காமவிகாரத்துக்கு ஒப்புக்கொடுத்தார்கள். நீங்களோவெனில் இப்படியாகக் கிறிஸ்துவைக் கற்றுக்கொண்டதில்லையென்று பரிசுத்த பவுல் சொல்லுகிறான்[2]. அப்படிப் பரிசுத்த பேதுருவும், மாம்சத்தில் பாடுபடுகிறவன் இனிமாம்சத்தில் மிகுதியாயிருக்குங் காலத்தில் மனுஷரின் இச்சைகளுக்கல்ல, பராபரனுடைய சித்தத்துக்குப் பிழைக்கும்படிக்குப் பாவத்தை விட்டோய்ந்தான், ஏனென்றால் சென்ற ஆயுசின் காலத்திலே காமவிகாரங்களிலும் இச்சைகளிலும் மதுபான வெறிகளிலும் பெருந்தீனியிலுங் குடியிலும் அடாதவிக்கிரக ஆராதனையிலும் நடந்து அஞ்ஞானிகளின் மனதுக்கேற்றதை நடப்பித்தது நமக்குப் போதுமென்று சொல்லுகிறான்[3].

4. கர்த்தர் எல்லா அசுத்தத்திற்காகவும் மனிதரைக் கடினமாய்த் தண்டிக்கிறார். நாங்கள் உங்களுக்கு முன்னுஞ் சொல்லிச் சாட்சியாக எச்சரித்தபடி இதுகள் எல்லாத்துக்குங் கர்த்தர் நீதியைச் சரிக்கட்டுகிறவராயிருக்கிறாரென்று அப்போஸ்தலன் நம்முடைய திருவாக்கியத்திலே சொல்லுகிறான். அசுத்தமானவர்களுக்கு இப்பூமியிலே முதலாய் வருகிற பராபரனுடைய கோப ஆக்கினைக்கு அநேகம் பயங்கரமான திருஷ்டாந்தங்களை வேதபுஸ்தகத்திலும் பொதுவான சரித்திரத்திலும் வாசிக்கிறோம்[4]. அதுவுந் தவிர பராபரன் அவர்களை நித்திய ஆக்கினைக்குள்ளுந் தீர்ப்பாரே.

1 ரோம. க, உச முத.—2 எபே. ௪, யஎ முத.—3 க. பே. ௪, உ, ௩.—4 க. மோ. ௬, உ முத; யக, உ௪; ௩௪, உ௫ முத; யோசுவா. உ௰, ௬௬ முத; ௪. மோ. உ௫, ௯.—

ஏனென்றால் வேசித்தனக்காரருக்குப் பராபரனுடைய இராச்சியமாகிய கிறிஸ்துவினுடைய இராச்சியத்திலே சுதந்தரமில்லை[1]. பரம எருசலேமுக்குள் தீட்டுப்படுத்துகிறதும் அருவருப்பையும் பொய்யையும் நடப்பிக்கிறதுமாகிய ஒன்றும் பிரவேசிப்பதில்லை[2]. நாய்களுஞ் சூனியக்காரரும் வேசிக்கள்ளருங் கொலைபாதகரும் விக்கிரக ஆராதனைக்காரரும் பொய்யைச் சிநேகித்து நடப்பிக்கிறயாவரும் புறம்பே இருப்பார்கள்[3]. வேசிக்கள்ளரையும் விபசாரரையும் பராபரன் நியாயந் தீர்ப்பாரே[4].

III. தொழிலிலே சகோதரனை ஒடுக்காமலும் வஞ்சிக்காமலும் இருக்கவேண்டும். அதுவிசேஷமாய் வியாபாரத்தைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறது. வாங்கிக்கொள்ளுகிறதும் விற்கிறதும் வியாபாரஞ் செய்கிறதுந் தன்னிலேதானே கிறிஸ்தவர்கள் செய்யக்கூடாததாயிராமல் அது நாம் இந்தப் பூமியிலே சஞ்சரிக்குமட்டும் நமக்கு அவசியமான காரியமாயிருக்கும், ஆனால் அப்படிச் செய்கையிலாவது வேறொருதொழில் செய்கையிலாவது மற்றவர்களை ஒடுக்காமலும் வஞ்சிக்காமலும் இருக்கவேண்டும்[5]. இப்போதோ லோகந் திருடராலும் மோசக்காரராலும் நிறைந்திருக்கிறது போலவே, திருச்சபையிலும் அடிக்கடி ஒருசகோதரன் மற்ற சகோதரனை ஒடுக்கிவஞ்சிக்கப் பிரயாசப்படுகிறான். இவர்களுடைய இலக்கத்திலே சூதாய்க் கடன்படுகிறவர்களுமிருக்கிறார்கள். அவர்கள் மற்றவர்களிடத்தில் பணத்தைக்கடனாய் வாங்கும்போது, மெத்தவுந் தாழ்மையுள்ளவர்களாகக் காணப்படுகிறார்கள். ஆனால் அதைத்திரும்பக் கொடுக்கவேண்டிய நேரம் வரும்போது அவர்கள் தங்களுக்குக் கடன்கொடுத்தவர்களை நிந்தித்து, மிகுந்த வருத்தத்துடனே செலுத்தித்தீர்ப்பார்கள். இப்படியும் மற்றப்படியுஞ் சகோதரரை ஒடுக்கி வஞ்சிக்கிறவர்களெல்லாருங் கர்த்தராகிய பராபரனுக்கு அருவருப்பாயிருக்கிறார்களென்று தெளிவாய் எழுதியிருக்குது[6]. எல்லாத்திருடரையும்மரத்தில் தூக்கிப்போடவேணுமானால் மரங்கள் அகப்படாதென்று நம்முடைய பிதாவாகிய லுத்தர் சொல்லுகிறான். சகோதரரைத் தொழிலில் ஒடுக்கி வஞ்சிக்கிறதுக்கு மனுஷர்கள் என்னத்தினால் ஏவப்படுகிறார்களென்றால், எல்லாத் தீமைகளுக்கும் வேராகிய

1 எபே. ரு, ரு.—2 அறி. உக, உஎ.—3 அறி. உஉ, யரு.—4 எபி. யங, ச.—5 க. மோசே. யக, யக; ரு. மோ. உச, ய; உரு, யங.—6 ஏசே. ௬, ௭ மு. ஆமோ. ௮, ௪ மு.—

பண ஆசையினாலேதான்[1]. * நாம அப்படிச் செய்யாதபடிக்குப் பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் நாம் ஒருவருக்கொருவர் சகோதரராயிருக்கிறோமென்பதை நமக்கு நினைப்பூட்டுகிறான். நமக்கெல்லாம் ஒரே பிதா இல்லையோ, ஒரே பராபரன் நம்மைச் சிருஷ்டிக்கவில்லையோ, நாம் அவனவன் தன் சகோதரனுக்குத் துரோகம் பண்ணுவானேன்[2]. விசேஷமாய்க் கிறிஸ்தவர்கள் * இயேசுகிறிஸ்துவுக்குள் ஒருவருக்கொருவர் சகோதரராயிருக்கிறார்கள். ஆகையால் பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் விசேஷமாய்க் கிறிஸ்தவர்களை * அப்படி, உங்களுக்கு ஒன்றுக்கொன்று வழக்குகள் உண்டாயிருக்கிறது உங்களில் மகாபழுதுதானே. அதைப்பார்க்கிலும் நீங்கள் அநியாயத்தையுஞ் சேதத்தையும் அநுபவியாதிருப்பதேனென், ஆனால் நீங்களே சகோதரனுக்கு அநியாயஞ்செய்து சேதம் உண்டாக்குகிறீர்கள், அல்லது * அநியாயக்காரர். பராபரனுடைய இராச்சியத்தைச் சுதந்தரிப்பதில்லையென்று அறியீர்களோவென்று சொல்லுகிறான்[3]. மேலும் கர்த்தராகிய பராபரன் இதுகளெல்லாத்துக்கும் நீதியைச் சரிக்கட்டுகிறவராயிருக்கிறாரென்று தான் முன்னுஞ் சொன்னதுபோல் மறுபடியுஞ் சாட்சியாய் நம்மை எச்சரிக்கிறான். அநியாயஞ்செய்கிறவர்களுக்கும் வரும் பராபரனுடைய கோபாக்கினைக்கு வேதபுஸ்தகத்திலும் பொதுவான சரித்திரத்திலும் அநேகம் பயங்கரமான திருஷ்டாந்தங்களுண்டு[4]. பரிசுத்த * அப்போஸ்தலனும் எல்லா உண்மையுள்ள தெய்வ ஊழியக்காரரும் இந்தப்பாவத்துக்கும் நம்மை அடிக்கடி எச்சரிக்கிறபடியினாலே, நமக்குச் சாக்குப் போக்குமில்லை[5]. நாமெல்லாரும் இந்தப்பாவங்களையும் அருவருத்துப் பரிசுத்த நடக்கையாய் நடப்போமென்று ஞானஸ்நானத்திலே பராபரனுக்கு வாக்குத்தத்தம் பண்ணினபடியினாலே, உன்னதமானவருக்கு நம்முடைய பொருத்தனைகளைச் செலுத்திக் கீர்க்கக்கடவோம்[6]. ஆனால் நம்முடைய இளவயது துவக்கி இதுவரைக்கும் நாம் ஞானஸ்நானத்தில் கொடுத்த வாக்குத்தத்தத்தை அடிக்கடி மீறி நடந்தவர்களாயிருக்கிறபடியினாலே, நாம் இன்றைக்கு முழுமனதோடே மனஸ்தாபப்பட்டுக் கர்த்தரை நோக்கி கர்த்தாவே! உம்முடைய இரக்கங்களையும் உம்முடைய கிருபை

[1] க. திமோ. சு, க.—[2] மல்கி. உ, ய.—[3] க. கொரி. சு, எ—கூ.—[4] சங். எ, யஉ; உ. மோ. உய, ரு; லூக். யசு, க; உய, ய; உ. இரா. ரு, உஎ; க. இரா. உக, கஅ மு; உ. இரா. கூ, கரு மு; எஸ்தே. யஎ, யக.—[5] ரோம. ஆ, எ; லூக். யஉ, சஎ; மத். எ, யஉ.—[6] சங். ருய, யரு.—

களையும் நினைத்திரும், என் இளவயதின் பாவங்களையும் என் மீறுதல்களையும் நினையாதிரும், கர்த்தாவே! தேவரீர் உம்முடைய தயையினிமித்தம் என்னை உம்முடைய கிருபையின்படியே நினைத்தருளுமென்று கெஞ்சிக்கேட்போமாக[1]. கர்த்தர்தாமே நாம் இனிமேல் பரிசுத்த நடக்கையாய் நடக்கும்படிக்குத் தம்முடைய பரிசுத்த ஆவியைக்கொண்டு சுத்த இருதயத்தை நமக்குள் சிருஷ்டித்து நிலைவரமான ஆவியை நம்முடைய உள்ளத்திலே புதிதாய் உண்டாக்குவாராக[2]. ஆமென்.

ஒருசந்தியின் மூன்றாம் ஞாயிற்றுக்கிழமை.

திருப. எபே. ரு, க—கூ.

மனுஷர்க்குள்ளே ஒருத்தனுக்கு மேன்மையுள்ள பெயர் உண்டாயிருந்தால் அநேகர் அவன் சொல்கேட்டு அவனைப் பின்பற்றுவார்கள். ஆம், கொஞ்சம் பேர் மாத்திரம் தங்களிச்சைக்கீரராயிருக்க, மற்றவர்களெல்லாரும் அவர்களைப் பின்சென்று அவர்களால் நடத்தப்படுவார்கள். ஆகிலும் சுவிசேஷமானது தன்னை உண்மையாய்ப் பற்றிக்கொள்ளுகிற கிறிஸ்தவர்களை மனுஷருடைய முகமாட்டத்தைப் பாராதபடிக்கு விடுதலையாக்குகிறது[3]. அதுக்குப்பதிலாகச் சுவிசேஷம் எல்லா நாமங்களுக்கும் மேலான வேறொரு நாமத்தை, அதாவது நமது பராபரனுடைய நாமத்தையே நமக்குக் காண்பிக்கிறது. இந்த நாமம் நாம் நடக்கவேண்டிய சகலவழிகளிலும் நம்முடைய வழிகாட்டியாயிருக்கவேண்டும். மேன்மையுள்ள இந்த நாமத்தை நாம் பற்றிக்கொண்டு பராபரனையே பின்செல்லவேண்டும். நம்முடைய திருவாக்கியத்திலும் பரிசுத்த அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் நீங்கள் பராபரனைப் பின்பற்றுகிறவர்களாகுங்களென்று நமக்குப் புத்திசொல்லுகிறான். மேலும் இந்த திருவாக்கியத்தில் நம்மை மூன்று விசேஷித்த பெயராலே அழைக்கிறான். அவைகளாவன, பிரியமான பிள்ளைகள் பரிசுத்தவான்கள் வெளிச்சத்தின் பிள்ளைகள் என்றதாகவாம். நாம் அப்பேர்ப்பட்டவர்களாயிருக்கிறபடியினாலே, பராபரனைப் பின்பற்றுகிறவர்களாயிருக்கவேண்டும். இதைப்

[1] சங். உரு, சு, எ.—[2] சங். ருக, யச.—[3] க. கொரி. எ, உரு.—

பற்றி நாம் இப்போது கர்த்தருடைய கிருபையினால் சிந்திப்போமாக.

பராபரனைப் பின்பற்றுகிறவர்களாகுங்கள்;

I. பிரியமான பிள்ளைகளாகவும்,
II. பரிசுத்தவான்களாகவும்,
III. வெளிச்சத்தின் பிள்ளைகளாகவுந்தானே.

1. நீங்கள் பிரியமான பிள்ளைகளைப்போல பராபரனைப் பின்பற்றுகிறவர்களாகுங்கள் என்று அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறான். பிரியமான பிள்ளைகளென்கிற பெயர் லோகத்தாருக்குள்ளும் மெத்த அருமையும் மேன்மையுமுள்ள பெயராயிருக்கிறது. நல்ல தாய்தகப்பமார் தங்கள் பிள்ளைகளைப் பராமரித்து, அவர்களுக்காகக் கவலைப்பட்டு, சந்தோஷமாயிருந்து, அவர்களைச் சிநேகிக்கிற எல்லாச் சிநேகமும் இப்பெயரில் அடங்கியிருக்கிறது. மேலும் இந்தப்பெயர் ஒரு பொன் பெட்டியைப் போலிருக்கிறது. அதிலே தாய் தகப்பமார் தங்கள் பிள்ளைகளின் பிறப்பு முதல் அவர்கள் சுதந்தரித்துக் கொள்ளுங் காலம் வரைக்கும் சம்பாதித்துக் கொடுத்துக்கொண்டுவருகிற எல்லாத் திரவியங்களும் எல்லா நன்மைகளும் பத்திரமாய் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்போதும் நாம் மகா பராபரனுடைய பிரியமான பிள்ளைகளாயிருக்கிறோமென்கிற நம்முடைய பேர் எத்தனைக்கு அதிக அருமையும் மேன்மையுமுள்ளதாம். இந்தப்பெயரிலே பராபரன் நம்மைச் சிநேகிக்கிற உத்தமமான சிநேகமும் வான இராச்சியத்தின் சகல பெலன்களும் பொக்கிஷங்களுங் கிரீடங்களும் அடங்கியிருக்கிறது. இதுகளின் மேன்மை சொல்லுக்கடங்காததாயிருக்கிறது. இந்தப்பெயருக்கு அர்த்தம் இன்னதென்பதை உணர்ந்திருக்கிறவனுடைய இருதயமெல்லாங் கிருபையுந் தயவுமுள்ள பிதாவாகிய பராபரன் பேரிலேயிருக்கும் உண்மையுள்ள நம்பிக்கையினாலுஞ் சிநேகத்தினாலும் நன்றியறிதலாலும் நிறையப்படாதது கூடாதகாரியமாமே. அதினிமித்தமாகப் பரிசுத்த அப்போஸ்தலன், நீங்கள் பராபரனைப் பின்பற்றுகிறவர்களாகுங்களென்கிற புத்திமதிக்கு இந்தப்பெயரால் அஸ்திவாரம் போட்டு, கிறிஸ்து நம்மைச் சிநேகித்து நமக்காகத் தம்மைத் தானே பராபரனுக்குச் சுகந்தவாசனையான காணிக்கையாகவும் பலியாகவும் ஒப்புக்கொடுத்தது போல், நீங்களுஞ் சிநேகத்திலே நடந்துகொள்ளுங்களென்கிறான். நாம் மெய்யாகவே பிரியமான

பிள்ளைகளாயிருந்தால், நாம் சிநேகத்திலே நடந்துகொள்வது நிச்சயம். ஏனென்றால் பராபரன் அவ்வளவு சிநேகித்தவர்களும், ஆம் அவருடைய சிநேகத்தினால் பிறந்தவர்களுமாயிருந்து அவருடைய பிரியமான பிள்ளைகளானவர்கள் தங்கள் பரம பிதாவின் சுபாவத்தை வெறுக்கவும் அவரை மறுதலிக்கவுங் கூடுமோ[1]. அவரால் அவ்வளவு சிநேகத்தை அநுபவித்துக்கொண்ட அவர்கள் தங்கள் இருதயங்களில் சிநேகமற்றவர்களாயிருக்கக் கூடுமோ, கூடவே கூடாது. சரடு நாலைப்போலிருக்குமல்லவா? பழம் மரத்தண்டையிலே விழுமல்லவா? ஆகையால் நீ பராபரனுடைய பிரிய பிள்ளையாயிருக்கவேண்டுமென்றிருந்தால், அவர் சிநேகமாயிருக்கிறது போல், நீயுஞ் சிநேகத்திலே நடந்துகொள். சிநேகத்தினாலுண்டாகும் அந்தந்த [illegible] கிரியைகளெல்லாம் [illegible] சிநேகத்தில் நடக்கும் நன்னடக்கையை உன் கர்த்தரும் பிதாவுமாகிய பராபரன் தம்முடைய பிள்ளையாகிய உன்னிடத்தில் தேடுகிறார். ஏனென்றால் நாம் கொஞ்சக்காலமாகிலாவது சில காரியங்களிலே ஆவது சிநேகங் காண்பிப்பது பிரயோசனமென்ன, நாம் நம்முடைய சீவநாட்களெல்லாத்திலும் எல்லாருக்கும் எல்லாவற்றிலுஞ் சிநேகங் காண்பிக்கிறவர்களாகவும், ஆம், சிநேகத்தினால் நிறைந்திருக்கிறவர்களாகவும் நம்முடைய பரம பிதாவாகிய பராபரனைப் பின்பற்றவேண்டும். அதை நாம் எவ்விதமாய்க் காண்பிக்க வேண்டுமென்றால், நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்து நமக்குப் பின்வைத்த உத்தமமான முன்மாதிரியின்படியேதான். அதாவது, கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்து நமக்காகத் தம்மைத்தானே பராபரனுக்குச் சுகந்தவாசனையான காணிக்கையாகவும் பலியாகவும் ஒப்புக்கொடுத்ததினால் உண்மையுள்ள சிநேகமின்னதென்று நமக்குக் காண்பித்தார்[2]. இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய இந்தச் சிநேகத்தினால் பராபரன் லோகத்தைச் சிநேகித்த சிநேகம் வெளியரங்கமாயிற்று. ஏனென்றால் குமாரன் பிதா செய்யக்காண்கிறதையே ஒழிய வேறொன்றையுந் தாமாய்ச் செய்யமாட்டார். அவர் எதுகளைச் செய்கிறாரோ அதுகளைக் குமாரனும் அப்படியே செய்கிறார்[3]. ஆகிலும் இயேசுநாதர் சிநேகத்தைப் பற்றி நமக்கு வைத்த முன்மாதிரியைப்பார்த்து அத்தோடே நம்முடைய நடக்கையை நாம் ஒத்துப்பார்க்கும் போதெல்

1 ௧. யோவா. ௪, ௨௰.—2 யோவா. ௰௫, ௰௩.—3 யோவா. ௫, ௰௯.—

லாம் மகிமைச்சேர்வடைவோம். ஏனென்றால் அவருடைய சிநே
கம் உத்தமமாயிருக்கக்கொள்ள நம்முடைய சிநேகம் அவ்வ
ளவு குறைவுள்ளதாயிருக்கிறதென்று அறிந்துகொள்ளுகி
றோம். மெய்தான், நம்முடைய உத்தம போதகராகிய இயே
சுகிறிஸ்துவைப்போல் அவ்வளவாக நாம் இந்தச் சீவனி
யில் ஒருபோதுந் தேறிப்போகக் கூடாது[1]. ஆனால் அதைக்
கர்த்தராகிய பராபரன் பாவிகளும் பலவீனருமாகிய நம்
மிடத்தில் தேடுகிறதுமில்லை. நாம் கர்த்தராகிய இயேசு
கிறிஸ்துவைச் சிநேகத்திலும் பின்பற்ற உண்மையாய்ப் பிர
யாசப்படுகிறது போதும். அதேனென்றால் பாவிகளாகிய
நமக்காக அவர் தம்முடைய சீவனைக்கொடுத்துச் சிலுவை
யில் நிந்தையுண்டவராய் [illegible] மரித்ததினால் நம்முடைய
எல்லாப் பாவங்களையும் நம்முடைய சிநேகக்குறைவையும் நீக்
கி நம்மை மீட்டிரட்சித்தார். அவர் நமக்காகப் பராபரனுக்குச்
செலுத்தின தாமாகிய காணிக்கையும் பலியும் பராபரனுக்
குச் சுகந்தவாசனையாயிருக்கிறது. முன்னே நாம் நம்முடைய
பாவங்களினால் பராபரனிடத்தில் அவகீர்த்தியைச் சம்பா
தித்துக் கொண்டவர்களாயிருந்தோம், இப்போதோவென்
றால் இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய பலியினாலும் அதைப்பற்
றிக்கொள்ளுகிற மெய்விசுவாசத்தினாலும் நாமுங்கூட இயே
சுகிறிஸ்துவுக்குள்ளே பராபரனுக்குச் சுகந்தவாசனையாயி
ருக்கிறோம். மேலும் இயேசுகிறிஸ்துவுக்குள் அவருக்குப்
பிரியமான பிள்ளைகளாயிருக்கிறோம். அவருடைய பரிசுத்த
ஆவி நமக்குக்கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறார். பரிசுத்த ஆவி
யின் பெலத்தினாலும் எழுப்புதலாலும் நாம் நம்முடைய நா
தர் இயேசுகிறிஸ்துவின் மாதிரியைப்பார்த்து, சிநேகத்தி
லும் அவரைப்பின்செல்லக் கூடியவர்களாயிருக்கிறோம். பரி
சுத்த ஆவியானவர் நம்மைச் சிநேகித்து நம்முடைய பாவங்
களினிமித்தமாகச் சிலுவையிலறையுண்டுமரித்த இயேசுகி
றிஸ்துவினுடைய உருவை நம்முடைய இருதயங்களில்
பதித்துவைக்கிறார். நம்முடைய இரட்சிப்புக்கென்று சிநே
கத்தினாலேவைப்பட்டு அவ்வளவு பிரயாசப்பட்ட இயேசுநாத
ரை நாம் பார்க்கும்போது, எப்படி நாம் அவரைப்பின் செல்
லுகிறதிலே சோம்பேறிகளாயிருக்கக் கூடும். நமக்குப்
புறம்பேயிருக்கிற நியாயப்பிரமாணம் நம்மில் உண்டாக்கக்
கூடாத சிநேகத்தை நமக்காகத் தம்முடைய சீவனைக்கொ

1 பிலி. ௩, ௧௨.—

டுத்த இயேசுநாதர் தம்முடைய பரிசுத்த ஆவியைக்கொண்டு
நம்மில் உண்டுபண்ணுகிறார்.

II. பரிசுத்தவான்களாகவும் பராபரனைப் பின்பற்றுகிற
வர்களாகுங்கள். அதைப்பற்றிப் பரிசுத்த அப்போஸ்த
லன் நம்முடைய கிறிஸ்தியாக்கியத்திலே, பரிசுத்தவான்களுக்கு
அடுக்கும்படியே உங்களுக்குள் வேசித்தனமும் சகல அசுத்த
மும் அல்லது பொருளாசை யென்பதுகளின் பேருமுதலாய்
யிராதிருப்பதாக என்கிறான். கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம் பரி
சுத்தவான்களென்று எந்த நியாயத்தினால் அழைக்கப்படுகி
றோமென்றால், நாம் பரிசுத்த ஆவியைக்கொண்டு எல்லாப்
பாவங்களுமற்றச் சுத்திகரிக்கப்பட்டுப் பராபரனுக்குச் சொந்த
மானதினால்தான். இப்போது ஒருவன் வஸ்திரங்களைக் கழுவி
னவன் அவைகள் மறுபடியும் அழுக்காகாதபடிக்கு எச்சரிக்
கையாயிருப்பானல்லவா. அப்படியே பரிசுத்த ஆவியினால்
சுத்திகரிக்கப்பட்டவனும் தன் ஆத்துமா பாவத்தின் சேற்றி
னாலே மறுபடியும் அழுக்காகாதபடிக்கு எச்சரிக்கையாயி
ருப்பான். பரிசுத்தராயிருங்கள், அதேனென்றால் நான் பரி
சுத்தராயிருக்கிறேனென்று பராபரன் சொல்லுகிறதாக எழு
தியிருக்கிறது[1]. பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் பரிசுத்தமிகு
தலைப்பற்றிப் பேசுகையில், நாம் முந்தின ஞாயிற்றுக்கிழமையி
லுங் கேட்ட அந்த இரண்டு கெட்டகாரியங்களுக்கு மறுபடி
யும் நம்மை எச்சரிக்கிறான். அவைகளாவன, வேசித்தனமும்
பொருளாசையுந்தான். இந்த இரண்டு வித பாவங்களையும்
அப்போஸ்தலன் எந்த முகாந்தரத்தினால் ஒன்றோடொன்
றாய்க் கூட்டிச்சேர்க்கிறானென்பதை எளிதாய் அறியலாம்.
பிற்பாடு அவன் பொருளாசைக்காரனை விக்கிரகாராதனைக்கார
னென்று [illegible] தெசலோனிக்கேயருக்கும் நமக்கும்
புறம்பான விக்கிரகாராதனை உங்களுக்குள்ளே இன்னும்
வழக்கமாயிராதிருந்தும், [illegible] மிகவும் மோசமாயிருக்
கிற உள்ளான விக்கிரகாராதனைக்கு எச்சரிக்கையாயிருங்க
ளென்று சொல்லுகிறான். அஞ்ஞானிகளுக்குள்ளே வேசித்
தனமுஞ் சகல அசுத்தமுமானது விக்கிரகாராதனையோடு
சேர்ந்ததும் விக்கிரகாராதனையின் ஒருபங்குமாயிருக்கிறது.
இந்த விக்கிரகாராதனையின் கெட்டபாடுகள் வீதிகளில்
கேட்கப்படும். அதின் குருக்கள் ஆரென்றால், நாடகக்கார
ர்; அதின் வேதப்புத்தகங் குட்சமான கட்டுக்கதைப் புஸ்த
கங்களாம். வேசித்தனமாகிய இந்தக் கெட்டதை மனுஷர்களு

1 ௧. பே. ௧, ௧௬.—

டைய இருதயங்களிலே எந்தெந்த முகாந்தரத்தினாலாகிலும் அவமதித்தாலும், அந்த விக்கிரகத்துக்குப்பதிலாக வழக்கமாய்ப் பொருளாசையென்கிற மற்ற விக்கிரகத்தைத் தங்களுடைய இருதயங்களிலே ஸ்தாபிப்பார்கள். இந்த இரண்டு விக்கிரகங்களுந் தவிர வேறொரு முக்கியமான விக்கிரகமுமுண்டு, அதுபெருமையான்து தான். இந்த மூன்று விக்கிரகங்கள் திட்டதிரித்துவமாக லோகத்தாரை ஆளுகைசெய்திருக்கிறது. பெருமையாகிற முந்தின இரண்டு விக்கிரகங்களிலடங்கியிருக்கிறது. அதினிமித்தம் வேசித்தனமும் பொருளாசையுமென்கிற இவ்விரண்டு பாவங்களுக்கு விரோதமாகத் திருச்சபையார் ஜாக்கிரதையுள்ள போராட்டத்தைப் போராடவேண்டும். அதுக்குடைய பேர் முதலாய்த் திருச்சபையிலே கண்டுபிடிக்கப்படாதிருக்கும் படியாகத்தானே. விசேஷித்த பொருளாசைக்காரர் ஆரென்றால், பணத்தின் மேல் பணத்தையுங் கூட்டிச்சேர்க்கிறவர்கள் மாத்திரமல்ல, ஏழைகளின் துன்பத்தை நீக்கிப் போடுகிறதுக்குப் பராபரனுடைய மகிமைக்கென்றுந் திருவசனம் பிரசங்கம் பண்ணப்படுகிறதுக்காகவும் விசனத்துடனே மாத்திரங் கொடுக்கிறவர்களுமாமே. —இதுகளோடு கூடப்பரிசுத்த அப்போஸ்தலன், வம்பும் பயித்தியப்பேச்சும் பரியாசமும் அப்படித்தானே, அதுகள் ஏற்காத காரியங்கள், இஸ்தோத்திரமே ஏற்றது என்கிறான். வார்த்தைகளிலும் பேச்சுகளிலுஞ் செய்கைகளிலுங் கூடப் பரிசுத்தவான்களாயிருக்கிற கிறிஸ்தவர்கள் மரியாதையாய் நடக்கவேண்டும்: அதேனென்றால் மனுஷர் எந்த வீண்வார்த்தைக்கும் நியாயத்தீர்க்கும் நாளிலே கணக்கு ஒப்புவிப்பார்கள்[1]. அதுக்குப்பதிலாக எதுகள் உண்மையாயிருக்குதோ, எதுகள் ஒழுங்கானதோ, எதுகள் நீதி, எதுகள் கற்பு, எதுகள் பிரியம், எதுகள் நற்கீர்த்தியாயிருக்குதோ, புண்ணியம் எதுவோ, புகழ் எதுவோ, அதுகளையே கிறிஸ்தவர்கள் வார்த்தைகளிலுங் கிரியைகளிலும் பின்பற்றவேண்டும்[2]. மேலும் மேற்சொன்ன பாவங்களைச் செய்கிறவர்கள் தாங்கள் மற்றவர்களையும் மோசம்போக்கும்படிக்குத் தங்கள் பாவங்களைமறைக்க மாயமுள்ள வார்த்தைகளினால் அதுகளை அலங்கரிக்கப் பிரயாசப்படுகிறார்கள். ஆதலால் பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் நம்மை எச்சரித்து, ஒருவனும் உங்களை வீண்வார்த்தைகளினாலே மோசம் போக்க வேண்டாம், ஏனென்றால் இந்தக்காரியங்கள் நிமித்தமாக

1 மத். ௰௨, ௩௬. ௩௭. — 2 பிலி. ௪, ௮.

அவிசுவாசத்தின் பிள்ளைகள் மீதில் பராபரனுடைய கோபம் வரும், ஆகையால் அவர்களுக்குப் பங்காளிகளாகாதிருங்கள் என்கிறான். வேசித்தனக்காரரும் அசுத்தரும் பொருளாசைக்காரரும் வம்பு பயித்தியப்பேச்சுப் பரியாசக்காரரும் இந்த லோகத்திலும் லோகத்தாருக்குள்ளும் வாழ்ந்திருந்தாலும், அவர்கள் முழுமனதோடே குணப்படாவிட்டால், அவர்களுக்குப் பராபரனுடைய இராச்சியமாகிய கிறிஸ்துவினுடைய இராச்சியத்திலே பங்குஞ் சுதந்தரமுமில்லை. அதேனென்றால் தீட்டுப்படுத்துகிறதும் அருவருப்பையும் பொய்யையும் நடப்பிக்கிறதுமாகிய ஒன்றும் மகிமையின் இராச்சியத்துக்குள் பிரவேசியாமல், ஆட்டுக்குட்டியின் ஜீவபுத்தகத்தில் எழுதப்பட்டவர்கள் மாத்திரம் அதற்குள் பிரவேசிப்பார்கள்[1].

III. வெளிச்சத்தின் பிள்ளைகளாகவும் பராபரனைப்பின்பற்றுகிறவர்களாயுங்கள். முற்காலத்திலே அந்தகாரமாயிருந்தீர்கள், இப்பொழுதோவெனில் கர்த்தருக்குள் வெளிச்சமாயிருக்கிறீர்கள், வெளிச்சத்தின் பிள்ளைகளாய் நடந்துகொள்ளுங்கள்; ஏனெனில் ஆவியின் கனி சகல நற்குணத்திலும் நீதியிலும் உண்மையிலும் விளங்குகிறதென்று அப்போஸ்தலன் சொல்லிமுடிக்கிறான். இதிலே பிரகாசிப்பிக்குதலைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறது. அதுவும் பரிசுத்த ஆவியானவருடைய நடப்பிப்பு. அது நியாயப்பிரமாணமாகிய தம்முடைய முந்தின வரத்தினால் தம்முடைய பாவக்குற்றங்களைக் குறித்து மனஸ்தாபத்தை கொடுக்கும் சுவிசேஷமாகிய தம்முடைய பிந்தின வரத்தினாலே இயேசுகிறிஸ்துவுக்குள் வால இரட்சிப்பைக் குறித்து விசுவாசத்தைச்சென்றும் நம்மைப்பிரகாசிப்பித்துத், தம்மைச் இடங்கொடுக்கிறவர்களை அந்தப் பிரகாரமாக முந்தின அந்தகாரத்தை விட்டுக் கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய ஆச்சரியமான வெளிச்சத்துக்கு வரவழைத்து[2], முந்தி அந்தகாரமாயிருந்த அவர்களைக் கர்த்தருக்குள் வெளிச்சமாக்குகிறார்; என்னத்துக்காக வென்றால், நாம் இனிமேல் அந்தகாரத்தினுடைய எல்லாக் கிரியைகளையும் நாம் முன்னே கேட்ட அந்தப் பாவக்குற்றங்களையும் விட்டு விட்டு அருவருத்து மெய்யான வெளிச்சமாகிய இயேசுநாதரைப் பின்சென்று பரிசுத்த நடக்கையினால் வெளிச்சங்களாகப் பிரகாசிக்கும்படிக்குத்தானே." பரிசுத்த நடக்கையும் பரிசுத்த ஆவியினுடைய நடப்பிப்பாயிருக்கிறது.

1 அறி. ௨௧, ௨௭. — 2 க. பே. ௨, ௯.

அதினிமித்தமாக அப்போஸ்தலன் சகல நற்குணத்தையும் நீதியையும் உண்மையையும் பரிசுத்த ஆவியின் கனியென்று சொல்லுகிறான். மேலும் அவன் நல்ல கனிகளைப் பற்றிச் சொல்லுகிறபடியினாலே, நாம் பரிசுத்த ஆவியினால் வளருகிற நல்லமரங்களாக வேண்டுமென்பது விளங்குகிறது. ஏனென்றால் பிரகாசமுள்ள சில கிரியைகள் மாத்திரம் போதாதென்று முன்னேயுங் கேட்டோம். நம்முடைய முழுமனமும் பரிசுத்த ஆவியினால் திருப்பப்படவும் பரிசுத்தமாக்கப்படவும் பரமசிநேகத்தினால் நிரப்பப்படவும் வேண்டியது அவசியமாயிருக்கிறது[1]. பரிசுத்த ஆவியானவர் நம்மிடத்திலும் அதிகமதிகமாய் அப்படிச் செய்யவேண்டுமென்று நாம் இடைவிடாமல் அவரைத் தேடிக் கெஞ்சிக் கேட்கக்கடவோம்[2]. ஞானஸ்நானத்தினால் கிறிஸ்தவர்களாகிய நமக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற பரிசுத்த ஆவியானவர் நம்மெல்லாரையும் நாளுக்கு நாள் அதிகமாய்ப் பரிசுத்தமாக்கிச் சகல பாவங்களும் நீங்க நம்மைச் சுத்திகரிப்பாராக. ஆமென்.

ஒருசந்தியின் நாலாம் ஞாயிற்றுக்கிழமை.

நிருப. கலாத். ௪, ௨௧—௩௧.

([illegible] என்பவர் செய்த விஸ்தாரிப்பின் சுருக்கம்)

பரிசுத்த அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் இந்த நம்முடைய நிருபவாக்கியத்துக்கு முந்தின வசனங்களிலே யூதருக்கு முன்பாக ஒருமனுஷனாகிலும் நியாயப்பிரமாணத்தின் கிரியைகளினால் நீதிமானாகாமல், இயேசுகிறிஸ்துவை விசுவாசிக்கிறவன் விசுவாசத்தினாலே நீதிமானாக்கப்படுகிறதை வேத எழுத்துகளால் பெலனாய் ரூபித்த பிற்பாடு, அத்தோடு நம்முடைய நிருபவாக்கியத்திலே அலங்காரத்துக்கென்று ஒரு உவமையைக் கூட்டிச்சேர்க்கிறான். அதாவது, சன்னத்தின் கட்டளையினிமித்தம் நியாயப்பிரமாணமென்னப்படுகிற, மோசே எழுதின முதல் ஆகமத்தில் அடங்கியிருக்கிற ஆபிரகாமின் இரண்டு பிள்ளைகளுடைய சரித்திரத்துக்கு ஞான அர்த்தம் உண்டென்று காண்பிக்கிறான். நியாயப்பிரமாணத்துக்குக் கீழாயிருக்க மனதுள்ள நீங்கள் (அதற்கு அர்த்தம்;

[1] மத். ௭, ௧௬—௧௮. [2] லூக். ௧௧, ௧௩.—

நியாயப்பிரமாணத்தின் கிரியைகளின் பேரில் நம்பிக்கையாயிருந்து இரட்சிக்கப்பட நினைக்கிறவர்கள்) நியாயப்பிரமாணப்புத்தகம் சொல்லுகிறதைக் கேளீர்களாவென்று எனக்குச் சொல்லுங்கள், அதெதென்றால் ஆபிரகாமுக்கு இரண்டு குமாரரிருந்தார்கள் என்று எழுதியிருக்கிறது. அடிமையானவளிடத்தில் பிறந்த ஒருத்தனும் அடிமையல்லாத சமுசாரியிடத்தில் பிறந்த ஒருத்தனுமிருந்தானே. அடிமையானவளிடத்தில் பிறந்தவனோவெனில் மாம்சத்தின்படியே பிறந்தான். அடிமையல்லாதவளிடத்தில் பிறந்தவனோ வாக்குத்தத்தத்தினாலே பிறந்தான். இந்த ஸ்திரிகள் (நியாயப்பிரமாணமுஞ் சுவிசேஷமுமென்கிற) இரண்டு ஏற்பாடுகளென்கிறான். ஆகார் என்பவளிடத்தில் பிறந்த இஸ்மவேலும் சாராளிடத்தில் பிறந்த ஈசாக்கும் ஆகிய இருவரும் ஆபிரகாம் பெற்ற பிள்ளைகளாயிருந்தார்கள். என்றாலும் அவர்களுக்குள்ளே பெரிய வித்தியாசமுண்டு. ஏனென்றால் இஸ்மவேல் பராபரனுடைய வாக்குத்தத்தத்தை யல்லாமல் சாராளுடைய விருப்பத்தின்படியும்[1] மாம்சத்தின்படியும் பிறந்தான். ஈசாக்கோவென்றால் தான் அடிமையல்லாதவளிடத்தில் பிறந்ததுந்தவிர, பராபரனுடைய வாக்குத்தத்தத்தின்படியும் பிறந்தான்[2]. அப்படியிருக்க, ஆபிரகாமிடத்தினின்று பிறந்தவர்களெல்லாரும் அல்ல[3] ஆபிரகாமுடைய விசுவாசத்தையும் அவனுடைய கிரியைகளையும் பின்பற்றுகிறவர்கள் மாத்திரம் வாக்குத்தத்தத்தின் பிள்ளைகளும் பராபரனுடைய பிள்ளைகளுமாயிருக்கிறார்கள். ஆபிரகாமுக்கு இருவித தன்மையுள்ள இரண்டு பிள்ளைகளும் அவர்களில் பிறந்த சனங்களும் எப்படியிருந்தார்களோ, அப்படிக் கர்த்தராகிய பராபரனுக்கும் இரண்டு விதமான சனமுண்டு. அதாவது, நியாயப்பிரமாணத்தினால் பிறந்ததொன்று, சுவிசேஷத்தினால் பிறந்ததொன்று தான். ஏனென்றால் ஆகார் என்பவள் சீனாய்மலையில் கொடுக்கப்பட்ட நியாயப்பிரமாணத்துக்கும் பழைய ஏற்பாட்டுக்கும், சாராள் என்பவளோவென்றால் இயேசுகிறிஸ்துவினால் வந்த சுவிசேஷத்துக்கும் புதிய ஏற்பாட்டுக்கும் முன்னடையாளமாயிருந்தார்கள். அதற்கு அத்தாட்சியாக அப்போஸ்தலனு நம்முடைய நிருபவாக்கியத்திலே, ஒன்று அடிமைத்தனத்துக்குள்ளாகப் பிள்ளைபெறுகிற சீனாய்

[1] ௧. மோ. ௧௬, ௧. ௨.—[2] ௧. மோ. ௧௭, ௧௯.—[3] மத். ௩, ௮. ௯; யோவா. ௮, ௩௩. ௩௯.—

பாவதத்தின் எப்பாகி, அது ஆகார்தானே, ஏனெனில் ஆகார் என்கிறது அராபியிலுள்ள சீனாய்ப்பர்வதமாயிருக்குதென்கிறான். அதற்கு அர்த்தமென்னவென்றால், இஸ்ரவேலர் சீனாயென்கிற மலைக்கிற பர்வதம் (அராபியா தேசத்திலிருந்து) அராபியா பாஷையிலே ஆகார் என்னப்படுகிறது. இப்போதும் அடிமையான ஆகார் ஆபிரகாமுக்குச் சுதந்தரரல்லாத ஒருமகனையும் ஒருசனத்தையும் எப்படிப்பெற்றாளோ, அப்படி ஆகார் என்கிற சீனாமலையிடத்தில் நியாயப்பிரமாணத்தினாலே கர்த்தராகிய பராபரனுக்கு ஒருசனம் பிறந்தது.* ஆனால் இவர்கள் பராபரனுடைய நியாயப்பிரமாணத்தைச் செய்யாதவர்களுஞ் செய்யக் கூடாதவர்களுமாயிருந்தபடியினாலே, நியாயப்பிரமாணத்தினால் பிழைக்கவும் வாக்குத்தத்தத்தைச் சுதந்தரித்துக் கொள்ளவும் பராபரனுடைய பிள்ளைகளாகவுங் கூடாமல், மாம்சத்தின்படியே பிறந்தவர்களைப்போலவும் அடிமைத்தனத்துக்குள்ளானவர்களாகவும் இருந்தார்கள். ஏனென்றால் நியாயப்பிரமாணத்தினால் பாவங்களை அறிகிற அறிவும் பராபரனுடைய கோபத்தை உணருகிற உணர்வும் வருகிறதே ஒழிய, நீதிமானாகுதலும் புத்திரசுவீகாரமுஞ் சுதந்தரமும் அதினால் வருகிறதேயில்லை. மேலும் அந்த ஆகார் என்கிற சீனாப்பர்வதம் இப்போதிருக்கிற (அதற்கு அர்த்தம் சீயோன் மலையில் கட்டப்பட்டிருந்த பூமிக்கடுத்த) எருசலேமுக்குச் சரியாய்வருகிறது, அது தன் பிள்ளைகளோடே கூட அடிமைப்பட்டிருக்கிறதென்று அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறான்.* மலை - அராபியாவிலிருக்கிற தேசத்திலுள்ள காதேஸ் பர்னியாவரைக்கும்[1] * இடைவிடாத மலைவரிசை உண்டாயிருக்கிறபடியினாலே மலை - அராபியாவிலிருக்கிற சீனாப்பர்வதம் எருசலேமுக்குச் சரியாய்வருகிறதென்று சொல்லுகிறான். அதற்கு ஞான அர்த்தம் இன்னதென்றுங் கூட்டிச்சேர்க்கிறான். அதாவது, அப்போதிருந்த எருசலேம் அடிமையல்லாத சாராளுடைய குமாரத்தியாயிராமல், அடிமையான ஆகாருடைய குமாரத்தியாயிருக்கிறதென்பதுதான். ஆகிலும் எருசலேமிலிருந்து சுவிசேஷம் முன் கூடப்புறப்பட்டு எங்கும் பரம்பிற்று. ஆனால் இஸ்ரவேல் சனங்கள் இயேசு இரட்சகரையுஞ் சுவிசேஷத்தையுந் தள்ளிப்போட்டு, அப்படியே நியாயப்பிரமாணத்தின் அடிமைத்தனத்திலே நிலைத்திருந்து, ஆகாருடைய பிள்ளைகளாய்ப் போனார்கள். ஆகையால் ஆபிரகாம் பராபரனுடைய

க. மோசே. ௰௩, ௰௪.—

கட்டளையின்படியே ஆகார் என்பவளையும் அவளுடைய மகனையும் எப்படித்தள்ளிப்போட்டாரோ, அப்படியே பராபரனும் ஆகாருடைய பிள்ளைகளாய்ப்போன இஸ்ரவேல் சனங்களைத் தள்ளிப்போட்டு, பூமிக்கடுத்த அந்த எருசலேம்பட்டணத்தை அழித்துப்போட்டார். இப்போது அடிமையல்லாத சாராளும் அவளுடைய பிள்ளைகளுமெங்கே? அதைப்பற்றி அப்போஸ்தலன் நம்முடைய திருவாக்கியத்திலே, ஆனால் மேலான எருசலேம் அடிமையல்லாதது, இது நமக்கெல்லாந் தாயாயிருக்குதென்று சொல்லுகிறான். பூமிக்கடுத்த அந்த எருசலேம் அடிமையான ஆகாரைப் போலிருந்து, ஏனென்றால் நியாயப்பிரமாணமானது தன்பேரில் நம்பியிருக்கிறவர்களைப் பாவத்திலும் மரணத்திலும் பிசாசின் அடிமைத்தனத்திலுமிருந்து மீட்டிரட்சிக்கக் கூடாது. மேலான எருசலேமோவென்றால் தன் பிள்ளைகளை அதுகளெல்லாவற்றிலுமிருந்து மீட்டிரட்சிக்கிறதுந் தவிர, அவர்களைச் சுதந்தரமாக்குந் தத்துவமாயிருக்கிறது, ஏனென்றால் அதுதானே அடிமையாயிராமல் தன்னிஷ்ட இராசாத்தியாகிய[1] சாராளாயிருக்கிறது. அந்த மேலான எருசலேம் என்னவென்றால், அது சுவிசேஷத்தினால் இந்தப் பூமியிலே கட்டப்பட்டிருக்கிற திருச்சபைதானே. ஏனென்றால் சுவிசேஷத்தை நமக்குக் கொண்டுவந்த இயேசுநாதர் மேலோகத்திலிருந்து வந்ததுந்தவிர, சுவிசேஷத்தின்படியே நடக்கிறவர்களுடைய சஞ்சரிப்பும் பரமண்டலங்களிலே இருக்குது[2]. மேலான எருசலேமென்கிற திருச்சபை நமக்கெல்லாந் தாயாயிருக்கிறது. ஏனென்றால் சுவிசேஷத்தினாலும் ஞானஸ்நானத்தினாலுங் கிறிஸ்தவர்களாகிய நாமெல்லாருந் திருச்சபையிலே அடிமையல்லாத சாராளுடைய பிள்ளைகளும் வாக்குத்தத்தத்தின் பிள்ளைகளும் பராபரனுடைய பிள்ளைகளுமாகப் பிறந்தோம். திருச்சபை ஆகார் என்கிற சீனாப்பர்வதத்தைப் போல் எருசலேமுக்கு மாத்திரஞ் சரியாய் வருகிறதோ? இல்லையே. அது லோகமெங்கும் பரவியிருக்கிறது. சாராள் என்கிற திருச்சபை இந்தப்பூமியிலே ஸ்தாபிக்கப்பட்டபோது, அது சீஷர்களுடைய குறைவினாலே முன்னே மலடியான சாராளைப்போல் மலடாயிருக்கிறதாகக் காணப்படும். பின்பாடு இந்த ஞான சாராளுக்கும் பூமியிலெங்குந் திரளான பிள்ளைகள் பிறந்தார்கள், இப்போதும் பிறக்கிறார்கள், லோகமுடிவு மட்டாகவும் பிறப்பார்கள். அதினிமித்தம், பிள்ளை

1 க. மோ. ௰௭, ௰௬. ௰க. — 2 பிலி. ௩, ௨௰: எபே. ௩. ௬.—

பெருத மடையே, மகிழ்ந்திரு; சர்ப்பவேதனைப்படாதவளே, கெம்பீரமாய் எழும்பிச்சத்தமிடு, ஏனெனில் புருஷனுள்ளவளைப் பார்க்கிலும் அனாத்தமானவளுக்கு அதிகப் பிள்ளைகளுண்டென்று எழுதியிருக்கிறது. அதாவது ஞானார்த்தம், நியாயப்பிரமாணத்தின் பேரில் நம்பியிருக்கிறவர்கள், தாழ்வான நியாயப்பிரமாணத்தின் கிரியைகளைப்பற்றி மெத்தவும் பிரயாசப்படுகிறதினாலே அநேகப் பிள்ளைகளைப் பெறுகிறவர்களாகக் காணப்பட்டாலும், மெய்யான பிள்ளைகளையுஞ் சுதந்தரரையும் பெறமாட்டார்கள். ஏனென்றால் மெய்யான புருஷனாகிய[1] கர்த்தராயிருக்கிற பராபரனால் விட்டு விடப்பட்டு, அவர்கள் அவருடைய வாக்குத்தத்தங்களுக்கும் புறம்பானவர்களாயிருக்கிறார்கள். சுவிசேஷத்தை நம்புகிறவர்களோவென்றால் சுவிசேஷத்தினால் தாங்களே பராபரனுக்கு மெய்யான பிள்ளைகளாகிறதும் தவிர, சுவிசேஷத்தினாலே பராபரனுக்கு வேறு அநேகம் மெய்யான பிள்ளைகளையுஞ் சுதந்தரரையும் பெறுவார்கள். கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம் சுவிசேஷமாகிய வாக்குத்தத்தத்தின் பிள்ளைகளாயிருக்கிறபடியினாலே, நாமும் மகிழ்ந்திருந்து கெம்பீரமாய் எழும்பிச்சத்தமிட்டு, சுவிசேஷமாகிய சத்தியத்திலே நம்மை விடுதலையாக்கின[2] இயேசு கிறிஸ்துவைக்கொண்டு நம்முடைய மெய்யான பரமபிதாவாகிய பராபரனை ஸ்தோத்திரிக்கலாம். ஏனென்றால் சகோதரரே! நாம் ஈசாக்கைப்போல வாக்குத்தத்தத்துப் பிள்ளைகளாயிருக்கிறோமென்று பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் இயேசு இரட்சகரை உண்மையாய் விசுவாசிக்கிற கிறிஸ்தவர்களாகிய நம்மெல்லாரையும் பற்றித் திடச்சாட்சியாகச் சொல்லி, கடைசியாக மறுபடியும், ஆகையால் சகோதரரே! நாம் அடிமையானவளுக்கு அல்ல, அடிமையல்லாதவளுக்குப் பிள்ளைகளாயிருக்கிறோமென்று சொல்லுகிறான். இதுகளெல்லாவற்றையும் பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் என்னத்துக்காக அவ்வளவு விஸ்தாரமாய்ச் சொல்லுகிறானென்றால், நியாயப்பிரமாணத்தினாலும் அதின் கிரியைகளினாலுமல்ல, நம்முடைய இரட்சகராகிய இயேசு கிறிஸ்துவைப்பற்றும் மெய்விசுவாசத்தினாலே வருகிற, பராபரனுக்கு முன்பாகச் செல்லுகிற நீதியை உறுதிபண்ணுகிறதற்காகத்தான். ஏனென்றால் இந்தப்போதகம் எல்லாத்திலும் முக்கியமானதும், அதுவே மாத்திரம் பிரயாசப்பட்டுப் பாரஞ்சுமக்கும் ஆத்துமாக்களுக்கு மெய்யான ஆறுதலை அளிக்

1 [illegible]. ௫௪, ௫. — 2 யோ. ௮, ௩௨. —

கிறதுமாம். ஆகையால் பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் நம்முடைய திருவாக்கியத்துக்குப் பின்னான வசனத்திலே நமக்கு எச்சரிப்பும் புத்திமதியுமாக, ஆனபடியினாலே நீங்கள் மறுபடியும் அடிமைத்தனத்தின் நுகத்தடிக்குள்ளாகாமல் கிறிஸ்து நம்மை விடுதலையாக்கின நிலைமையிலே நிலைகொண்டிருங்களென்கிறான்.

கடைசியாகப் பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் நம்முடைய திருவாக்கியத்திலே, சாராளுடைய பிள்ளைகளாகிய உண்மையுள்ள கிறிஸ்தவர்களுக்கு இப்பிரபஞ்சத்திலே ஆகாருடைய பிள்ளைகளாகிய விசுவாசமில்லாதவர்களால் உண்டாகுந் துன்பங்களையும் அதுகளில் நமக்கிருக்கும் பெரிய ஆறுதலையுங் குறித்துச்சொல்லுகிறான். அதாவது, ஆனால் அப்போது மாம்சத்தின்படிப் பிறந்தவன் ஆவியின்படிப் பிறந்தவனை எப்படித் துன்பப்படுத்தினானோ, அப்படி இப்போதும் நடக்கிறது. ஆனால் வேத எழுத்து என்னசொல்லுகிறது, அடிமையானவளையும் அவள் மகனையும் புறம்பே தள்ளு. ஏனெனில் அடிமையானவளின் மகன் அடிமையல்லாதவளின் குமாரனோடே சுதந்தரவாளியாயிருப்பதில்லை என்று சொல்லுகிறதென்பதே. இந்தவார்த்தைகள் மெத்தவும் ஆறுதலுள்ளதுகளாம். ஏனென்றால் நாம் அடிக்கடிக் கேட்டபடியே, உண்மையுள்ள கிறிஸ்தவர்கள் அநேகம் உபத்திரவங்களின் வழியாய் மோட்சராச்சியத்துக்குட் பிரவேசிக்கவேண்டும்[1]. அப்பேர்ப்பட்ட உபத்திரவங்கள் வரும்போதெல்லாம் அவர்கள் இடறல்படாதபடிக்கு[2] அது நமக்கு இந்த திருவாக்கியத்தினாலும் முன்னறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேலுஞ் சுவிசேஷத்தினிமித்தமாகத் துன்பங்களும் விரோதங்களுங் கலகங்களும் உண்டாகும்போது, அதுகள் கிறிஸ்தவர்களாலுஞ் சுவிசேஷத்தின் பிரசங்கத்தினாலும் வருகிறதென்று[3] இப்பிரபஞ்சத்தின் பிள்ளைகள் கிறிஸ்தவர்களையுஞ் சுவிசேஷத்தையுங் கள்ளத்தனமுந் தந்திரமுமாய்க் குற்றஞ்சாட்டுகிறார்கள். ஆனால் அதுகள் கிறிஸ்தவர்களுடையவுஞ் சுவிசேஷத்தினுடையவுங் குற்றமாயிராமல், கர்த்தருக்கு விரோதமாகவும் அவர் அபிஷேகம் பண்ணினவருக்கு விரோதமாகவும் எழும்புகிற ஆகாருடைய பிள்ளைகளின் குற்றமாம். ஆனால் பரமண்டலங்களில் வாசமாயிருக்கிறவர் நகைப்பார், ஆண்டவர் அவர்களைப் பரியாசம் பண்ணுவார், அப்போது தம்முடைய கோபத்திலே அவர்களோடே

1 அப். ௧௪, ௨௨. — 2 யோவா. ௧௬, ௩௩. — 3 [illegible] ௨௪, ௯. —

பேசி, தம்முடைய உக்கிரத்திலே அவர்களைக் கலங்கப் பண்ணுவாரே[1]. அப்படியே அவர்கள் பராபரனுடைய குமாரனும் நம்முடைய இரட்சகருமாகிய இயேசுகிறிஸ்துவையுந் தேவதூஷணஞ் சொல்லுகிறவனுங் கலகக்காரனுமென்று துன்பப்படுத்தினார்கள். ஏனென்றால் அவரைப் பகைத்து இவன் நம்முடைய மேல் இராசாவாயிருக்க நமக்குமனதில்லையென்றார்கள்[2]. ஆனால் அவர் உபத்திரவங்களின் வழியாய்த் தம்முடைய பரம மகிமைக்குள் எப்படிப் பிரவேசித்தாரோ, அப்படி அவரைப் பின்செல்லுகிற நாமும், இப்பிரபஞ்சத்திலே அவருடைய நாமத்தினிமித்தமாகக் கொஞ்சக் காலம் பாடுபட்டு, பிற்பாடு அவருடைய பரம மகிமைக்குள்ளும் நம்முடைய மேலான சுதந்தரத்திற்குள்ளும் பிரவேசித்து என்றென்றைக்கும் மகிழ்ந்திருந்து கெம்பீரமாய் ஸ்தோத்திரிப்போம். ஆகாருடைய பிள்ளைகளாகிய எல்லா விசுவாசமற்றவர்களோவென்றால், தாங்கள் இந்தப் பூலோகத்திலே வழக்கமாய்ப் பெருமை பாராட்டினாலுங், கடைசியாகப் பராபரனுடைய வீட்டை விட்டுப் புறம்பே தள்ளிப் போடப்பட்டு, பரம சுதந்தரத்திற்குப் பங்கற்றவர்களாய்ப் பெரிய வெட்கப்படுவார்கள். ஏனென்றால் அப்போது குமாரனாகிய இயேசுகிறிஸ்து, நான் தங்கள்மேல் இராசாவாயிருக்க மனதில்லாத அந்த என்னுடைய சத்துருக்களை இங்கே கொண்டுவந்து எனக்கு முன்பாக வெட்டிப் போடுங்களென்பார்[3]. நமக்காகப் பாடுபட்டுத் தம்முடைய சீவனைக் கொடுத்த அருமையான இரட்சகராகிய இயேசுகிறிஸ்து தம்முடைய பரிசுத்த ஆவியைக்கொண்டு சுவிசேஷத்தைப்பற்றும் உண்மையான விசுவாசத்தையும் அதினால் வருகிற நீதியையும் புத்திரசுவிகாரத்தையும் நித்தியசுதந்தரத்தையும் நம்மெல்லாருக்குங் கிருபையாய்த் தந்தருளுவாராக. ஆமேன்.

ஒருசந்தியின் ஐந்தாம் நாயிற்றுக்கிழமை.

எபி. ௯. [illegible]

ஒருசந்தியின் இந்தக் காலத்திலே நாம் விசேஷமாய் நம்முடைய நாதர் இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய பிரதான ஆசா-

1 சங். [illegible], ௨—௫. — 2 லூக். ௰௯, ௰௪; சங். ௨, ௧—௩. — 3 லூக். ௰௯, [illegible].

ரிய உத்தியோகத்தையும் அதற்கடுத்த அவருடைய பாடுகளையும் இரத்தஞ் சிந்துதலையுங் குறித்துத் தியானித்துக் கொண்டுவருகிறோம். ஆகையால் நம்முடைய முன்னோர்களால் ஒருசந்தியின் முக்கியமான நாயிற்றுக்கிழமையாகிய இந்நாளுக்கு நாம் வாசிக்கக் கேட்ட பிரதானமான இந்த நிருபவாக்கியந் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டது. இது எபிரேயருக்கு எழுதப்பட்ட நிருபத்தின் ஒருபங்காயிருக்கிறது. அந்த முழு நிருபத்திலும் நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய பிரதான ஆசாரிய உத்தியோகத்தைப் பற்றி நாம் விவரமாய்க்கேட்கிறது போல நம்முடைய இந்த நிருபவாக்கியத்திலும் அவருடைய பிரதான ஆசாரிய உத்தியோகத்துக்கடுத்ததுகளெல்லாம் ஒருசுருக்கமான தொகுப்பிலே அடக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் நாம் இப்போது கர்த்தருடைய கிருபையினால் நம்முடைய நாதர் இயேசுகிறிஸ்துவின் பிரதான ஆசாரிய உத்தியோகத்தைப்பற்றிச் சிந்திப்போமாக. அதற்கு நாம் எபிரேயருக்கு எழுதப்பட்ட முழு நிருபத்தின் பொருள்களையுஞ் சுருக்கிச் சொல்லுகிறோம். ௧—ம் அதிகாரத்திலே நம்முடைய நாதர் இயேசுகிறிஸ்து பராபரனுடைய குமாரனாயிருக்கிறாரென்று சொல்லியிருக்கிறது. அப்படியிருக்க அவர் பரம பிதாவினுடைய இருதயத்தையும் நம்முடைய எல்லாத் துன்பங்களையும் அறிந்திருக்கிறவரும் எல்லாத் துன்பங்களிலுமிருந்து நம்மை மீட்டிரட்சிக்க சருவத்திற்கும் வல்லவருமாயிருக்கிறார். ௨—ம் அதிகாரத்திலே அவருடைய மெய்யான மனித சுபாவத்தைக் குறித்துக்கேட்கிறோம். இதுவும் நமக்குப்பெரிய ஆறுதலுள்ள செய்தியாயிருக்கிறது, ஏனெனில் நம்முடைய பலவீனங்களுக்குப் பரிதபிக்கமாட்டாதவரல்ல, பாவந் தவிர எல்லாத்திலும் நம்மைப்போல் சோதிக்கப்பட்ட பிரதான ஆசாரியர் நமக்கு இருக்கிறார் (௪, ௰௫). மேலும் அவர் தேவதூதரின் சுபாவத்தை எடுக்காமல் ஆபிரகாமின் வித்தாகிய சுபாவத்தை எடுத்திருக்கிறாரே. ஏனென்றால் தாம் இரக்கமுள்ளவருஞ் சனத்தின்பாவங்களை நிவிர்த்தியாக்கத் தெய்வகாரியங்களுக்கு உண்மையுள்ள பிரதான ஆசாரியருமாயிருக்கும்படிக்கு அவர் எல்லாத்திலுஞ் சகோதரருக்கு ஒப்பாகிறது வேண்டியதாயிருந்தது (௨, ௰௭). ௩—ம் அதிகாரத்திலே நம்முடைய நாதர் இயேசுகிறிஸ்து மனிதனாயிருந்த மோசேக்கு மேற்பட்டவராயிருக்கிறாரென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, எப்படியென்றால் மோசே

ரனுடைய உண்மையுள்ள ஊழியக்காரனாயிருக்க இயேசுநா
தர் பராபரனுடைய சொந்தக் குமாரனாயிருக்கிறார். அவருக்
குள் தெய்வதத்துவத்தின் நிறைவு எல்லாம் மெய் ஆக வாச
மாயிருக்குது[1]. மோசே பராபரனுடைய வீடாகிய திருச்
சபையிலே உண்மையுள்ள ஊழியஞ்செய்தான், கிறிஸ்து
வோவென்றால் அவர் வீட்டுக்கு அதிகாரியான குமாரனாக
இருக்கிறார். ஆகையால் வீட்டைத்தொட்டு அதை உண்டு
பண்ணினவன் எத்தனைக்கு அதிகக்கனமுள்ளவனாயிருக்கி
றானோ, அத்தனைக்கு மோசேயைப்பார்க்கிலும் இவர் அதிக
மகிமைக்குப் பாத்திரரானார் (௩, ௩. ௪). ௪-ம் அதிகா
ரத்திலே நம்முடைய நாதர் இயேசுகிறீஸ்து இஸ்ரவேல்
சனத்தை ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட கானான்தேசத்துக்குள் நடத்
தின யோசுவாவுக்கு மேற்பட்டவராயிருக்கிறாரென்று வா
சிக்கிறோம். ஏனென்றால் இயேசுவென்கிற நம்முடைய யோ
சுவாவானவர் மெய்யான கானானாகிய வானராச்சியத்துக்கு
நம்மை உட்படுத்தி நம்மைச் சகல பிரயாசங்களையும் வேலை
களையும் விட்டு இளைப்பாறப்பண்ணுகிறார்[2]. ௫-ம் அதிகா
ரத்திலே இயேசுநாதர் பெரிய ஆசாரியர் என்னப்படுகிறார்.
அவருடைய சுபாவத்தன்மை பெரியது, ஏனென்றால் பரமண்
டலங்களுக்குள் பிரவேசித்த பராபரனுடைய சொந்தக் குமா
ரனாயிருக்கிறார். அவருடைய உத்தியோகம் பெரியது,
ஏனென்றால் முன்னிருந்த எல்லாப்பிரதான ஆசாரியர்களும்
அவருக்கு முன்னடையாளங்களாகமாத்திர மிருந்தார்
கள். அவருடைய நன்மைகள் பெரியது. ஏனென்றால் பரா
பரன் அவரை அவருடைய இரத்தத்தைப்பற்றும் விசுவாசத்
தினாலே பலிக்குங் கிருபைக்கு மூலாதாரமாக வெளியரங்க
மாய் ஸ்தாபித்தார்[3]. அவர் நம்முடைய பாவங்களினிமித்தம்
கிருபை உண்டாக்குதலாயிருக்கிறார், ஆனால் நம்முடைய
பாவங்கள் நிமித்தமாத்திரமல்ல, சர்வலோகத்தின் பாவங்
கள் நிமித்தமுந்தானே[4]. ௬-ம் ௭-ம் அதிகாரங்களிலே
பரிசுத்தஸ்தலமாகிய பரமண்டலங்களிலே நமக்கும் வாசஸ்
தலத்தை ஆயத்தம்பண்ணுகிறதற்கு நமக்கு முன்னோடி
னான்[5] நம்முடைய நாதர் இயேசுகிறீஸ்து என்றென்றைக்
கும் மெல்கிசெதேக்கின் வண்ணமாகப் பிரதான ஆசாரிய
ராயிருக்கிறாரென்று கேட்கிறோம். ஏனென்றால் [illegible]
இராசா[illegible]த்தின் இராசாவும் என்றென்றைக்கும்

1 கொலோ. உ, ௯.—2 அதி. ௰௪, ௰௯.—3 ரோம. ௩, உ௫.—[illegible] யோவா. உ, உ.—5 யோவா. ௰௪, உ; ௰௬. ௨, ௰௯.—

[illegible] பிரதான ஆசாரியராயிருக்கிறார். இதைப் பரா
பரன் ஆணையினாலே உறுதிப்படுத்தினார். மேலும் பரிசுத்த
ருங் குற்றமில்லாதவருங் கறையற்றவரும் பாவிகளுக்கு
விலகினவரும் வானங்களிலும் உயரமானவருமாக நமக்கா
கப் பலிகளையிடத் தேவையில்லாதவருமாகிய பிரதான ஆசா
ரியராயிருக்கிறார். இவர் ஒரேதரம் தம்மையே பலியிட்டு
இரட்சிப்பைச் செய்துமுடித்தார். அப்படியே அவர் உத்தம
முள்ள பிரதான ஆசாரியராயிருக்கிறார். ஆகையால் அவர்
பழையஏற்பாட்டின் காலத்திலே பிரதான ஆசாரிய உத்தி
யோகஞ் செய்தவர்களுக்கும் மேற்பட்டவராயிருக்கிறார்.
இதைப்பற்றி நாம் அ-ம் க-ம் ௰-ம் அதிகாரங்களிலே
விவரமாய்க்கேட்கிறோம். இதுதான் நம்முடைய நிருபவாக்
கியத்தின் பொருளாம். ஆதலால் நாம் இப்போது நம்மு
டைய பிரதான ஆசாரியராகிய இயேசுகிறீஸ்துவைப் பழைய
ஏற்பாட்டின் பிரதான ஆசாரியர்களோடும் விசேஷமாய் அவர்
களில் முதன்மையாயிருந்த ஆரோனென்பவனோடும் ஒத்துப்
பார்ப்போமாக.

1. ஆரோன் பிரதான ஆசாரியனாகிறதுக்குத் தன்னைத்
தானே மகிமைப்படுத்தாமல் பராபரனால் அழைக்கப்பட்டு[1]
அவருடைய கட்டளையின்படியே பரிசுத்த எண்ணெயினால்
அபிஷேகம்பண்ணப்பட்டான்[2]. அவ்விதமாய் நம்முடைய
நாதர் இயேசுகிறீஸ்துவும் தம்மாலே, நீர் நம்முடைய குமா
ரன், இன்று நாம் உம்மைச் செனிப்பித்தோமென்றும், நீர்
என்றென்றைக்கும் மெல்கிசெதேக்கின்வண்ணமான ஆசாரி
யரென்றும் ஆணையோடே கூடச்சொன்னவராலே பிரதான
ஆசாரியனுடைய மகிமையைப் பெற்றுக்கொண்டார்[3]. மே
லும் அவர் யோர்தான் நதியிலே ஞானஸ்நானம் பெற்றபோது,
அந்த அபிஷேகத்தெண்ணெய் அடையாளமாத்திரமாயி
ருந்த பரிசுத்த ஆவியினால் சம்பூரணமாக அபிஷேகம் பண்
ணப்பட்டார்[4]. இந்தப் பரிசுத்த தயிலம் நம்முடைய ஞான
ஆரோனின் சிரசிலிருந்து நமதுமேல் வடிகிறது[5]. அதுதான்
கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம் பெற்றுக்கொள்ளுகிற அபிஷேகம்[6].
இதினாலேயாய் நாம் அவருடைய பரிபூரணத்தினால் கிரு
பையின் மேல் கிருபையையும் பெற்றுக்கொள்ளுகிறோம்[7].

1 எபி. ரு, ௪.—2 உ. மோ. உ௯, ௪[illegible] ரு, ரு. ௬.—4 யோவா. ௩, ௩௪.—5 சங். ௱௩௩, உ.—6 க. யோ. உ, உ௰; உ. கொரி. ௧, உ௧.—7 யோவா. க, ௰௬.—

2. ஆரோன்தான் பிரதான ஆசாரியனுடைய உத்தியோகத்துக்கு அழைக்கப்பட்டபிறகு தன்னுடைய ஊழியத்திலும் பிரதாபத்திலுந் தரித்திருந்தான்[1]. ஏனென்றால் ஆசாரியனின் உதடுகள் அறிவைக் காக்கவேண்டும், வேதத்தை அவன் வாயிலே தேடுவார்களே, ஏனென்றால் அவன் சேனைகளுடைய கர்த்தரின் தூதன்[2]. அப்படியே நம்முடைய நாதர் இயேசு கிறிஸ்துவுந் [illegible] பிரமாணத்தையுந்[3] சுவிசேஷத்தையும்[4] உண்மையாகவும் பூரணமாகவும் போதித்துத் தம்முடைய போதகத்தை மேன்மையுள்ள அற்புதங்களினால் உறுதிப்படுத்தினார்.

3. ஆரோன் சனத்துக்காக வேண்டுதல் செய்தான்[5]. அப்படி நம்முடைய நாதர் இயேசுகிறிஸ்து நீதிபரராயிருக்கிற நம்முடைய காரியக்கர்த்தராகப் பராபரனை நோக்கி நமக்காக வேண்டுதல் செய்கிறார்[6]. யோவான் எழுதின சுவிசேஷம் ௰எ-ம் அதிகாரத்திலே நம்முடைய பிரதான ஆசாரியராகிய அவருடைய விவரமான செபம் அடங்கியிருக்கிறது. கெத்சேமனே தோட்டத்திலுஞ் சிலுவையிலுங் கூட அவர் உக்கிரச்செபமும் வேண்டுதலுஞ் செய்தார்.

4. ஆரோன் பலியிட்டான். அப்படி இயேசுநாதர் தம்மையே பலியாக ஒப்புக்கொடுத்தார். அவர் தாம் ஆசாரியரும் பலியுமாமே.

5. ஆரோன் சனத்தை ஆசீர்வதித்தான். ௪ மோசே. ௬, உ௩ — உ௭ல் எழுதியிருக்கிறதுந் திருச்சபையிலே இன்னம் பலிக்கிறதுமான மாதிரியின்படியேதான். அப்படி நம்முடைய நாதர் இயேசுகிறிஸ்துவும் அநேகந்தரஞ்செய்து சிறுபிள்ளைகளையும்[7] தம்முடைய சீஷர்களையும்[8] சிலுவையிலே குத்தப்பட்ட அந்தக் கொலைபாதகனையும்[9] ஆசீர்வதித்தார். தம்முடைய கைகளை எடுத்துத் தம்முடைய சீஷர்களை ஆசீர்வதிக்கிறவராகப்[10] பரமண்டலங்களுக்கு ஏறினார். தம்முடைய பரமபிதாவின் வலதுபாரிசத்தில் வீற்றிருந்து அவர் நம்மை நினைத்திருந்து நம்மை ஆசீர்வதிக்கிறார்[11]. நாம் செபம்பண்ணும் போதெல்லாம் நம்மைக் கேட்கிறார். உபத்திரவங்களிலே நம்மைத் தேற்றுகிறார். சோதனைகளிலே நம்மைக் காப்பாற்றுகிறார். மரண அவஸ்தையிலே நமக்குச் செயம் அளிக்

1 ரோமு ௰உ, எ. அ. 2 மல்கி. உ, எ.—3 மத். ரு— எ.—4 மத். ௰ச, உ௮மு —5 ௩. மோ. ௯, ௬; ௪. மோ. ௰௬, ச௬.—6 க. யோவா. உ, க; ரோம. அ, ௩ச.—7 மாற். ௰. ௰௩.—8 யோவா. ௰௭, உஎ.—9 லூக். உ௩, ச௩.—10 லூக். உ௪, ரு0.—11 சங். ௱௰௯, ௰உ.—

றார்? அப்படியே நாம் பரமண்டலங்களையும் பூமியையும் படைத்த கர்த்தராலே ஆசீர்வதிக்கப் பட்டவர்களாமே[1]. நாம் இதுவரைக்குங் கேட்டதெல்லாவற்றோடும் நம்முடைய திருவாக்கியத்தில் சொல்லியிருக்கிறதைக் கூட்டிச் சேர்த்தால் நம்முடைய நாதர் இயேசுகிறிஸ்து நமக்கு ஏற்பட்ட பிரதான ஆசாரியராயிருக்கிறாரென்பது தெளிவாய் விளங்கும்.

1. கிறிஸ்துநாதர் பழைய ஏற்பாட்டின் ஆசாரியர்களுக்குப் பதிலாக வந்தார். அவர்கள் [illegible] முடிக்கக்கூடாமற்போன நம்முடைய இரட்சிப்பை இவரே செய்து முடித்தார்.

2. பழைய ஏற்பாட்டின் ஆசாரியர்கள் சனத்துக்காகப் பலியிட்டு, அதுக்குப் புறம்பான பரிசுத்தமாகுதலையுண்டுபண்ணினார்கள். இயேசுநாதரோவென்றால் நாம் நித்திய சீவனிலே அநுபவிக்கப்போகிற நன்மைகளையும் நித்திய சுதந்தரத்தையும் நமக்குச் சம்பாதித்திருக்கிறார். அதாவது, நாம் அவர் மூலமாய்ப் பராபரனுக்கு முன்பாக நீதிமான்களாகி அவருடைய திருவடியிலே என்றென்றைக்கும் நிலைத்திருப்போமே.

3. பழைய ஏற்பாட்டின் பிரதான ஆசாரியர்களுக்கு இந்தச்சிருஷ்டிப்பாகிய கைவேலையான கூடாரமிருந்தது. அது உடன்படிக்கையின் கூடாரமுந் தெய்வாலயமுமாம். நம்முடைய நாதர் இயேசுகிறிஸ்துவுக்கோவென்றால் அதிகப் பெரிதும் உத்தமமுமான கூடாரமுந் தெய்வாலயமுமுண்டு, அது அவருடைய மகிமையுள்ள சரீரந்தான்[2]. ஆகையால் மெய்யான தெய்வாலயமாகிய அவருடைய சரீரஞ் சிலுவையிலே கொன்றுபோடப்பட்டபோது, புறம்பான அந்தத் தெய்வாலயத்தின் திரை கிழிந்து பராபரனுடைய மகிமை திட்டான அந்தப் பழைய தெய்வாலயத்தை விட்டுப் பிரிந்து போயிற்று.

4. பழைய ஏற்பாட்டின் பிரதான ஆசாரியன் பாவநிவிர்த்திப் பண்டிகையிலே பரிசுத்தத்துக்குப் பரிசுத்தஸ்தலத்துக்குள் பிரவேசித்த போதெல்லாம் இரத்தத்தையல்லாமல் உட்பிரவேசிக்கக் கூடவில்லை. ஏனென்றால் இரத்தஞ் சிந்துதலில்லாமல் மன்னிப்பு உண்டாகாது[3]. அப்படியே நம்முடைய நாதர் இயேசுகிறிஸ்து தாம் பராபரனோடே நம்மை ஒப்புரவாக்கும்படிக்குத் தம்முடைய சொந்தப் பரிசுத்த

1 சங். ௱௰௫, ௰௫.—2 யோவா. உ, ௰௯—உ௧; கொலோ. உ, ௯.—3 எபி. ௯, உஉ.—4 அப். உ௰, உ௮.—

இரத்தத்தை நமக்காகச் சிந்தித் தம்முடைய சுய இரத்தத்தினாலே மெய்யான பரிசுத்தத்துக்குப் பரிசுத்தஸ்தலமாகிய பரமண்டலங்களுக்குள் பிரவேசித்தார். அப்படியே பராபரன் தம்முடைய சுய இரத்தத்தினாலே நமக்கு ஒரு இரட்சணையைச் சம்பாதித்துக்கொண்டார்[1].

5. பழைய ஏற்பாட்டின் பிரதான ஆசாரியன் ஒருத்தனாய்ப் பரிசுத்த ஸ்தலத்துக்குள் பிரவேசித்தான். அப்படியே இயேசுநாதரும் ஒருவராய் [illegible] சனசங்களில் ஒருவரும் அவரோடிருக்கவில்லை[2].

6. பழைய ஏற்பாட்டின் ஆசாரியன் வருஷத்துக்கு ஒருவிசை மாத்திரம் உள்பிரவேசித்தான். அப்படியே நம்முடைய நாதர் இயேசுகிறிஸ்து ஒரேவிசைமாத்திரம் பாடுபட்டு ஒரேநாளிலே எல்லாத்தையுஞ் செய்துமுடித்து[3], நித்திய மீட்சுதலை உண்டுபண்ணினார். அவர் பாவங்கள் நிமித்தம் ஒரே பலியைச்செலுத்திப் பரிசுத்தமாக்கப்படுகிறவர்களை ஒரே பலியினாலே அனவரதகாலத்துக்குந் தேறினவர்களாக்கினார்[4]. அவருடைய உத்தமமான பலி லோகத்தோற்றமுதல் கொண்டு லோகத்தின் கடைசிநாள் வரையில் இருக்கும் எல்லா மனுஷருடைய பாவங்களுக்காகவுஞ் செல்லுகிறதும் பலிக்கிறதுமாயிருக்கிறது. ஆகையால் அபோ. ௧௩, ௮ வசனத்திலே லோகத்தோற்றமுதல் அடிக்கப்பட்ட ஆட்டுக்குட்டியென்னப்படுகிறார்.

7. பழைய ஆசாரியர்கள் இட்டபலிகளாகிய எருதுகள் கடாக்களுடைய இரத்தமுந் தீட்டுப்பட்டவர்கள்மேல் தெளிக்கப்பட்ட கிடாரியின் சாம்பலும் மாங்கிஷசுத்தியம் உண்டாக மாத்திரம் பரிசுத்தமாக்கினது. நித்திய ஆவியினாலே தம்மைத்தாமே பராபரனுக்குப் பழுதற்றவராய்ப் பலியிட்ட கிறிஸ்துவினுடைய இரத்தமோவென்றால் நம்முடைய மனச்சாட்சியைச் சீவனுள்ள பராபரனுக்கு ஊழியஞ்செய்யும்படிக்குச் செத்தகிரியைகளற (அதற்கு அர்த்தம், மரணத்தையுண்டுபண்ணுகிற நம்முடைய பாவங்களற) சுத்திகரிக்கிறது. இந்தச் சுத்திகரிப்பின் பலத்தை நாம் விசேஷமாய் ஞானஸ்நானத்திலும் பாவசங்கீர்த்தன ஆராதனையிலும் பரிசுத்த இராப்போசனத்திலும் உணர்ந்து அநுபவிக்கிறோம். பராபரனுடைய குமாரனாகிய இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய இரத்தம் நம்மை எல்லாப்பாவமும் நீங்கச்சுத்தி

1 எபி. ௯, ௧௨.—2 ஏசா. ௬௩, ௩.—3 சகரி. ௩, ௯.—4 எபி. ௧௦, ௧௪.—

கரிக்கிறது[1]. ஆனல் அவர் ஆரைக்கழுவாதே போகிறரோ அவனுக்கு அவரோடே பங்கில்லை[2].

8. பழைய ஏற்பாட்டின் பிரதான ஆசாரியன் பராபரனுக்கும் இஸ்ரவேல் சனத்துக்கும் மத்தியஸ்தனாயிருந்தான். ஆனல் பாவங்களை நிவிர்த்திபண்ணவுஞ் சனத்தைப் பராபரனோடே மெய்யாகவே ஒப்புரவாக்கவும் அவனாலே கூடாததாயிருந்தது. இயேசுகிறிஸ்துவோவென்றால், முதலாம் உடன்படிக்கையின் கீழ்நடந்த மீறுதல்களின் மீட்புக்காக மரணமுண்டாகி, அப்படியே அழைக்கப்பட்டவர்கள் வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட நித்திய சுதந்தரத்தை அடைவதற்காக உத்தமமான புது உடன்படிக்கையின் உத்தமமான மத்தியஸ்தராயிருக்கிறார். நாம் நம்முடைய பாவங்கள் நிமித்தமாக மரணத்துக்கு நேரஸ்தராயிருந்தபடியினாலே, இயேசுநாதர் நம்மைப் பாவத்திலும் பாவத்தின் சம்பளமாகிய மரணத்திலுமிருந்து மீட்டு இரட்சிக்கிறதற்கு நமக்குப் பதிலாக மரணமடைய வேண்டியவராயிருந்தார். அவருடைய மரணம் பராபரனின் நித்திய குமாரனவருடைய மரணமாயிருந்தபடியினாலே, அவர் தம்முடைய மரணத்தினாலே நமக்கு நித்திய மீட்சுதலையும் நித்திய சுதந்தரத்தையுஞ் சம்பாதித்திருக்கிறார்.

இப்போதும் இப்பேர்ப்பட்ட உத்தமமான பிரதான ஆசாரியர் நமக்கிருக்கிறதினாலே நமக்குண்டாகும் பிரயோசனம் இன்னதென்றும், நாம் அவருக்குச் செய்யவேண்டியதின்னதென்றும் பின்னும் எபிரேயருக்கெழுதப்பட்ட நிருபத்தின்படியே சுருக்கமாய்க்கேட்போமாக.

1. பரிசுத்த ஆவிசொல்லுகிறதின்படியே, இன்று அவருடைய சத்தத்தைக் கேட்பீர்களாகில், உங்கள் இருதயங்களைக் கடினப்படுத்தாதிருங்கள் (௩, ௭. ௮). இயேசுநாதர் நம்முடைய ஆசாரியராயிருக்கிறபடியினாலே, நாம் அவரை மகாகனமாக எண்ணிக்கொள்ளவுஞ் சிநேகிக்கவும் ஸ்தோத்திரிக்கவும் அவருடைய சொல்கேட்கவும் வேண்டும்[3]. அவர் தம்முடைய உண்மையுள்ள ஊழியக்காரரைக்கொண்டு நமக்குப் பிரசங்கிக்கிறார். அவர்களைக்கேட்கிறவன் அவரையே கேட்கிறான்[4]. ஆகையால் சகோதரரே! சீவனுள்ள பராபரனை விட்டுவிலகுகிற அவிசுவாசமுள்ள பொல்லாத இருதயம் உங்களில் ஒருத்தனுக்குள்ளில்லாதபடிக்குப் பாருங்கள்[5].

1 ௧. யோவா. ௧, ௭.—2 யோவா. ௧௩, ௮.—3 மத். ௧௭, ௫.—4 லூக். ௧௦, ௧௬.—5 எபி. ௩, ௧௨.—

2. பரமண்டலங்களை உருவப்போன தேவகுமாரனாகிய இயேசு என்ற பிரதான ஆசாரியர் நமக்கு இருக்கிறபடியினாலே இந்த அறிக்கை பண்ணுதலைப் பிடித்துக் கொண்டே இருக்கக்கடவோம்[1]. ஏனென்றால் விசுவாசத்தினாலே நீதிமான் பிழைப்பான். பின்வாங்கிப் போனானேயாகில் அப்படிக்கொத்தவன் மேல் நம்முடைய ஆத்துமம் பிரியமாயிராதென்று கர்த்தராகிய பராபரன் சொல்லுகிறார்[2].

3. நாம் இரக்கத்தைப் பெறவும், ஏற்சமயத்துக்குச் சகாயமான கிருபையைக் கண்டு பிடிக்கவுங் கிருபாசனத்தண்டைக்குத் தைரியத்துடனே சேரக்கடவோம். (௪, ௧௬; ௰, ௰௯). இதுதான் நம்முடைய பெலத்திலும் உபத்திரவங்களிலுஞ் சோதனைகளிலுங் கடைசி அவஸ்தையிலும் நமக்குண்டாயிருக்கிற எல்லாத்திலும் பெரிய ஆறுதலாயிருக்கிறது[3].

4. நாம் சத்தியத்தின் உணர்வைப் பெற்ற பின்பாடு மனப்பூர்வமாய்ப் பாவஞ் செய்யக்கூடாது. இல்லாவிட்டால் நமக்கு இனிப் பாவங்களினிமித்தம் ஒரு பலி மீந்திராமல் நியாயத்தீர்ப்புக்கும் எதிராளிகளைப் பட்சிக்கப்போகிற எரிச்சலின் அக்கினிக்கும் பயங்கரமாய்க் காத்திருக்கிறதே மீந்திருக்கும். ஏனென்றால், மோசேயின் நியாயப்பிரமாணத்தைத் தள்ளுகிறவன் இரக்கமில்லாமல் இரண்டுமூன்று சாட்சிகளின் வாக்கினாலே சாகவேண்டியதாயிருந்தாலே, பராபரனுடைய குமாரனை மிதித்துப்போட்டுத் தான் பரிசுத்தமாக்கப்பட்ட உடன்படிக்கையின் இரத்தத்தைப் பரிசுத்தமல்லாததென்றெண்ணிக் கிருபையினுடைய ஆவியை நிந்திக்கிறவன் எத்தனை அதிக கேடான ஆக்கினைக்குப் பாத்திரனாயெண்ணப்படுவான்[4]. ஆதலால் நாம் பராபரனுக்கு முன்பாக அவ்வளவு அருவருப்பானதாகிய எல்லாப்பாவத்தையும் முழுமனதோடு அருவருக்கவேண்டும். ஏனென்றால் நம்முடைய பாவங்களெல்லாம் பராபரனுடைய குமாரன் தமது பரிசுத்த இரத்தத்தைச் சிந்தும்படியான அவ்வளவு பெரிதும் அருவருப்புமாயிருக்கிறது[5].

5. நம்முடைய பிரதான ஆசாரியராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் பேரிலே நாம் முழுமனதோடு விசுவாசிக்கவேண்டும். ஆகையால் எபிரேயர் ௰௧-ம் அதிகாரம் முழுமையிலும் விசுவாசத்தைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறது.

1 பி. ௪, ௰௪. — 2 எபி. ௰, ௩௮. — 3 ௧. யோவா. ௨, ௧. — 4 ௰. ௰, ௨௬ — ௨௯. — 5 ௧. கொரி. ௬, ௨௰. —

6. நம்முடைய இந்த விசுவாசஞ் செத்ததாயிராமல் சிநேகத்தினாலுஞ் சிநேகத்தின் நற்கிரியைகளினாலுந் துதியின் பலிகளினாலும் உயிர்ப்பிக்கப்பட்டதாயிருக்கவும் பெலன்கொள்ளவும் வேண்டியது. ஏனென்றால் நாம் ஞானப்பலிகளைச் செலுத்துகிறதற்கு தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட சந்ததியும் இராசரீகமான ஆசாரியக்கூட்டமும் பரிசுத்த சாதியும் அவருக்குச் சொந்தமான சனமுமாயிருக்கிறோம்[1]. பராபரன் பிரியமாயிருக்கிற பலிகள் எதுவென்றால், நொறுங்குண்டதும் நருங்குண்டதுமான இருதயந்தானே[2]. அப்படியே நம்முடைய திருவாக்கியத்திலுங் கிறிஸ்துவினுடைய இரத்தம் நம்முடைய மனச்சாட்சியைச் சீவனுள்ள பராபரனுக்கு ஊழியஞ் செய்யும்படிக்குச் செத்த கிரியைகளறச் சுத்திகரிக்கிறதென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்பற்றிப் பரிசுத்த சகரியா கர்த்தரை ஸ்தோத்திரித்துப் பரம்பரைக்கும் நம்முடைய சத்துருக்களின் கைக்கு நீங்கலாக்கப்பட்டு உயிரோடிருக்கிற சகல நாளும் பயமில்லாமல் பரிசுத்தத்தோடும் நீதியோடுந் தமக்கு முன்பாக நடக்கும்படிக்கு இரட்சிப்பை உண்டாக்கினாரென்று சொல்லுகிறான்[3]. [illegible] இப்படி விசுவா[illegible]ப்போமாகில் நாமும் நிச்சயமாக நம்முடைய பிரதான ஆசாரியராகிய இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய கிருபையினாலும் இரத்தத்தினாலும் பூரண நித்திய சுதந்தரத்தை அடைந்துகொண்டு அவர் மூலமாக நாமும் மெய்யான பரிசுத்தத்துக்குப் பரிசுத்த ஸ்தலத்துக்குள் பிரவேசித்து மெய்யான ஆசாரியர்களாக நம்மை மீட்டிரு[illegible]க்க பராபரனை இடைவிடாமல் என்றென்றைக்குந் தோத்திரிப்போமே. இந்தப்பெரிய கிருபையையும் [illegible]கத்தையுங் கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்து நம்மெல்லாருக்குஞ் செய்வாராக. ஆமேன்

ஒருசந்தியின் ஆறாம் நாயிற்றுக்கிழமை.

திருப. பிலி. ௨, ௫ — ௰௧.

இக்காளுக்குக் குறிக்கப்பட்ட சுவிசேஷவாக்கியத்தினால் நம்முடைய நாதர் இயேசுகிறிஸ்து மெதுதல[illegible]

1 ௧. பே. ௨, ௯. — 2 சங். ௫௧, ௰௭. — 3 லூக். ௧, ௭௨ — ௭௫.

இராசாவுமாக மகிமையாய் எருசலேமுக்குள் பிரவேசித்ததைக் குறித்துக் கேட்கிறோம். அது மகிமையுள்ள பிரவேசமாயிருந்தும், இயேசுநாதர் தாம் எதுக்கு எதிர்கொண்டுபோனரென்று அறிந்து பட்டணத்தைப்பார்த்து அழுதார். ஏனென்றால் இஸ்ரவேல்சனங்கள் பராபரன் தங்களைச் சந்தித்த காலத்தையுந் தங்களுடைய சமாதானத்துக்கானவைகளையும் அறியாமல் போய்த் தங்களுடைய இரட்சகரைக் கொலைசெய்வார்களென்று அறிந்திருந்தார்[1]. என்றாலும் அவர் தம்மைத்தாமே அவர்களுடைய கைகளிலே ஒப்புக்கொடுக்கவும் பராபரனுடைய ஆட்டுக்குட்டியாக லோகத்தின் பாவங்களுக்கென்று பாடுபட்டு மரணமடையவும் மனப்பூர்வமாக எருசலேமுக்குள் பிரவேசித்தார். அதேதென்றால் மனுஷருடைய இரட்சிப்புக்காக வேறொரு வழியுமில்லையென்று அறிந்து இந்த வருத்தமுள்ள வழியைத் தெரிந்துகொண்டார். இப்படியே அவர் அநேகம் உபத்திரவங்களின் வழியாய்த் தம்முடைய மகிமைக்குள் பிரவேசித்தார். ஏனென்றால் எல்லாம் ஆருக்காகவும் எல்லாம் ஆராலேயும் உண்டாயிருக்குதோ, அவர் அநேகம் பிள்ளைகளை மகிமைக்குள் பிரவேசிப்பிக்கிறபோது அவர்களுடைய இரட்சிப்பின் அதிபனானவரை உபத்திரவங்களினாலே பூரணமுடித்தவராக்க அவருக்கு ஏற்றதாயிருந்தது[2]. விசுவாசத்தைத் துவக்குகிறவரும் முடிக்கிறவருமாகிய இயேசு தமக்கு முன்பாகவைத்திருந்த சந்தோஷத்துக்காக, இலச்சையை எண்ணாமல், சிலுவையைச் சகித்துப் பராபரனுடைய ஆசனத்தின் வலது பாரிசத்தில் உட்கார்ந்ததைப்பற்றி[3] இந்நாளுக்குக் குறிக்கப்பட்ட திருவாக்கியத்திலே விவரமாய்க் கேட்கிறோம். அதைப்பற்றி நாமிப்போது கர்த்தருடைய கிருபையினாலே கவனமாய்ச் சிந்திப்போமாக. இன்றையத்தினத்திலே எருசலேம் பட்டணத்துக்குள் பிரவேசித்த இயேசு எப்பேர்ப்பட்ட கர்த்தராயிருக்கிறாரென்றும், அவரை நாம் எப்படியேற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்றும் இந்த நம்முடைய திருவாக்கியத்திலே கேட்கிறோம்.

1. எருசலேமுக்குள் பிரவேசித்த இயேசு எப்பேர்ப்பட்ட கர்த்தராயிருக்கிறார். வாசல்களே, மகிமையின் இராசா உட்பிரவேசிப்பதற்கு உங்கள் தலைகளை உயர்த்துங்கள், அநாதி வாசல்களே, உயருங்கள். ஆர் இந்த மகிமையின் இராசா, அவர் வல்லமையும் பராக்கிரமமுமான கர்த்தர்,

1 லூக். ௧௯, ௪௧–௪௪. — 2 எபி. ௨, ௰. — 3 எபி. ௰௨, ௨. —

அவர் யுத்தத்திலே பராக்கிரமமான கர்த்தர்தானே, அவர் சேனைகளுடைய கர்த்தரானவர், அவரே மகிமையின் இராசாவென்று ௨௪ — ம் சங்கீதத்திலே நம்முடைய நாதர் இயேசுகிறிஸ்துவைப்பற்றி எழுதியிருக்கிறது. அப்படி நம்முடைய திருவாக்கியத்திலும் அவர் எப்பேர்ப்பட்டவரென்று கேட்கிறோம்.

1. மெய்யான தேவனாயிருக்கிறார். ஏனென்றால் பராபரனுடைய ரூபாயிருக்கிறார் என்றும் பராபரனுக்குச் சரியாயிருக்கிறாரென்றும் முழங்கால்யாவும் முடங்கி அவரை வணங்கவேண்டுமென்றுஞ் சொல்லியிருக்கிறது. ஆகிலும் இதிலே பராபரனுடைய ரூபென்னப்பட்டது பராபரனுடைய சுபாவமென்று அர்த்தங் கொள்ளாது, ஏனென்றால் பராபரனும் அவருடைய சுபாவமுந்தானே தாழ்த்தப்படவும் பாடுபடவும் மரணமடையவுங் கூடவே கூடாது. மேலும் இயேசுநாதர் ஒருபோதும் பராபரனுடைய சுபாவத்தை விடாமல் பராபரனுடைய ரூபையேமாத்திரம் விட்டுத் தம்மைத்தாம் வெறுமையாக்கினார். ஆகையால் பராபரனுடைய ரூபானது என்னவென்றால் மோட்சத்தில் வந்தவராகிய அவருக்கு [illegible] திவ்விய மகத்துவமுஞ் சந்தோஷமும் மகிமையுந்தான். அதையே அவர் விட்டு நம்முடைய இரட்சிப்புக்கென்று தம்மைத்தாமே வெறுமையாக்கினார். ஆனால் அவர் அப்படிச் செய்ததினாலேயும் அவர் மெய்யான தேவனாயிருக்கிறாரென்பது விளங்குகிறது. ஆம், அவர் தம்முடைய தேவசுபாவத்தின்படியே பராபரனுடைய மகிமையின் பிரகாசமும் அவருடைய தற்சுபாவத்தின் அச்சு[illegible] நித்திய வா[illegible]தையும் மெய்யான பராபரனுமானவர்[1]. ஆகையால் [illegible] யோவான் அவரைப்பற்றி, பராபரனுடைய குமாரன் வந்து நாம் சத்தியமுள்ளவரை அறிவதற்காக நமக்குப் புத்தியைக் கொடுத்தாரென்று அறிந்திருக்கிறோம். அவருடைய குமாரனாகிய இயேசுகிறிஸ்து என்னப்பட்ட சத்தியமுள்ளவருக்குள்ளுமிருக்கிறோம். இவர் மெய்யான பராபரனும் நித்திய சீவனுமாயிருக்கிறாரென்று எழுதியிருக்கிறான்[2]. தம்முடைய மனிதசுபாவத்தின்படியோவென்றால் அவர் பராபரனுடைய ரூபாயிருக்கிறார், அதற்கு அர்த்தம்: திவ்விய மகத்துவத்திலுங் கனத்திலும் மகிமையிலும் தரிப்பிக்கப்பட்டவராயிருக்கிறார், ஏனென்றால் அவருக்குத் தெய்வத்

1 எபி. ௧, ௩; யோவா. ௧, ௧; கொலோ. ௧, ௰௫. — 2 ௧ யோவா. ௫, ௨௰. —

துவத்தின் நிறைவெல்லாம் மெய்யாகவாசமாயிருக்கிறது[1] பிதாவினால் அவருக்குச் சகலமும் ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது[2]. ஆகையால் அவர் தம்முடைய மனித சுவாபத்தின்படியும் எல்லாத்தையும் அறிந்திருக்கிறவரும்[3] எங்கும் நிறைந்திருக்கிறவருஞ்[4] சருவத்திற்கும் வல்லவருமாய்[5] இருக்கிறார். ஆனால் அவர் இந்தப் பூமியிலே நம்முடைய இரட்சிப்பைச் செய்து முடிக்கிறதற்குச் சஞ்சரிக்கும்பொட்டாக இந்தத் திவ்விய மகத்துவத்தினதயுங் கனத்தையும் மகிமையையும் உபயோகம் பண்ணாமல் பராபரனுடைய ரூபை விட்டுத் தம்மைத்தாமே வெறுமையாக்கினார்.

2. மெய்யான மனிதனுமாயிருக்கிறார். ஏனென்றால் ஊழியக்காரன் ரூபெடுத்து மனுஷசாயலாகி வேஷத்திலே மனுஷனாகக் காணப்பட்டார். ஆகிலும் நாம் முன்னே கேட்டதுபோல் இந்த திருவாக்கியத்திலே சொல்லியிருக்கிற பராபரனுடைய ரூபென்பதுந் தேவசுவரூபமும் எப்படி ஒன்றுயிராததோ, அப்படியே ஊழியக்காரனுடைய ரூபென்பதும் மனிதனுடைய சுவாபமும் ஒன்றுயிராது. ஏனென்றால் உயர்ந்த நிலைமையிலே இயேசுநாதர் மனித சுவாபத்தைப் [illegible] விடாமல் [illegible] ஊழியக்காரனுடைய [illegible] போட்டுவிட்டார்[6]. என்றாலும் அவர் மெய்யான மனிதனாயிராவிட்டால் ஊழியக்காரனுடைய ரூபத்தையுந் தரித்துக்கொள்ளக் கூடாது. அவர் சிருஷ்டிகரும் எல்லாச் சிருஷ்டிகளுக்கும் ஆண்டவருமாயிருந்தும் நாம் இந்தப் பூமியிலே சஞ்சரிக்கும்போது ஏழை ஊழியக்காரனாகத் தம்மைக் காண்பித்தார்[7]. ஆகையால் அவர்தாமே மனுஷனுடைய குமாரன் ஊழியஞ் செய்வித்துக் கொள்ளவராமல் ஊழியஞ் செய்யவுந் தமது சீவனை அநேகரை மீட்கும் பொருளாகத் தரவும் வந்தாரென்கிறார்[8]. அதினால் அவர் மெய்யான மனிதனென்பது விளங்குகிறது. அவர் நம்முடைய மனித சுவாபத்தை மாத்திரமல்ல, எல்லாமனுஷீக இலட்சணங்களையும் பாவத்தினால் நமக்குவந்த சுவாப பெலவீனத்தையுங் கூட எடுத்துக்கொண்டு பாவந் தவிர எல்லாத்திலும் நம்மைப் போலானார்[9]. அவருக்குப் பசிதாகம்[10] உண்டா

[1] கொலோ. உ, கூ.—[2] மத். ௰௧, உ௭.—[3] கொலோ. உ, ௩.—[4] மத். ௰அ, உ௰; உஅ, உ௰.—[5] மத். உஅ, ௰அ.—[6] எபே. ௩, உ௩.—[7] ரோ. ௰௫, அ; எசா. [illegible], [illegible], ௰௩.—[8] மத். உ௰, உஅ; எசா. ௫௩, உ௪.—[9] எபி. [illegible] ௰௫.—[10] மத். ௪, உ; உ௧, ௰அ; யோவா. ௪, ௬; ௰௯, உஅ.—

யிற்று. அவர் இளைப்படைந்தார்[1], விசனப்பட்டார், கண்ணீர்விட்டார்[2]. ஏனென்றால் பிள்ளைகள் மாம்சத்துக்கும் இரத்தத்துக்கும் பங்குள்ளவர்களாயிருக்கக்கொள்ள, அவரும் அதற்கு ஒத்தபடியே அதுகளுக்குப் பங்காளியானார்[3]. அதினிமித்தம் அவர் தம்மைத்தாமே அடிக்கடி மனுஷனுடைய குமாரனென்று சொல்லுகிறார். இப்படியே நம்முடைய நாதர் இயேசுகிறிஸ்து மெய்யானதேவனும் மெய்யான மனிதனுமாயிருக்கிறார். தேவசுவாபமும் மனிதசுவாபமும் அவரிலே கலந்ததாகவுமல்ல, மாறினதாகவுமல்ல பிரிக்கப்படத்தக்கதாகவுமல்ல, ஒரே ஆளும் ஒரே கிறிஸ்துவுமாக இணைக்கப்பட்டிருக்கிறது. புத்தியுள்ள ஆத்துமாவும் மாம்சத்தேகமும் ஒரேமனிதனாயிருப்பதுபோலத் தேவனும் மனிதனுமாகிய அவர் ஒரே கிறிஸ்துவாயிருக்கிறார். மெய்யான தேவனானவர் மெய்யான மனிதனும் நம்முடைய சகோதரருமானாரென்பது நமக்குப் பெரிய மேன்மையும்[4] பெரிய ஆறுதலுமாயிருக்கிறது[5].

3. நம்முடைய கர்த்தரும் இரட்சகருமாயிருக்கிறார். ஏனென்றால் நாவுகளெல்லாம் இயேசுகிறிஸ்து கர்த்தரென்று பிதாவாகிய பராபரனுக்கு மகிமையாக அறிக்கைபண்ணவேண்டுமென்று நம்முடைய திருவாக்கியத்திலே சொல்லியிருக்கிறது. அவர் தம்முடைய தேவசுவாபத்தின்படியுஞ் சிருஷ்டிப்பின் கிரியையின்படியும் எல்லாருக்குங் கர்த்தராயிருக்கிறதுந் தவிர, தாம் செய்து முடித்த இரட்சிப்பின் கிரியையினாலே தம்முடைய மனித சுவாபத்தின்படியும் நம்மெல்லாரையுந் தமக்குச் சம்பாதித்துக் கொண்ட நம்முடைய கர்த்தரானார். ஆகையால் அவர்தாமே, நீங்கள் என்னைப்போதகரென்றும் ஆண்டவரென்றும் அழைக்கிறீர்கள், நீங்கள் சரியாய்ச் சொல்லுகிறீர்கள், ஏனெனில் நான் அவர்தான் என்கிறார்[6]. அவர் கர்த்தரென்று அவருடைய இரண்டு நாமத்தினாலுந் தெரியும். ஏனென்றால் இயேசு என்பதற்கு இரட்சகரென்கிற அர்த்தமும், கிறிஸ்து என்பதற்கோ தீர்க்கதரிசியும் பிரதான ஆசாரியரும் இராசாவுமாக அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டவரென்கிற அர்த்தமும் உண்டு[7]. ஆகையால் பிதாவினிடத்தில் அநாதியாய்ப்பிறந்த மெய்யானதேவனுங் கன்

[1] மத். அ, உச.—[2] யோவா. ௰௧, கூ. கரு.—[3] எபி. உ, ௰௪.—[4] எபி. உ, ௰கூ.—[5] எபி. உ, ௰௪. ௰எ; ச, ௰ரு.—[6] யோவா. ௰௩, ௰௩; எபே. உக, அ; அப். ௰, ௩௬; உ. கொரி. ௪, ௫; ௧. கொரி. ௰உ, ௩.—[7] ௧. [illegible] மா. ௬, ௰௫; ரோம. ௰௪, அ.—

னிமரியாளிடத்தில் பிறந்த மெய்யான மனிதனுமாயிருக்கிற இயேசுகிறிஸ்து என் கர்த்தரென்று விசுவாசிக்கிறேனென்று நம்முடைய விசுவாசப்பிரமாணத்தின்படியே அறிக்கையிடுகிறோம்.

4. அவர் தம்மைத்தாம் தாழ்த்தினார். தம்முடைய தேவசுவாபத்தின்படியே அல்ல, "நாம்" முன்னே கேட்டதுபோல் பராபரனுடைய ரூபாகிய தெய்வமகத்துவத்தையுங் கனத்தையும் மகிமையையும் விட்டுத்தம்முடைய மனிதசுவாபத்தின்படியே தம்மைத்தாம் தாழ்த்தினார். ஏசாயா தீர்க்கதரிசி சொல்லுகிறபடி அவருக்கு உருவுமில்லை, மகத்துவமுமில்லை, அவர் அசட்டைபண்ணப்பட்டவரும் மனுஷரில் ஈனமானவரும் வேதனைகளுள்ளவரும் பலவீனத்தை அறிந்தவருமாயிருந்தார்[1]. அப்படியே நம்முடைய கிருபவாக்கியத்திலும், அவர் மரணபரியந்தஞ் சிலுவையினுடைய மரணபரியந்தமே கீழ்ப்படிந்தவரானாரென்று சொல்லியிருக்கிறது. அவர் பராபரனுடைய நியாயப்பிரமாணத்தை உத்தமமாய் நிறைவேற்றுகிறதினால் மாத்திரமல்ல[2], எல்லாமனுஷருக்காகவும் பாடுபட்டு வெட்கமுற்று சபிக்கப்பட்டதாம்[3] ஆகிய சிலுவையினுடைய மரணமட்டுக்கிறதினாலுமே தம்முடைய பரம பிதாவுக்குக் கீழ்ப்படிந்தவரானார்[4]. என்னத்துக்காகவென்றால் அவர் தம்முடைய கீழ்ப்படிதலினாலே நம்முடைய கீழ்ப்படியாமையையும்[5], தம்முடைய கனவீனத்தினாலே நம்முடைய வெட்கத்தையுந் தம்முடைய சாபத்தினால் நம்முடைய சாபத்தையும் நீக்கிப்போடுகிறதற்காகத்தான். ஏனென்றால் நாம் அவருக்குள் பராபரனுடைய நீதியாகும்படிக்குப் பராபரன் பாவமறியாத அவரை நமக்காகப் பாவமாக்கினார்[6]. மோசே வனாந்தரத்திலே சர்ப்பத்தை உயர்த்தின வண்ணமாய் மனுஷனுடைய குமாரனும் அவர்பேரில் விசுவாசிக்கிறவனெல்லாங் கெட்டுப்போகாமல் நித்தியசீவனை அடைவதற்காக உயர்த்தப்பட வேண்டியதாயிருந்தது[7]. நமக்குச் சமாதானத்தை உண்டுபண்ணும் ஆக்கினை அவர்மேல் இறங்கிற்று, அவருடைய தழும்புகளாலே குணமாகிறோம்[8].

5. அவருடைய உபத்திரவங்களின் முடிவு. ஆனபடியினாலே பராபரன் அவரை மேலுக்கு மேலாகவும் உயர்த்தி

1 ஏசா. ௫௩, ௨. ௩.—2 கலா. ௪, ௪; சங். ௪௰, ௯.—3 கலா. ௩, ௰௩.—4 ௫. மோ. உஉ, ௩.—5 ரோம. ௫, ௰௯.—6 ௨. கொரி. ௫, உ௧.—7 யோவா. ௩, ௰௪. ௰௫.—8 ஏசா. ௫௩, ௫.—

திரேக்கவென்கிற நாமத்துக்கு வானோர் பூதலத்தோர் பூமியின் கீழானோருடைய முழங்கால்யாவும் முடங்கும்படிக்கும், நாவுயாவும் இயேசுகிறிஸ்து கர்த்தரென்று பிதாவாகிய பராபரனுக்கு மகிமையாக அறிக்கைபண்ணும்படிக்கும் எல்லா நாமத்துக்கும் மேலான நாமத்தை அவருக்கு அருளிச்செய்தாரென்று நம்முடைய கிருபவாக்கியத்திலே வாசிக்கிறோம். அப்படியே நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் எல்லா உபத்திரவங்களுஞ் சொல்லுக்கடங்காத மகா மேன்மையுள்ள மகிமையாக மாறிப்போயிற்று[1]. அவர் உயிர்ப்பிக்கப்பட்டவுடனே அவருடைய மகிமையுள்ள தன்மை தொடங்கிற்று. அவருடைய தேவசுவாபமல்ல, அவருடைய மனித சுவாபமே உயர்த்தப்பட்டது. ஏனென்றால் தேவசுவாபமானது தாழ்த்தப்படவும் உயர்த்தப்படவுங் கூடாது. என்றாலும் அவர் அப்படியும் மெய்யான மனிதனுமாக நிலைத்திருந்தார். இந்தத் தம்முடைய மகிமையை அவர் தாம் பாதாளங்களிலிறங்கினதினாலும் வெற்றிசிறந்தவராக உயிர்த்தெழுந்ததினாலும் பரமண்டலங்களுக்கு ஏறினதினாலுங் காண்பித்தார். அந்தக்காலந்துவக்கி அவர் உன்னதங்களிலே மகத்துவத்தின் வலது பாரிசத்திலே உட்கார்ந்து தெய்வதூதரைப்பார்க்கிலுந் தாம் எத்தனைக்கு விசேஷித்த நாமத்தைச் சுதந்தரித்துக் கொண்டாரோ அத்தனைக்கு அவர்களிலும் மேன்மையுள்ளவரானார்[2]. ஏனென்றால் தம்முடைய மனிதசுவாபத்தின்படியும் அவர் பராபரனுடைய குமாரனும் லோகத்தின் கர்த்தருமென்கிற பெயரைப் பெற்றுக்கொண்டார்[3]. அவருக்குப் பரமண்டலங்களிலே தெய்வதூதர்கள் பரிசுத்தர் பரிசுத்தர் பரிசுத்தர் என்கிற மேன்மையுள்ள பிரார்த்தனையையும் லோகத்தின் இராச்சியங்கள் நம்முடைய கர்த்தரையும் அவருடைய கிறிஸ்துவையுஞ் சேர்ந்ததென்கிற பிரார்த்தனையையும்[4] பாடுகிறார்கள். தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்கள் அவர்களோடே இசைவாய்ப்பாடி, நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவினாலே நமக்குச்செயங் கொடுத்த பராபரனுக்குத் தோத்திரமென்றும், ஆண்டவரே, மகிமையையுங் கனத்தையும் வல்லமையையும் ஏற்றுக்கொள்ளப் பாத்திரராயிருக்கிறீரென்றும் துதிக்கிறார்கள்[5]. பூமியிலே எல்லாத் தேவபத்தியுள்ள விசுவாசிகளும் இயேசுகி

1 லூக். உ௪, உ௬.—2 எபி. ௧, ௩—௫.—3 ஏசா. ௯, உ௩ம்; சங். அ, ௬.—4 ஏசா. ௬, ௩; அபி. ௰௧, ௰௫.—5 ௧. கொரி. ௰௫, ௫௭; அபி. ௪, ௰௧.—

கிறிஸ்துவுக்கு முன்பாகத் தங்கள் முழங்கால்களை முடக்குகிறார்கள். ஏனெனில் பிதாவைக் கனம்பண்ணுகிறதுபோல எல்லாருங் குமாரனைக் கனம்பண்ணும்படிக்குப் பிதா நியாயத்தீர்ப்பையெல்லாங் குமாரனுக்கு ஒப்புக்கொடுத்தார்; குமாரனைக் கனம்பண்ணாதவன் அவரை அனுப்பின பிதாவைக் கனம்பண்ணாதவனாயிருக்கிறான்[1]. அப்படிச் செய்ய மனதில்லாத பொல்லாதவர்களெல்லாருங் கடைசி நாளிலே அவர் மகிமையாய்த் திரும்பவருவதைப் பார்த்து வெட்கத்துடனே வெட்டப்படுவார்கள்[2]. பூமியின் கீழே பிசாசுகளும் இயேசுவின் நாமத்தைக் கேட்டுத் திகிலடைகிறது[3]. நம்முடைய நாதர் இயேசுகிறிஸ்து எல்லாவற்றிற்குங் கர்த்தரென்பது மெய்யாகவே பெரிய ஆறுதலுள்ள செய்தியாயிருக்கிறது. உனக்கு ஏதாகிலும் வேண்டுமானால் அதை நீ இயேசுநாதரை நோக்கிச் செபம்பண்ணுகிறதினாலடையலாம்[4]; எல்லாச் சோதனைகளிலும் அவர் உன்னைப் பிசாசினுடைய கண்ணிகளுக்கும் வல்லமைக்கும் விலக்கமாய்க் காப்பாற்ற வல்லவர். அவருடைய உபத்திரவங்களெல்லாம் எப்படி மகிமையாய் மாறிப்போயிற்றோ, அப்படியே நாம் அவரில் நிலைத்திருந்தால் நம்முடைய துன்பங்களும் வருத்தங்களுமெல்லாம் அப்படித்தான் முடியும்[5].

II. நம்முடைய இரட்சகராகிய இயேசுகிறிஸ்து அவ்வளவு மேன்மையுள்ள கர்த்தராயிருக்கிறபடியினாலே, நாம் அவரை எப்படி ஏற்றுக்கொள்ளுவோம்? ஏனென்றால் ஞான எருசலேமாகிய நம்முடைய இருதயங்களிலும் அவர் உட்பிரவேசிக்கப் பிரியசித்தமாயிருக்கிறார்.

1. நாம் அவருடைய மனத்தாழ்மைக்காகப் பிரமித்து அதிலே அவரைப்பின்பற்றவேண்டும். பரிசுத்த அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் நம்முடைய திருவாக்கியத்துக்கு முந்தின வசனங்களிலே பிலிப்பியருக்கும் நமக்கும் புத்தி சொல்லி, கிறிஸ்துவுக்குள் யாதொரு ஆறுதலும் யாதொரு சிநேகமான தேற்றுதலும் ஆவியினுடைய யாதொரு ஐக்கியமும் யாதொரு உருக்கமான பட்சமும் இரக்கங்களுமுண்டானால், நீங்கள் ஏகசிந்தையும் ஏகசிநேகமுமாயிருந்து ஒருமனமும் ஒருசிந்தையுமாயிருக்கிறதினாலே என் சந்தோஷத்தை நிறைவேற்றுங்கள்; ஒன்றையும் வாதினாலே

1 யோவா. ரு, உஉ. உங; சங். உ, ௰உ.—2 மத். உரு, சச. சச.—3 மாற். ரு, எ; அப். ௰சு, ௰எ.—4 யாக். க, ௰ரு; யோவா. ௰சு, உங.—5 ரோம. அ, ௰அ; உ. கொரி. ச, ௰எ.—

கிறிஸ்து வீண் பெருமையினாலே செய்யாமல் மனத்தாழ்மையினாலே ஒருத்தரை ஒருத்தர் தங்களிலும் மேன்மையானவர்களாக எண்ணுங்களென்கிறான். ஏனெனில் ஒருமைக்குக் காரணம் மனத்தாழ்மைதான், ஆகையால் அப்போஸ்தலன் நம்முடைய திருவாக்கியத்திலே இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய மனத்தாழ்மையை நமக்கு மாதிரியாகக் காண்பித்து, கிறிஸ்து இயேசுவிலிருந்த சிந்தையே உங்களிலுமிருக்கக்கடவதென்று சொல்லுகிறான். மனத்தாழ்மையானது பராபரனுக்கும் மனுஷருக்கும் பிரியமாயிருக்கிறதே. ஆகையால் பரிசுத்த பேதுருவும் மனத்தாழ்மையை அணிந்துகொள்ளுங்கள், ஏனெனில் அகந்தையுள்ளவர்களோடே பராபரன் எதிர்த்து நின்று தாழ்மையுள்ளவர்களுக்கோ கிருபை அளிக்கிறார் என்கிறான்[1]. மனத்தாழ்மையில்லாவிட்டால் மற்ற எல்லாப்புண்ணியங்களுக்கும் மேன்மையுங் கனமுமில்லை. உண்மையுள்ள எல்லாக் கிறிஸ்தவர்களும் மனத்தாழ்மையுள்ளவர்களாயிருப்பார்கள். ஏனென்றால் அவர்கள் விசுவாசித்துப் பின்செல்லுகிற இயேசுநாதர்தாமே மனத்தாழ்மையுள்ளவர். ஆகையால் அவர், என் நுகத்தடியை உங்கள் மேல் ஏற்றுக்கொண்டு என்னிடத்திலே கற்றுக்கொள்ளுங்கள், அதேனென்றால் மெத்தனவும் மனத்தாழ்மையுமாயிருக்கிறேன். அப்படியே உங்கள் ஆத்துமாக்களுக்கு இளைப்பாறுதல் கிடைக்குமென்கிறார்[2]. அவர் ஏழையான கன்னியாஸ்திரியினின்று பிறந்து முன்னணையிலே கிடந்து அசட்டைபண்ணப்பட்ட கலிலேயாவிலே வளர்க்கப்பட்டு, தாம் வானத்துக்கும் பூமிக்கும் கர்த்தராயிருந்தும் எல்லா மனுஷருடைய ஊழியக்காரருமானார். தாம் ஐசுவரியமுள்ளவராயிருந்தும், நாம் ஐசுவரியவான்களாகும்படிக்குத் தரித்திரரானார்[3]. தாம் பராபரனுடைய ரூபாயிருந்தும், பராபரனுக்குச் சரியாயிருக்குதலைக் கொள்ளையாடின உடைமையாக எண்ணாமல் தம்மைத்தாம் வெறுமையாக்கினார். கொள்ளையாடுகிறவர்கள் தங்கள் கொள்ளையின் பேரிலே மேன்மை பாராட்டி அதைப் பிடித்துக்கொள்ள மெத்தவும் பிரயாசப்படுகிறது வழக்கம். இயேசுநாதருக்கோ பராபரனுக்குச் சரியாயிருக்குதல் கொள்ளையாயிராமல் சொந்தமாகவே யிருக்கிறபடியினாலே, அவர் அதின் பேரில் மேன்மை பாராட்டவும் அதைப் பிடித்துக்கொள்ளவுமாட்டா

1 க. பே. ரு, ரு.—2 மத். ௰க, உகூ.—3 உ. கொரி. அ, கூ; மத். உ௰, உஅ; லூக். உஉ, உஎ.—

மல் நாம் இந்தப் பூமியிலே சஞ்சரிக்குமட்டாக நாம் ஒருவனை கேட்டபடியே தம்முடைய திவ்விய மகத்துவத்தையுங் கனத்தையும் மகிமையையும் உடமையாக்காமல் தம்மைத்தாமே வெறுமையாக்கினார். அவர் எல்லாம் ஒப்புத்திரிஇலும் மகா அழகாயிருந்தும், அசட்டைபண்ணப்பட்டவரும் மனுஷரில் ஈனமானவருமானார்[2]. தாம் நியாயப்பிரமாணத்தைக் கொடுத்தவராயிருந்தும், நியாயப்பிரமாணத்துக்குக் கீழ்ப்படிந்தவரானார். தாம் நித்திய ஜீவனாயிருந்தும்[3], சிலுவையினுடைய மரணம் அடைந்தார். இதுதான் மனத்தாழ்மையின் உத்தம முன்மாதிரி. இதை நாமெல்லாரும் பின்பற்ற வேண்டும். நாம் அதிகப் பக்தி வைராக்கியத்துடனே மனத்தாழ்மையைப் பின்பற்றும்படிக்குப் பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் நம்முடைய திருவுவாக்கியத்திலே இயேசுநாதர் தம்மைத் தாழ்த்தினதுக்குப்பின் வந்த அவருடைய மகிமையையும் நமக்குக் காண்பிக்கிறான். அப்படியே வேதப்புத்தக முழுமையும் அநேகந் திருஷ்டாந்தங்களினால், பராபரன் பெலவான்களையும் பெருமையுள்ளவர்களையுஞ் சிதறப் பண்ணி, அவர்களை ஆசனங்களை விட்டுத்தள்ளி, தாழ்மையானவர்களையோ உயர்த்துகிறாரென்கிற சத்தியத்தை நமக்கு விவரித்துச்சொல்லுகிறது[4]. ஆகையால் நம்முடைய கர்த்தரும் இரட்சகருமாகிய இயேசுகிறிஸ்து உங்களுடைய இருதயங்களிலுங் கிருபையும் மகிமையுமாய்ப் பிரவேசிக்கவேண்டுமென்றிருப்பீர்களானால், கிறிஸ்து இயேசுவிலிருந்த மனத்தாழ்மையுள்ள சிந்தையே உங்களிலுமிருக்கக் கடவது.

2. இயேசு என்கிற நாமத்துக்கு உங்கள் முழங்கால்களை முடக்குங்கள், அதாவது: அவரை நோக்கிச்செபம் பண்ணி அவரை மெய்யான தேவனென்று வணங்குங்களேன். இந்தக்காலத்திலே நாம் விசேஷமாய்ச் செய்யவேண்டிய செபம் என்னவென்றால், நாம் இந்த நாட்களிலே தியானித்துக்கொள்ளுகிற கர்த்தருடைய பாடுகளும் மரணமும் நம்மிடத்தில் பலனற்றதாயிராமல், நம்மை உண்மையான மனஸ்தாபத்துக்கும் மெய்யான விசுவாசத்துக்கும் எழுப்பி நம்மை நிச்சயமாக இரட்சிக்கவேண்டுமென்கிறது தான். ஸ்தோத்திரச் செபமும் செய்யவேண்டும். என்னத்துக்காக

[1] பிலி. உ, எ.—[2] ஏசா. ருங, ங.—[3] யோவா. யச, சு.—
[4] லூக். க, ருக. ருஉ; ஏசா. கஉ, உ; லூக். க, சஅ; க. பேது. ரு, ரு; யாக். ச, ய.—

ஏனென்றால் அவர் நம்மை மீட்டிரட்சிக்கும்படிக்கு அனுபவித்த எல்லாத்திலும் வருத்தமுள்ள அவருடைய பாடுகளுக்காகவும் மரணத்துக்காகவுந்தானே.

3. இயேசுகிறிஸ்து உங்கள் கர்த்தரும் இரட்சகருமாயிருக்கிறாரென்று பிதாவாகிய பராபரனுக்கு [illegible]மையாக அறிக்கைபண்ணுங்கள். ஏனென்றால் இந்த இரட்சகரைக் கர்த்தராகிய பராபரன் சகல சனங்களுடைய கண்களுக்கு முன்பாக ஆயத்தம்பண்ணினார்[1]. இவரைப் பராபரன் இவருடைய இரத்தத்தைப்பற்றும் விசுவாசத்தினாலே பலிக்குங் கிருபைக்கு மூலாதாரமாக வெளியரங்கமாய் ஸ்தாபித்தார்[2]. ஆகையால் அவர் ஏசோவா என்கிற மெய்யான பராபரனும் நம்முடைய நீதியாயிருக்கிற கர்த்தரும்[3], மெய்யான மனிதனும், உங்களை எல்லாப்பாவமும் நீங்கச்சுத்திகரிக்கிற உங்கள் இரட்சகருந் திருச்சபையின் தலையுமாயிருக்கிறாரென்று சகல தைரியத்துடனே எல்லாமனுஷருக்கு முன்பாகவும் எல்லா அஞ்ஞானிகளுக்கு முன்பாகவும் அறிக்கை பண்ணுங்கள். அவர் நம்மைச்சேர்த்துப் பராமரித்துக் காப்பாற்றிக் கடைசியாகத் தம்முடைய ஊழியக்காரராகிய நம்மைத் தம்முடைய பரம எருசலேமிலும் மோட்சராச்சியத்திலுந் தம்மண்டைக்கு ஏற்றுக்கொள்ளுவாரென்று[4] முழுமனதோடே நம்புங்கள். நீ கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவை உன்வாயினாலே அறிக்கைபண்ணி, பராபரன் அவரை மரித்தோரிலிருந்து எழுப்பினாரென்று உன்னிருதயத்திலே விசுவாசித்தால் இரட்சிக்கப்படுவாய். ஏனெனில் நீதியுண்டாக இருதயத்திலே விசுவாசிக்கப்படும், இரட்சிப்புண்டாக வாயினாலே அறிக்கைபண்ணப்படும்[5]. மேலும் எவனாகிலும் மனுஷர் முன்பாக என்னை அறிக்கைபண்ணினால், அவனை நானும் பரமண்டலங்களிலிருக்கிற என் பிதா முன்பாகவுந் தேவதூதர்கள் முன்பாகவும் அறிக்கைபண்ணுவேனென்று நம்முடைய நாதர் இயேசுகிறிஸ்துதாமே சொல்லுகிறார்[6]. தம்மைத்தாம் தாழ்த்தினவரும் மேலுக்குமேலாக உயர்த்தப்பட்டவருமாகிய நம்முடைய அருமையுள்ள இரட்சகராயிருக்கிற இயேசுகிறிஸ்து நம்மெல்லாரையும் மனத்தாழ்மையுள்ள விசுவாசத்திலும் நிச்சயமான அறிக்கையிலுந்தனி

[1] லூக். உ, ஙக.—[2] ரோம. ங, உரு.—[3] எரே. உங, சு.—
[4] யோவா. யஉ, உசு.—[5] ரோம. ய, கூ. ய.—[6] மத். ய, ஙஉ; லூக். யஉ, அ.—

னும் மரணமடையாத்தம் உண்மையுள்ளவர்களாக்குவாராக. ஆமேன்.

பெரிய வியாழக்கிழமை.

நிருப. ௧. கொரி. ௰௧, ௨௩—௩௨.

இஸ்ரவேல் சனங்கள் தாங்கள் எகிப்தின் அடிமைத்தனத்திலிருந்து மீட்டிரட்சிக்கப்பட்டதை நினைத்துக்கொள்ளுகிறதற்குப் பஸ்காவின் ஆட்டுக்குட்டியைச் சாப்பிட்டுக்கொண்டு வந்தார்கள். அதுக்குப்பதிலாகக் கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்து தாம் காட்டிக்கொடுக்கப்பட்ட அன்றிராத்திரியிலே நாம் நித்திய ஆக்கினையிலிருந்து மீட்டிரட்சிக்கப்பட்டதை நினைக்கிறதற்காக வேறொருபஸ்காவின் ஆட்டுக்குட்டியை யேற்படுத்தி, என்னை நினைக்கிறதற்காக இப்படிச்செய்யுங்களென்று திருவுளம்பற்றினார். ஏனெனில் அவர் தாமே லோகத்தின் பாவத்தைச் சுமந்து தீர்க்கிற பராபரனுடைய பஸ்காவின் ஆட்டுக்குட்டியானவர். இஸ்ரவேல் சனங்கள் தங்கள் பஸ்காவின் ஆட்டுக்குட்டியைச் சாப்பிட்டுத் தங்களுடைய இரட்சிப்புக்காகக் கர்த்தராகிய பராபரனை எப்படி ஸ்தோத்திரித்தார்களோ, அப்படியே நாமுஞ் செய்யவேண்டும். பரிசுத்த இராப்போசனத்தைப்பற்றி அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் கர்த்தராலே ஒரு விசேஷித்த வெளிப்படுத்துதலைப் பெற்றுக்கொண்டிருந்தான். அதினிமித்தம், நானுங்களுக்கு ஒப்புவித்ததை நான் (மனுஷர்களாலுமல்ல, மற்ற அப்போஸ்தலராலுமல்ல,) கர்த்தராலே அடைந்தேனென்று நம்முடைய நிருபவாக்கியத்தின் துவக்கத்தில் சொல்லுகிறான். கர்த்தர் பரிசுத்த இராப்போசனத்தைப்பற்றி அப்போஸ்தலனுக்கு ஒரு விசேஷித்த வெளிப்படுத்துதலைக் காண்பித்ததினாலே பரிசுத்த இராப்போசனம் எவ்வளவு பெரிய பொக்கிஷமாயிருக்குதென்று அறியலாம். அதைக்குறித்து நாம் இச்சமயத்திலே நம்முடைய நிருபவாக்கியத்தின்படியே கர்த்தருடைய கிருபையினாலே அதிகமாய்ச் சிந்திப்போமாக.

1. பரிசுத்த இராப்போசனம் நமக்கு அளிக்கிற நன்மை இன்னதென்பதையும்,

2. அதை நாம் எப்படிப்பாத்திரமாய் வாங்குவோமென்பதையுங் குறித்துத்தானே.

1. பரிசுத்த இராப்போசனம் நமக்கு எந்தப்பெரிய நன்மையை அளிக்கிறது? நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்து அப்பத்தை எடுத்துக்கொண்டு ஸ்தோத்திரம்பண்ணி அதைப்பிட்டு, நீங்களிதை வாங்கிப் புசியுங்கள், இது உங்களுக்காகக் கொடுக்கப்படுகிற என்னுடைய சரீரமாயிருக்கிறதென்றும், பிற்பாடு பாத்திரத்தையும் எடுத்துக்கொண்டு இந்தப்பாத்திரம் என்னுடைய இரத்தத்தில் புதிய ஏற்பாடாயிருக்கிறதென்றுந் திருவுளம்பற்றிய வார்த்தைகள் பரிசுத்த இராப்போசனத்தினால் நமக்கு அளிக்கப்படுகிற நன்மை இன்னதென்று தெளிவாய் வெளிப்படுத்துகிறது. முதலாவது பரிசுத்த இராப்போசனத்தில் அப்பமும் இரசமும் உண்டு. அப்பத்தைக் கர்த்தர் பிட்டார், ஏனென்றால் தம்முடைய சரீரமுஞ் சிலுவையிலறையப்பட்டுக் கொன்றுபோடப்படுமென்று தம்முடைய சீஷர்களுக்குக் காண்பிக்கிறதற்கு அப்படிச்செய்தார். அப்புறஞ் சீஷர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பாத்திரத்திலிருந்து இரசம் எப்படி ஊற்றப்பட்டதோ அப்படியே இயேசுவின் இரத்தமும் வெட்டப்பட்ட அவருடைய சரீரமாகிய பாத்திரத்திலிருந்து ஊற்றுண்டது. அதினாலுங் கர்த்தருடைய கசப்பான பாடுகளும் மரணமும் அவர்மகிமையாய்த் திரும்பவருமட்டாக நமக்கு நினைப்பூட்டப்படுகிறது. ஆனால் அதற்காக மாத்திரமல்ல, புசித்துக்குடிக்கிறதற்காகவுங் கொடுத்தார். ஏனென்றால் தின்னுங்களென்றுங் குடியுங்களென்றுஞ் சொல்லுகிறார். ஆகையால் பரிசுத்த இராப்போசனம் வெளிவேஷமாயிராமல் மெய்யாகவே போசனமும் பானமுமாயிருக்கிறது[1]. கர்த்தர் பரிசுத்த இராப்போசனத்தில் அப்பத்திற்குள்ளும் இரசத்திற்குள்ளும் நமக்குப் புசித்துக்குடிக்கிறதற்காக என்னத்தைக் கொடுக்கிறாரென்றால், தம்முடைய திருச்சரீரத்தையுந் திரு இரத்தத்தையுந் தானே. ஏனென்றால் இந்த அப்பம் என்னுடைய சரீரம், இந்தப்பாத்திரம் என்னுடைய இரத்தத்திலே புதுஉடம்படிக்கையென்று கர்த்தர் தெளிவாய்ச் சொல்லி, நாம் பரிசுத்த இராப்போசனத்தில் அப்பத்தைக்கொண்டும் அப்பத்தோடும் அப்பத்திற்குள்ளுங் கர்த்தருடைய மெய்யான திருச்சரீரத்தையும், இரசத்தைக்கொண்டும் இரசத்தோடும் இரசத்திற்

[1] யோவா. ௬, ௫௫.—

றேன் என்றுங் கர்த்தருடைய மெய்யான திரு இரத்தத்தையும் போசித்துக் குடிக்கிறோமென்றும், அதினால் நாம் புதுவுடம்படிக்கைக்குப் பங்குள்ளவர்களாகிறோமென்றும் நமக்குக் காண்பிக்கிறார். இந்தப் பரிசுத்த இராப்போசனத்தைப்பற்றிய சரியான போதகத்தின் சுருக்கமான விஸ்தரிப்பென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை; இது என்னுடைய சரீரம், இந்தப்பாத்திரம் என்னுடைய இரத்தத்தில் புதுவுடம்படிக்கையென்பது கர்த்தருடைய சொந்தவார்த்தைகள். அதுகளோடே கூட்டவும் அதுகளில் எடுத்துப்போடவுங் கூடவே கூடாது[1]. என்றாலும் அதுகளை விஸ்தரிக்கிறதற்காகவுங் கள்ளப்போதகத்தைத் தள்ளிப்போடுகிறதற்காகவும் அதைப்பற்றி அதிகமாய்ச் சொல்லவேண்டும். கர்த்தருடைய வார்த்தைகளின்படியே பரிசுத்த இராப்போசனத்தில் இரண்டுவிதமான பொருட்களுண்டு. அப்பமும் இரசமுமாகிய காணப்படுகிற பொருட்களுங், கிறிஸ்துவினுடைய சரீரமும் இரத்தமுமாகிய காணப்படாத பொருட்களுமாம். இவ்விரண்டும் பரிசுத்த இராப்போசனத்திலே இணைக்கப்பட்டிருக்கிறது. நாம் ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட அப்பத்தைச் சாப்பிடுகையிலே கர்த்தருடைய திருச்சரீரத்தையுஞ் சாப்பிடுகிறோம். நாம் ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட இரசத்தைக் குடிக்கையிலே கர்த்தருடைய திரு இரத்தத்தையுங் குடிக்கிறோம். அது நம்முடைய புத்திக்கும் உணர்வுக்கும் முழுவதும் மேலான பரம இரகசியமாயிருந்தாலும், நிதானமாயிருக்கிறதே. சிலர் பரிசுத்த இராப்போசனம் நாம் இயேசுவையும் அவருடைய மரணத்தையும் நினைவுகூருகிறதற்கான போசனமென்று சொல்லுகிறார்கள். அது மெய்யாயிருந்தாலும், போதாததாயிருக்கிறது. ஏனென்றால் கர்த்தர் என்னை நினைக்கிறதற்காக அப்படிச் செய்யுங்களென்று சொல்லுகிறதுமல்லாமல், இதை வாங்கித்தின்னுங்கள், இது என்னுடைய சரீரமென்றுஞ் சொல்லுகிறார். வேறேசிலர் அப்பமும் இரசமுங் கர்த்தருடைய சரீரத்துக்கும் இரத்தத்துக்கும் அடையாளமாக மாத்திரமிருக்குதென்று சொல்லித் தப்பிப்போகிறார்கள். அதற்கு ஒரு திருஷ்டாந்தம். நான் மரண அவஸ்தையில் கிடந்து உங்களில் ஒருத்தனை வரவழைத்து நானுனக்கு என் வீட்டைச் சுதந்தரமாகக் கையளிக்கிறேன்; இதோ, என் வீட்டின் சீட்டும் ஆதாரமுமென்று கொடுத்த, அவன் அதை எடுத்துப்பிரித்துப்பார்த்து வீட்டின் சீட்டையாவது ஆதாரத்தையாவது காணாமல், என்

1 அபி. உஉ, ௰அ. ௰௯.

வீட்டின் இருபடத்தை மாத்திரங் காண்பானேயாகில் அவன் நான் தன்னைப் பரியாசம் பண்ணினேனென்று சொல்லுவானல்லவா? அப்படியே இயேசுநாதர் தாம் காட்டிக்கொடுக்கப்பட்ட அன்றிராத்திரியிலே கொஞ்சம் அப்பத்தையும் இரசத்தையும் மாத்திரங் கொடுக்கிறதினால் தம்முடைய சீஷர்களைப் பரியாசம்பண்ணுவாரோ? அது தீரமானதாக, அல்லது அவர் தாம் ஏற்படுத்தின புதிய உடம்படிக்கையிலே நம்மை அடையாளங்களினாலும் நிழல்களினாலும் மறுபடியும் போஷிப்பாரோ, அதுகளினால் நாம் திருப்தியடைவோமோ? பழைய ஏற்பாட்டின் சடங்குகளெல்லாம் அடையாளமாயிருந்தது பேர்தானும். இயேசுநாதர் ஏற்படுத்தின உடம்படிக்கையிலும் நமக்குச் சமயங்களின் சுரூபமல்ல, மறுபடியும் அடையாளங்களும் நிழல்களுமாத்திரங் கொடுக்கப்பட்டால்[1], எந்தப் பிரயத்தோடு அது புது உடம்படிக்கை என்னப்படும். உண்மைதானாய் இயேசுநாதர் வேறே சமயங்களிலே அடிக்கடிப் பேசினதுண்டு. ஆனால் தாம் புது உடம்படிக்கையையுந் தம்முடைய மரணசாதனத்தையும் ஏற்படுத்தின அந்தச் சமயத்திலே அவர் உவமையாய்ப் பேசவே மாட்டாரென்பதற்கு ஒரு சந்தேகமுமில்லை. உறுதிபண்ணப்பட்டதாகிய ஒரு மனுஷனுடைய ஏற்பாட்டை முதலாய் ஒருத்தனுந் தள்ளுகிறதில்லை, அதோடே ஏதாகிலுங் கூட்டுகிறதுமில்லை[2]. எத்தனைக்கு அதிகக்கனமாக நாம் பராபரனுடைய குமாரனாகிய இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய மரணசாதனத்தைக் கனம்பண்ணவேண்டியது.

ஆனால் ஒருவேளை ஒருவன் கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்து தம்முடைய சரீரத்தை நமக்கு எப்படிக்கொடுக்கக் கூடும்? அது பரமண்டலங்களிலிருக்கிறதல்லவோ என்று சந்தேகிக்கலாம். மெய்தான், கர்த்தருடைய சரீரம் பரமண்டலங்களிலே இருக்கிறது. ஆனால் பரமண்டலங்களிலே மாத்திரமல்ல, பூமியிலே அவருடைய திருச்சபையிலும் அது இருக்கிறது. ஏனென்றால் லோகமுடிவுமட்டாகச் சகல நாட்களிலும் (நீங்கள் பார்க்கிற) நான் உங்களுடனே கூட இருக்கிறேனென்றும், இரண்டுபேராவது மூன்றுபேராவது என் நாமத்திலே எங்கே கூடியிருக்கிறார்களோ அங்கே அவர்கள் நடுவே இருக்கிறேனென்றும் வாக்குத்தத்தம் பண்ணினார்[3]. இந்தவார்த்தைகளை நாம் நம்பாதேபோனால்,

1 எபி. ௰, ௧.—2 கலா. ௩, ௰௫.—3 மத். உஅ, உ௰; ௰அ, உ௰.

அவர் தம்முடைய வசனத்திலே நமக்கு வெளிப்படுத்துகிற மற்ற எல்லாப் பரம இரகசியங்களையும் எப்படி நம்புவோம். அவர் தம்முடைய திருச்சரீரத்தைத் தம்முடைய இஷ்டத்தின்படியே பரலோகத்தில் பூலோகத்திலெங்குங் கொடுக்கக் கூடாதவரென்று நான் நிதானித்தால், அவர் சர்வத்தினும் வல்லவராயிருக்கிறாரென்று இனிமேல் எப்படி விசுவாசிப்பேன். ஆனால் இதை நான் அறிந்துகொள்ளக் கூடாதென்று நீ ஒருவேளை சொல்லுவாய். சரிதான், நானும் அதை அறிந்து கொள்ளேன். கர்த்தர் இந்தப்பரம இரகசியத்தையும் மற்ற விசுவாசத்தின் இரகசியங்களையும் நாம் அறிந்து கொள்ளவல்ல, நாம் அவைகளை விசுவாசிக்கவே கொடுத்தார். நீ முதலாவது கர்த்தருடைய வார்த்தையின்படியே உண்மையாய் விசுவாசித்தாயானால், உனக்கு இந்தப் பரம காரியங்களின் அர்த்தமும் உள்ளான சம்பந்தமுமின்னதென்பது கர்த்தருடைய பரிசுத்த ஆவியினாலே அதிகமதிகமாய்த் தெரியவரும்[1].

இப்போதும் கர்த்தருடைய திருச்சரீரத்தையுந் திருஇரத்தத்தையும் நாம் போசித்துக் குடிக்கிறதற்கு எந்தப்பிரயோசனமுண்டென்று கேட்டால், இந்தப்பாத்திரம் என்னுடைய இரத்தத்தில் புதிய ஏற்பாடாயிருக்கிறதென்று கர்த்தர் திருவுளம்பற்றின வார்த்தைகள் அதை வெளிப்படுத்துகிறது. நாம் முன்னேயுங் கேட்டபடி இயேசுநாதர் தம்முடைய பரிசுத்த இராப்போசனத்திலே புது உடம்படிக்கையை ஏற்படுத்தினார். நாம் பராபரனோடே மெய்யாகவே ஒப்புரவாகி இணைக்கப்படும்படிக்குத்தானே. மெய்யான பராபரனும் மெய்யான மனிதனுமாயிருக்கிற இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய திருச்சரீரமுந் திருஇரத்தமும் நம்முடைய சரீரத்துக்குள் பிரவேசிக்கிறதினாலொழிய, பின் என்னத்தினால் நாம் அதிகமாய்ப் பராபரனோடே இணைக்கப்படக்கூடும். ஏனென்றால் மெய்யான பராபரனாகிய இயேசுகிறிஸ்துவோடே நாம் பரிசுத்த இராப்போசனத்தினால் ஒரேசரீரமாகிறோம். ஞானஸ்நானத்திலே கிறிஸ்துநாதர் நமக்குத்தம்முடைய பரிசுத்த ஆவியைக் கொடுக்கிறதினால் நாம் முதலாவது பராபரனுடைய உடம்படிக்கைக்குள்ளாகி அவரோடேகூட ஒரே ஆவியானோம். அவர் பரிசுத்த இராப்போசனத்திலே நமக்குத் தம்முடைய திருச்சரீரத்தைக்கொடுக்கிறதினால் நாம் அவரோடு ஒரே சரீரமானதால் உடம்படிக்கை முற்றுமுடிந்தது.

1 யோவா. ௭, ௧௭.—

ஏனென்றால் நாம் ஞானஸ்நானத்தினாலும் பரிசுத்த இராப்போசனத்தினாலுங் கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவோடே ஒரே ஆவியும் ஒரே சரீரமும் இப்படி மெய்யாகவே தெய்வீகக்குணத்துக்குப் பங்குள்ளவர்களுமானோம்[1]. அதினிமித்தமாக நாம், வேதப்புத்தகத்தின் மேன்மையுள்ள உவமைகளிலே, கிறிஸ்து இயேசு தலையாயிருக்கிற சரீரத்தின் அவயவங்களென்றும்[2] மெய்யான திராட்சச்செடியின் கொடிகளென்றும்[3] இயேசுகிறிஸ்துவுக்குள் நாட்டப்பட்டவர்களென்றும்[4] அழைக்கப்படுகிறோம். திராட்சச்செடியின் சாரங் கொடிகளுக்குள் எப்படிப் பாய்கிறதோ, அப்படி நாம் இயேசுகிறிஸ்துவோடே செய்த ஐக்கியத்தினால் அவருக்குண்டான சகல நன்மைகளுக்கும் பங்குள்ளவர்களாகிறோம். விசேஷமாய் அவர் தம்முடைய திருச்சரீரத்தை மரணத்துக்கு ஒப்புக்கொடுத்துத் தம்முடைய திருஇரத்தத்தைச் சிந்துகிறதினால் நமக்குச் சம்பாதித்த இரட்சிப்புப் பரிசுத்த இராப்போசனத்தினால் நம்முடையதாகும். அதற்கு அத்தாட்சியாக அவர் இரண்டுவிசை உங்களுக்காக என்கிற பிரதானமான வார்த்தைகளைச் சொல்லுகிறார். எப்படியெனில் அவர் அப்பத்தை எடுத்துக்கொடுத்து இது உங்களுக்காகக் கொடுக்கப்படுகிற என்னுடைய சரீரமாயிருக்குதென்றும், பாத்திரத்தை எடுத்துக்கொடுத்து இந்தப்பாத்திரம் பாவமன்னிப்புக்கென்று உங்களுக்காகச் சிந்தப்படுகிற அல்லது (எல்லாமனுஷருமாகிய) அநேகருக்காகச் சிந்தப்படுகிற என்னுடைய இரத்தத்திலே புது உடம்படிக்கையாயிருக்கிறதென்றுஞ் சொல்லுகிறார். அப்படியே நாம் கர்த்தருடைய இராப்போசனத்தில் பாவமன்னிப்பைப் பெற்றுக்கொள்ளுகிறோம். பாவமன்னிப்போடே கூடச் சீவனையும் மோட்சத்தையும் அடைகிறோம், ஏனெனில் பாவமன்னிப்பு எங்கேயோ அங்கே சீவனும் மோட்சமுமிருக்கும். ஞானஸ்நானத்தினாலுந் திருவசனத்தினாலும் நாம் முந்திப் பாவமன்னிப்பைப் பெற்றுக்கொண்டபடியினாலே, பரிசுத்த இராப்போசனத்தினால் என்னத்துக்காக மறுபடியும் பாவமன்னிப்பை அடைய வேண்டுமென்று ஒருவேளை ஞானக்காரியங்களில் அவ்வளவு தேறிப்போயிராத ஒருத்தன் கேட்பான். மெய்தான், நாம் ஞானஸ்நானத்தைப்பெற்றுக் கர்த்தருடைய திரு

1 ௨. பே. ௧, ௪; யோவா. ௰௪, ௨௧.— 2 ௧. கொ. ௰௨, ௨௭.— 3 யோவா. ௰௫, ௫.— 4 ரோ. ௬, ௫.— 5 மத். ௨௬, ௨௮; மா. ௰௪, ௨௪.— 6 லூக். ௨௨, ௨௰.—

வசனத்தைக் கேட்டவுடனே [illegible] கிறிஸ்தவர்களானால் மெய்யாகவே பரிசுத்த இராப்போசனத்தினால் நமக்குப் புதிதாய்ப் பாவமன்னிப்புக் கிடைப்பது வேண்டுவதில்லை. ஆனால் அப்படியிருக்கிறதில்லை. நாம் ஞானஸ்நானம் பெற்றுக் கர்த்தருடைய திருவசனத்தை விசுவாசித்து, ஆம், கர்த்தருடைய இராப்போசனத்தில் அடிக்கடிச் சேர்ந்திருந்தும் நாம் நம்முடைய மாம்சத்தின் பலவீனத்தினாலும் லோகத்தின் பயத்தினாலும் நயத்தினாலும் பிசாசினுடைய கண்ணியினாலும் மோசம் போக்கப்பட்டு அநுதினமும் வெகுவாய்ப் பாவஞ்செய்து, கர்த்தருடைய கிருபையைப்பற்றும் விசுவாசத்திலும் நம்பிக்கையிலும் பெலனற்றுப்போகிறோம். அதை அறிந்திருக்கிற இரக்கமுள்ள கர்த்தர் நாம் திரும்பத்திரும்பவும் பாவமன்னிப்பின் ஆறுதலை அடைந்து கொள்ளும்படிக்குத் தம்முடைய பரிசுத்த இராப்போசனத்தை ஏற்படுத்தினார். மேலும் நாம் இனிமேல் அதிக பக்தி வைராக்கியத்துடனே எல்லாப்பாவங்களையும் அருவருத்து மாம்சத்துக்கும் லோகத்துக்கும் பிசாசுக்கும் விரோதமாக நல்ல போராட்டத்தைப் போராடும்படிக்குப் பரிசுத்த இராப்போசனத்தினால் நித்திய சீவனின் பலன்களைப் பெற்றுக்கொள்ளுகிறோம். இதுதான் பரிசுத்த இராப்போசனத்தின் மேன்மையுள்ள [illegible]சவு.

II. பரிசுத்த இராப்போசனத்தை நாம் எப்படிப் பாத்திரமாய் வாங்குவோம்? பரிசுத்த இராப்போசனம் நாம் முன்னே கேட்டபடியே அவ்வளவு மேன்மையுள்ளதாயிருக்கிறபடியினாலே, நாம் கழுவாத கைகளினால் அதைத் தாபரிக்கக் கூடாதென்பது விளங்குகிறது. அதற்கு ஆயத்தம்; நாம் நல்ல ஆயத்தப்பட்டவர்களும் பாத்திரருமாக அதில் சேரவேண்டும். அதினிமித்தம் பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் நம்முடைய திருவாக்கியத்திலே, "ஆனபடியால் எவனாகிலும் அபாத்திரனாய் இந்த அப்பத்தைப் புசித்து அல்லது கர்த்தருடைய பாத்திரத்தைக் குடித்தால், அவன் கர்த்தருடைய சரீரத்துக்கும் இரத்தத்துக்குங் குற்றமுள்ளவனாயிருப்பான். ஆகையால் மனுஷன் தன்னைத்தான் சோதித்தறிந்து இப்படியே இந்த அப்பத்திலே புசித்து இந்தப் பாத்திரத்திலே குடிக்கக்கடவன். ஏனெனில் அபாத்திரனாய்ப் புசித்துக்குடிக்கிறவன் கர்த்தருடைய சரீரமின்னதென்று எண்ணாமற் போகிறபடியினாலே, தனக்குத்தானே நியாயத்தீர்ப்புண்டாகப் புசித்துக் குடிக்கிறானென்று நம்மை எச்சரிக்

கிறான். கர்த்தருடைய மெய்யான திருச்சரீரம் பரிசுத்த இராப்போசனத்தில் கொடுக்கப்படுகிறதென்பது இந்தவார்த்தைகளினாலுந் தெளிவாய் விளங்குகிறது. அப்படியிருக்க இது விசேஷித்த போசனமென்று நினைத்து அதற்குப் பாத்திரராய்ச் சேரவேண்டியது. உபவாசமுதலிய சரீர ஒடுக்கம் அதற்கானப் புறம்பான நல்ல ஒழுக்கமாயிருந்தாலும் அது போதாது. பின்னை எந்தப்பாத்திரம் நமக்குத் தேவை? நம்முடைய பாவங்கள் நிமித்தமாக நாம் பரிசுத்த இராப்போசனத்தில் சேருகிறதற்கு ஒருபோதும் பாத்திரராயிருக்கிறதில்லை. நாம் அதை அறிந்து அறிக்கையிட்டு நம்முடைய பாவங்களுக்காக உண்மையாய் மனஸ்தாபப்படுவது முதலாவது வேண்டியதவசியமான காரியம். அதினிமித்தம் அப்போஸ்தலன், நம்மை நாமே நிதானித்து விசாரித்தால் நியாயந்தீர்க்கப்படோமென்கிறான். மேலும் கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்து பரிசுத்த இராப்போசனத்தில் நாம் உனக்காகப் பலியாகக் கொடுத்த திருச்சரீரத்தினாலும் நாம் உனக்காகச் சிந்தின இரத்தத்தினாலும் உனக்குப் பாவமன்னிப்பைக் கொடுக்கப் பிரியசித்தமாயிருக்கிறேனென்று நீ உறுதியாய் விசுவாசிக்க வேண்டும். ஏனெனில் இது பாவமன்னிப்புக்கென்று உங்களுக்காகக் கொடுக்கப்படுகிறதென்றுஞ் சிந்தப்படுகிறதென்னுங் கர்த்தர் திரு[illegible]ம்பற்றிய வார்த்தைக்குப் பூரணவிசுவாசமுள்ள இருதயமே தேவை. இந்த உன்னுடைய விசுவாசம் பெலனுள்ளதாயிருந்தாலும் பலவீனமாயிருந்தாலுஞ் சரி, அது உண்மையாக மாத்திரமிருந்தால் போதும். அப்போது இரக்கமுள்ள கர்த்தர் தம்முடைய கிருபையின் பரிபூரணத்தை உனக்குத்தந்து உன் விசுவாசத்தைப் பெலப்படுத்துவார். ஆனால் அந்த வார்த்தைகளை விசுவாசியாதவனுஞ் சந்தேகப்படுகிறவனும் பரிசுத்த இராப்போசனத்துக்கு அபாத்திரனும் ஆயத்தமில்லாதவனுமாயிருக்கிறான். ஆகிலும் நம்முடைய விசுவாசமல்ல, கர்த்தருடைய இராப்போசனக் கட்டளையும் அவர் அதற்காகக் கொடுத்தவார்த்தைப்பாடும் ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட அப்பத்தோடும் இரசத்தோடுங் கர்த்தருடைய திருச்சரீரமும் இரத்தமுங் கொடுக்கப்படுகிறதற்குக் காரணம். அப்படியே நம்முடைய அவிசுவாசத்தினாலுஞ் சந்தேகத்தினாலுங் கர்த்தருடைய திருச்சரீரமும் இரத்தமும் பிரிந்து போகவுமாட்டாது. அபாத்திரருங் கர்த்தருடைய திருச்சரீரத்தையுந் திருஇரத்தத்தையும் புசித்துக்குடிக்கிறார்கள். ஆனால் அது அவர்களுக்கு நியாயத்தீர்ப்புக்

கென்று கிடைக்கும். இது நிமித்தமாக உங்களில் பெலவீனரும் வியாதிக்காரரும் வெகுபேர்களுண்டு, அநேகர் நித்திரையும் அடைந்திருக்கிறார்களென்று அப்போஸ்தலன் சொல்லுகிறான். ஆகிலும் இதிலேயுங் கர்த்தர் இரக்கமுள்ளவராயிருந்து அபாத்திரராய்ப் பரிசுத்த இராப்போசனத்தில் சேருகிறவர்களை உடனே நித்திய ஆக்கினைக்குள்ளாக்காமல், அவர்களினிமேல் குணப்படும்படிக்கு இப்படிமிக்க தண்டனைகளால் தண்டிக்கிறார். ஏனென்றால் நியாயந் [illegible]டோமேயாகில், நாமும் லோகத்தோடே ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்[illegible]ாதபடிக்குக் கர்த்தராலே தண்டிக்கப்படுகிறோமென்று அப்போ[illegible]தலன் சொல்லுகிறான். கர்த்தர் சரீரத்தின் நோவுகளால் தண்டித்த அந்தக் கொரிந்தியர் பிற்பாடு உண்மையாய் மனஸ்தாபப்பட்டுக் கர்த்தருக்குள் இறந்து போனார்களென்கிறதாகக் காணப்படுகிறது. ஏனென்றால் நித்திரை அடைந்திருக்கிறார்களென்றது பாக்கியமுள்ள மரணத்தைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறது. ஆனால் [illegible] [illegible] தண்டிக்கப்பட்டாலும், ஒருபோதும் முழுமனதோடு குணப்படாதேபோனால் அவன் நிச்சயமாக நித்திய ஆக்கினைக்குட்படுவானே.

உண்மையும் இரக்கமுமுள்ள எங்கள் பிரதான ஆசாரியராகிய இயேசுகிறிஸ்துவே! நாங்களெல்லாரும் உம்முடைய பரிசுத்த இராப்போசனத்தில் சேரும்போதெல்லாம் உண்மையான மனஸ்தாபத்தோடும் விசுவாசத்தோடே சேர்ந்து உம்முடைய பரிபூரணத்தினால் பாவமன்னிப்பையும் நித்திய சீவனையும் மோட்சத்தையும் பெற்றுக்கொள்ளும்படிக்[illegible] உம்முடைய பரிசுத்த ஆவியைக்கொண்டு எங்களெல்லாரையும் பாத்திரரும் நல்ல ஆயத்தப்பட்டவர்களுமாக்குவீராக; சுவாமி. ஆமென்.

கர்த்தர் உயிரோடெழுந்த பண்டிகையின் முதலாம் நாள்.

திருப. க. கொரி. ரு, [illegible]—அ.

கர்த்தருடைய கிருபையினால் நாம் இன்றையத்தினத்திலே எல்லாப்பண்டிகைகளிலும் பிரதான பண்டிகையாகிய

கர்த்தர் உயிரோடெழுந்த பண்டிகையைக் கொண்டாடுகிறோம். அது ஏன் அவ்வளவு மேன்மையுள்ளதாயிருக்கிறதென்று வேதவசனத்திலே கேட்டோம். அதாவது, கிறிஸ்து எழுந்திராமற்போனாரேயாகில், எங்கள் பிரசங்கமும் அவத்தம், உங்கள் விசுவாசமும் அவத்தமாமே; நீங்கள் இன்னம் நம்முடைய பாவங்களிலே இருப்போம்[1]. ஆனால் நாம்செய்த அனைபாவத்தால் தொலைச்சாவின் கட்டில் விழுந்த கிறிஸ்து மூன்றும் நாள் எழுந்து நம்மிடத்தில் சீவன் உண்டுபண்ணினார், மகிழ்வாய் அவரை எல்லோர் துதித்துக் தோத்திரிப்போம்; அல்லேலூயா. ஒன்றானதேவபுத்திரன் நம்மை மீட்டுப்போமென்று மரித்துயிர்த்து நம்முட [illegible]ருந்தசாவினை வென்று உயிர்ப்பித்தாரே, அதிப்போவெறும் வெறுமே, கூர்கம்மைக்கொல்ல எங்கே. அல்லேலூயா. தெய்வாட்டுக்குட்டியாகிய மெய்ப்பஸ்கா கிறிஸ்துவா[illegible], அவன் [illegible] [illegible] உயர மரத்தில் [illegible]மே, அவின் ரத்தமுந்திரை [illegible] விக[illegible] [illegible] [illegible] கொடமாட்டான். அல்லேலூயா. [illegible] [illegible] [illegible] நாள் இன்றுமே, [illegible] [illegible] [illegible] ஜெயம் உண்டுபண்ணினார், மனம் [illegible] [illegible] [illegible] சென்றுபோச்சு. அல்லேலூயா.

புதியமாவை [illegible] [illegible] [illegible]ாம், அருளின் வார்த்தைக[illegible] புளித்ததை [illegible]ம். கிறிஸ்து நாமே போசனம், வேறொன்றும் [illegible] பிழைக்கவே கூடாது. அல்லேலூயா என்று சபையுடைய பிதாவாகிய [illegible] இந்த நம்முடைய திருவாக்கியத்தின் மூலமாய்ப் பற்பல பிரார்த்தனையினால் இந்தப்பண்டிகையின் நாளிலே மகாசந்தோஷத்துடனே பாடிப்பாடித் துதித்து மேன்மை பாராட்டுகிறோம் ([illegible] [illegible]). நம்முடைய திருவாக்கியத்திலும் வேறே வேதவாக்கியங்களிலும் பரிசுத்த அப்போஸ்தலனாகிய பவுலும் மற்ற அப்போஸ்தலரோடும் ஆதி கிறிஸ்தவர்களோடுங் கூடமெய்யான பஸ்காவின் பண்டிகையென்கிற கர்த்தர் உயிரோடெழுந்த பண்டிகையைக் கொண்டாடினதென்பது விளங்குகிறது. திருஷ்டாந்தமாக, அப்போஸ்[illegible] [illegible]புளிப்பில்லா அப்பங்களின் நாட்களிலே பிலிப்பிப்பட்டணத்திலிருந்த சபை[illegible] [illegible]விலே தங்கியிருந்து அவர்களோடு பண்டிகையைக்கொண்டாடி, பண்டி-

1 க. கொரி. ரு, [illegible].—

[illegible]யின் நாட்கள் முடிந்த பிரயாணம்பண்ணினான்[1]. அவன் [illegible]ற்றப்பண்டிகைகளையும் ஆசரித்தானென்று அப்போஸ்தலர் நடபடிகளென்கிற புஸ்தகத்திலே படிகிறோம்[2]. அதேனென்றால் பழையஏற்பாட்டின் காலத்திலே பராபரன் தாமே பண்டிகையின் நாட்களை ஏற்படுத்தினபடியினாலே, புதியஏற்பாட்டின் காலத்திலும் பண்டிகைகள் ஆசரிக்கப்படுவது ஏற்கும். ஆகிலும் பரிசுத்த அப்போஸ்தலன்தானே போசனத்திலும் அல்லது பானத்திலும், அல்லது பண்டிகை மாதப்பிறப்பு ஓய்வுநாட்களுக்[illegible]த்த காரியத்திலும் யாதொருத்தன் உங்களைக் குற்றமாய் நிருணயிக்கவேண்டா மென்று சொல்லுகிறான்[3]. ஆனால் இந்த வசனத்தினால் அவன் போசனத்தையும் பானத்தையும் சுத்தமாய் [illegible] விலக்காமலிருக்கிறதுபோல, அப்படியே அவன் பண்டிகைகளையும் தள்ளா[illegible] [illegible]ண்டிகைகளையும் மாதப் பிறப்புகளையும் ஓய்வுநாட்க[illegible] கொண்டாடுகிறதினாலே சுயநீதியைச் சம்பாதித்துக்கொள்ளத் தேடுகிறவர்களை [illegible]ந்துகொள்ளுகிறான். ஆகையா[illegible] [illegible]லே கர்த்தர் உயிரோடெழுந்[illegible] மேன்மையுள்ள பண்டிகை[illegible] மகா சந்தோஷத்[illegible] [illegible]த்தினை[illegible] [illegible]யத்தோடுங் கொண்டாடுவோமாக. எப்படியென்றால் [illegible] திருவாக்கியத்தின்படியே பழையபுளித்த [illegible]யிருக்கிற துர்க்குணத்தையும் பொல்லாப்பையுந் [illegible] போட்டுத் துப்புரவும் உண்மையுமென்ற புளிப்பில்லா[illegible]ப்பங்களோடே பண்டிகையை ஆசரிக்கக்கடவோம்.

I. அதற்கு நாம் நம்மை எப்படி ஆயத்தம்பண்ண வேண்டுமென்பதையும்,

II. பண்டிகையைத்தானே நாம் எப்படிச்சரியாய்க் கொண்டாடுவோமென்பதையுங் குறித்து இச்சமயத்தில் நம்முடைய திருவாக்கியத்தின்படியே கர்த்தருடை[illegible] கிருபையினால் சிந்திப்போமாக.

I. இந்தப்பெரிய பண்டிகைக்கு நாம் நம்மை எப்படி ஆயத்தம் பண்ணவேண்டும் என்பதைப் பற்றிக்கேட்போமாக. நீங்கள் புதிதான பிசைந்தமாவாயிருக்கிறதுக்குப் பழைய புளித்தமாவைப் புறம்பேகழித்துப்[illegible]டுங்கள். ஏனெனில் நம்[illegible]டைய பஸ்கா நமக்காக அடி[illegible]கப்பட்டதே; அது கிறிஸ்துதானே என்று பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் நம்

[1] அப். உ௰, ௬.—[2] அப். ௰அ, உ௧.—[3] கொலோ. உ, ௰௬—

முடைய திருவாக்கியத்திலே சொல்லுகிறான். அதின்படியே நாம்

1. நம்முடைய இருதயம் முழுவதும் சுத்தமாயிருக்கும்படிக்குப்பார்க்க வேண்டும். கொரிந்து சபையார் அக்காலத்திலே பாராட்டின பெருமை நல்லதாயிருந்ததில்லை. அவர்கள் அசுத்த இருதயத்தோடுங் கெட்ட மனச்சாட்சியோடும் பஸ்காவின் பண்டிகையை ஆசரிக்கப்போனார்கள். ஏனென்றால் வேசித்[illegible]தனமாய் உங்களிடத்திலுண்டென்று கேட்கப்படுகிறதே, தகப்பனுடையபெண்சாதி[illegible] ஒருத்தன் வைத்திருக்கிறானென்கிற அஞ்ஞானிகளுக்குள் ளுஞ் சொல்லப்படாத வேசித்தனமுண்டாயிருக்கிறதே யென்று அப்போஸ்தலன் எழுதுகிறான். அது முறைகேடென்கிற அவ்வளவுகெட்ட பாவமாயிருந்தபடியினாலே, பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் அந்தப்பாவியைக் கூடுமானால் அவன் ஆவி கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் நாளில் இரட்சிக்கப்படும் படிக்கு, மாம்சத்தின் அழி[illegible]க்[illegible]க்[illegible]கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் நாமத்தினாலே சாத்தானுக்கு ஒப்புக்கொடுக்கிறான்[1]. வேறேபாவங்களுங் கொரிந்து சபையிலே நடந்ததேயும் அவர்கள் பெருமையினாலே நிறைந்திருந்தார்கள். அதுதான் பிசாசினுடைய நடப்பிப்பு. [illegible] நாட்கள் எத்தனைக்கதிக மேன்மையாயிருக்குதோ, அத்தனைக்கதிகமாய்ப் பிசாசு மனுஷர்களைப் பாவத்திற்குள்ளாக்கி கெட்டுப்போகப்படுத்தப் பிரயாசப்படுகிறான். அநேகர் பண்டிகையின் நாட்களிலுந் திருநாட்களிலும் விசேஷித்த பாவங்களைச் செய்வார்கள். ஆகையால் பரிசுத்த அப்போஸ்தலன், நம்மை எச்சரித்துக் கொஞ்சமான புளித்தமா பிசைந்தமாவனைத்தையும் உப்பப்பண்ணுகிறதென்று அறியீர்களோ. ஆனபடியினாலே நீங்கள் புளிப்பில்லாத[illegible]ாயிருக்கிறபடியே நீங்கள் புதிதான பிசைந்தமாவாயிருக்கிறதுக்குப் பழைய புளித்தமாவைப் புறம்பே கழித்துப்போடுங்களென்று சொல்லுகிறான். இது பஸ்காவின் பண்டிகைக்குத்தகுந்த வார்த்தை. அதேனென்றால் இஸ்ரவேல் சனங்கள் தாங்கள் எகிப்தின் அடிமைத்தனத்திலிருந்து மகா அதிசயமான பிரகாரமாக மீட்கப்பட்டதை நினைக்கிறதற்குப் பராபரனுடைய சட்டத்தின்படியே முதல்விசைப்பஸ்காவின் பண்டிகையைக்கொண்டாடின போது, பராபரன் அவர்கள் புளிப்பில்லாத அப்பங்களைச்சாப்பிட வேண்டுமென்று கற்பித்தார். ஆதலால் அப்

[1] ௧. கொரி, ரு, ௧—ரு.

போஸ்தலன் பாவத்தைப்பழைய புளித்தமாவென்று சொல்லி அதைப் புறம்பேகழித்துப் போடவேண்டுமென்று புத்தி சொல்லுகிறான்.[1] ஆகிலும் வேதப்புஸ்தகத்திலே இரண்டுவிதமான புளித்தமாவைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறது. ஒன்று நல்லது, மற்றொன்று கெட்டது. நல்ல புளித்தமா என்னவென்றால், நம்முடைய நாதர் இயேசுகிறிஸ்துவின் சுவிசேஷந்தான். ஏனென்றால் புளித்தமாவினால் மற்றமா எப்படிக் கிளம்புகிறதோ, அப்படியே சுவிசேஷத்தின் [illegible]த்தினாலே நம்முடைய [illegible] இருதயங்கள் பூமியின் மேலுள்ளதுகளை விட்டுமேலானதுகளைச் சிந்திக்கத்தக்கதாய்க் கிளம்பும்[1]. மேலும் புளித்தமா போசனத்துக்கு நல்ல ருசியைத்தந்து அதை எப்படிச் சவுக்கியமாக்குகிறதோ, அப்படியே சுவிசேஷமும் நம்முடைய ஆத்துமாவின் சவுக்கியத்துக்காகவிருந்து நமக்கு நித்திய சீவனை அளிக்கிறது. நல்லதாகிய இந்தப் பரம புளித்தமாவை நாம் நம்முடைய இருதயத்தில் போடவேண்டும். ஆனால் நாம் [illegible] உப்பிப்பண்ணப்பட்டு நித்திய மோட்சத்துக்கென்று புதிதாக்கப்படுகிறோம்[2]. மற்றப் புளித்தமாவோ பொல்லாததாயிருக்கிறது. அது கள்ளப்போதகமும்[3] பொல்லாத நடக்கையுந்தான்[4]. பொல்லாத நடக்கையை அப்போஸ்தலன் நம்முடைய திருவாக்கியத்திலும் புளித்தமாவென்று சொல்லி அதைப் புறம்பே கழித்துப்போடவேண்டுமென்று கட்டளையிடுகிறான். ஒரு பண்டிகையை ஆசரிக்கிறதற்காக மரியாதையுள்ள மனுஷர்கள் தங்கள் சரீரங்களையும் வஸ்திரங்களையுந் தங்கள் கோவில்களையும் வீடுகளையும் புறம்பாக அலங்கரிப்பார்கள். எத்தனைக்கு அதிகமாய் நாம் நம்முடைய இருதயங்களிலிருந்து எல்லாத் துர்க்குணத்தையும் பொல்லாப்பையுந்தள்ளி அதுகளைச் சுத்திகரிக்கவேண்டும். அதேனென்றால் உட்புறத்தை முந்திச் சுத்தமாக்கென்றும்[5], இருதயத்தில் சுத்தமானவர்கள் பாக்கியவான்களென்றும்[6], பராபரன் நம்மை அசுத்தத்துக்கு அல்ல பரிசுத்தமாகுதலுக்கு அழைத்தாரென்றும்[7] எழுதியிருக்கிறது. கர்த்தருடைய திருவசனமாகிய சீவனுடைய தண்ணீரை நாம் அழுக்கும் நாற்றமுமுள்ள பாத்திரத்திலே அல்ல, நன்றும் சற்குணமுமான இருதயமாகிய சுத்தபாத்திரத்திலே வாங்கவேணும். இப்போதும் பாவத்தினாலுண்டாகிற நாமுண்மை

1 கொரி. ரு, உ.—2 மத். ௰௩, ௩௩.—3 மத். ௰௬, ௬; லூ. ௰௨, ௧.—4 மாற். அ, ௰௫.—5 மத். ௨௩, உ௬.—6 மத். ரு, அ.—7 ௧. தெச. ச, எ; உ. கொரி. எ, ௧.—

யுள்ள குணப்படுதலினாலே பழைய புறம்பே கழித்துப்போடக்கூடாது. குணப்படுதலிலே மூன்று காரியங்கள் அடங்கியிருக்கிறதென்று அறிந்திருக்கிறோம். அதாவது: நாம் பத்துக்கற்பனைகளுக்கு விரோதமாய்ச் செய்த எல்லாப்பாவங்களுக்காகவும் உண்மையாய் மனஸ்தாபப்பட்டு, [illegible] விசுவாசத்தினால் இயேசுகிறிஸ்துவினிடத்தில் [illegible] தேடி, இனிமேல் பராபரனைச் சிநேகிக்கிற [illegible]னாலும் மற்றவர்களைச் சிநேகிக்கிற சிநேகத்தினாலும் பரிசுத்த நடக்கையாய் நடக்கும்படிக்குப் பிரயாசப்படவேண்டும். அப்படியே நாம் செய்தினால் கர்த்தர் உயிரோடெழுந்த [illegible]கையைத்தகுந்தபடி ஆசரிக்க நம்மை ஆயத்தப்பண்ணுவோம். நாம் புதிதான பிசைந்தமாவாயிருக்கிறதுக்கு இது அவசியம்[1]. ஏனென்றால் நாம் கர்த்தருடைய பாத்திரத்தையும் பிசாசுகளுடைய பாத்திரத்தையுங் குடிக்கக்கூடாது. நாம் கர்த்தருடைய பந்திக்கும் பிசாசுகளுடைய பந்திக்கும் பங்குள்ளவர்களாயிருக்கக் கூடாது[2]. மேலும் எவனாகிலும் அபாத்திரனாய் இந்த அப்பத்தைப்புசித்து அல்லது கர்த்தருடைய பாத்திரத்தைக்குடித்தால் அவன் கர்த்தருடைய சரீரத்துக்கும் இரத்தத்துக்குங் குற்றமுள்ளவனாகித் தனக்குத்தானே நியாயத்தீர்ப்பைப் புசித்துக்குடிக்கிறான்[3]. ஆகையால் நாம்புதிதான பிசைந்தமாவாயிருக்கவேண்டும். அதற்கு அர்த்தம், நாம் மெய்யான நீதியிலும் பரிசுத்தத்திலும் பராபரன் சாயலாகச் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட நவமான மனுஷனைத் தரித்துக்கொள்ளவேண்டுமே[4], ஏனென்றால் நாம் இனிப் பாவத்துக்கு ஊழியஞ் செய்யாதபடிக்குப் பாவத்தின் சரீரம் அழிந்துபோகும் பொருட்டாக நம்முடைய பழையமனுஷன் அவரோடுகூடச் சிலுவையிலறையப்பட்டதென்கிறதை அறிந்திருக்கிறோம்[5]. மேலும், நீங்கள் புளிப்பில்லாதவர்களாயிருக்கிறபடியே என்று அப்போஸ்தலன் சொல்லி நம்முடைய பரம அழைப்பை நமக்கு நினைப்பூட்டுகிறான். கர்த்தராகிய பராபரன் இயேசுகிறிஸ்துவின் மூலமாய் நம்முடைய எல்லாப்பாவங்களையும் மன்னித்துவிட்டுத் தம்மோடு நம்மை ஒப்புரவாக்கிக்கொண்டார். ஏனென்றால் இயேசுகிறிஸ்து பராபரனாலே நமக்கு ஞானமும் நீதியும் பரிசுத்தப்படுத்துதலும் மீட்புமாக்கப்பட்டார்[6]. ஆகையால் நாம் ஒரு

1 உ. மோ. ௰உ, ௰௫.—2 க. கொரி. ௰, உச.—3 க. கொரி. ௰௧, உ௯, உ௯.—4 எபே. ச, உ௪.—5 ரோம. ௬, ௬.—6 க. கொ. க, ௩௰.—

விசை கிறிஸ்துவைக்கொன்று எல்லாப்பாவங்களும் நீக்கச்சுத்திகரிக்கப்பட்டுப் புதிதான பிசைந்தமாவானபடியினாலே, நாம் மறுபடியும் புளித்தமாவாகிய பழையபாவங்களைச் செய்யாமல் அதனை [illegible] புறம்பே கழித்துப்போடவேண்டும்.

[illegible]ம் கர்த்தர் உயிர்த்தெழுந்த பண்டிகையைச் சரியாய் ஆசரிக்க நம்மை ஆயத்தம்பண்ணும்படிக்கு ஒரு ஆட்டுக்குட்டியை நமக்குச் சம்பாதித்துக் கொள்ளவேண்டியது. பழைய ஏற்பாட்டின் காலத்திலே இஸ்ரவேல் சனங்களுக்கும் ஒருபஸ்காவின் ஆட்டுக்குட்டி வேண்டியதாயிருந்தது. அதை அவர்களெப்படித்தெரிந்துகொண்டு ஆயத்தம்பண்ணவேண்டுமென்று பராபரன் அவர்களுக்கு விபரித்துக் கற்பித்திருந்தார். ஏனென்றால் நாம் நம்முடைய மனுஷீகச் சிந்தையின்படியேயல்ல, பராபரனுடைய கட்டளையின்படியே அவருக்கு ஊழியஞ்செய்யவேண்டுமென்பது அவருடைய திருச்சித்தம்[1]. அப்படியே கிறிஸ்தவர்களாகிய நம்முடைய பஸ்காவின் பண்டிகைக்கும் பஸ்காவின் ஆட்டுக்குட்டித்தேவை. அது நமக்காக அடிக்கப்பட்ட கிறிஸ்துதானே. பழையஏற்பாட்டினுடைய பஸ்காவின் ஆட்டுக்குட்டிகள் நம்முடைய நாதர் இயேசுகிறிஸ்துவுக்கு முன்னடையாளங்களாயிருந்தது. இவர் ஞானஸ்நானம்பெற்றபோது பிதாவாகிய பராபரன் இவரை லோகத்தின் பாவத்தைச் சுமந்துதீர்க்கிற பராபரனுடைய ஆட்டுக்குட்டியாக நியமித்தார்[2]. அந்தப்பஸ்காவின் ஆட்டுக்குட்டிகள் குறைவற்றதுகளாயிருக்க வேண்டியதாயிருந்தது. ஏனென்றால் நமக்கு உத்தமவரங்களை அளிக்கிற பராபரனுக்கு நாம் திரும்பவும் உத்தமபலியைச் செலுத்தவேண்டும். அப்படியே நம்முடைய கர்த்தர் இயேசுகிறிஸ்து எல்லாக்குறைவுகளுமற்றவரும் உத்தமமுள்ளவருமாயிருக்கிறார். தம்முடைய சுபாவத்தின்படியே அவர் உத்தம தேவனும் உத்தம மனிதனுமாயிருக்கிறார். அவருடைய உத்தியோகத்தைப்பார்த்தால் அதை அவர் உத்தமமாய் நிறைவேற்றினார். அவருடைய முழுக்கிரியைகளையும் நடக்கையையும் பார்த்தால், அவரிலே ஒருகுறைவுமில்லை. அவரில் ஒருபாவமும் உண்டென்று ஆரவரைக் குற்றப்படுத்துவான்[3]. அவர் வாயிலே வஞ்சனை இருந்ததுமில்லை[4].

1 உ. மோ. [illegible]; ரு. மோ. [illegible]; மத். [illegible].—2 மத். [illegible]; யோவா. க, உக.—3 யோவா. அ, சசு.—4 ஏசா. [illegible], கூ.—

அவர் குற்றமும் மாசுமற்ற ஆட்டுக்குட்டியானவரே[1]. நம் பழைய பஸ்காவின் ஆட்டுக்குட்டிகள் கட்டுண்டு அடிக்கப்பட்டு நெருப்பிலே பொரிக்கப்பட்டது. அப்படியே மெய்யான பஸ்காவின் ஆட்டுக்குட்டியாகிய இயேசுநாதர் நமக்காக [illegible]பட்டார்[2]. நாம் அவருடைய அடிகளின் மூலமாக [illegible] நம்முழுக்கும், நாம் நம்முடைய பாவங்களின் நிமித்தமாகக் காவலிலுங் கைகளிலுங் கட்டுண்டு எல்லாத்துக்கும் புறம்பான தீயிலே தள்ளிவிடப்படாதபடிக்கு [illegible][3]. நமக்காக அவர் பரமபிதாவினுடைய கோபாக்கினியில் வெந்தார். அந்தக்கோபாக்கினியின் சூட்டினால் கெத்சேமனே தோட்டத்திலே இரத்தவேர்வை வேர்த்தார்[4]. சிலுவையில் தாகமாயிருக்கிறேனென்றும், என்பராபரனே, என்பராபரனே, நீர் என்னைக் கைவிட்டதேதென்றுங் கூப்பிட்டார்[5]. நமக்காக அவர் பலவந்தமாய் அடிக்கப்பட்டுக் கொடுமையுள்ள சிலுவையிலே தம்முடைய உயிரைவிட்டார். அப்புறம் இஸ்ரவேல் சனங்கள் பஸ்காவின் ஆட்டுக்குட்டியைப் பொரித்தபிற்பாடு அதைச் சாப்பிடவும் வேண்டியதாயிருந்தது. அப்படியே நமக்காக அடிக்கப்பட்ட மெய்யான பஸ்காவின் ஆட்டுக்குட்டியாகிய இயேசுகிறிஸ்துவும் நமக்குப்போசனமாயிருக்கிறார். எப்படியென்றால், பரிசுத்த இராப்போசனத்திலே அவர் நமக்குத் தம்முடைய திருச்சரீரத்தைப் புசிக்கவும் இரத்தத்தையும் புசித்துக்குடிக்கக் கொடுக்கிறார். [illegible] இயேசுகிறிஸ்து நமக்காகத் தீயில் ஆட்டுக்குட்டியா[illegible], மானுன் படி[illegible] அன்றையில் நம்மைமீட்டாரே. இதை ஞாபகப்படுத்தத் தம்முடைய பரிசுத்த மெய் இரத்தத்தையுமே உணாக இங்கேதாறாரே — என்றுபாடுகிறோம் (பிரார். [illegible]). அதினால் நமக்குப் பாவமன்னிப்பும் நித்தியசீவனும் மோட்சமும் வருகிறது. ஆம், நாம் கோவிலுக்குவந்து தெய்வபத்தியாய்க் கர்த்தருடைய திருவசனத்தைக்கேட்கும்போதெல்லாம் இந்த நம்முடைய பஸ்காவின் ஆட்டுக்குட்டியில் நம்முடைய மனவிருப்பத்தினளவாய் ஞானப்பிரகாரமாகச் சாப்பிடுகிறோம். கடைசியாக இஸ்ரவேல் சனங்கள் அடிக்கப்பட்ட பஸ்காவின் ஆட்டுக்குட்டியினுடைய இரத்தத்தைச் சங்காரத்தூதன் தங்களை விட்டுக்கடந்து போகும்படிக்குத் தங்கள் வீட்டுவாசலின் நிலைகளில் தெளிக்கவேண்டியதாயிருந்தது. அப்படி

1 க. பே. க, [illegible].—2 யோவா. [illegible].—3 மத். உஉ, [illegible].—4 லூக். உஉ, சச.—5 மத். உஎ, சசு.—

யே சங்காரனாகிய பிசாசு நம்மைச் சேதப்படுத்தாதபடிக்கு நம்முடைய பஸ்காவின் ஆட்டுக்குட்டியாகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் இரத்தம் நம்முடைய இருதயங்களில் தெளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் நாம் மகா சந்தோஷத்துடனே, [illegible] ஆட்டுக்குட்டியாகிய மெய்ப்பஸ்கா [illegible] அதனிமித்தியால் உயர மரத்தில் [illegible] அதின் இரத்தம் [illegible] அடைந்த விசுவாசியைச் சங்காரன் தொடமாட்டான். அல்லேலூயா! என்று பாடுகிறோம் (பிர[illegible] கூஅ, ரு).

II. கர்த்தர் உயிரோடெழுந்த பண்டிகையைத்தான் நாம் எப்படிச்சரியாய்க் கொண்டாடுவோமென்று பின்னையுஞ் சுருக்கமாய்க் கேட்போமாக. அதைப்பற்றி நம்முடைய திருவசனத்தில் இரண்டு காரியங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

1. மகா சந்தோஷத்துடனே அதைக் கொண்டாடவேண்டும். இதுதான் கிரேக்குப் பாஷையில் சொல்லியிருக்கிறவார்த்தைக்குச் சரியான அர்த்தம். ஆகிலும் இப்பிரபஞ்சத்தின் பிள்ளைகள் தங்கள் பண்டிகைகளைக் கொண்டாடுகிற லௌகிக சந்தோஷத்தையும் பெருந்தீண்டியையும் வெறியையும் பற்றிப் பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் இதிலே சொல்லுகிறதில்லை. கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம் கிறிஸ்து இயேசு தம்முடைய உயிர்த்தெழுதலினால் நமக்குச் சம்பாதித்த பய[illegible] கர்த்தருக்குள்ளே ஞானசந்தோஷமாய்க் களிகூர்ந்திருக்கவேண்டியது. இந்த ஞான சந்தோஷத்தைப் பற்றித் தாவீது இராசா சொல்லுகிறதாவது, நீதிமான்கள் பராபரனுக்கு முன்பாக மகிழ்ந்து களிகூர்ந்து சந்தோஷமாய்க் களிப்பார்கள். பராபரனைப்பாடி அவருடைய நாமத்தைக் கீர்த்தனம்பண்ணுங்கள், வனாந்தரங்களில் ஏறிவருகிறவருக்கு வழியைச் சமனாக்குங்கள், அவருடைய நாமங் கர்த்தா, அவருக்கு முன்பாகக் களிகூருங்களென்பதே[1]. இஸ்ரவேல் சனங்கள் பழைய ஏற்பாட்டின் காலத்திலே பஸ்காவைக்கொண்டாடும்போது அதிகச் சிறப்பாய்க் கொண்டாடினார்கள். யோசியா இராசாவின் காலத்தில் இராசாதானே பஸ்காவின் பலிகளுக்காக முப்பதினாயிரம் ஆட்டுக்குட்டிகளையும் வெள்ளாட்டுக் குட்டிகளையும் மூவாயிரம் எருதுகளையுந் தன்னுடைய ஆஸ்தியிலேயிருந்து கொடுத்தான். அவனுடைய பிரபுக்களும் மனப்பூர்வமா

சங். ௬௮, ௩. ௪.—

ணகாணிக்கையாக இரண்டாயிரத்தறுநூறு ஆட்டுக்குட்டிகளையும் முந்நூறு எருதுகளையும் ஆசாரியர்களோ ஐயாயிரம் ஆட்டுக்குட்டிகளையும் ஐந்நூறு எருதுகளையுங் கொடுத்தார்கள்[1]. இப்பேர்ப்பட்ட புறம்பான பலிகளையுங் காணிக்கைகளையும் [illegible]ராகிய பராபரன் கிறிஸ்தவர்களிடத்தில் [illegible] நம்மிடத்தில் கேட்கிறதில்லை; [illegible] உயிர்த்தெழுந்த இந்நாளிலே நமக்குக் கிடைத்த பரம நன்மைகளுக்காக நாம் நன்றியறிந்தவர்களாகி உயிர்த்தெழுந்த நம்முடைய இரட்சகரைப் பரிசுத்த வாயினாலும் உண்மையுள்ள இருதயத்தாலும் புகழ்ந்து துதித்துத் தோத்திரிக்கவேண்டுமென்கிற பலியையே தேடுகிறார். ஆனாலும் நாம் அந்த இஸ்ரவேல் சனங்களில் கற்றுக்கொண்டு நம்முடைய ஆராதனைக்காக மனப்பூர்வமான காணிக்கைகளையும் போடுவது நன்றும் மரியாதையுமாயிருக்கும்.

மூன்று விசேஷித்த பொக்கிஷங்களை உயிர்த்த இயேசுநாதர் தம்முடைய கல்லறையிலிருந்து நமக்காக வெளிச்சத்துக்குக் கொண்டுவந்தார். அவைகளாவன: பாவமன்னிப்பும் மோக்ஷ உயிர்த்தெழுதலும் நித்திய சீவனுமாம். அதுகளுக்காக நாம் மெய்யாகவே மகா சந்தோஷமாயிருக்கலாம். நியாயப்பிரமாணமும் பொல்லாத ஆவியும் நம்முடைய சொந்த மனச்சாட்சியும் நம்முடைய பாவங்கள் நிமித்தமாக நம்மைக் குற்றஞ்சாட்டும்போதெல்லாம், நமக்காகவும் பாவமன்னிப்பு உண்டு, ஏனென்றால் கிறிஸ்[illegible]வங்க[illegible]னிமித்தம் ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்டு, நாம் நீதிமான்களாக்கப்படுவதற்காக எழுப்பப்பட்டார்[2]. பராபரன் தெரிந்துகொண்டவர்களைக் குற்றஞ் சுமத்துபவனார்? பராபரன் தான் நீதிமான்களாக்குகிறவர். ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்ப்பவனார்? கிறிஸ்துதான் மரித்தவர். இதிலும் அதிகமாக அவரெழுந்தவருமாமே. அவர் பராபரனுடைய வலது பாரிசத்திலுமிருக்கிறாரே. அவர் நமக்காகவேண்டுதலுஞ் செய்கிறாரே என்று நாம் மேன்மை பாராட்டலாம்[3]. பயங்கரங்களின் இராசாவென்கிற[4] மரணம் நம்மைப்பயப்படுத்தினால், நான் பிழைக்கிறேன், நீங்களும் பிழைப்பீர்களென்று வாக்குத்தத்தம்பண்ணின[5] உயிர்த்தெழுந்த இயேசுநாதருக்குள் நாம்களிகூர்ந்து [illegible] உயிரோடிருக்கிறாரென்கிறதையும் அவர் சாவுக[illegible]யானவராய்த் தூளின்மேல் நிற்பாரென்கிறதையும்

1 ௨ நாளா. ௩௫, ௭ மு. — 2 ரோம. ௪, ௨௫.—3 ரோம. ௮, ௩௪.—4 யோபு ௰௮, ௰௪.—5 யோவா. ௰௪, ௰௯.—

அழிக்கிருக்கிறோம். இந்த நம்முடைய தோல் முதலானவை அழுகிப்போன பிற்பாடு, நாம் நம்முடைய மாமிசத்திலிருந்து பராபரனைப் பார்ப்போமென்று மேன்மைபாராட்டலாம்[1]. இப்பிரபஞ்சத்தின் உபத்திரவங்கள் நம்மை [illegible]ப்படுத்தினாலுங் கர்த்தர் உயிரோடெழுந்த நாள் நம்மைச் சந்தோஷப்படுத்தும். ஏனென்றால் அது நித்திய ஜீவனைப் பற்றி நம்மை நிச்சயித்திருக்கப்பண்ணுகிறது. நம்முடைய பாடுகளுக்கும் பிறகு சந்தோஷமுள்ள உயிர்த்தெழுதலின் நாள் உதிக்கும். அப்போது நாம் இப்பிரபஞ்சத்தின் பாடுகள் நம்மில் வெளிப்படப்போகிற மகிமைக்குப் பாத்திரமானதுகளல்ல வென்பதைக்கண்டு அனுபவிப்போம்[2].

2. உண்மையுள்ள தேவபத்தியோடும் நாம் கர்த்தர் உயிரோடெழுந்த இந்தப்பண்டிகையைக் கொண்டாடவேண்டும். அதைப்பற்றிப் பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் நம்முடைய திருவாக்கியத்திலே, ஆகையால் பழைய புளித்தமாவோடல்ல, துர்க்குணமும் பொல்லாப்புமென்ற புளித்த மாவோடுமல்ல, துப்புரவும் உண்மையுமென்ற புளிப்பில்லாத அப்பங்களோடே பண்டிகையை ஆசரிக்கக்கடவோமென்று சொல்லுகிறான். புளித்தமா இன்னதென்பதைப்பற்றி முன்னே கேட்டோம். அதாவது: சகலபாவங்களுந்தானே. பகை, பெருமை, சண்டை முதலிய கனபாவதோஷங்களிலே நிலைத்திருக்கிறவர்கள் கர்த்தர் உயிரோடெழுந்த இப்பண்டிகையைச் சரியாய்க் கொண்டாடக்கூடுமோ? அதெப்படி? அப்படியே வெளியினால் பராபரனாலயத்தில் சேர்ந்து உதடுகளினால் அவரைக் கனம்பண்ணித் தெய்வபத்தியின் ரூபைத்தரித்தும் அதின் பெலத்தை மறுதலிக்கிற மாயக்காரருடைய ஆராதனையும்[3] பராபரனுக்கு அருவருப்பாயிருக்கிறது. அவர்களுடைய பண்டிகைகளைப் பராபரன் பகைத்து வெறுக்கிறார். அவர்களுடைய கூட்டங்களை முகருகிறதில்லை[4]. ஆகையால் நாம் அப்படியல்ல, துப்புரவும் உண்மையுமென்கிற புளிப்பில்லாத அப்பங்களோடே இப்பண்டிகையை ஆசரிக்கக்கடவோம். அதற்கு அர்த்தம்: உண்மையுள்ள தேவபத்தியோடும் பரிசுத்தத்தோடுந்தானே. நாம் அதற்காக அதிகமாய் எழுப்பியெழுப்பப்படும்படிக்கு உத்தமமான நம்முடைய பஸ்காவின் ஆட்டுக்குட்டியை நோக்கிப்பார்த்து தம்முடைய பரிசுத்த நடக்கையை நாம் பின்செல்லுகிறதற்கு அவர் தா[illegible]

1 யோபு ௰௯, ௨௬ ௨௭. —2 ரோம. ௮, ௰௮. —3 மத். ௰௫, ௮; ௨ தீமோ. ௩, ௫. —4 ஆமோ. ௫, ௨௧. —

தம்முடைய பரிசுத்த ஆவியின் பெலத்தை நமக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று அவரை நோக்கிக் கெஞ்சிக் கேட்போமாக. அவருடைய பெலத்தினால் நாம் இனிமேல் சிந்தைகளிலும் வார்த்தைகளிலுங் கிரியைகளிலும் உண்மையும் பரிசுத்தமுமாய் நடக்கக்கடவோம். நாம் இப்படிச் செய்வோமாகில், நமக்காக அடிக்கப்பட்ட நம்முடைய ஆட்டுக்குட்டியாகிய இயேசுநாதர் நம்மை நிச்சயமாகக் கடைசியிலே தம்முடைய மோட்சராச்சியத்தில் சேர்ப்பார். அங்கே நாம் எல்லாப் பரிசுத்தவான்களோடுங் கூடத்திரியேக பராபரனுடைய சந்நிதியிலே என்றென்றைக்குமுள்ள சதாகாலங்களாய் மகா சந்தோஷமும் பாக்கியமுமான பண்டிகையைக் கொண்டாடுவோம். கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்து தம்முடைய பாடுகளின் மூலமாகவும் தம்முடைய மேன்மையுள்ள உயிர்த்தெழுதலினாலும் நம்மெல்லாரையும் அங்கே சேர்ப்பாராக. ஆமேன்.

கர்த்தர் உயிரோடெழுந்த பண்டிகையின் இரண்டாம் நாள்.

நிருப. அப். ௰, ௩௪—௪௩.

நூற்றுக்கு அதிபதியாகிய கொர்நேலியு என்னு பேர் கொண்ட ஒருமனுஷன் செசரியா பட்டணத்திலே இருந்தான். அவன்தான் சுன்னத்தினாலே இஸ்ரவேல் சனத்தைச் சேராதவனாயிருந்தும் இஸ்ரவேலின் பராபரன்பேரில் விசுவாசித்தான். அவன் நம்முடைய திருவாக்கியத்தின்படியே பராபரனுக்குப் பயந்திருந்து நீதியைச்செய்கிறவனாக நடந்தான். அதற்கு அர்த்தம்: அவன் பத்துக்கற்பனைகளில் மூன்று முதல் கற்பனைகளின்படியே பராபரனையும் மற்றக் கற்பனைகளின்படியே பிறரையுஞ் சிநேகிக்க உண்மையாய்ப் பிரயாசப்பட்டான். ஆனால் அப்படிச்செய்கிறதினால் அவன் ஆத்துமத்துக்குச் சமாதானமும் முசிப்பாறுதலும் வரவில்லை. அதினிமித்தமாக அவன் உபவாசம்பண்ணி எப்போதும் பராபரனை நோக்கிச் செபம்பண்ணிச் சனத்துக்கு வெகு தர்மங்களைச்செய்து கொண்டிருந்தான். அப்போது பராபரன் ஒரு தரிசனத்தில் அவனுக்கு உத்தரவுகொடுத்து, அவன் அப்போது யோப்பே என்கிற ஊரிலிருந்த அப்போஸ்தலனாகிய பேதுருவை வரவழைக்க வேண்டுமென்று கட்ட

னையிட்டார். அப்போஸ்தலர் பேதுருவரைக்கும் யூதர்களுக்கு மாத்திரஞ் சுவிசேஷத்தை அறிவித்திருந்தார்கள். ஏனென்றால் அஞ்ஞானிகள் மோசேயினுடைய நியாயப்பிரமாணத்தின்படியே தீட்டானவர்களென்று எண்ணப்பட்டார்கள். ஆனால் பராபரன் ஒரு தரிசனத்தினால் அஞ்ஞானிகளைச் சுத்தமாக்கினதாக [illegible] எண்ணலாகாதென்று பேதுருவுக்குக் காண்பித்து, அவனுக்குக் கொர்நேலியுவின் வீட்டுக்குப் போகும்படிக் கற்பித்தார். பேதுரு கர்த்தருடைய கட்டளையின்படி அஞ்ஞானியாகிய கொர்நேலியுவின் வீட்டுக்குள் பிரவேசித்து அவனுக்கும் அவன் வீட்டாருக்கும் [illegible] திருவாக்கியத்திலுள்ள பிரசங்கத்தைச் செய்தான். இத்திருவாக்கியம் இப்பண்டிகையின் நாளுக்கு எடுக்கப்பட்டதா[illegible] இயேசுகிறிஸ்து இஸ்ரவேல் சனத்துக்காக மாத்திரமல்ல, எல்லாச் சனங்களுக்காகவும் உயிர்த்தெழுந்து சீவனுமாயிருக்கிறாரென்பதை நாம் அறிந்துகொள்ளும்படிக்குத்தானே. இதைப்பற்றி நாம் இச்சமயத்திலே கர்த்தருடைய கிருபையினால் சிந்திப்போமாக.

இயேசுகிறிஸ்து லோகத்தின் இரட்சகராயிருக்கிறார். ஏனென்றால்,

I. பராபரன் அவரை எல்லாருக்குங் கர்த்தராக்கினார்.

II. பராபரன் அவரைப் பரிசுத்த ஆவியினாலும் வல்லமையினாலும் அபிஷேகம்பண்ணினார்.

III. பராபரன் அவரை மரித்தோரிடத்திலிருந்து உயிரோடெழுப்பினாரே.

I. பராபரன் இயேசுகிறிஸ்துவை எல்லாருக்குங் கர்த்தராக்கினார். எல்லாருக்கும் என்பது எல்லாச்சனங்களுக்கும் என்கிற அர்த்தமுண்டு. ஏனென்றால் கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்து எல்லாச்சனங்களுக்காகவுந் தம்முடைய திரு இரத்தத்தைச் சிந்தி அவர்களைப் பிசாசினுடைய வல்லமையிலிருந்து மீட்டிரட்சித்து உயர்ந்த விலையாகக் கொண்டபடியினாலே, அவர்கள் அவருடைய சம்பாதனையின் பலனும் அவருடைய செய்கையின் கொள்ளையுமாயிருக்கிறார்கள்[1]. இப்போதும் பராபரன் அவரை எல்லாருக்குங் கர்த்தராக்கினபடியினாலே, அவர் தம்முடைய குமாரத்[illegible] அவருடைய வேலையின் பலனைக்கிரகிக்கும்படிக்கு[2] எல்லாச்சனங்களுக்குள்ளுந் தமது கிரியையை நடத்துகிறார். சனங்களை இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய சமாதான இராச்சியத்

1 எசா. ருங, ௰உ.—2 ௧ கொரி. ௰ரு, உ௫.

துக்குள் பிரவேசிக்க ஆயத்தம்பண்ணுகிறதற்குப் பராபரன் இரண்டுவிதமான கிரியையைச்செய்கிறார். முதலாவது, நியாயப்பிரமாணத்தின் நடுச்சுவரை நீக்கிப்போடுகிறார். ஏனென்றால் நியாயப்பிரமாணமென்கிற வேலியினால் யூதர்களும் அஞ்ஞானிகளும் வெவ்வேறாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தார்கள். இரண்டாவது, எல்லாச் சாதியிலும் அநேகருடைய இருதயங்களை இயேசுகிறிஸ்துவண்டைக்கு இழுக்கிறார். அப்படியே பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் நம்முடைய திருவாக்கியத்திலே, பராபரன் முகதாட்சணியமுள்ளவரல்ல என்றும், எல்லாச் சாதியிலும் அவருக்குப் பயப்பட்டு நீதியைச் செய்கிறவன் அவருக்கு உகந்தவனென்றும், மெய்யாய் உணர்ந்து கொள்ளுகிறேன். "அவர் எல்லாருக்குங் கர்த்தராயிருக்கிற இயேசுகிறிஸ்துவைக்கொண்டு சமாதானத்தைச் சுவிசேஷமாய் அறிவித்து இஸ்ரவேல் புத்திரருக்கு அனுப்பின வார்த்தையானது (அஞ்ஞானிகளாகிய) உங்களுக்குத் தெரியாததல்ல" வென்கிறான். பராபரன் முகதாட்சணியமுள்ளவரல்ல. ஒருவன் சுன்னத்தும் நியாயப்பிரமாணமுமில்லாத அஞ்ஞானியாயிருந்தாலும், அல்லது மோசேயினுடைய நியாயப்பிரமாணத்தின் சகல கட்டளைகளிலும் நடக்கிற யூதனாயிருந்தாலுஞ் சரி; ஆகிலும் பழைய ஏற்பாட்டின் காலத்திலே [illegible]றம்பான கட்டளைகள் பலிகள் சுன்னத்து சுத்தம்பண்ணுதல்கள் ஆராதனைகளிலுடைய நியாயப்பிரமாணம் யிருந்த [illegible]ன்மையாயிருந்தது. அதுக்கில்லாமல் புதிய ஏற்பாட்டில் வரப்போகிற கிறிஸ்துவின் இராச்சியத்துக்கும் ஞானவரங்களுக்கும் முன்னடையாளமாயிருந்து, இஸ்ரவேல் சனங்களுக்குள்ளே வரப்போகிற கிறிஸ்துவைப்பற்றும் விசுவாசத்தை உண்டுபண்ணும்படிக்குப் பராபரனால் கட்டளையிடப்பட்டது. மேலும் இஸ்ரவேல் சனத்தைச் சுற்றிலும் விக்கிரகாராதனைக்காரராயிருந்த அஞ்ஞானிகள் வாசமாயிருந்தபடியினாலே, அவர்கள் அஞ்ஞானிகளிலிருந்து பிரிக்கப்பட்டு விக்கிரகாராதனைக்குச் சோதிக்கப்படாதபடிக்கு நியாயப்பிரமாணம் அவர்களுக்கு நடுவிலே போடப்பட்ட வேலியைப் போலிருந்தது. காட்டுப்பன்றிகளும் வெளியின் மிருகங்களும் நரிகளும் பராபரனுடைய திராட்சத்தோட்டத்தை உழுதுபோடாதபடிக்குத்தானே[1]. ஆனாலும் அஞ்ஞானிகளுக்குள்ளும் இரட்சிப்பின் பேரிலே பசித்தாகமுள்ள ஆத்துமாக்கள் (திருஷ்டாந்தமாக நாகமான்,

1 சங். ௮௦, ௰௩.

ருக்கிறதென்பவர்கள்) அதினால் பராபரனுடைய சனத்துக்குத் தூரமும் புறம்புமாக வைக்கப்பட்டதில்லை. ஏனென்றால் பராபரனுடைய கிருபை பழைய புதிய ஏற்பாட்டின் காலங்களிலெல்லாம் பொதுவான கிருபையாயிருக்கிறது. ஒருவனைத் தங்கள் மார்க்கத்துக்குள்ளாக்கக் கடலையும் பூமியையுஞ் சுற்றித்திரிந்த வேதபாரகரும்[1] அதற்குச் சாட்சிகளாயிருந்தார்கள். ஆனால் நியாயப்பிரமாணம் பரம கிருபா நன்மைகளின்மேலே வாஞ்சையையும் பசித்தாகத்தையும் உண்டாக்கக் கூடியதாயிருந்ததே ஒழிய, பசித்தாகமுள்ளவர்களைத் திருப்திபண்ணக்கூடாததாயிருந்தது. நியாயப்பிரமாணத்தின் நிறைவேறுதலும் முடிவுமாயிருக்கிற[2] இயேசுகிறிஸ்து, காலம் நிறைவேறுதல் வந்தபோது, மனிதனாகி, மெய்யான நன்மைகளைக்கொண்டுவந்தபிற்பாடு பராபரன் யூதர்களையும் அஞ்ஞானிகளையும் பிரித்த நியாயப்பிரமாணத்தின் வேலியையுந் தடுக்கலையும் நீக்கிப்போட்டார். அதுமுதல் கிறிஸ்து தம்முடைய அப்போஸ்தலருக்கு, மனுஷர்களுடைய மு[illegible]மாட்டத்தைப் பாராமலும் மோசேயினுடைய கட்டளைகளையல்லாமலும் லோகமெங்கும் போய்ச் சிருஷ்டியாயிருக்கிற யாவருக்குஞ் சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கிக்கக் கட்டளையிட்டார்[3].

மேலுங் கர்த்தராகிய பராபரன் எல்லாச் சனங்களுக்குள்ளும் அநேகருடைய இருதயங்களை இரட்சகராகிய கிறிஸ்துவண்டைக்கு எப்படி இழுக்கிறாரென்பதையுங் கவனியுங்கள். நூற்றுக்குச் சேர்வைக்காரனாகிய கொர்நேலியு அதற்குச் சாட்சி; அவன் யூதர்களுக்குள் வசித்துக் கர்த்தருடைய திருவசனத்தைக் கேட்டிருந்தவுடனே கூடிய அளவாய் அதின்படியே நடக்கப்பிரயாசப்பட்டான். ஏனென்றால் நியாயப்பிரமாணத்தின் பிரசங்கத்தினாலே கர்த்தராகிய பராபரன் மனுஷர்களை இரட்சிப்பைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு ஆயத்தம்பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார்[4]. ஆனால் நியாயப்பிரமாணத்தின் கற்பனைகளின்படியே நடக்கிறதினாலும் தன்னுடைய சொந்த கிரியைகளினாலுங் கொர்நேலியு முத்திப்பேறுதலைக் கண்டுபிடிக்கவில்லை. இதினாலும் பராபரன் தாமே அந்த அஞ்ஞான மனுஷனிடத்தில் தம்முடைய கிரியையை நடப்பித்தாரென்பது விளங்குகிறது. உண்மையுள்ளவர்களுக்குப் பராபரன் [illegible] மனச்சாட்சியென்கிற பொதுவான நியாயப்பிரமாணத்தினாலே[5],

[1] மத். ௨௩, ௰௫.—[2] ரோம. ௰, ௪.—[3] மாற். ௰௬, ௰௫.—[4] கலா. ௩, ௨௪.—[5] ரோ. ௨, ௰௫. ௰௬.—

அவர்களுடைய பாவக்குற்றங்களையுங் கெட்ட தன்மையையும் வெளிப்படுத்தி, இரட்சிப்பின்மேல் அவர்களை வாஞ்சையுள்ளவர்களாக்குகிறதினால் அவர்களை ஒன்றானமெய் இரட்சகராகிய தம்முடைய குமாரனண்டைக்கு இழுக்கிறார்[1]. ஆனால் பராபரன் ஒருவனையாகிலும் பலவந்தம்பண்ணுகிறதில்லை; அநேகம் பேர் தங்களை இழுக்கிற பராபரனுக்கும் அவருடைய பரிசுத்த ஆவிக்கும் இடங்கொடாமலும் இப்படி இயேசு இரட்சகரிடத்தில் வராமலும் போகிறார்கள். அதினிமித்தமாக அப்போஸ்தலன் நம்முடைய திருவாக்கியத்திலே பராபரனுக்குப் பயந்திருந்து நீதியைச்செய்கிற எல்லாச்சாதிகளுமென்று சொல்லாமல், எல்லாச்சாதியிலும் அவருக்குப் பயந்திருந்து நீதியைச் செய்கிறவன் அவருக்கு உகந்தவனென்று சொல்லுகிறான். ஏனென்றால் சகல சாதியிலும் எல்லாருமல்ல, கொஞ்சம் பேர்மாத்திரம் இயேசுகிறிஸ்துவை விசுவாசிக்கிற விசுவாசத்தினால் இரட்சிக்கப்படுவார்களென்பது நிச்சயம்[2]. இதிலே இன்னமொருகாரியத்தைக் கருத்தாய்க் கவனிக்கவேண்டியது. கொர்நேலியு தான் பராபரனுக்குப் பயந்திருந்து நீதியைச்செய்கிறதினால் இரட்சிக்கப்படாமல், பேதுரு தனக்கு அறிவித்த இயேசுகிறிஸ்துவைப்பற்றும் விசுவாசத்தினாலும் ஞானஸ்நானத்தினாலுமே இரட்சிக்கப்பட்டான். ஆகையால் அவருக்கு உகந்தவனென்பதற்கு ஞானஸ்நானத்தினாலும் இயேசுநாதரைப்பற்றும் விசுவாசத்தினாலும் இரட்சிக்கப்படுவதற்கு முன் பராபரனுக்கு உகந்தவனென்கிற அர்த்தமுண்டு. அல்லவென்று கொர்நேலியு பராபரனுக்குப் பயந்ததினாலுந் தன்னுடைய நீதியினாலும் உகந்தவனாயிருந்தால், பின்னை ஏன் அப்போஸ்தலனாகிய பேதுரு அவனுக்கு இன்னம் இயேசுகிறிஸ்துவுக்குள்ளான சமாதானத்தைச் சுவிசேஷமாய் அறிவிக்கவேண்டியதாயிருந்தது. பராபரன் எல்லாருக்குங் கர்த்தராயிருக்கிற இயேசுகிறிஸ்துவைக்கொண்டு உண்டுபண்ணின சமாதானம் இரண்டுவிதமாயிருக்கிறது. முதலாவது, கொர்நேலியு இயேசுகிறிஸ்துவை விசுவாசிக்கிற விசுவாசத்தினாலும் ஞானஸ்நானத்தினாலும் பாவமன்னிப்பைப் பெற்றுக்கொண்டு பராபரனோடே ஐக்கியமுஞ் சமாதானமுமானான். இரண்டாவது, அவன் அதினாலே பராபரனுடைய சனத்தின் [illegible]துக்குள் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு உயிரோடேயிருக்கிற கிறிஸ்துநாதர் தலையாயிருக்கிற ஞான சரீரத்தின்

[1] யோவா. ௬, ௪௪.—[2] மத். ௨௰, ௰௬.—

அவயவமானவன்[1]. ஏனென்றால் பராபரன்தாம் நியாயப்பிரமாணமாகிய வேலியை நீக்கிப்போட்ட காலந்துவக்கித் தம்முடைய சமாதானத்தின் இராச்சியத்தை இந்தப்பூமியிலே ஸ்தாபித்தார். இதிலே லோகமெங்குஞ் சிதறியிருக்கிற பராபரனுடைய பிள்ளைகளெல்லாருஞ் சிநேகத்தின் கட்டினால் ஒன்றாகச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்[2]. அதைப்பற்றி நாம் அதிகமாய்க் கேட்கப்போகிறோம்.

II. பராபரன் இயேசுகிறிஸ்துவைப் பரிசுத்த ஆவியினாலும் வல்லமையினாலும் அபிஷேகம்பண்ணினார். நாசரேத்தானாகிய இயேசுவைப் பராபரன் பரிசுத்த ஆவியினாலும் வல்லமையினாலும் எப்படி அபிஷேகம் பண்ணினாரென்றும், பராபரன் அவருடனே கூட இருந்தபடியினாலே அவர் நன்மை செய்கிறவராகவும் பிசாசின் வல்லமையில் அகப்பட்ட யாவரையுங் குணமாக்குகிறவராகவுஞ் சுற்றித்திரிந்தாரென்றும், யோவான் பிரசங்கித்த ஞானஸ்நானத்திற்குப் பிற்பாடு கலிலேயா துவக்கி யூதேயா முழுதும் நடந்த வர்த்தமானத்தை நீங்கள் அறிந்திருக்கிறீர்களென்று அப்போஸ்தலனாகிய பேதுரு நம்முடைய நிருபவாக்கியத்திலே சொல்லுகிறான். இயேசுநாதர் யோவானைக்கொண்டு ஞானஸ்நானம் பெற்றபோது, தம்முடைய மூன்றுவிதமான உத்தியோகமாகிய தீர்க்கதரிசி, பிரதான ஆசாரியர், இராசாவின் உத்தியோகத்துக்கென்று பரிசுத்த ஆவியினாலும் வல்லமையினாலும் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டார். அப்படியே அவர் வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட லோகத்தின் இரட்சகரும் எல்லாருக்குங் கர்த்தருமாயிருக்கிறாரென்பது வெளிப்படுத்தப்பட்டது. ஆதலால் கொர்நேலியுவுடனேகூட நாமும் பராபரனுடைய இராச்சியத்துக்குப் புறம்பே [illegible]த்திராமல், அதற்குள்ளே பிரவேசிக்கிறதற்கு நமக்கும் இரட்சிப்பின் நாள் உதித்தது. மேலும் இயேசுநாதர் பரிசுத்த ஆவியினாலும் வல்லமையினாலும் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டதினால், அவர் தம்முடைய சுவிசேஷம் லோகமெங்கும் பரம்பச்செய்யுங் கொள்ளும்படிச் செய்யவும் வல்லவராயிருக்கிறார். ஏனென்றால் நியாயப்பிரமாணங் கொல்லுகிறதே ஒழிய உயிர்ப்பிக்கக்கூடாது[3]. அது வாக்குத்தத்தம் பண்ணுகிறதே ஒழிய நிறைவேற்றக்கூடாது. அதினிமித்தமாக அநுசர[illegible]

1 கொலோ. க, ௰அ. — 2 யோவா. ௰௧, ௫௨; அ[illegible]. —
3 ௨. கொரி. ௩, ௬. —

விட்டதிலும் விசுவாசத்தின் கீழ்ப்படிதலை உண்டாக்கத் தகுதியற்றதாயிருந்தது[1]. இயேசுநாதர் பரிசுத்த ஆவியினாலும் வல்லமையினாலும் அபிஷேகம்பண்ணப்பட்ட காலமுதல், புதிய ஏற்பாட்டின் காலந்தொடங்கிற்று. அதுமுதல் பூலோகமெங்கும் உண்மையாய்ப் பணிகிறவர்கள் பிதாவை ஆவியிலும் உண்மையிலும் பணிந்துகொள்ளுகிறார்கள்[2]. அதேனென்றால் இயேசுநாதர்தாமே எப்படி அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டாரோ, அப்படியே அவர் லோகமெங்குமிருந்து தம்மண்டைக்கு வருகிறவர்களையும் அபிஷேகம்பண்ணுகிறார். அவர்கள் பரிசுத்த ஆவியினாலே பிறப்பிக்கப்பட்டு அவருடைய நாமத்தின் வல்லமையினாலே லோகத்தைச் ஜெயிக்கும்படிக்குத்தானே[3]. மேலும் பரிசுத்த ஆவியானவர் காற்றைப்போல் தமக்குச் சரிப்போன இடத்திலே வீசுகிறபடியினாலே[4] சுவிசேஷமும் பூலோகமெங்குங் கர்த்தருடைய இஷ்டத்தின்படியே எல்லாத்தடைகளையும் [illegible]ண்டு பரம்புகிறது. இந்தச்சுவிசேஷத்தினால் நம்மை இயேசுகிறிஸ்துவுக்குள் காப்பாற்றுகிற பராபரனுடைய சமாதானம் எல்லா விசுவாசிகளுடைய இருதயங்களிலும் இறங்கிவருகிறது. தம்முடைய இந்தவல்லமையைக் கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துதாம் இந்தப்பூமியிலே சஞ்சரித்தபோது பிசாசினுடைய கிரியைகளை அழித்துப்போட்டதினாலுங் காண்பித்தார். ஏனென்றால் பராபரன் அவருடனே கூடவிருந்தபடியினாலே, அவர் நன்மைசெய்கிறவராகவும் பிசாசின் வல்லமையில் அகப்பட்டயாவரையுங் குணமாக்குகிறவராகவுஞ் சுற்றித்திரிந்தார். ஒன்றான இரட்சகராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் பேரில் விசுவாசியாமல் இப்படியே தங்கள் பாவங்களிலே நிலைத்திருக்கிறவர்கள் இன்னும் பிசாசினுடைய அடிமைத்தனத்திலே இருக்கிறார்கள்[5]. ஆனால் அவர் நம்முடைய இருதயங்களைத் தம்முடைய பரிசுத்த ஆவியினால் நிரப்பும்படிக்கு நாம் அதுகளை அவருக்கு ஒப்புக்கொடுத்தால், நாம் பிசாசினுடைய [illegible]மைக்கு [illegible]லாக்கப்பட்டு, லோகத்திலிருக்கிறவனைப்பார்க்க (அதாவது பிசாசைப்பார்க்க) நம்மிலிருக்கிறவர் (அதாவது இயேசுகிறிஸ்துநாதர்) பெரியவர் என்று மேன்மைபாராட்டலாம்[6]. நாம் இயேசுகிறிஸ்துவுக்குள்ளிருந்தால் என்றும் நம்மை நம்முடைய கர்த்தராகிய இயே

1 [illegible] க, ரு. — 2 யோவா. ச, உக—உச. — 3 க. யோவா. ரு, ச. — 4 யோவா. ௩, [illegible] — 5 யோவா. அ, சச; க. யோவா. ௩, அ. — 6 க. யோவா. ச, [illegible]. —

கிறிஸ்துவுக்குள்ளான பராபரனுடைய சிநேகத்தை விட்
டுப் பிரிக்கமாட்டாது[1].

III. பராபரன் இயேசுகிறிஸ்துவை மரித்தோரிடத்திலி
ருந்து உயிரோடெழுப்பினார். அவர் யூதருடைய தேசத்தி
லும் எருசலேமிலுஞ் செய்தவைகளுக்கெல்லாம் நாங்கள்
சாட்சிகளாயிருக்கிறோம். அவரை ஒருமரத்திலே தூக்கிப்
போட்டார்களென்று அப்போஸ்தலன் நம்முடைய திருப
வாக்கியத்திலே சொல்லுகிறான். ஆகிலும் பிசாசினுடைய
கிரியைகளை அழித்துப்போட்டவரைப் பிசாசு ஜெயங்
கொண்டதாகக் காணப்பட்டது. ஆனால் இயேசுநாதர் நம்
மை மீட்டிரட்சிக்கிறதற்காகவும் பிசாசினுடைய கிரியைகளை
முழுவதும் அழித்துப்போடுகிறதற்காகவும் மனப்பூர்வமாய்த்
தம்முடைய ஜீவனை விட்டாரென்று அறிந்திருக்கிறோம்.
அதற்கு அத்தாட்சியாகப் பராபரன் அவரை மூன்றாம் நாளில்
எழுப்பிப் பிரசன்னமாய்க் காணப்படப்பண்ணினார். அப்ப
டியே அவர் மரணத்தையும் மரணத்தின் வல்லமையை உடை
யதாயிருக்கிற பிசாசையுஞ் ஜெயங்கொண்டு, நம்மையும் மர
ணத்தினின்றும் பிசாசினுடைய வல்லமையினின்றும் மீட்டி
ரட்சித்து எல்லாருக்குங் கர்த்தரானார். இப்போதும் அவர்
தாம் தாழ்மையானவராக இந்தப்பூமியிலே சஞ்சரித்த
போது பிசாசினுடைய புறம்பான கிரியைகளை அழித்துப்
போட வல்லவராயிருந்தபடியினாலே, எத்தனைக்கு அதிக
மாய் எல்லாருக்குங் கர்த்தராக உயிரோடெழுந்த இயேசுநா
தர் இப்போதும் லோகமுடிவு வரைக்கும் லோகமெங்குமி
ருக்கிற தம்முடையவர்களுக்குள்ளே பிசாசினுடைய ராஜ
சியத்தையும் வல்லமையையும் முழுவதும் அழித்துப்போட
வல்லவராயிருக்கிறார். ஆகிலுந் தம்முடைய அற்புதங்களை
யும் அடையாளங்களையும் அவர் எல்லாச்சனத்திற்கு முன்பா
கச்செய்து கொண்டுவந்தார். ஆனால் தம்மிடத்திலேதானே
நடந்த எல்லாவற்றிலும் பெரிய அற்புதமாகிய உயிர்த்தெழுதலை
அவர் எல்லாச்சனத்துக்கும் அல்ல, தம்முடையவர்களுக்கு
மாத்திரம் வெளிப்படுத்தினார். ஆகையால் பரிசுத்த பேதுரு
நம்முடைய திருவாக்கியத்திலே எல்லாச் சனத்துக்கு
மல்ல, அவர் மரித்தோரிலிருந்து எழுந்தபிற்பாடு அவரோ
டே புசித்துக்குடித்தவர்களாய்ப் பராபரனாலே தெரிந்துகொள்ளப்
பட்டிருந்த சாட்சிகளுமாகிய எங்களுக்கே அவர் உயிரோடெ
ழுந்தவராகப் பிரசன்னமாய்க் காணப்பட்டாரென்று சொல்

1 ரோம. ௮, ௩௯.

லுகிறான். அதினாலே அவர் இனிமேல் மாம்சத்தின்படி[1]
இஸ்ரவேல் சனத்துக்குமாத்திரம் அறிந்தவராயிராமல் பூமி
யெங்குமிருக்கிற சகலசாதிகளிலும் நம்மை விசுவாசத்தி
னால் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறவர்களுக்கு அறிந்தவராயிருக்கி
றாரென்று அறிகிறோம். அதினிமித்தமாகப் பரிசுத்த அப்
போஸ்தலனாகிய பவுல், நாம் இதுமுதற்கொண்டு ஒருத்த
னையும் மாம்சத்தின்பிரகாரமாக அறியோம், நாம் கிறிஸ்து
வையும் மாம்சத்தின்பிரகாரமாக அறிந்திருந்தாலும், இப்
போது இனி அப்படியாக அறியோம். ஒருத்தன் கிறிஸ்து
வுக்குள்ளிருந்தால், புதுச்சிருஷ்டியாயிருக்கிறான், பழைய
வைகளொழிந்து போயின, இதோ எல்லாம் புதிதாயின
வென்று சொல்லுகிறான்[2]. இனிமேல் கர்த்தராகிய இயேசு
கிறிஸ்து தம்முடைய ஊழியக்காரரை லோகமெங்கும்
அனுப்பி, தம்முடைய நாமத்தினாலே எல்லாச் சாதிகளுக்
குள்ளுந் தம்முடைய மரணத்தினாலும் உயிர்த்தெழுதலினா
லும் லோகத்தாருக்கு உண்டான சமாதானத்தைப் பிரசங்
கிக்கப்பண்ணுகிறார். என்னத்துக்காகவென்றால், விசுவாச
முள்ள யூதர்களும் விசுவாசமுள்ள அஞ்ஞானிகளும் ஒரே
பராபரனுடைய சனமும் ஒரேமெய்யான இஸ்ரவேலுமாகக்
கூட்டிச்சேர்க்கப்படும்படிக்குத்தானே. நாமும் முந்த அஞ்
ஞான இருளிலிருந்து ஆச்சரியமான அவருடைய வெளிச்
சத்துக்குத் திருப்பப்பட்டிருக்கிறதினாலே அவருடைய
உயிர்த்தெழுதலுக்குச் சாட்சிகளாயிருக்கிறோம். இனி எது
கியாயிருக்கிறதென்றால், அவர் தம்முடைய பரிசுத்த
ஆவியின் பெலத்தினாலே நம்மைப்பிசாசுக்கும் எல்லாப்பொல்
லாங்குகளுக்குந் தப்புவித்துத் தம்முடைய உயிர்த்தெழுத
லின் பெலத்தினாலே நாம் புதிய ஜீவனிலே நடக்கும்
படிக்கு நம்மை எழுப்பவும், கடைசியாக நம்முடைய மர
ணத்தை நாமுஞ் ஜெயங்கொண்டு தம்முடைய மோட்சராச்
சியத்தில் சேரும்படிக்கு நம்மை உண்மையுள்ள விசுவாசத்
திலே மரணபரியந்தங் காப்பாற்றி இரட்சிக்கவும் வேண்டி
யதே. நமக்காகவும் நீதியையும் நித்திய ஜீவனையும் மோட்
சத்தையுஞ் சம்பாதிக்க மரித்து உயிர்த்தெழுந்த இயேசுநா
தர் நம்மெல்லாரையும் அந்த நன்மைகளுக்குப் பங்குள்ள
வர்களாக்குவாராக. ஆமென்.

1 மத். ௧௫, ௨௪. 2 ௨. கொரி. ௫, ௧௬, ௧௭.

கர்த்தர் உயிரோடெழுந்த பண்டிகைக்குப் பிந்தின முதல் ஞாயிற்றுக்கிழமை.

நிருப. க. யோவா. ரு, ச—யஉ.

இந்த ஞாயிற்றுக்கிழமைக்கு, க. பேது. உ, உ—ம் வசனத்தின்படியே, இப்போது பிறந்த குழந்தைகளைப்போல் என்று அர்த்தங் கொள்ளும் லத்தீன்பேர் உண்டு. ஏனென்றால் நம்முடைய முற்பிதாக்கள் அஞ்ஞான இருளிலிருந்து வந்தவர்களுக்கு வழக்கமாய்க் கர்த்தர் உயிரோடெழுந்த பண்டிகைக்கு முந்தின சனிக்கிழமையிலே ஞானஸ்நானங் கொடுத்தார்கள். அதினால் புதிதாய்ப் பிறந்தவர்கள் அந்நாள் துவக்கி இந்தஞாயிற்றுக்கிழமை வரைக்குந், தாங்கள் இனிமேல் புதிய ஜீவனிலே நடப்பதற்கு அத்தாட்சியாக, வெள்ளைவஸ்திரங்களைத் தரித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். இந்தவழக்கம் ரோம. சா, ச. வசனத்தில் சொல்லியிருக்கிறதின்படியே நடந்தது. அதாவது, கிறிஸ்துபிதாவின் மகிமையினாலே மரித்தோரிலிருந்தெழுப்பப்பட்டது* போல், நாமும் நவமானஜீவனில் நடந்துகொள்ளும்படிக்கு ஞானஸ்நானத்தினால் அவருடனேகூட மரணத்துக்குள் அடக்கம்பண்ணப்பட்டோம் என்பதே. இந்த முகாந்தரத்தினால் நாம் வாசிக்கக்கேட்ட நிருபவாக்கியம் இந்தஞாயிற்றுக்கிழமைக்கு நியமிக்கப்பட்டது. இதிலும் ஞானஸ்நானத்தையும் புதுப்பிறப்பையும் இயேசுகிறிஸ்துவைப்பற்றும் விசுவாசத்தையும் பற்றிச்சொல்லியிருக்கிறது. இவைகளைக்கொண்டு நாம் பராபரனுடைய பிள்ளைகளானபடியினாலே, நம்முடைய புத்திரசுவிகாரத்தைப்பற்றி இப்போது கர்த்தருடைய கிருபையினால் நம்முடைய நிருபவாக்கியத்தின்படியே சிந்திப்போமாக. ஐந்துகாரியங்களைக்குறித்துக் கேட்போம். அவைகளாவன,

I. நம்முடைய புத்திர சுவிகாரம் எதினாலுண்டாகிறதென்பதும்,

II. நம்முடைய புத்திர சுவிகாரத்துக்கு அடையாளங்களின்னதென்பதும்,

III. எந்த எத்தனங்களினால் நாம் புத்திர சுவிகாரத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளுகிறோமென்பதும்,

IV. நம்முடைய புத்திர சுவிகாரத்துக்குச் சாட்சிகளின்னதென்பதும்,

V. புத்திரசுவிகாரத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளுகிறதினாலுண்டாகும பிரயோசனமும் அதை அசட்டைபண்ணுகிறதினாலுண்டாகுஞ் சேதமும் இன்னதென்பதுந்தானே.

I. புத்திர சுவிகாரம் நமக்கு எதினாலுண்டாகுது. மறுவுத்தரவு: இயேசு என்கிறவர் கிறிஸ்துவாயிருக்கிறாரென்று விசுவாசிக்கிறவனெல்லாம் பராபரனில் பிறந்திருக்கிறான்[1].

1. இயேசு என்கிறவர் கிறிஸ்துவாயிருக்கிறாரென்று விசுவாசிக்கவேண்டும். கிறிஸ்துவென்பதற்கு அபிஷேகம்பண்ணப்பட்டவரென்கிற அர்த்தம். அவர் என்னத்துக்காக அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டாரென்பதைக்குறித்து அடிக்கடிக்கேட்டோம். அவர் நம்முடைய உத்தம தீர்க்கதரிசியும்[2], நம்முடைய பிரதான ஆசாரியரும்[3] நம்முடைய இராசாவுமாயிருக்கிறாரென்று திருவசனத்தின்படியே உண்மையாய் விசுவாசிக்கிறவர்கள் பராபரனுடைய புத்திராயிருக்கிறார்கள்.

2. பராபரனுடைய புத்திரரானவர்கள் இயேசுகிறிஸ்து பராபரனுடைய குமாரனென்றும் விசுவாசிக்கிறார்கள். ஏனென்றால் இயேசு பராபரனுடைய குமாரனென்று விசுவாசிக்கிறவனே ஒழிய பின்னையார் லோகத்தைச் செயிக்கிறவனென்று நம்முடைய நிருபவாக்கியத்திலே வாசிக்கிறோம்[4]. இதின்படியே நீ உன்னைச்சோதித்தறி; நீ தீர்க்கதரிசனம் உள்ளவனாயிருந்து சகல இரகசியங்களையுஞ் சகல அறிவையும் அறிந்திருந்தாலுங், கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்து மெய்யான தேவனும் மெய்யான மனிதனும் உன்னுடைய ஒன்றான இரட்சகருமாயிருக்கிறாரென்று மெய்விசுவாசத்தினால் அறியாதேபோனால்[5] உன்னுடைய எல்லா அறிவும் வீணாயிருக்கும். அதேதென்றால் கிறிஸ்துவினுடைய சிநேகம் எல்லா அறிவுக்கும் மேலானது[6]. மேலும் நீ அதையறியாவிட்டால் பராபரனுடைய புத்திரனாயிருக்கமாட்டாய், ஏனென்றால் இயேசுகிறிஸ்துவைப்பற்றும் விசுவாசத்தினாலே மாத்திரம் நமக்குப் புத்திர சுவிகாரம்வருகிறது.

1 க. யோவா. ரு, க; யோவா. க, யஉ; கலா. ங, உசா; ச, ரு. ரு; ரோம. அ, யரு; கலா. ச, ங.—2 ரு. மோ. யஅ, யரு; மத். யஎ, ரு.—3 க. யோவா. உ, [illegible] யோவா. க், யச; க. யோவா. ரு, உரு.—5 யோவா. சா, சாக.—6 எபே. ங, யகூ; எரே. கூ, உங மு.—.

11. நம்முடைய புத்திரசுவிகாரத்துக்கு அடையாளங்களென்ன? யூதர்கள் தங்களைப் பராபரனுடைய பிள்ளைகளென்று பாவித்தார்கள். ஆனால் இயேசுநாதர் அவர்களுக்குப் பிரத்தியுத்தரமாக, நீங்கள் பிசாசினுடைய பிள்ளைகளென்றார்[1]. ஆகையால் பராபரனுடைய புத்திரசுவிகாரத்துக்குச் சரியான அடையாளங்களின்னதென்று அறிகிறது முக்கியமானகாரியமாம்:

1. பராபரனுடைய புத்திரர் பராபரனைச் சிநேகித்து அவருடைய கற்பனைகளைக் கைக்கொள்ளுவார்கள். அது முதலாவது அடையாளம்[2]. ஒரு பிள்ளை தன் தாய் தகப்பனரைச் சிநேகிப்பதில்லையோ? அது சுபாவமாமே. ஆகையால் பராபரனுடைய புத்திரர் தங்களை முந்திச் சிநேகித்த பராபரனைச்[3] சிநேகிப்பது அவசியம். ஆம், எல்லாவற்றையும் பார்க்கப் பராபரனைச் சிநேகிப்பார்கள்[4]. மேலுந் தாங்கள் பராபரனைச் சிநேகிக்கிற சிநேகத்தை அவருடைய கற்பனைகளைக் கைக்கொள்ளுகிறதினால் ருசிப்பிப்பார்கள். ஏனெனில் நாம் பராபரனுடைய கற்பனைகளைக் கைக்கொள்வதே அவரைச் சிநேகிக்கிற சிநேகம். அவரை உண்மையாய்ச் சிநேகிக்கிறவர்களுக்கு அவருடைய கற்பனைகள் பாரமுமல்ல[5].

2. பராபரனுடைய புத்திரர் சகோதரரையுஞ் சிநேகிப்பார்கள். இது இரண்டாவது அடையாளம். ஏனென்றால் பிறப்பித்தவரைச் சிநேகிக்கிறவனெல்லாம் அவரில் பிறந்தவனையுஞ் சிநேகிக்கிறான்[6]. ஒருவன் பராபரனைச் சிநேகிக்கிறேனென்று சொல்லியுந் தன் சகோதரனைப் பகைத்தால், அவன் பொய்யன், ஏனெனில் தான் கண்ட தன் சகோதரனைச் சிநேகியாதவன் தான் காணாத பராபரனை எப்படிச் சிநேகிக்கக்கூடும். பராபரனைச் சிநேகிக்கிறவன் தன் சகோதரனையுஞ் சிநேகிக்கவேண்டுமென்கிற கற்பனையை அவரால் அடைந்திருக்கிறோம்[7].

3. பராபரனுடைய புத்திரர் லோகத்தையும் அதிலுள்ள எல்லாப் பொல்லாங்குகளையுஞ் செயிக்கிறார்கள். இது மூன்றாம் அடையாளம். ஏனென்றால் பராபரனில் பிறந்ததெல்லாம் லோகத்தைச் செயிக்கும். நம்முடைய விசுவாசமே

[1] யோவா. அ, சச.—[2] க. யோவா. ரு, உ; உ, ச) ரு; ரு, ள—கூ.—[3] க. யோவா. ச, க; ச, அ. கூ. மக.—[4] சங். மஅ, உ. கூ; ஙீ, உரு. உகூ.—[5] க. யோவா. ரு, ங. மத். மக, கூம.—[6] க. யோவா. ரு, க.—[7] க. யோவா. ச, உம. உக; யோவா. மகூ, சகூ; மசி. உ, ம.—

லோகத்தைச்செயித்த ஜெயம். இயேசு பராபரனுடைய குமாரனென்று விசுவாசிக்கிறவனேயொழிய, பின்னையார் லோகத்தை ஜெயிக்கிறவனென்று நம்முடைய திருவாக்கியத்தில் செப்பியிருக்கிறது. பராபரனுடைய குமாரனாகிய இயேசுநாதர் அப்படி லோகத்தை ஜெயித்தாரே[1], அப்படியே அவரோடு கூடவும் அவர் மூலமாகவும் பராபரனுடைய பிள்ளைகளெல்லாரும் லோகத்தைச் செயிக்கவேண்டும். இதிலே லோகமென்பது என்னவென்றால், லோகத்திலே பராபரனுடைய விசுவாசமுள்ள புத்திரரை விரோதித்து நிற்கிறதெல்லாந்தான். அதெல்லாவற்றோடும் பராபரனுடைய புத்திரர் இயேசுகிறிஸ்துவைப்பற்றும் விசுவாசத்தினால் எதிர்த்து நின்று அவருடைய நல்லசேவகராக மரணபரியந்தம் நல்லபோராட்டத்தைப் போராடவேண்டும்[2]. பொல்லாங்குகளுக்குள் கிடக்கிற, இந்த லோகத்திலே[3] விசுவாசிகளாகிய நம்மை விரோதித்து நிற்கிறதென்னவென்றால், முதலாவது பிசாசுதான். ஏனென்றால் இரத்தத்தோடும் மாம்சத்தோடுமல்ல, துரைத்தனங்களோடும் அதிகாரங்களோடும் இப்பிரபஞ்சத்தினுடைய அந்தகார லோகாதிபதிகளோடும் பரமண்டலங்களில் பொல்லாங்கு சிந்திக்கும் ஆவிகளின் சேனைகளோடும் நமக்குப்போர் இருக்கிறது. ஆகையால் பொல்லாத நாளிலே நீங்கள் எதிர்க்கவும் எல்லாவற்றையுஞ் செய்து முடித்தவர்களாய் நிற்கவுங் கூடும்படிக்குப் பராபரனுடைய சர்வாயுதவர்க்கத்தையும் எடுத்துக்கொள்ளுங்கள்[4]. அப்புறம் லோகத்திலிருக்கிற பாவமும் நம்மைவிரோதிக்கிறது. அதினிமித்தம் பரிசுத்த அப்போஸ்தலனாகிய யோவான் நம்மை எச்சரித்து, லோகத்தையாகிலும் லோகத்திலுள்ளதுகளையாகிலுஞ் சிநேகியாதிருங்கள். ஒருத்தன் லோகத்தைச் சிநேகித்தால், அவனில் பிதாவின் சிநேகமில்லை. ஏனெனில் மாம்சத்தினுடைய இச்சையுங் கண்களுடைய இச்சையுஞ் சீவனத்தினுடைய பெருமையுமென்ற லோகத்திலுள்ளதுகளெல்லாம் பிதாவினாலுண்டாயிராமல் லோகத்தினாலுண்டாயிருக்கிறதென்று சொல்லுகிறான்[5]. பாவம் நம்முடைய சொந்த மாம்சத்திற்குள்ளே வாசமாயிருக்கிறபடியினாலே[6] நாம் அதுக்கு விரோதமாக இயேசுகிறிஸ்துவை விசுவாசிக்கிற விசுவாசத்தின் பெலத்தினாலே கொடியபோராட்டத்

[1] யோவா. மசா, ஙங.—[2] உ. தீமோ. உ, ங; ச, எ.—[3] க. யோவா. ரு, மகூ.—[4] எபே. சா, மஉ. மங முத; லூக். மக, உக; உ. பேது. ரு, அ.—[5] க. யோவா. உ, மரு. மசா.—[6] ரோம. எ, மஅ.—

தைப் போராடவேண்டும்[1]. விசுவாசத்தின் பெலத்தினாலே பராபரனுடைய புத்திரர் இந்தச்சத்துராதியையுஞ் செயங்கொள்ளுகிறார்கள். அதுவுந்தவிர கிறிஸ்து இயேசுக்குள் தெய்வபத்தியாய்ச் சீவனம்பண்ண மனதாயிருக்கிற பராபரனுடைய புத்திரர் அனைவரும் பொல்லாத இப்பிரபஞ்சத்தின் பிள்ளைகளால் துன்பப்படுவார்கள்[2]. இந்தச்சத்துராதிகளையும் அவர்கள் இயேசுகிறிஸ்துவைப்பற்றும் விசுவாசத்தினால் மேற்கொண்டு, அப்பேர்ப்பட்ட துன்பங்களில், கர்த்தர்தான் எங்கள் துக்கமும் ஆறுதலுமாமே. உண்டாகும் இக்கட்டுகளைத்தையும் கழிப்பார் அவர்தாமே என்றும், மற்றுங்கள்யாவையுஞ் சிவனைத்தாலும்* வாங்கினால் கேடோ? இராச்சியமல்லோ எங்களுக்கே இருக்கும் என்றும் மேன்மை பாராட்டுவார்கள் (பிரார். உகூச). மேலும் அநேகரை மோசம் போக்குகிற இடறல்களும் பொல்லாதவழக்கங்களும் லோகத்திலே உண்டு. அதுகள் நிமித்தமாக உலகத்துக்கு ஐயோ என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார்[3]. ஆனால் பராபரனுடைய புத்திரர், பாவிகள் தங்களுக்கு ஆசைபதுங் காண்பித்தால், இச்சியாதிருந்து அவர்களோடே வழிநடவாமல் தங்கள் கால்களை அவர்கள் பாதைக்கு விலக்கமாய்க் காப்பார்கள்[4]. கடைசியாகப் பலவித்துன்பங்களும் வருத்தங்களும் லோகத்திலே உண்டு. அதுகளினாலும் பராபரனுடைய புத்திரருக்கு வருத்தமுள்ள போராட்டம் உண்டாகிறது. ஆனால் அதுகளையும் அவர்கள் விசுவாசத்தினால் வருகிற பொறுமையினாலே மேற்கொள்ளுவார்கள். ஆம், உபத்திரவங்களிலும் மேன்மைபாராட்டுவார்கள். ஏனென்றால் உபத்திரவம் பொறுமையையும் பொறுமையோ உத்தமத்தையும் உத்தமமோ நம்பிக்கையையும் உண்டாக்குமென்றும், நம்பிக்கையோ வெட்கப்படுத்தாதென்றும் அறிந்திருக்கிறார்கள்[5]. லோகத்திலிருக்கிற இவைமுதலியவைகளெல்லாவற்றையும் விசுவாசத்தினாலே ஒழிய வேறொன்றினாலுஞ் செயிக்கக்கூடாது. அதினிமித்தமாகப் பரிசுத்த அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் நம்முடைய சருவாயுதவர்க்கத்தைப்பற்றி விவரித்துப்பேசி, எல்லாத்துக்கும் மேலாக விசுவாசத்தின் கேடயத்தைப் பிடித்துக்கொள்ளுங்கள், அதினாலே நீங்கள் பொல்லாங்கனுடைய நெருப்பான அம்புகளை யெல்லாம்

1 க. மோ. ௬, ௭; ரோம. ௯, ௰௨. — 2 உ. தீமோ. ௩, ௰௨; யோவா. ௰௫, ௰௯. — 3 மத். ௰௮, ௭; க. யோவா. ௫, ௰௯. — 4 வாக். ௩, ௰௨. — 5 ரோம. ௫, ௩–௫; ௮, ௰௮; சங். ௯௯, ௨௰. —

அழித்துப்போடலாமென்று சொல்லுகிறான்[1]. இந்த மெய்யான விசுவாசமோ பராபரனுடைய பிள்ளைகளிடத்திலிருக்கிறதே ஒழிய வேறொருவனிடத்திலுமிருக்கிறதில்லை[2].

இந்த மூன்று அடையாளங்களின்படியே நீயும் உன்னைச்சோதித்துப்பார். நீயோ பராபரனுடைய பிள்ளையாயிருக்கிறாயோ இல்லையோவென்று அறிவாய்.

III. எந்த எத்தனங்களினாலே நாம் புத்திரசுவிகாரத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளுகிறோம்? நம்முடைய புத்தியினாலும் பெலத்தினாலும் என் கர்த்தராயிருக்கிற இயேசுகிறிஸ்துவை விசுவாசிக்கவும் அவரைச்சேர்ந்து அண்டிக்கொள்ளவுங் கூடவே கூடாது. கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துதாமே முந்தி நம்மிடத்தில் வந்து தம்முடைய பரிசுத்த ஆவியைக்கொண்டு நம்மைத் தம்மிடத்தில் இழுக்கவேண்டும். நம்முடைய கிருபவாக்கியத்தின்படியே அவர் மூன்றுவிதமாய் நம்மிடத்தில் வருகிறார்.

1. இயேசுகிறிஸ்து தண்ணீரோடே வருகிறவர். அதற்கு அர்த்தம், தம்முடைய சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கிக்கப்பண்ணுகிறார். ஏனென்றால் இதுதான் நாம் மகிழ்ச்சியோடே தண்ணீர்களை மொண்டுகிற இரட்சிப்பின் ஊற்றுகளாயிருக்கிறது[3]. இந்தத் தண்ணீர்களைக்குடிக்க ஆசையாயிருக்கிறவர்கள் திருவசனத்தின் பிரசங்கத்தை அடிக்கடிக்கேட்டுத் தங்கள் ஞானஸ்நானத்தை நினைத்துக்கொண்டு பரிசுத்த இராப்போசனத்தில் சேரக்கடவார்கள்.

2. இயேசுகிறிஸ்து தண்ணீரோடேமாத்திரமல்ல, தண்ணீரோடும் இரத்தத்தோடும் வருகிறவர். ஏனென்றால் திருவசனத்திலும் ஞானதிரவியங்களிலும் கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய அருமையான இரத்தத்தின் புண்ணியம் அடங்கியிருக்கிறது[4]. இந்தத்தம்முடைய திருஇரத்தத்தோடே அவர் திருவசனத்தின் பிரசங்கத்தினால் வருகிறார்[5]. இந்தத்தம்முடைய இரத்தத்தோடே அவர் ஞானஸ்நானத்தினாலும் வருகிறார். அதினிமித்தமாக நாம் [illegible]தைப்பற்றி, தண்ணீர்மாத்திரங் கண்ணால் கண்டாலும், விசுவாச[illegible] அத்தோடே கிறிஸ்தின் இரத்தத்தால் உண்டான பாவநாசம் இருக்குமென்றறியுதி; ஆம், ஞானஸ்நானத்தினாலே நடக்கப்

1 எபே. ௬, ௰௬. — 2 யோவா. ௧, ௰௨. — 3 ஏசா. ௰௨, ௩; சங். ௨௬, ௨. ௯. — 4 அப். ௨, ௩௮; மாக். ௨௨, ௬௪; யோவா ௰௯, ௩௪. — 5 க. பேது. ௧, ௨. ௰௯; எபே. ௧, ௭; கொலோ. ௧, ௰௪, ௨௰. —

யாவும் நமக்கு பலிக்க ஆவியாலே நாம் புதுச்சிருஷ்டியானோம் என்றுபார்க்கிறோம். (பிரார். ௱௩௨, எ.) இந்த நம்முடைய இரத்தத்தோடு அவர் பரிசுத்த இராப்போசனத்திலும் ...கிறார். ஏனென்றால் நாங்கள் ஆசீர்வதிக்கிற ஆசீர்வாதத்தின் பாத்திரம் கிறிஸ்துவினுடைய இரத்தத்தின் ஐக்கியமாயிருக்குதல்லவோ[1]. இந்த மெய்யான பஸ்கா ஆட்டுக்குட்டியின் இரத்தம் முத்திரை அடைந்த விசுவாசிகளை சங்காரன் தொடமாட்டான், அல்லேலூயா. (பிரார். ௯௮, ௫.)

3. இயேசுகிறிஸ்து வந்து பரிசுத்த ஆவியை நம்முடைய இருதயங்களிலே கொடுக்கிறார். ஏனென்றால் ஆவி சத்தியமென்று ஆவியானவரே சாட்சியுங் கொடுக்கிறவரென்கிறதாக நம்முடையதிருவாக்கியத்தில் வாசிக்கிறோம். அதற்கு அர்த்தம், நாம் பரம சத்தியத்தோடே இணங்கும்படிக்குப் பரிசுத்த ஆவியானவர் நம்முடைய இருதயங்களை ஆளுகிறார். நாம் ஞானஸ்நானம் பெறுகிறபோதும்[2], நாம் கர்த்தருடைய திருவசனத்தைக் கேட்கிறபோதும்[3], நாம் பரிசுத்த இராப்போசனத்தில் சேருகிறபோதும்[4], பரிசுத்த ஆவியானவர் தமக்கு இடங்கொடுக்கிறவர்களெல்லாரிலும் இயேசுகிறிஸ்துவைப்பற்றும் இரட்சிப்புள்ள விசுவாசத்தை உண்டாக்குகிறார்[5].

IV. நம்முடைய புத்திரசுவிகாரத்தின் சாட்சிகள். சகல காரியமும் இரண்டு மூன்று சாட்சிகளுடைய வாக்கினால் நிலைவரப்படுகிறபடியினாலே[6] பரிசுத்த யோவானும் நம்முடைய திருவாக்கியத்தில் வானத்திலே இருக்கிற மூன்று சாட்சிகளையும் பூமியிலே இருக்கிற மூன்று சாட்சிகளையுஞ் சொல்லுகிறான்.

1. வானத்திலே சாட்சிகொடுக்கிறவர் மூவர், பிதா வார்த்தை பரிசுத்த ஆவி; இம்மூவரும் ஒன்றாயிருக்கிறார்கள். பிதாவாகிய பராபரன் தம்முடைய நேசக்குமாரனாகிய இயேசுகிறிஸ்துவுக்குச் சாட்சிகொடுக்கிறதினாலே தம்முடைய நேசக்குமாரன் பேரில் விசுவாசிக்கிறவர்களுக்குஞ் சாட்சி கொடுக்கிறார்[7]. வார்த்தை என்கிற பராபரனுடைய குமாரனானவர் சாட்சிகொடுத்து, மெய்யாகவே மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன், ஒருவன் என் வார்த்தையைக்

1 ௧. கொரி. ௰, ௰௬.—2 கலா. ௩, ௨௭. ௨௮.—3 ரோம. ௰, ௰௭.—4 யோவா. ௬, ௬௩.—5 ௧ கொரி. ௰௨, ௩; அப். ௭, ௫௫; ௫௭. ௪௮, ௰; ௮௬. ௰௩, ௰௭.—6 மத். ௰௮, ௰௬.—7 மீத். ௩௫, ௰௭; ௰௭, ௫; ௰யோ. ௫, ௯. ௯௦.—

கைக்கொண்டால், அவன் என்றென்றைக்கும் மரணத்தைக் காணுவதில்லை என்கிறார்[1]. பரிசுத்த ஆவியாகிய பராபரனே, இயேசுகிறிஸ்துவின் பேரிலே விசுவாசிக்கிறவனெவனோ அவன் அவருடைய நாமத்தினாலே பாவமன்னிப்பைப் பெறுவானென்று தீர்க்கதரிசிகளெல்லாரைக்கொண்டும்[2], நம்முடைய ஆவியுடனே கூடவுஞ்[3] சாட்சிகொடுக்கிறார். இந்த மூன்று சாட்சிகள் ஒன்றாயிருக்கிறார்கள். ஏனென்றால் இந்த மூன்று தேவ ஆள்களும் ஒரே தேவ வஸ்துவாயிருக்கிறார்கள்[4].

2. பூமியிலே சாட்சி கொடுக்கிறதுகளும் மூன்றுண்டு. ஆவி தண்ணீர் இரத்தம்; இம்மூன்றும் ஒன்றுக்கேயிருக்கிறது. ஆவியென்பது ஆவியினுடைய ஊழியமென்கிற பிரசங்க ஊழியமென்று சொல்லலாம்[5]. தண்ணீரென்பது ஞானஸ்நானமும், இரத்தமென்பது பரிசுத்த இராப்போசனமுமாமே. இம்மூன்றும் ஒன்றுக்கேயிருக்கிறது. ஏனென்றால் ஒரே இரட்சிப்பை உடன்படிக்கிறதற்காக நமக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. வானத்திலும் பூமியிலும் இருக்கிற இந்தச்சாட்சிகளுடைய சாட்சி பராபரனுடைய சாட்சியாயிருக்கிறபடியினாலே, அது மனுஷருடைய எல்லாச்சாட்சியிலும் அதிகமாயிருக்கிறது. பராபரனுடைய சாட்சியோவென்றால் தம்முடைய குமாரனைக்குறித்து அவர் கொடுத்த சாட்சிதானே. பராபரனுடைய குமாரன்மேல் விசுவாசிக்கிறவன் இந்தச்சாட்சியைத் தனக்குள் வைத்திருக்கிறான். வைத்திருக்கிறவனெல்லாம் இந்தச் சாட்சியின் பேரிலே நம்பிக்கையாயிருந்து, சகல உபத்திரவங்களிலுஞ் சகல சோதனைகளிலும் மரண அவஸ்தையிலுங் கூட அப்பா பிதாவே என்று கூப்பிட்டு[6] இயேசுகிறிஸ்துவைப்பற்றும் விசுவாசத்தினாலே லோகத்தைசெயிக்கிறான்.

V. புத்திரசுவிகாரத்தினுண்டாகும் பிரயோசனமும் அதை அசட்டை பண்ணுகிறதினாலுண்டாகுஞ் சேதமும் இன்னதென்று கடைசியாக நம்முடைய திருவாக்கியத்திலே சுருக்கமும் வல்லமையுமுள்ள வார்த்தைகளாய்ச் சொல்லுகிறோம். புத்திரசுவிகாரத்தை அசட்டைபண்ணி பராபரனை விசுவாசியாதவன் அவரைப் பொய்யராக்கினான். ஏனென்றால் பராபரன் தம்முடைய குமாரனைக்குறித்துக் கொடுத்த சாட்சியின்மேல் விசுவாசியாதிருக்கிறான். இப்படிப் பராபரனு

1 யோவா. ௮, ௫௧.—2 அப். ௰, ௪௩.—3 ரோம. ௮, ௰௬.—4 ௫ மோசே ௬, ௪; ௧ கொரி. ௮, ௪.—5 ௨ கொரி. ௩, ௮.—6 கலா. ௪, ௬.—

னுடைய குமாரனில்லாதவனாகிய அவனுக்குப் புத்ர ஞானமிவை னும் நித்திய சீவனும் உண்டாயிருக்கிறதில்லை. அவன் தன் [illegible]வங்களிலே நிலைத்திருக்கிறபடியினாலே, பராபரனுடைய கோபம் அவன் மேல் நிலைநிற்கும்[1]. ஆனால் அந்தச்சாட்சியை மெய்யிசுவாசத்தினால் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறவனெல்லாம் பராபரனுடைய குமாரனுக்குள் புத்திர சுவீகாரத்தோடே கூட நித்திய சீவனையும் பெற்றுக்கொள்ளுகிறான். ஏனென்றால் நித்திய சீவனைப் பராபரன் நமக்குத் தந்தாரென்கிறதும், இந்தச்சீவன் அவருடைய குமாரனுக்குள்ளிருக்கிறதென்கிறதுமே அந்தச்சாட்சி. குமாரனை உடையவன் சீவனை உடையவனாமே. கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்து தம்முடைய பரிசுத்த ஆவியைக்கொண்டும் நாம் இப்போதுங் கேட்டிருக்கிற திருவசனத்தைக்கொண்டும் நம்மெல்லாருக்கும் உண்மையுள்ள விசுவாசத்தைத் தந்தருள்வாராக. ஆமென்.

கர்த்தர் உயிரோடெழுந்த பண்டிகைக்குப் பிந்தின இரண்டாம் நாயிற்றுக்கிழமை.

திருப. ௧. பேது. ௨, ௨௧—௨௫.

இதுக்கு அழைக்கப்பட்டீர்களென்கிற வார்த்தையிலே நம்முடைய இந்தத் திருவாக்கியந் தொடங்குகிறது. அதற்கு அர்த்தம் என்னவென்றால், கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம் இயேசுகிறிஸ்துவினிமித்தம் பாடுபடுகிறதற்கு அழைக்கப்பட்டோமே. ஏனென்றால் ஒருவன் பராபரனிடத்தில் பக்தியாயிருக்கிற மனச்சாட்சியினிமித்தந் துக்கங்களைச் சகித்து அநியாயமாய்ப் பாடனுபவித்தால் அதுவே [illegible]. ஏனெனில் நீங்கள் பாவஞ்செய்து அடிக்கப்பட்டுச் சகித்தால் அதென்ன கீர்த்தி; நீங்கள் நன்மைசெய்து பாடுபட்டுச் சகித்திருப்பீர்களானால் அதுவே பராபரனிடத்தில் கிருபையென்று பிரசங்கித்த அப்போஸ்தலனாகிய பேதுரு [illegible] வசனங்களிலே சொல்லியிருக்கி[illegible] இயேசுக்கிறிஸ்துவைப்பற்றி முந்தின சொல்லியிருக்கிறதும் நம்மெல்லாரையும் பற்றியது. ஏனென்றால் கிறிஸ்தவர்களாகிய நாமெல்லாரும் பராபரனுடைய சேவக்காரரும் அடியாருமாயிருக்கிறோம்[2]. நாம் பராபரனுடைய ஊழி

[1] யோவா. ௩, ௩௬.—[2] சங்கீ. [illegible]; லூக். ௧, ௭௪; [illegible] ௨; ரோம. ௬, ௭.—

யத்திலே பாடனுபவிக்கும் போதெல்லாம் நமக்காக அவ்வளவு பாடுபட்ட இயேசுநாதர் நமக்கு ஆறுதலும் உத்தமமுன்மாதிரியுமாயிருக்கிறாரென்பதை நம்முடைய [illegible]யத்தினால் கற்றுக்கொள்ளுகிறோம். இதின்படியே நாம் இப்போது கர்த்தருடைய கிருபையினால் இயேசுநாதர் நமக்கு

I. ரட்[illegible]கவும்,

II. முன்மாதிரியாகவுங் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறாரென்பதைப் பற்றிச் சிந்திப்போமாக.

I. இயேசுநாதர் நமக்கு ரட்சகராகக்கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறார். அவர் மெய்யாகவே அருமையுள்ள ரட்சகராயிருக்கிறார். ஏனென்றால் அவர் பராபரன் நமக்காக ஒப்புக்கொடுத்த அவருடைய சொந்தக் குமாரனாயிருக்கிறார். இவரோடுங் கூட அவர் யாவையும் நமக்கு அருளாதிருப்பதெப்படி[1]. மேலும் அவர் உத்தமமான தம்முடைய மனித சுபாவத்தின்படியே நம்முடைய தீர்க்கதரிசியும் பிரதான ஆசாரியரும் இராசாவுமாகப் பரிசுத்த ஆவியின் நிறைவினாலே அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டவர்[2]. அவர் அருமையுள்ள ரட்சகராயிருக்கிறாரென்பது அவர் நமக்காகச் செய்ததினாலும் விளங்குகிறது. அதை அப்போஸ்தலன் நம்முடைய திருவாக்கியத்தில் சுருக்கி அவர் நமக்காகப் பாடுபட்டாரென்கிறான். அவருடைய சீவன் முழுமையும் அவர் நமக்காகப்பட்டனுபவித்த ஒரு நீடித்த பாடாயிருந்தது. மேலும் அவர் நமக்காக அவ்வளவு பெரியபாடுகளை அநுபவித்தும் இதுகளெல்லாத்திலும் பாவமும் வஞ்சனையுமற்றவராயிருந்தார். இதுவுந் தவிர இயேசுநாதர் நமக்கு இரட்சிப்பும் பிரயோசனமுமுள்ள ரட்சகராயிருக்கிறார். இதைப்பற்றி அப்போஸ்தலன் உங்களுக்காக என்கிற ஒரே வார்த்தையினால் காண்பிக்கிறான். நமக்காகப் பாடுபட்டாரென்கிற வார்த்தையில் எல்லாத்திலும் பெரிய ஆறுதல் அடங்கியிருக்கிறது. நமக்கு ஒரு பாலகன் பிறந்தார், நமக்கு ஒரு குமாரன் கொடுக்கப்பட்டாரென்று நாமெல்லாரும் அவருக்குள் மேன்மை பாராட்டலாம்[3]. நமக்குச் சமாதானத்தை உண்டுபண்ணும் ஆக்கினை அவர்மேலிருந்தது[4]. இந்த நாளுக்குக் குறிக்கப்பட்ட சுவிசேஷ வாக்கியத்தின்படியே அவர் தம்முடைய ஆடுகளாகிய நமக்

[1] ரோம. ௮, ௩௨; யோவா. ௩, ௧௬.—[2] சங். ௪௫, ௭; ஏசா. ௬௧, ௧; லூக். ௪, ௨௧.—[3] ஏசா. ௯, ௬.—[4] ஏசா. ௫௩, ௫.—

காகத் தம்முடைய பரிசுத்த சீவனைக்கொடுத்த நல்ல மேய்ப்ப ராயிருக்கிறார்[1]. அதைப்பற்றிப் பரிசுத்த அப்போஸ்தலனும் நம்முடைய திருவாக்கியத்திலே விவரித்துச் சொல்லுகி றான். நாலு முகாந்தரத்துக்காக இயேசுநாதர் நமக்காகப் பாடுபட்டாரென்று சொல்லுகிறோம்.

1. நம்முடைய இரட்சிப்புக்கென்று பாடுபட்டார். ஏனென்றால் இயேசுநாதர் நம்முடைய பாவங்களைத் தாமே தம்முடைய சரீரத்தில் எடுத்துக்கொண்டு மரத்திலேறினா ரென்று நம்முடைய திருவாக்கியத்திலே வாசிக்கிறோம். அதற்குப் பழைய ஏற்பாட்டின் காலத்திலே அடையாளங்க ளிருந்தது. வெள்ளாட்டுக்கடாவின் மேல் சகல சனத்தின் பாவங்களும் நிவிர்த்தியுண்டாக வைக்கப்பட்டு அந்தக் கடா வனாந்தரத்திலே போகவிடப்பட்டது[2]. மேலும் ஈசாக்குந் தான் பலியிடப்படப்போன மரக்கட்டைகளைச் சுமக்கவேண் டியதாயிருந்தது. இந்த அடையாளங்களை இயேசுநாதர் நிறைவேற்றினார். இவர் மெய்யான பாவநிவிர்த்தியை உண் டாக்குகிற பலியானவர். அவர்மேல் கர்த்தர் நம்மெல்லாரு டைய அக்கிரமங்களையும் விழப்பண்ணினார். நம்முடைய அக்கிரமங்களை அவர் சுமந்துகொண்டார்[3]. தம்முடைய சொந்தத் திருஇரத்தத்தை நமக்காகச் சிந்தினார். ஏனென் றால் கடாக்கள் கன்றுக்குட்டிகளுடைய இரத்தத்தாலல்ல, தம்மு டைய சுயஇரத்தத்தாலே ஒரேவிசை பரிசுத்த ஸ்தலத்திலே நித்திய மீட்குதலை உண்டுபண்ணி உள்பிரவேசித்தார்[4]. இப் போதும் எருதுகள் கடாக்களுடைய இரத்தமும் தீட்டுப் பட்டவர்கள் மேல் தெளிக்கப்பட்ட கடாரியின் சாம்பலும் மாங்கிஷத்துய்யம் உண்டாகப் பரிசுத்தப்படுத்தினால் எத் தனை அதிகமாய் நித்திய ஆவியினாலே தம்மைத்தாமே பராப ரனுக்குப் பழுதற்றதாய்ப் பலியிட்ட கிறிஸ்துவினுடைய இரத்தம் நம்முடைய மனச்சாட்சியைச் சீவனுள்ள பராப ரனுக்கு ஊழியஞ்செய்யும்படிக்குச் செத்த கிரியைகளறச் சுத்திகரிக்கும். மேலும் அவர் நமக்காக மரத்திலேறி நம் மை நியாயப்பிரமாணத்தின் சாபத்துக்கு நீங்கலாக்கி மீட் டுக்கொள்ளுகிறதற்கு நமக்காகச் சாபமானார். ஏனென்றால் மரத்திலே தூக்கப்பட்டவனெவனும் சபிக்கப்பட்டவனென்று எழுதியிருக்கிறது. ஆபிரகாமின் ஆசீர்வாதம் கிறிஸ்து இயே

1 யோவா. ௰, ௰௧.—2 ௩. மோசே. ௰௬, ௰.—3 எசா. ௫௩, ௬. ௰௪; ௫௩, ௬.—4 எபி. ௯, ௰௨.—

சுவினாலே புறஜாதிகள் மேலே வரவும் நாம் வாக்குத்தத்தமாகிய ஆவியை விசுவாசத்தினாலே பெறவும் அப்படிச்செய்தார்[1].

2. நாம் பாவங்களுக்குச் செத்து நீதிக்குப் பிழைக் கும்படிக்கு அவர் நம்முடைய பாவங்களுக்காகப் பாடுபட் டார். நாம் இனிமேல் [illegible] அஞ்ஞானிகளைப்போல் நம்பிக்கையற்றவர்களாக நமது பாவங்க ளிலே செத்துப்போக வேண்டியதில்லை. ஆனால் ஒவ் வொருவனும் பாவத்துக்குச் செத்துப்போக வேண்டும். அதற்கு அர்த்தம், ஒவ்வொருவனுந் தாவீது இராசாவோ டுங் கெட்டுப்போன குமாரனோடுந் தன்பாவங்களை அறிந்து அறிக்கையிடவும்[2], பேதுருவோடும் மத்தலேனாள் மரியா ளோடுந் தன்பாவங்கள் நிமித்தமாக மனங்கசந்து அழவும்[3] பவுல் அப்போஸ்தலனோடு கூடத் தன் சரீரத்தை ஒடுக்கிக் கீழ்ப்படுத்தவுந்[4] தன் மாங்கிஷத்தை அதின் ஆசைகள் இச்சைகளோடுங் கூடச் சிலுவையில் அறையவும்[5] பழைய மனுஷனைக் களைந்துபோடவும்[6] கிறிஸ்துவோடு கூட ஞா னஸ்நானத்தினால் மரணத்துக்குள்ளடக்கம் பண்ணப்பட் டவனாயிருக்கவும் வேண்டும்[7]. இப்படிப் பாவத்துக்குச் செத்து நாம் இனிமேல் நீதிக்குப் பிழைக்கவேண்டும். அதற்கு அர்த்தம், நாம் உயிரோடிருக்கிற சகல நாளும் பய மில்லாமல் பரிசுத்தத்தோடும் நீதியோடும் பராபரனுக்கு முன்பாக நடந்து அவருக்கு ஊழியஞ் செய்யவேண்டு மென்று[8].

3. நம்முடைய சுகத்துக்கென்று அவர் பாடுபட்டார். ஏனென்றால் அவருடைய பாடுகள் நமக்கு எல்லாத்திலும் பிரயோசனமுள்ள மருந்து. அவருடைய தழும்புகளால் குணமானோமென்று அப்போஸ்தலன் நம்முடைய திருவ வாக்கியத்தில் சொல்லுகிறான். ஏழையான மனுஷர்களா கிய நாம் நம்முடைய ஆதித்தாய் தகப்பனார் செய்த பாவத் தினால் மெத்தவுங் காயப்பட்டோம். தலையெல்லாம் வியாதி யும் இருதயமெல்லாம் பலட்சயமுமாயிருந்தது. உள்ளங் கால்துவக்கித் தலைமட்டுக்கும் நம்மில் ஒரு ஆரோக்கியமு மில்லை[9]. கிலேயாத்திலே நம்மைக் குணமாக்குகிற பிசின் தைலமும் இரணவைத்தியனும் இருந்ததில்லை[10]. ஆனால்

1 கலா. ௩, ௰௪.—2 சங். ௫௧, ௬. ௯; லூக். ௰௫, ௨௧.—3 லூக். ௨௨, ௬௨; ௭, ௩௭.—4 ௧. கொரி. ௯, ௨௭.—5 கலா. ௫, ௨௪.—6 எபே. ௪, ௨௨.—7 ரோம. ௬, ௪.—8 லூக். ௧, ௭௫.—9 எசா. ௧, ௫. ௬; எரே. ௮, ௨௨.—10 எரே. ௮, ௨௨.—

கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்து நம்முடைய பரிகாரியாகிய கர்த்தர்[1]. கொள்ளிவாய்ச் சர்ப்பங்களால் கடிக்கப்பட்ட இஸ்ரவேலசனங்கள் மோசே உயர்த்தினதுஞ் சிலுவையிலறையப்படப்போகிற இயேசுகிறிஸ்துவுக்கு முன்னடையாளமுமாகிய வெண்கலச்சர்ப்பத்தைப் பார்க்கிறதினால் எப்படிச் சொஸ்தமடைந்தார்களோ அப்படியே சிலுவையிலறையப்பட்ட இயேசு இரட்சகர் பேரில் விசுவாசிக்கிற எல்லாருந் தங்கள் பாவக்காயங்களில் செத்துப்போகாமல் சொஸ்தமும் நித்திய சீவனும் அடைந்து கொள்ளுகிறார்கள்[2]. ஏனென்றால் கர்த்தரிடத்திலே கிருபையும் அவரிடத்திலே திரளான மீட்புமிருக்கிறது[3]. அவருடைய பரிபூரணத்தினால் நாமெல்லாருங் கிருபையின்மேல் கிருபையையும் பெற்றுக் கொள்ளலாம்[4]. ஏனென்றால் அவர் நம்முடைய பாவங்கள் நிமித்தமாத்திரமல்ல, சர்வலோகத்தின் பாவங்கள் நிமித்தமும் கிருபை உண்டாக்குதலாயிருக்கிறார்[5].

4. நம்முடைய திரும்புதலுக்கென்னும் பாடுபட்டார். எப்படியெனில், சிதறுண்ட ஆடுகளைப் போலிருந்தீர்கள், ஆனால் இப்போது உங்கள் ஆத்துமங்களுடைய மேய்ப்பருங் கண்காணியருமானவரண்டைக்குத் திருப்பப்பட்டீர்களென்று பரிசுத்த பேதுரு நம்முடைய திருவாக்கியத்திலே சொல்லுகிறான். நாம் திருப்பப்படாததற்குமுன் ஆடுகளைப்போல் வழிதப்பித்திரிந்து அவரவர் பாட்டைத் தம் தம் வழியைநோக்கிப்போனோம்[6]. சிதறுண்ட ஆடுமென்மேலுந் தப்பிப்போம். அப்படியே நாமும் ஒவ்வொரு பாவப்பாதையில் தப்பிப்போன பின்பாடு அதிகமதிகமான பாவங்களுக்குள் படுகிறோம். சிதறுண்ட ஆடு தன் மேய்ப்பனுக்குத் தூரமாயிருக்குது. அப்படியே நம்முடைய அக்கிரமங்கள் நமக்கும் நம்முடைய மேய்ப்பராகிய[7] பராபரனுக்கும் நடுவாகப்பிரிவினை உண்டாக்கிற்று[8]. சிதறுண்ட ஆடு பெரிய மோசத்திலிருக்கிறது. ஏனென்றால் ஓநாய்வந்து அதைப் பிடித்து எளிதாய்ப் பட்சித்துப்போடும். அப்படியே பாவத்தினால் சிதறுண்ட ஆடுகளைப் போலிருக்கிற நாமும் நாச ஓநாயாயிருக்கிற பிசாசினால் எளிதாய் விழுங்கப்படுவோம். சிதறுண்டபின் ஆடு சரியானவழியைக் கண்டுபிடித்துப் புக்கவுந் திராணியற்றதாயிருக்கிறது. மேய்ப்பனே அதைத்

1 உ. மோ. யரு, உ௬.—2 ச. மோசே. உக; யோவா. ௩, ய௪.—3 சங். ௱௩௰, எ.—4 யோவா. ௧, ய௬.—5 க. யோவா. உ, உ.—6 ஏசா. [illegible], ௬.—7 சங். உ௩.—8 ஏசா. [illegible], உ.—9 க. பேது. [illegible].—

தேடவேண்டும். அப்படியே நாமும் பராபரனண்டைக்குத் திரும்புகிறதற்கு முழுவதும் புத்தியுந் திராணியுமற்றவர்களாயிருக்கிறோம்[1]. ஆனால் நல்லமேய்ப்பராகிய இயேசுகிறிஸ்து நம்முடைய பாவிகளினுடைய மரணத்தினாலும் நம்மைத் தேடினதுந் தவிர இன்னுந் தம்முடைய சுவிசேஷத்தின் பிரசங்கத்தினாலும் நம்மைத் தேடிக்கொண்டுவருகிறார். ஆகையால் பரிசுத்த பேதுரு இப்போது உங்கள் ஆத்துமங்களுடைய மேய்ப்பருங் கண்காணியருமானவரண்டைக்குத் திருப்பப்பட்டீர்களென்கிறான். கடைசியாக, சிதறுண்ட ஆடு தன் மேய்ப்பனண்டைக்குத் திரும்பச்சேர்க்கப்பட்டதேயானால் வாழ்ந்திருக்கும். அப்படியே நாமும் இயேசுகிறிஸ்துவண்டைக்குத் திருப்பப்பட்டுச் செழித்திருக்கிறோம். ஏனெனில் அவர் நம்முடைய நல்லமேய்ப்பராயிருந்து ஒரு மேய்ப்பன் தன் ஆட்டைச் சிநேகிக்கிறதைப் பார்க்கிலும் நம்மை அதிகமாய்ச் சிநேகித்துத் தம்முடைய ஜீவனையும் நமக்காகக்கொடுக்கிறார். இனிமேல் நாம் தாவீது இராசாவோடே கூட, கர்த்தர் என் மேய்ப்பராயிருக்கிறார், நான் தாழ்ச்சியடையேன், அவர் என்னைப் புல்லுள்ள தலங்களில் மேய்த்து என்னை அமர்ந்த தண்ணீர்களண்டைக்குக் கொண்டுபோய் விடுகிறார். என் ஆத்துமாவைக் குளிரப்பண்ணுகிறாரென்று மேன்மைபாராட்டலாம்[2]. இயேசுநாதர் நம்முடைய ஆத்துமக் கண்காணியாகவுமிருக்கிறார். கர்த்தர் தம்முடைய பரிசுத்த ஆலயத்திலிருக்கிறார். கர்த்தருடைய ஆசனம் பரமண்டலங்களிலிருக்கிறது. அவருடைய கண்கள் பார்க்கின்றன. அவருடைய இமைகள் மனுபுத்திரரைச் சோதித்துநிற்கின்றன[3]. அவர் நம்முடைய ஆத்துமாவை அழிவின் குழிக்கு விலக்கி ஆதரிக்கிறார்[4]. பரிசுத்த பேதுரு சிதறுண்ட ஆடுகளைப் போலிருந்தீர்களென்பது சுருக்கமான நம்முடைய பாவசங்கீர்த்தனமாயிருக்கிறது. காணாமற்போன ஆட்டைப்போல் வழிதப்பினேன். தேவரீர் உம்முடைய அடியானைத் தேடும்[5]. ஆனால் இப்போது உங்கள் ஆத்துமங்களுடைய மேய்ப்பருங் கண்காணியருமானவரண்டைக்குத் திருப்பப்பட்டீர்களென்பது நம்முடைய பாவ நீங்கலாக்குதலாயிருக்கிறது. இப்படியே இயேசுநாதர் நமக்கு எல்லாத்திலும் ஆறுதலையும் பிரயோசனமும் இரட்சிப்புமுள்ளவராகக்கொடுக்கப்பட்டி

1 ஏரே. ய, உ௩; உ. கொரி. ௩, ரு.—2 சங். உ௩.—3 சங். யக, ௪.—4 ஏசா. ௩௮, யஎ.—5 சங். ௱யக, ௱எ௬; ௪௪, ய௩.—

ருக்கிறார். இவரைக்கொண்டு மெய்யாகவே நம்முடைய ஜீவ
னுள்ள நாளெல்லாம் நன்மையுங் கிருபையும் நம்மைத் தொ
டரும். நாம் கர்த்தருடைய வீட்டிலே நீடித்த நாள்களாய்
நிலைத்திருப்போம்[1].

II. இயேசுநாதர் நமக்கு உத்தமமான முன்மாதிரியாக
வுங் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறார். நீங்கள் தம்முடைய கால
டிகளைத் தொடர்ந்து வர உங்களுக்குப் பிரமாணம் பின்
வைத்தாரென்று பரிசுத்த பேதுரு தம்முடைய நிருபவாக்
கியத்திலே சொல்லுகிறான். அப்படி இக்காலைக்குக் குறிக்
கப்பட்ட சுவிசேஷவாக்கியத்திலும் இயேசுநாதர் நல்ல
மேய்ப்பராகிய என்னுடைய ஆடுகளானவர்கள் என்னைப் பின்
செல்லுகிறார்களென்கிறார்[2]. நாம் அவரை எப்படிப் பின்
செல்லவேண்டுமென்றுகேட்கிறாயா? அவர் பாவஞ்செய்த
தில்லை. அவர் வாயிலே வஞ்சனை காணப்பட்டதுமில்லை.
அவர் வையப்படுகிறபோது பதிலுக்குவையாமலும் பாடுபடு
கிறபோது மிரட்டாமலும் நீதியாய்த் தீர்க்கிறவருக்கு
அதை ஒப்புக்கொடுத்தார் என்பதின் படியாகத்தான். நாம்
பின்தொடர வேண்டிய பிரமாணமெல்லாந் தன்னிலே தா
னே சுத்தமும் நன்றுமாயிருக்கவேண்டியது. ஏனெனில்
பொல்லாதமாதிரிகள் நல்லவழக்கங்களைக் கெடுக்கிறது.
ஆகையால் நாம் நல்ல தெய்வபத்தியுள்ள மனுஷர்களிடத்
தில் கற்றுக்கொள்ளவும் அவர்களைப்பின்செல்லவும் வேண்
டியதே ஒழிய பொல்லாதவர்களைப் பின்செல்லக்கூடாது. நம்
முடைய நாதர் இயேசுகிறிஸ்து எல்லாரிலும் உத்தமமான
வர். மனுஷர்களெல்லாரும் பாவிகள்[3]; அவர் ஒருத்தரே
பாவமற்றவர்; அவர் வாயிலே வஞ்சனை காணப்பட்டது
மில்லை[4]. மேலும் நமக்குப் பிரமாணமாகப் பின்வைக்கப்ப
டுவது விசேஷித்ததாயிருக்கவேண்டும். அப்படி நாம், நமக்
குப் பிரமாணமாகப் பின்வைக்கப்பட்டிருக்கிற இயேசுகி
றிஸ்துவினிடத்தில் ஒரு விசேஷத்தைக் காண்கிறோம்,
அதாவது, அவர் வையப்படுகிறபோது பதிலுக்கு வையாம
லும் பாடுபடுகிறபோது மிரட்டாமலும் நீதியாய்த் தீர்க்கிற
வருக்கு அதை ஒப்புக்கொடுத்தாரென்பதுதான். யூதர்க
ளால் அவர் எவ்வளவு வையப்பட்டார். போசனப்பிரியரும்
மதுபானம்பண்ணுகிற மனுஷனென்றும் ஆயக்காரருக்கும் பாவி

1 சங். உங, சு.—2 யோவா. ய, உ. யஎ.—3 ரோம. ங, உங.—
4 ஏசா. ருங, கூ; யோவா. அ, சசு; எபி. எ, உசு.—

களுக்கும் சினேகிதனென்றும்[1] சமாரியனென்றும் பிசா
சையுடையவனென்றும்[2] அவரை நிந்தித்தார்கள். தம்மு
டைய முடிவுவரைக்கும் அவர் எவ்வளவு பாடுபட்டார். என்
றாலும் அவர் பதிலுக்கு வையாமலும் மிரட்டாமலுமிருந்து
நீதியாய்த் தீர்க்கிற பிதாவாகிய பரமபரனுக்கு இதெல்லாவற்
றையும் ஒப்புக்கொடுத்தார். அவர் கடன் கேட்கப்பட்ட
போது ஒடுக்கப்பட்டார். ஆனால் அவர் தம்முடைய வாயைத்
திறந்ததில்லை; அவர் ஒரு அடிக்குட்டியைப்போல் அடிக்
கப்படக்கொண்டுபோகப்பட்டுத் தன்னை மயிர் கத்திரிக்கிற
வனுக்கு முன்பாகச் சத்தமிடாதிருக்கிற ஆட்டைப்போலே தம்
முடைய வாயைத்திறவாதிருந்தார்[3]. ஆனாலும் இதிலே
ஒருத்தன், கிறிஸ்து பதிலுக்கு வையாமலிருந்தாரோ, அவர்
யூதர்களைப் பொய்யரென்றும்[4] பரிசேயரைத் திருடருங்
கள்ளருங் கூலிப்பட்களுமென்றும்[5] ஆம், சர்ப்பங்களும்
விரியன் பாம்புகளின் குட்டிகளுமென்றுஞ்[6] சொல்லவில்
லையோ என்று ஒருவேளை கேட்கலாம். ஆனால் அதை அவர்
பகைவைராக்கியத்தினாலல்ல, தம்முடைய உத்தியோகத்
தின்படியே செய்தார். பேதுரு நம்முடைய நிருபவாக்கியத்
திலே அவருடைய உத்தியோகத்தைக்குறித்துச் சொல்லா
மல் அவர் மனுஷர்களுடைய பாவங்கள் நிமித்தம் பொல்லாப்
பாடுகளையுங் குற்றமற்றவருங் கீழ்ப்படிந்தவரும் பொறுமை
யுள்ளவருமாக எப்படிச்சகித்துக் கொண்டாரென்பதைக்
குறித்துச்சொல்லுகிறான். பிரதான ஆசாரியனுக்கு முன்
பாக அவர் மவுனமாயிருந்தார்[7]. அநேகவார்த்தைகளி
லே தம்மைக்கேட்ட ஏரோதே இராசாவுக்கு அவர் பிரத்தி
யுத்தாரம் ஒன்றுஞ் சொல்லாதிருந்தார்[8]. தம்மைக் காட்டிக்
கொடுத்த யூதாஸ்காரியோத்தை அன்புடனாய் எச்சரித்து,
சிநேகிதனே, எதுக்கு வந்திருக்கிறாயென்றார்[9]. அவர் தம்
முடைய சமூகத்திலே துப்பி வாரினால் தம்மை அடித்துச்
சிலுவையில் தம்மை அறைந்தவர்களுக்காகச் செபம்பண்ணி,
பிதாவே, அவர்களுக்கு மன்னியும், ஏனெனில் தாங்கள் செய்
கிறதின்னதென்று அறியார்களென்றார்[10]. இதெல்லாம்
நமக்குப் பிரமாணமாகவும் முன்மாதிரியாகவும் பின்வைக்
கப்பட்டிருக்கிறது. என்னத்துக்காகவென்றால் நாம் அதைக்

1 மத். யக, யகூ.—2 யோவா. அ, சஅ.—3 ஏசா. ருங, எ.—
4 யோவா. அ, ருரு.—5 யோவா. ய, க—யஉ.—6 மத். உங, நங.—
7 மத். உசு, சங.—8 லூக். உங, கூ.—9 மத். உசு, ருய.—10 லூக்.
உங, நச.—

கேட்டு அதற்காகப் பிரமிக்கிறதற்கு மாத்திரமல்ல, அதைப் பின்தொடருகிறதற்காகத்தானே. ஆகையால் நீங்கள் தம்முடைய காலடிகளைத் தொடர்ந்துவர உங்களுக்குப் பிரமாணம் பின்வைத்தாரென்று பரிசுத்த பேதுரு சொல்லுகிறான். ஏனென்றால் இதுக்கு அழைக்கப்பட்டீர்களென்கிறான். ஒரு சீஷன் தன்போதகனுடைய போதகத்தையும் நடக்கையையும் எப்படிப்பின்பற்ற வேண்டுமோ அப்படியே இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய சீஷப்பிள்ளைகளுங் கிறிஸ்தவர்களென்னப்பட்டவர்களுமாகிய நாம் நம்முடைய நாதர் இயேசுகிறிஸ்துவைப் பின்செல்ல அழைக்கப்பட்டிருக்கிறோம். விசேஷமாய்ப்பாடுகளினாலும் உபத்திரவங்களினாலும் நாம் பராபரனுடைய குமாரனின் ரூபுக்கு ஒத்த சாயலாகவேண்டும்[1]. ஏனென்றால் தன் சிலுவையை எடுத்துக்கொண்டு என்னைப் பின்செல்லாதவன் எனக்குப் பாத்திரவானல்லவென்றும்[2], யாதொருத்தன் என்பிறகே வரவேண்டுமென்றால் தன்னைத் தான்வெறுத்துத் தன் சிலுவையை எடுத்துக்கொண்டு என்னைப் பின்செல்லக்கடவானென்றும்[3] கர்த்தர்தாம் சொல்லுகிறார். அப்படி அப்போஸ்தலனும், அநேகம் உபத்திரவங்களின் வழியாய் நாம் பராபரனுடைய இராச்சியத்துக்குள் பிரவேசிக்க வேண்டியதென்று சொல்லுகிறான்[4]. இரேகாபின் பிள்ளைகள் தங்கள் தகப்பனுடைய கற்பனைக்குக் கீழ்ப்படிந்ததற்காகப் புகழப்படுகிறார்கள்[5]. எத்தனைக்கு அதிகமாய் நாம் நம்முடைய நித்திய பிதாவென்கிற[6] இயேசுகிறிஸ்துவை நல்ல பிள்ளைகளாகப் பின்செல்வோமாகில் புகழப்படுவோம்.

இதிலே ஒருத்தன், நாம் எல்லாவற்றிலும் இயேசுகிறிஸ்துவைப்பின்சென்று அவர் செய்ததெல்லாவற்றின்படியே நாமுஞ் செய்யக்கூடுமோ வென்று ஒருவேளை சந்தேகித்துக்கேட்கலாம். மெய்தான், கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்து செய்ததெல்லாவற்றையும் அவருடைய சீஷப்பிள்ளைகளாகிய நாம் செய்யக்கூடாது. அவர் அற்புதங்களைச் செய்தார், அதுகளை நாம் செய்யக்கூடாது. அவர் ஒன்றுஞ் சாப்பிடாமல் நாற்பது நாளாக உபவாசம்பண்ணினார். அதையும் நாம் செய்யக்கூடாது. அவர் ஒரே ஒரு பாவத்தையுஞ் செய்யவில்லை, இதிலேயும் நாம் அவருக்கு ஒத்தவர்களாகக் கூடாது. ஏனென்றால் பராபரன் தம்முடைய பரிசுத்தவான்

1 ரோம. ௮, ௨௯.—2 மத். ௰, ௩௮.—3 மத். ௰௬, ௨௪.—4 அப். ௰௪, ௨௨.—5 எரே. ௩௫. ௰௮,—6 எசா. ௯, ௬.—

களையும் நம்பார், பரமண்டலங்களும் அவர் பார்வைக்குச் சுத்தமல்ல[1]. அதினிமித்தம் பரிசுத்த பேதுரு ஏழையானவர்களாகிய நாம், நம்முடைய நாதர் இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய மேன்மையுள்ள கிரியைகளையுமல்ல அவருடைய குற்றமற்ற இருதயத்தையுமல்ல, அவருடைய காலடிகளை மாத்திரந் தொடர்ந்துவரும்படிக்கு உண்மையாய்ப் பிரயாசப்படவேண்டுமென்று நமக்குப்புத்திசொல்லுகிறான். சீஷன் தன் போதகனுக்கு மேற்பட்டவனாயிராமல் தேறினவனெல்லாந் தன் போதகனைப்போலிருப்பான்[2]. போதகன் தன் சீஷனுடைய சுறுசுறுப்பையும் உண்மையையும் மாத்திரம் பார்த்தால் அவன் குறைவுகளினிமித்தம் அவனைத் தள்ளிப்போடமாட்டான். அப்படியே நம்முடைய நாதர் இயேசுகிறிஸ்துவுஞ் செய்துகொண்டுவருகிறார். நாம் பாவங்களை முழுமனதோடே அருவருத்து, மனப்பூர்வமாக ஒருபாவத்தையுஞ் செய்யாமல், வார்த்தையினாலும் நாக்கினாலுமாத்திரமல்லக் கிரியையினாலும் உண்மையினாலும்[3] நம்முடைய நாதர் இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய காலடிகளைப் பின்தொடர்ந்து அவருடைய நடக்கைகளை நோக்கிக்கொள்வோமாகில், அவரும் நம்மைத் தள்ளிப்போடாமல் நம்முடைய குறைவுகளையும் மீறுதல்களையும் தம்முடைய நீதியினாலும் புண்ணியத்தினாலும் மூடி, நாம் இன்னும் அதிகப்பத்திவைராக்கியத்தோடும் பரிசுத்தத்தோடும் நீதியோடுந் தம்முடைய காலடிகளிலே நடக்கும்படிக்குத் தம்முடைய பரிசுத்த ஆவியின் பெலத்தை அதிகமதிகமாய் நமக்குக்கொடுத்துக் கடைசிகாலிலே நம்முடைய ஆத்துமங்களின் நல்லமேய்ப்பருங் கண்காணியருமாகிய தாமும் தம்மைப் பின்செல்லுகிற தம்முடைய ஆடுகளாகிய நம்மைத் தம்முடைய பரம மந்தையில் சேர்த்துத் தம்முடைய மடியில் [illegible]ழப்பூட்டுவாரே. சிதறுண்ட ஆடுகளைப்போலிருந்த நம்மையுந் தம்முடைய மந்தையண்டைக்குத் திருப்பின நம்முடைய நல்ல மேய்ப்பராகிய இயேசுகிறிஸ்துவுக்கு இப்போதும் எப்போதும் ஸ்தோத்திரமுந் துதியும் உண்டாகக்கடவது. ஆமேன்.

---

1 யோபு ௪, ௰௮; ௰௫, ௰௫.—2 லூக். [illegible], ௪௰.—3 ௧. யோ. ௩, ௰௮.—

கர்த்தர் உயிரோடெழுந்த பண்டிகைக்குப் பிந்தின மூன்றும் ஞாயிற்றுக்கிழமை.

திருப. ௧. பேது. ௨, ௧௧—௨௰.

இந்த ஞாயிற்றுக்கிழமைக்கு, பூமியின் குடிகளே, எல்லாரும் பராபரன்முன்பாகக் கெம்பீரியுங்கள் என்று, சங்கீதம் ௬௬, ௧-ம் வசனத்திலே எழுதியிருக்கிற வார்த்தைகளின்படியே, கெம்பீரியுங்களென்கிற பேர் கொடுக்கப்பட்டது. உயிர்த்தெழுதலின் இந்தக் காலத்திலே நாம் என்னத்தினாலே கர்த்தரை ஸ்தோத்திரிக்க ஏவப்படுகிறோமென்பது நம்மெல்லாருக்கும் நன்றாய்த் தெரியும். ஏனென்றால் இயேசுநாதர் தாம் மரித்தோரிலிருந்து எழுந்ததினால் பராபரனுடைய சுதனென்றும் தம்முடைய மரணத்தினால் நமக்குப் பாவமன்னிப்பையும் நித்திய ஜீவனையும் மோட்சத்தையுஞ் சம்பாதித்த நம்முடைய இரட்சகரென்றும் பெலனாய் ரூபிக்கப்பட்டதே நம்மை இடைவிடாமல் கெம்பீரிக்கிறதற்கு ஏதுவாயிருக்கிறது. ஆனால் உயிர்த்தெழுதலுக்குப்பின் பரமண்டலங்களுக்கு ஏறுதல் வருகுது. நாம் இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய மரணத்தினாலும் உயிர்த்தெழுதலினாலும் புதிய ஞானஜீவனுக்கென்று பாவத்தின் மரணத்திலிருந்து எழும்பினபடியே நமக்கும் இந்தப் பூமியிலே நிலைக்கிற பட்டணமிராமல்[1] நம்முடையச் சஞ்சரிப்புப் பரமண்டலங்களிலேயிருக்கவேண்டும்[2]. பரமண்டலங்களில் நம்முடைய பொக்கிஷம் இருக்கிறபடியினாலே, நம்முடைய இருதயமும் அங்கேயிருக்கிறது[3]. நாம் இந்தப் பூமியிலே பரதேசத்தில் இன்னம் பிழைக்கிறோமென்றால் நாம் தேசாந்தரத்திலே செய்கிற பிரயாணக்காரர். அதினிமித்தமாகப் பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் நம்முடைய திருவாக்கியத்திலே நம்மை அரதேசிகளும் பரதேசிகளுமென்று சொல்லுகிறான். அப்படிச் சங்கீதத்திலும், உமக்கு முன்பாக நான் என்னுடைய எல்லாப் பிதாக்களைப்போல அரதேசியும் பரதேசியுமாயிருக்கிறேனென்று சொல்லியிருக்குது[4]. அப்படியிருக்க நாம் எவ்வண்ணமாயிருப்போமென்று இன்னம் வெளியரங்கமானதில்லை[5]. ஆகிலும் பரிசுத்த அப்போஸ்தலனுகிய பேதுரு நம்முடைய திருவாக்கியத்துக்கு முந்தி

[1] எபி. ௧௩, ௧௪.— [2] பிலி. ௩, ௨௰.— [3] மத். ௬, ௨௧.— [4] சங். ௩௯, ௧௨.— [5] ௧ யோவா. ௩, ௨.

னவர்களாகளிலே கிறிஸ்தவர்களாகிய நம்மைத் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட சந்ததியும் இராசரீகமான ஆசாரியக்கூட்டமும் பரிசுத்தசாதியும் பராபரனுக்குச் சொந்தமான சனமுமென்று சொல்லுகிறான். ஆனால் இதெல்லாவற்றையும் நாம் விசுவாசத்தினாலும் நம்பிக்கையினாலும் அடைந்திருக்கும் பார்வையின்படியே பரதேசிகளும் அரதேசிகளுமாயிருக்கிறோம். ஆகையால் அப்போஸ்தலன் நம்முடைய திருவாக்கியத்திலே நாம் அரதேசிகளும் பரதேசிகளுமாக எப்படி இந்தப் [illegible]யிலே நடக்கவேண்டுமென்று பலவித புத்திமதிகளை நமக்குச் சொல்லி அதுகளையே, விடுதலையாயிருக்கும் விடுதலையைத் துர்க்குணத்துக்கு மூடலாகக் கொண்டிராமல் பராபரனுடைய அடிமைகளாயிருங்களென்கிற, ஒரே வார்த்தையிலே அடக்கியிருக்கிறான். அதின்படி நாம் இச்சமயத்திலே கர்த்தருடைய கிருபையினால் கிறிஸ்தமான அரதேசி பரதேசியினுடைய விடுதலை இன்னதென்பதைப் பற்றிச் சிந்திப்போமாக.

I. கிறிஸ்து பாவத்தின் அடிமைத்தனத்திற்கு நம்மை விடுதலையாக்கினார், ஆனால் பிர[illegible]க்கு விரோதமாகப் போராடவேண்டிய இடைவிடாத போராட்டத்துக்கு அவர் நம்மை விடுதலையாக்கவில்லை.

II. கிறிஸ்து நம்முடைய சொந்த நீதியின் பேரிலிருக்குங் கள்ள நம்பிக்கைக்கு நம்மை விடுதலையாக்கினார், ஆனால் நற்கிரியைகளினால் பலன் காட்டுஞ் சிநேகத்துக்கு அவர் நம்மை விடுதலையாக்கவில்லை.

III. கிறிஸ்து மாய்கைக்குக் கீழ்ப்பட்டதாயிருக்கிற சிருஷ்டிக்குச் செய்யும் ஊழியத்துக்கு நம்மை விடுதலையாக்கினார், ஆனால் எல்லா [illegible] அதிகாரக்கட்டளைகளுக்குங் கீழ்ப்படிகிற கீழ்ப்படிதலுக்கு அவர் நம்மை விடுதலையாக்கவில்லை.

I. கிறிஸ்து பாவத்தின் அடிமைத்தனத்திற்கு நம்மை விடுதலையாக்கினார், ஆனால் பாவத்துக்கு விரோதமாகப் போராடவேண்டிய இடைவிடாத போராட்டத்துக்கு அவர் நம்மை விடுதலையாக்கவில்லை. [illegible]யாக் கிறிஸ்தவர்களுங் கிறிஸ்தவமான அரதேசிகளும் பர[illegible]களுமாயிருக்கிறதில்லை. ஆகிலும் அவர்கள் பேர்கள் ஞானஸ்நானத்தினால் பரமண்டலங்களிலேயிருக்கிற ஜீவபுஸ்தகத்திலே எழுதப்பட்டிருக்கிறபடியினாலே அவர்களெல்லாரும் [illegible] எதிர்கொண்டுபோக உண்மையாய்ப் பிர[illegible]விகளாயிருக்கிறார்கள். ஆனால் அநேகம் [illegible]ஞ் சால்

யில் ஆசையோடி ஓடவேதொடங்குகிறதுமில்லை[1] . ஏனென்
பேரோவென்றால் ஒரு சாலையில் கொஞ்சக்காலமோடி,
கொஞ்சக்காலம் போராட்டம் போராடின பிற்பாடு பின்வாங்
குகிறபடியினாலே அவர்களுடைய பிற்காரியங்கள் முற்காரியங்க
ளைப் பார்க்கிலும் கேடாகும்[2] . மெய்க்கிறிஸ்தமான் ஆரதேசி
களும் பரதேசிகளும் ஆரென்றால் பரமபட்டணத்தைமெய்
யாக்வே நாடுகிறவர்கள் தானே[3] . அவர்கள் பாவத்தினால்
சபிக்கப்பட்டிருக்கிற இந்தப்பூமி தங்களுக்கு அந்நியதேச
மும் பரமண்டலங்களோ கிறிஸ்துவினுடைய இராச்சியமுந் தே
யுமென்கிற சாஸ்திரினால் தங்களுக்குத் திறக்கப்பட்டிருக்கிற
சொந்தத்தேசமுமென்று விசுவாசத்தினால் அறிந்திருக்கிறார்
கள். அப்பேர்ப்பட்டவர்கள்பாவத்தின் அடிமைத்தனத்துக்கு
விடுதலையாக்கப்பட்டவர்கள். ஏனென்றால் பராபரனுடைய
குமாரனாகிய இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய இரத்தம் அவர்
களை எல்லாப் பாவங்களும் நீங்கச் சுத்திகரித்திருக்கி
றது[4] . அவர்களை முந்தி நெருக்கிப் [illegible] பாவப்
பாரமானது அவர்கள் சொரூபத்தின் மேல் சிலுவையிலறை
யப்பட்ட தேவ[illegible] அவரைப் [illegible]
பார்த்ததினாலே அவர் [illegible] விட்டு, நம்முடைய [illegible]
கிற காரியமாகிய எழுந்த[illegible]ால் [illegible] கல்
லறைக்குள் [illegible] விட்டது. [illegible] அவர்கள் தங்கள்
உள்ளத்தினுடைய பாவத்தின் அடிமைத்தனத்துக்கு விடுதலை
யாக்கப்பட்டவர்கள். ஏனென்றால் அவர்கள் இருதயங்களி
லேயினிமேல் பாவமல்ல, பிதா குமாரன் பரிசுத்த ஆவியாகி
ய திரியேக பராபரன்தாமே [illegible]
அவைகளைப் புதிதாக்கியிருக்கிறார். [illegible]
உண்மையுள்ள கிறிஸ்தவனை [illegible] [illegible]
னவர்கள் தங்கள் மாம்சத்தில் [illegible] வாசமாயிருந்து
ஆவிக்கு விரோதிக்கிற பாவத்துக்கு விரோதமாக இடை
விடாமல் போராடுவதுக்கு [illegible] ஆக்கப்பட்டவர்களாயி
ருக்கிறதில்லை. பாவம் [illegible] மாம்சத்தோடு
பொல்லாத லோகமும் நரகத்தின் அதிகாரங்களும் சேரு
கிறது. இந்த மூன்று [illegible] சத்துருக்களால் உண்மை
யுள்ள கிறிஸ்தவர்களுக்கு இடைவிடாத கடினமான போர்
உண்டாகிறது[5] . அதினாலே [illegible] பரிசுத்த அப்போஸ்த
லன் [illegible] [illegible] பிரியமானவர்களே

[1] [illegible] [illegible] உ௯.—[2] ௨ பேது. ௨, ௨௰.—[3] [illegible]
[illegible].—[4] ௧. [illegible] ௧, ௭.—[5] ரோமை. ௭, ௰௨; கலா. ௫, ௧௭.—

ஆத்துமத்துக்கு விரோதமாய்ப் போர்செய்யும் மாம்சத்தின்
இச்சைகளுக்கு நீங்கள் விலகியிருக்க அரதேசிகளும் பர
தேசிகளுமாகிய உங்களுக்குப் புத்திசொல்லுகிறேனென்கி
றான். மாம்ச இச்சைகள் ஆத்துமத்துக்கு விரோதமாகப்
போர்செய்யுதென்கிறான். ஏனென்றால் பராபரன் நமக்குள்
உண்டாக்கின புதுநான சீவனை அதுகள் மறுபடியும் நெ
ருக்கிப்போட்டு இயேசு [illegible]ந்து நம்மை விடுதலையாக்கின
பாவத்தின் அடிமைத்தனத்துக்கு நம்மைத் திரும்ப உட்ப
டுத்தி [illegible] ஆக்கினைக்குள்ளாக்கப் பிரயாசப்படுகிறது.
மாம்சத்தின் இச்சை [illegible]வென்றால் விபசாரம் வே
சித்தனம் அசுத்தம் காமவிகாரம் என்றதுகள் மாத்திரமல்ல,
விக்கிரகாராதனை பில்லிசூனியம் பகைகள் விரோதங்கள்
வைராக்கியங்கள் கோபங்கள் சண்டைகள் பேதகங்கள்
அமார்க்கங்கள் பொறாமைகள் கொலைகள் வெறிகள் பெருந்
தீனிகள் முதலானதுகளுந்தானே. இப்படிக்கொத்ததுக
ளைச் செய்கிறவர்கள் பராபரனுடைய இராச்சியத்தைச் சுதந்
தரிப்பதில்லை[1] . ஏனென்றால் ஏசாவைப்போல் அவர்களுந்
தங்கள் முதற் பிறப்புச் சுதந்தரத்தைப் பயற்றங் கூழுக்கு
விற்கிறார்கள்[2] . இதினால் [illegible] கவனித்துக்கொள்ள
வேண்டும். பொல்லாத [illegible]களும் இச்சைகளும் நம்மு
டைய இருதயங்களிலே உண்டாகாதிருக்க [illegible]
ளிலே [illegible]டைபண்ணக்கூடாது. ஏனென்றால் [illegible]னுடைய
இருதயத்தின் [illegible]தல் அவன் சிறுவயது [illegible]பொல்
லாததாயிருக்கிறபடியினாலே, அதுகள் வெட்டிப்போன நம்
முடைய மாம்சத்தில் [illegible] உண்டாகும். ஆனால் அந்தக்
கெட்ட இச்சைகளுக்கும் [illegible]களுக்கும் நாம் நமக்குள்
இடங்கொடுக்க [illegible]. அதுகளுக்கு விரோதமாக
இடைவிடாத நல்ல போராட்டத்தைப் போராடவேண்டும்.
நாம் அப்படிச்செய்யும்படிக்குப் பரிசுத்த அப்போஸ்தலன்
நம்முடைய [illegible] ஒருபட்டயத்தைப் [illegible]
டைய [illegible]களிலே கொடுக்கிறார். அதாவது, பகைகளுக்குப்
பயப்படுங்களென்று [illegible]கிறான். உண்மைக்குக்
கிறிஸ்துமானம் ஆரதேசிகளும் பரதேசிகளும் பராபரனுடைய
பயத்திலிருக்கவேண்டும். [illegible] அடிமைகளாய் வேண்டும்.
மாயல்ல, பிள்ளைகளுக்கு [illegible] பயமாய்த்தான். [illegible] பிள்ளை
கள் அவர்கள் [illegible] பராபரன் [illegible]. ஏனென்

[1] கலா. ௫, ௰௯.௨௧.—[2] ௧. மோசே [illegible] [illegible]
[illegible], ௨௯.—

அழிக்கும் அக்கினியாயிருக்கிறாரென்று மாத்திரமல்ல, அவர் இயேசுகிறிஸ்துவுக்குள் கிருபையும் இரக்கமும் நீடிய தயவுமுள்ள பிதாவென்றும் அறிந்து பாவஞ் செய்கிறதினால் தங்கள் பரமபிதாவின் இருதயத்தை நோகப்பண்ணப் பயப்படுவார்கள். பராபரனுக்குப் பயப்படுகிற மெய்யான பயத்தோடே நாம் அவருடைய கோபமுஞ் சிநேகமுமென்கிற இரண்டும் உத்தமமாய் வெளியாக்கப்பட்ட இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய சிலுவையண்டையிலே சந்தித்துக்கொள்ளலாம். ஆகையால் உன்மாம்சத்தின் இச்சைகளால் நீ சோதிக்கப்படும் போதெல்லாம் உன்பாவங்களுக்காகச் சிலுவையிலறையுண்ட இயேசுநாதரை நினைத்துக்கொள். மேலும் திரியேக பராபரன் தாமே உன்னிடத்தில் வாசமாயிருக்கிறதினாலே உன் சரீரமும் ஆத்துமாவும் ஆவியும் பராபரனுடைய பரிசுத்த தேவாலயமாயிருக்குதென்றும் நினைத்துக்கொண்டு இப்படியே பராபரனுக்குப் பயப்படுகிறபயத்தினால் ஆகாதமாம்சத்தின் இச்சைகளுக்கு விரோதமாக நல்ல போராட்டம் போராடிக் கொண்டிரு. ஏனென்றால் இயேசுநாதர் பாவத்தின் அடிமைத்தனத்துக்கு நம்மை விடுதலையாக்கினார். நாம் இனிமேல் நமக்கென்றும் நம்முடைய மாம்ச இச்சைகளுக்கென்றும் அல்ல, நமக்காக மரித்துயிர்த்தெழுந்த கிறிஸ்து இயேசுவுக்கென்று பிழைக்கும்படிக்குத்தானே.

II. கிறிஸ்து நம்முடைய சொந்த நீதியின் பேரிலிருக்குங் கள்ளநம்பிக்கைக்கு நம்மை விடுதலையாக்கினார், ஆனால் நற்கிரியைகளினால் பலன்காட்டுகிற சிநேகத்துக்கு அவர் நம்மை விடுதலையாக்கவில்லை. இதைப்பற்றிப் பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் நம்முடைய திருவாக்கியத்திலே, [illegible] சாதியார் உங்களை எதிலே அக்கிரமக்காரரென்று [illegible] சொல்லுகிறார்களோ அதிலே உங்கள் நற்கிரியைகளைக் கண்டு காணப்படுகிற நாளிலே பராபரனை மகிமைப்படுத்தும்படிக்கு, நீங்கள் [illegible]களுக்குள்ளே நல்நடக்கையாய் நடக்க, அர்தேசி[illegible] லோகமும் பரதேசிகளுமாகிய உங்களுக்குப் புத்திசொல்லுகி[illegible] இந்த [illegible]னும், நீங்கள் நன்மை செய்கிறதினாலே மதியற்ற [illegible]வர்களுக்கு[illegible] அறியாமையை வாயடைக்கிறது பராபர[illegible] சித்தமாயிருக்கிறதென்று [illegible] சொல்லுகிறேன். [illegible] கிறிஸ்தவர்களாகிய நமக்குப் பராபரன் அளித்த [illegible] நாம் [illegible] விரோதமாகச் [illegible] போராட்டத்தினால் காப்பாற்ற வேண்டிய

[illegible]

1 பே, ௨, ௧௨.—

தாம் தவிர நற்கிரியைகளினால் நீதியின் கனிகளைத் தருகிறதினாலே அதுகளை ஆதாரப்படுத்தவும் வேண்டும். ஆகிலுங் கிறிஸ்து இயேசு நம்முடைய சொந்தக் கிரியைகளினால் வருகிற நீதியின் பேரில் உண்டாகுங் கள்ளநம்பிக்கைக்கு நம்மை விடுதலையாக்கினார். ஏனென்றால் கர்த்தர் நியாயப்பிரமாணத்தின் ஆக்கினையை நமக்கு விலக்கினதுந்தவிர அப்போஸ்தலரும் அநேகரும், ஒருத்தன் நியாயப்பிரமாணத்தை யெல்லாம் கைக்கொண்டும், ஒன்றிலே இடறினால் அவன் எல்லாத்துக்கும் [illegible]னென்று[1] நம்மை எச்சரிக்கிறபடியினாலே, நம்மில் ஆகிலும் பராபரனுக்கு முன்பாகத் தன்னுடைய சொந்த நீதியை ஸ்தாபிக்கப் பிரயாசப்பட்டால் அவன் பைத்தியக்காரனே. உண்மையுள்ள கிறிஸ்தவரான அநேகர் பரதேசிகள் அப்படிச்செய்யாமல், கிறிஸ்துநாதர் பராபரனுடைய நியாயப்பிரமாணத்தையும் தங்களுக்காக நிறைவேற்றினாரென்றும் அவருடைய கீழ்ப்படிதலே விசுவாசிகளுக்கு நீதியென்று எண்ணப்படுகிறதென்றும் உணர்ந்தறிந்து, சமாதானத்தைச் சம்பாதிக்கக் கூடாத நியாயப்பிரமாணத்தின் கிரியைகளினாலே தங்கள் இரட்சிப்பைத்தேடவே மாட்டார்கள். ஆனாலுங் கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்து அவர்களை விசுவாசத்தினால் உண்டாகிற தாம் நற்கிரியைகளினால் பலனைக்காட்டுகிற சிநேகத்துக்கு விடுதலையாக்கவில்லை. பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் நம்மிடத்தில் தேடுகிற நற்கிரியைகள் லோகத்தாருக்கு முன்பாக விசேஷித்ததாய்ப் பிரகாசிக்கிற தன்னிஷ்டக்கிரியைக[illegible]ராமல், பராபரனுக்குக் கீழ்ப்படிகிற கீழ்ப்படிதலாகவே [illegible]க்கிறது. ஆகையால் அப்போஸ்தலன் இதெல்லாவற்றையும் [illegible] வார்த்தையில் [illegible] பராபரனுடைய அடிமைகளாயிருக்கவென்கிறான். நீ புருஷனானாலும் பெண்சாதியானாலும் எசமானனானாலும் வேலைக்காரனானாலும் எந்த அந்தஸ்திலுள்ளவனானாலுஞ் சரி, நாமெல்லாரும் பராபர[illegible] பொதுவாய் எல்லாருக்குங் கொடுத்த கற்பனைகளுக்கும் நம்முடைய விசேஷித்த உத்தியோகத்தின் கடமைகளுக்குங் கீழ்ப்படி[illegible] கீழ்ப்படிதலினாலே பராபரனுடைய ஊழியக்காரராகப் பரிசுத்தமும் உண்மையுமாய் நடக்கவேண்டும். இப்படியே செய்கிறவர்களுக்கு இப்பிரபஞ்சத்தின் பிள்ளைகளால் துன்பங்களும் வருத்தங்களும் உண்டாகும். ஏனென்றால் தங்கள் பரிசுத்த நடக்கையினால் அவர்கள் இப்பிரப

1 யாக், ௨, ௰.—

சுத்தின் பிள்ளைகளுடைய மாய்கையான நடக்கைகளைக் கடிந்துகொள்ளுகிறார்கள். இப்பேர்ப்பட்ட துன்பங்களும் வருத்தங்களும் பரியாசமும் அவகீர்த்தியும் இயேசுகிறீஸ்துவினிமித்தமாக நமக்கு உண்டானால் நாம் நம்முடைய திருவாக்கியத்தின்படியே தெய்வபத்தியாய் நடக்கும்படிக்கு அதிக எச்சரிக்கையாயிருந்து நம்மைத் துன்பப்படுத்துகிறவர்களையுந் தூஷணிக்கிறவர்களையுந் சிநேகிக்கிற சிநேகத்தினாலும் நம்முடைய பரிசுத்த நடக்கையினாலும் நற்கிரியைகளினாலும் அவர்களுடைய அறியாமைக்கு வாயைக் கட்டிக், கூடுமானவிதவழியாய் அவர்களுடைய இருதயங்களையும் பராபரனண்டைக்குத் திருப்பவேண்டும். அவர்களில் அநேகர் நம்முடைய நற்கிரியைகளைக் கண்டு குறைப்பட்டுக் கண்காணிப்பின் நாளிலே தங்களையும் மீட்டிரட்சித்த பராபரனை நம்மோடேகூட மகிமைப்படுத்தும்படிக்குத்தானே. இப்படியே நாம் எல்லாரையுங் கனம்பண்ணுங்களென்று நமது திருவாக்கியத்தில் சொல்லியிருக்கிற கட்டளையையும் நிறைவேற்றுகிறோம். நாம் அவர்களைச் சிநேகித்து அவர்களை இரட்சிப்புக்கென்று நடத்தக்கூடிய பிரயாசப்படும் வகை எல்லாமனுஷருக்கும் அஞ்ஞானிகளுக்குங்கூட நாம் காண்பிக்கவேண்டிய [illegible]மாயிருக்கிறது. அதென்னென்றால் எல்லாமனுஷருக்காகவும் அஞ்ஞானிகளுக்காகவுங் கூடப் பராபரனுடைய குமாரன் நம்முடைய [illegible]ரிசுத்த [illegible]த்தத்தைச் சிந்தினார். அவர்களுக்காகவும் இரட்சிப்[illegible]டு. அவர்களுங் கர்த்தருடைய கிருபையினாலும் உள்[illegible] பிரயாசத்தினாலும் இயேசுகிறீஸ்துவின் சிநேகிதருங் க[illegible]ருக்குள் உனக்குச் சகோதரருமாகலாம். [illegible]கத்திலே வித்தியாசங்களுண்டென்று நம்முடைய திருவாக்கியத்திலும் அறிகிறோம். அப்போஸ்தலன் எல்லாரையுங் கனம்பண்ணுங்கள், சகோதரரைச் சிநேகியுங்களென்று சொல்லுகிறான். மெய்யான பரிபூரணமுள்ள சிநேகமானது இரட்சிப்பாகிய ஒரே அஸ்திவாரத்தின்மேல் கட்டப்பட்டு ஒரே இரட்சகராகிய இயேசுகிறீஸ்துவின்பேரிலே விசுவாசித்துக் கேடுபட்டதுமாகிய [illegible] லோகத்திலிருந்து [illegible]மிக்கப்பட்டுப் பரம எருசலேமில் சேரப்பிரயாணம் பண்ணுகிறவர்களுக்குள்ளே மாத்திரம் இருக்கக்கூடும். ஏனென்றால் சிநேகம் ஐக்கியந்தான். இப்போதும் இரட்சிப்பையும், மோட்சத்தையும் பற்றியதும் எல்லாத்திலும் முக்கியமானதுமாகிய ஞானக்காரியங்களிலே ஒருமை

இராவிட்டால் மற்றக்காரியங்களிலே எப்படி மெய்யான பூரணமுள்ள ஐக்கியமுஞ் சிநேகமுமிருக்கக்கூடும். நாம் பரம எருசலேமுக்குப் பண்ணுகிற பிரயாணத்துக்குக் கர்த்தர் நமக்கு அநேகம் உண்மையுள்ள பிரயாணத்தோழரையுஞ் சகோதரரையுந் தந்து, அவர்களுடைய ஐக்கியத்தினாலுஞ் சிநேகத்தினாலும் ஓடுஞ் சாலையில் நாம் ஓடவேண்டிய நம்முடைய ஓட்டத்திலும் போராடவேண்டிய நம்முடைய போராட்டத்திலும் நம்மைத் திடப்படுத்தக்கடவார். மேலும் அவர் நம்முடைய சத்துருக்களையும் எதிராளிகளையும் நமக்குச் சிநேகிதரும் விசுவாசத்தின் வீட்டாருமாகவும், லோகமெங்குஞ் சிதறுண்ட ஆடுகளைப்போலிருக்கிற எல்லா அஞ்ஞானிகளையும் பராபரன் தெரிந்துகொண்ட சந்ததியும் இராஜரீகமான ஆசாரியக்கூட்டமும் பரிசுத்தசாதியுந் தமக்குச் சொந்தமான சனமுமாகவுந் தம்மிடத்திற்கு மனந்திரும்பக்கடவார். அவர்களும் நம்மோடேகூட நம்மை அந்தகாரத்தை விட்டுத் தம்முடைய ஆச்சரியமான வெளிச்சத்துக்கு வரவழைத்தவருடைய புண்ணியங்களை அறிவிக்கும்படிக்குத்தானே.

111. கிறிஸ்து நம்மை மாய்கைக்குக் கீழ்ப்பட்டதாயிருக்கிற சிருஷ்டிக்குச்செய்யும் [illegible]யத்துக்கு விடுதலையாக்கிறார், ஆனால் எல்லாமனுஷ அதிகாரக்கட்டுகளுக்குங் கீழ்ப்படிகிற கீழ்ப்படிதலுக்கு அவர் நம்மை விடுதலையாக்கவில்லை. மாம்சமெல்லாம் புல்லைப்போலவும் மனுஷனுடைய மகிமையெல்லாம் புல்லின் பூவைப்போலவும் இருக்கிறது. புல் உலர்ந்து அதின் பூ உதிர்ந்தது. ஆனால் கர்த்தருடைய வசனம் என்றென்றைக்கும் நிற்குமென்று பரிசுத்த பேதுரு முதலின அதிகாரத்திலே சொல்லியிருந்தான்[1]. உண்மையுள்ள கிறிஸ்தமான அரதேசி பரதேசிகள் அதையறிந்து தங்கள் இருதயத்தை இப்பூமிக்கடுத்த அவ்வளவு அழிவுள்ள பொருள்களின்மேல் வைக்காமலும் மாம்சத்தை நம்பாமலுமிருக்கிறார்கள். ஆகிலும் அவர்களுக்குங் கர்த்தர் சிலவேளைகளிலே இந்தப்பூமியாகிய தேசாந்தரத்திலே சுகிப்பாறுதலுக்கான இடங்களை ஆயத்தம் பண்ணுகிறார். அவர்களுந் தாங்கள் பிரயாணம் பண்ணுகையில் புல்லின் பூவைக்கவனித்துப் பட்சிகளின் பாட்டுகளைக் கேட்டுச் சந்தோஷப்படுகிறார்கள். [illegible]ம் உண்மையுள்ள கிறிஸ்தவர்கள் மாத்திரம் இவைமுதலிய இப்பூமிக்கடுத்தவைகளுக்

[1] ௧, பேது. ௨, [illegible]

தாக மெய்யாய்ச் சந்தோஷப்படலாம். ஏனென்றால் கிறிஸ்துவுக்குள் அவர்களுக்கு நல்லமனச்சாட்சியும் பிள்ளைக்குணமும் உண்டு. ஆனால் கிறிஸ்துநாதர் மாய்கைக்குக் கீழ்ப்பட்டதாயிருக்கிற சிருஷ்டிக்குச் செய்யும் ஊழியத்துக்கு அவர்களை விடுதலையாக்கின்படியினாலே, அவர்கள் மம்மோன் என்கிற பொருளாசைக்கும் பூமிக்கடுத்த இன்பங்களுக்கும் மாமிசத்தின் இச்சைகளுக்கும் அடிமைகளாயிராமல், அழுகிறவர்களாயிருந்தும் அழாதவர்கள் போலவும், சந்தோஷப்படுகிறவர்களாயிருந்துஞ் சந்தோஷப்படாதவர்கள் போலவும், இந்த லோகத்தை அநுபவிக்கிறவர்களாயிருந்தும் அதைத் துர்வகையாய் அநுபவியாதவர்களாகவும் இருப்பார்கள். ஏனென்றால் அவர்கள் இந்தலோகத்தின் வேஷம் போகுதென்று அறிந்து தங்களுக்கு அதிக விலையுள்ள இன்பங்களையும் அழிவற்ற பொக்கிஷங்களையும் பரமண்டலங்களிலே சம்பாதித்துவைக்கப் பிரயாசப்படுகிறார்கள்[1]. மேலும் அவர்கள் மனுஷர்களிடத்தில் மேன்மையையுங் கனத்தையுந் தேடாமலும் மனுஷருக்கு இதமியக்காரர் போலப் பார்வைக்கு ஊழியஞ்செய்யாமலுமிருக்கிறார்கள்[2]. ஏனென்றால் அவர்கள், மூக்கிலே சுவாசமுள்ள மனுஷனை நம்புவதை விட்டோயுங்கள் என்கிற வேத எழுத்தை நினைக்கிறார்கள்[3]. மேலுந் தங்கள் விசுவாசத்தையும் அபிக்ஷையையும் அவர்கள் மனுஷர்கள் பேரில், திருஷ்டாந்தமாய்ச் சாமர்த்தியமுள்ள போதகர் பேரிலேயல்ல, நிச்சயமான அசையாத கர்த்தருடைய திருவசனத்தின் பேரிலேமாத்திரம் அஸ்திவாரப்படுத்துகிறார்கள். கடைசியாகப் பராபரனுடைய சன்மார்க்கருஞ் சிலவேளைகளிலே மதிகேட்டுக்கும் பாவத்துக்குந் திரும்புகிறதை அவர்கள் காணும்போது[4] அதினிமித்தங் கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவினிடத்திலும் அவருடைய திருவசனத்திலும் இடறலடையாமல், பின்வாங்குகிறவர்களுக்காக வேண்டுதல்செய்து தங்கள் சொந்தமார்பிலே அடித்துக்கொண்டு பராபரனே, பாவியாகிய என் பேரிலே கிருபையுள்ளவராகுமென்று கெஞ்சிக்கேட்பார்கள்[5]. இப்படியே இயேசுநாதர் அவர்களை மாய்கைக்குக் கீழ்ப்பட்டதாயிருக்கிற சிருஷ்டிக்குச்செய்யும் ஊழியத்துக்கு விடுதலையாக்கினார். ஆனால் எல்லாமனுஷ அதிகாரக்கட்டளைகளுக்குங் கீழ்ப்படிகிற கீழ்ப்படிதலுக்கு அவர் அவர்களை விடுத

[1] மத். ௬, ௰௯.—[2] எபே. ௬, ௬.—[3] எசா. ௨, ௨௨.—[4] சங். ௮௫, ௮.—[5] லூக். ௰௮, ௰௩; ௧. கொரி. ௰, ௰௨.—

லையாக்கவில்லை. ஏனென்றால், எல்லாமனுஷ அதிகாரக்கட்டளைகளுக்குங் கர்த்தர் நிமித்தமாகக் கீழ்ப்படியுங்கள்; மேலான அதிகாரமுள்ள ராசாவுக்கானாலுஞ் சரி, தீமைசெய்கிறவர்களின் ஆக்கினைக்கும் நன்மை செய்கிறவர்களின் புகழ்ச்சிக்கும் இராசாவினாலனுப்பப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கானாலுஞ் சரி என்றும், இராசாவைக் கனம்பண்ணுங்களென்றும் பரிசுத்த அப்போஸ்தலன் நம்முடைய கிருபாவாக்கியத்திலே சொல்லுகிறான். அதிகாரங்களை அப்போஸ்தலன் மனுஷ அதிகாரங்களென்று சொல்லுகிறான். ஏனென்றால் லௌகிக அதிகாரங்களெல்லாம் மனுஷர்களாலும் மனுஷர்களுக்குள்ளேயிருக்கிற ஒழுங்கின்படியும் கிரமமான நியமத்தின்படியும் ஏற்படுத்தப்படுகிறது. என்றாலும் பராபரனாலுண்டாகாத அதிகாரமில்லை, உண்டான அதிகாரங்கள் பராபரனாலே கட்டளையிடப்பட்டதுகள். ஆனதுகொண்டு அதிகாரத்துக்கு எதிர்க்கிறவன் பராபரனுடைய கட்டளைக்கு எதிர்க்கிறான். எதிர்க்கிறவர்களோவென்றால், தங்களுக்குத் தாமே ஆக்கினையைச் சம்பாதிக்கிறார்கள்[1]. உண்மையுள்ள கிறிஸ்தவரான அத்தேசி பரதேசிகள் கர்த்தருடைய இந்தக் கட்டளையையுங் கைக்கொண்டு தாங்கள் சஞ்சரிக்கிற தேசத்திலுள்ள அதிகாரிகளுக்குக் கீழ்ப்படிந்திருக்கிறார்கள். ஆம், அதிகாரமுள்ள ஒருத்தன் தனக்குண்டான அதிகாரத்தை அநியாயமாய்ப் பிரயோகித்தன் விசனப்படுத்தியிருக்கிறானென்று அவர்கள் திருவசனத்தினால் அறிந்திருந்தாலுங் கர்த்தர் நிமித்தமாக அவனுக்குக் கீழ்ப்படிந்திருப்பார்கள். ஏனென்றால் கர்த்தர் சிலவேளைகளிலே சனத்தின் பாவங்கள் நிமித்தமாக, அந்தச் சனத்துக்கு ஒருசவுக்கையாவது ஒருமுட்செடியையாவது[2] அதிகாரியாக ஏற்படுத்துகிறாரென்று அறிவார்கள். கர்த்தர் நமக்கு நல்ல அதிகாரிகளைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று நாம் பக்திவைராக்கியமாய்க் கெஞ்சிக் கேட்கவேண்டும். அவர்களுக்குக் கீழ் நாம் எல்லாத் தேவபக்தியிலும் இலக்கணத்திலும் அமைவியற்ற அமர்ந்த சீவனம்பண்ணும்படிக்குத்தானே[3]. கர்த்தர் நிமித்தமாகவுங் கர்த்தருக்குள்ளும் நாம் லௌகிக நியாயாதிபதிகளுக்குக் கீழ்ப்படிந்திருக்கவேண்டும். ஆகையால் அவர்கள் கர்த்தருடைய திருவசனத்துக்கு விரோதமாகிய ஏதாகிலுஞ் செய்யும்படி நமக்குக் கற்பித்தால் அதிலே அவர்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்தி

[1] ரோம. ௰௩, ௧. ௨.—[2] நியா. ௯, ௰௪.—[3] ௧. தீமோ. ௨, ௧. ௨.—

ருக்கக்கூடாது. ஏனென்றால் மனுஷருக்குக் கீழ்ப்படிகிறதைப்பார்க்கிலும் பராபரனுக்குக் கீழ்ப்படியவேண்டும்[1]. அப்போஸ்தலன் தேசத்தைப்பற்றி என்ன சொல்லுகிறானோ அதைக் கடைசியாக வீட்டையும் பற்றிச்சொல்லுகிறான். வேலைக்காரரே! எல்லாப் பயத்தோடே எசமான்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்திருங்கள், நல்லவர்களுக்குஞ் சாந்தகுணமுள்ளவர்களுக்குமாத்திரமல்ல, முரடருக்குங் கூடத்தானே. ஏனென்றால் ஒருவன் பராபரன்மேல் பக்தியான மனச்சாட்சியினிமித்தந் துக்கங்களைச்சகித்து அநியாயமாய்ப் பாடனுபவித்தால் அதுவே கிருபை. ஏனெனில் நீங்கள் பாவஞ்செய்து அறையுண்டு சகித்தால் அதென்ன கீர்த்தி, நீங்கள் நன்மை செய்து பாடுபட்டுச் சகித்தீர்களேயானால் அதுவே பராபரனிடத்தில் கிருபை என்கிறான். (இதைத் தொடங்கின பிரசங்கத்தின் முகவுரையோடு ஒத்துப்பார்.)

இதுதான் இயேசுநாதர் கிறிஸ்தவர்களாகிய நம்மை விடுதலையாக்கின விடுதலை[2]. பராபரனுடைய குமாரனாகிய அவர் தம்முடைய வார்த்தையாகிய சத்தியத்தினால்[3] நம்மை விடுதலையாக்கியிருந்தால் நாம் மெய்யாய் விடுதலையாயிருந்து பராபரனுடைய புத்திரராக அவருடைய வீட்டிலே என்றென்றைக்கும் நிலைத்திருப்போம்[4]. அவர் நம்மைத் தம்முடைய பிள்ளைகளாக மோட்ச இராச்சியமென்கிற தம்முடைய நித்திய வீட்டுக்குள் ஏற்றுக்கொள்ளும்படிக்கு நாம் இந்தப் பூமியிலே உண்மையுள்ள கிறிஸ்தமான அரதேசி பரதேசிகளாக நடக்கக்கடவோம். இதற்காகக் கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்து நம்மெல்லாருக்குங் கிருபை செய்வாராக. ஆமென்.

செபதவ ஒருசந்தியின் பெருநாள்

திருப. எசா. ௫௫, ௬. ௭.

சந்தோஷமுள்ளவர்களே இந்த உயிர்த்தெழுதலின் காலத்திலே நாம் எந்த முகாந்தரத்தினால் ஒருசெபதவ ஒருசந்தியின் பெருநாளைக் கொண்டாடுகிறோமென்பதைப் பற்றி வே

1 அப். ௫, ௨௯.—2 யோவா. ௮, ௩௬.—3 யோவா. ௮, ௩௨.—4 யோவா. ௮, ௩௫.—

சமயத்திலுங் கேட்டோம். அதாவது நாம் கர்த்தருடைய மரணத்தினாலும் உயிர்த்தெழுதலினாலும் அடைந்த பராபரனுடைய தயவு நம்மைக் குணப்படுத்துகிறதுக்கு ஏதுவாயிருக்கிறபடியினாலும்[1] நாம் குணப்படுதலினாலே பெந்தெகொஸ்தே என்கிற பெரியபண்டிகைக்கு நம்மை ஆயத்தம்பண்ண வேண்டியதவசியமாயிருக்கிறபடியினாலுந்தான். இந்தத் தவசின் நாளைக்குக் குறிக்கப்பட்ட திருவாக்கியம் எசாயா எழுதின தீர்க்கதரிசனப் புஸ்தகத்தின் ௫௫-ம் அதிகாரத்திலிருந்து தெரிந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த முழு அதிகாரத்தையும் நீங்கள் உங்கள் வீடுகளில் வாசித்துத் தியானிப்பீர்களாகில் மெத்தவும் நலமாயிருக்கும். அதைக்கொண்டு நீங்கள் விசுவாசத்தினால்வருகிற கிறிஸ்தமான மெய்க்குணப்படுதல் இன்னதென்று அறிவீர்கள். நாமும் இந்தச்சமயத்திலே நம்முடைய திருவாக்கியத்தையும் அதின் சம்பந்தத்தையும் ஒத்துப்பார்த்து அதின்படியே கர்த்தரண்டைக்கு மனந்திரும்பக் கடவோமென்று ஒருவருக்கொருவர் புத்திசொல்வோமாக. கர்த்தரண்டைக்கு மனந்திரும்பக்கடவோம்,

I. நாம் மனந்திரும்பவேண்டிய கர்த்தர் இன்னாரென்றும்,

II. அவரண்டைக்கு நாம் எப்படிமனந் திரும்பவேண்டுமென்றுங் கேட்போமாக.

I. நாம் மனந்திரும்பவேண்டிய கர்த்தர் ஆர்? அவர் மெய்யான இஸ்ரவேலாகிய நம்முடைய பராபரனாகிய கர்த்தரும் பரிசுத்தருமாமே, (௭-ம் வசனம்). கர்த்தர் பரிசுத்தர் பரிசுத்தர் பரிசுத்தராயிருக்கிறபடியினாலே[2] எல்லாப் பாவத்தையும் அசுத்தத்தையும் பகைத்து அருவருத்துத் தங்கள் பாவங்களிலே நிலைத்திருக்கிற பாவிகளோடு எதிர்த்து நிற்கிறார்[3]. ஆனால் தம்மண்டைக்கு மனந்திரும்புகிறவர்கள் மேல் அவர் மனதுருகுவார். ஏனெனில் பிரயாசப்பட்டுப் பாரஞ் சுமந்தவர்களாகத் தம்மண்டைக்கு வருகிறவர்களுக்கு மன்னிக்கிறதற்கு அவர் தயைபெருத்திருக்கிறார். (௭-ம் வசனம்). அதற்கு அத்தாட்சியாக அவர் தாவீதின் நிச்சயமான கிருபைகளை நமக்கு நித்திய உடம்படிக்கையாய் உடம்படிக்கைபண்ணி (௩-ம் வசனம்). [illegible] யக்காரனுக்[4] தம்முடைய நேசகுமாரனாகிய இயேசுகி

1 ரோம. ௨, ௪.—2 எசா. ௬, ௩.—3 [illegible]சா. ௫௯, ௨.—4 எசா. ௫௫, ௪.—

கிறிஸ்துவைச் சனக்கூட்டங்களுக்குச் சாட்சியாகவுந்[1] சன சிநேகங்களுக்குத் தலைவராகவும் அதிகாரியாகவுங் கொடுத்தார் (ச-ம் வசனம்.) பராபரன் தாவீது இராசாவுக்கு வந்தப்பெரிய வாக்குத்தத்தம் பண்ணினரென்று அறிந்திருக்கிறோம். அவன் பராபரனுக்கு ஒரு தேவாலயத்தைக் கட்ட மனதாயிருந்தபோது பராபரன் நாத்தான் தீர்க்கதரிசியைக்கொண்டு அவனுடனே, உன்னுடைய நாள்கள் நிறைவேறி நீ உன்பிதாக்களோடே நித்திரைபண்ணியிருக்கும் போது நாம் உனக்குப்பிறகு உன்சொப்பிறப்பாகிய உன் வித்தை எழும்பப்பண்ணி அவன் இராச்சியத்தைத் திடப்படுத்துவோம். அவன் நம்முடைய நாமத்திற்கென்று ஒரு வீட்டைக்கட்டுவான், அவன் இராச்சியபாரத்தின் ஆசனத்தை என்றைக்கும் நிலைக்கப்பண்ணுவோம். நாம் அவனுக்குப் பிதாவாயிருப்போம், அவன் நமக்குக் குமாரனாயிருப்பானென்று உரைத்தார்[2]. இந்தப்பெரிய தீர்க்கதரிசனந்தாவீதின் குமாரனாகிய சாலோமோனைக்கொண்டல்ல தாவீதின் குமாரனும் பராபரனுடைய குமாரனுமாகிய நம்முடைய நாதர் இயேசுகிறிஸ்துவைக்கொண்டே நிறைவேறினதென்று விளங்குகிறது. ஏனென்றால் இயேசுநாதர் தம்முடைய திருச்சபையாகிய பராபரனுடைய மெய்யான வீட்டைக்கட்டி நித்திய இராசாங்கத்தைத் தமக்குச் சம்பாதித்துக்கொண்டார்[3]. இதைப் பராபரனுடைய குமாரனானவர் எப்படிச்செய்து முடித்தாரென்று நாம் இதற்கு முந்தின சிலநாயிற்றுக்கிழமைகளிலுங் கற்றுக்கொண்டோம். ஏனென்றால் அவருடைய பிறப்பையும் அவருடைய பாடுகளையும் மரணத்தையும் அவருடைய உயிர்த்தெழுதலையுங் குறித்துக்கேட்டோம். அவர் பராபரனாயிருந்தும் பாவிகளாகிய நமக்காகத் தமது பரிசுத்த இரத்தத்தைச்சிந்தின அவ்வளவாய் நமதுமேல் மனதுருகினார். அவர் தமது இரத்தஞ் சிந்துதலல்லாமல் பாவமன்னிப்புண்டாகாதென்று அறிந்து[4] அதை நமக்காகச் சிந்தின அவ்வளவாய் நமக்கு மன்னிக்கிறதற்குத் தயைப்பெருத்திருந்தார். அப்படியே அவர் பொன்னினாலுமல்ல வெள்ளியினாலுமல்ல விலைமதிக்கக்கூடாத தமது பரிசுத்த இரத்தத்தினாலும் குற்றமில்லாதப்பட்ட பாடுகளினாலும் மரணத்தினாலும் [illegible]மையெல்லாப் பாவங்களினாலும் மரணத்தினாலும் பிசாசினுடைய [illegible]மையினின்றும் மீட்டிரட்சித்து நம்

[1] ஏசா. [illegible] [2] உ சாமு. எ, [illegible] [3] [illegible] [4] எபி. [illegible]

தமக்குச் சம்பாதித்துக்கொண்டு எல்லாச் சனசதனங்களுடைய சாட்சியுந் தலைவரும் அதிகாரியுமானார். மேலும் இந் தவழியாய் அவர் பாவிகளாகிய மனுஷர்களை இஸ்ரவேலருடைய பரிசுத்தராகிய பராபரனோடு ஒப்புரவாக்கி, கிருபைகளின் நித்திய உடம்படிக்கையைப் பண்ணிமுடித்தார். அதினால் நம்முடைய மத்தியஸ்தரான இயேசுகிறிஸ்துவுக்குள் இஸ்ரவேலரின் பரிசுத்தர் நம்மோடு ஐக்கியம் பண்ணுகிற நம்முடைய பராபரனானார். (ரு-ம் வசனம்). அவருடைய பரிபூரணத்தினால் நாம் இனிமேல் கிருபையின் மேல் கிருபையையும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்[1]. அவர் வீட்டினுடைய சம்பூரணத்தாலுக் அவர் செல்வங்களின் ஆற்றினாலும் நாம் மனத்தாரித் திருப்தியடையலாம். ஏனென்றால் அவரிடத்திலே சீவனுடைய ஊற்றிருக்கிறது[2]. ஆகையால் நம்முடைய நிருபவாக்கியந் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிற அதிகாரத்தின் துவக்கத்திலே, ஓ, தாகமாயிருக்கிற நீங்களெல்லாருந் தண்ணீர்களண்டைக்கு வாருங்கள், பணமில்லாதவர்களே! நீங்கள்வந்து பணமுமின்றி விலையுமின்றித் திராட்சப்பழ இரசமும் பாலுங் கொள்ளுங்களென்று சொல்லியிருக்கிறது. பிற்பாடு தீர்க்கதரிசி அப்பத்தையும் பற்றிச்சொல்லுகிறான். தண்ணீர் திராட்சப்பழ இரசம் பால் அப்பமென்றதுகள் நம்முடைய சரீர பிழைப்புக்கு வேண்டியதுகள். இதுகள் நம்முடைய ஆத்துமாக்கள் நமது நாதர் இயேசுகிறிஸ்துவின் இராச்சியத்திலே அனுபவிக்கிற ஞானகிருபைகளுக்கு அடையாளங்களாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஏனென்றால் கர்த்தர் தந்து பரிசுத்த ஆவியையுந் திருவசனத்தையும் விசுவாசத்தையும் பாவமன்னிப்பையும் நித்திய சீவனையும் மோட்சத்தையும் நமக்களித்து நமது ஆத்துமாக்களைப் பிழைக்கவும் [illegible]தாகவும் பண்ணுகிறார். இப்படியே அவர் நம்முடைய எல்லாப்பாவங்களினிமித்தம் நமக்கு இரட்டிப்பாய்த் தந்தருளுகிறார்[3]. ஏனெனில் அவர் நம்முடைய பாவங்களைமன்னிக்கிறதுந் தவிர நம்மைத் தம்முடைய எல்லாப் பரம நன்மைகளினாலும் அலங்கரிக்கிறார். அவர் தயைப் பெருத்திருக்கிற கர்த்தரல்லவா, நாம் அவருண்டைக்குச் சந்தோஷத்தோடுந் தைரியத்தோடும் நம்பிக்கையோடும் மனந்திரும்பவேண்டாமோ? ஆம், அவருடைய தயவு நம்மைக் குணப்படுத்துகிறதற்கு ஏவுகிறதாயிருக்கிறதல்லவோ? நம்மிடத்தில் அவ்வளவு பெரிய கிருபைகளைச்

[1] யோவா. [1] [illegible], [illegible].—[2] சங். [illegible].—[3] எசா. [illegible], உ,—

செய்து கொண்டுவருகிற அவரண்டைக்கு நாம் இதுவரைக் குழ் முழுமனதோடே திரும்பாமற் போனது துக்கத்தையும் [illegible]ணைச்சோர்வையும் உண்டாக்குகிறதல்லவோ? அவர் இ[illegible]மேலும் கலமல்லாதவழியிலே தங்கள் நினைவுகளைப் பின் [illegible]ற்றி நடக்கிற முரட்டாட்டமான ஜனமாகிய நம்மண்டைக்கு [illegible] முழுதுந் தம்முடைய கைகளை விரிநீட்டுவாரோ[1]? அது [illegible]வதாக. நாம் இன்றைபத்தினந் துவக்கி முழுமனதோடே நம்முடைய பராபரனுங் கர்த்தரும் இரட்சகருமானவரண்டைக்குத் திரும்பக்கட[illegible]வோம். அந்த நாம் எப்படிச் செய்யவேண்டுமென்பதைக் [illegible]த்து நம்முடைய திருவாக்கியத்தின்படியே பின்னையுங் கேட்போமாக.

௩. கர்த்தரண்டைக்கு நாம் எப்படி மனந்திரும்ப வேண்டும். இதையும்பற்றி நாம் நம்முடைய திருவாக்கியத்தை அதின் சம்பந்தவாக்கியங்களோடு ஒத்துப்பார்க்கவேண்டும்.

1. நாம் பசிதாகம் [illegible]யிருக்கவேண்டும். பசிதாகமில்லாத மனுஷர்களுக்குத் தி[illegible]ளான அப்பத்தையுந் தண்ணீர் திராட்சப்பழ இரசம் பா[illegible]யுங் கொடுத்தாலும் அவர்கள் புசித்துக் குடிக்கமாட்டார்கள். அல்லது அப்பத்தின்மேல் வாஞ்சையாயிருக்கிறவர்களுக்கு முத்துக்களைப்போட்டால் சாப்பிட்டுத் திருப்தியடைவார்களோ? அப்படியே பரம ஞானக் காரியங்களிலுமிருக்கிறது. ஒருவன் அதுகளின் பேரிலே கொஞ்சமாகிலும் ஞானப்பசிதாக[illegible]யிராவிட்டால் அவனுக்கு நாம் கர்த்தருடைய திருவச[illegible] [illegible]லடங்கியிருக்கிற ஞானப்பொக்கிஷங்களைப் புகழ்[illegible] [illegible]சால்வது வீணாயிருக்கும். அல்லது நாம் லௌகிகப்பொ[illegible]ள்களின் மேல் மாத்திரம் வாஞ்சையாயிருக்கிற மனுஷர்[illegible]ாகிய [illegible]ய்களுக்கும் பன்றிகளுக்கும் வான ராச்சியத்தின் [illegible] இரகசியங்களாகிய நமது பரிசுத்தமானதுகளையும் முத்துக்களையும் போடக்கூடுமோ? நாம் அப்படிச்செ[illegible]தால், அவர்கள் அதுகளைத் [illegible] கால்களால் மிதித்துப் [illegible]பாட்டுத் திரும்பிக்கொண்டு கம்மை[illegible] பீறுவார்களென்று [illegible]ப்படவேண்டுவது[2]. அப்போப்பட்டவர்கள், நான் ஐசுவ[illegible]பவானாயிருக்கிறேன், திரவியசம்பன்[illegible]னேன், எனக்கு ஒ[illegible]ருங் தேவையாயிராதென்று, [illegible]யுங் தாங்கள் நிர்ப்[illegible]ரும் பரதவிக்கப்பட[illegible] தக்கவர்[illegible] [illegible]த்திரரும் குரு[illegible]ரும் நிருவாணிகளுமாயிருக்

[1] [illegible] [2] மத். எ, கூ.—[illegible]

கிறார்களென்று அறியாதே போகிறார்கள்[1]. அப்போப்பட்டவர்கள் நமக்குள்ளுமிருக்கிறார்களோ, அவர்கள் [illegible] பிரமாணத்தினால் எல்லாவற்றிற்கு முந்தப் பராபர[illegible] பரிசுத்தத்தையும் நீதியையுங் கோபத்தையும் அ[illegible]ந்த[illegible] பாடு நியாயப்பிரமாணத்தோடு தங்கள் நடக்கையை ஒ[illegible]துப் பார்த்துத் தங்கள் கெட்ட தன்மையையுஞ் சாபத்[illegible] [illegible]ர்ப் பாக்கியத்தையும் அறியும்படிக்குப் பி[illegible]சப்பட[illegible] கூடுவார்கள். இப்படியும் அவர்கள் செய்யம[illegible]ராயிராவிட்டால் அவர்களுக்காக வேறொ[illegible] ஒத்தாசையும் இரட்சிப்புமில்லை.

2. ஞானபரம[illegible]களின்மேல் பசிதாகமாயிருக்கிறவர்கள் அப்புறம் என்னசெய்யவேண்டுமென்றால், அவர்கள் கர்த்தர் கண்டுபிடிக்கப்படுகையில் அவரைத் தேடக்கடவார்கள். எந்தக்கர்த்தரையென்றால், நாம் முன்னே கேட்டதின்படியே இஸ்ரவேலருடைய பரிசுத்தரும் நம்முடைய இரட்சகரும் பராப[illegible]னுமாகிய கர்த்தரைத்தான். அவரை எது வரைக்குங் கண்[illegible]பிடிக்கக் கூடுமென்றால், நாம் இந்த[illegible] சீவனிலேயிருந்து அவருடைய [illegible]ருவசனத்தின் பிரசங்கத்தைக்கேட்கக் [illegible]டியவரைக்கு[illegible]ான். திருவசனத்திலே அவர் தாம் நமக்குச்சமீபமாயிரு[illegible]கிறார். நீ அவரைத் தேடும்படிக்குவானத்துக்கு ஏறி அங்கே இருந்து கிறிஸ்துவை இறங்கிவரப்பண்ணவும் அல்லது பாதாளத்துக்கு இறங்கி, கிறிஸ்துவை மரித்தோ[illegible]லிருந்து ஏறிவரப்பண்ணவும் வேண்டியதில்லை. ஏனென்றால் உன் கர்த்தரையும் இரட்சகரையும் அடக்கிக்கொண்டிருக்கிற வார்த்தை உனக்குச் சமீபமாயிருக்கிறது. இது நா[illegible] பிரசங்கிக்கிற விசுவாசத்தின் வார்த்தைதானே[2]. ஆகைய[illegible] நீ முழுமனதோடு கர்த்தரண்டைக்குத் திரும்பமனதாயிருந்தால் எல்லாவற்றிற்கு முந்தக் கர்த்தருடைய திருவசனத்தை ஆத்துமப்பசிதாகத்தோடு கேட்டுத் தியானிக்கவேண்டும். ஆகையால் கர்த்தர்தாமே நீங்கள் அப்பம் அல்லாததிலே [illegible]பணத்தையுந் திருப்தியாக்காததிலே உங்கள் பிரயாசத்[illegible]தையுஞ் செலவழிப்பானேன், நீங்கள் நமக்குச் செவிகொ[illegible]க்கவே கொடுத்[illegible] [illegible]தைச் சாப்பிடுங்கள், அப்போ[illegible] உங்கள் ஆத்துமா கொழுப்பானதினாலே மகிழ்ச்சியாயி[illegible]க்கும். உங்கள் செவியைச் சாய்த்து நம்மண்டைக்கு வ[illegible]ருங்க[illegible]; கேளுங்கள் அப்போது உங்கள் ஆத்துமா பிழை[illegible]குமென்கிறார் (ஏ. ரு. [illegible]ம்வசனங்கள்). அவருடைய திருவச[illegible]ம் உங்களிருதயங்களைத்

[1] [illegible] கூ, ௧எ.—[2] ரோ[illegible] ௰. [illegible]

இருப்புத்தக்கதாயிருக்கிறது. ஏனென்றால் அது பராப
ரனுடைய சருவத்திற்கும் வல்லமையுள்ள வார்த்தையாமே.
ஆகையால் கர்த்தர் அதைப்பற்றி, மாரியும் உறைந்த மழை
யும் வானத்திலிருந்து இறங்கி அவ்விடத்துக்குத் திரும்பா
மல் பூமியையே நனைத்து அதை முளைகிளம்பவும், விளைய
வும் பண்ணி, விதைக்கிறவனுக்கு விதையையுஞ் சாப்பிடு
றவனுக்கு ஆகாரத்தையுந் எப்படிக்கொடுக்கிறதோ, அப்
படி நம்முடைய வாயிலிருந்து புறப்படும் வசனமுமிருந்
கும். அது வெறுமையாய் நம்மண்டைக்குத் திரும்பாமல்,
அது நாம் விரும்புகிறதைச் செய்து நாம் அனுப்பின காரிய
மாகும்படியாக வாய்க்குமென்கிறார். (இ. ௫௫-ம் வசனங்கள்.)

3. நாம் கர்த்தரை நோக்கிக் கூப்பிடவும் வேண்டும்.
ஏனென்றால் கர்த்தர் தம்முடைய வசனம் நம்முடைய இருத
யங்களிலே பலிக்கும்படிக்கு அதைக்கேட்கிறபோதே
கூடவுந் தம்முடைய பரிசுத்தாவியை நமக்குக் கொடுக்கா
விட்டால் நாம் திருவசனத்தை அறிந்துகொள்ளவும் நன்
றாய் சற்குணமுள்ள இருதயத்திலே வைத்திருக்கவும்
அதின்படியே செய்யவும் அதை இரட்சிப்புக்கென்று காத்
துக்கொள்ளவுங் கூடாது. ஆனால் கர்த்தரை நோக்கி உண்
மையாய்க் கெஞ்சிக்கேட்கிறவர்களுக்கு அவர்கள் கேட்டத
ின்படியே கொடுக்கப்படும். ஏனென்றால் பொல்லாதவர்
களாயிருக்கிற நீங்கள் உங்கள் பிள்ளைகளுக்கு நல்ல ஈவுகளைக்
கொடுக்க அறிந்திருந்தால், எத்தனையதிகமாய்ப் பரம பிதா
வானவர் தம்மைக்கேட்கிறவர்களுக்குப் பரிசுத்த ஆவியைக்
கொடுப்பார்[1]. நீங்கள் அப்படிச்செய்கிறீர்களோ, நீங்கள்
ஆத்துமப் பசிதாகத்தோடே கர்த்தருடைய திருவசனத்தைக்
கேட்டு அத்தோடே கூடக் கர்த்தர் உங்களுக்குத் தம்முடைய
பரிசுத்த ஆவியைக்கொடுக்க வேண்டுமென்று கெஞ்சிக்
கேட்கிறீர்களோ, ஆம் சத்தமிட்டுக் கூப்பிடுகிறீர்களோ?
மான் தண்ணீர்க்கிருகளின்மேல் வாஞ்சையாய்க் கதறுமாப்
போல உங்கள் ஆத்துமா கர்த்தர்மேலும் அவருடைய திரு
வசனத்தின்மேலும் வாஞ்சையாய்க் கதறுகிறதோ, உங்
கள் ஆத்துமா ஜீவனுள்ள தேவனாகிய பராபரன் மேலும்
உங்களை இரட்சகர் மேலும் தாகமாயிருக்கிறதோ, நான் எப்
போது பிரவேசித்துப் பராபரனுடைய சந்நிதியிலே கா
ணப்படுவேனென்று நீங்கள் பெருமூச்சுவிடுகிறீர்களோ[2]?
இதோ இப்போது அநுக்கிரகக்காலம், இதோ இப்போது

[1] லூ. ௧௧, ௰௩. — [2] சங். ௪௨, ௧. ௨.